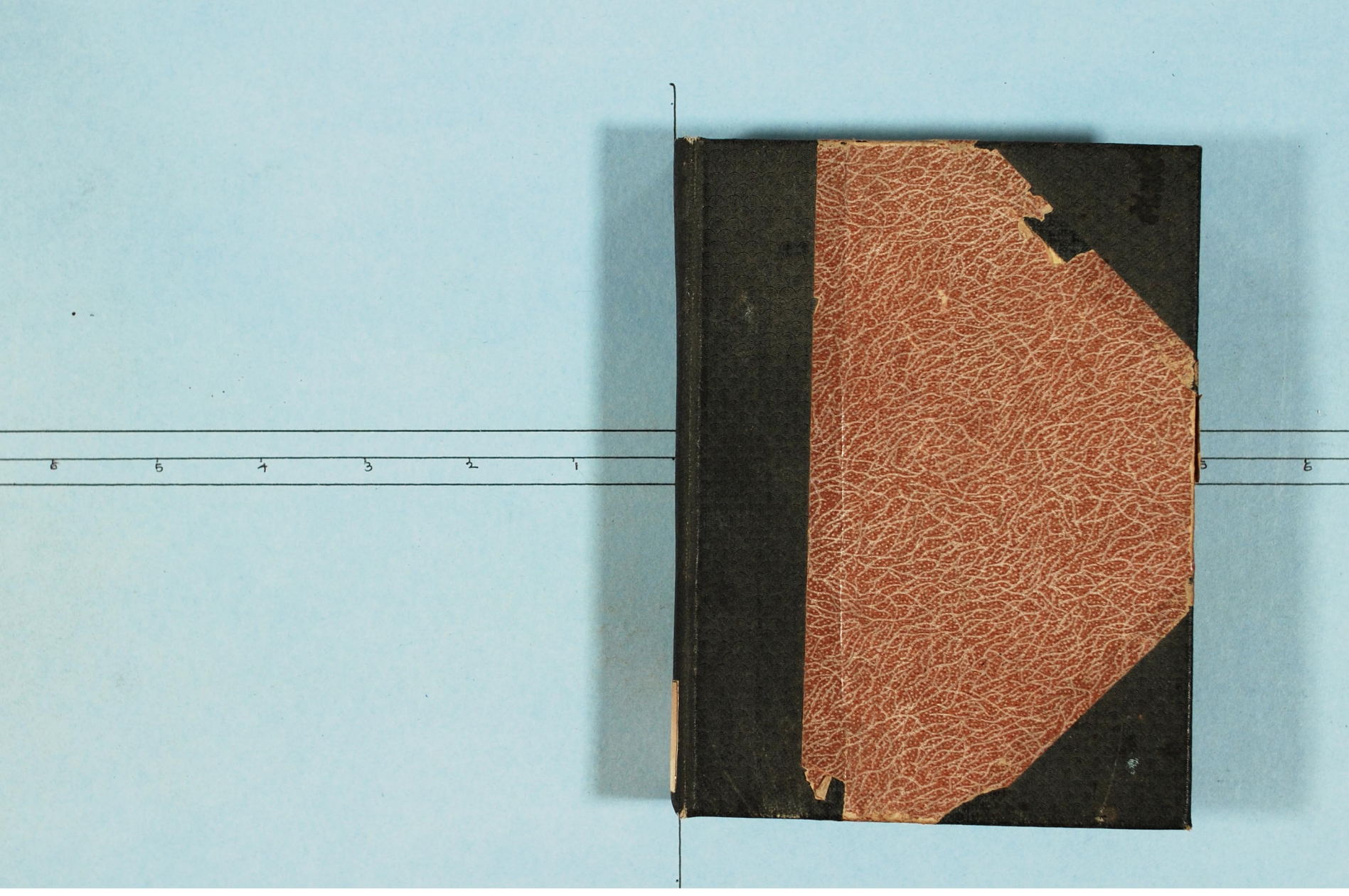

IN13123-001 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

IN13123-002 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

IN13123

IN13123-003 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

RE 6334
TANT
85

Siddhanta Sāravali.

ஓ

சிவமயம்.

த்ரிலோசந சிவாசாரியார் இவற்றிய

சித்தாந்தஸாராவளி.

அநந்த சிவாசாரியார் இயற்றிய

வடமொழி வ்யாக்யாநத்திற் கிணங்கத்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

INSTITUT FRANÇAIS D'INDOLOGIE
BIBLIOTHEQUE
PONDICHERY

இஃது

ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ,

கொ-ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்புப் புத்தகம்—உ00.

கலி-நி00உ-இ ஸார்வரி-ஸ்ரீ கார்த்திகை-மீ

ஐயாமுதலியார்லிதி நசு-வது, இலக்கவிடம்.

(காபிரைட் ரிசர்வ்ட் என்னும் சர்வசுதந்தரம் பெறப்பட்டது.)

IN13123-004 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சிவமயம்.

நான் முக விளக்கம்.

க—சித்தாந்த ஸாராவளி என்பது சைவாகமங்களின் சித்தாந்தஸாரத்தை வரிசையாகக் கூறப்பட்டது என்பதுபொருள். ஆவளி = வரிசை, வீதி - ஆளி - ஆவளி - பங்தி - ஸ்ரேணி - ரேகா - ராஜி, இவை வரிசையின் பெயர். (அமரம் - உ - காண்டம், வைஶ்யவர்க்கம்.)

உ—இதன் விபரத்தை ஞானபாத முதல்ஸ்லோக அவதாரிகையிற் கூறப்படுகின்றது. இந்நூல் செய்த த்ரிலோசந சிவாசாரியார் சந்தாநம் - க்ரியாபாதம் - கூ0-வது, ஸ்லோகத்திற் கூறப்படுகின்றது. பெயர் சர்யாபாதம்-சக-வது, ஸ்லோகத்திற் கூறப்படுகின்றது.

ங—த்ரிலோசந சிவாசாரியார் ஆகமங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும்பொருட்டுப் பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ் செய்து முக்கண்பெற்றரென்றும், அதனால் த்ரிலோசந சிவாசாரியாரெனக் காரணப்பெயர் வழங்கப்பெற்றன ரென்றும் கர்ணபரம்பரையாய்க் கூறப்படுகின்றது.

IN13123-005 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ச—இந்நூலில்-க-வது, ஞானபாதம்; உ - வது, க்ரியாபாதம்; கூ-வது, யோகபாதம்; ச-வது, சர்யா பாதம் கூறப்படுகின்றது. அதனுள், யாவரும் முத லில் தத்வஞான வாராய்ச்சிசெய்தல் வேண்டு மாக லானும், அந்தத்தத்வவாராய்ச்சியாற் பதி பசு பாசங் களையுணர்த்தும் ஞானம் விளங்குமாகலானும், ஞான பாத முதற்கண் வைக்கப்பட்டது. [ஞானம் - விளக் கம். தத்வம் - பொருள், பதார்த்தம்.]

ரு—மேல் தத்வங்களை (க்ரியைப்படுத்தும்) ப்ரே ரேபிக்கும் (அத்வாமூர்த்திகள்) அதிதேவதைகளை யறிந்து அவற்றை வழிபடுமுறை க்ரியையென்பது. அந்தக்ரியை அந்தரக்ரியை - (உட்க்ரியை) என்றும், பஹிர்க்ரியை - (வெளிக்ரியை) என்றும் இரண்டுவித மாகும். அவை ஞானவான்கட்கு ப்ராசாதமந்த்ர முதலிய பூஜைகளை தீக்ஷாவிதிவழியடைந்து அப்யசித் தல் அவச்யமாதலால் உ-வது, க்ரியாபாதம் வைக்கப் பட்டது. [க்ரியை - தொழில்.]

சு—இனி தத்வசோதனை செய்து அத்வா மூர்த் திகளைப் பூஜித்து சிவஞானமடைதற்குக் கன்மவசத் தால் மனமொருமைப்படாவழி வாயுதாரணையாகிய யோகாப்யாசஞ் செய்து மனதைச் சிவத்தோடு சை யோகம் செய்தல்வேண்டு மாதலால் யோகபாதம்-கூ-வது, வைக்கப்பட்டது. [யோகம்-கூடல், புணர்தல், ஒருமைப்படுத்தல்.]

எ—இனிக் கன்ம மிகுதியால் தநுகரண புவந போகங்கள் ஒத்துவராது மனச்சஞ்சல மிகுதியுடைய ராய் ஞானயோக மடைவதற்குக் கூடாதவர்கள் சர் யையால் அவற்றைப் பெறவேண்டுமாகலின் சர்யா பாதம் நன்காவதாக வைக்கப்பட்டது. [சர்யை - ஓ ழுக்கம், நன்னடை.]

அ—இவ்வாறு இந்நூலிற்காதாரமாகிய மகுடே ந்த்ராகமத்திற் கூறியபடி இவ்வன மமைத்திருக்கின் றது.

கூ—இவ்வனம் ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் திதிக்ரமம் சங்கா ரக்ரம மென்பதனுள் இஃது திதிக்ரமம்.

கo—இதுவே ஆரோஹணபக்ஷம் அவரோஹண பக்ஷம் என்பதனுள் விஷயசம்பந்த ப்ரதிபாதித பக்ஷ மாய் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது மாம்.

கக—இந்நூலை, விழுப்புரத்தைச் சேர்ந்த கோலி யனூரில் வசிக்கும் தமிழுபாத்யாயர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, கரி வரதப்பிள்ளை யென்பவர் லோகோபகா ரார்த்த மாய்ப் புதுச்சேரி ப்ரம்மாண்டசெட்டியார் வீட்டு ஸ மஸ்க்ருத வித்வான்-ப்ரம்மஸ்ரீ, வரதாசாரியார் என் னும் வேதிகோத்தமரைக்கொண்டு தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர். பின்பு திரிபாதிரிப்புலியூர் தமி ழுரையாசிரியர் - ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சிவசிதம்பரமுதலியா

IN13123-006 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரவர்களால் பார்வையிட்டுத் தரும்படிக் கொடுத்தனர். அ சிவ சிதம்பரமுதலியாரவர்கள் என்வசம் தந்து அச்சிடும்படிச் செய்தனர்கள்.

கஉ—இதனை கலி-சுசுஅஅ - ப்ரபவாதி உக-இ நிகழாநின்ற சர்வஜித்து - ஹ - தை - மீ த்தில் 500 புத்தக மச்சிட்டனன். அப்புத்தகம் செலவாய்ப் பின்னும் அநேகர் கேட்டுக்கொண்டமை பற்றி இரண்டாம் முறை சீர்திருத்தி - சார்வரி ஹ - கார்த்திகை - மாதத்தில் அச்சிட்டனன்.

இங்ஙனம்,

கொ - ஷண்முகசுந்தர முலியார்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

சிவமயம்.

இந்நூலிற்கும் உரைக்கும்

ஆதரவாகக்கொண்ட

சாஸ்த்ரங்களின் பெயர்.

க. காமிகாகமம்.
உ. †ம்ருகேந்த்ராகமம்.
ங. த்ரிலோசக சிவாசாரியார் பத்ததி.
ச. தத்வசங்க்ரஹம்.
ஞ. தத்வ ப்ரகாசம்.
சு. சுத்தாக்யை.
எ. மந்த்ர நிகண்டு.
அ. மந்த்ர ஸாரம்.
கூ. காலோத்தராகமம்.
கஂ. நிஸ்வாசகாரிகை.
கக. மதங்காகமம்.
கஉ. பாரமேஸ்வராகமம்.
கங. ஞானரத்நாவளி.
கச. க்ரியாக்ரமம்.
கஞ. கரணதிகாரம்.
கசு. தாருகரணதிகாரம்.
கஎ. ஸ்வாயம்புவாகமம்.
கஅ. ஷட்ஸஹஸ்ரம்.
கக. *கிரணகமம்.
உ. ரௌரவாகமம்.
உக. வாயுபுராணம்.
உஉ. நிஸ்வாஸாகமம்.
உங. ப்ரதிமாசாஸ்த்ரம்.
உச. அகோர சிவா சாரியார் பத்ததி.

† ம்ருகேந்த்ரத்திற்கு நாராயண கண்டருரையையும், *கிரணகமத்திற்கு ராமகண்ட பகவான் உரையையும் அநுசரித்து எழுதப்பட்டது.

IN13123-007 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சிவமயம்.

சித்தாந்த வாராவளி

விஷய சூசிகை.

——o——

ஸ்லோகம். பக்கம்.

ஞானபாதம்.

க பரசிவவணக்கம். இதில் நூல்வந்த பரம்பரையும் சிவனது தொழிலின் விபரமும் கூறுகின்றது. க

உ பதிபதார்த்தபேதம்:— பராசக்தி சம்பந்த பரசிவம் ஸ்ருஷ்டியாதி பேதத்தால் வேறுநாம மடைவது. இதில் பதியிவ்வாறு விளக்குகின்றது என்பதும் பஞ்ச ப்ரம்ம விபரமும் கூறுகின்றது. கூ

ங பரசிவமும் சதாசிவமும் தர்மிதர்ம ஸ்வரூபமாகச் சேர்ந்தமை. சகளநிஷ்கள ரூபவிபரம் கூறுகின்றது. கங

ச ஜகத் ஸ்ருஷ்டி விஷயத்தில் சக்தியே காரணம். இதில் சக்தி பேதம் ஞான விபரம் கூறுகின்றது. கசு

ஞ பசுபதார்த்த பேதம். இதில் பசு பதார்த்த தாது சரீர விபரம் மாயாசம்பந்த விபரம் கூறுகின்றது. உசு

சு விஞ்ஞானகல ஆத்மசம்பந்தம், ஆணவமல த்ரோதானசக்தி பாச பதார்த்த பேதம். இதற்கு த்ருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றது. கூங

�எ ப்ரளயாகலர் ஸகலருடைய கர்மபாச விலக்கணம். இதற்கு த்ருஷ்டாந்தங் கூறுகின்றது. ச0

அ ஸகலர்க் குரிய மாயாபாச லக்ஷணம். இதற்குதிருஷ்டாந்தங்கூறது. சஞ

கூ விஞ்ஞானகலர் முதலிய ஆத்மவர்க்கங்கட்கும் மந்த்ர மந்த்ரேஸ்வரர்கட்கும் போகமோக்ஷ நிமித்தம் பரசிவனுலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸுத்த சிவதத்வம். ருக

க0 அசுத்தங்களான கலைமுதலிய தத்வம். இதில் வித்யாதத்வ ஆத்மதத்வ விபரம். ருள

கக அநந்தாதிகளின் ஸ்வரூபம். ஸதாசிவரூப விபரம். சுங

கஉ க்ரியாசக்தி குண்டலினி சக்தியை யதிஷ்டித்து ஸமஸ்தஜகத்தையும் தரிசிக்கின்ற தென்பது. இதில் நாதவிந்து அகோரோத்பத்தி புவனோத்பத்தி கூறுகின்றது. சுள

IN13123-008 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கஙூ	வித்தை ராக விலக்கணம்.	எசூ
கச	காலநியதி இலக்கணம்.	அ0
கடு	புருஷதத்வம் ப்ரக்ருதிதத்வ விலக்கணம்.	அச
கசூ	குணதத்வ புத்திதத்வ கார்யம், அவற்றின் விபரம்.	அள
கள	அஹங்காரமனம் இவற்றின் விபரம்.	கூஉ
கஅ	ஞான கன்மேந்த்ரியங்களான வெளியிந்த்ரிய வ்யாபார விபரம்.	கூசூ
கசூ	பூதங்கள் அவற்றின் தன்மாத்ரைகளின் வ்யாபார விபரம்.	க00
உ0	சுத்த அசுத்த சுத்தாசுத்த விபரம்.	க0ச
உக	ப்ருதுவி முதலிய தத்வ விஸ்தார யோஜனையி வளவு.	க0அ
உஉ	பரமசிவம் ஆத்மாக்கடோறும் மேற்சொன்ன தத்வங்களால் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களை மாயையிலிருந்துண்டாக்கி அவர்களை ஸுகதுக்கரூபமான கருமபல போகத்தில் ப்ரேரிக்கும் விபரம்.	ககஉ
உங	சிவனுடைய ஸ்ருஷ்டி சம்ஹார க்ருத்ய விபரம்.	ககடு
உச	அவாந்தர சம்ஹார மஹாசம்ஹார காலப்ரமாண விபரம்.	ககசூ

உடு	பரார்த்த சங்கையறியும் பொருட்டு ஒன்று முதலிய ஸங்கயாஸ்தான நாமமும் பேதமும் விபரம்.	கஉங
உசூ	ப்ரலய காலத்தில் காலாக்நிருத்ர சதருத்ர நிலைகூறி சிவனுடைய அநுக்ரஹக்ருத்யங் கூறுகின்றது.	கஉசூ
உள	பரமசிவன் மஹாசம்ஹாரஞ் செய்வதற்கு ப்ரயோஜநத்தையும், மஹாசம்ஹாரத்தில் மிகுந்து நிற்கும் வஸ்துக்களையும், மறுபடி ஸ்ருஷ்டி செய்வதற்கு ப்ரயோஜநத்தையுங் கூறுகின்றது.	கஉசூ

க்ரியாபாதம்.

க	தீக்ஷா ஸ்வரூபமும் தீக்ஷை பெற்று சமயாசாரங்களை விடாமல் அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதும்.	கஙஙூ
உ	சிவதீக்ஷை பெற்று சமயாசாரம் அநுஷ்டித்தவர் சிவபதமடைவர்.	கச0
ங	மலபரிபாக முற்றவர்க்கு உடனே நிர்வாண தீக்ஷை யென்பது.	கசடு
ச	சக்திபாத பேதத்தை யநுசரித்து சமய விசேஷ தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்ட ஸகலருக்கு ருத்ர ஈஸ்வர பதமுதலானவை கிடைக்கும்.	கசசூ

IN13123-009 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரு தீக்ஷித னானபோதிலும் சமயலோபம் வந்தபோது ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யாவிடில் - ரா - ஹ்ரி - காலம் பிசாசபதமடைந்து பின் சிவபதமடைவதும் தீக்ஷையில் குறைவு வந்தவனுக்கு சிவபதமில்லையென்பதும். கருங

சு தீக்ஷை பெற்றவர் மூக்யமாய் அநுஷ்டிக்க வேண்டிய ப்ராசாதமந்த்ர இலக்கணம். கருள

எ கஉ - கலை - ககூ - கலையுள்ள ப்ராஸாத மந்த்ரங்களின் ஸ்வரூபம். ககூ0

அ ப்ராஸாதமந்த்ரகலைகளின் மாத்ரை இலக்கணம். ககூங

கூ கஉ - கலாப்ரஸாதத்தின் (ப்ரஸ்தார முறை) வடிவு. ககூள

க0 ப்ராஸாதமந்த்ர கலைகளின் ஸ்தானங்கள், ஷடத்வ வ்யாப்தி, காரணேஸ்வரர், இவற்றைக் கூ—து. உசூகூ

கக ஷெ மந்த்ர கலைகளின் நிறம். களங

கஉ தீக்ஷை செய்துகொண்ட வாசாரியர்கள் நிஷ்களப்ரசாதஜபம் செய்யவேண்டும், செய்பவர்கட்குப் பரசிவ முக்தியுண்டாகும். இதில் பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்கங்களின் நன்மை கூறுகின்றது. களசூ

கங தீக்ஷிதர்கள் மானதஸ்நானஞ் செய்யும் விதி. கஅ0

கச பூதசுத்திசெய்யுஞ் சமயத்தில் தனது தேஹத்தை விலக்ஷணமான வடவ்ருக்ஷ ரூபமாகப் பாவிக்க வேண்டும். கஅச

கடு சரீரத்தை சோஷண தாஹந ப்லாவன சுத்திசெய்தமானத பூஜை செய்யவேண்டும். கஅள

கசு அஷ்டதிர்மத்சத கலாந்யாசத்தில் மந்த்ரக்ரமம். ககூஉ

கள ஷெ கலையை ந்யாஸஞ் செய்ய வேண்டிய ஸ்தானம். ககூடு

கஅ } அந்தர்யாகஞ் செய்யவேண்டிய மூ
ககூ } றை. ககூஅ

உ0 மானதமாகவே சிவாக்நிகார்யஞ் செய்தசமாதியிலிருக்கவேண்டும். உ0டு

உக பாஹ்ய பூஜாநிமித்தம் லிங்க மேலானதென்று லிங்காதார பாஹ்ய பூஜாவிதி. (இதில் ஷடத்வ ந்யாசஞ் செய்யும் விதியுங் காணலாம்.) உ0கூ

உஉ பரமசிவனை ஆவாஹநஞ் செய்யுமுறை. அதற்குகாரணம் கூறுகின்றது. (இதில் அகாராதிகலாபேதம், மாத்ரை, காணலாம்.) உகஅ

IN13123-010 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

உங. ஆவாஹந முதலான பத்து ஸம்ஸ்காரங்கள். ஊஉ

உச சிவனிடத்திற் செய்யும்-ரு-பூதலம் பந்த உபசாரம். ஊஉசு

உரு சிவமந்த்ர ஜபம்செய்யு முறை (ரு த்ராக்ஷ மாலிகாவிதி காணலாம். ஊஉகூ

உசு உள அக்நி கார்யவிதி அவற்றிற்கு சாமக்ரியை. ஊகூங

உஅ உகூ காம்ய ஹோமவிதி. இதில் இன்னின்ன வஸ்துவில் ஹோமஞ் செய்யில் இன்னின்ன பலன் என்பது. ஊசகூ

ஈ0 ஈக திக்ஷா விசேஷம் இதன் பேதம். ஊசஅ

ஈஉ திக்ஷைக்கு நக்ஷத்ர முதலிய கால நிர்ணயம். ஊருசு

ஈங ஒன்பதுவித லிங்கத்திற்கும், திக்ஷாதிக்கும், மண்டபஞ் செய்யும் விதி. சல்யோத்தார விபரம். ஊசு0

ஈச மண்டபங்களில் வேதிகளுக்கு இலக்கணம். ஊசுச

ஈரு நாற்கோண முதலிய குண்டங்கட்குப் பொது லக்ஷணம். ஊசுள

ஈசு யோனிகுண்ட அர்த்த சந்த்ரகுண்ட இலக்ஷணம். ஊள0

ஈள முக்கோணகுண்ட வ்ருத்தகுண்ட அறுகோணகுண்டம் செய்யுமுறை. ஊளங

கஅ கங பத்மகுண்ட எண்கோண குண்டம் செய்யுமுறை, இன்னதிக்கில் இன்னகுண்டம் போடவேண்டும், இன்ன விஷயத்திற் கின்ன குண்டம் போடவேண்டு மென்பது. ஊளசு

ச0 சக ஹோமஸாதந பாத்ரங்களி னிலக்கணம். ஸ்ருக் ஸ்ருவ விபரம் அதற்கு வேண்டிய மரம் அதனளவு. ஊஅ0

சஉ விஷ்ட பரிதி இத்ம சமித்துக்களின் இலக்கணம். ஊஅஅ

சங சச கட்க முதலிய யாகோபகரண த்ரவியம். உள - கும்பங்கள் வைக்கும் விபரம் திக்குகளில் இறைக்கும் வெண்கடுகு முதலிய விகிர்த த்ரவ்ய விபரம். ஊகூஉ

சரு கும்பத்தின் வஸ்திராதிகள் தேஹ சர்மாதி முதலிய சிவதேஹ பாவனை. ஊகூள

சசு வேதியில் நாற்கோணமுஞ் செய்யு முறை. கூ00

சள பத்மம்போடு முறை. கூ0கூ

சஅ பத்மத்திற்கு வர்ணங் கொடுக்கும் பொருட்டுப் பொன்மை முதலிய நிறஞ் செய்யு முறை. கூ0சு

IN13123-011 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சஅ காத்ரங்களின் வர்ணம் ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுண ரேகைகளின் விஸ் தாரம். கூ0க

சு0 காத்ரஞ் செய்யு மிலக்கணமும் பத் ம விஸ்தாரமும். கூகக

சுக லதாலிங்க மென்னு மண்டபத்தில் பத்ம லகூணம். கூகச

சுஉ லதாலிங்க மண்டலத்தின் விசேஷம். கூகள

சுங நவநாப மென்னு மண்டல ல—ம். கூஉ0

சுசு } அநந்த விஜய மென்னு மண்டப
சுடு } லகூணம். கூஉங

சுசு பத்ரமண்டலத்தின் லகூணம். கூஉஅ

சுள } ப்ராகாரமான வோர்மண்டல வி
சுஅ } சேஷம். கூங0

சுக } ப்ராகார மண்டலத்தி னிலக்கணம்
சூ0 } ம்ருகேந்த்ரப்படி. கூங்சூ

சூக கௌரீ லதாகார லிங்கமென்னு ம ண்டல விசேஷம். கூசஉ

சூஉ ஸுபத்ர மண்டல லகூணம். கூசச

சூங உமாகாந்த மண்டல லகூணம். கூசசூ

சூச ஸ்வஸ்திக மண்டல லகூணம். கூசகூ

சூடு சண்டேஸ்வர பூஜைக்காக டங்கமென்னும் அர்த்த சந்த்ர மண்டலம் கிரணகமப்படி. கூடுக

சூசு } சமய விசேஷ தீகூஷாவிதி ம்ருகே
எ0 } ந்த்ராதி ஆகமப்படி. தீகூஷாகா ம ம் ஹோமத்தால் சிஷ்யன் பாப மளவிடல். தீகூஷையானை நான்கு வர்ணத்தாரும் உபவீதம் தரிக் குமுறை. கூடுங

எக நிர்வாண தீகூஷையைச் சொல்லத் தொடங்கி முதல் ஷடத்வாவா ஹநஞ் செய்யுங் க்ரமத்தை ஸம் ஸ்கார க்ரமமாகச் சொல்லுகி றார். இதில் சமயாசார மனுஷ் டித்தவர் பலன். கூஎசு

எஉ ப்ரதிஷ்டா கலைகளி லடங்கிய தத் வாதிகள். கூஎகூ

எங வித்யாகலை. ஷெ கூஅக

எச சாந்திகலை. ஷெ கூஅச

எடு சாந்தியதீதகலை. ஷெ கூஅசு

எசு ஷடத்வாக்களுள் ஒன்றினு ளொன் று வ்யாப்ய வ்யாபக பேதம். கூ.அகூ

எள நிர்வாண தீகூஷையில் ப்ராயஸ்சித்த முதலியவை செய்து சிஷ்யனுக் கு ந்யாஸஞ் செய்யும் வகை. கூகூஉ

எஅ ஆத்மாவிற்கு அக்நியிலிருக்கும் வா கீஸ்வரியினிடத்துக் கர்ப்பாதா

IN13123-012 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நாதி சம்ஸ்கார நிமித்தம் ஹோமஞ் செய்யும் விதி. ஈகூள

எகூ பாசச்சேதமான பின்பு அதைதஹி க்கும் க்ரியை. சஅஉ

அ0 ப்ரம்மாமுதலான பஞ்ச காரணேஸ்வரரிடத்தில் சப்த ஸ்பரிசாதிகளை ஸுலக்ஷணமாகச் சமர்ம்பித்தலுக்குக் காரணம். சஅசு

அக ஆத்ம வித்யா சிவ தத்வங்களில் மந்த்ர க்ரியாதி லோபத்திற்குத் தோஷசுத்தி ஹோமம். சக0

அஉ திக்ஷைமுடிவில் பூர்ணாஹுதிக்குச் சிவபாவனை செய்யுமுறை. சகஉ

அங பின்பு ஸ்ருக்கில், முதல் ஷடத்வன்யாஸஞ் செய்து சக்தி சிவனிருவரையும் மாவாஹநஞ் செய்யுமுறை. சகச

அச } அடு } பூர்ணாஹுதி சமயத்தில் விஷ்ணுவங்கள் ஏழும் த்யாநிக்குமுறை. சகள

அசு தத்வ விஷ்ணுவத்தில் சிஷ்யான்மாவைச் சேர்த்துப் பூர்ணாஹுதி செய்யுமுறை. சஉக

அள சிஷ்ய சைதந்யத்திற்கு ஸர்வஞ்ஞத்வ முதலான ஷட்குணங்களையுமுண்டாக்கு முறை. சஉங

அஅ மூன்றுபதார்த்தங்களையும் நான்கு பாதங்களையுமுடைய சிவாகமங்களை யறிந்தவனுக்கு அபிஷேக யோக்யவானென்றறிந்தவனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யும் விதி. சஉசு

அகூ திக்ஷையில் விசேஷ அதிகார முடைய ஸகலத்திற்கு முபாதாந காரண பூதமான விந்து முதற் கொண்டு தொடர்ந்துவந்த சைவகுல க்ரமம். இதில் நான்குவர்ணத்தார்க்கு முரிய ஆசார்யத்வம் கூறுகிறது. சஈ0

கூ0 ஒன்றுயிருந்த ஆமர்த்தகமடம் ப்ரம்மசர்யாதி நான்கு விதமான காலம் தெரிவித்து, அதுமுதல் தமது ஸந்தாநக்ரமம்-கூ-து. சஈடு

யோகபாதம்.

க சுழுமுனை முதலான நாடிகளுற்பத்திக்குக் காரணமானகந்தஸ்தாநம். சஈக

உ } ஊ } சுழுமுனைநாடி வ்யாப்தியும், மூலாதாரமுதலிய த்வாதசாந்தமளவுமிருக்கும் கமலங்களின் தளகணக்கும், பரமசிவனுக் காசநமாகிய கமலத்தின் ஸ்வரூபமும். சசஉ

IN13123-013 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ச ஞ	நாடிசுத்திசெய்து யோகாப்யாசஞ் செய்யுமுறை.	சசள
சு	நாடோறும் யோகாப்யாசஞ் செய்பவன் த்வாதசாந்தத்திலிருக்கும் பரசிவனை ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பான்.	சடுஈ
எ	ப்ராதஹ்காலத்தில் சிவத்யாநஞ் செய்யவேண்டிய முறை.	சடுசு
அ	ஆத்மாக்களுக் குண்டாகிய சாக்ர முதலிய ஐந்தவஸ்தைகள்.	சடுகூ

சர்யாபாதம்.

க	காமிகாதி ஆகமங்கட் குண்டாகிய சிவபேதருத்ரபேதநாமதேயம்.	சசுஈ
உ	சைவாகமங்களைச் சொன்னவர் கேட்டவர்களுடையபேதத்தினாலே ஆறுவித சம்பந்தம். இதில் ஆகமங்களின் நித்யா நித்யத்தைப் பற்றி சங்கோத்தரம்.	சசுஅ
ஈ ச	உஅ - சிவாகமங்களின் பெயர்கள் பெயர் வந்த காரணம் ஆகமஞானத்தின் விசேஷம்.	சளஉ
ரு	பவித்ரோத்ஸவ கால நிர்ணயம். அதன்காரணம்.	சளஅ

சூ எ	நான்குவித பவித்ரத்திற்கும் அளவு, சல அசல லிங்காதிகட்கு மூல் இத்தனை முடியித்தனை யென்பது முதலிய	சஅக
அ	ஆத்ம வித்யா சிவ கங்காவதார பவித்ரங்களை ஸமர்ப்பிக்குமுறை. இதில் நித்த நைமித்திக சங்கோத்தரம்	சஅசு
கூ க0 கக கஉ	இடைவிடாத ஸம்ப்ரதாயமுள்ளவர்கள் இடைவிட்ட ஸம்ப்ரதாயமுள்ளவரிடத்தில் போஜநஞ்செய்வதால் வருந் தோஷமும் நிவர்த்திக்கும் விதமும்.	சகூச
கஈ கச	பாபிகளுடைய த்ரவ்ய க்ரஹணத்தா லுண்டான தோஷத்தைப் பரிஹரிக்க ப்ராஸாதமந்த்ர முச்சரிக்கு முறை.	ரு0ஈ
கரு கசு கள	தக்ஷிதர்கட்குச் செய்யும் அந்த்யேஷ்டி விதி. தீக்ஷா ஹீனருக்குச் செய்யவேண்டிய விபரம், சைவஸ்ரார்த்த விபரம்.	ரு0அ
கஅ	சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டையில், ப்ரதிஷ்டை ஸ்தாபநம் ஸ்திதஸ்தாபநம் உத்தாபநம் ஆஸ்தாபநம் என்னும் ஐந்துபேத விபரம்.	ருகஅ

IN13123-014 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ககூ	ஆட்ய அநாட்ய ஸுரேட்ய ஸர்வ ஸம் என்னும் லிங்க லகூணம்.	நுஉஉ
உ0	மேற்கண்ட லிங்கம் சிரோரூபமும் அதைச்செய்யும் வகையும்.	நுஉசு
உக	ஆட்யஸுரேட்ய லிங்கங்களிற் செய்யவேண்டிய லிங்க சங்ஙையு ஸர்வஸம லிங்கத்திற் செய்யவே ண்டிய முகலிங்கசங்ஙை. இதில் லிங்கங்களின் பஞ்சமுகங்களும் கோயில் த்வாரத்தின்படி கணக் குச்செய்து லிங்கத்திற்கு முகஞ் செய்யவேண்டுமென்பது.	நுஉகூ
உஉ	பாணலிங்க விலக்கணமும் அதன் பூஜையின் பயனும். இதில் பா ணலிங்க வரலாறும் அதன் பெ யர்வந்த விஷயமும்-கூ-து.	நுஉக
உங	பூஜைக் குதவாதபாணலிங்கங்கள்.	நுஙசு
உச	பூலோகத்தில் கச-கோடி பாணலி ங்க மிருக்கும் ஸ்தல விசேஷம். இதில் லிங்கபீட விபரம்.	நுஙகூ
உடு	சுச-பதமூள்ள வாஸ்துவி னுத்தா ரக் கிரமம். வாஸ்து உற்பத்தி இருக்கை பாதம். கூ-து.	நுசஉ

உசு உள உஅ	அக-பதமூள்ள வாஸ்துவின் பெ யரும் விபரமும், நுகூ-வாஸ்து வின் பெயர்.	நுசஅ
உசூ	லிங்க பீட முதலானவற்றில் ந்யா ஸஞ் செய்யத்தக்க ஆத்மா வித் யா சிவமென்னும் தத்வ த்ரய ஸ்வரூபத்தையும், ஆதாரசக்தி ஸ்வரூபத்தையும். கூ-து. இதில் சக்தித்ரய விபரம்.	நுடுசூ
கூ0	சிவீா ந்யாஸக்ரமம். இதில் தத்வ த்ரய வ்யாப்தி-கூ-து.	நுடுகூ
கக	லிங்கத்திற் குறி செய்யவேண்டிய முறை. இதிற் சில லிங்கங்கட் கிதுவில்லை யெனப்படுகிறது.	நுசுடு
கஉ	பிண்டிகையில் குறியி னிலக்கணம்.	நுசுள
கஙூ	லிங்கத்தில் ப்ருதுவிமுதலிய அஷ் டமூர்த்திகட்கும் தத்வவ்யாப்தி.	நுள0
கச	அஷ்டமூர்த்தி பீடத்தில் மூர்த்தி ந்யாஸ ஸ்தானம். பஞ்சமூர்த்தி பகூஷத்தில் த்ரிகண்ட ந்யாஸம்.	நுளகூ
கடு	பிண்டிகையில் மூர்த்திந்யாஸம் செ ய்யுமிடத்துச் சக்திகள் மூர்த்தி யதிதேவதைகளாகுமென்பதும் ப்ரம்ம சிலாதிகள் த்ரிகண்ட வ் யாப்தி ஸ்தானாதிகளும்.	நுளள

IN13123-015 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஈசு ஸ்ருதய கும்ப முதலானவற்றில் த்ரிகண்ட ந்யாஸத்திற்குத் தத் வவ்யாப்தி

ஈள சிவலிங்க ஸ்தாபநஞ் செய்தால் போகமோக்ஷ மிரண்டுங்கிடைக் கும். இதில் பீடத்தோடு ப்ரதி ஷ்டை செய்தால் பலனென்றும் பீடமில்லாமற் செய்தால் பலனி ல்லையென்பதன் விபரமும்-கூ-து. நுஅடு

ஈஅ2 சிவலிங்க முதலிய பூஜாபலம் நுஅசு

ஈசூ2 சஅ2 } ப்ரம்மாதி தேவர்களுக்குத் தத்வ வ்யாப்தி. நுகூஈ

சக க்ரந்தகர்த்தா, க்ரந்தப் பெயரும் புலவர் மகிழ்ச்சியும் சிவப்ரீதி யும் விரும்பித் தன் க்ரந்தத்திற் கு விஜயத்தைக்கோறுகின்றது. நுகூஅ

சித்தாந்தசாராவளி

விஷயசூசிகை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சித்தாந்த ஸாராவளி

ஸ்லோக அகராதி.

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
க		**உள**	
கூகெ2	சளஅ	உளவ்வெ2ரா	கஅசு
கூசஉ2ரஸ	நுசூநு	**வ**	
கூதுஸஉ2ம்	கசசூ	வகஸ	கஉஈ
கூஷ்டாவிஸ்ரகி	ஈகள	வகஜிதுஅ	உகூச
கூ		வகாயிகம்	நுஉகூ
கூஜ்ஞாஜ்ஞம்	சகச	வகாஸீகி	நுசஅ
கூதாவஞ்ஞ	அச	வவம்ஹாவ	சகூள
கூதாவிஜ்ஞாஸிவ	நுநுசூ	**ஒ**	
கூவாகூஈ	உஉஉ	ஒதம	உ
ஸ்ரம		**க**	
ஸ்ரம்ஸ்ரொஈம	ககூஉ	கஸ்நோ	சஈகூ
உ		**கா**	
உஸ்ரீதம	சளஈ	காநிஷ்டாஜ்ஞ	உஅஅ
உஸ்ரெஜாமா	நுக	காவ2ராஹொசஸ	சஅக

IN13123-016 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
காலெவாஷிகு	உருசு	சந்ராலகு	ருஉசு
காலொஹந்த	அ0	செ	
கூ		செஷ்ஷெ	கூஉ
கூபூர	சசள	ஜூ	
கூணஹஸ்திகம்	ரும்அ	ஜாநஞ்ஞாத்ரு	எசு
கூணாமெயை	நூசூஉ	ஜாநாஸ்	சூரூ
கூம்ஹா	கஅள	த	
கூ		தத்தணு	நூகக
கூகூர	சசஅ	தத்ரதர	சரூரு
வ		தக்ஷாயா	நூளகூ
வணாதெரு	சகூரு	தக்ஷெஸகிழிவெநூஅசு	
ம		தநாத்ரம்	கo0
மகூர	நூருஅ	தஸ்யாயொநி	நூகள
மஹாசக்ஷு	உஉசு	தஸ்திஹஸ்	சஉக
மா		தரும்ரம்	உளஉ
மாத்ரணி	நூoக	தா	
வ		தாஷ	சசரூ
வொஷொ	ககசு	தி	
ய		தியுக்	
யத்ஷ்ரெ	உளசு	தி செ	உசுள
			ககரூ

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
தெ		நெ	
தெஷொ	ருஅசு	நெகீநாஹிம	உநூ
தெ			
தொஹாமெரு	உசுஉ	நெயிதயாணு	ரும்க
தா		வ	
தாஹஸ்ரா	ருசூஅ	வஸ்ரா	கரூ
தாக்ரிஸ்ஸ்	நூசசு	வஸ்ரெ	உசச
தி		வ்ரதுக்	நூருரூ
தீவ	ககசக	வ்ரதெகம	ருநூக
தீக்ஷாஹொமக்ரிக	உசஅ	வா	
தெ		வாகெ	உசஅ
தெஹாரெரு	சo	வாணிஹ்யாணு	சo0உ
தெஹாநரு	உசு	வாஹாஜ்ஞஷ்ட	சசங்
தெ		வாஸாநர	ககரு
தெவெஷ்டகரு	ககக	வி	
யா		யாதி	ருருக
நா		வீரம்ஜ்ஜ	ருகஅ
நாநாவெகவு	கருரு	வீரெஷ்ட	ருசுள
நீ		வீத	நூoசு
நீஹாரொ	நூநூ	வ	
		வஷ்ஷாயொ	உசூஉ

IN13123-017 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
வ		உந்தாஜெயஃ	ககசு
வஎவ்வா	ஈ00	ஈ	
வொ		ஈயாவயஃ	சடு
வொக்கா	டுளஈ	ஈயாசகூவாஜ	ஈஎக
வொள		ஈயாஜாதா	சகo
வொளஷ்ஷொ	டுசகு	ஈயாதொ	டுள
வெ		உ	
வெஹாஜ்ஜா	ஈளக	உலடுபாநஃ	ககடு
வெஹாளஜ்ஜ	சகுசு	உலமாண்ம	கஎo
வெஹவுக்குமத	டுகுஈ	உலவெ	கஈஈ
வொ		செ	
வொணம்யிஜ்ஜ	டுஈக	செயாஜயொ	களஈ
வொணாஜெயுக	சஎல	யா	
வொஹயாஜ்ஜ	சடுக	யாமயாசி	உசo
வி		மி	
விஜ்ஜோஸ்ஸல்	சஈo	மிஜாசபுா	டுஎசு
ஹ		மிஜ்ஜ	டுஎடு
ஹகெ	ஈகச	வ	
உ		வஜபுஃஃகஃபு	டுஈசு
உஜ்ஜ	களசு	வஹஃ	உசள

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
வஹெ	ககசு	மி	
வஹா	உo டு	மிஷபு மொபா	
வஹபுயுவபுாஸபு	உஈச	க்ஷண	ஈகஈ
வா		மிஷபுாத	சகள
வுாவபு வுாவக	ஈஎசு	மிவெஷ்டுரஷ	ஈஉச
வி		மிவெஷ்டுஃகொணஈஈக	
விஜபுாஃபுஸ	ஈஎசு	மீ	
விஜபுாஸகபுஜ	டுளo	மீஃசெவ	டுகஎ
விஜெபுஸா	டுகுச	மீஃசஃ	கடுள
விஸ்ராஜெயு	கஉசு	ஸ	
வீ		ஸஃலாபுாஜிச	சகஉ
வீயீ	ஈஈசு	ஸ்ரஃதெபுா	சகுச
வெ		ஸெ	
வெவெஜ	ஈஉஎ	ஸெவெந	கசo
ஸ		மொ	
ஸகி	ககசு	மொவம	சஎக
ஸகள	சகள	மொவாஃ	களஉ
ஸா		மொ	
ஸாஜ்ஜ	கசு	மொத்ராஜபு	சுசு
ஷபுாஜெ	உஎஅ	மொத்ராஜெயு	சoசு

IN13123-018 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
ஷ		ஹ	
ஷட்க்ரீம்ஸா	உஅ0	ஹ்ருஷ்டரோமளச	ஸஉங
ஸ		ஹெ	
ஸணாரவ்ரை	உசங	ஹெஸா	உ0ங
ஸக்ஷாத்	அள	ஹொ	
ஸத்க்ஷா	ருக0	ஹ்ரொதாம்ஹி	ககஉ
ஸவ்ரீது	ஙகக	ஹ	
ஸா		ஹஜ்ஜா	ஸசஸ
ஸ்யாத்ஸமஸிகம்	ஙஸசு	ஹ்ருத்வஸ்ரை	ஸசஅ
ஸாதிஷ்டாவத	ஙசுசு	ஹ்ருஹாரை	கஉசு
ஸாயாரை	உகஅ	ஹ்ருத்ஹம்	கஅஸ
ஸ்யாரோஹித	உஉக	ஹ்ரு	
ஸாஜாரா	ருஉஉ	ஹ்ருக்ஷ்மாஹை	ருஅ0
ஸாதிய	கஸ0	ஹ்ருத்வத்ரொதஸ	ருசுசு
ஸி		ஹ்ருத்வத்ரிய	ககஅ
ஸிந்தாரஸ்ரண	ருஙஸ	ஹ்ருத்ருத்தி	ருஙங
ஸிக்ஷாவாய	ஸஉள	ஹ்ருத்ரோஸா	ஸருஸ
ஸு		க்ஷா	
ஸுஸைத்ர:	ஙஸஉ	க்ஷாதக்ஷுஸ்ரஜ	ஙஎக
ஸுக்ஷ	சுள	க்ஷாதக்ஷுஸ்ரத	கஙஅ

ஸ்லோகம்.	பக்கம்.	ஸ்லோகம்.	பக்கம்.
க்ஷாத்ரா	ருளள	க்ஷைத்ரவ்ஸுகிங்ஙம	
க்ஷை		க்ஷைத்ரவெ	ங்ருக
க்ஷைத்ராம்ஸ	உள0	க்ஷைத்ரஸ்வ	ங்உ0
க்ஷைத்ரஸாஷ	ருஸஉ	க்ஷைத்ரஷ்டீ	ங்உங
க்ஷைத்ரஸ்ரஹ	ங்ஸசஸ	க்ஷைத்ரஷ்ணவ	ங்ளசஸ
க்ஷைத்ரவ்ரத	ங்ம0ங		

ஸ்லோக அகராதி

முற்றிற்று.

——o——

IN13123-019 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

உ

சிவமயம்.

த்ரிலோசந சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சித்தாந்தஸாராவளி

வியாக்கியாநம்.

ஞானபாதம்.

அவதாரிகை.

ஆர்த்தாகமடத்தி லிருக்குர் சகஸ்ராகமங்களின் கரையறிந்த த்ரிலோசந சிவாசாரியராலவர், தமது பரம்பரையாகவந்த காமிக சித்தாந்தத்தையும், அதினுட்பிரிவாகிய மருகேந்திர முதலான ஆகமங்களையும், தனது விசாரித்து; ஆவையிற்றின் சொற்பொருட்களை ப்ரமாணமாகக் கொண்டு அர்த்தநிச்சயஞ் செய்து, மூன்று பதார்த்தங்களும் நாலுபாதங்களு முள்ள சித்தாந்தசாராவளியெனலுங் க்ரந்தத்தை ஸ்லோகரூபமாகச் செய்யத்தொடங்கி: அதநிர்விக்நமாக நிறைவேறும்பொருட்டு நிஷ்களமூலமந்திரத்தி னுச்சாரண பேதப்படி, த்ரியாதிதாவஸ்தாஸ்வரூபமான பரசிவ வணக்கத்தை முதல் ஸ்லோகத்தாற் சொல்லுகிறார்.

க—ஸ்லோகமு.

ஒகம் யெந ஜமச்யாஸ்ய ஹிஂ வெ்ராத
ஞு ஸவ—ம் ஸஹா வெ்யாதகெ வஸ்ய வொ
வி வாஸ நிகஸாஸ் யஸ்ய வ்ய ஹாஜெந தகஸ்
ஒதிதீயாதி உந ஓம்ய்ய நிமகம் மஜ்யாகிஷ்டகாம்
ஷ்டாம்ஜ்யாதகம் வெ்யாஸவ்யாவி வஸ்ய
ஸிவாவ்யகமும் ஜ்யாகிஂ வ்ய வஜ்ஜ்யியா॥

வ—ஜெ்ஜ்ஜி.

ஒகம் - யெந - ஜமச் - யஸ்யாஸ்ய - ஹிஂ - வெ்ரா
தகம் - ய - ஸவ—ம் - ஸஹா - வெ்யாதகெ - வஸ்ய - வொ-
சுவி - வாஸ நிகஸாஸ் - யஸ்ய - வ்ய ஹாஜெந - தகஸ்-
ஒதிதீயாதி உந ஓம்ய்ய நிமகம் - மஜ்யாகிஷ்டகாம் -
வெ்யாதகம் - வெ்யாஸவ்யாவி - வஸ்ய - ஸிவாவ்யகமும் -
ஜ்யாகிஂ - வ்ய வஜ்ஜ்ய - யியா.

(இதன்பொருள்.)

யெந படகாரியத்திற்குக் குவிந்தன்போல நிமித்தகாரணமான யாதொரு நிஷ்கள சிவமென்னுஞ் சோதியினாலே (குவிந்தன் - தூணி நெய்கிறவன்.)

சராசரம்	ஜங்கம ஸ்தாவர ரூபமாகக் காணப்படும்
ஜந்த	இந்த
ஜகத்ஸ்வ	ப்ரபஞ்சமெல்லாம்
ஸதா	எப்போதும்
ஏகம்	ஓகப் புரோதரூபமாய் மேலுங் கீழுமாக
வ்ரதகு	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ!
ஸர்வாவி	(அந்த) மூன்றுவித ஆன்மாக்களும்
யஸ்ய	யாதொரு சோதிரூபமான பரசிவனுடைய
ப்ரஸாதந	அனுக்கிரஹத்தினாலே
பாஸ நிகஸாஸ்	மலம் மாயை கன்மம் விந்துத்வ ஞானசக்தியென்னுமைந்துவித பாசக்கூட்டங்களினின்றும்
வெ்யாதகெ	நீங்குகின்றார்களோ!
கஸ்	அப்படிக்கொத்த
ஏகாதீயாதி உந ஓம்ய்ய நிமகம்	ஓமென்னும் பதத்தை முதலிலுடைய பரமசிவ வாசகமான ப்ராசாதமந்திரத்தின் உச்சாரண

ஜ்யோதிஷ்காரம் — த்தாலுண்டாகிய நாத நாதாந்த ரூப தத்வனியி லிருக்கின்றதாயும், (அந்த) தேஜஸுள்ள அநாஹத சிவ சதாசிவ மஹேஸ்வர ருத்ர விஷ்ணு ப்ரம்மாதிகளுக்கும்

ஜ்யோதகழி ஸ்வாஸ்வாவி வரம் — ப்ரகாசத்தைக் கொடுப்பதாயும், வ்யாபினிக்குமேல் நாலங்குல அள வி லிருக்கின்ற வ்யோம எல் லும் சமனியின் ஸ்தானத்தை வ்யாபித்த அநாஹத சிவத்திற் கும் மேலானதாயு மிருக்கின்ற

ஸிவாவ்யம் ஸுகமும் — சிவமென்னும் பெயருள்ள

ஜ்யோதிர் — நிஷ்களமான எங்கும் பரிபூரணப் பிரகாசமான தேஜஸை;

யிதா ஸ்வபவதே — ஸோஹம் பாவனை புத்தியினாலே த்யாகிக்கின்றேன்.

தாத்பரியம்.

ஸராசரம் என்றது ஸரம் பசுமுதலான ஜங்கமமாகும். சுஸரம் மலைமுதலான ஸ்தாவரமாகும். ஜங்கமமென்றதால் ஆன்மாக்களுக்கு அசாதாரணங்களான சூக்ஷுமசரீரங்களும் சாதாரணாசாதாரணங்களான புவனசரீரங்களுஞ் சொல்லப்படும். ஸ்தாவரமென்றதால் புவனங்கள் சொல்லப்படும்.

தலை சுத்தமென்றும் அசுத்தமென்றும் இருவகைத்தாம். சாந்தியதீதகலையில் பதினாறு புவனங்களும், சாந்திகலையில் பதினெட்டுப்புவனங்களும், ஆக முப்பத்தமூன்று புவனங்களும் சுத்தங்கள். அங்குள்ள ஆன்மாக்களின் சரீரங்களும் சுத்தங்களே! வித்தியாகலையில்-உஎ-புவனங்களும், ப்ரதிஷ்டாகலையில்-டுசு-புவனங்களும், நிவர்த்திகலையில்-கரஅ-புவனங்களும், ஆக-சுசு-புவனங்களும் அசுத்தங்கள். அங்குள்ள ஆன்மாக்களின் சரீரங்களும் அசுத்தங்களே!

ஸவ-ம் என்றதால் மஹத்தமுதல் விசேஷபரியந்தமான ஜகத்து சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விடத்து வேதாந்தாதிமதங்களில் மஹத்து ப்ரகிருதிதத்வம். விசேஷம் ப்ருதிவீதத்வம். ஆதலால், ப்ரகிருதிமுதல் ப்ருதிவீவரையில் ஜகத்தென்பர். சைவமதத்தில் மஹத்து சிவதத்வம். விசேஷம் ப்ரமாண்டத்தோடு கூடிய பார்த்திவதத்வம். ஆதலால் சிவதத்வமுதல் பார்த்திவதத்வம்வரையில் ஜகத்தென்று சொல்லப்பட்டது. சிவதத்வமாவது சத்திதத்வத்தின் மஸ்தகத்திலிருக்கும் விந்து புவனமாகும்.

இப்படிச் சுத்தபுவனமுதல் சகலஜகத்தையும் மேலுங் கீழுமாகவெப்போதும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்றாயிற்று. மேல் புவனம் சாந்தியதீதை சாந்தி வித்தியாகலைகள் லயங்கியது. கீழ்புவனம் ப்ரதிஷ்டா நிவர்த்திகலைகளி லடங்கியது. எப்படி படத்திற்குத் தக்க சமவாயிகாரணமோ, அப்படியே சுத்தபுவனத்திற்குச் சமவாயிகாரணமாகிய விந்துவைக்கொண்டு நிமித்தகாரணமாகிய பரமசிவன் சுத்தபுவனத்தை ஒசப்புரோதரூபமாக ஸ்ருஷ்டித்து வ்யாபித்திருக்கின்றார். அசுத்தபுவனத்திற்குச் சமவாயிகாரணமாகிய மாயையைக்கொண்டு நிமித்தகாரணமாகிய

IN13123-022 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அநந்தாதிரூபிகாய் அகண்டபுவநத்தை ஸ்ருஷ்டித்து வ்யாபித்திருக்கிறார்.

இப்படிப் பரமசிவன் பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களுக்கு போகத்தின் பொருட்டு புவநங்களையும் புவநத்திலுண்டான சரீராதிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்து, கர்மபரிபாகத்தின் பொருட்டுச் சம்ஹாரத்தையு மெப்போதுஞ் செய்கின்றார் என்று கருத்து.

இப்படி புவநங்களிலிருக்கு மான்மாக்களுக்கு மோக்ஷங் கிடைக்கும் விதத்தைக் கூறுகின்றார். வெளாதெஞ்ஞ வபர வு என்று பசுக்கள் விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலர் சகலர் என்று மூன்றுவகையா யிருக்கின்றார்கள். அவர்களில் மலமாத்ரமுள்ளவர் விஞ்ஞானகலர். மலம் கன்ம மிரண்டுமுள்ளவர் ப்ரளயாகலர். மல மாயை கன்ம மூன்றுமுள்ளவர் சகலர். விஞ்ஞானகலரில் விசேஷ பக்குவமான மலமுள்ளவர் அநந்தாதிகளென்றர். அவர்களிலிடாரதம்யமாகப் பக்குவமான மலமுள்ளவர் மந்த்ரேச்வரர் என்பர். இவர்கள் பாசத்தையிட்டு நிற்குமிரண்டு பஞ்சக்ருத்யங்களிலுலே முறையே போகமோக்ஷங்களை அடைவிக்கப்படுகின்றார். சிவப்ரசாதத்தினியில் கேவலானமஜ்ஞானத்தால் முத்தியுண்டாகுமென்று கருத்து.

ஒதி யாதிநமு ஹ்ரய நிமதம் என்றதால், மூலமந்த்ரத்தி னுச்சாரணபேதத்தால் இருதயமுதலான ஸ்தாநங்களில் ப்ரம்மாமுதலான காரணேச்வரரை விடுமுறையேவிட்டு, உன்மனியந்தத்திலிருக்கும் பரமசிவனே ஸோஹம் பாவநா புத்தினாலே த்யாநிக்கவேண்டுமென்ற தாயிற்று. த்வநியிலிருக்கின்ற சிவமென்றதால் த்வநிமத்யத்தில் சோதியிருக்கின்றது. சோதிமத்யத்தில் சிவமிருக்கின்ற தென்னுங் கருத்தைக்காட்டப்

பட்டது. ப்ராசாதமந்த்ரத்தி னுச்சாரணமானது, ஹ்ரஸ்வ தீர்க புலுதம் சூக்குமம் அதிசூக்குமம் என்னும் பேதத்தால் ஐந்தவிதமாகும். ஹ்ரஸ்வ உச்சாரம் விந்துவரையில். தீர்க்க உச்சாரம் அர்த்தசந்த்ரன் வரையில். புலுதோச்சாரம் நிரோதினீவரையில். சூக்கும உச்சாரம் நாதம்வரையில். அதிசூக்கும உச்சாரம் வ்யாபிநீவரையில். ஹ்ரஸ்வ உச்சாரத்தால் ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களை விடவேண்டும். அங்குள்ள ருத்ர வாசகமான மகாரத்தை வாச்சியமான ருத்ரனோடுகூட தாலுமத்யத்தில் விடவேண்டும். தீர்க்கப் புலுதோச்சாரங்களிலுலே ஈச்வரனை விடவேண்டும். அங்குள்ள ஈச்வரவாசகமான விந்துவை வாச்யமான ஈச்வரனோடுகூட புருவநடுவில் விடவேண்டும். அங்கேயே அர்த்தாந்த்ர நிரோதிகளை மடங்கும். சூக்கும அதிசூக்கும உச்சாரங்களிலுலே சதாசிவனை விடவேண்டும். அங்குள்ள சதாசிவ வாசகமான நாதத்தையும் நாதாந்தத்தையும் வாச்யமான சதாசிவனோடுகூட ப்ரம்மரந்த்ரத்தில் விடவேண்டும. அங்கேயே சக்திவ்யாபிநிகளை மடங்கும். ப்ரம்மரந்த்ரத்திற்குமேலோரங்குல அளவில் சக்திக்கிடம். அதற்குமேல் மூன்றங்குல அளவில் வ்யாபிநிக்கிடம். வ்யாபிநிவரையில் சதாசிவனுக்கு வ்யாப்தியுண்டு. இப்படி ப்ராசாதமந்த்ரத்தி னுச்சாரணபேதத்தால் ப்ரம்மாமுதலான ஐந்து காரணேச்வரரையும் விடவேண்டியமுறை காட்டப்பட்டது.

வெளாதெவாவி வபரு என்றதால் அநாஹத சிவனை விடும்படி காட்டப்பட்டது. அந்தப்பால் அமங்கலரான பரசிவனிருக்கிறார். ப்ராசாதமந்த்ரத்தி னுச்சாரணத்தை விடுமுறையே உண்மனீரூபமான ப்ராசாதத்தா லவரைக் காணவேண்டுமென்றவாறு.

IN13123-023 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அல்லது ப்ராசாதமந்திர உச்சாரணத்தை வேறுவிதமாக வும் விடலாம். எப்படியெனில்? வித்து அர்த்தசக்த்ர நிரோ தினிகளுக் கதிபதி யீச்வரனுகும். அவரை விட்டதால் இம் மூன்றையும் விட்டதாயிற்று. நாதநாதாந்தங்களுக் கதிபதி சதாசிவனுகும். அவரை விட்டதா லிவ்விரண்டையும் விட்ட தாயிற்று. சக்தி வ்யாபினீ சமனீ களுக்கு அகாரஹதசிவன் அதிபதி. அவனைவிட்டதால் அம்மூன்றையும் விட்டதாயிற்று. இத்தப் பகுதத்தில் வ்யோம என்பது சத்திமுதலான மூன்றிடத் தையுஞ் சொல்லுகின்றது. ப்ராசாதமந்திரத்தின் சுக்கும உச்சாரத்தால் சதாசிவனையும், அதிசுக்கும உச்சாரத்தால் அகா ஹதசிவனையும் விட்டவேண்டும்.

ஜ்யோகிஷ்டாம்ஹ்ருதகம் என்றதால் பரமசிவ தெஜஸிலுலேயே இத்த அகாஹதசிவமுதலான வெல்லோருக் கும் ப்ரகாசமுண்டாகின்றதென்னு மாகமார்த்தக் தெரிவிக்கப் பட்டது.

யிபாவ்யவஹ்ரு எனறுமிடத்த புத்தியாவது அந் தக்கரணத்தி லொன்று. பெயர் ஜாதி முதலான விகற்பத் தோடுகூடிய ஞானம் அந்தகரணத்தாலுண்டாகும். அத்தக் கரணம் பாசமாதலால் விகற்பமின்றி ஸ்வரூபமாத்ரமான சிவ ஞானத்தை யுண்டாக்கமாட்டாது. அகையா லெப்படி புத்தி யால் பாவிக்கிறேனென்னலாமென்னில்? உத்தரம். தீக்ஷை பெற்று கின்மலரான சாதகோத்தமர்கள் முன்சொன்னபடிமூல மந்திரத்தி லுண்டான நாதாதிக் கிரமமாகத் தமது புத்தியைப் பிரகாசிப்பிகளுஞ் சித்சத்தியாலே ப்ராசாத மந்திராதஷ்டாக பலத்திலுலே நிஷ்களசிவனைக் காண்கிறார்கள் என்றவாறு. அப்படியே சிவனென்னுஞ் சூரியனுடைய சத்தியென்னுங் கிர

ணத்திலுலே வல்லமைபெற்ற சித்சத்தியாகிய கண்ணிலுலே, சத்தி முதலானவரோடுகூட சிவனை ஆன்மா ஆவரணநீக்கக்கா ண்கிறனென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. (க)

அவதாரிகை.

மனுமாத்ரராய் பாசத்தினைக் கடந்நிருக்கும் பரமசி வனுனவர், ஸ்ருஷ்டியாதி பஞ்சக்ருத்யஞ் செய்யுந்மித்தம் பரா சத்தியோடுகூடிய சதாசிவமுதலான வேறு நாமங்களை யடை கிறனென்கிறார்.

உ — ஸ்லோகம்.

ஸாஞ்ஜவ-ருக்ரூ-ஜவ்யவ்ஸகஜவிஸ்ஸ்வா
நுவ்ருகாஸ்லோசனோ தேவ்யா ஸ்ஹ்ஜவ
ஸ்லோஹ்ருதி ரத-ஜவ்ஸ்ஹ்ருக்ஷ்வா தேஹாம்
ஸ்ரிஜ்ஹ்ருஜ் | வ்யாவீ-ருக்ஜவ்வ ஸ்ஸ்ருக்கி ரதி
ஸ்லோவ்ரு-ரஜ்ரு ஸ்மாஹ்ரு ஸ்ஹ்ஜவ ஸ்ஸாஸ்வா
வ்ரூஸ்ஸகஸ்யிவ்வா ஸ்ல நிவ்விதெ ஜஞ்ஜ்ஸ
ஸ்ரஜ்ரு ஸ்ரவ்விதெ ॥

வ்ருத்யுவ்ருத்தி.

ஸாஞ்ஜ் - ஸவ-ருக்ரூ - ஜவ்யவ்ஸ் - ஸகஜவிஸ் - ஸ்வா நுவ்ருகாஸ்ரு - ஜவ்ஜ்ரு - ஜவ்தெயவ்ரு - ஸ்ஹ்ஜவ்ரு - ஹி - ஜவ்நாதி ரு - ஜவ்தெ-ஜவ்ரு - ஸ்ஹ்ருக்ஷ்ரு - தேஹாம் - ஸி ஜ்ஹ்ருஜ் - வ்யாவீ - தி-ருக்ஜவ்வ் - ஸ்ஸாஸ்வ்ரு - ஜவ்தெயவ்ரு -

IN13123-024 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சுவி-உஹ்யாமவாயு - ஸதாசிவஃ - மாஹாவ்யஃ - மகேசுவரஃ - சுத்த வித்யா - ஸதாஸிவஃ - மூர்த்தி - மஹேசஃ - உ - ரு - த்ரஃ - சுவிதே.

*

(இதன் பொருள்.)

ஸாஞ்ஜ	மலமுதலாவனவை யில்லையாகி ராகத்வேஷாதிகளை விட்டுச் சாந்தராயும்,
ஸவ்-ருகூ-ஸ	ஸ்வதந்திரராதலில் ஸர்வகர்த்தாவாயும்,
சுவ்யஃ	பரிபூரணராதலில் மஹாப்பிரளயங்களிலே சக்திரூபமாய் லயித்திருக்கு நாசமில்லாதவராயும்,
மகேஸ்வரஃ	ஞானசக்தியாலெல்லாவற்றையு மறிந்துகொண்டிருக்கும்ஸர்வஞ்ஞராயும்,
ஸாதாரண-வ்யக்தாஸஃ	ஸ்வபாவப்ரகாசகராயும்,
சுசஞ்ஜ	அசைவற்றவராயும்,
சுஸிதஃ	அளவிடக் கூடாதவராயும்,
ஸதாஸிவஃ	வேதாந்தாதி சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லும் ப்ரம்ஹத்திற்கு மேற்பட்டவராயும்,

சுதாஜ்ஞ	ஸ்வபாவசித்தராயும்,
சுதந்த்ரஃ	ஓப்பற்றவராயும்,
ஸூக்ஷ்ம-வ்யாபி	சூக்ஷ்மரூபியாயும்,
ஸ்தூலாஹ்வ	ஸ்தூலரூபியாயும்,
ஜ்ஞாந-க்ரியா-சக்தி-ஸரீரவான்	ஞானக்கிரியாசக்தி சரீரராயும்,
வ்யாபகஃ	வ்யாபகராயும்,
மூர்த்தாங்மாக்களுக்குப்பிரியராயும்,	
பராசக்தியோடு கூடினவராயும்,	
அநாதிமல சூன்யராயும்,	
ஸ்ருஷ்டியாதிவ்யாபாரமுள்ளவராயும்,	
மூர்த்தியாதி ப்ரம்ம ஸ்வரூபியாயுமிருக்கின்ற	
சதாசிவநாமதேயங்கொண்டவர்,	
சுத்தாத்வாவில்	
சகலராயே அநந்தாதிகட்கு ஸ்வதந்த்ரகர்த்தாவாகிறார்.	
அநந்தேஸ்வர நாமங்கொண்டவரும்,	
ஸ்ரீகண்டருத்ர நாமங்கொண்டவரும்,	
அசுத்தாத்வாவில் கர்த்தாவாகின்றார்கள்.	

IN13123-025 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தாத்பரியம்.

வ்வாநு வ காஸு என்பதற்கு எப்படிச் சூரியன் லோகத்திலிருப்போக்கித் தன்னைப் பிரகாசிப்பித்துத் தனக் குவமான சூரியகாந்தமுதலானவற்றிற்கு தேஜஸையுண்டாக் கிப் பரப்பிரகாசகனுகிறானோ அப்படியே, சுத்தாத்வாவிலிருக்கு மான்மாக்கட்கு மறைப்பாயிருக்கும் மலத்தைப்போக்கித் தய சக்தி கிரணரூபா யதிஷ்டித்துத் தம்மைப் பிரகாசிப்பித் கி, தமது சக்தியால் சரீரிக்கப்பட்ட அகந்தாதிகளுக்கும் தே ஜஸையுண்டாக்கிப் பரப்பிரகாசக ராகிறாரென்று கருத்து.

கூஜு என்றதால் காரியஞ்செய்யுமிடத்து குலாலாதி கள்போல இவருக்கு தேஹகலகமின்மையால் சங்கற்பமாத்ரத் திஞலே சகலகாரியங்களையுஞ் செய்கிறார். ஆகலால் அசை வர்த்ரவரென்று சொல்லப்பட்டது.

கூ ஐயு என்றதால் வாக்கு மனதகளின் வழிக்கெட் டாதவ ராதலால் ப்ரத்யகஷமுதலான ப்ரமாணங்களா லளவிடக்கூடாதவரென்று சொல்லப்பட்டது.

விஷ்ணு என்றதால் வைஷ்ணவ சரீராதிகளைப்போலொ ன்ற ஜடசரீரமில்லாதவரென்னப்பட்டது.

வ்யாபீ விக்த முதலானவர்த்நிற்கும் வ்யாபகரென்றும், தனக்குமேல் வேருரு வ்யாபக மில்லாதவரென்றுஞ் சொல் லப்பட்டது.

உமேஶ்வராவாநு என்றதால் நிர்மலரா யிருந்தபோ திலும் மஹாஸம்ஹாரத்திற்கு முனனுண்டான கர்மங்களை யான்மாக்கள் அநுபவிக்கும்பொருட்டு ஸ்ருஷ்டியாதி வ்யாபா ரமுள்ளவ ராகிறாரென்று சொல்லப்பட்டது.

ஸதாஶிவ என்னுமிடத்து மூர்த்தியாதி ப்ரம்மங்களா வன:—சாகஸ்ரப் பிரணவமுதலாகிய ஐந்து ப்ரணவமும் மூர்த்திப்பிரம்மம். சுத்தப்பிராசாதம் மூலப்பிராசாதம் தத் வப்பிராசாதம் முதலான ஐந்து ப்ராசாதங்களும் தத் வப்பிரம்மம். லவரயமை இவை பூதப்பிரம்மம். சிவாஜாதி சத்யோஜாதமுதலானவை பிண்டப்பிரம்மம். ஈசாகஸ்லர்வ வித்யாநாம் என்பது முதலானவை கலாப்பிரம்மம். ஈசாந மூர்த்தாய என்பது முதலாக வ்யோமவ்யாபி பதமத்யத் தில் படிக்கப்பட்டவை பதப்பிரம்மம். வ்யோமவ்யாபி பதா வீதமாகையால் பதப்பிரம்மமும் பதாவீதமாகும். ப்ரம்ம மெனபது வ்யாபகமாதலால் சதாசிவசரீரமாகுமென்றறிக.

அசுத்தாத்வாவில் அகந்தேஸ்வரரும் ஸ்ரீகண்டருத்ரரும் கர்த்தா என்னுமிடத்து; சுத்தாசுத்தாத்வாவில் அகந்தேஸ்வ ரர் கர்த்தர், அசுத்தாத்வாவில் ஸ்ரீகண்டருத்ரர் கர்த்தர் என்று கொள்க.

பரசிவனுக்குப்பின் சதாசிவன், அவருக்குப்பின் அகந்தே ஸ்வரர், அவருக்குப்பின் ஸ்ரீகண்டருத்ரரென்று பரம்பரை யறியவேண்டியது. (உ)

அவதாரிகை.

பரசிவமும் சதாசிவமும் தர்மிதர்ம ஸ்வரூபமாகச் சேர் ந்தவை பாவாகாரமாகுமென்கிறார்.

கூ — ஸ்லோகம்.

வாநுவெக்ஷம் ஶிவமஜமவ்யு-
வம் வாவெக்ஷவிஸ்ரு-ஷிஜாஸு। ஸ்கூர
வ்யோஹ-ம் வஷவிஸ்ரு-கவ ஸ்யதி-ஸ்ரம்
ஸ ஸ்ஹயஶிஸ்ரு-கவு॥

வஉ ஊ ஆ ஒ.

வாஅநவெக்ஷம் - ஸிவஹஂஜூம் - கூஹவு - ஸ்ரீ
வம் - வாஅவெக்ஷம் - கூவி - ஸ்ரூஂகிஜாஃ - ஸகுவா
வும் - கூஹஃ - கஉஹிஜஸ்ரீஎவஃ - ஹஃ - யதி-ஃ -
ஸஂஸஃ - ஹஃ - அ - யதி-ஸ்ரீஎவஃ.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்ரூஂகிஜாஃ	ஆகமனூனமுள்ள ஆசாரியர்கள்
வாஅநவெக்ஷம்	பரசிவாபேகூஷயில்லாததாயும்
வாஅவெக்ஷ வி	பரசிவாபேகூஷயுள்ளதாயும்
ஸிவஹஂஜூம்	சிவமென்னும் பெயருள்ளதாயு மிருக்கின்ற
கூவு	இந்தச் சதாசிவனுடைய
ஸ்ரீஎவம்	ஸ்வரூபத்தை
ஸகுவாவும்	பராசக்தியிலுண்டான தாகையால் சக்தியென்னும பெயருள்ளதாக வும்
கூஹஃ	சொல்லுகிறார்கள்.
கஉஹிஜஸ்ரீஎவ	அந்தப் பரசிவத்திற்கு வேறுகரூப முள்ள
ஸஂஸஃ	அந்தச் சதாசிவனுவர்

யதி-ஃ	ஆகாசத்தில் மின்னற்போல எங்கு ம் ப்ரகாசிக்கின்ற உற்பத்தி நாச மில்லாத சைதன்யா திகுணமுள்ள சோதிரூபமான தாம ஸ்வரூப ராகிறார்.
வாஅ	அந்தப் பரசிவனும்
யதி-ஸ்ரீஎவஃ	தாமிஸ்வரூபமாகிறார்.

தாத்பரியம்.

பரசிவத்திலிருந்து அகாரமாகிய சிவம், அகாரமாகிய சிவத்திலிருந்து சதாசிவமானதால், சதாசிவ ரூபமானது நேரே இந்த அகாரமாகிய சிவாபேகூஷ யுள்ளதே யல்லாமல் பரசிவாபேகூஷயுடையதாகில்லை பாயிற்று.

பராபேகூஷம் என்றது பரசிவம் அகாரமாகிய சிவமிரண்டும் வ்யோமவ்யாபகமாய் நிஷ்கலமா யிருப்பதால் ஒன்றுகபாவித்து அகாரமாகிய சிவத்தைப் பரமென்றுகொண்டு சொல்லிபது.

பரசிவம் பராசக்தியிரண்டும் சமவாயசம்பந்தமாய்ச் சேர்ந்திருப்பதால் அபேதமாக நினைத்துச் சதாசிவரூபத்தை சக்தியாகியமென்றுஞ் சொல்லினர்.

சதாசிவம் பரசிவம் இரண்டும் தர்மதர்மிஸ்வரூபமாதலால் சதாசிவம் பரசிவமூர்த்தியாகவும், பரசிவம் சதாசிவாத்திடாமியாகவுமாம். அவ்விருவருஞ்சேர்ந்த வருவமே பாவாகாரமென்பர். அப்படியே சிவம் தத்வமென்றும், சதாசிவம் மூர்த்தியென்றும், அவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது பாவமென்றும், எப்போது மிருப்பதால் சாதாக்யமென்றும், எல்லோருக்கும் த்யாநயோகநிமித்தம் சகல நிஷ்களமா மூருவமென்றும், ஆகமங்களில் சொல்லப்படுகின்றது.

(கூ)

IN13123-027 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அவதாரிகை.

இந்தப்படி தர்மதர்மி ஸ்வரூபமான பரசிவம் சதாசிவமி
ண்டுஞ் சேர்ந்தமையா லுண்டான பாவாகாரத்தைச் சொல்லி
மேல் அதிகாராவஸ்தையை யடைந்த சதாசிவனுக்கு ஜக
ஸ்ருஷ்டியாதி காரியவிஷயத்தில் சக்தியே காரணமென்
சொல்லுகிறார்.

சூ — ஸ்லோகம் 1.

ஸக்திஸ்திதநுரீஸ்வரஸ்ய காரணம் ஜ்ஞேயஷ
காரியஸ்ய தஸ்மிந்நே ஸ்லோபஹிதா வ்யா
கி மணதோஹம் க்ரியாஜ்ஞாநதஸ்தி | நிதரும் தஸ்
ஸகலாநு கதத்வ நிஹிதா வதநுரூபம்ஸ்ய வி
தெகதரும் நிஸ்வ கரிஸாகி வதநுமதா வா
ஹி ஸகலாத்மிகா ॥

வசனம் 1.

ஸக்தி - ஸ்திதநு - ஈஸ்வரஸ்ய - காரணம் - ஜ்ஞே
யஷ - காரியஸ்ய - தஸ் - நிஸ்நிஸ்தி - வா
உபஹிதா - வ்யாகி - மணதஸ் - நிஸ்நம் - க்ரியா
ஜ்ஞாநதஸ் - நிதரும் - தஸ் - ஸகலா - நுரூகதத்வ
நிஹிதா - வதநுநி - ரூபம்நிஸ்ய - ஸ்ரிதி - காதரும்
வா - வஸ்ய - கரிஸாகி - வதநுமதா - வாஹி
ஸகலாத்மிகா.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்திதநு ஞானக்கிரியாவடிவா யிருக்கின்ற
ஸக்தி பராசக்தியானது
ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவனுக்கு
ஜ்ஞேயஷ அறியவேண்டிய விஷயங்களிலும்
காரியஸ்ய செய்யவேண்டிய வஸ்துக்களிலும்
காரணம் முக்ய வுதவியான கருவியாயிருக்
கின்றது.
தஸ்மிந்நிஸ்தி அந்த ஜ்ஞேயகாரியங்களில் பேதங்
களினுலே
வா அந்தச் சக்தியானது
உபஹிதா (ஸ பேதிக்கு முபாதியுள்ளதாய்
தீ)
மணதஸ் அப்படிநான விசேஷணங்களான
க்ரியாஜ்ஞாநதஸ் க்ரியாசக்தி ஞானசக்தி முதலான
பேதத்தினுல்
ஹ்நம் ஞானசக்தி க்ரியாசக்தியாதி நாம
பேதத்தை
வ்யாகி அடைகிறது.
வாஹிஸகலாத்மி வாமாமுதலான நவசக்திரூபமா
கா யும்

IN13123-028 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

பதுநமகா	பதியாகிய பரசிவத்தைச் சமவாய மாகப் பிரியாமற் சேர்ந்துமிருக் கின்ற
மெஹவ	அந்த பராசக்தியே
(ஹிதெ) வதுஉ மி	சுத்தாத்வாவில்
மிதும்	எப்போதும்
கூதும்	ஸ்ருஷ்டியாதி பஞ்சக்ருத்யத்தை யும்
கூரொகி	செய்கிறாள்.
ஸகமா	கர்மமுதலான ஷோடசகலாரூபை யாக
சுநுகதஉ மி ஹிதா (ஸதீ)	வேறு அநந்தேஸ்வர ஸ்ரீகண்டருத் ராதி
சுஸவெவதஉ மி	கர்த்தாக்களிடத்தில் ஸ்தாபிதையா ய் அசுத்தாத்வாவில்
கஅ	அந்தப் பஞ்சக்ருத்யத்தையும்
கூரொகி	செய்கிறாள்.

தாத்பரியம்.

சதாசிவமூர்த்தியும் நிஷ்களமாதலால் சரீரேந்த்ரியமின்றி ஜகத்தைச் செய்யக் கூடாதாதலால் தன் சக்தியிலேயே எல்லாவற்றையுஞ் செய்கிறார். அந்தச் சக்தியும் மாயை விந்துக்

கள்போல ஜடதர்மமான பரிணாமத்தை யுடையதல்லவென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு சித்தரூ என்றார்.

சமவாயிகாரணமின்றி ஜகத்தண்டாகா தாதலால் மாயை வித்தை விரண்டு முபாதானகாரணமாகும்.

ஞானசக்தியாலே யறியவேண்டிய விஷயங்களே யறிந்து க்ரியாசக்தியிலே செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார். அந்த ஞான மிரண்டுவிதம். அவை சவிகற்பகம் நிர்விகற்பக மென்பனவாம். அவற்றுள் சவிகற்பஞானம் சிவனுக்குப்போகா தாரவிஷயமாகும். நிர்விகற்பஞானம் மயவிஷயமாகும். பெயர் ஜாதி முதலானவற்றைச் சேர்த்தறிவது சவிகற்பஞானம். வஸ்துமாத்ரத்தை யறிவது நிர்விகற்ப ஞானம்.

ப்ரயத்நமுதலான க்ரியைகளெல்லாம் தர்மிடத்தில் லடங் கியிருக்கும்போது சிவன் சத்தரென்றும், நிஷ்களரென்றும், சொல்லப்படுகிறார். காரியங்களெல்லாம் தனக்குள்ளே லயித் தடங்கினபோது விந்துவான தலயதத்வம் சிவதத்வமென்றப் படும்.

சவிகற்ப ஞானம், இந்த்ரியசாபேக்ஷமென்றும் நிரபேக்ஷ மென்று மிருவகையாம். அதில் சக்ஷுராதி யிந்த்ரியங்களினுதவியால் விஷயங்களே யறிவது இந்த்ரியஸாபேக்ஷம். எப்போதும் பந்தமில்லாத சித்சக்தியானது ஸ்வபாவமாகச் சகலபதார்த்தங்களிலுஞ் சேர்ந்தறிவது இந்த்ரிய நிரபேக்ஷமாகும். என்றும் க்ரியாசக்தியும் சங்கற்ப ரூபையென்றும் கரண ரூபையென்றும் மிருவகையாம். அவற்றுள் பரமசிவனுக்கும் முத்தான்மாக்களுக்கும் சங்கற்பரூபையாகும். பத்தான்மாக்களுக்குக் கரண ரூபையாகும். சங்கர்பமாத்ரத்தாலே குலாலன் கடத்தைச் செய்யமாட்டான். சிவன் சங்கற்பமாத்ரத்தினாலே விந்துவை

கேஷாபிக்கிறார். காரியங்களில் க்ரிய அதிகரித்தலம்பரல் அதி காரத்தில் க்ரியாசக்தி மிதந்திருக்கும். காரியமாவது செய்யத் தக்கது. அதன்குணத்தை நினைப்பது சங்கர்பம். பரசிவன் காரியத்தை விஷயீகரிப்பது வ்யாபாரமல்ல. ஆதலால் ஞாதி ருத்வம் கர்த்ருத்வ மிரண்டும் ஞானரூபமா யிருகயத்திலிருக் கும் என்று பௌஷ்கரத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆகையால் ஜகத்தின் குணத்தை நினைக்குஞ் சங்கற்பமே சிவனது க்ரியாசத்தியாகும். அது ப்ருஷ்டி முதலான பேதத்தா லேற்பட்டிதமாகும்.

க்ரியாஜ்ஞாநதீஷ் என்னுமிடத்து இச்சா சக்தியையும் வாமாதிசக்திகளையுங் கூட்டிக்கொள்க.

சக்தியொன்றுயிருந்து மகேசுவரபேதத்தை யடைவதெப் படியென்னில்? எப்படி அக்நியினுடைய சக்தி யொன்றுயிருந்தும் லோஹம் காஷ்டம் லவணம் அன்னம் முதலான விஷயபேதத்தி னாலே உருக்குகிறது கொளுத்துகிறது வெடிக்கிறது சமைக்கி றது என்று வெவ்வேறுபெயரை யடைகின்றதோ அப்படியே சிவசக்தி யொன்றுயிருந்தும் சுத்த தத்வ அசுத்த தத்வங்களாகிற ரூபகாரியங்களின் பேதத்தினாலே ஞானம் க்ரியை யென்பது முதலான நாமபேதத்தை யடைகிறதனால்: வஸ்துபேதமில்லை யென்றவாறு

சிவனுக்குச் சக்தியன்றியில் கரணமில்லை. சேதனனுடைய சக்தி ஜடமாகாது. சதாசிவர் முதலானவரிடத்தில் மிஞ்சின்ம னியாதி ரூபையாய்ப் பராசக்தி பாரிய யாகிருளென்று தெரிவிக் கும்பொருட்டுப் பதிசமவேதையென்றது.

ஸைவ என்று வைப்புறுத்தினதால் க்ரியாசக்தியே குண் டலியென்னுஞ் சிலர்மதம் தள்ளப்பட்டது. சிலர் சொல்லும் மதமாவது? விந்து சிவனிடத்தில் சமவாயமாகச் சேர்ந்திருக் கிறது. ஞானசக்தியைப்போலே க்ரியாசக்தியும் வேறுண்டு. அதுதான்குண்டலினீ. இந்த ஞானக்ரியாசக்திகளிரண்டும் சிவ னிடத்தில் சமவாயமாகச் சேர்ந்திருக்கும். ஞானசக்தியாலே ஜக த்தையறிகின்றார். க்ரியாசக்தியாலே செய்கின்றார். க்ரியாசக் தியானது ஜன்மாக்களுக்குப் பலத்தைக்கொடுப்பது. ஞானங் கொடாது. அவ்விரண்டையும் விட்டுச் சிவனிருக்கமாட்டார். அவ்விரண்டுஞ் சிவனேயிட்டிரா என்று சொல்லுவர். பால் தயிராவது குண்டலினி பரிணமிப்பதால் சிவனிடத்தில் அதற் குச் சமவாயக்கூடாது. ஆகையால் குண்டலினீ க்ரியாசக்தி யின பரியாயமாகாது என்று ஆசாரியர் குண்டலினீ க்ரியாசக்தி யல்ல வென்றார். ஆனால் மந்திரங்களுக் குரப்பத்தி ஸ்தானமாய்ச் சிவனது பரிக்ரஹருபையான க்ரியாசக்தியே குண்டலினியாகும். மந்திரமேனி மகாமாயை, சிவனது பரிக்ரஹசக்தி குண்டலினீ. அதனாலே சகல ஆன்மாக்களும் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே ஈஸ்வரனது க்ரியாசக்தியாக எப்போதும் ப்ரகாசிக்கின்ற தென்று ப்ரமாணங்களிற் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்விஷயத் தில் க்ரியாசக்தி சிவாசாரியர் பலரூபாகக் கண்டித்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

ஆகையாலிந்த க்ரியாசக்தியானது, சுத்தாத்வ வாசிகளான மந்திர மந்திரேஸ்வரர் விஞ்ஞானகலர் இவர்களுக்குப் போக முண்டாதலால் மலமாயா கன்மரூபமா யிருக்கிறது. அதிகார மலமாகிய பசுத்தன்மையோடு சேர்ந்து பசுக்களிடத்தி லெப்படி யிருக்குமென்னில்? நானாவிதமான சுத்தபோக புவனங்களில் பசுக்களை ப்ரேரித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆதலால் கன்மவர்ப் பாட்டையே செய்கின்றது. சுத்தாத்வ வாசிகளுக்குத் தாரதம் யமாகப் போகம் பேதப்படுதிமித்தம் மலபரிபாகமாகிய கன்ம முண்டென்று சொல்லவேண்டும். தர்மாதர்மரூபமான கன்மம்,

IN13123-030 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அக்கங்கலந்த சுகத்திற் கேதுவாதலாலது இங்கே சம்பவிக்காது. ஆனால் சுகமாத்ர ஏதுவாய்த் தர்மாதர்மங்களுக்கு வேறு மொருகர்ம மொப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதைவிட கற்பனை லகுவாய் மலபரிபாகமே கன்மமென்பது யுக்தமாயிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் சுத்தாத்வாவில் சொல்லப்படுஞ் சுத்த தேஹேந்திரியாதிக்குச் சுத்தோபாதாகம் விந்துவேயென்று சாதிக்கப்படும்.

அப்படிக்கொத்த விந்துவை பரமசிவன் நேரிடத் தாமே தம்மிடத்தில் சமவாயமா யிருக்கின்ற சிற்சக்தியாலே கூடாபிக்கிறார். அந்தச் சிற்சக்தியானது ஒன்றுயிருந்தபோதிலு முபாதி பேதத்தினாலே மூன்றுவிதமாய் லய போக அதிகாரங்களுக்குக் கருவியாகும். அந்த வுபாதியா லுண்டான பேதமுள்ள சக்தியினாலே சிவனும் லய போக அதிகாரமுள்ளவரெனவு மூன்று விதமாய் முடையே சிவன் சதாசிவன் மஹேஸ்வரனெனவு மூன்று பெயருள்ளவராகிறார். சிவனது வ்யாபாரமு மதிகாரம் போகம் லயமென்று மூன்றுவிதமே! அவர்களுள் சிவனுலதிக்கப்படுவது அதிகாரம்; ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிருபமான வ்யாபாரம் புசித்தல் அல்லது காத்தல் போகம்; சங்காரத்திற்குப் பின் ணடாகும் ஜகத்தி னுபாதானாதிகளைக் காக்கும் வ்யாபாரம் ஆன்மாக்களுக்குத் தக்கபடி போகத்தின் புசிப்பைக்கொடுத்தலென்றவாறு. லயிப்பது லயம்; ஸ்ருஷ்டி-த்தலைகளைச் சங்கரிக்கும் வ்யாபாரம். அது இருவகை. மறுபடி பிறப்பது பிறவாதது எனபனவாம். காரிய மூபாதானகாரணத்தில் சக்திமாத்திரமாய் மிந்திருப்பது மறுபடி பிறப்பது; சக்திபாதத்தா லழிவது மறுபடி பிறவாதது. காரியங்களைப் பெருத்தலைமையுள்ள காரணத்தின் சக்தியைச் சங்காரஞ்செய்து மோக்ஷங்கொடுப்பது லயம்; அது சங்காரரூபமான அநுக்ரஹமா மென்றவாறு.

அல்லது விந்துவானது கூடாபிக்கத்தக்கதா யிருக்கும் போது கூடாபிக்க முயன்ற அவசரம் சிவனது போகமாகும். விந்துவானது முயலுமவஸ்தையைக் கடந்து காரியரூபமாகப் பரிணமிக்கும்போது சிவனுக்குத்திகாரமாகும். அது காரிய ஏதுவானதால் விந்துவானது போகாதிகார தசையைவிட்டுத் தன் காரியங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்குள் ளடக்கிக்கொண்டிருக்கும்போது சிவனது லயமாகும். அல்லது விந்துவைக்கடந்து கேவல சித்ருபனான சிவனே லயமென்னும் பெயரையடைகிறார். இக்கருத்தே லயபோகாதிகாரங்களின் வ்யாபாரமெல்லாம் விந்துவி லடங்கினவென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த விந்துவோடு கலந்த சிற்சக்தியு முபசாரமாக லயபோகாதிகாரமுள்ளதாகின்றது. சக்திக் குட்படாமல் வெல் ப்ரவர்த்திச்கிற தில்லை யென்னுநியமத்தால் அந்தச் சிற்சக்தியோடு கலந்த கர்த்ருகாரணசம்பந்தத்தினாலே சிவனும் லயபோகாதிகாரமுள்ளவ ரென்னப்படுகிறார். எப்படிக்கொளுத்தஞ் செய்தையைப்பற்றி யிரிகின்ற அக்நி, கொளுத்துகிறது. அதை ப்ரயோகித்த தேவதத்தனும் கொளுத்துகிறான் என்று சொல்லப்படுகிறார்களோ, அப்படியே சிவனும் லயாதிகாரங்களை யடைகிறானென்று கருத்து. அப்படியே த்ரிலோசந சிவாசாரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

வாமாதிசக்திரூபையாய் அந்தப் பராசக்தியே பஞ்சக்ருத்யஞ் செய்கிறாளென்றதால் ப்ருதவ்யாதி யஷ்டமூர்த்தியா கானகளான வாமாதிசக்திகளாலே ப்ருதவ்யாதி காரியத்தைச் செய்கிறார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. எப்படியெனில்? வாமை ப்ருதிவீமயீ, ஜ்யேஷ்டை ஜலரூபிணி, ரௌத்ரீ அக்நியாகாரை, காளி வாயுவாகாரை, கலவிகரணி ஆகாசரூபை, பலவிகரணி சந்த்ரரூபை, பலப்ரமதனி சூரியரூபை, சர்வபூதமனோன்மரூபை, மநோன்மனி பராசக்திரூபை, இந்தச் சக்திகளா

IN13123-031 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

லேப்ருதவ்யாதி காரியத்தைச் செய்கிறார். அப்படியே ப்ருதவ்யாதி மூர்த்திகள் மூர்த்திஸ்வராகள் அவர்களுக்கு வாமாதி சக்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அஃதெவ்வனெலில்?

வாமா என்பது அழகு ஜலாதி. மற்ற நான்குபூதங்களிலும் ச-கு-உ-க - குணமாதலால், ப்ருதவியில் ஐந்துகுணமும் பூர்ணமாயிருப்பதால், வாமை ப்ருதவீமயீ தந்வருபை. அதனாலே ஸ்ருஷ்டி ப்ரவர்த்திக்கும் ப்ருதவி மூர்த்திஸ்வரர் சர்வன், அவர்தாம் வாமதேவர், அவருக்கு வாமாசக்தி.

ஜ்யேஷ்டை ஜலமயீ, ஸ்திதியாதாரூபை, ஜலமூர்த்தி ஸ்வரர் பவர், அவர்தாம் ஜ்யேஷ்டர், அவருக்கு ஜ்யேஷ்டா சக்தி.

அக்நி ருத்ரரூபமாதலால் ரௌத்ரீ அக்நிமூர்த்தி, அதற்கு ஸ்வரர் பசுபதி, அவர்தாம் ருத்ரர், அவரதுசக்தி ரௌத்ரீயாகும்.

ப்ராணன் காலரூபமாதலால் காளீ வாயுமூர்த்தி, அதற்கு ஸ்வரர் ஈசானர், அவர்தாம் காலர், அவரதுசக்தி காளீ.

கலா என்பது அவயவம், விகரணி சூன்யம், அவயவசூன்யம் கலவிகரணி. ஆகாசம் அவயவசூன்ய மாதலான் கலவிகரணி ஆகாசமூர்த்தி, அதற்கிஸ்வரர் பிமர், அவர்தாம் கலவிகரணர், அவரது சக்தி கலவிகரணீ.

பலத்தை விசேஷமாகச் செய்வது பலவிகரணீ, சக்த்ரன் ஒஷதீசனுதலால் பலவிகரணீ சக்த்ரமூர்த்தி, அதற்கிஸ்வரர் மாறுதேவர், அவர்தாம் பலவிகரணர், அவரது சகதி பலவிகரணீ.

பலத்தையழிப்பது பலப்பிரமதனீ, சூரியன் உக்ரகிரணனதால் பலப்பிரமதனீ சூர்யமூர்த்தி, அதற்கிஸ்வரர் உக்ரர்.

அவர்தாம் பலப்பிரமதகர். பாசத்தைநீக்கு மீஸ்வரர், அவருடைய சக்தி பலப்பிரமதனீ.

ஆன்மாவினுடைய புண்யபரவங்களை யடக்குவது ஸர்வபூதமனீ, ஆன்மமூர்த்தி அதற்கிஸ்வரர் - யஜமானர், அவர் ஸர்வபூதமகர், அவரது சக்தி ஸர்வபூதமனீ.

மனோன்மனீ சிவமூர்த்தி, அது பசுக்களான பசுக்களை மலத்தைவிட்டு நீக்கச் சிவத்தன்மையோடு சேர்க்கின்றமையால் மனோன்மனி யென்னப்படும். அதற்குள்ளிருப்பவர் பரசிவன் என்றறிக.

இந்தச் சுத்தாத்வாவிலிருக்கின்றகேரிடப் பரமேஸ்வராதுக்ரக யோக்யரான விஞ்ஞானகலர்கள் பக்குவமலர் அபக்குவமலர் என்றிருவகையாவர். அவர்களில் பக்குவமலர் அநந்தாதிகளென்மர், அபக்குவமலர் வித்யையென்னும் பெயருள்ளலக்ஷகோடி மகாமந்திரர். இவர்களைப் பரமேஸ்வரர் சுத்தாத்வாயில் சுத்த தநுகரண புவநாதி சம்பந்தமுள்ளவர்களாக ஸ்ருஷ்டித்து, சுத்தபோகத்தைக் கொடுத்து ஸ்தாபித்து, அதை நீக்குதலால் சம்ஹரித்து, முழுதுமதைப்போக்கியநுக்ரஹித்து, கரணமாகிய சிச்சக்தியோடு கூடியிப்படி பஞ்சக்ருத்யங்களையுஞ் செய்கிறார்.

இப்படிச் சுத்தாத்வ க்ருத்யமறிக.

ஸகலாநுகதத்வ நிஹிதாகரணம்

என்று அசுத்தாத்வ க்ருத்யத்தைச் சொல்லுகிறார். கர்ம முதலான ஷோடச கலைகளாவன? கர்மம் புத்தி மனம் அஹங்காரம் ஆகாச, இந்திரியங்கள்-கூ, விஷயா வாசுசுத்தி-உ, ஆகப் பதினாறு கலைகள் புரியஷ்டக தேஹமெனவறிக. இதனால் மிஸ்ராத்வ வாசிக்களுக்குப் புரியஷ்டகதேஹத்தையுண்டாக்கி க்ருத்தியஞ் செய்கிறாரென்பது கருத்து. புரியஷ்டகமாவது புரு-ன்

IN13123-032 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரூறு நியதமாக ஸ்ருஷ்டிகாலந் தொடங்கி மஹாப் பிரளயம் வரையில் அல்லது மோக்ஷம்வரையில் இருக்கின்ற ப்ருதவிமுதல் கலைவரையில் முப்பத தத்வரூபமான அசாதாரணமாகிய சுத்த மதேஹம். அப்படியே தத்வசங்க்ரஹத்திற் சொல்லியிருக்கிறதை.

பதினாறு கலைகளென்பதி லுட்பட்ட மனசென்னுஞ் சொல்லினாலே புருஷனுக்குப் போகக்ரியையில் அந்தரங்கக் கருவிகளான கலை காலம் நியதி வித்தை ராகம் ப்ரக்ருதியென்னு மாறு தத்வங்கள் சொல்லப்படும். புத்தி கர்மமென்னுஞ் சொற்களாலே அதனாலே நிச்சயித் தறியத்தகுவைகளான ஆகாச முதலான பஞ்சபூதங்களும், அவற்றின் காரணங்களான சப்த முதலான ஐந்த தன்மாத்ரைகளுஞ் சொல்லப்படும்.

சுத்தாத்வ விஷயத்தில் பதியினிடத்தில் சமவாயமாயிருக்குகொண்டும், அசுத்தாத்வ விஷயத்தில் அநந்தாதிகளையதிஷ்டித்தக்கொண்டும, சிற்சக்தியே பஞ்ச க்ருத்யத்தையுஞ் செய்கிறளென்றவாறு.

(ச)

அவதாரிகை.

இதுவரையில் பதிபசார்த்த பேதத்தைச் சொல்லி, மேல் பசுபதார்த்த பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

சூ—ஸ்லோகம்.

ஔஹாநயஸ் ஸஹஸ்ரஸ வஸுஸ்ரஸஹஜ ஸிஸ்ரைஸ்ருகு
பவ்யாகஸ ஸ்வயம்பு வஸ்யாகஸ காலாக்நீ
ருத்ராந்தயி விஹஸ் ஸகலஸ் ஸுகோடராஸ் ஸகலயோஸ்
வஸ்காலஸ்ய கதாசி தஸ்தி தயாவத்ஸ்ரஸ் ஔஹாநயஸ்
ஹஸ்காலாக்நி ருத்ரஸ்ய தஸ்ய ஸகலஸ்ய ஸ்வயம்பு வஸ்ய
ஹஸ்வேச ॥

*

வ்யாக்யாநம்.

ஔஹாநயஸ் - ஸஹஸ்ரஸ - வஸுஸ் - ஸ்ரஸஹஜ ஸிஸ்ர-
ஸ்ருகஸ் - பவ்யாகஸ - ஸ்வயம்பு - ஸ - வஸ்ய
யாகஸ் - காலாக்நீ - ருத்ராந்தயி - விஹஸ் - ஸகல
ஸ்ருகோடராஸ் - ஸகலயஸ் - ஸ்வகாலஸ்ய - கதாசி - ஸ்தி
தயாவத்ஸ்ரஸ் - ஔஹாநயஸ் - ஹஸ்காலாக்நி ருத்ரஸ்ய
ஸகலஸ்ய ஸ்வயம்பு வஸ்ய ஹஸ்வேச.

(இதன்பொருள்.)

ஔஹாநயஸ்	சரீரேந்த்ரியாதிகட்கு வேறுகவும்,
ஸஹஸ்ரஸ	ஸ்வபாவத்தில் சித்ருபியாகவும்,
ஸஸ்ரஸ்	அப்படி யிருந்தும் அநாதியாக மல பந்த முள்ளவனுகவும்,
ஸஸ்ரஸ்	ஆகையால் பசு வென்னப்பட்டவனுகவும்,
ஸ்ருகஸ்	அநேக சங்கியையுள்ளவனுகவும்,
ஸ்வயம்பு	போகாதி ப்ரவர்த்தியி லீச்வரப் ப்ரேரிதனுகலால் ஈச்வரனெனி கூடியவனுகவும்
விஹஸ்	வ்யாபகனுகவும்
ஸகலஸ்	கிஞ்சிஞ்ஞனுகவும்,
ஸ்வகாலஸ்ய	தான்செய்த புண்ய பாப கர்மபல

IN13123-033 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கதஹா தத்தைப் புசிப்பவனுகவும்,
ஈஸ்வராதிநனுக் கர்மங்களைச் செ
நிகரஃ ய்கிறவனுகவும்,
கூவ ஹஃ நாசமில்லாதவனுகவும்,
தேகாதிகளெடுக்கத் தலைக்கு வல்
வமை யில்லாதவனுகவு மிருப்ப
வல் பசுபதார்த்தமான ஆன்மா.
வ வொ யாக அவல் ப்ரபோதாகலன்.
ஹஃ

ப்ரபோதம்-விஞ்ஞானம், அதனுலே கட்டப்படு கிறவன் ஆணவமல மாத்ர மூள்ள விஞ்ஞானகலன் என்றும்.

கரகிஜீ ஆணவம் கர்மம் இரண்டு மலமூள் ளவனும்
வஸ்ருகூரஃஜீ புரியஷ்டக தேஹமுள்ளவனு யிரு க்கின்ற
வ வஹயாகஹஃ ப்ரளயாகலன்,

ப்ரளயத்தில் மாயா தத்வத்தில் கட்டப்படுகிற படியால் ப்ரளயாகலன் என்றும்,

ஸஃகஜீஹயி ஆணவம் கர்மம் மாயை மூன்று மலமூள்ளவனும்
வகஹஃ கலாதிகளினுலே முழுதும் கட்டப் படுகிறபடியால் சகலனென்றும், மூன்றுவித பேத முள்ளவனும்;

டெஹீ கர்மானுகூணமாகக்கிடைத்த சூக்ஷ்
ம ஸ்தூல தேஹங்களோடு கூடி
ஹஃகரஜிஃ ஞான யோக சன்யாச போகாதிக
ளினுலேகள்மங்களாயநுபவித்து
கரஹிண மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி
வஸ்விபரா ஸ் நெடுங்காலமாவைபில்பு
ஸ்வெஹ்ண பரமசிவனுலே [ன்.
ஃகொ ஹவெஸ் மோக்ஷத்தை யடைவிக்கப்படுவா

தாத்பரியம்.

ஞானக்கிரியருபமான சைதன்ய மான்மாவி லெப்போது மிருப்பதால் வஹஜஜிஸ் என்றது.

ஆன்மாவில் சுவதத்வம் சுத்தமாய் ப்ரகாசித்திருக்கிபோ தும் மல மதை மறைத்துக்கொண்டிருப்பதால், புருஷர்க ளுக் காண்மலாப மில்லையென்கிறபடியே அநாதி மலத்தினு லே மறைக்கப்பட்ட சித் ஸ்வரூப முள்ளவனென்று வஸேமம் என்றார்.

யஜமானன் பசுக்களைக் கயிற்றினுற் கட்டுவதுபோல, சிவ ஞானமாக்களை மலாதி பாசங்களாலே கட்டுகின்றமை யால் ஆன்மா பசுவெனப்படுகின்றது.

அறியாமையுள்ள ஜந்துவானது தனக்குச் சுகதுக்க விஷயங்களில் வல்லமையில்லாம லீஸ்வரப் பிரேரிதனும்ச் சுபாசுபங்களைப் பெறுகின்றமையால் ஹெஸ்ஸ என்றது. ஈஸ்வரன் ப்ரேரிப்பது மிருவகையாம். எங்ஙனெனில்? விஞ் ஞான கலர்களை நேரிடத் தாமே ப்ரேரிக்கின்றார். ப்ரளயா கலாதிகளை யந்தாதிகளின் வழியாகப் பிரேரிக்கின்றார்.

IN13123-034 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அநாதிமல சம்பந்தத்திலேலே அணுவானவன் நிஷ்டி
ஸ்ருஷ்டிரூன் அநாதிமல நீங்கியிருப்பதால் சிவன் ஸர்வஜ்ஞ
ஸ்ருஷ்டி னென்கிறபடியே சுலபமாக விசேஷணம் என்றது.

ஆன்மா மலபந்தத்தினாலும் கர்மம் ஜடமானதாலும்
கூட்டுகிறவ ரொருவன் வேண்டியதாகையால், ஈஸ்வராதி
னாலே கர்மகர்த்தாவென்றது.

சிலர், மகம் புத்தி முதலானவையே கன்மபலத்தை யனு
பவிக்குமென்பர், அது கூடாது; அவைகட்கு ஜடமாகத்
சம்பந்த மின்மையால் போக்தாவாகமாட்டாவாம்.

ஆன்மா வ்யாபகனாயிருக்கபோதிலு மீஸ்வரனாலே கன்
மாநு குணமாக தேகவ் கிடைப்பதால் சுலபமாக என்றது.

இதுவரையிற் சொல்லிய விசேஷணங்கள் பொதுலி
லான்ம விலக்ஷணமாம். பரமாத்மாவாகவும் என்பது முதலா
யவர்களுக்கு மூன்றுவித பேதஞ் சொல்லப்படுகிறது.

ஞானம் யோகம் சக்யாசம் முதலானவையால் மாயை
கன்மங்களை விட்டு நீங்கி ஸ்வபாவசித்தமான மலசக்தியினா
லே மறைக்கப்பட்ட சிவதத்வத்தைக் காட்டும் விஞ்ஞான
மொன்று மாத்ர முடைமை விஞ்ஞானகல விலக்ஷணம்.

சித்ருபிகளாயும் மலத்திலேலே தூஷிக்கப்பட்டுமிருக்கு
மநேக ஆன்மாக்களில், மாயா கர்ம மல மூன்றுமுள்ள சக
லரென்னுஞ் சிலர்; கேவலமுதல் ப்ருதுலியந்தமான தத்வங்
களிலுட்பட்டிருக்கிறார்கள். கர்மம் மலம் இரண்டோடுங்
கூடி ப்ரளயாகலரென்னும் வேறு சிலர் மாயையிலிருக்கிறார்
கள். மலமாத்ரமுள்ள விஞ்ஞானகலரென்னும் வேறு சிலர்,
மாயைக்குமேல் சுத்தவித்தைக்குக் கிழிருக்கிறார்களென் றிரு
ப்பதால்; இவ்விடத்தில் விஞ்ஞானகலன் ப்ரளயாகலன்

சகலன் என்று ஒருமையாகச் சொல்லியிருக்கபோதிலும்,
ஜாதி யொருமையாகையாலே பலரென்று கொள்க.

புரியஷ்டக சரீரமாவது:— ச்ரோத்ரமந்த - க, சர்மாத்
வரையேந்த - க, ஞானேந்திரியமைந்த - க, கன்மேந்திரிய
மைந்த-க, அந்தக்கரணம்-க, முக்குணம்-க, ப்ரகிருதி-க,
கலாதிபஞ்சகம் - க, ஆகவெட்டும் புரியஷ்டகம் - சூக்கும
சரீரம். இது ப்ரளயாகலருக்கு.

சகலருக்குச் சூக்கும ஸ்தூல சரீர மிரண்டுமுண்டு.

ருக்கென்றது - ஆணவமலம். பசுத்வம் அஜ்ஞானம்
ஆவ்ருதி மூலம் ப்ருத்யு ருக்கு மூர்ச்சை அஜ்ஞானம் நீஹாரம்
அவித்தை பாபம சுகயம் முதலானவை ஆணவ மலத்தின்
பெயராகும்.

மாயை நேரிட பந்தக மாகாதாதலால் மாயையின் கா
ரியங்களாகிய கலாதிகளே மாயா பதத்திலேலே கொள்ள
வேண்டும்.

சுரபிஷ ஷகஸ் - என்றதால் மல பரிபாகத்திற்குத்
தக்கபடி சகலர்கட்கு ப்ரளயாகல பதங் கிடைத்த பின்பு
விஞ்ஞானகல பதங் கிடைக்கும். பின்பு ருத்ரர் மகேச்வரர் மகேஸ்வரர் சிவன் இவர்களுடைய பதங்கள் முறையே
கிடைக்கும். ப்ரளயாகல விஞ்ஞானகலர்களில் மலபரிபாகா
நுகுணமாகச் சிலருக்குச் சாயுச்யபதமும், சிலருக்கு ஸ்வா
ரூபாரபதமும் கிடைக்கும். சாயுச்யமாவது சிவலோடு சாம்
யம். மல மிகவும் பக்வமாகில் உடனே சிவபதங்கிடைக்கு
மென்றறிக.

மலம் பக்வமாக பலகாலஞ் செல்லுமாதலால் ஸ
விரோஷ என்றது. எப்போது பக்வமாகிறதோ அப்போதே
மோக்ஷமென்றறிக.

இவ்விடத்தில் விஞ்ஞானகல ப்ரளயாகல சகலர் மூவரும், பக்வமலர் அபக்வமலர் என்று தனித்தனி யிருவகையாராவர்.

இருவகையான விஞ்ஞானகலரில் பக்வமல ரிருவகையாராவர். அவர்களில் மிகவும் பரிபக்வமான மலமுடையவர் அநந்தாதிக ளெண்மர்; ஈச்வர தத்வத்தில் வாசஞ்செய்கின்றவர்கள். அவர்களைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் அபக்வமான மலமுடையவர் சப்தகோடி மஹாமந்த்ரர்; சுத்தவித்யாதத்வத்தில் வாசஞ் செய்கின்றவர்கள். இவர்க ளெல்லோரும் பக்வமல ராதலால் பதிபதார்த்தத்திற் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களைப் பரமேச்வரர் தாமே கேரிட அதிகாரமலத்தாலே கட்டிப் பின்பு மோக்ஷங் கொடுக்கிறார்; இவர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் அபக்வமான மலமுடைய வேறு விஞ்ஞானகலர் அநேகம்பெயர் மாயா சுத்தவித்யா தத்வங்கட்கு நடுவில் வாசஞ்செய்கிறார்கள். இவர்கட்குப் பரமேச்வரர் மலபரிபாக தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி மந்த்ரபதம் மந்த்ரேச்வரபதம் தமது பதத்தையும் கொடுத்து மோக்ஷங்கொடுக்கிறார்.

இருவகையான ப்ரளயாகலரில் பக்வ கர்மமலங்களையுடையவரிருவகையாராவர். அவர்களில் மிகவும் பக்குவமான கர்மமலங்களையுடையவர் மாயாகர்ப்பத்தில் வாசஞ் செய்யும் ஸுகண்டேச்வர முதலானவர் பதினெண்மர். அவர்களைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் அபக்குவமான கர்மமலங்களையுடையவர், ப்ரம்மாண்டதாரகராக வெளியிலிருக்கும் சதருத்ரரும் அண்டத்திற் குள்ளிருக்கும் காலாக்நி ருத்ர முதலானவருமாம். இவர்கட்குக் கலாசம்பந்த மிருந்தபோதிலும் சகலரான அணுக்களைப்போல கலாதிகட்கு வசப்படாதவராதலால் பரமேச்வரர் தாமே கேரிடக் கர்ம மலபரிபாக தாரதம்யத்திற்குத்

தக்கபடி வித்யேச்வர பதங்கொடுத்துப் பின்பு மோக்ஷங் கொடுக்கிறார். இவர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் அபக்வமான கர்மமலமுடைய வேறு ப்ரளயாகல ரகேகம்பெயர் மிஸ்ராத்வாலில் வாசஞ்செய்கிறார்கள். அவர்கட்குப் பரமேச்வரர் மோக்ஷங்கொடுக்கிறார்.

இருவகையான சகலர்களில் பரிபக்வமான மலமாயா கர்மங்களையுடையவர் ப்ரமாண்டத்திற்குள் விருக்கு மத்த புவநங்களில் வாசஞ் செய்கிறார்கள். இவர்கட்கு மல பரிபாகம் இருவினை யொப்பிலுலே சக்தி பாதானுகுணமாக வரும். சம்சாரத்தில் த்வேஷம், முக்தியில் விச்வாசம், சிவ பக்தி, குருசிச்ரூஷை முதலானவை மலபரிபாகம் வந்தவருக்கடையாளம். இம்மி தில்லாமை மலபரிபாகம் வாராதவர்க்கடையாளம். பரிபக்வமான பெயருக்குப் பரமேச்வரரே குருமூர்த்தமாக வந்து மலாதி பரிபாக தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி மந்த்ரேச்வராதி பதங்கொடுத்து மோக்ஷங்கொடுக்கிறரென் றறிக. (நு)

அவதாரிகை.

மேல் மலமுதலான பாசபதார்த்தங்களின் பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

சூ — ச்லோகம் 4.

நீஹாரோ நாதி ரேகோ நநு ஜலஜ மவ
த்ராதி மா காஞ்சிகேவ வ்யாபீகாரா ஞ நாசிவ்ரதி
வைரூப்யஜீர்ணவாரிகாரேகஸகிந்.। வாஸ்யம்ஸ்ரா
யுஸ்ரவொயவ்யஸ்தா-ம் ஸவதிபவிதா ஸோக்ஷ்ரதா
வாரதஜ்ஞ்ஞ கேஜ்ராஜையெஜ்ராம வாதஸ் கூரதி
ரநுகலிதா ரோயமிதீஸ்ரஸகிந்.॥ *

வடவடி.

நீஹாரஃ - கூநாதிஃ - வனகஃ - உபஜ்ஞவஹவஃ. காதி³மா - காஹிகா - இவ - ஸ்வாயிகாராஜ நாஸி வ்ருகிவ-ரூஷஜ்ஞமாவாரிகா டெகஸுகிஃ-வாயுஃ. மொயஃ - அ - லொயஃ - ஸஃ - க - ஹவகி. யகஃ - ஹொகஜ்ஞகா - வாரதஜ்ஞஃ - கர்ம்மாதிஃ. யொம - வனகஃ - கஜ்கிம் - கூப-ருகமிதா - ரொய யிதீ³ - ஸ்ஸுஸுகிஃ.

(இதன் பொருள்.)

நீஹாரஃ — நீஹாரமென்னும் பெயருள்ள ஆணவமலமானது

கூநாதிஃ — ஒரு காலத்தி லுண்டான தல்லாமையால் அநாதியாகும்.

வனகஃ — அது, அநேகமல்ல வொன்றேயாம்.

உபஜ்ஞவஃ — ஆன்மாக்கட்கு ஸ்வபாவ சித்தமான மலமாகு மாதலால்

காதி³மாகாஹி கெவ — செம்பிற் களிம்புபோல்

(ஸூத்ரஃ) ஸ்வாயிகாராஜ நாஸிவ்ருகி — ஆன்மாக்கட்கு ஸஹஜமாயிருக்கும். பின்னு மந்த மலமானது, தனது அதிகாரத்தின் மூடிவி லழிகின்ற

வாரூஷஜ்ஞ மாவாரிகா டெகஸுகிஃ — புருஷனிற்றோறும் ஞானத்தை மறைக்கு மநேக சக்தியுள்ளது.

(கிஞ) — பின்னும்,

யகஃ — யாதொரு இந்த மலத்தினாலே,

ஹஃ — அந்தப் பசுவாகிய ஆன்மாவானவன்

வாயுஃ — பாசத்தை விட்டு நீங்காமற் கட்டுப்பட்டவனாகவும்,

மொயஃ — திரோதியினாலே சோதிக்கத் தக்கவனாகவும்,

லொயஃ — ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணமுள்ள சிவஸ்வரூபத்தைப் போதிக்கப்படத் தக்கவனாகவும்,

ஹவதி — ஆகிறான்.

கர்ம்மாதிஃ யொம — கர்ம்மம் மாயை முதலானவற்றின் சம்பந்த முண்டாயிருக்கவும்

ஹொகஜ்ஞகா — புருஷனுக்குப் போக்தாவாகுந் தன்மையும்,

வாரதஜ்ஞஃ யதொஹவதி — பராதீனனாகுந் தன்மையும், யாதொரு மலத்தினாலே யுண்டாகின்றதோ அப்படிக்கொத்த ஆணவமலமானது, கீழ்ச்சொன்ன குணமுள்ளதாம்.

IN13123-037 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரொயயிதீர	திரோதாலத்தைச் செய்கின்ற
ஸஸஸஸகிஜ	சிவசக்தியாலது
வனசங்கஜகிம	இந்த மலத்தினுடைய பந்தனஞ்
	க்ருத்தியத்தை
சுநஙகுழிதா	அநுசரித்துச் செலுத்துகின்றது.

தாத்பரியம்.

கருமமலம் மாயாமலங்களைப் போலே ஆணவமலம் கடி வில் வந்ததல்லாமையால், அகாதியென்றது.

அநேகமாகிய ஜடபதார்த்த மகித்திய மாதலால் ஜட மாய் நித்யமாயிருக்கு மாணவமலத்தை ஏகமென்றது.

சுநஙஜ வஹஹவஜ என்றதால் ஆன்மாவுடன் கூடப் பிறந்ததென் றர்த்தமல்ல ; ஆன்மாவிற் குள்ளபடி பிறப்பின் மையால். ஆனால் ஆன்மாக்கட்கு அகாதித்தமாய் மறைவா யிருக்கு மாணவமலமான தை கண்ணிற்குப் படலாதி ரோகம் போல வஸ்துவாகவே சொல்லப்படும். மலம் அவஸ்துவா கில் மூயற்கொம்புபோல் முழுதமில்லையாம். அப்போது எல் லோரும் மல நிவர்ம்பொருட்டு திகூஷாஞாநிகளிற் ப்ரவர் த்திப்பது வீணகவேண்டியதாகும்; ஆகலால் மல மகாதியாய் நித்யமாயிருக்கும் வஸ்துவேயாமென் றறிக.

செம்பிற்குக் களிம்புபோலென்றது, மல மகாதியென் றதற்கு த்ருஷ்டாந்தம். செம்பிற் களிம்பானது அகாதியா யொன்றாய் ஸஹஜமாயிருக்கும். மலமு மதுபோலாகும். செ ம்பிற் களிம்பு வந்ததற்குக் காரணமில்லை. அப்படியே ஆன் வென் அகாதிமல மிண்மையால் நிர்மலனானன். இவ்விதமாக

திருவுடைய ஸ்வரூபமும் ஸ்வபாவத்திற் சுத்தமாய் மகத் தமாயிருக்கும். படிக மேன சுத்தமாயிருக்கிறது? செம்பு ஏன் மலினமாயிருக்கிறது என்னில்? இவ்விஷயத்தில் காரண மெவ்வளவோ அவ்வளவே சிவனுக்கு மாணமாவிற்கும் சுத்தி தகத்திவத்தத்திற்கு காரணமாகும். மேலும் செம்பை மறை த்திருக்கும் களிம்பானது ரசசக்தியால் பேதிக்கப்பட்டு எப்படி நீங்குமோ அப்படியே ஆண்மாவை மறைத்திருக்கும் மலமும் சிவசக்தியால் பேதிக்கப்பட்டு நீங்கும். எப்படியி நிக்கு மூலியுண்டாவதில் உமிழித்தமோ, அப்படியே ஆன் மாவிற்குச் சரீராதிக ளுண்டாவதில் மலநிமித்தமாகு மென் றறிக.

ஆகில் ஆன்மா வ்யாபகன். அவனை மறைப்பதால் மலமு மவனை வ்யாபித்திருக்கும். ஆகவே வ்யாப்பிய வ்யாபகத்க ளாகிய மலானமாக்கட்கு அகாதியே மறைப்பதும் மறைக் கப்படுவதுமாகிய சம்பந்த மிருப்பதால், ஒருக்காலும் பிரிவி ல்லாமாதலால் ஸ்வபாவத்தில் மோகூமே யில்லையாமெ னினுஞ் சங்கைக் குத்தரங் கூறுகின்றனர். தனது அதிகாரமூ டிலிலிகின்ற புருஷனரூறு ஞானத்தை மறைக்கு மநேக சக்தியுள்ளதென்றது? தனது அதிகாரமாவது ஞானத்தை மறைப்பதேயாம். கண்ணிற்குப் படலம்போல மலத் த்ரவ்ய மாதலாலதற்குப் பாகமுண்டு. அத்தசையில் தன் சக்தியழி யும்.

மல மொன்றுதலால் அநேகாண்மாக்கட் குள்ளே யொரு வனுக்குப் பரிபாக தசையில் சிவசக்தியாலே மல நீங்குமா கில், எல்லா ஆண்மாக்கட்கும் நீங்கவேண்டிவரும். ஆகலா லொருவன மோகூதத்தில் எல்லோருக்கு மோகூம் வரவே ண்டி வருமென்று புருஷனரூறும் ஞானத்தை மறைக்கு மநேக சக்தியெனரூர். நித்யமாயும் வ்யாபகமாயு மிருக்கு

IN13123-038 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

மலத்திற்குப் புருஷன்மேலும் ஞானத்தை மறைக்குஞ் சக்திகளாகிய முண்டென் றெப்புக்கொள்ள வேண்டும். எப்படி அக்நியின் தாஹசக்தியானது ஸ்தம்பனாதி மந்த்ரத்தால் தடுக்கப்படுகிறதோ அப்படியே ஈஸ்வரனுடைய அநுக்ரஹ சக்தியினாலே மலசக்தியானது தடுக்கப்படுகிறது. அதனால் புருஷனைவிட்டு மலம் நீங்கினதென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படும்.

எப்படி அரிசியை மூடிக்கொண்டிருக்கு மமியானது பரிபாகதசையில் நீக்கப்படுகிறதோ அப்படியே மலசக்தியும் பரிபாகதசையில் சிவசக்தியால் நீக்கப்படும். அபக்வமான தசையி னுலக்கையாலே குத்தி னுரிசியு மழிவதுபோல அபக்வதசையில் மலத்தை நீக்கி னுலான்மாவிற்கு விகாரமுண்டாகும். செம்பின் களிம்பிற்குப் பரிபாகதசை ரசசம்போக காலத்தி லுண்டாகும். ஆதலால் பரிபாக காலத்தில்தான் மலசக்தி யழியுமென் றறிக.

ஆன்மாவிற்கு மலமிருப்பதால் பாசாதிகளால் கட்டப்படுகிறுன்; ஆதலால் திரோயால் ஷட்த்வசோதனை செய்ய வேண்டியவனுகிறுன். ஆன்மாவிற்கு மனமுதலான அந்தக்கரண மில்லாம லிருந்தபோதிலும் மலமுடியிருப்பதால் சோதிக்கத்தக்கவ னுகிறுனென்று கருத்து. சோதித்தபின் சாஸ்த்ரமுகமாக ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணமுள்ள சிவஸ்வரூபத்தை போதிக்கத்தக்கவனுகிறுன். சஹஜமான ஸர்வதோஷங்களு மழித்தபோதிலு மான்மா சின்மாத்ரமா யிருப்பதால் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களுக் கழிவில்லையாதலால் போதிக்கத்தக்கவ னுகிறுனென்று கருத்து.

மல மிருப்பதால் பசுவானவன் பாசத்தால் கட்டப்பட்டுச் சோதிக்கத்தக்கவ னுகிறு னுதலால் முறையே பாசுபதாதீக்ஷித்தி நீங்கினபோது மலம் நீங்கிற்றென்பது சித்தம்.

கூடி-ஒழி என்னு மாதி பதத்தால் மாயையுங் கூட்டுக. மாயை கர்ம மிரண்டின் சேர்க்கையிருந்த மான்மாவிற்குப் போக்தா வாகுந் தன்மையும் பரதந்திரனுக்குத் தன்மையும் மலத்தா லுண்டாகின்றது.

ஆன்மாவிற்குக் கர்மத்தி னுலேயே போக்த்ருத்வாந் தன்மையுண்டாகின்றது. போகத்தில் ராகமுதலானவை யேதுவாம். மலத்தா லாவதென்னெனில்? எப்படி யுலகத்தி லொரு புருஷனிடத்தில் திருட்டைக்கண்டு இவன் திருடனென்று விலங்கு முதலானவற்றுல் கட்டப்படுகிறுனு அப்படியே ஆன்மாவும் மல முள்ளவனென்று ராக முதலானவற்றுல் கட்டப்படுகிறுன். இல்லாவிடி லிவனுக்கு ராகாதிசம்பந்தமேது? ஆதலால் போக்த்ருத்வாந் தன்மையில் மல மேரிட நிமித்தமாகும். தேகவுற்பத்திக் கேதுவான மாயை பரம்பரையாக பக்தமாகும். சுகதுக்க ரூபமான போக ஹேதுவான கன்மமு மப்படியே பக்தமாகும். ஆதலால் மலத்தி னுலேயே ஆன்மாவிற்குக் கர்மாதி போகத்தில் பரதந்த்ரனுக்தன்மை சித்தமென்றறிக.

பின்னுமிந்த மலசக்தியானது தானே ஸ்வதந்த்ரமாக வான்மாவைக் கட்டவும் விடவு மாட்டாது. ஆனுல் சிவனது த்ரோதான சக்தியானது இதை யதிஷ்டித்துக் கட்டுதல் விடுதல் செய்யுமென்கிறார். ரௌரௌரீ ரௌரௌரீ என்று பின்னு மந்த த்ரோதான சக்தியும் சிவாதீனமாகவே கட்டுதல் விடுதல் செய்யுமென்று ரௌரௌரீ என்றார். சிவனே ஸர்வகர்த்தா, சக்திகாரணமென்று பிரசித்தம். இந்தச் சிவசக்தியே ப்ரசண்டோ யாம்போது அநுக்ரக சக்தியாமென்பர். திரோதான சக்தியே யுபசாரமாகப் பாசமுபையென்று சொல்லப்படு மென்றவாறு. (சூ)

அவதாரிகை.

இப்படி விஞ்ஞானகலராகிய ஆண்மவிஷயமான மலம் த்ரோதான சக்தியென்னும் பாச மிரண்டையுஞ் சொல்லி; இப்போது ப்ரளயாகலர் ஸகலரென்னு மாண்ம விஷயமான கர்மபாசத்தி விலக்கணங் கூறுகிறார்.

எ — மூ ரு கூ ழ.

ஹொமெஹ யெ-ரு மமெஹ தை-ஃ ஸ்விய ஹவிய
ஈ-ஸ்ரித ஹொமவ்ய வை-ஸ்கி ஈ-ரு மொ தத்தி ரவை
ஈநாதி வ்ரகி ந்ரு ந்ரியதம் வை-ஸ்ஹ்ஷ் ஹாவா ஷூ-ரூஷ்டி
வாஸ்ரீகாய-ரு சயை-ரு ஹாயவ் ஹவஜ்ர கயஸ்ரம் கூடி-ரு ய
டி-ரு ஹி ஹொமவ் வஹாவெ தாயாவ்வவாகம் ஸ்ரிகிடிகி
வஹிதம் ஹொமஹ்ம்வை-ரு ஸு கமாஜ்ஞி ॥ *

வ ஹ மெ ஹ ரூ ழ.

ஹெஹாமெஹ்ரு - யொமமெஹ தை-ஃ - விவியம் - சுவி-ஹ-ந-ஃ - ஸித்ர ஹொமவ் வை-ஸ்கி-ஃ - ந ஈ மொ தத்தி ரா-சுவி - கூநாதி - வ்ரகி-ந்ரு ந்ரியதம் - வை-ஸ்ஹ் ஹாவா ரு-ஷூ-ரூஷ்டம் - வாஸ்ரீகாய-ரு சயை-ரு ஹாயவ் - ஹவஜ்ர கயஸ்ரம் - கூடி-ரு-யடி-ரு ஹி - ஹொமவ்ம்-வாவெ - தாயாவ்வவாகம் - ஸ்ரிகிடிகி வஹிதம் - ஹொமஹ்ம் - வை-ரு ஸு - கமாஜ்ஞம்.

*

(இதன்பொருள்.)

ஹெஹாமெஹ்ரு	சரீரமுதலானவற்றோடு
பொமமெஹ தை-ஃ	ஆண்மாக்கள் சேருகைக் கேதுவா யும்,
விவியம்	நாநா ப்ரகாரமாயும்,
சுவிய	பின்னும்
நை-ஃ	மனிதருக்கு
ஸித்ர ஹொமவ் வை-ஸ்கி-ஃ	பலவித்தங்களான போகங்கட் கும் பத்தி ஸ்தானமாயும்,
நாஸொ தத்தி ரா	இறப்புப் பிறப்போடு
வஹிதமெவி	கூடியிருந்தபோதிலும்
கூநாதி	மலபாசத்தைப்போல ஸ்வபாவ சித்தமானதாயும்,
வ்ரகி நரு ந்ரியதம்	புருஷ்ன்றோறுந் தனித்தனி யேற் பட்டதாகவும்,
வை-ஸ்ஹ் ஹாவாசு	ஆண்மாவில் லம்ஸ்கார ரூபமாய்ச் ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால்
ரூ-ரூஷ்டம்	இந்த்ரியங்களால் காணப்படாததா யும்,
வாஸ்ரீகாய-ரு சயை-ரு ஹாயவ்	வாக்கு மனம் புத்தி சரீரம் பொரு ள் இவற்றால் சம்பாதிக்கத்தக்க தாயும்,

IN13123-040 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸஜாதீயம் — கதுகரணபுவநாதி காரியங்களேயுண்டாகிக் கால அளவிட்டுத் தரிப்பதாயும்,

ஹேமயம் யஜுர்வேதி கஉ — புசிக்கத் தக்கதாயும், தர்ம தர்ம ரூபமாயு மிருக்கும். செய்யப்படுகின்றமையால் கர்ம மென்னும் பெயர்கொண்ட பாசமானது

ஸாவித்ரி வ்ரதாயாவவாகம — ஸர்வபூத ஸம்ஹாரகாலத்தில் மாயையில் பரிபாகத்தை யடைவதாயும்,

ஹிரண்யகர்ப்ப ஸஹிதம் — மாயையில் ஸம்ஸ்காரரூபமாக இருக்கிறதென்று புத்தியாலறியத் தக்கதாயும்,

கௌரீஹம் — ப்ருதுவித்தவமுதல் கலாதத்வபரியந்த மங்குள்ள ஆன்மாக்கட்கு

ஹேமவஸ்த்ர வஸாஸு — சுகதுக்காதி போகத்தை கொடுப்பதாயு மாகும்.

தாத்பரியம்.

சரீரமுதலானவை யென்றதால், ஸ்தூல சூக்கும சரீரங்களும் மனமுதலான ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் சப்தாதி விஷயங்களுங் கூட்டப்படும். அவற்றோடு ஆன்மா சேருதற்குக் கன்மமே காரணமென் றறுதிக்கப்படும்.

ஆன்மாக்கட்குச் சரீரேந்திரிய விஷயங்கள் பலவிதமாயிருப்பதாலதற் கேதுவாங் கன்மமும் பலவிதமாமென்பது விஷயம் என்னுர். அஃதெங்ஙனெனில்? தேவதைகள் மனிதர்கள் பசுபக்ஷி மிருகாதிகள் இவர்கட்குச் சரீரங்கள் வேறுபட்டிருக்கின்றன. இந்திரியங்களும் யானைகளுக்கு நாக் குன்முகமாயிருக்கிறது. சர்ப்பங்களுக்குக் கண்களே காதுகள். கோட்டான்களுக்குக் கண்கள் மத்யாஹ்நத்திற் குருடாயிருக்கின்றன. பூனைகளுக்குக் கண்கள் ராத்ரியில் அதிகப் ப்ரகாசங்களாயிருக்கின்றன. மனிதர்களுக்குக் கண்கள் ராத்திரியில் சொஞ்சப் ப்ரகாசங்களா யிருக்கின்றன. இப்படிப் பலவிதங்களா யிருக்கின்றன.

விஷயங்களோவெனில்? சாதகபக்ஷிகளுக் காஹாரம் மேகத்தில்லிருந்து விழும் ஜலத் திவலையாம். அன்னம வண்டு இவற்றிற்குத் தாமரைப்பூந்தாதுதேன் இவை யாகாரம். மாடு முதலானவற்றிற்குப் புல் முதலானவை யாகாரம். தேவதைகட்கு அம்ருதமாகாரம். மனிதர்கட்கு நெல் முதலானவை யாகாரம். இப்படிப் பலவிதங்களா யிருக்கும். ஆதலாலிப்படிக்கொத்த சரீராதிகளுக்குக் காரணமாய் கருமமும் பலவிதமா மென்றவாறு.

மனிதருக்கென்றது ஆன்மாக்களுக்கென் றறிக. பலவித போகவுற்பத்தி ஸ்தானமாவது, தேவர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம். மனிதர்கட்குப் பூலோகம். அதில் சிலருக்கு ராஜ்யாதிபத்யம். சிலருக்குத் தனாதிபத்யம். சிலருக்குத் தாரித்ரியம். இப்படிப் பலவிதமாகும். அதற்குற்பத்தி காரணங் கருமமென் றறிக.

தனுகரண புவனாதிகளுக்குப் பிறப்பிறப் புண்டாதலாலவற்றிற்கேதுவாங் கன்மத்திற்கும் பிறப்பிறப் புண்டென் றறிக. ஆதலால் புருடன்மேலும் ஜாதி ஆயுள போகம் முதலானவைத்

IN13123-041 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தனித்தனி யேர்ப்பாடு செய்துகொண்டு அந்தந்தப் புவனவாசி களுக்குப் புவன தாரதம்மியத்திற்குத் தக்கபடி பலவிதங்களாய் ஆனமாக்களோடும் ஜக்மாந்த்ரங்களிலும் வருஞ் சரீரேந்திரிய விஷயங்களைக் கொடுக்க வல்லதாயிருக்கும்.

மலபாசம்போல கன்மபாசமும் ஸ்வபாவ சித்தமாதலால் அநாதியென்றது.

கர்மம் போகத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லப்பட்டது. போகம் சுகதுக்கரூபமாயிருக்கும். அதற்கேதுவாங் கன்மம் சரீரமுண்டானபின் னுண்டாகுமாதலால் ஸ்ருஷ்டி யாரம்பத்தில் கன்மமின்மையால் சரீராதிக ளெப்படிவரும். ஆதலால் கன்மமநாதியென்றது கூடாதென்னில்? உத்தரம். ஸ்ருஷ்டி யாரம்பத்திலு மான்மாக்களுக்குப் பலவித தேஹசம்பந்த மிருப்பதால் கன்மமநாதியென்பது சித்தமே. அல்லாவிடில் பலவிதமாய்ச் சரீரம்வர நிமித்தமில்லையாதலால், இவ்விஷயத்தில் ராமகண்டபகவா னுரைசெய்ததாவது? பசு பக்ஷி மிருக ஸ்தாவர மனுஷ்யாதிகட்குச் சரீராதிகளும் போகங்களும் பலவிதங்களென்று ப்ரமாணமிருப்பதால், அவை கர்மமின்றி முடியாதலால், ஸ்ருஷ்டியாதிகாலத்திலும் வாசனரூபமாகக் கன்மமுண்டு. அது ப்ரவாகாநாதியென்ற கிரணகமவசநத்திற் குரைசெய்திருக்கின்றார். ஆதலால் வித்தமுனைபோல் கன்மமநாதியே.

உலகத்தில் ஒருவனுக்குப் பூமியை வெட்டும்போது நிதி கிடைக்கின்றது, ஒருவனுக்கு மரத்தடியில் போகும்போது மேலே கிளைவிழுந்து உயிர்ச்சேதம் வருகின்றது, இவ்விரண்டும் புண்யபாப கருமபலமாதலாலது அதிருஷ்ட மென்னப்படும்.

வாக்கு முதலானவற்றுல் சம்பாதிக்கத்தக்க தெனுமிதத வாக்கினுற்செய்வது சிவவிஷயங்களான ஸ்தோத்ரங்க

ளைப் படித்தலாகும். மனம் புத்தி இவற்றுலாகவேண்டியது சிவம்மரண த்யாகமாகும். சிவபூஜை முதலானவை சரீரசாத்யமாகும். சிவாலய முதலானவற்றைச் செய்தல் பொருளினுலே சாதிக்கப்படும்.

இப்படிக்கொத்த கன்மம் அசேதனமாய் ஈஸ்வராதியை யபேக்ஷிக்கின்றமையால் தூணைக்காரண மென்னப்படும். பின்னு மித்தக்கன்மமானது மாயையில் ஸம்ஸ்காரரூபமா யிருந்துகொண்டு அநுபவித்தபின் னழியும், இருவினை யொப்பாகும்போது சிவத்வக் தோற்றும், மறுபடி பிறப்பில்லை யென்றவாறு. (எ)

அவதாரிகை.

மேல் ஸகலரான ஆன்மாக்களுக்குரியதான மாயாபாச லக்ஷணங் கூறுகின்றார்.

அ—ஸ்ரீகழி.

ரோயாவும் விதுரஸகுரா வஸிமதகமம் கஷ்டவ்ரிதுகவீஜம் நிதயம் கரோதிகரொயிவ்ராகயதி நிவஸநம் தஸ்கயிதவ்யாவகஸு காயபூர விஷ்வகாஸா ஏவி ஏஸிவகரம் தொஹகம் ஸ்வாவகாலை ஸவ்ராதாவாஸ தெவம் வரகவிவ விதம் காரணம் வொயகம் தஸு ॥

வஉவெஏழி.

ரோயாவும் - விதுரஸகுரா - வஸிமதம் - ஸகமம் - கஷ்டவ்ரிதுகவீஜம் - நிதயம் - கரோதிகரொயி - வ்ராகயதி நிவஸநம் - தஸ்கயிதவ் - வ்யாவகம் -

IN13123-042 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அ - காயஸ்ரீ விதவ்ருகாஸாஸ் - சுவிஸ் - சுஸிவகாஸ்.
தோஹகம் - ஸ்வாவகாமே - ஸவ-ஸ்ரீ-தாவாஹம் - வை
வம் - வாஸ் - சுவி - அ - ஹிதம் - காரணம் - மொ
யகம் - தஸ்.

(இதன்பொருள்.)

மாயாவ்ய	மாயையென்னும் பெயருள்ள பாச மானது
விதஸ்ருதா	அநேகவித வல்லமையோடு
விஸிதம்	கூடினதாயும்,
சுகமம்	சூக்ஷ்மரூபமாயும்,
கஷவஸ்ரீதஸ்ருக ஸ்ரீஜம்	அசுத்தமார்க்கத்திற்கு முக்ய உபா தாநகாரணமாயும்,
நிதவ்	ஆதலால் நித்யமாயும்,
கோஸ்ரீஸ்ரொயி	கர்மாதிகார மிருக்கிற வரையிலும் பந்தகமாயும்,
ஸகர்ஜி நிவஸ நம்	தன்கார்யங்கட்கு காரணமாயும்,
தஸ்கர்ஜிதஸ்	அந்தக் கார்யங்கட்கு
வ்யாவகஸ்து	வ்யாபகமாயும்,
காயஸ்ரீ விதவ் காரஸாஸ்	அதன்கார்யங்களான தத்துகரண புவநாதிகளில் அசேதநத்வம் ப்ர காசமாயிருப்பதால்
சுவிஸ்	தானும் சேதநமாயும்,

சுவிவகாஸ்	அஞ்ஞானத்தைச் செய்வதாயும்,
தோஹகஸ்	ஆதலால் மயக்குவதாயும்,
ஸ்வாவகாமே	ஸம்ஹாரகாலத்தில்
ஸவ-ஸ்ரீ-தாவாஹம்	சகலப் ப்ரளயாகலராகிய வெல்லா ஆன்மாக்கட்கும் வாசஸ்தாநமா யுமிருக்கும்.
வாஸ்வீச	மேலான விந்துவென்னும் பெய ருள்ள மஹாமாயையும்
வாவம்	இப்படிச் சொல்லிப்போந்த லக்ஷ ணமெல்லா முடையதாகும்.
சுவி (தஸ்)	ஆனால்
தஸ்	அந்த மஹாமாயையானது
ஹிதம்	சுத்த ஸ்வரூபமாயும்,
காரணம்	சுத்தாத்வாவிற் குபாதாநகாரண மாயும்
மொயகம்	ஸர்வவிஷய ஞானதிகளைப் ப்ரகா சிப்பதாயு மிருக்கும்.

தாத்பரியம்.

அசுத்தமார்க்கத்திற் குபாதாநகாரணமென்றது கலாதத்வங்களிலிருக்கும் புவநரூபமாயும், புவநஜ சரீரரூபமாயும், இப்படி யிருவகையாயிருக்கும் சகல ஜகத்திற்கு முபாதாந காரணமென்றதாம். உபாதாந காரணமின்றி ஜகத் உண்டாகமாட்டாதாகையால் முக்யோபாதாந காரணமென்று சொல்லப்பட்டது.

லோகத்தில் கடபடாதிகளாயிய மநேகமாய்ச் சேதநமாயிருப் பதால் உத்பத்தி நாசமுள்ளதாகக் காணப்பட்டிருக்கிறது. இ ந்த மாயை அசேதநமாயிருந்தும் பிறப்பிறப்பில்லாம லுபாதா காரணமாயிருப்பதால் ஏகமென்று சொல்லப்பட்டது. அசே தந மநேகமாகில் அநித்ய மென்பது கருத்து.

மாயையென்று மூபாதாந மநேகமென்று கொள்வோம். உபாதாநமொன்று யிருக்க வேண்டுமென்னும் நியம மேதிற்கு? உலகத்தில் அநேக ஜாற்களாகிய வுபாதாநகாரணத்திலிருந்து படமாகிய காரியம் பிறக்கக் கண்டிருக்கிறோம். அப்படியே ஸக லஜகத்து மநேக உபாதாநகாரணத்திலிருந்து பிறக்கட்டுமென் னில்? உத்தரம்.

படத்திற் குபாதாநகாரணமாகிய தந்துக்க ளநேகமாயிரு ந்தபோதிலும் தந்துத்வ ஜாதியரல் ஒன்றாகும். ஒரு பஞ்சிலிரு ந்தான த்ரவ்யமானதால் அப்படியே மாயையாகிய ஒரே உபாதாநகாரணத்திலிருந்து ஜகத்தண்டாகுமென்பது சித்தம்.

அநேகவிதங்களான புவநாதிகளே யுண்டாகுகின்றமை யால் அநேக சக்தியுள்ள தென்னப்படுகின்றது.

சிவனைபு மானமாவையும்போல மஹாஸம்ஹாரத்திலும் மா யைக்கழிவினமையால் நித்யமென்றது. அப்படியே மேலே சொல் லப்போகிறார்.

மாயை அநித்யமாதலால் ஜகத்துப் பிறக்கமாட்டாது. ஏனெனில்? மஹாசம்ஹாரத்தில் மாயையு மழியும்போது மறு படி ஸ்ருஷ்டி யாரம்பத்தில் எந்த வுபாதாநத்திலிருந்து ஜகத் தண்டாகும். வேறுவிதத்தில் ஜகத் திற்பத்தி முடியாமையால் மாயை நித்யமென்று கொள்ளவேண்டியதே.

உபாதாநின்மையால் ஜகத் தில்லையென்று மாயையை நித் யமாகக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ஈஸ்வ ரனே ஸ்ருஷ்டியாதிகாலத்தில் தம து வல்லமையா லுபாதாந காரணத்தை யுண்டாக்குகிறானில்லையோ? அது கூடாது. உபா தாநகாரணமு முபாதாநமினறி யுண்டாகாது; அதற்கொரு உபா தாநம் வேண்டும். இப்படி முடிவில்லாமை நேரிடும். ஆதலால், சம்ஹாரகாலத்திலும் சக்திரூபமாய் மாயையிருப்பதால் நித்யமே யென்பது கருத்து.

கருமங்களுக் கதிகாரமாவது பலங்கொடுத்தலாகும். மண் முதலான வுபாதாநகாரணமானது சக்ரமுதலான நிமித்தகார ணத்தை வேண்டுவதுபோல, மாயையாகிய வுபாதாநமும் கரும மாகிய நிமித்தகாரணத்தை வேண்டுமென்று கருத்து. ஆதலால் கர்மாதிகாரம்வரையில் மாயை பந்தகமென்றது.

மாயையின் காரியம் வெளியில் ப்ரசரிப்பதால் பாஹ்யமென் றும், உள்ளடங்கியிருப்பதால் ஆப்யந்தரமென்று மிருவகையாம். அவற்றுள் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் கலாதித்வங்களிலிருக்கும் புவ நாதிரூபமாக வெளியில் ப்ரசரித்திருப்பது பாஹ்யமாகும். ஸம் ஹாரகாலத்தில் மாயாகர்ப்பத்தில் சூக்ஷுமரூபமா யடங்கியிருப் பது ஆப்யந்தரமாகும்.

மாயை தன்காரியங்களே வ்யாபியாவிடில் புவநாதிரூபமா கக் காரியங்களெல்லாமுண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் மாயை வ்யாபகமென்று கொள்ளவேண்டும்.

சைதந்யரூபமான ஆன்மாவிலிருந்தே சேதநா சேதநங்கள் தோற்றி மறையுமென்னும் பக்ஷத்தை மறுக்கும்பொருட்டுக் கா ர்ய மசேதநமாதலால் மாயை அசேதநமெனறார்.

கடமுதலான அசேதநங்களுக் குபாதாநகாரணமாக மண் ணும் அசேதநமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறதே. அப்படியே அசே

IN13123-044 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தங்ஸ்ளான புவநாதிகளுக் ஞாநாநமாகிய மாயையு மசேதந மேமெனபது சித்தம்.

சேதநத்திலிருந்து அசேதநம் பிறக்கட்டுமே! ஏதுக்கிந்த வேற்பாடென்னில்? அது கூடாது. இந்த ஏற்பாடில்லாவிடில் அத்தண்மை யில்லாதவற்றிலிருந்து அத்தண்மையுள்ளது பிறக்கவும், அத்தண்மையுள்ளதில் அத்தண்மையில்லாதது பிறக்கவும், இப்படியெல்லாவற்றிலு மிருந்து எல்லாம் பிறக்கும்படிவரும். அக்நியைக்காட்டும் புகையைக்கொண்டி ஜலத்தையறுமிகரும் படி நேரிடும். ஆதலால் வேறுகாரணத்தில் வேறுகாரிய மொரு போதம் பிறக்காதென்று சேதநத்திலிருந்து அசேதநோற்பத்தி நிஷேதிக்கப்பட்டது.

சிவம் ஞானரூபம். அதற்கு வேறுபட்டது அசிவம் - அஞ் ஞானம். அதைச்செய்வது மாயை. ஆதலால் மோஹமாகும்.

மாயை, தானே பந்தமாகமாட்டாது. கலாதிகளின் வழி யாய்ப் பந்தமாகும். பின்னும், ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிக்குமெ னறு சொல்லியிருக்க எப்படியது மோஹமாகுமென்னில்? உண் மை. மாயைபாலுண்டான ஞானம் கிஞ்சித்விஷயமாய் அநான் மாவான சரீராதியில் ஆன்மபாவனையை யுண்டாக்குவதால் மோ ஹமென்றது. அக்காரத்தில் தீபம் ப்ரகாசித்தபோதிலும் கரு நெய்தல் முதலானவற்றில் செங்கழுநீரென்னும் விபரீதஞானத் தை யுண்டாக்கும். அப்படியே மாயையில் ஞானம் ப்ரகாசித்த போதிலும் அநான்மாவான சரீராதியில் ஆன்மாவென்னும் விப ரீத ஞானத்தை யுண்டாக்குகின்றமையால் மோஹமெனபது சித் தமேயென்று கருத்த.

இப்படி மாய லக்ஷணங்கூறி வித்யாலக்ஷணங் கூறுகின் றார். வநவம்பாம் எனறார். ஆணவ மாயைக்கும் வித்யைக்கு முள்ள பேதந் தெரியும்படி வித்யாவைபவகம் என்றார். சப்

தந்தை யுண்டாக்கி யதன்வழிமாகச் சிவமூதலான சுத்தவஸ் துக்களைக் காட்டுகின்றமையால், வைபவகம் என்றது மாயையைப்போல் மோஹமல்லவென்று ஆகமங்களில் ப்ரசித்த மாயிருக்கிறது.

பலவித சக்தியுள்ளதென்றும் சூக்குமமென்றும் நித்யமெ ன்றஞ் சொன்ன லக்ஷணம் மாயைக்கும் வித்தைக்குஞ் சரியே! ஆனால் வித்தை மஹாதிகாரம்வரையில் தடுக்கின்றது. இங்கே பா ஸ்மகார்யம் சக்திமுதல் சுத்தவித்தைவரையி லிருக்கும் புவநா நியம். ஆட்யக்தரகார்யம் சம்ஹாரகாலத்தி லவை விந்துரூப மான சிவதத்வத்தில் சூக்குமரூபமா யடங்கியிருப்பதாம். பின் னும் தனது பரிணமங்களாகிய சாக்தியதிதை முதலான பஞ்ச கலைகளிலும் சுத்தாத்வாவாகிய ஜகத்தை வ்யாபித்திருக்கும். இன் கார்யமும் ஜடமாதலா லிதுவும் ஜடமே. ஸம்ஹார கா லத்தில் மந்த்ரர் மந்த்ரேஸ்வரர் அநந்தாதிகள் இவர்களுக்கு வாசல்தானமாகும். என் றிப்படி யுள்ளிட்டபேத மூஹித் தறிய வேண்டும். (அ)

அவதாரிகை.

இப்படி மலமூதலான பாசங்களின் ஸ்வரூபத்தைச் சொ ல்லி, மேல் விஞ்ஞானகலர் முதலான ஆண்மாக்கள் மந்த்ர மந்த்ரேஸ்வரர் இவர்களுக்குப் போகமோக்ஷ நிமித்தம் பர சிவரூலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட சிவதத்வமுதலான மூப்பத் தாறு தத்வங்களையுஞ் சொல்லுகிறார்.

க — ஸ்ரோகம்.

உதிதாமாவகிதகூம வ்ருஸரகிச விஹாஸஸ்
கமாத்யம் விஸுத்திக்ஷாவிஸ்தரோ வ்யாஹ்ருதிபா

ஹ்ராம் ஸுஜ்ஞ யிகூ ஹ்ரீம் ஸுஹ்ரௌவ்ருதகூம்ழி
கூயிகெரு மெஸுதகூம் ஹந்வெகி ஸஹிதம் தகு
கிரியா ஸக்தியொமாகு ஜாநாவ்ரு ஸக்தியொமாகு
நம் நிவஹேஸ்வெ ஸுஸுவிஹ்ரீவ்ருதகூம்ழி ॥ *

வ ஹ் மெ ஹ் ழி.

உஹ்ரீமாகு - ஸக்திதகூம் - வ்ரஹாகி - அ.
விஹோழு - தகு - கூமாஜ்ரம் - விஸ்ரூகெஷோழு - வி
ந்ரோழு - வ்ராகீ - ஹ்ரீக்ரியாஹ்ராம் ஸுஜ்ஞம் - கூயி
கூகாகு - யகு - ஸம்ஹ்ரௌவ்ருதகூம் - கூயிகெரு -
மெஸுதகூம் - ஹந்வெகி - ஸஹிதம் - தகு - கிரியா
ஸக்தியொமாகு - ஜாநாவ்ரு ஸக்தியொமாகு - ஹந்
நிவஹேஸ்வெ - ஸுஸுவிஹ்ரீவ்ருதகூம்ழி. *

(இதன் பொருள்.)

விஸ்ரூகெஷோழு — ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்க இச்சையுள்ள
விஹோழு — பரமசிவனுடைய
உஹ்ரீமாகு — வ்யாபாரத்திலே
வி ந்ரோழு — விந்து வெல்லும் சிவதத்வத்திலி
ருந்து
வ்ராகீ — முதலிலே
கூமாஜ்ரம் — சாந்தி கலையினாலும் புவனங்களின
னும் நிறைந்த

தகு — ப்ரசித்தமான
ஸக்திதகூம் — சக்திதத்வமானது
வ்ரஹாகி — உண்டாகின்றது.
கூயிகெரு — ஸ்ருஷ்டாவாயதிகாரத்தைபுடைய
விஹோழு — அந்தப் பரமேஸ்வரனிடத்தினின்
றும்
ஹ்ரீக்ரியாஹ்ராம் — ஞானக்கிரியைகளினாலே
ஸுஜ்ஞம் — சமானமாயிருக்கின்ற
ஸம்ஹ்ரௌவ்ருத கூம் — சதாசிவதத்வமென்பது
யகு — யாதொன்றுண்டோ
தகுவ்ரஹாகி — அது உண்டாகின்றது.
கூயிகெரு — மிகுதியாக
கிரியாஸக்தி யொமாகு — க்ரியாசக்தி சம்பந்தத்தினாலே
ஹந்வெகி — மந்த்ரேஸ்வரரான அநந்தாதிக
ளோடு
ஸஹிதம் — கூடிய
மெஸுதகூம் — ஈஸ்வரதத்வமானது
வ்ரஹாகி — உண்டாகின்றது.
கூயிகெரு — மிகுதியாக
ஜாநாவ்ரு ஸக்தி யொமாகு — ஞானசக்தி சம்பந்தத்தினாலே

IN13123-046 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஓநமஃ சிவஹரீம் சப்தகோடி மஹாமந்த்ரர் முதலா
வெஸ்ஹி னவரோடு கூடிய
கம்

ஸஃஐவிஜ்ஞாவை சுத்த வித்தையென்னும் தத்வமா
கஸ்ரம் னது
வ்ரஹாஸ்ரீ உண்டாகின்றது.

தாத்பரியம்.

விந்துவானது போகாதிகார தசையைவிட்டுத் தன்காரிய ங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்குள் ளடக்கிக்கொண்டிருக்கும் போது, விந்துவைக்கடந்து கேவல சித்ரூபியா யிருக்கின்ற சிவ னே லயரூபமான சிவதத்வமென்னும் பெயரை யடைகின்றார். அப்போது சமவாய சம்பந்தமா யிருக்கின்ற சிற்சக்தியானது உபாதானரூபையா யிருக்கின்றது. சிவனுக்குக் காரியத்தில் வி ருப்பின்மையால் விந்து அசேதனமானதால் அதற் கதிஷ்டாந பூதையாய்ச் சிவசமவேதையா யிருக்குஞ் சக்தியொன்றே லய மென்னும் பெயரையடைகின்றது. அந்த லயசக்தி சம்பந்தத் தினாலே ஒருவராகிய சிவனும் லயரென்னும் பெயரை யடை கிறார். அவரெப்போது காரியத்தில் லதிகரிக்கிறாரோ அப்போது சக்தியும் காரியத்தில் அதிகரிக்கின்றது. அவருக்கு ஸ்ருஷ்டியாதி க்ருத்யத்தைச் செய்ய இச்சை யெப்போ தண்டாகின்றதோ அப் போது ஸ்ருஷ்டியாதி க்ருத்யத்திற்குக் காரணமாகிய சக்தியே யுபாதானமாகிய விந்துவிற் கதிஷ்டான பூதையாய்த் தன்காரியத் தைச் செய்கிறது என்னுங் ரூபத்தினாலங்க ஸ்ருஷ்டிக்க இச்சை கொண்ட விபுவென்றது.

விந்துவானது தன்காரியங்களைத் தனக்குள் ளடக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, லயதத்வமென்றும் சிவதத்வமென்

றும் சொல்லப்படும். ஆதலால் முத லுபாதானமான விந்துவை சிவதத்வமென்றது. இந்த விந்துவின் பரிணமமாகச் சக்தி தத்வ முண்டாயிற்று. இந்தவிந்து மூதலாதாரமாதலால் முழுதும் கூறப்பிக்கப்படுகிறதில்லை. எங்கே கூறப்பிக்கப்படுகிறதோ அத்விடம் சாந்தியதீதகலையாகும். சாந்திமூதலான புவநரூப மான விந்துவின் பரிணமமே சிவதத்வமெனனப்படும். சிவதத்வ மெனறும் பெயருள்ள சாந்தியதீத புவநம் சாந்திகலா மஸ்த கத்தி லிருக்குமென்பர்.

சக்தித்வத்தைச் சேர்ந் தண்டாவது சதாசிவ தத்வம். தத உபாதானமான விந்துவினது ஞானக்ரியா சமமான இரண் டாவது பரிணமம்.

இவ்விடத்தில் சதாசிவமூதலான தத்வக்கூட்டமானது ஸ்ஜ்ஞ - ஸ்ஜ்ஞ்ர் என்று இருவகையாம். ஆதியில் தாமே சதாசிவமூதலான தத்வநாமதேயத்தை யடைந்த சக்திசிவ மிரு வருமே ஸ்ஜ்ஞ மென்னப்படுவர். மூப்பத்தாறு தத்வங்க ளுக்குட்பட்ட புவநாதியோடுகூடிய தாத்விக சமூஹமே ஸ்ஜ்ஞ்ர் மெனனப்படும்.

அதில் ஸ்ஜ்ஞ மென்பது, ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுஞ் சதாசிவ மூதலான தத்வவிஷய வ்யாபாரமாகிற வுபாதிபேதத்தால் பே தீக்கப்பட்டுச் சிவனது அவஸ்தையாய்ப் போகாதிகாரரூபமான சதாசிவாதி தத்வக்கூட்ட மாகுமென்று கருத்து. இது சக்தி வ்யாபாரமாகிய வுபாதிபேதத்தால் கற்பிதமான பேதமுடைமை யாலும் பாரமார்த்திகமாகப் பேதமின்மையாலும் இந்த ஸ்ருஷ் டரூபமான சதாசிவாதி தத்வக்கூட்டத்திற் குபாதானம் வேண் டியதில்லை.

ஸ்ஜ்ஞ்ர் மென்பது, சதாசிவாதி தத்வங்களில் யோஜிக்கப்

IN13123-047 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

பட்ட அணுக்களுக்குப் போகபூமியாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுஞ் செய்கையா யிருக்கும். ஆதலா லவ்கேயுபாதானம் வேண்டும்.

மூலி லயபாதியால் வந்த சதாசிவமுதலான மூன்றவஸ்தை யுள்ள சிவன் கர்த்தா, அவரது சக்தியே கரணம், விந்துசக்தி யேயுபாதானம்; என்றுல் சதாசிவமுதலான தத்வ தாத்விக வி ஷயமான ஸ்ருஷ்டி யிச்சையுள்ள பகவானுக்கு அதைச் செய்து நிமித்தம் வ்யாபாரமுண்டாகிறது. அது ஞானக்கிரியா சக்தி களின் சரிப்பங்காயிருக்கும். அந்த வ்யாபாரபேதமாகிய வுபா தியினுலே அந்தப் பரமேஸ்வரர் போகதத்வம் சதாசிவதத்வம் என்று சொல்லப்படுகிறரென்று கருத்து. அந்தப் பெயர் பெற்ற பரமேஸ்வரர் சதாசிவாதி தத்வதாத்விகங்களே விந்துசக்தி யாற் செய்கிறர். அந்தச்செய்கை, ஞானமும் க்ரியையுங் கூடிப் ப்ரகாசித்த வ்யாபாரமாகும்.

ஞானசக்தியடங்கி க்ரியாசக்தி மிகுத்துண்டானது ஈஸ்வர தத்வம் இவ்விடத்திலும் ஸ்ருஷ்டியாதி காரியங்களில் கரியை மேலிடும்போது அந்த வ்யாபாரமாகிய வுபாதியுள்ள சிவனே அதிகாரதத்வம் ஈஸ்வரதத்வமென்று சொல்லப்படுகிறர். அந்தப் பெயர்பெற்ற பரமேஸ்வரர், ஈஸ்வர தத்வதாத்விகங்களே விந்துசக்தியாற் செய்கிறர். அந்தச் செய்கை க்ரியாசக்தி வ்யா பாரமாகும்.

இப்படி ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த ஸதாசிவாதி தத்வ தாத்விகங்களேயும் அங்கிருக்கு மனுஷ்யசங்கத்தையும் ஸ்திதிமு தலான வ்யாபாரத்திலுலே பாலனஞ்செய்கிறரென்பதைக் காட்டுகிறர். ஜாநாவ்யா வஸ்தியாமாஸ் என்று அந்த பாலநமிகுந்த ஞானரூபமாகும். இவ்விடத்திலும் ஸ்ருஷ்டி த்த காரியங்களேப் பாலனஞ்செய்வதில் ஞான மிகுதியாமெ

ன்பது காரிய முகத்தாலே சித்தமாகும். அந்த வ்யாபாரமா யிய உபாதியுள்ள சிவன், ஸ்ருஷ்டிகார தத்வமென்றும் வித் யாதத்வமென்றும் சொல்லப்படுகிறர். இந்தப் பெயருள்ள சிவன், வித்யாதத்வ தாத்விகங்களே விந்துசக்தியாலே செய் கிறர்.

இப்படி ஸ்ரஷ்டா ரூபமான உபாதியால் வந்த போகா காரமாமுள்ள சிவனது அவஸ்தாபேதமாகிய சதாசிவா திகார காமமுள்ள தத்வங்களிலிருக்கும் விஞ் ஞானகலருக்கும், மந்தரர் மந்தரேஸ்வரருக்கும், பலவித மான புவநங்களேயும் ஸ்வபாவ சௌந்தர்யமுள்ள ஸ்தரீக ளேயும், வாட்டமில்லாத போகங்களேயும், தநுகரணங்களே யும், பரமேஸ்வரர் தம்மிடத்தில் சமரீதையான ஞானக் கிரியாசத்திகளாற் செய்கிறர் என் முகமங்களிற் சொல்லியி ருக்கிறது. (சு)

அவதாரிகை.

இக்கப்பிரகாரம் சுத்தங்களான ஐந்து தத்வங்களேயுஞ் சொல்லி, மேல் அசுத்தங்களான கலாமுதலான தத்வங்களேச் சொல்லுகிறர்.

கஎ—ஸ்லோகழி.

ஶாயாதொ நஞ்சியாமாஸ் வுஸுகீய கலா காலுதகூ நிய தூ வித்யா ராழு கலாதூ வுகூகி ஸவதிதொ ஸுத்ய—ழுராண ஶவாஸ்। வை—ஜிஸ்ரா தொ வுஹஜ்ஜ கியமஸ்ய—கா யதிஸ்யெ ஶுா

IN13123-048 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நமம் ப்ராகீ கூடி-ராகூர்மிணீவ ஸாதராய் ஸமஸ்த மதஹிதாய் வஞ்சஹஸ்தாபி தாஹ்ருதே ॥

வ்ருத்தி.

ஸாயாதய் - சாஞ்சியாமாஸ் - ப்ரஸ்ருதி - ஸ. கமா - காலதகூம் - நியதயா - விஜ்ஞா - ராகாய் - கலா - தய்-ப்ரகிருதிஹவம் - ஹதய் - ஸர்க்ஷயாக் - மரணம். சுஹாஸ் - வைலிய்-ஸ்ருதய் - சுவி-சுஹம்காரஸ் - த்ரிவி யமஸ்ஸயஸ்தா - யீந்த்ரியை-ஸ்ருமம் - ப்ராக்-கரா ணாணி - வவ-ஸாதராய் - ஸமஸ்த மதஹிதாய் - வஞ்ச ஹஸ்தாபி - தாஹ்ருதே.

(இதன் பொருள்.)

ஸாயாதய்	அசுத்த தத்வோபாதான காரண
சாஞ்சியாமாஸ	மான மாயையினின்றும்
	அசுத்தாத்வ கர்த்தாவான அந்த
	தேஸ்வர ருடைய நியோகத்தி
கமா	னாலே
காலதகூம்	கலாதத்வமும்
நியதயா	காலதத்வமும்
ப்ரஸ்ருதி	நியதித்வத்தோடு
கமாதய்	உண்டாகின்றது.
	இந்தக் கலாதத்வத்திலிருந்து

விஜ்ஞா	வித்யாதத்வமும்
ராகாய்	ராகதத்வமும்
ப்ரஸ்ருதி	உண்டாகின்றது.
(தய்)	பின்பு முன்சொன்ன மாயையிலி
	ருந்து
ஸர்க்ஷயாக்	புவநாத்வாவில் ருத்ரர்களுக்கா
	தாரமாகிய
ப்ரகிருதிஹவம்	ப்ரகிருதித்வ சகாயமான புருஷ
	தத்வமானது
ப்ரஸ்ருதி	உண்டாகின்றது.
ஹதய்	பின்பிந்தக் கலாதத்வத்திலிருந்து
ப்ரகிருதிஹ்	ப்ரகிருதித்வம்
ப்ரஸ்ருதி	உண்டாகின்றது.
சுஹாஸ்	இந்தப் பிரகிருதித்வத்திலிருந்து
மரணம்	சத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குண
	தத்வமானது
ப்ரஸ்ருதி	உண்டாகின்றது. [து
(த்ரிஹ்ய) தய்	பின்னுமிந்தக் குணதத்வத்திலிருந்
வைலிய்	புத்திதத்வம்
ப்ரஸ்ருதி	உண்டாகின்றது.
ஸ்ருதய்	இந்தப் புத்திதத்வத்திலிருந்து
த்ரிவியமஸ்	மூன்று விதங்களாய் ஸத்வாதிகு
ஸ்தா	ணங்களோடு கூடிய

IN13123-049 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அஹங்கார தத்வ முண்டாகின்றது.

இந்த மூன்றுவிதமான அஹங்கார த்திலிருந்து

மூக்கல் ஸாத்விக அலங்கார த்தில் ஞானேந்திரியங்களோடு

மனஸ்தத்வ முண்டாகின்றது.

கன்மேந்திரியங்கள் இரண்டாவது ராஜஸ அஹங்காரத்திலிருந்து முண்டாகின்றன.

மூன்றாவது தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து தன்மாத்ரைகளுண்டாகின்றன.

இவை தத்தம் ஸ்தூலாகாசங்களான ஸப்தாதி குணங்களையடைந்த பேதங்களையுடையவைகளாகும்.

அந்தச் சூக்ஷ்மங்களான பஞ்சதன் மாத்ரைகளினின்றும்

ஆகாசமுதலான ஐந்து பூதங்களுமுண்டாகின்றன.

தாத்பரியம்.

சுருதியாகாசே என்றதால் அகத்தீஸ்வரர் ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்கள் ப்ரளயத்தில் பக்குவமானவற்றை யறிந்து தமது சக்தியால் நிஷ்டிக்கப்பட்ட வேகசக்தியி

னாலே மாயையை க்ஷோபித்து கலாதித்வங்களைப் பெறும் படிச் செய்கிறாரென்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படி மாயையை க்ஷோபித்து தத்தையதிஷ்டித்து ப்ரளயாகலர் சகலர் இவர்களுக்கு வெவ்வேறான சூக்ஷ்ம ஸ்தூல சரீரங்களையும் புவநாதிகளையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்.

நியதித்வத்தோடென்றதனால் கலை காலம் நியதி இம் மூன்று தத்வமும் மாயையிலிருந்துண்டானவையென்று கருத்து.

மஹேச்வரர் கலையை தமதுசக்தியால் க்ஷோபித்துப் பெறும்படிச் செய்த வித்தை ராகம் இரண்டு தத்வங்களையுமுண்டாக்குகிறதென்று கணாதி என்றது.

இத்தப்படி மாயையிலிருந்து கலைமுதல் ராகம் வரையில் தத்வமைந்து முண்டானபின், ஆன்மா இவற்றைப்பற்றி பஞ்சகஞ்சுகதனுய்ப் புருஷனானதனால் புருஷதத்வ முண்டாயிற்றென்று தத்தி வ்ருத்திவஹ: என்றார். இத்தப் புருஷதத்வமானது மாயையிலிருந்துண்டாய் ப்ரகிருதி முதலான தத்வங்களை வ்யாபித்துக் கொண்டு புவநாத்வாவில் வாமதேவர் முதலான ருத்ரருக்கு ஆச்ரயமாயிருக்கும் புருஷனாய், போகாதிகாரியகர்த்தாவாகும்போது ப்ரகிருதி வேண்டியிருப்பதால் ப்ரகிருதி புருஷனென்று ப்ரஸித்தராவார். ஆதலால் வ்ருத்திவஹ: என்றது.

புருஷன் சிவனைப்போல் சேதநனானதால் அசேதநங்களாகிய தத்வங்களின் அத்வாவாக எண்ணுவது தகாது என்னில்? உண்மை. ஆனால் கலை முதலான ஐந்து தத்வங்களாலும் கட்டப்பட்டு ஆன்மாவானவன் போக்த்தாவாய்ப் புருஷனென்றமையால் புருஷதத்வமென்று பெயரிடப்பட்டது.

பரமார்த்தமாகப் புருஷன் அத்வாவமல்லன். புவநாதாரமுமல்லன்; ஆகையாலேயே புருஷதத்வ புவனங்கள் ராகதத்வத்திலிருக்கின்றனவென் ரூமமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் நிர்வாணதிக்ஷையில் ப்ரகிருதி தத்வசுத்தி யானபின பும்ஸத்வ மலசுத்தி நிமித்தம் ப்ரகிருதிக்குமேல் ராகதத்வத்திற்குக் கீழ் புருஷதத்வஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

மேல் குணமூலமான தத்வங்களுக் குபாதான காரணமான ப்ரகிருதிதத்வமானது கலையிலிருக் தண்டாயிற்றென்று ஹரி வ்ருத்தி யென்ரூர். பினபு ப்ரகிருதி தத்வத்தைக் கலாதத்வத்திலிருக் தண்டாக்கினூர். அது சப்தக்ரக்திக் காதாரம் குணதத்வ காரணமென்றும்ருகேக்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. சப்தக்ரக்தியாவது, மஹத் - அஹங்காரம்-தன்மாத்ரை ஐக்த-ஆக இவ்வேழும் சப்தக்ரக்தி. இவற்றிற் காதாரம் ப்ரக்ருதியெனறு நாராயணகண்டர் உரையிட்டிருக்கினூர்.

குணதத்வம் அவ்யக்தமென்னும் ப்ரகிருதியி லுண்டானது, சத்வம் ரஜஸ் தமஸ எல்று குணம் மூனறு. அவை முறையே ப்ரகாசமாயும் வ்யாபாரமாயும் மூடமாயுமிருக்கும். அவற்றின் ரெழில் முறையே சுகம் அக்கம் மோஹமாகும்.

இந்தக் குணதத்வத்திலிருந்து புத்திதத்வ முண்டாயிற்று. அதவும் மூக்குண ரூபமாயிருக்கும். முன்செய்த வினைக்குத் தக்கபடி குணங்களாலே மூன்ரவிதமாய் விஷய நிச்சயஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்.

புத்தி தத்வத்திலிருந் தண்டான அஹங்கார தத்வமானது மூன்று குணங்களிரூலே முறையே தைஜலம் வைகாரிகம் பூதாதியென்னும் பெயர்களையுடையதாகும். அவற்றுள்

தைஜஸம்-ராத்விகம், வைகாரிகம் - ராஜஸம், பூதாதி-தாமலமாகும்.

ஸ்ரோத்ரம் த்வக்கு சக்ஷு ஜிஹ்வை நாசிகை மனஸ் இவை ஞானேந்திரியங்கள்; ப்ரகாச ரூபமாதலால் தைஜஸ பதமெனனும் ஸாத்விக அஹங்காரத்திற் பிறந்தன. வாக்கு பாணி உபஸ்தம் பாயு பாதம் இவை கன்மேந்திரியங்கள்; வ்யாபாரூபமாதலால் வைகாரிகமெனனும் ராஜஸ அஹங்காரத்திற் பிறந்தனவாகும்.

தன்மாத்ரைகளாவன? சூக்குமங்களாகிய சப்த ஸ்பரிஸ ரூப ரஸ கந்தங்களாகும். ஸ்தூல சப்தாதிகள் இவற்றின் பேதங்களாகும். இவை பூதாதியெனனும் தாமஸ அஹங்காரத்திற் பிறந்தனவாகும். இவை பூத சூக்குமங்களாதலால் இவற்றிலிருந்து ஆகாஸாதி ஸ்தூல பூதங்கள பிறந்தனவென்ற வாறு. (கo)

அவதாரிகை.

இப்படி மூப்பத்தாறு தத்வங்களி னுற்பத்தியையுக் தெரிவித்தமேலங்குள்ள ஆகத்தாதிகளின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிரூர்.

கக — ஸ்லோகம்.

ஜாநாஸி கெவலிஷ்ட வ்ரிதேஷ்ட வரதோ
மூர்தெரஸ்ரகாம் ரிதிதீரு ஜ்ஞாணாம் ஜவாகியாம
வஜ்ரா நஞ்ரா ரிவாநூ ரு-ரரிரு கரகா
ரூவையே ரூ-ளள வயகரூரு வஜ்ரூகா நீரூ
ரொ ரூ-ஜ்ராஸ்ரா வி வியாய ஜெஹவ-ரூமாரு ரி
ஷ்டாரியத்த ஹலெ ॥ *

IN13123-051 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஜ்ரபஞ்ஜரம்.

ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்தி-துரீயாவஸ்தாஸு மநோவாகாயைர்யத்க்ருதம் பாபம் தத்ஸர்வம் விநச்யது. ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமந்த்ரஜபேந ஸர்வபாபக்ஷயோ பவது. ஸர்வபாபக்ஷயாத் ஸர்வதேவப்ரஸாதாத் ஸர்வஸித்திர்பவது. ஸர்வஸித்திப்ரஸாதாத் ஸர்வே மநோரதாஸ்ஸம்பூர்ணா பவந்து. ஸர்வமங்களம் பவது. ஸர்வே ஜநாஸ்ஸுகிநோ பவந்து. ஸர்வே ஜநாஸ்ஸுகிநோ பவந்து. ஸர்வே ஜநாஸ்ஸுகிநோ பவந்து.

(இதன்பொருள்.)

ஸிவஸ்	சதாசிவரானவர்
ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமந்த்ரஸ்	மாயைக்குமேல்
ஸ்ரிதேஷு	இருக்கின்ற
ஜாக்ரத்ஸு	விஞ்ஞானத்தினாலே
ஸ்வப்நேஷு	கரும மாயாபந்த மிரண்டும் விட்டு நீங்கிய விஞ்ஞானகலர்கட்கு
காம்யேஷு	சிலர்களே
ஸுவாகயோம ஹ்ருதயாய	மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி
ஜ்ஞாநாம் வதீர்ய	மந்த்ரேஸ்வரர்களாகவும்,
சாரயாய	வேறு சிலர்களே

ஜ்ஞாய	சப்தகோடி மஹா மந்த்ரர்களாகவும்,
சாரயாய	அவர்களில் வேறு மூன்றரைக்கோடிப் பெயர்களே
மஹாய	குருக்களாகவும்,
கரகா	செய்தி;
ஸுஷுப்தி	சுத்தாத்வாவில்
வியதி	வாசஞ்செய்யச் செய்கிறார்.
ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஸ்	அநந்தேஸ்வரரானவர்
சுத்தாயை	அசுத்தாத்வாவில்
ஸ்ரீகண்டாதிகாய	கலைமுதலானவற்றை இண்டாகிய சூக்ஷ்மதேஹமுள்ள
ப்ரளயாகலாய	ப்ரளயாகலர்களையும்,
ஸ்ரீகண்டாவி	நூற்றுப்பதினெட்டிருத்ரர்களையும்
வியாய	ஸ்ருஷ்டித்து
தேஹவாஸாய	புரியஷ்டக தேஹமுள்ள
ஸிவாய	வேறு ப்ரம்ம விஷ்ணு முதலானவர்களே
ஹவே	கர்மானுகுணமாய் வரும் ஸம்ஸாரத்தில்
வியதி	புவநாதிபதிகளாகச் செய்கிறார்.

IN13123-052 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தாத்பரியம்.

இவ்விடத்தில் ஸிவஸ் என்றது, ஸ்ருஷ்டி முதலான பஞ்ச க்ருத்ய வ்யாபாரவசத்தால் பஞ்சப்ரம்ம ஸம்பந்திகளான அஷ் டமூர்திம்சத் கலைகளோடு கூடிய சதாசிவதத்வத்திலிருக்கும் சதா சிவ பட்டாரகரைச் சொல்லியது.

சதாசிவதத்வத்திற்கு மேல் சக்திதத்வத்தில் சக்திமான் களுக்குப் பரனென்றும், சூக்ஷ்ம நிராலம்பமான சிவதத்வத்தில் த்வநிபதி யென்றும், பதிபேதம் சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லியிரு க்க; இங்கெப்படி சதாசிவதத்வத்திலிருக்கும் சதாசிவபட்டா ரகரைச் சிவனென்று சொல்லலா மென்னில்? க்ருத்ய பேதத்தி னாலே சக்திக்குப் பேதம்வந்ததுபோலப் பதிபேதமு முபசார மாகச் சொல்லப்படும்: பரமார்த்தமாகப் பேதமில்லை.

கருமபந்தம் மாயாபந்த மிரண்டையும் விட்டு நீங்கிய வீஞ் ஞான கேவலரான அநேக ஆன்மாக்கள் மாயைக்குமேல் சுத் தவித்தைக்குக் கீழ் ஆணவமலத்தினாலேமாத்ரம் மறைக்கப் பட்டவரா யிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள்ளே விசேஷமாய் மலபரிபாகமுள்ள அநந்தாதிக ளெட்டுப்பெயர்களும் ஈஸ்வர தத்வத்தி லிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர்கள் அநந்தர் ஸூ க்ஷ்மர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்ரர் ஏகருத்ரர் த்ரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண் டர் சிகண்டி இவர்கள் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். வாமாதி சக் திகளோடு கூடினவர்கள் அதிகார மலமுள்ளவர், சுத்தாத் வாவி லீஸ்வரதத்வவாசிகள். இவர்களைக்காட்டிலும் தாரதம் யத்தாற் கொஞ்சங்குறைந்த மலபரிபாகமுள்ளவர் ஸப்தகோடி மஹாமந்திரர்கள் இவர்களுக்குப் பரிவாரங்கள். ஸப்தகோடி மஹாமந்திரர் சுத்தவித்யாதத்வ வாசிகள். சிற்சதத்வத்திலிருக் கிறவர்களுக்கு மேல்தத்வத்தி லிருக்கிறவர்கள் மேலானவர் கள். அவர்களிற் பாதி-நூ-கோடி பெயர் மலபரிபாக தார தம்யத்காலே குருக்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்களை அதிகார மூர்த்தியில் பரமேஸ்வரர் குருமூர்த்தி யதிஷ்டானமன்றி நேரி டத்தாமே அநுக்ரஹம் பண்ணுகிறார். மற்றப்பாதி நூ-கோடி பெயர்களையும் மாயாத்வாவில் அதிகாரமுள்ளவர்களாகச் செ ய்த சம்ஹாரகாலத்தில் குருமூர்த்தியை யதிஷ்டித்து அநுக்ர ஹிக்கிறார்.

சுத்தாத்வாவில் சிவன் கர்த்தா. அசுத்தாத்வாவில் அநந் தேஸ்வரர் கர்த்தா. நூற்றுப்பதினெட்டு ருத்ரரும் ப்ரம்மாவி டரசுகர்கள். ப்ரம்ம விஷ்ணுவாதிகள் மலமுள்ளவர்கள். புருஷதிகள் கர்மாநுகுணமான சக்தியுள்ளவர்கள். இவர்களை அண்டமத்யத்தில் ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். (கக)

அவதாரிகை.

சிவனிடத்தில் சமவாய சம்பந்தமா யிருக்கின்ற க்ரியாசக் தியே உபாதான காரணமான குண்டலினி சக்தியை யதிஷ்டி த்த அகிலாண்டான ஸமஸ்த ஜகத்தையுந் தரிக்கின்ற தென் றும் கருத்து விளங்கக் கூறுகின்றார்.

கஉ—ஸ்ரீஸ்ரீகழி.

ஸ்ருஷ்டி ஸ்ருதி நிதாந விநி- மிலிமை
ஸ்ருதி காலெயு ஜுமநாயிய நிஜநாதமாய கூ
ஸ்ரீயதெ கலாவிஜுநாது। ஸுஷிவா ஸாவுகி விது
கோம் வுகுடயதெ ஸுக வுதெஸெ ஜுஜ ஸ்ரீமொ ஸ்ரீ
கோ மியாமஸ்ருதி கலி தா வுதி கத-நுஸ்ருதிங்கனா॥

IN13123-053 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வடிவெழுத்து.

ஸ்ரீக்ஷ்ஸ்ரீஷ ஹிநாஉ லிந்ரீவிவிமிழு.
ஸகுரூஹிகாமியைழு - ஜமசு - தாயி - ஐயம் - நிஜநாஉ
மா - அ - கூழிஸா - யஎத்து - கஸாஹிழு - ஜநாநு - க்ஷி
வா-ஹாவ்ரூகி ஜிஐதாம் - வகடயகி - வனகவ்ரூஉ
ஸை - ஔம் - ஸம்ஹாழு - ஹா - தூ - நிமியாஉஸகி
கஎிதா - வ்ராகீ - கத-ரூஸ்ரூகிம் - கஸா.

(இதன்பொருள்.)

நிஜநாஉமாஅ கூழிஸா — ஸ்வபாவசித்தநாதஸ்வரூபையான சிவசமவேத க்ரியாசக்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்ட குண்டலினீ சக்தியானது,

ஸ்ரீக்ஷ்ஸ்ரீஷ நிநாஉலிந்ரீ விவிமிழு — சூக்ஷ்மங்களாயும் ஸ்தூலங்களாயு மிருக்கின்ற நாத பிந்து வர்ண ரூபங்களான

ஸகுரூஹிகா மிமியைழு — குண்டலினீ சக்தியினது மூதற்கா ர்யங்களோடும்

கஸாஹிழு — நிவர்த்யாதி பஞ்சகலைகளோடும்

ஐயிபம் — மஹாமாயை மூதலான மூன்று மா யாரூபமான

ஜமசு — ஸ்தாவர ஜங்கமரூப ஸமஸ்த ஜகத் துக்களையும்;

(தாரா) — அப்படியே

ஜநாநு — அநந்தேஸ்வரர் மூதலான ஸமஸ்த விஞ்ஞானகலாலம்ப வர்க்கங்களையும்

யஎித்து — ஆதாரமாய்த் தரிக்கின்றது.

ஸாகஸாதூ — ஆத்மாக்களின் கர்த்ருத்வ சக்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கின்றமையால் கலை யென்னும் ப்ரசித்தமான பெயருள்ள கலாதத்வமானது

ஸம்ஹாழு — அநந்தேஸ்வரருடைய

நிமியாம ஸக்திகமிதா — இச்சாரூபமான த்ரோதான சக்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டதாய்

வாவ்ரூகி ஜிஐதாம் — மலாவர்ண முள்ள சேதநர்களுடைய

ஐம — அநாதியான ஆணவமலத்தை

வனகவ்ரூஉஸை — ஓரிடத்திலொதுக்கி

கூழிவா — தள்ளிவிட்டு

வ்ராகீ — மூன்னமேயுள்ள ஸ்வதந்த்ர ஞான க்ரியாரூபமான

கத-ரூஸ்ரூகிம் — கர்த்ருத்வ சக்தியை

வகடயகி — கொஞ்சம் ப்ரகாசிக்கச் செய்கின்றது.

நாதபரியம்.

நாதமென்றது - த்வனி, இரண்டு கட்டை விரல்களாலு மிரண்டு காதுகளையும் மூடிக்கொண்டால் கேட்கு மோசை யே த்வனியென்னப்படும் ; அதுதான் நாதம்.

விந்துவென்றது - ஸ்வரம் - வர்ணம் - நிவர்த்திமுதலான கலை-இவை தோறறி யொடுங்குமிட மென்னப்படும்.

லிபியென்றது - அக்ஷரம். இவை சூக்குமரூபங்க ளென்னும் ஸ்தூல ரூபங்களென்று மிருவகையாம். இவை மஹாமா யையென்னும் குண்டலினீசக்தியிலிருந்து முதலி லுண்டான காரியங்களாகும். எப்படியெனில்?

சக்தியினது முதல் க்ஷோபத்தால் த்வனிரூபமான நாத முண்டாகின்றது ; அதுதான் அபரநாதம்.

இரண்டாவது க்ஷோபத்தால் சங்கல்பரூபமான விந்து வுண்டாகின்றது ; அதுதான் அபரவிந்து.

மூன்றுவது க்ஷோபத்தால் வர்ணரூபமான அக்ஷரமுண் டாகின்றது.

இவ்விடத்து சுத்தாத்வாவில் சூக்கும நாதாதிகார்யமெ ன்னும், அசுத்தாத்வாவில் ஸ்தூல நாதாதிகார்யமென்னும, பிரி வறியவேண்டும்.

இந்த நாத விந்து வர்ணங்கள், பரவிந்துவினது முதற் காரியங்கள். இவ்விடத்துக் காரியவிந்துவினது ஸ்தூலாவஸ் தையானது மிக ஸ்தூலமாகும்போது வைகரியென்றும், கொ ஞ்சம் ஸ்தூலமாகும்போது மத்யமையென்னும், இருவகையாம். சூக்குமாவஸ்தையானது மிக சூக்கும மாகும்போது சூக்கு மையென்னும், கொஞ்சம் சூக்குமையாகும்போது பஸ்யந்தியெ னறு மிருவகையாம்.

மார்பு சமுத்ர தலே காலினடி பல் மூக்கு உதடு தாலு இவை வர்ணங்களி னுற்பத்தி ஸ்தானங்களாகும். இவ்விடங் களில் காற்றைத் தடுக்கும்போது எழுத்தாகத்திரண்டு காற்று மேல் கிளம்பும்போது வெளியில் வந்து பிறர் கர்ணகேட்க வுச்சரிக்கப்பட்டுக் கடாபிதார்த்தங்களைச் சொல்லும் வாக் கான தவர்ணமென்றும், வைகரீவாக்கெல்லாம், சொல்லப் படும். அது தனக்கு முன்னிருக்கும் மத்யமை வாக்கைவிட அதிக ஸ்தூலமாயிருக்கும்

புத்திபால்மாத்திர மறியத்தக்கதாயும், உள்ளடங்கிய வுச்சரிப்பாயும், பிறர்காதில் கேளாமலும், எழுத்துமுறை யுள் ளதாயு மிருக்கும் வாக்கானது மத்யமைவாக்கென்னப்படும். அது பசியந்தியின் காரியமாகும். காரிய விந்துவினது மத்ய ஸ்தூலாவஸ்தையாகும்.

மயில்முட்டை ரசம்போல வர்ணங்கள் பிரிந்து தெரியா மல் முன்பின் முறையில்லாமல் பொருள் நிச்சயஞ் செய்யப்ப டாமல் ஸ்வயம்ப்ரகாசமா யிருக்கும் வாக்கானது கார்ய விந் துவினது முதலவஸ்தை, சூக்குமைவாக்கினது விகாரமான பசியந்தி யென்னப்படும்.

ஒரு விசேஷமுமின்றி அர்த்தஸ்வரூபத்தை மாத்ரம் ப்ர காசிப்பித்துக்கொண்டு உள்ளோளோதியாய் தெடுகாள் நிலை நிற்பதா யிருக்கும் வாக்கானது நாசமென்னும் பெயருள்ள சூக்குமை வாக்கென்னப்படும்; இதுதான் சுத்தாத்வ வாசிக சூக்கு முக்யமான பக்தமாகும். இதைப் பிரித்தறிக்தவர் பஞ் சக்ருத்யாதிகாரத்தை விட்டுச் சிவஸமான முக்தியடைகின் றார்கள்.

அதுவே ப்ரளயாகலர்களுக்கும் க்ஷோடசகலாரூபமான சூக்கும சரீரத்தின் பதினாலுகலைகளி லொன்று யிருக்துகொ

ண்டு அவர்களே மோகூம்வரையில் விடாமல் ஒரு யோகியை விட்டு மற்றொரு யோகியில் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சூக்குமசரீரத்தின் பதினறுகலேகளாவன? கண்மேந்திரி யமைந்து ஞானேந்திரியமைந்து ஆ - க0. மனம் அஹங்காரம் புத்தி வித்தை வாக்கு சக்தி - சு, ஆக-கசு. இவற்றுள் பதினறு வதான சக்தியே சூக்குமவாக்கு. அது முக்யமான பத்மா கும். இத்தப்படி ஜங்கமரூபமான ஜகத்விஷயமாகிய நாதாதி கார்ய மறிக.

ஸ்தாவர ரூபமான ஜகத்விஷயமாகிய நாதாதி கார்யம் வருமாறு:—மஹாமாயையிலிருந்து ஜங்கமவிஷயத்திற்கு மூ தல் நாதமுண்டானதுபோல ஸ்தாவரவிஷயத்திற்கு முதல் புவநமுண்டாயிற்று. ஆதலால், நாத கலா புவநங்கள் இந்தி கை மூகலனவை சிவதத்வத்தி லிருக்கின்றன வென்னப்படும். நாதகலேயில் இந்திகை முதலாகிய புவநங்களுண்டு. அவையா வன? இந்திகை நிபிகை ரோசிகை மோசிகை ஹுத்வகை என் றவிலுண்டான நிவாந்தி ப்ரதிஷ்டை வித்தை சாந்தியெனும் வித்தகலாபுவநங்கள் நாலும் சொல்லப்படுகின்றன. இவை சக்திதத்வத்திலிருக்கும் நாதகலா புவநங்களுக்கு உபாதானகா ரணமான பரவிந்துவில் சக்திரூபமாயிருப்பது சூக்குமாவஸ் தையாகும். புவநரூபமாக வியத்தமாய் வெளியில் தோற்றுவது ஸ்தூலாவஸ்தையாகும். சக்திதத்வத்திலடங்கிய நிவர்த்தியாதி புவநங்கள் சூக்குமங்கள். ஆன்மாக்களுக்கு சரீரேந்திரிய வி ஷய போக ஸ்தாநங்களாகிய ப்ருதவியாதி பூதரூபங்களான நிவர்த்தியாதி கலேகள் ஸ்தூலங்கள். இப்படியாக சக்தியாதி கார்யங்களே யறிக.

மாயியமென்றது முன்னுவித மாயாமய மென்றதாம்.

அல்லது சக்தியாதிகார்யங்க ளென்னுமிடத்துச் சக்தியென் றது சக்திதத்வம். ஆதிபதத்தால் சதாசிவாதி தத்வங்களேக் கொள்க. ஆகவே சூக்குமஸ்தூல நாத விந்து வர்ணங்களென் னுமிடத்து முறையே சக்திதத்வத்தில் சூக்கும நாத விந்து க்கள், சதாசிவதத்வத்தில் ஸ்தூல நாத விந்துக்கள், ஈஸ்வர தத்வத்தில் சூக்குமவர்ணங்களோடு கூடிய அநந்தேஸ்வராதி கள், வித்யாதத்வத்தில ஸ்தூல வர்ணங்களோடு கூடிய சப்த கோடி மஹாமந்த்ரங்கள், வைகரீரூபக்களான காமிகமுத லான இருபத்தெட்டாகமங்களு மிருக்கின்றன என்றுங் கொள் ளலாம். இப்படிக்கொத்த மாயாமயமான ஸமஸ்தஜகத்தை யும் குண்டலினீ சக்தி தரிக்கின்றதென் றறிக.

கந்தத்திலுண்டான அங்குரம்போ லிருப்பதால் குண்டலி யினை குடிலேயென்றது. அது ஜடரூபமாதலால் ஜகத்துக் காதாரமாகமாட்டாது. ஆதலால் சிவசமவேத க்ரியாசக்தியால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டுத் தரிக்கிறதென்பது கருத்து.

ப்ரம்மாண்ட கண்டத்தில் ஜகத்துக் காதாரமான சக்தியி ருக்கிறது. அது லாவத்தையும் கூறாகிக்கின்ற சிவசமவேத க்ரியாசக்தியாகும். அது ஸகலதத்வங்களிலும் வ்யாபித்துச் சகல வித்துக்களிலு மூனேக் காதாரமாயிருந்து ப்ரம்மாண்ட தத்தை வ்யாபித்து க்ஷீரசமுத்ராதி லிருந்து வெளிப்பட்டு மறு படி அண்டத்தைப் பேதித்துக் கந்தத்திலுதித்த மூனேபோலிரு க்கும். அது ஜலதத்வமுதல் அஹங்காரதத்வம்வரையில் வ்யாப மாகும். அதற்கு ஜலதத்வம் நனேப்பதாயும்; அக்நிதத்வம் நீரை யிழுப்பதாயும், வாயுதத்வம் அசைவிப்பதாயும், ஆகாசதத்வ மிடங்கொடுப்பதாயும், தன்மாத்ரைகள் மூனேகளாகவும், இந் த்ரியங்கள் ரந்த்ரங்களாகவும், அஹங்காரம் கபிலரிலிருந்து பல

வ்ருத்தியைக் கொடுப்பதாயு மிருக்கும். இப்படியாக ஸர்வகாரணமான அந்தமூலே வளருகிறதென்று சொல்லியபடி குண்டலினீ சக்தியானது நிவர்த்தியாதி டஞ்சகலேகளோடும் சமஸ்த ஜகத்தையுந் தரிக்கின்றது. பிண்டும் அநந்தேஸ்வராதிகளுக்குச் சரீராதிகளே யுண்டாக்குவதால் அவர்களேயும் தரிக்கின்றது. இ5 லால் மாயைக்குமேல் சுத்தாத்வாவில் சக்தித்தத்வத்தில் போக மாகும். அதற்குப் போக்தாக்கள் வித்யாதத்வ ஈஸ்வரதத்வ புவநங்களிலிருக்கு மந்த்ரேஸ்வரர் முதலானவர்களாகும். அதற்குச் சாதநங்களான சரீரேந்த்ரிய விஷயங்களாகக் கலேகள் பிணமித்திருக்கும். அந்தக் கலேகளுக்குங் குண்டலினீசக்தியுபாதாந காரணமாகு மென்றவாறு.

இந்தக் கலேக ளுண்டானதற்குப் பயனென்னெனில்? அனவயில்லாவிடில் மந்த்ர மந்த்ரேஸ்வரர்களுக்கு அதுக்கிரஹாதிக்ருத்யங்களில் அதிகாரமினமையால் அவர்களுக்கு அதிகாரமளித்திப்பதே பயனாகும். மஹதத்வ முதலானவத்திற்குப் பிரதாநமாவதுபோலவும், இராகாதிகளுக்கு மாயை யுபாதாந மாவதுபோலவும், நிவர்த்தியாதிகலேகளுக்குக் குண்டலினீ யுபாதாந மென்பதறிக்தம்.

ஸ்வபாவிகமான ஆணவ மலத்தினுலே மறைக்கப்பட்ட ஞானமுள்ளவர்களாயும், பலவித துக்காதிக் கேதுவான கர்ம வரிசையினுலே கட்டப்பட்டவர்களாயும், மாயாசக்தியினுலே பிறவிக் கபிமுக்கர்களாயு மிருக்கின்ற ஆன்மாக்களுக்கு மலமூடிக் கொண்டிருப்பதால் சுத்தக்கங்களே யறிவ தரிதாகும். ஆதலால் அந்த மலமறைவை நீக்க ஒரு கருவிவேண்டும். அதுதான் கலாதத்வமாகு மென்னுங் கருத்தை யிந்த ஸ்லோகத்தின பிரபாதியில் வெளியிடுகிறார்.

ஸ்மஹே என்றதால்; சுத்தாத்வவிஷயத்தில் சிவனென்றும், அசுத்தாத்வவிஷயத்தில் அநந்தேஸ்வரரென்றும், கொள்ளவேண்டும். சுத்தாத்வாவில் சூக்குமங்களாகக் கலே ராக முதலானவை யுண்டு. அவற்றிற்குச் சிவன் கர்த்தாவாகும். அசுத்தாத்வாவில் அநந்தேஸ்வரர் கர்த்தாவாகுமென் றறிக.

கலே அசேதநமானதாலும், கர்த்ருத்வம் சேதநதருமமானதாலும், ஆன்மாவினது கர்த்ருத்வம் சக்தியுண்டாகக் கலேயுபாதாநமாகாதென்று நினைத்து நிமியாம ஸஹிகமிதா என்றார். சிவனது இச்சாரூபமான த்ரோதாநசக்தியாலதிஷ்டிக்கப்பட்டுண்டாக்குகிறதென்று கருத்து.

எங்கு மூடிக்கொண்டிருக்கும் மஹாந்தகாரத்தில் தீபமானது அந்தகாரத்தை யொருபக்கத்திலொதுக்கி விஷயத்தைக் காட்டுவதிபோல, எங்கு மறைத்துக்கொண்டிருக்கு மலத்தை யொருபக்கத்தில் தள்ளி ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது கலே யென்பர். முன்னமே ஆன்மாவிலிருக்கும் கர்த்ருத்வ சக்தியைப் பிரகாசிப்பிக்க அநந்தேஸ்வரர் மாயையை க்ஷோபித்து கலாதத்வத்தை யுண்டாக்குரென்பது கருத்து. (கூ)

அவதாரிகை.

கர்த்ருத்வ சக்திக் குபதாகமாகிய கலேயானது விஷய ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கும் விஷயத்தில் வித்யா தத்வம் காரணமாகும். வித்யா தத்வத்தால் ப்ரகாசித்த ஞானசக்தியால் விஷயங்களேயறிந்த ஆன்மாக்களுக்குப் போக்ய வஸ்துக்களில் அபிலாஷை யில்லையாகில் ப்ரவிர்த்தியில்லேயா மாதலால் அபிலாஷத்தை யுண்டாக்க ராகதத்வம் கருவியாகும் என்று வித்யாதத்வம் ராகதத்வம் இரண்டிலிலக்கணம் கூறுகிறார்.

IN13123-057 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கரு — மொழி.

ஜாநஞ் தமதம் பகாஸயதி நஜாந் புராக்
கர்மஸக்தவிலங்காந் விஜ்ஞாக்ஷமதாக்ஷ மொஹா
யிய ஸஜ்ஞாஹயதாஞ்ஜரீ। வளஸா மெஷயிகாச்
வரஸ மணெகொ ராமவ்யவ்ருத்த நயணாம் ஹொ
மெவுக்த ஊர்ஜாம் வ்யஹார ஜநயந்ஜ் ஜாதாவிகா
செஷுஷ்விஹ॥

வகுப்பு.

ஜாநம் - அ - தமதம் - பகாஸயதி - நஜா
நந் - புராக் - கர்மஸக்தவிலங்காந் - விஜ்ஞா - க்ஷமத
மதாக்ஷ மொஹாயியம் - ஸஜ்ஞாஹயந் - ஜ்ஞாஞ்ஜரீ.
வளஸாச் - மெஷயிகாச் - வரஸ் - அ - மணெந்
ராமஸ் - வ்யவ்ருத்த - நயணாம் - ஹொமெ - வுக்த
ஊர்ஜாம் - வ்யஹாம் - ஜநயந் - ஜாதாவிகா செஷு
ஷ் - இஹ -

(இதன்பொருள்.)

விஜ்ஞா — விஷயத்தை யறிவிப்பதால் வித்தை யென்னுங் காரணப் பெயருள்ள வித்யாதத்வமானது

புராக் — முன்னமேயுள்ள

கர்ம்ஸக்தவிலங்காந் — கர்த்ரு சக்தியோடு கூடிய மலபத்தாள்மாக்களுக்கு

நஜாந் — மலபத்தாள்மாக்களுக்கு

தமதம் — மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்ட ஆன்மாவிலிருந்து மில்லாதது போல

ஜ்ஞாநம் — உள்ளடங்கிய விஷயஞானத்தை

பகாஸயதி — விஷயத்தை யறிய வல்லமையுள்ள தாகப்ரகாசிப்பித்து

க்ஷமதா க்ஷமொஹாயியம் — மனதிற் கெட்டினவெளி விஷய வஸ்துக்களை க்ரஹித்து நிச்சயிக்கும் புத்தியை

ஸஜ்ஞாஹயந் — நல்முகக் கூட்டுகின்றது.

ஜாந் — ஆதலால்

ஜ்ஞாஞ்ஜரீ — ஆன்மாவிற்கு விஷயஞானப் பிரகாசத்தி லிந்த வித்யாதத்வமானது அந்தரங்க கருவியாகும்.

வளஸாச் — புத்தி தருமமான

மணெந் — அவைராக்ய குணத்தை விடவும்

வெஷயிகாச் மணெந் — புஷ்ப சந்தன முதலான விஷய குணத்தை விடவும்

வரஸ் — வேறான

ராமஸ் — ராகமென்னும் தத்வமானது

ஹஹ இவ்விடத்து
வுவரூத்த சுக துக்க ரூபமாக ப்ரவர்த்தித்து
ஹொமை போகத்தில்
வுகூரூஸாம ப்ரகாசித்த
ரூணாம ஞானமுள்ள பத்தாத்மாக்களுக்கு
ஜாதாவிஸா காணப்பட்ட ஸமஸ்த புஷ்ப சந்த
ஞ்செமுஷ்ம னமுதலான வெளிவஸ்துக்களில்
வுரூஹாம இச்சையை
ஜநயதி யுண்டாக்குகின்றது.

தாத்பரியம்.

கலாநத்தவமே மலத்தை யோரிடத்தில் நீக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்குமென்று சொல்லி வித்தையென்று மோர்ந்தவத்தை சாதிப்ப தேதுக்கென்னில்? கலை கருவியின்றி ஞானத்தை ப்ரகாசிப்பிக்க வல்லதன்முகையால் வித்தைவேண்டும். இந்தவித்தையானது கருமத்தின் வழியாய் ஞானசக்தியை மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் மலாவரணத்தை நீக்கி விஷயத்தை ப்ரகாசிப்பிக்குமென்பது கருத்து.

புத்தியென்பது போதவியத்திக் காஸ்ரயமாதலால் விஷயத்தைக் ரஹிக்கப் புத்தியென்னுங் கருவி சித்தமாயிருக்க அதற்கு வேறுக வித்தையைச் சொல்லுவா னேனென்னில்? வித்தைதான் ஆன்மாவின தஞானசக்திக்கு வியஞ்சகமாகும், புத்தி மனதோ டுகூடிய இத்திரியங்களுக்கு வெளிவிஷயங்களைத் தெரிவிக்கும் என்று வித்தைக்கும் புத்திக்கு மூள்ள விஷயபேதத்தைத் தெரிவிக்கிறார். சுகேஷுமதாக்ஷமொ அரூயியம் என்று ஆன்

மாவிற்கு மனங்கலந்த இத்திரியங்களால் வெளிவிஷயங்களை ரஹிக்கும்போது புத்தி கருவியாகும். அந்தப் புத்தியாகிய உள் விஷயத்தை ரஹிக்கும்போது வித்தை கருவியாகும். ஆகையா லேதான் இது ஆனமாவிற்கு அந்தரங்கமான கருவியென்றது. புத்தி வெளியகமாகும்.

அவைராக்யமென்னும் புத்தி தருமமே ராகமென்று கொள்ளில்? புத்தி விஷயவழிவாய் சுகாதி ரூபமாய் போக்யமாகுமென்று சொல்லியிருப்பதால் அதற்கு போகத்தில் அபிலாஷத்தைக் கொடுக்க வல்லமையில்லை. ஆதலால் புத்தி குணத்திற்கு வேறுன ராகமென்று மோர் தத்வம் வேண்டும். விஷயகுணமே ராகமென்னில்? புஷ்ப சந்தன ஸ்திரீமுதலான விஷயம் சமீபித்த மாத்ரத்தில் யாவர்க்கும் ராகமுண்டாகவேண்டும். அப்போது விரக்த னொருவனு மில்லாமற் போகவேண்டிவரும். அப்படியில்லைபாதலால் விஷயகுணத்திற்கு வேறுன ராகதத்வம் வேண்டுமென்பது கருத்து.

ஆனல் மாயை மயக்குமாதலால் அதுவே ராகமாகட்டும், வேறுராகமேனெனனில்? மாயை தேரிட மயக்காது; இத்தராகத்தையுண்டாகி யதன்வழியாக மயக்குமென்றறிக. இத்தராகம் பத்தாத்மாக்களுக்கு விஷயேச்சையைக் கொடுக்கும், நின்மலரான முக்தாத்மாக்களுக் குண்டாக்கமாட்டாது என்றறிக. கஉ

அவதாரிகை.

ஆன்மாக்களுக்கு நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாத பால்யம் யௌவநமுதலான பலவித அவஸ்தையுள்ள சரீரத்தின் பரிணுமம் காலவசத்தா லுண்டாகுமாதலால் இந்தக் கலை வித்தை ராக தத்வங்களுக்கு முன்னமே காலமென்று மோர்தத்வமுண்டு. பின்னு மவர்களுக்கு முனசெய்த கன்மத்திற் கேடாக எக்காலதேசாதிகளில் எவ்வளவு சுகதுக்காதிகளை யநுபவிக்கவேண்டி

IN13123-059 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

யதோ அத்தக்கால தேசாதிகளில் அவ்வளவு சுகதுக்காதிகளு யேறக்குறைவில்லாமல் அநுபவிக்கும்படி நியமனஞ்செய்ய நியதி யென்னு மோர்தத்வ மூண்டு என்னு காலநியதித்வங்களிரண் டையுங் கூறுகிறார்.

கச—ஸ்ரோகழி.

காலோ ஹ்ருதஹவதிஹாவி விகர்ஷதாதாதஃ
வ்ராதெர மிதஃ ஸகர்வா க்ஷிப்ர விராதி வொ
யகலநாக் வ்யவஹ க்ஷிவதர்ாதிதஃ । ஹ்ருகள வா
ஜிர்த கர்ுணாம் நியகிரவர்ா ஜ்வ ராஜ்ாம் நர்
ணாம் கர்ஷர்ாஷ்ஷ நியாகாவர் வைதஃ ஸ்மஹா
நிர்யந்தீர் வ்யிதா ॥ *

வதெ ஷ்ஷழி.

காலஃ - ஹ்ருதஹவதிஹாவி - விகர்ஷதஃ - தாதஃ - வ்ராதெர - ஊர்த - மிதஃ - ஸகர்வா - க்ஷிப்ர விராதி வொயகலநாக் - வ்யவஹ - க்ஷிவதி - தாதிதஃ - ஹ்ருகள - வாஜிர்த கர்ுணாம - நியகிர - சவி. ஜ்வ - ராஜ்ாம - நர்ணாம - கர்ஷர்ாஷ்ஷ - நியாகாவர் வைதஃ - ஸ்மஹா - நியந்தீர் வ்யிதா.

(இதன்பொருள்.)

ஊர்த இவ்விடத்தில்
வ்ராதெர இந்தக் கலாதித்வங்களுக்கு முன்னமே

தாதஃ உண்டாயிருக்கின்ற
காலஃ காலமென்னு மோர்தத்வமானது
ஸ்மஹா பரமேஸ்வரருடைய
ஸகர்வா சக்தியால்
(சுயிஷ்டிதஃ) அதிஷ்டிக்கப்பட்டதாய்
ஹ்ருதஹவதி இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னு மூன்று விதமாகப் பரிணமித்ததாய்
ஹாவிகர்ஷதஃ
வ்யவஹ ஆன்மாவிற்கு
க்ஷிப்ர விராதி சிக்ரம் சாலகாசம் என்பது முதலான போதத்தைச் செய்வதால்
வொயகல நாக்
க்ஷிவதி சரீராதிகளைப் பரிணமித் தழியச் செய்கின்றது.
சவி பின்னும்
நர்ணாம் இந்த ஆன்மாக்களுக்கு
ர்தஃ முற்காலத்திலே
வாஜிர்தகர்ு தாந்தாள் செய்த புண்யபாபகள்
ணாம் மங்களை
ஹ்ருகள தாந்தாம் அநுபவிக்கும் விஷயத்தில்,
கர்ஷர்ாஷ்ஷ அவரவர் செய்த பயிரின்பயனை

IN13123-060 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹுகள	அவரவர் அநுபவிக்கும் விஷயத்தில்
நியம்தீ	ஏற்பாடு செய்யும்
ஸாஜாம	அரசனது
சூம்ஜுவ	கட்டளைப்போல;
நியதிஸ்	நியதியென்னு மோர்தத்வமானது,
ஸம்ஹாஸ்	பரமேஸ்வருடைய
நியாஸிகாவு	ந்யாமகசக்தி
வஜதஸ்	வசத்தாலே
நியம்தீ	ஏற்பாடு செய்துகொண்டு
ஸ்திதா	இருக்கிறது.

காத்பரியம்.

காலதத்வம் கலாதித்தத்வங்களுக்கு மூன்னுண்டானதா இல் மாயைக்குப் பின்சொல்லாமல் ராகத்திற்குப் பின்சொல்லு வா னேனென்னில்? ஆன்மாக்கள் காலத்திற் குட்பட்டவரல்ல. கலைமுதலான மூன்று தத்வச்சட்டை யவர்களுக் குண்டான பின்பு அறிவுண்டாகின்ற தாதலா லப்போது லிவகாரத்திற்குக் காலம்வேண்டியதென்று இம்மூன்று தத்வங்களு முண்டான பின்பு காலதத்வத்தைச் சொன்னார். ஸ்ருஷ்டிக்கிரமத்தில், காலமுந்தியது. ப்ரவிர்த்திக்கிரமத்தில் பிந்தியதென் றறிக. கால மசேதகமானதால் சேதகனுடைய அதிஷ்டானமின்றி யத் ற்கு வ்யாபாரமில்லையாதலால் ஈஸ்வரனுடைய சக்தியினு லதி ஷ்டிக்கப்பட்ட தென்னார்.

காலம் நித்யமென்று சிலர் கொள்ளுக. அதை மறுக்கும் பொருட்டு இதற்காலமுதலாக மூன்றுவிதமாகப் பரிணமித்த தென்னார். அசேதகமாகையால் அழியுமென்று சித்தாந்தம்.

இத்தக்காலமென்னசெய்யுமென்னில்? ஆன்மாக்களுக்கு கிழடி காழிகை முஹூர்த்தம் யாமம் தினம் என்பது முத லான சிறுகால அளவையும், பக்ஷம் மாசம் வருஷம் முதலான பெருங்கால அளவையும் போதித்துக்கொண்டு, சரீராதிகளைப் பரிணமிக்கச் செய்துகொண்டிருக்குமென் றறிக. இக்தக் கா லம்மாயையில் பிறந்தது.

புண்ய பாப கர்மங்களை யான்மாக்கள் சரீரேந்திரியாதிக ளாற் செய்து சம்பாதிக்கின்றார்கள். அவற்றின் பயன்களா யேகதேசங்களை யவரவ ராநுபவிக்கும்படி நியமஞ்செய்ய நியதியென்னு மோர்தத்வம் வேண்டும். இல்லாவிடில் ஒருவன செய்ததை மற்றொருவன் அநுபவிக்கவேண்டிவரும். எப்படி யெனில்? அரசன் கட்டளையில்லாவிடில் ஒருவனிட்ட பயிரின் பயனை மற்றொருவன் அநுபவிப்பதுபோலாகும். ஆதலால் அப் படிக்கு வாராம லநுபவிக்க நியதித்வ மூண்டாயிருக்கிறது. இதுவும் ஜடமாதலால் ஈஸ்வரனது நியமசக்தியா லதிஷ்டிக் கப்பட்டதாய்க் கொண்டு நியமிக்கின்றது.

இந்த நியமனத்தைக் கர்மமேசெய்யும், நியதியேனெனில்? அதுகூடாது. கர்மம் பயனையுண்டாக்குமன்றி நியமனஞ் செய் யாது. பின்னும் பயனுண்டாக்குவதில் சரீரேந்திரியாதிகளை யபேக்ஷிப்பதுபோல, நியமனஞ்செய்வதில் நியதியை யபேக்ஷிக்கு மென் றறிக. (கச)

அவதாரிகை.

அகண்டேஸ்வரராலே கூறாபிக்கப்பட்ட மாயையிலுதித்த கீழுலான ஐந்து தத்வச்சட்டைதரித்த ஆன்மாவிற்கு விஷய

IN13123-061 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

போகநிமித்தம் பும்ஸத்வ மென்னுமலஞ்சேர்ந்தமையால் புருஷ தத்வமென்பதொன் றுண்டாயிற்று. பின்னுமந்தப் போகத்திற் ப்ரவர்த்தித்த புருஷனுக்குப் போகார்த்தமாகப் போகலாத மான குணாதிகவாஸ்ரயமான ப்ரகிருதிதத்வ முண்டாயிற்று என்ன புருஷதத்வம் ப்ரகிருதிதத்வ மிரண்டையுங் கூறுகிறார்.

கடு—ஸ்லோகம்.

சூத்ரவஹ்நி ஸஹிதகமிதா ஹொகூ
கூயஹ்கூ யஹ்தகூம் நொ வஸ்ஷகூ நிதிமன
நாஸ் வம்ஹ்ஸாயிஸ்லெயு ஜோஸ். ஹொகூகூம்
ப்ரயுதம் ப்ரவ்ருத்திவிஷயம் வக்ஷிஸ்ரமுத ஸ்வார்த்தி
நொ ஹொமாசும் ப்ரகூகி முன்னாதிவிகூதி
ஸ்ஸ் வாயநஸ் ஸ்யாஸ்ரயா॥ *

வதெவது.

சூத்ர - வஹ்நி - வஹி - சுத்ர - கமிதா.
ஹொகூகூய்கூ - யஹ்த - தகூம - நொ - வஸ்ஷ
கூம - வநி - மணநாஸ் - வம்ஹ்ஸாஸ் - விஸ்ல
லெயு - ஜோஸ் - ஹொகூகூம - ப்ரயுதம - ப்ரவ்ருத்தி
விஷயம - வக்ஷிஸ்ரமுத - மதஸ்ய - சூத்ரஸ் - ஹொ
மாசும - ப்ரகூகி - முன்னாதிவிகூதி - ஸ்ஸ்
வாயநஸ்ய - சூஸ்ரயா.

(இதன்பொருள்.)

கதா	இவ்விடத்தில்
சூத்ரா	ஆன்மாவானவன்
வஹ்நி	இந்த
வஹ்நி	கலைமுதலான வைந்து தத்வங்களி னலும்
கமிதஸ்	கட்டப்பட்டவனுய்
யதா	எப்போது
ஹொகூகூய கூ	கன்மபலங்களைப் புசிக்கும் வல்ல மையுள்ளவ னுகின்றனே
(ததா)	அப்போது;
வஸ்ஷகூம	பும்ஸத்வமென்னும் புருஷதத்வத் தை
வநி (ஏகூ)	அடைகின்றன்.
நொ	இந்த
வஸ்ஷகூம (ஏகூயாம)	புருஷதத்வ மென்பதும் நிலைக்கு செய்யும்போது
வம்ஹ்ஸாகூ	கலைமுத லைந்துதத்வச் சட்டையின் சேர்க்கையாகிய பும்ஸத்வ மென்னும்
ஜோஸ்	மலத்தினின்றும்
விஸ்லெயு	இவனை நீக்கிச் சோதிக்கும்பொரு ட்டு

மணாஸ்

தகூம்

(வஸுதஸு)

நொதகூம்

வஸுவெஸு

மதவஸு

சூதநஸு

ஹொகுஜகூம்

வுமும்

வுவுதிவிஷயா

(தகுஸு)

(ஹொமவுவுஜ

தவஸு)

(தவஸு)

ஹொமாசமும்

தகுஸுயநவஸு

மஸுணாஜி விகுஜ

தெஸு

சூஸுயா

வுகுஜகிஸு

(ஜாயதெ)

இருபத்தைந்தாவது புருஷதத்வ
மென்று கணக்கிட்டமையால்
தத்வ வரிசையில் படிக்கப்பட்டது.
உண்மையாக
தத்வமல்ல.

இப்படி முன் சொன்ன கலேபுத
லிலிருந்து தத்வங்களோடுங் கூடிய
ஸகலனை பத்தாத்மாவிற்கு
போத்தாவாந் தன்மையானது
முன்னம்
ப்ரவர்த்திக்கின்றது.
ஆதலால்
போகத்தில் ப்ரவர்த்திக்க

அந்த ஆத்மாவிற்கு
போக நிமித்தமாக
அந்தச் சுகாதிபோக சாதனமாகிய
குணதத்வ முதலான காரியங்களுக்கு
உபாதான காரணமாகிய
ப்ரகிருதி தத்வமானது
உண்டாகின்றது.

தாத்பரியம்.

புருஷதத்வம் தத்வமல்ல வென்பதிலேயே புருஷதத்வம் புலநாதாரமாக மாட்டாதென்று புருஷதத்வத்திற் சொல்லிய புலநவஸுகளுக்கு ராகதத்வத்தில் வாகஞ்சொல்லப்பட்டது.

எப்போது கலிமூதலான தத்வங்களிலுலே கட்டப்படுகின்றனவோ அப்போது பும்ஸத்வமென்றதால் கலாதிபத்தம் வருவதற்கு முன்னமே பும்ஸத்வமில்லையாகும். ஆதலால் ஸகலனுக்கே பும்ஸத்வம். விஜ்ஞானகல ப்ரளயாகலருக்கில்லையென்றறிக.

இப்படி பும்ஸத்வம் பெற்ற ஆத்மாவிற்கு ப்ரகிருதியிலுண்டாகிய குணதத்வம் புத்திதத்வ முதலானவற்றில் ஸுகதுக்காதிபவ முண்டாகின்றது. எ-து. (கடு)

அவதாரிகை.

மேல் ப்ரகிருதியிலுண்டான குணதத்வத்தின் காரியத்தையும் புத்திதத்வத்தின் காரியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

கசு — ஸ்லோகம்.

ஸகூவாஜெ வுவுஹுவுகாவுகாஸுநஜியொவஷ்டம
ஹகொவுவாவுஜகி மஜுளாஸவுவா நியஸ்ஸு வுஜுதய ஹிம
மளணம் விஸ்ருஜவஸுளா। வுஜிஸ்ஸா வுவுஸுவஷஸு வா
வாதிகாஸுடிணே வுஜுஹிகா ஹொமுகா ஹாவஸு வா
யுவுஹாயிகாஅ விஷய ஸவுதுயா ஹாவமா॥ *

வசு மஜுஸ்லோகம்.

ஸகூவாஜெஸு - ஹவுவுகாவுகாஸுநம் - கூய - உவ
ஷ்டம்ஹகொ - வுவாவுஜகிஸு - மளாஸவுவா - நியஸ்ஸு-அவுஜ

IN13123-063 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஓயஃ - ஹூம் - மளணம் - விஶ்ரூம் - வஷட - வஷ்லிஃ - வா-வ-ஷஹ - வாஷிகரமெணஃ - வஷ்ஹிகா - ஹொமுகா - ஹாஸஃ - வாயுவஹாயிகா - அ-விஷயெ - ஸவ்ரதயா - ஹாவமா.

(இதன் பொருள்.)

ஓயஃ	மேலிந்த
(ப்ரகிருதி)	ப்ரகிருதி தத்வமானது
வாக்தா ஹெஃ	சத்வமுதலான முக்குணங்களையும்
அவ-ஹாவுகா ஸநம்	ஸூக்ஷ்மமாக ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டும்
உவஷ்ட ஹகஞ	அவற்றை யாதாரமாய்த் தரித்துக் கொண்டும்
(ஸ்யாஸ்)	இருக்கும்.
வ்ரத்தயஃ	முக்குணங்களின் காரியங்களாவன:
வ்யாவ்ரத்திஃ	மறைவில்மை-அதாவது வ்யாபாரம், இது ஸத்வகுண வ்ருத்தியாகும்.
மளரவ்ய	பாரமாயிருக்கை - அதாவது வ்யாபாரம், அதுவேதொழில், ரஜோகுணத்தின் வ்ருத்தி.
நியமஃ	அடக்கம், தமோகுணத்தின் வ்ருத்தி.

ஹூம்	இப்படி
மளணம்	வ்ருத்திகளுள்ள விந்தக் குணதத்வமானது
வஷட	பத்தாள்மாவினிடத்தில் வ்யாபகமாய் முறையே:
விஶ்ரூம்	ஸுகதுக்க மோஹ ஸஹிதமாய்க் கலந்திருக்கும். [னது
வஷ்லிஃ	அந்தப் புத்தியென்னுந் தத்வமா
வ-வ-ஷஹ	இந்தப் பத்தாள்மாவிற்கு
வாஷிகரமெணஃ	ஆகாசாதி பூதங்களோடும் ஞானேந்த்ரியங்கள்மேந்த்ரியங்களோடும்
(விஷயஸ்)	ஸகல விஷயங்களையும்
வஷ்ஹிகா	நன்முக க்ரஹிப்பித்துக்கொண்டும்
ஹொமுகா	விஷயாகாரமாய்ப் போக்யரூபமாகவும்
விஷய	த்ரவ்யமுதலான விஷயத்தில்
ஹாஸஃ வாயு வஹாயிகா	சுற்றமின்றி ப்ரகாசிக்கின்ற கண் முதலான இந்த்ரியங்களின் வழியாக இது வெள்ளியே! கிளிஞ் சிலல்ல எல்லாம் இவ்வாறுக விஷயநிச்சயஞ் செய்வதாகவும்,
ஹாவமா	தர்ம ஞான முதலான வெட்டுவித பாவங்களோ டடைந்ததாகவும்,

IN13123-064 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸவ்ருத்தியாஅ தர்மாதிபாவங்களி லுண்டான சித்
திமுதலான ஐம்பது ப்ரத்யயங்
களோடு கூடினதாகவும்
(ஸ்வாஸ்) இருக்கும்.

தாத்பரியம்.

மூக்குணங்களின் சூக்ஷ்மாகாரமா யிருக்குமென்றது எப்படியென்னில்? பொன்னில் வளையல் கடுக்கன முதலான பணிகளின்வடிவு சக்திரூபமா யடங்கியிருக்கிறதுபோல ப்ரகிருத்தியில் மூக்குணங்களும் சக்திரூபமா யடங்கியிருக்கு மென்றதாம்.

இதனால் குணங்களே ப்ரகிருதியென்னு மதந் தள்ளப் பட்டது. எப்படியென்னில்? குணங்கள் அசேதனமாய் அசேதனமாயிருப்பதால் கடாதிகள்போலே அவற்றிற்குப் பிரிவினறியொன்றுக் சேர்த்திருக்குமிடமொன்றுவேண்டும். அதுதான் மூக்குணங்களும் வேறுன சமூதாயஸ்தானமாகிய ப்ரகிருதியென்னு சித்தமாகும்.

இவ்விடத்தில் மூக்குணங்களுக்குச் சொல்லிய வ்ருத்திகள் தவிர வேறுவ்ருத்திகளுமுண்டு. அவையாவன? ஸ்திரமாந்தன்மை, தீரமாந்தன்மை, சாமர்த்யம், கபடமின்மை, சூக்ஷ்மாந்தன்மை, சந்தோஷம், மெதி, ஊத்தி, நிச்சயம், த்ருப்தி, பொறுமை, தைய, கொடை, கெட்டசெய்கைகளே வெண்டாமை, ஆசக்தி, இவை சத்வகுணத்தின் வ்ருத்திகள். அபிமானம், மதம், உச்சாஹம், சங்கற்பம், சூரமாயிருக்கை, திடமாயிருக்கை, தையிண்மை, பேதம், டம்பம், இவை ரஜோகுணத்தின் வ்ருத்திகள். ராதியின்மை, மந்தமாயிருக்கை, தினமாயிருக்கை, கோள், தடித்திருக்கை, தூக்கம், சோம்பல், மதச்

சோம்பல், தடை, மூடமாயிருக்கை, இவை தமோகுணத்தின் வ்ருத்திகள் என்று மதங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

இத்தச் சத்வ முதலான மூக்குணங்களும் சூக்ஷ்ம தேஹமாக ஆன்மாவினிடத்தில் வ்யாபித்திருக்கும்.

புத்திக்ரஹிப்பிக்குமென்றது: ஆன்மா புத்தியோடும், புத்தி இந்த்ரியங்களோடும், இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களோடுஞ் சேர்த்து, விஷயஜ்ஞான முண்டாகுறபடியால்: ஆன்மாவிற்குப் புத்தி விஷயத்தைக் க்ரஹிப்பிக்கு மென்றதாம்.

புத்தி போக்யமென்றது விஷயங்களல்லவோ போக்யம், புத்தி யெப்படி போக்யமாகுமென்னில்? விஷயங்களில் ப்ரதிபிம்ப ரூபமாகப் புத்திபதிந்து போக்யமாகின்றமைபால் விஷயாகாரமாக போக்யமென்றதாம்.

பின்னு மிதப் புத்தி மூக்குணரூபமாயு மிருக்கும். அப்படியே தத்வப்பிரகாசத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

எட்டுவித பாவங்களாவன? தர்மம் ஞானம் வைராக்யம் ஐஸ்வர்யம் இத்தப் புத்திகுணங்கள் காலும் சாத்விக பாவங்கள். அதர்மம் அஜ்ஞானம் அநைஸ்வர்யம் இவை தாமசபாவங்கள். அவைராக்யம் ராஜஸபாவம். ஆகபாவங்க ளெட்டாகும். இவை புத்தியில் வாசனரூபமா யிருக்கும். இவை ஆன்மக் குறிப்பை பாவிக்கின்றமையால் பாவங்களாகும்.

தர்மாதியிலுண்டான ப்ரத்யயங்களாவன? தர்மாதிகளே மிகுந்து ஸ்தூலரூபமாய்ப் போக்யதசையை யடைந்தபோது ப்ரத்யயங்களாகும். ஆன்மாவிற்கு ப்ரத்யயத்தை வருவிக்கின்றமையால் ப்ரத்யயங்க ளென்னப்படும். ப்ரத்யயமாவன? நம்பிக்கை அறிவு. அவை ஐம்பதாகும். வகையாவது:— சித்திகளெட்டு, துஷ்டிகளொன்பது, அசத்திகளிருபத்தெட்டு, புத்திமாற்றங்க

IN13123-065 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ளோத்தர, ஆகமம்பதி ப்ரத்யயங்களாகும். இவற்றில்பேருமி
கூணமு மதங்க பாரமேஸ்வராதிகளிற் கண்டுகொள்க. இப்ப
டிக்கொத்தது புத்திதத்வம் எ-று. (கக)

அவதாரிகை.

அஹங்காரதத்வ மநஸ்தத்வங்களின் கார்யங்களைச் சொல்
லுகிறார்.

கள—ஸ்லோகம்.

வெஷ்டதே ப்ரஸ்துத ஸ்ஸரீர நிலயாந் வ்ருஹாம்
யதோ ம்ருஹைக ஸம்ஸ்ருஹ ப்ருவஹாய சேஷ்டதே
ப்ரஸ்துத ஸகார்யாதிகா ஹ்ருதயாந். ச்ரோத்ராணாம் விஷய
வ்ருத்திகரணம் வஞ்சாரி ஸீவ்ரம் வஹாவாஜ்ஞயம் கரோ
ப்ரஸ்துத வ்யாபாரதகம் சுசிரா ஹ்ரஸ்வம் உதந்.

வ ஹ ஜ ச ஹ ழ.

வெஷ்டதே - ப்ரஸ்துத - ஸ்ஸரீர நிலயாந் - வ்ரு
ஹாம் - யதோ - ம்ருஹைக - ஸம்ஸ்ருஹாய் - வ்ரு வஹா
யம் - வஸ - கரோ - ஸகார்யாதிகா ஹ்ருதயாந் -
ச்ரோத்ராணாம் - விஷயவ்ருத்திகரணம் - வஞ்சாரி - ஸீ
வ்ரம் - வஹா - வாஜ்ஞயம் - கரோ - ப்ரஸ்துத - சுவ்யா ரதக
கம் - தம் - உசிரா ஹ்ரஸ்வ - உதந்.

(இதன்பொருள்.)

வ்ருஹாம் ஆன்மாக்களுடைய
ஸ்ஸரீர நிலயாந் சரீரத்திற் குள்ளிருக்கின்ற

ப்ரஸ்துதாந் ப்ராணன் முதலாகிய ஐந்து வாயு
க்களும்

யதோ யாதொரு அஹங்கார தத்வத்தினு
லே தத்தம் வ்யாபாரங்களிலே

வெஷ்டதே ப்ரவர்த்திக்கின்றனவோ [னை

ஸகார்யாதிகா அப்படிக்கொத்த மூக்குணமயமா

ஹ்ருதயாந் அஹங்கார தத்வமானது

ம்ருஹைக விஷயங்களைக் க்ரஹிக்கின்ற புருஷ
னிடத்தில்

ஸம்ஸ்ருஹாய் ப்ரயத்னத்தினுலே

வ்ருவஹாயசேஷ வ்யாபாரத்தையே

கரோதி செய்கின்றது.

ச்ரோத்ராணாம் போக்தாவான ஆன்மாவிற்குப்
போகஸாதனங்களான ஞானேந்
த்ரிய கர்மேந்த்ரியங்கள் பத்தி
ற்கும்

விஷய வ்ருத்தி விஷயங்களிலே ப்ரவர்த்
கரணம் தியைச் செய்கின்றதாயும்

ஸீவ்ரம் வேகமுள்ளதாயும்

வஞ்சாரி விஷயங்களில் சஞ்சரிப்பதாயும்

ஹ்ரஸ்வ இச்சையே வடிவாயு மிருக்கின்ற

உதந் மநஸ் தத்வமானது

வஹா எப்போதும்

IN13123-066 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சுவயாபஜநகம — அந்தந்த இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களில் ஊக்கத்தைக் கொடுப்பதாய்

வஜ்ஜ ம
கவ — விஷய த்யாகத்தை

கரோ-மி-தி — செய்கின்றது.

தாத்பரியம்.

சரீரத்திற் குள்ளிருக்கும் ப்ராணாதி பஞ்சவாயுக்களும் அஹங்காரத்தால் தத்தவம் வ்யாபாரங்களில் ப்ரவர்த்திக்கின்றன வென்றதால் ப்ராணாதி பஞ்சவாயுக்களின் ப்ரவர்த்தி நிமித்தமான ஜீவகமென்னும் அஹங்காரகாரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

மூக்குணமயமென்றதால், அஹங்காரமானது ஸத்வாதிகுண சம்பந்தத்தினாலே முறையே ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்று மூன்றுவிதமாய்த் தைஜஸம் வைகாரிகம் பூதாதி யென்று சொல்லப்படும்.

விஷயங்களை க்ரஹிக்கும் புருஷனிடத்தில் வ்யாபாரத்தைச் செய்கின்ற தென்றதால், நான் கடத்தை யறிக்கேன் படத்தை யறிக்கேனென்று புலப்பட்ட விஷயங்களைத் தொடர்க்கநியுமமானமாகிய கர்வமென்னு மஹங்காரகாரியஞ் சொல்லப்பட்டது.

அஹங்காரத்தால்வரு முயற்சியே * ஸம்ரம்ப மென்னப்படும். வ்யாபாரமெல்லாம் முயற்சியை முன்னிட்டதாகையால் இந்த முயற்சியால் ப்ராணாதி வ்யாபாரமுண்டாகும். இதுவே ப்ராணாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கின்ற ஜீவரூபகாரிடமுமாகும்.

* ஸம்ரம்பம் - முயற்சி.

சரீரத்திற் குள்ளிருக்கும் வாயு ஒன்றாயிருந்தபோதிலும் வ்யாபார தேதத்தினாலே ஐந்து நாமங்களை யடையும். அவையாவன ?

இருதயஸ்தானத்திலிருப்பது ப்ராணவாயு. அதன் வ்யாபாரங்களாவன ? சரீரத்திற் குள்ளிருந்து வெளியில் த்வாதசாங்குலம்வரையில் இளம்புதலொன்று. இரண்டாவது ஜீவகம், ப்ராணனிருக்கும்போது ஜீவித்திருனென்று வ்யவஹார முண்டாவது. மூன்றாவது விஷயங்களை விசாரிக்கும் புத்தியை ப்ரேரித்தல்-விமர்சமாகும். நான்காவது பலத்தைச் செய்கை. இப்படி முக்யமாக ப்ராண வ்யாபாரங்கள் நான்கு.

குதஸ்தானத்திலிருப்பது அபாநவாயு. புசித்த அன்னமும், குடித்த நீரும் ஜாடராக்நியினாலே பாகஞ் செய்யப்பட்டு விஷ்டையாகவும், மூத்ரமாகவும், சுக்லமாகவுமாம். அவற்றைக் கீழ்தள்ளுதல் அபாந வ்யாபாரம். (விஷ்டை--மலம்.)

நாபிதேசத்திலிருப்பது ஸமாநவாயு. புசித்த அன்னத்தையும் குடித்த நீரையும் சரீரத்திலெங்குஞ் சரியாக நிரவுதல் சமாந வ்யாபாரம்.

சரீரமுழுது மிருப்பது வ்யாநவாயு. அன்னபாநாதிகளை யேற்குறையச் செய்து வபாதியை யுண்டாக்குதலும், தேகத்தை யிளக்கச் செய்தலும், வ்யாநவ்யாபாரம்.

கண்டதேசத்திலிருப்பது உதாநவாயு. பேசுகின்ற புருஷனுக்குப் பேசு முயற்சியை முன்னிட்டுத் தேகத்திற் குள்ளிருக்குமாகாசத்தின் குணமாகிய சப்தத்தை, வாயில் வாக்கிந்திரியத்தோடு கூட்டி வர்ணமாகச் செய்தல் உதாநவ்யாபாரம்.

இந்திரியங்களும் விஷயங்களும் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் மனஞ்சோராவிடில் வெளியிந்திரியங்களுக்கு விஷயப்பிரவர்த்தி

யில்லையாதலால், மனம் இத்திரியங்களுக்கு விஷயப்பிரவர்த்தி யை யுண்டாக்குமென்றது.

ருசியும் வாசனையும் ஊழ்ருவும் மெதுவும் ஓசையுமுள்ள வொ ருவஸ்துவை புசிக்கும்போது, அச்சந்த விஷயங்களை க்ரஹிக்கு மித்திரியங்களோடு (ஞாயுதாமையிதமை பூசி யொரேஷனத் தில் பேதிப்பதுபோல்) சூக்ஷ்மகதியினுலே யொரேவேளையில் ஐம்புலனறிவையு மூண்டாக்குவதால் மனம் வேகசாலி யென் றது. விஷயங்களில் திரிவதால் சஞ்சாரியென்றது. மனம் தீ ரமாகச் சஞ்சரிக்காவிடில் ஒரேவிஷயஞான முண்டாகும்; வேறுண்டாகாது.

இத்திரியங்களுக்கு விஷயங்களிலூற்றமும் சங்கற்பமும் மனதின் வ்யாபாரமென்றதால், புத்தி அஹங்காரமிரண்டிற்கும் மனம்வேறென்று சூசிக்கப்பட்டது. அவ்விரண்டின் தொழில் அறிவாயும் செய்கையாயுமிருக்கும். மனம் விஷயஞானம் ஆன மஞான மிரண்டிற்கும் ஹேதுவாயிருக்கும். மனதிற்கு உளே ஸ்கற்பமும் வெளியில் இத்திரியங்களை யதிஷ்டித்தலும் தொழி லிரண்டாகும். மனம் புத்தி அஹங்காரம் இம்மூன்று மந்தக் கரணங்களாகும் எ-று.

(எ)

அவதாரிகை.

ஞான கன்மேந்திரியங்களாகிய பத்துவிதங்களான வெளி யிந்திரியங்களின் வ்யாபாரங்களைச் சொல்லுகிறார்.

கஅ—ஸ்ரோத்ராதி.

ஸ்ரோத்ராதீ³ம் விம்ருஹாம்ஸம் ஸவிஷய நிஜ
ஸ்ருʼக்³வாதி³ வையாது³ விதே³ஷும் கதா³ஜ்ஞாவா
ந்ருʼ ஸ்ருʼணவைஷதீ³ வஷுகம் ந்ருʼஸ் கரிஷ்யா
தி³ வாமாதீ³ம் ஜ்ஹஸம்ஸ்தம் ஸவிஷய வசநா
தீ³ந வ்ருʼணோதி³ம் ஸகர்ஜதீ³ம் விதாவம் வ்ருʼணோதி
தீ³ வ்ருʼத்திகரணமதீ³ வஷுகம் ந்ருʼஸ் வியதி³தம் ॥ *

வதி ஹ்ருʼதி³.

ஸ்ரோத்ராதீ³ம் - விம்ருஹாம்ஸம் - ஸவிஷய நிஜ
ஸ்ருʼக்³வாதி³ வையாது³ - விதே³ஷும் - கதா³ஜ்ஞா
வா ந்ருʼ ஸ்ருʼணவைஷதீ³ - வஷுகம் - ந்ருʼஸ் - கரிஷ்யா
தி³ - வாமாதீ³ம் - ஜ்ஹஸம்ஸ்தம் - ஸவிஷய வசநா
தீ³ந வ்ருʼணோதி³ம் - ஸகர்ஜதீ³ம் - விதாவம் - வ்ருʼணோதி
தீ³ வ்ருʼத்திகரணமதீ³ - வஷுகம் - ந்ருʼஸ் - வியதி³தம்.

(இதன்பொருள்.)

விம்ருஹாம்ஸம் ஸ்ரோத்ராதீ³ம் வஷுகம் — சரீரத்திற்கு முக்யாவயவமான ஸ்ரோத்ரமுதலான ஞானேந்திரியங்களையும்

விதே³ஷும் (ஸஹ) கதா³ஜ்ஞா வா ந்ருʼ ஸ்ருʼணவைஷதீ³ வஷுகம் — மனதோடு கூடியதாய், சப்தாதி விஷயங்களை க்ரஹிக்கும் க்ரியாசக்தியான ஸ்ரோத்ராதி இந்திரியங்களின் விருப்பையனுசரித்ததால்

ஸவிஷய நிஜ ஸ்ருʼக்³வாதி³ வையாது³ — தங்களுக்கு விஷயங்களான சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்த விஷயஞானங்களை

வ்ருʼம் ஸகர்ஜதீ³ம் விதாவம் வ்ருʼணோதி³ வ்ருʼத்திகரண மதீ³ வஷுகம் ந்ருʼஸ் வியதி³தம் ॥ *

வதி ஹ்ருʼதி³.

ஸ்ரோத்ராதீ³ம் - விம்ருஹாம்ஸம் - ஸவிஷய நிஜ
ஸ்ருʼக்³வாதி³ வையாது³ - விதே³ஷும் - கதா³ஜ்ஞா
வா ந்ருʼ ஸ்ருʼணவைஷதீ³ - வஷுகம் - ந்ருʼஸ் - கரிஷ்யா
தி³ - வாமாதீ³ம் - ஜ்ஹஸம்ஸ்தம் - ஸவிஷய வசநா
தீ³ந வ்ருʼணோதி³ம் - ஸகர்ஜதீ³ம் - விதாவம் - வ்ருʼணோதி
தீ³ வ்ருʼத்திகரணமதீ³ - வஷுகம் - ந்ருʼஸ் - வியதி³தம்.

(இதன்பொருள்.)

விம்ருஹாம்ஸம் ஸ்ரோத்ராதீ³ம் வஷுகம் — சரீரத்திற்கு முக்யாவயவமான ஸ்ரோத்ரமுதலான ஞானேந்திரியங்களையும்

விதே³ஷும் (ஸஹ) கதா³ஜ்ஞா வா ந்ருʼ ஸ்ருʼணவைஷதீ³ வஷுகம் — மனதோடு கூடியதாய், சப்தாதி விஷயங்களை க்ரஹிக்கும் க்ரியாசக்தியான ஸ்ரோத்ராதி இந்திரியங்களின் விருப்பையனுசரித்ததால்

ஸவிஷய நிஜ ஸ்ருʼக்³வாதி³ வையாது³ — தங்களுக்கு விஷயங்களான சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்த விஷயஞானங்களை

புருஷனுக்கு
உண்டாக்குகின்றன.
சரீரத்திலிருக்கின்ற
வாக்கு முதலான கன்மேந்திரியமைந்தும்
மனதோடு கூடியதாய்,
முன்செய்த புண்யபாப கன்மானுகுணமாக

அங்களுக்கு விஷயமான வசனித்தல் எடுத்தல் முதலான

தத்தந் தொழிலை
புருஷனுக்கு
செய்துகொண்டிருக்கின்றன.

சாத்பரியம்.

ஸ்ரோத்ரம் த்வக்கு சக்ஷு ஜிஹ்வா காசி இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியம். இவை இந்திரியசக்திக்குத் தக்கபடி விஷயஞானத்தை யுண்டாக்குமென்றதால், காது ஒஷ்ட முதலானவையே இந்திரியங்களல்ல, அங்குள்ள சக்தியே இந்திரியமென்று சொல்லப்பட்டது. காது முதலானவையிருந்தும் அந்தச் சக்தியில்லாவிடில் அக்கந்த விஷயஞான மில்லையாகும்.

சப்தாதிவிஷயங்களாவன: — சப்தம்-ஓசை, இது காதுக்கு விஷயம். பரிசம்-குளிர்ச்சி முதலானவை, தோலாகிய த்வக்கு இந்திரியத்தின் விஷயம். ரூபம்-வெண்மை முதலானவை, கண்ணிற்கு விஷயம். ரசம்-மதுரமுதலானவை, நாவிற்கு விஷயம். கந்தம்-வாசனை, நாசிக்கு விஷயம். இந்த விஷயங்களை யறிவதே ஸ்ரோத்ராதி இந்திரியங்களின் வ்யாபாரமாகும்.

வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் இவ்வைந்தும் கன்மேந்திரியம். இவற்றிற்கு விஷயம் வசனம்-பேசுதல், வாக்கின் விஷயம். ஆதானம்-க்ரஹித்தல், பாணி இந்திரிய விஷயம். கமனம்-நடை, பாதேந்திரிய விஷயம். விஸர்க்கம்-மலந்தெளிதல், பாயு இந்திரிய விஷயம். ஆனந்தம்-சந்தோஷித்தல், உபஸ்தேந்திரிய விஷயம்.

முன்செய்த பாககன்மத்தால், ஜனம கொண்டியாகப் பிறந்த பேச்சு நடை இல்லாமற்போவதால், முன்செய்த வினைக்குத் தக்கபடி கன்மேந்திரியங்கள் தொழிலைச் செய்யுமென்றது. இவ்விடத்திலும் வாக்காதிகளின் சக்தியே இந்திரியங்களென்றது.

வாக்காதி கன்மேந்திரியம் வேண்டியதில்லையென்று சிலர் மதம், அதைத் தள்ளும் பொருட்டுத் தத்தத்தொழிலென்று விதித்தனர். வசனித்தல் முதலான தொழில்களுக்காக வாக்காதி இந்திரியங்களே யகத்தியம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை கருத்து.

ஆனால் புருவம் நெரிப்பது, சரீரம் நடுங்குவது முதலான தொழிலுக்கு, வேறு கன்மேந்திரியம் வேண்டுமென்னில்? கன்மேந்திரியங்கள் தூரத்திலும் சமீபத்திலுள்ளவையாதலால், த்வக்கு இந்திரியத்தைப்போலச் சரீரமுழுதும் வ்யாபித்ததாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கந்த இந்திரிய சக்திகள் அங்கங்கே யிருக்குமாதலால் புருவநெரித்தல் சரீர

நடிக்கல் முதலானவை, சைமுதலான இந்திரியங்களின் வ்யாபாரமாகும். வேறு இந்திரியம் வேண்டுவதில்லையென்றறிக. (கச)

அவதாரிகை.

ஆகாசமுதலான பூதங்களுக்குக் காரணங்களாயும் ஒவ்வொருகுண மிலந்தமிருக்கின்ற சப்தமுதலான ஐந்து தன்மாத்ரங்களையும் ஆகாசாதி பூதங்களையும் அவற்றின் வ்யாபாரங்களையுங் கூறுகின்றார்.

ககூ—ஸ்லோகம்.

தந்மாத்ரம் ஹ்யவஶிஷ்டம் தேவதா மஂஜ்ஞைஸ்
ஸாதிகைகாயிகைகையுக்தம் தத்ஸ்வபாவாதிகம்
ஹ்யேதாஸ்ய வக்ஷ்யா । ஹ்யேதாபரம்
தத்யஸ்தாத்ம வக்ஷ்யமாணயா கொயாதி மைதிகை
ஸ்தோஹீநம் தையுரண ஸ்ரஹ்வ வயத
வ்யோமாவகாஸாய கிர்யாய்!! *

வ்யுத்பத்தி.

தந்மாத்ரம் - ஹி - அவஶிஷ்டம் - ஸவ - தம்-மஂ
ஜ்ஞை-ஸ்வாதிகைகாயிகை - யுக்தம் - தத்-ஸ்வ
பாவாதிகம் - ஹ்யேதாஸ்ய - வக்ஷ்யா -
ஹ்யேதாபி - அபர - தம் - வக்ஷ்யமாணயா - கீ -
தொயாதி - அ-ஸவகைகஸ்ய - ஸ்தோஹ-மிதை-யுரண
ஸ்ரஹ்வ வயத வ்யோமாவகாஸாய-கிர்யாய்.

(இதன்பொருள்.)

தந்மாத்ரம்	தன்மாத்ரமென்பது,
வக்ஷ்யா	சப்த தன்மாத்ரம் பரிஸ தன்மாத்ரம் ரூபதன்மாத்ரம் ரஸதன்மாத்ரம் கந்த தன்மாத்ரம் என்று ஐந்துவித தத்வமாயிருக்கும்.
தத்	அந்த ஐந்தும், முறையே
ஸ்வாதிகைகாயிகைம்	ஸப்தமுதல் ஒவ்வொன்று அதிகமான
மஂஜ்ஞை	குணங்களோடு
யுக்தம்	கூடியிருக்கும்.
(கிஞ்)	ஆனஸ்,
அவஶிஷ்டம்	அப்படியிருந்தபோதிலும் வெளியிற் தெரியாமல் ஸ்வரூபமாத்ரமாகவேயிருக்கும்.
(கிஞ்) தத்	பின்னுமது,
ஸ்வபாவாதிகம்	த்வனி முதலான பெயருள்ளதாய் விவஹரிக்கப்பட்டு
ஹ்யேதாஸ்யம்	பூதாதாரமாயு மிருக்கும்.
ஹ்யேதாபி	ஆகாசாதி பூதங்களு மிப்படியே ஐந்து குணங்களுடையதாயிருக்கும்.

இவற்றுள்

ப்ருதுவியானது,
கந்தம் ரஸம் ரூபம் பரிஸம் ஸப்த மென்னும் ஐந்து குணங்களோடு கூடியதாகும்.

ஜலமுதலான மற்றநான்கு பூதமும் அந்தக் குணங்களிலொவ்வொன்று குறைந்திருக்கும்.

அந்தப்ருதுவிமுதலான ஐந்து பூதங்களின்வ்யாபாரங்கள் முறையே ப்ருதுவி கடினமாதலால் தரித்தலும், ஜலம் த்ரவமாதலால் சேர்த்தலும், அக்நி உஷ்ணமாதலால் சமைத்தலும், வாயு சலித்தலால் இரட்டுதலும், ஆகாஸம் நிஷ்களமாய் ரந்த்ரமாயிருப்பதால் மற்றப் பூதங்களுக்கு இடங்கொடுத்தலுமாகும்.

(ஸ)

நாந்பரியம்.

தன்மாத்ரங்கள் சப்தாதிகுணங்களொவ்வொன்றுதனமாயிருக்குமென்றதாவது? சப்தகுண மாத்ரமுள்ளது சப்ததன்மாத்ரம், சப்தஸ்பரிஸகுண மிரண்டு முள்ளது பரிசதன்மாத்ரம், சப்தஸ்பரிஸரூப குண மூன்றுமுள்ளது ரூபதன்மாத்ரம், சப்தஸ்பரிஸரூபரஸ குணம் நான்கு முள்ளது ரசதன்மாத்ரம், சப்தஸ்பரிஸரூபரஸகந்தகுணமைந்து முள்ளது கந்ததன்மாத்ரம்; என் றித்தமுறையே ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு ஐந்துகுண முள்ளதென்றறிக.

நீவை வெளியில் தெரியாமல் ஸ்வரூபமாத்ர சேஷமாயிருக்குமென்றதாவது? மரத்தின் வடிவெல்லாம் சக்திரூபமாகவித்திலடங்கியிருப்பதுபோல இந்தக் குணங்களெல்லாம் சக்திரூபமாகத் தன்மாத்ரத்திலடங்கியிருக்குமென்றறிக.

ஸ்ரோத்ராதீந்த்ரியங்களுக்குத் தன்மாத்ரங்கள் சூக்ஷ்மரூபமாயாதாரமாகும்.

சப்தாதிகள் ஸ்தூலமாம்போ தண்டான காமபேதங்களாவன? வர்ணம் த்வநிமுதலானவை சப்தத்தின்பேதம். சீதம் உஷ்ணமுதலானவை பரிசத்தின் பேதம். சுக்லம் நீலம் முதலானவை ரூபத்தின பேதம். மதுரம் ஆமலம் முதலானவை ரசத்தின பேதம். சுரபி அசுரபி கந்தத்தின் பேதமாகும்.

ஆகாசாதி பூதங்களில் ஐந்துகுணங்களிருக்கும்விதம்:— ஆகாசத்தில் ஸப்தம் எதிரொலியாயிருக்கும். வாயுவில் சக சக எனும் சப்தமுண்டு, அது அசைவைக்காட்டும். அக்நியில் தம தம எனும் ஸப்தம், ஜ்வலித்தலைக் காட்டும். ஜலத்தில் சல சல ஸப்தம், ப்ரவாஹத்தைக் காட்டும். ப்ருதுவியில் கட கட ஸப்தம், கடினத்தன்மையைக் காட்டும். வாயுமுதலான நான்கும் ஸப்தம் ஒன்றோடொன்று அடிபட்டுண்டாகும். ஆகாசத்திலிலக்கத்தச் சப்தத்திற்குச் சரியாக எதிரொலியாயிருக்கும். ஆகாசத்தில் ஸப்தமொன்றே குணம். வாயுவில் ஸப்தம் ஸ்பரிஸம் இரண்டுகுணம். அக்நியில் ஸப்தம் ஸ்பரிஸம் ரூபம் மூன்றுகுணம். ஜலத்தில் ஸப்தம் ஸ்பரிஸம் ரூபம் ரஸம் நான்குகுணம். ப்ருதுவியில் ஸப்தம் ஸ்பரிஸம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் ஐந்து

தகுண மிருக்குமென் றறிக. பின்னும் வாயுவில் ஸ்பரிசம் அதுஷ்ணசீதம்; அதாவது ரூபங் குளிர்ச்சிய மின்மை. அக்கியில் உஷ்ணம். ஜலத்தில் சீதம். ப்ருதுவியில் அதுஷ்ணசீதம். அக்கியில் ரூபம் ஒளியுள்ள வெண்மை. ஜலத்தில் வெண்மை. ப்ருதுவியில் சுக்ல நீலாதியெல்லா முண்டு. ஜலத்தில் மதுர ரசமாத்ரம். ப்ருதுவியில் ஆறுவித ரசமுண்டு. ப்ருதுவியில் கந்தம், வாசனை காற்ற மிரண்டுவிதம்; இது ப்ருதுவியில் மாத்ர மிருக்கும். ரசம், ப்ருதுவி ஜல மிரண்டிலு முண்டு. ரூபம் ப்ருதுவி ஜலம் அக்கி மூன்றிலுமுண்டு. பரிசம் ப்ருதுவி ஜலம் அக்கி வாயு நான்கிலுமுண்டு. சப்தம் ஐந்து பூதங்களிலு முண்டென் றறிக. (கச)

இவைகளின் விரிவைத் தர்க்க ஸங்க்ரஹத்திற் குணபேதத்திற் காண்க.

அவதாரிகை.

இத்தப்படிச் சிவதத்வமுதல் ப்ருதுவிதத்வம் வரையிலுள்ள தத்வங்களி லிலக்கணங்கூறி, மேலிவற்றிற் குண்டாகிய சுத்தம் அசுத்தம் சுத்தாசுத்தம் என்னு மூன்றுவித பேதத்தையுங் கூறுகின்றார்.

உo—ஸ்லோகம்.

ஊயவ்வுயா ஸகஂஹாவி வொயகதயா ஸுஂ
ஹொயஸொமூநிகொ ஸோஹாயா ஸுஂவி விபு
வயபுயஹதெ ஸுஂஹொவி வஂஹ்வாஸ் வாஸு । த
கூாநெயுவ வஹாய ஹுஞ்சஹுஂவநெ ஸாநெந
யபுஂகாதயூாதூநாம் கிஷ் ஜூாவிஷயா ஒசிஞ்நி வ
வஹி ஹெபூாம வ்ருஷாயி நமஂழி ॥ *

வஉ ஹெஉழி.

உளயவ்வுஸு - சுயவா - ஸகஹஸு - சுவி - வொயக
தயா - ஸுஂஹு - சுயஸு - மூநிதஸு - ஸோஹாயாஸ்-
சுஸுஂவிஸு - விவய-புயஹமெதஸு - ஸுஂஹுஸு - சுவி-வஂ
வாஸ் - வாஸு - தகூாநி - வஹவ - வஹாய ஹுஞ்ச
ஹுவ்வநெஸாநெஸு - யஂகாநி - சூதநாம - கிஷ்
ஜி - சூவிஷயாஸ் - சுஷ்ஞநி - ச - வஹிஸு - ஹொம
வ்ருஷாயிநி - சுமஂழி.

(இதன்பொருள்)

உளயவ்வுஸு — மாயாதத்வத்திற்கு மேலிருக்கும்
சுயவா — சுத்தவித்தை முதல் சிவதத்வம் வரையி லுள்ள தத்வசமூகமானது
வஹகஹொவி — முழுதும்
வொயகதயா — அங்குள்ள ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்ருத்வங்களே யுண்டாக்குகின்றமையினால்
ஸுஂஹு — சுத்தமாகும்.
மூநிதஸு — மாயாதத்வத்திற்கு
சுயஸு — கிழ்ப்பட்ட கலைமுதல்
சுயவா — ப்ருதுவிவரையிலுள்ள தத்வசமூகமானது
ஸோஹாயாஸ் — மோஹம் நிறைந்திருப்பதால்

IN13123-072 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சுஸ-ஷுஜ்
(சதுர்)
வைஷ்ணவஜ்
விவயஜ்ய ஹெதோ
ஸஹேவி

உம்மையால்
லால் இது சுத்தா
சுதிஜி-தேஹா
நி
ஸஹாயஹ-ஔத
ஹ-வதிஸரா
தெரு
யஸ்தா நெய
சூத்ரநாம்
சுஅம்
வஹி ஹெரு
வுஜாயிநி
(ஹவஜி)

அசுத்தமாகும்.
அதில்,
புருஷதத்வத்திற்கு மேற்பட்டரா
கமுதல் காலவரைக்குமுள்ள தத்
வத்வ சமூஹமானது
அந்த மோஹம் கொஞ்சம் நீங்கியி
ருப்பதால்
சுத்தமுமாகும்.
அசுத்தமுமெனக் கொள்க. ஆத
சுத்தமான அத்வாவெனப்படும்.
இந்த ப்ருதுவிமுதல் சிவதத்வம்
வரையிலுள்ள தத்வங்களெல்லாம்
போக ஸாதநங்களான அந்தந்தப்
புவநாதிபதிகளோடு
கூடினவைகளாகவே
விஞ்ஞானகலர் முதலான ஆண்மா
க்களுக்கு
மிகவும்
வெளியிலுள்ள போகய்களைக் கொ
டுத்துக்கொண்டு
இருக்கும்.

(கிஞ்)
சூவியாஸ்
திஷ்ஜி

பின்னு மிவை
மஹா ப்ரளயம் வரையில்
வஸ்துவாக இருக்கும்.

தாத்பரியம்.

சுத்தமென்றது:—சுத்தான்மாக்களுக்குப் போகசாதகமா
ப்பரமசிவனுலே நோட கூஷிக்கப்பட்ட விக்துவிலிருந்
தன்றானதால் சுத்தமென்னப்படும். ஆதலால் அவ்வி—த்தி
லேயிமுதலான பந்த நீங்கக் கருமபாச மழிந்த பக்குவமள
ர்களான விஞ்ஞானகலர்களும் அதிகாரமலமாத்ர மூள்ளாகக்
தார்களும் சிவ சமான தேஜஸ் ஒன்றுமாத்ர மில்லாமலிருக்
கிறார்களென்பர்.

மோஹ நிறைந்த தென்னுமிடத்து மோஹமாவது, அநித்ய
மாய் அசுத்தமாய்த் தக்கமாய் ஆண்மபின்னமா யிருக்கும். சரீ
ராதிகளே, நித்தியமாய்ச் சுத்தமாய் சுகமாயிருக்கும் ஆண்மா
வென்று நினைப்பதாகும்.

ராகாதிதத்வங்களைச் சுத்தமுமாமென்றது, கலையிலுலே
அறியும் வல்லமை யுண்டாய் மோஹம் கொஞ்சநீங்கக் கிஞ்சிஞ்
ஞத்வம் கிஞ்சித்கர்த்ருத்வ முண்டாகின்றமையால் சுத்தமென்
னப்படும். சூக்ஷ்மதேஹாதிகளின் வழியாகப் பத்தான்மாக்களுக்
குச் சுகதுக்க மோஹங்களை யுண்டாக்குவதால் அசுத்தமென்ன
ப்படும். ஆதலால் இந்த ராகாதிதத்வ சமூஹமானது சுத்தா சுத்
தமாகும்.

ப்ரகிருதிமுதல் ப்ருதுவிவரையிலுள்ள தத்வங்களெல்லாம்
சத்வமுதலான குணங்களிலுலே மிகவும் சூக்ஷதக்கமோஹங்
களை யுண்டாக்குவதால் அசுத்தமேயாகும்.

IN13123-073 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

INSTITUT FRANÇAIS DE PONDICHÉRY
BIBLIOTHÈQUE

இவ்வங்கள் ப்ரளயம்வரையில் ஆண்மாக்களுக்கு வெளிப்போகவங்களைக் கொடுத்துக்கொண் டிருக்குமென்றதால் உட்போகமொன் றுண்டென்று போக பிருதிமாகச் சொல் லப்பட்டது. சாகூந்த் பரவிவனே போகத்தைக் கொடுக்கும் கர்த்தா வானதால் சுத்ததத்வத்தி லுண்டாகிய போகமானது (ஆக்நரபோகம்) உட்போகமென்னப்படும். அகந்தாதிகளின் வழியாகப் போககர்த்தாவாதலால் அசுத்த தத்வத்தி லுண்டா கிய போகமானது (பாஸ்யம்) வெளிப்போக மென்னப்படும். ஆக்நரபோகம் புரிப்பவர்களுக்குப் போகமுடிவில் மோக மாகும். பாஸ்யபோகம் புரிப்பவர்களுக்கு ஆக்நரபோக மானபின்பு மோக முண்டாகுமென்றறிக.

இந்தத் தத்வங்கள் ப்ரளயம்வரையில் வஸ்துவாகவே யிருப்பதால் தத்வங்களென்று சொல்லப்படுமென்றவாறு. ஏ

அவதாரிகை.

மேல் ப்ருதவிமுதலான தத்வங்களின் விஸ்தாரயோ ஜனப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

உக — ஸ்லோகம்.

க்ஷாதகும் ஸதகொடி யொஜந மேவு வாரு ஹு மளணாதகம் வஜ்கு வா கதுணநா கதுவ்ருகு கிதா ஸாயாவஸாநம் ஸதாகு। ஸாஹஸ்ரா ஸ்ருஷ்டி ஸாஸிவாவயி தத ஸுகுவுதகம் ஆக்ஷதஸ்வா ஹஸிவொ வுதெயவிஹவொ விநிஷ்டா ரயிஷ்டாயகஸ்।

வ ஹ ஊ ழி.

க்ஷாதகும் - ஸதகொடி யொஜநம்-சுவு-வா ரஹு-மளணாதகம் - வஜ்கு வா - கதுணநா - கதுவ் - ருகு-கிதா - ஸாயாவஸாநம் - ஸதாகு - ஸாஹஸ்ரா கு-ச - ஸ்ருஷ்டிவாவயி - தத - ஸுகுவுதகம் - ஆக்ஷதஸ் - ஸ்வாஸ - உளயவும் - ஸஸ் - ஸிவஸ் - சுவி - சுவிய விஹ வஸ்-விநிஷ்டாஸ் - சுயிஷ்டாயகஸ்.

(இதன்பொருள்.)

க்ஷாதகும்	ப்ருதவி தத்வமானது
ஸதகொடியொ ஜநம்	விஸ்தாரத்தில் நூறுகோடி யோ ஜநை ப்ரமாணம்
ஸ்வாஸ	உள்ளதாகும்.
சுவு வ்ராரஹு மளணாதகம்	மேல் ஜலதத்வ முதற்கொண்டி குணதத்வம் வரையில்
வஜ்கு வா கதுணநா	அந்த அளவை பத்தில் பெருக்கு
கதுக்ருவாணம் (ஹவகி)	வதா லேற்படி மளவு அந்தந்தத் தத்வப்ரமாணம் ஆகிறது.
கியா வுகுகிதஸ்	அப்படியே அப்பால் ப்ரகிருதி தத்வமுதல்
ஸாயாவஸாநம்	மாயாதத்வம் வரையில்

IN13123-074 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸதாஸ மண்ண நாஸ — கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாணத்தைனு லில் பெருக்குவதா லேற்படி மளவு

தத்தஸ்வரூபாணம் ஹ்யாஸ் தத்தஃ ஸதாசிவா வயி வஸ்ஹஸ்யாஸ்ம ணாநாஸ் — அந்தந்தத் தத்வ ப்ரமாணம் ஆகும். அப்பால் மாயா தத்வத்திற்குமேல் ஸதாசிவ தத்வம்வரையில் அந்த மாயா தத்வ ப்ரமாணத்தை ஆயிரத்தில் பெருக்குவதா லேற்படி மளவு

கஸ்வரூபாணம் ஹ்யாஸ் தத்தஃ ஸுத்தகம் அஷ்டகஸ்ம ணாநாஸ் — அவற்றில் ப்ரமாணம் ஆகும். [மேல் அப்பால் ஸதாசிவ தத்வத்திற்கு சக்தி தத்வம் வரையில் அந்த ஸதாசிவ தத்வ ப்ரமாணத்தை லக்ஷத்தில் பெருக்குவதா லேற்படி மளவு

தஸ்வரூபாணம் ஹ்யாஸ் உளயும் விந்தோஃ சுயிஷ்டாயகஃ ஹஸ்ரிவஃ — அந்தச் சக்தி தத்வ ப்ரமாணம் ஆகும். அப்பால் சக்தி தத்வத்திற்குமேல் விந்து சக்திக்கும் அதிஷ்டான பூதான ப்ரசித்தராகிய பரசிவரான

ஸயேவிஹவ் — அளவிடக்கூடாத ஐச்வர்ய முள்ள வராய்

ஸ்யாஸ் — இருப்பர்.

தாத்பரியம்.

"ஜலதத்வமுதல் குணதத்வம்வரையில் யோஜனே ப்ரமாணத்தைப் பத்திற் பெருக்கும் விதமாவது? ப்ருதிவிதத்வ ப்ரமாணமாகிய நூறுகோடியைப் பத்திற பெருக்க ஜலதத்வ ப்ரமாண மாயிரங்கோடி யோஜநமாகும்; அது ப்ருதிவிதத்வ ப்ரமாணத்திற்குத் தசஸ்தாநம். அதைப் பத்திற்பெருக்க அக்நி தத்வ ப்ரமாணம் பதிலுயிரங்கோடி யோஜநமாகும், அது சதஸ்தாநம். அதைப் பத்திற்பெருக்க வாயுதத்வ ப்ரமாணம் நூலுயிரங்கோடி யோஜநமாகும்; அது ஸஹஸ்ரஸ்தாநம். அதைப் பத்திற் பெருக்க ஆகாஸ தத்வப்ரமாணம் பத்துநூறுயிரங் கோடி யோஜநமாகும்; அது தசஸஹஸ்ரஸ்தாநம். அதைப் பத்திற்பெருக்க அஹங்கார தத்வ ப்ரமாணம் கோடி கோடியோஜநமாகும்; அது லக்ஷஸ்தாநம். அதைப் பத்திற் பெருக்கப் புத்திதத்வ ப்ரமாணம் பத்துகோடி கோடி யோஜநமாகும்; அது பத்துலக்ஷஸ்தாநம். அதைப் பத்திற்பெருக்க குணதத்வ ப்ரமாணம் நூறுகோடி கோடியோஜநமாகும்; அது கோடிஸ்தாநம். இப்படி ப்ருதிவிதத்வமுதல் குணதத்வம்வரையில் நூறுகோடியை யேகஸ்தாநமாகக்கி அதுமுதல கோடிஸ்தாநபரியந்த மேற்பட்ட கணக்கு அத்தந்தத் தத்வயோஜித ப்ரமாணமாகும்.

அப்பால் குணதத்வத்திற்கு நூறுகொண்டது ப்ரகிருதித்வம், அது பத்மஸ்தாநம். ப்ரகிருதிக்கு நூறுகொண்டது ராகதத்வம், அது நிகர்வஸ்தாநம். ராகதத்திற்கு நூறுகொண்டது நியதித்வம், அது மகாபத்மஸ்தாநம். நியதிக்கு நூறு

கொண்டது வித்யாதத்வம், அது மஹாசங்கல்பாகம். வித்தை க்கு மூலங்கொண்டது கலாதத்வம், அது மஹா சமூத்ரல்பா கம். கலைக்கு மூலங்கொண்டது காலதத்வம், அது பார்த்த ஸ்தாகம். இப்படிக் காலதத்வம் வரையில் ஏகல்பாகமுதல் பார் த்தல்பாக பரியந்தம் சங்கயையாயிற்று.

அப்பால் மாயாதத்வத்திற் காயிரங் கொண்டது சுத்த வித்யாதத்வ ப்ரமாணம். அது ஆயிரங்கொண்டது ஈஸ்வராத் வப்ரமாணம். அது ஆயிரங்கொண்டது சதாசிவ தத்வ ப்ரமா ணமாகுமென் றறிக.

அப்பால் சதாசிவதத்வத்திற்கு லக்ஷங்கொண்டது சக்தி தத்வ ப்ரமாணமாகும்.

அப்பால் பரமசிவன் ஆவில்லாத யோஜ்ய ப்ரமாணமுள் ளவரென் றறிக.

(உ)

அவதாரிகை.

பரசிவனுவர் இத்தப்படி ஆன்மாக்கடோறுந் தனித்த னியே நிற்சென்ன தத்வங்களிலே சூக்ஷ்ம ஸ்தூல சரீர ங்களை மாயையிலிருந்துண்டாக்கி யவர்களைச் சுகதுக்ஹரூபமான கருமபலபோகத்தில் ப்ரேரிக்கிறாரென்பதைக் கூறுகிறார்.

உஉ—ஸ்லோகழி.

ஹ்ரௌதாம்வி வ்ருகி வஂவி ஸஃக்ஷ்மதநூ
மெ ஹ்ரைகெ ஸுஹாநெகயா சாயாஜா பவுவிஜாதி
ஹொமவு ஹஂவநாஉ்யாஸ கலைகெ ஹஹா। ஸ்தி
தெவு காஂஸ்ல நஸா ஞியொஜபகி தைதெநா
ஆக்ஷிதாயிவ்வி தெழு ஸ்வாஅுாமெவை தநஂஹெ
வஹாவ ஹஂவ மெஹ ஹெஹாமெ ஸிவ ஸ்ஹாயதெழு॥

வஉ ஹ்ஹழி.

ஸ்ரௌதாம்வி - வ்ருகி - வஂவி - ஸஃக்ஷ்ம தநூமெழு - தமெகெழு - யஹா - சுவிநகயா - சாயா ஜாநி - சுவிஜாதி ஹொமவு ஹஂவநா உ்யாஸ்ரதெகெழு - கஹா - ஸ்திதெவு - காஸ்ல - ந - நஸாஸ்ல - நியொஜயகி - தெழு - நொ - ஆக்ஷிதாழு - சுயிஸ்வி தெழு - ஸ்வாஅுாமெவை - தநஂஹெவ ஹாவஹஂ வதெழு - ஹொமெ - ஸிவழு - ஸ்ஹாயதெழு.

(இதன்பொருள்.)

வ்ருகிவஂவி ஸஃக்ஷ்மதநூமெழு	புருடன்மேறும் சூக்ஷ்ம தேகதாரங்களான கலைமுதல் ப்ருதுவி யீறான சூக்ஷ்மதத் வங்களிலும்
சுவிஜாதி ஹொமவு ஹஂவநா உ்யாஸ்ரதெகெழு	ஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும் போக்ய ங்களாகிய புவநங்களுக்கும் புவ நத்திலுண்டான சரீரங்களுக்கு மாதாரங்களான கலைமுதல் ப்ரு துவி யீறான ஸ்தூலதத்வங்களிலு
யஹா சுவிநகயா ஸ்ரௌதாம்வி	எப்போது [லும் அநேகவிதமாக ஆன்மாக்களில் போக்குவரத்திற் கிடமான சூக்ஷ்ம ஸ்தூல சரீரங்

களும் புவநாதிவாஸ ஸ்தாநங்க
ளும்

ஸாயாஜாதி மாயையிலிருந்து தண்டாக்கப்பட்ட
னவோ

தஹா அப்போதே

ஸிவஃ பரசிவனுடைவர்

ஷ்டிதெள ஸ்திதியாகிய ரக்ஷணத்தைச் செ
ய்யு நிமித்தமாக

கயிஷ்டிதெஃ தம்மால ஸ்திஷ்டிக்கப்பட்ட

தெஃ அந்த ஆன்மாக்களிலுலே

நொ ம கூஷித கானப்படாதவராய்

(ஷ்ரு)

தாநு நரானு அந்த மலபத்தரான ஆன்மாக்களி

வாஸ்ரவெள ஸ்வ ப்ரயோஜநமாகிய கருமபல
மவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பொ
ருட்டு

ஸாயதெநஃ போகஸாதநங்களான

தநஷெவஹா சரீரங்கள் இந்திரியங்கள் தருமமூத

வஹஷவதெநஃ லான பாவங்கள் காலாக்நியாதி
புவநங்கள் இவற்றின் வழியாக

ஹொமெ ஸுகதுக்காதுபவ ரூபமான போ
கத்தில்

மியொஜயதி ப்ரேரிக்கின்றார்.

தாத்பரியம்.

புவநங்களும் புவநசரீரங்களும் மான்மாக்களுக்குப் போக்
யமென்றதி? புவநபதிகளாயும் புவநவாசிகளாயு மிருப்பதால்,
புவநபதிகள் காலாச்நி ருத்ராதிகள். புவநவாசிகள் அவருடைய
பரிவாரங்களென் றறிக.

ஆன்மாக்களிடத்தில் சிவன் ப்ரேரகராக இருந்தபோதிலும்
அவர்கள் மலத்தினுலே மூடப்பட்டவராதலால் அவர்களால்
ஸாக்ஷாத்படவில்லையென்று கருத்து.

இவ்விடத்து ப்ரளயாகலருக்கு அவ்யக்த சரீரங்களும்
அவ்யக்த புவநங்களும் மாயைக்குள்ளே யிருக்கின்
றன. விஜ்ஞாநகலர்களுக்குச் சரீரபுவநங்கள் மஹாமாயையி
லிருக்கின்றனவென் றறிக.

இதனால் புவநங்களையும் புவநஸம்பத்தங்களான சரீரங்க
ளையுமுண்டாக்குவதே சிவருஷ்டியென்று சொல்லப்பட்டது.
அந்த ஸ்ருஷ்டியானது ஸாகூஷாத் ஸ்ருஷ்டியென்றும், பரம்பரா
ஸ்ருஷ்டியென்று மிருவகையாம். அவற்றுள் பரசிவனே நேரி-
டோதாகாரணமாகிய விந்துவிலிருந்து புவநங்களையும், அந்த
புவநவாசிகளான அநந்தாதிகளுக்கு வைத்தவ சரீரங்களையும்,
ஸ்ருஷ்டிப்பது ஸாகூஷாத் ஸ்ருஷ்டியாகும். அநந்தாதிகளின்
வழியாக மாயையிலிருந்து புவநங்களையு மந்தப் புவநவாசிக
ளான ஆன்மாக்களுக்கு ஸூக்ஷ்மஸ்தூல சரீரங்களையும் ஸ்ரு
ஷ்டிப்பது பரம்பரா ஸ்ருஷ்டியாகு மென்றவாறு. (உஉ)

அவதாரிகை.

மேல் சிவனுடைய ஸ்திதி க்ருத்யத்தையும் ஸம்ஹார க்ரு
த்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

உகூ—ஸ்லோகஃ.

வாஸுதே மஹஸா யுஷ்மாதே மஜ்ஜெதா

ஹொமயுஹை வஸ்ஹொஜநம் வை²வாம் தஸ்ய மஹா
நதோ ஹமவதஃ கார்தயுக்³ வஸ்ரக்ஷணம் | யீயஞ்ஜே
வரிணாதஸ்²ச வஸ்ரிய தங்கா²தி³ விவிதை⁴ரபி⁴தா
பாயாயாம் வரதோவி தாநிய ஸ்ஹாபாயாத்³ தீ⁴ரா
ஜ்ய: ||

*

வ ஏ வ ஏ.

பராஸ்ய ஹ்ருʼஷ்ணாஸ் - யதா³ஸ்ய மநஃ - ஹமவதஃ - ஹொமயுஹை - வஸ்ஹொஜநம் - வை²வாம் - தஸ்ய ஊநதஃ - மஹவதஃ - கார்தயோ - அ - வஸ்ரக்ஷணம் - யீயஞ்ஜே - வரிணாதஃ - தஸ் - வஸ்ரிய - தங்கா²தி³ - விவிதை⁴ரபி⁴தா - பாயாயாம் - வரதஃ - கவி - தாநி - அ - ஸ்ஹாபாயாத்³தி⁴ - வஸ்ரஜ்யா.

(இதன் பொருள்.)

பராஸ்ய ஹ்ருʼஷ்ணாஸ் — மலாதி³ பாசங்களோ யவரவருக்குத் தனித்தனி கூட்டியநுக்ரஹித்தலால்

யதா³ஸ்ய மநஃ — அந்தந்தப் பாசங்களுக்குத் தக்கபடி

வை²வாம் தஸ்ய ஊநதஃ ஹொமயுஹை — ஆன்மாக்களுக்கு அந்தப் போகபலத்தைக்கொடுத்து புசிக்கத்தக்க வஸ்துவை

வஸ்ஹொஜநம் — நல்முகப் புசிப்பித்தலாகிய

மஹவதஃ — சிவனுடைய

கார்தயோ — செய்கையானது

வஸ்ரக்ஷணம் — ரக்ஷித்தல், (ஸ்திதிக்ருத்யமாகும்.)

வஸ்ரிய — அவாந்தர ஸம்ஹாரம் மஹாஸம் ஹாரமென்று மிருவிதமான ஸம் ஹார காலத்தில்

தங்கா²தி³ — கலைமுதலான தத்வங்கள்

விவிதை⁴ரபி⁴தா — ஸ்ருஷ்டி க்ரமத்திற்கு மாற்றமான ப்ரதுவ்யாதி³ க்ரமமாக

வரிணாதஃ — தத்தம் ப்ரகிருதிரூபமாகப் பரிணமித்தலால்

பாயாயாம் — மாயையில்

யீயஞ்ஜே — லயமடைகின்றன.

வரதோவி — மாயைக்குமேலும்

தாநிய — அந்தச் சுத்தவித்தைமுதலான சத்தத்தத்வங்களும்

ஸ்ஹாபாயாத்³தி⁴ — முறையே பரமோபாதாநமாகிய விந்துவில்

வஸ்ரஜ்யா யீயஞ்ஜே — சிவனுடைய ஆஜ்ஞையினாலே லயமடைகின்றன.

இது ஸம்ஹாரக்ருத்யம்.

IN13123-078 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தாத்பரியம்.

அவரவருக்குப் பாசங்களை யறுக்ரஹித்தலாவது? விஞ்ஞானகலருக்கு மலமாத்ரம், ப்ரளயாகலருக்கு மலம் கன்மமிண்டும், ஸகலருக்கு மலம் கன்மம் மாயை இம்மூன்றும், என்றிப்படி யறிந்து அவரவருக்குக் கூட்டுகையாம்.

இப்படிப் பாசாறுக்ரஹஞ்செய்து அதின் தாரதம்யத்திற்குத் தக்கபடி யான்மாக்களின் ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தைத் தாரதம்யமாக மறைத்து, அதற் கநுகுணமாகப் போகத்தைப் புரிப்பித்தல் த்ரோபாவக்ருத்யமென்பது சொன்னது.

போக்யவஸ்துவைப் புரிப்பித்தலில் பலத்தைக் கொடுப்பதாவது? போக்ய வஸ்துவைச் சம்பாதிக்கும் விஷயத்திலும் அதை நிலைபெறச் செய்யும் விஷயத்திலும் வல்லமையைக் கொடுப்பதாகும்.

இப்படி த்ரோதாக சக்தியால் மறைக்கப்பட்ட ஸகல ஜகத்தையும் தத்தம் விஷயத்தில் நியமித்து நிலைநிறுத்தல் நிரிக்ருத்தியமென் றறிக.

தத்வங்கள் தத்தம் ப்ரக்ருதியில் பரிணமித்தலாவது? ப்ருதிவி மூதலான ஐந்து பூதமும் விக்ருதி பரிணமமாகும். சுத்தன்மாத்ரமூதலான ஐந்து தன்மாத்ரங்களு மதற்கு மூறையே ப்ரக்ருதியாகும். தன்மாத்ரமைந்தி, கன்மேந்த்ரியமைந்தி, ஞானேந்த்ரியமைந்தி, இம்மூன்று கூட்டமும்; பரிணமம் பூதாதி வைகாரிகம் தைஜஸம் என்று மூன்றுவித அஹங்காரமும், மூறையே அவற்றிற்கு ப்ரக்ருதியாகும். அஹங்காரத்திற்குப் புத்தி ப்ரக்ருதி, புத்திக்குக் குணதத்வம் ப்ரக்ருதி, அதற் கவ்யக்தம் ப்ரக்ருதி, கலை நியதி காலம் புருஷதத்வம் இந்நான்கிற்கும் மாயை ப்ரக்ருதியாகும்.

பரிணமாவது முன்னவஸ்தைமாறி வேறு அவஸ்தையாகை. அதுதான் விக்ருதி காரியமென் றறிக. ப்ரக்ருதியென்பது காரணம். காரணங் காரியமாகப் பரிணமித்து வருவது ஸ்ருஷ்டி. காரிபம் காரணத்தில் லயிப்பது ஸம்ஹாரமென்னப்படும். எதிலிருந்து எது உண்டாயினதோ அது அதில் லயிக்கும்.

மாயைக்குப்பால் சுத்தவித்தை ஈஸ்வரதத்வத்திலும், ஈஸ்வரம் சதாசிவ தத்வத்திலும், சதாசிவம் சக்திதத்வத்திலும், சக்தி சாந்திகலையின் மஸ்தகத்திலிருக்கும் சாந்திபதித புவநரூபமான சிவதத்வத்திலும், சிவதத்வம் தனக் குபாதானமாகிய வித்தலிலும், இப்படியாக முறையே தத்தம் ப்ரக்ருதியில் தத்வங்களெல்லாம் பரசிவனுடைய ஆஜ்ஞையிலே லயிக்கும்.

இவ்விடத்தில் சிவனுடைய ஆஜ்ஞையென்றதால் மாயைக்குக்கீழே கலாதி தத்வங்களெல்லாம் அதற்கதீஸ்வரருடைய ஆஜ்ஞையிலே தத்தம் ப்ரக்ருதிகளில் லயிக்கும். இப்படி லயிக்கச் செய்வதே ஸம்ஹாரக்ருத்ய மாகுமென்றறிக. (உங)

அவதாரிகை.

ப்ரக்ருதிவரையில் அவாந்தர ஸம்ஹார காலமென்றும், மாயைவரையில் மஹா ஸம்ஹார காலமென்றும், ஸம்ஹாரகால ப்ரமாணத்தை யளவிட்டுக் கூறுகின்றார்.

உசூ—ஸ்லோகம்.

[illegible] வஷட்ருஸஹஸ்ர வஷட்ருக யுகாஸ்ரீ
[illegible] வஷட்ஸஹஸ்ர வஷட்யாயாத வஷ்டவஸ்ய ஹ்ரிஹோக
விஷய ஸ்ரிஹைவுவ ஸமெட்வஷ்வி। வ்ரா[illegible]வஷட்ர
வராஜட்ராஜ விஜயோ வ்யுத்தாத ஹஸ்ராஸ் வ[illegible]ஸ்ர

மெஷ்வஸ்ய மணாதிகஸ்ய ச தயா ப்ரளயவி
நாச ஸ்யாத் ॥

*

வ ஒ ெ ஒ ழி.

மெஷ்வெஷ்ட - சகுஸ்வஹஸ்ரவஷ்டிக ய்மா
ஸ்ரீநாம - ஸஹஸ்ரெஷ்ட - சுயொ - யாதெஷ்ட.
வஸ - ஸ்யாத் - திமொக விஷயஸ் - தஸ்ய - வஸ்வ
மெஷ்ட - சுவி - வ்யாவெஷ்ட - சுத்ர - வராஹ
காம - ச - லிஸ்யாத் - சுவர்க்காதிகம் - சுஸ்ரஸ - வ்ருத்.
ஸ்மெஷ்ட - சுஸ்ய - மணாதிகஸ்ய - ச - தயா.
ப்ரளய - ச - விநாச - ஸ்யாத்.

(இதன் பொருள்.)

மெஷ்வெஷ்ட — தேவமானத்தாலே
சகுஸ்வஹஸ்ர வஷ்டிகய்ம ஸ்ரீநாம — பன்னீராயிரம் வருஷப் பிரமாண முள்ள வோர் தேவயுகமாகிய க்ருதயுகம் த்ரேதாயுகம் த்வாபரயுகம் கலியுகம் என்னு நான்கு யுகமும்
ஸஹஸ்ரெஷ்ட சுயொ யாதெஷ்ட — ஆயிரம் விசை மாறிமாறி வந்து போனபின்பு
திமொகவிஷயஸ் — மூன்று லோகங்களுக்கும்

ஸ்யொ(ஹ்வெசு) — ஸம்ஹாரமுண்டாகும்.

இது திந ப்ரளயம்.

தஸ்ய — அந்த மூன்று லோகங்களிலும்
ஸமெஷ்வஷ்வி — மறுபடி ஸ்ருஷ்டி விஷயத்திலும்
வஸ்வதெவ — இந்தக்கால அளவே
(ஸ்யாசு) — ப்ரமாணமாகும்.

இது சதுர்முக ப்ரம்மாவிற்கு ஒரு திநமாகும்.

சுத்ர — இப்படிக்கொத்த திநங்களை முந்நூற்றறுபது கூடிய ப்ரம்மவருஷம்

வராஹகாம — பரார்த்தமென்னும் சங்கியை
வ்யாவெஷ்ட — அடைந்த பின்பு
சுவர்க்காதிகம் — ப்ரக்ருதி தத்வம்வரையில்
லீயஸ் — ஸம்ஹாரமாகும்.

இது அவாந்தர ஸம்ஹாரம்.

சுஸ்ரஸ — இந்த வுபாதாந காரணமான ப்ரக்ருதியிலிருந்து
வ்ருத் — மறுபடியும்
சுஸ்ய மணாதி கஸ்ய — இந்தக் குணாதித்த ஸமூஹத்தை
ஸமெஷ்டஸ்ய — ஸ்ருஷ்டிக்கும் விஷயத்திலும்
தயா — அப்படியே

IN13123-080 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(ஹ்ரஸ்வ) அந்தப் பரார்த்தகாலமே அளவாகும்.

(தமோ வெவ) ஆகவே இப்படி ப்ரக்ருதியாதி தத்வங்களில் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரமாகிய இரண்டு பரார்த்தகாலமும் பரார்த்தமான பிண்டு

ம்ருஷள மாயாதத்வத்திலும்

ஸ்ரிஷளச ஸர்வோபாதான காரணமாகிய மஹாமாயையிலும்

ஜய(ஹ்ரஸ்வ) ஸகல தத்வங்களுக்கும் ஸம்ஹாரமுண்டாகும்.

இது மஹாஸம்ஹார மாகும்.

காத்பரியம்.

தேவமான வருஷமானது? மனிதர்களுக்கு மூந்நூற்றறுபதநா ளொருவருஷம். அது தேவதைகளுக் கொருதிநம். அத்திநம் மூந்நூற்றறுபது கூடியது தேவதைகளுக் கொருவருஷம். அந்தவருஷம் பனீராயிர மாலுல் தேவதைகளுக் கொருவருயுகம். அதுதான க்ருதயுகமுதலான சதுர்யுக ஸங்க்யையாகும். எப்படியென்னில்? க்ருதயுகம் தேவவருஷத்தால் காலாயிரம் வருஷமாகும், அதற்கு முன்பின் சந்த்யாகாலம் எண்ணூறுவருஷமாகும்; ஆகக்கூடிய தொகை - சஅரா - ஆகும். இதில் முக்காலம்சம் த்ரேதாயுகத்தின் னளவு, என்றுல் - க்சரா. பாதி த்வாபரயுகம், என்றுல் - க்சரா. நான்கலொன்று கலியுகம், என்றுல் - கஉரா. ஆகக்கூடிய தொகை. கஉரா.

மானுஷமானத்தால் நான்குயுகங்களி னளவாவன? க்ருதயுகத்திற்கு வருஷம் பதினேழு லக்ஷத் திருபத்தெண்ணாயிரம். த்ரேதாயுகத்திற்குப் பன்னிரண்டு லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றாயிரம். த்வாபரயுகத்திற்கு எட்டுலக்ஷத் தறுபத்தாறாயிரம். கலியுகத்திற்கு நான்குலக்ஷத்து மூப்பத்திராயிரம். ஆகக்கூடிய தொகை, தார்பத்து மூன்றுலக்ஷத் திருபதினாயிர மாயிற்று.

இந்த நானாயுகமு மாயிரம் விசை திரும்பினுல் சதுர்முகப்ரம்மாவிற் கொருபகற்காலம், அப்படியே இரவுமாகும்; அஃதொருதிநமாகும். அந்தத் திநாரம்பத்தில் மூலுலகங்களின் ஸ்ருஷ்டி திதிமுடிவில் ஸம்ஹாரம். இது திநப்ரளயமென்னப்படும். அந்தத் திநம் மூந்நூற்றறுபதாலுல் ப்ரம்மாவிற் கொருவருஷம். அந்த வருஷம் பரார்த்தசங்க்யையானபின்பு ப்ரக்ருதிவரையில் ஸம்ஹாரமாகும். மறுபடி யந்தப் பரார்த்தகால மானபின்பு ப்ரக்ருதியிலிருந்து குணாதி தத்வங்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படும. இப்படி ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாலத்தி னளவு த்விபரார்த்தமாகும். இந்த ப்ரக்ருதிவரையில் ஸம்ஹாரமே அவாந்தரஸமஹார மென்னப்படும். இந்த த்விபரார்த்த காலமும் பரார்த்தமான பின்பு மாயாதத்வத்திலும் மஹாமாயையிலும் தத்வஸம்ஹாரஞ் செய்யப்படும். அதுதான் மஹாஸம்ஹாரமென் றறிக. (உச)

அவதாரிகை.

பரார்த்தமென்னுஞ் சங்க்யையறியும்பொருட்டு ஒன்று முதலாக ஸங்க்யாஸ்தாநங்களின் பேதத்தைக் கூறுகின்றார்.

உரு—ஸ்ரோகழி.

வகம வஜிஸ்ரதம வஹஹஸ்ர மயுதம லக்ஷ வ்ர

வஸ்ரயுதம கோடி ஸ்ரா—ஹ்ருகஹ்ரு வஜ்ரக மயொ

வவ்ரும் நிவவ்ரும் கமா । ஷ்ரந்திஷ்வெவ ஶஹாவ
ரொஜ ஶவ்ர ஸ்ரஜ வஷ்ஹ்ரஂஜ்ரா ஶ்ரிஶா ஶஜ்ரிஷ்வெய
வ்ரா ஜ்ரு ஹஂஜ்ரு கு ஶிா ஹஜ்வ்ரா விஹ்ரு வஜ்ரி காஂ ॥ *

வ ஹ் ஷ் வெ ஹ் ழ்.

வகம - வஜ்ரி கம் - ஸஹஹஸ்ரம் - கயஹ்தம் - ஷகஂம் - வ்ரவெஷ்வெவ்ரா யஹ்கம் - கொழ்ரு - ச - க வெஹ்ரு ஷ்கா - ச - வஜ்கம - கூயொ - வவ்ரும் - நிவ வ்ரும் - கமா - ஷ்ரந்திரும் - ச - வகவ - ஶஹாவரொ ஜம் - கூவ்ரரு - ஸஜ்ரு - வஷ்ஹ்ரஂ - கூஜ்ரிரு - ஶஜ்ரும் - ச - வகவ - வ்ரா ஜ்ரு ஹஂஜ்ரு கூ - ஜ்ரா ஹ - வஜ்ரா - விஹ்ரு - வஜ்ரி காஂ.

(இதன் பொருள்.)

வகம — முதல் ஏகஸ்தானம் - க
வஜ்ரி — உ - வது, தசஸ்தானம் - க0
கம் — ங - வது, சதஸ்தானம் - க00
ஸஹஹஸ்ரம் — ச - வது, ஸஹஸ்ரஸ்தானம் - க000
கயஹ்தம் — ஞ - வது, தசஸஹஸ்ரஸ்தானம் - நி
ஷகஂம் — சு - வது, லக்ஷஸ்தானம் - ாந
வ்ரவெஷ்வெவ்ரா யஹ்கம் (வ்ரயஹ்தம்) — எ - வது, தசலக்ஷஸ்தானம் - மாந

கொழ்ரு — அ - வது, கோடிஸ்தானம் - கோடி
கூவ்ரு-ஹ்கொ (கூவ்ரு-ஹ்கம்) — கூ-வதுதசகோடிஸ்தானம்-மகோடி
வஜ்கம் (வஜ்கட்) — க0-வது, பத்மஸ்தானம்-ா கோடி
வவ்ரும் — கக-வது, கர்வஸ்தானம் - கர்வம்
நிவவ்ரும் — கஉ-வது, நிகர்வஸ்தானம்-நிகர்வம்
ஷ்ரந்திரும் — கஞ-வது, ப்ருந்தஸ்தானம்-ப்ருந்தம்
ஶஹாவரொஜம் (ஶஹாவஜ்ரம்) — கச-வது, மஹாபத்மஸ்தானம் மஹாபத்மம்
ஸஜ்ரு — கரு-வது, சங்கஸ்தானம் - சங்கம்
கூவ்ரரு ஶஹாஸஜ்ரு — கசு-வது, மஹாசங்கஸ்தானம்-மஹாசங்கம்
வஷ்ஹ்ரஂ — கள-வது, ஸமுத்ரஸ்தானம்-ஸமுத்ரம்
கூஜ்ரிரு ஶஹாவஶ்ரு — கஅ-வது, மஹாஸமுத்ரஸ்தானம்-மஹாஸமுத்ரம்
ஶஜ்ரும் — ககூ-வது, மத்யஸ்தானம்-மத்யம்
வ்ரா ஜ்ரு ஹஂஜ்ரு கூ — உ0-வது, பரார்த்தஸ்தானம்-பரார்த்தம்
ஜ்ரா — இப்படிக்கொத்த ஸங்க்யை
ஹஜ்வ்ரா — இருபதஸ்தானமுள்ள ஸங்க்யையெல்லாம்
வஜ்ரி காஂ — சைவசாஸ்த்ரந் தெரிந்தவர்கள்
விஹ்ரு — சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பரியம்.

இப்படி ஒன்றுமுதல் பத்துகொண்டது பத்துகோண்டதாக வேற்பட்ட ஸ்தாநங்களில் இருபதாவது ஸ்தாநம் பார்த்தஸங்கியை யாருமென றறிக. (உ)

அவதாரிகை.

ப்ரளயகாலத்தில் காலாக்நிருத்ரர் சதருத்ரர் முதலான புவநாதிபதிகளிருக்கு நிலையைக் கூறியதனால் சிவனுடைய அநுக்ரஹ க்ருத்யத்தைக் கூறுகின்றார்.

உசு—ஸ்லோகம்.

ஸம்ஹாரே ஹ்ருவ்யபஸ்ரயா ஹரிர்யொ வ்ருஹ்மா தஸ்ய்பூர்வாவிணோ விஜ்ஞாநாகலாதாம் வ்யாப்தி வ்ரூதே காலே தஸ்மிந்நெவியெ। ஸ்ருக்கீ வாகெ ஸ்வஜ்ஜெஹ்யா விஸ்ருஹிதாஸ் ஸ்வஜ்ஹஸ்யெத நாம்ருஹா நாகாஸ்ஸுஸ்ஸ் ஸ்வஜ்ஹம் ஜ்யதெ ஸ்விவஸ்ரெதாக்ஸ்ஸ்வ ஸ்ரஜெ வஸ்ரெ ॥

*

வ ஜ ஜ ஜ்ஜ.

ஸம்ஹாரே - ஹ்ருவ்யபஸ்ரயா - ஹரிர்-க்ருயொ-வ்ருஹ்மா - அ - தஸ்ய்பூர்வாவிணோ - விஜ்ஞாநாகலாதாம் - வ்யாப்தி - வ்ரூதே - காலே - தஸ்மிந்நெவ - ஸ்ருக்கீ வாகெ - ஸ்வஜ்ஜெஹ்யா - விஸ்ருஹிதாஸ் - ஸ்வஜ்ஹஸ்யெ - தெ - நாம்ருஹாகாஸ் - ஸ்ஸுஸ் - ஸ்வஜ்ஹம் - ஜ்யதெ .. ஸ்விவ - வஸ்ரெ - தாக் - தஸ் - வஸ்ரெ - தெ - வஸ்ரெ.

(இதன்பொருள்.)

ஸம்ஹாரே	இருவகையாஸ்ஸம்ஹாரகாலத்தில்
தஸ்ய்பூர்வாவிணோ	அந்த ஸம்ஹாரத்தை யடைந்த
ஸ்ருத்ரபர்யந்தாஸ்	சத ருத்ராதி புவநபதிகளும்
ஹரிஸ்	விஷ்ணுவும்
ப்ரஹ்மா ச	ப்ரம்மாவும்
விஜ்ஞாநாகலாதாம்	விஞ்ஞாநகலத் தன்மையை
வ்யாப்தி	அடைகின்றார்கள்.
வ்ரூதே	இந்த ஸம்ஹாரத்திற்கு மூன்றும்
தஸ்மிந்காலெ	அந்தக் காலத்திலும்
வி	
யெ	யாதொரு புவநபதிகள்
ஸ்ருக்கீ வாகெ (ஸ்ருக்கி)	மலபரிபாகம் வந்திருப்பதால்
ஸ்வஜ்ஜெஹ்யா விஸ்ருஹிதாஸ்	தத்தம் பத ப்ராப்தியி லிச்சையில் லாம லிருக்கிறார்களோ
தெ	அவர்கள்,
ஸ்வஜ்ஹஸ்ய	பரமேஸ்வரருடைய
நாம்ருஹாகாஸ்	பரமோக்ஷ ப்ரதான அநுக்ரஹத் தினுலே
ஸ்ஸுஸ்	மோக்ஷமடைந்தவராவார்கள்.
ஸ்வஜ்ஹம் வஸ்ரெதாக்	தத்தம்பதத்தி லிச்சையுள்ள மற்ற வர்களோவெனில்?

IN13123-083 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஉஜம் மாயையில் சக்திரூபமாகவிருக்கும்
வ தமது ஸ்தானத்தை
ஓயகி பாலஞ் செய்துகொண் டிருக்கிறு
ர்கள்.
வஸ மற்றச் சுத்தாத்வாதிகாரிகளான
தெ அநந்தாதிகளானவர்
தசுவஸம அவை யெல்லாவற்றிற்கு மேலா
கிய
தசு சிவபதத்தை
ஓயகி அடைகின்றார்கள்.

தாத்பரியம்.

இருவகை ப்ரளயமாவது? ப்ரகிருதியந்தமான அவாந்தர ப்ரளயமும், மாயாந்தமான மஹாப்ரளயமு மென்னப்படும்.

விஞ்ஞானகலத் தன்மைய னடைகின்று ரென்றதால், மஹாஸம்ஹார காலமென்று காட்டப்பட்டது. மாயாதத்வாந் தத்திலேயே விஞ்ஞானகலத்தன்மை கிடைப்பதாலும், மாயாந்தமான ஸம்ஹாரமான து மஹாஸம்ஹார மென்னப்படும்.

ப்ரக்ருதியந்தமான மத்யப்ரளயத்தில் புவநபதிகள் சக்தி ரூபமாய் ப்ரக்ருதியிலிருக்கும் ப்ருதுவ்யாதி கலாந்த தத்வங்க ளிலு முண்டான ஸூக்ஷ்மதேக முள்ளவராய்த் தத்தம் புவந ங்களி லிருக்கு மணுக்களை யங்கங்கே தமதுசக்தியா லதிஷ்டி த்துக்கொண்டிருப்பர். மறுபடி மத்ஸ்யருஷ்டி யாரம்ப காலத் தில் அநந்தாதிகளாற் ப்ரேரிக்கப்பட்டுத் தத்தம் புவநாதிகாரத் னைச் செய்வார்களென் றறிக.

மஹாஸம்ஹாரத்தில் சக்திரூபமாக மாயையிலிருக்கும் புவ னங்களி லதிஸூக்ஷ்ம சரீரமுள்ளவர்களா யங்குள்ள அதிகாரிக ளும் ப்ரக்ருதிமுதலான புவனங்களி லிருக்கும் புவநபதிகளும் வ்யாபாரத்தை விட்டு விஞ்ஞானகலரா வார்கள். அவர்களுக் குள்ளே மஹாஸம்ஹாரகாலத்தில் மலபரிபாகம் வந்தவர் மூன்ற ராவர். வராதவர் தத்தம்ஸ்தானத்தைத் தரித்துக்கொண்டி ருப்பார்கள். சுத்தாத்வாதிகாரிக ளாகிய அநந்தாதிகள் ஸர்வோ த்க்ருஷ்டமான பரமோசுமென்னும் சிவஸ்வரூபத்தை யடை கின்றார்கள். இதுதான் சிவனுடைய அனுக்ரஹ க்ருத்யமென் றறிக. (உசு)

அவதாரிகை.

பரசிவன் மஹாஸம்ஹாரஞ் செய்வதற்குப் பிரயோஜகத் தையும், மஹாஸம்ஹாரத்தில் மிருந்திரும் வஸ்துக்களையும், மறுபடி ஸ்ருஷ்டிசெய்வதற்கு ப்ரயோஜகத்தையுங் கூறி, ஞான பாதத்தை முடிக்கின்றார்.

உள—ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீகண்ட²ஸ்ய ஸர்வாணி விநாஸ²யாம் வா
காயக³ஸ்²சாவஜா³யா வாஸ்ரவஸம்ஹவாய கஸ—
தெ ஸம்ஹ—ரு²மாவஸ்²யகி³। ஸிஷ்யஜ்ஞே வஸவ
ஸ்ரஷ்டி ரூபஸ்ய ஸம்ஹ—ஸ்ய தாயாயம் ஸ்ரஷ்டு²ஸ்²ச ஓய
யா தஸ்ய கஸ—ரு—மிதி ஹொமாய வ—ம்ஸாம வ—
மி.

வ ஹ ெ ஔ ழ்.

விஸ்ராெஜை - ஹவிந்நாம - ஆ - விஜுேநஹாம.
வாகாய - கூேி-ூாவ ஐஜு - ோயா வாஹ்ஹுவஸ்மவாய.
கூஸ்ஸ்ெித - ஸ்ஸம்ஹஸ்ஸு - ஹேஹாவஸ்மஹ்ஸ்ரஹ்கிம் - ஸிஷ்ய
ஜெ - வஸ்ஸவஜு - வஸ்ஸஹ்கிஜு - சுஜுஜு - ஸ்ஸம்ஹஸ்ஸு - அ - ோ
யாஇயம - ஸ்ஸ்ரஷ்டுஸ்ஸுஜு - ஔயயா - ததஜு - உ - கூ
ஸ்ஸ்ெித - ஹொமாய - வ-ஸ்ஸவாம - வ-ஸ்ஸஜு.

(இதன்பொருள்.)

ஹவிந்நாம	ஸம்ஸாரமுள்ளவராய்
விஜுேநஹாம	அதனால் வருந்திய மனதுள்ள
(சூதந்நாம)	ஆன்மாக்களுக்கு
விஸ்ராெஜை	இளைப்பாறுதற் பொருட்டும்
கூேி-ூாவஜை	அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த கன்ம
	ங்கள்
வாகாய	பரிபக்வ மாகும்பொருட்டும்
ோயாவாஹ்ஹுவம்	சுத்தாசுத்த மாயைகளுக்குத் தது
ஹவாயஅ	காரணுதிகளை யுண்டாக்க வல்ல
	மையுண்டாகும் பொருட்டும்
ஸ்ஸம்ஹஸ்ஸு	பரமசிவனானவர்
ஹேஹாவஸ்மஹ்ஸ்ரஹ்கிம்	மஹாஸம்ஹாரத்தை
கூஸ்ஸ்ெித	செய்கின்றார்.

வஸ்ஸவஜு	அப்போது மலபத்தரான ஆன்மா
	க்களும்
வஸ்ஸஹ்கிஜு	ஸமவேத ஞான க்ரியாசக்தி ஸஹி
	ராய்
சுஜுஜு	அநாதிமல ரஹிதரா யிருக்கின்ற
ஸ்ஸம்ஹஸ்ஸு	பரமேஸ்வரரும் முக்தான்மாக்க
	ளும் மலமும்
ோயாஇயஜு	அசுத்த சுத்த புவனங்களுக் குபா
	தான காரணங்களான அசுத்த
	சுத்த மாயை யிரண்டும்
ஸிஷ்யஜெ	இவர்கள் மஹாஸம்ஹாரத்தில் மீந்
	துநிற்கின்றார்கள்.
ததஸ்ஸு	அந்த ஸம்ஹாரத்திற்குப் பின்பும்
வ-ஸ்ஸவாம	ஆன்மாக்களுக்கு
ஹொமாய	முன்செய்த கன்மபல போகத்தின்
	பொருட்டு
உயயா	க்ருபையினாலே
வ-ஸ்ஸஜு	மறுபடி
ஸ்ஸ்ரஷ்டுஸ்ஸுஜு	ஸ்ருஷ்டிமுதலான க்ருத்யங்களை
கூஸ்ஸ்ெித	செய்கின்றார்கள்.

தாத்பரியம்.

ஸம்ஹாரத்தில் ஜகமாணுகளின்மையால் ஸம்ஸாரதுக் கமின்றிச் சுகமாயிருப்பரென் றறிக. அப்போது போகமின்மை

யால் கன்மங்களுச்குப் பரிபாகமுண்டாகும். பின்னு மொழி வினறித் தநுகரண புவநாதிகாரியங்களோ யுண்டாச்சியதலுல் சக்தி குறைந்திருக்கும் மாயையிரண்டிற்கும் மறுபடி ஸ்ருஷ்டி செய்ய வல்லமையுண்டாகுமென் றறிக.

ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஸுகத்தைச் செய்வதால் பரமேஸ்வரருக்கு ஸம்புவென்னும் பெயராயிற்று. (ஸம்-ஸுகம், பு-செய்கிறவர்.)

மஹாஸம்ஹாரத்தைப் பரசிவன் செய்கிறாரென்றதால் ஏவாந்தர ஸம்ஹாரத்தை அநந்தாதிகளின் வழியாகச் செய்கிறாரென்று கொள்க.

உம்மையால் மூக்தான்மாக்களும் அநாதியே ஆணவை மறைத்து நித்யவ்யாபகமா யிருக்கு மாணவ மலமும் கூட்டப் பட்டது.

வாஸனாரூபகமாக விருக்குங் கன்மபலங்களோ யநுபவியா விடில் கன்மமழியாது; அதனு லாண்மாக்களுக்கு மூக்தியுண் டாகாதாதலால், ஸம்ஹாரத்திற்குப் பினபும் மிகுத்த கன்மபல போகத்தின்பொருட்டு மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டி செய்கின்றார்.

இதனுல் பரசிவன் செய்யும் பஞ்ச க்ருத்யமு மாண்மப்ர யோஜநமாகவே யாமென் றறிக. (உள)

இப்படி முப்பத்தாறு தத்வஸ்வரூபத்தையும் நிரூபிக்கிறது

ஞாநபாதம் மூற்றிற்று.

ஞாநபாதம் க - இ ஸ்லோகம் - உள.

சிவமயம்.

சித்தாந்த ஸாராவளி வ்யாக்யாநம்.

க்ரியாபாதம்.

அவதாரிகை.

இப்போது க்ரக்தகர்த்தா க்ரியாபாதத்தை நிரூபிக்கத் தவ ஏ, முதல் க்ரியையாகிய திகைூயின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்ல விரும்புர்று அந்தத்திகைூயானது மலபரிபாகாதி குணமான சக்திபாதத்தை முன்னிட்டிருக்கு மாதலால் சக்திபாதாதி சார மாகத் திகைூசெய்துகொண்டு சமயாசாரங்களை விடாமல் அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிறார்.

கடலொகழி.

சிவனெகாணெநவலெகவதகி நாரவரெ ஸுகி
ராஜா ஹவெஷ்ணு ஜெஷ்ட நிரூய வெஷா மஹே-வர ஹஜநம் கர்த்தரெஸோ ஸ்யூஷ்ளாத்ரா। வா
ஸாது ஸம்ஹிதே ஸுகூா நயகி ஸிவவதம் வ்யூஷ்யது
ஸாதிவக்ஷம் தீக்ஷா வ-ஹ்தெஜோ வாஸுக்ஷயகர ஸதி
யாசார ஜெஷோ நாம-கிஷ்யதே ॥ *

வடிவழகி.

சிவனெ - காணெந - வலெக - வதகி - நாரவ
ரெ - ஸுகி - ராஜா - ஹவெ - ஷ்ணு - ஜெஷ்ட - நி
ரூயவெ - ஷா - மஹே-வர ஹஜநம் - கர்த்தரெஸோ -

சுவயு - ஹளாத்ரயா - வாஸாநு - ஸம்மிஶ்ரு - ஸகலா - நயகி - ஶிவவஶம் - வ்யூஹயநு - தசை - ஶிவகும் - தீக்ஷாவஶாத் - சுஜ்ஞாபரக்ஷயகர வஸ்யாசாரம் - வஷட் - சுபஸ்கிஶ்யே.

(இதன் பொருள்.)

ஆணவ	அநாதியான ஆணவமலமானது
காலெந	பரிபாக காலத்தினாலே
பெக்வ(ஹகி)	பரிபக்வ மானபோது
சூத்ர ஸக்தி	ஆதியாகிய த்ரோதாந சக்தியானது
நரவரெ	அந்தப் புருஷ ஸ்ரேஷ்டனிடத்தில்
பதகி	பதிகின்றது.
(தஶாகவ)	அந்தச் சக்தி பதிந்தபோ திந்தப் புருஷனுக்கு
சுஹிநு ஹவெ	இந்த ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப்பும்,
ஶிஷ்ய	
நிஶ்ரயவெ	மோக்ஷத்தில்
ஊஹா	விருப்பும்,
மரு-வர ஹஜ	ஸ்ரேஷ்ட குரு சேவையுமாகிய அ
நஞ்சு(ஹவகி)	டையாள முண்டாகின்றது.
(சுபு)	அந்த அடையாளத்தினாலே சக்தி பாதத்தை யறிந்தபின்பு

தத்தசெஶ	அந்த ஸத்குருவை யத்திஷ்டித்திருக்
	கும் பரசிவனுவர்
சுவயு	ஆணவமல்வரூப மறியும்பொருட்டுக்
	குரு சமீபத்திற்கு வந்த இந்தச்
	சிஷ்யனுடைய
வாஸாநு	மலமாயா கர்ம பாசங்கள் மூன்
	றையும்
ஹளாத்ரயா	குண்ட மண்டலாதிகளை முன்னிட்
	டுச் செய்யு மாந்த்ரிக தீக்ஷை
	யால் இவனைத் தீக்ஷிப்பித்து
ஸகலா	பாச சூத்ரங்களைச் சேதிக்கும் ஞா
	னசக்தி ஸ்வரூபமான கட்கத்தி
	னாலே
ஸம்மிஶ்ரு	நன்முகச் சேதித்து,
தசை ஶிவகும்	ப்ரசித்தமான அந்தச் சிவ ஸ்வரூ
	பத்தை [ணை
வ்யூஹயநு	இவனுக்கு ப்ரகாசிக்கச்செய் திவ
ஶிவவஶம்	சிவபதத்தை
நயகி	அடையச் செய்கிறார்.
தீக்ஷாவஶாத்	இப்படித் தீக்ஷையாலே பரிசுத்த
	னாகச் செய்யப்பட்ட
வஷட்	இந்தப் புருஷனுவன்
(சுபஜ்ஞ)	தீக்ஷையாலபின்பு

IN13123-087 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸுவாஸுஷய நித்ய நைமித்திகாங்கமாய் மலரதி
கரஸேயா பாசங்களே யழிக்கும் சைவசமய
ஸாரம் த்தில் விசிதமாலே ஆசாரத்தை
ஸநாகிஷஸு அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

கண்ணிற்குப் படலாதி ரோகம்போல ஆணவமலம் தீர்வ யமாதலால் காலவிசேஷத்தி லதற்குப் பரிபாக முண்டாகும். அத்தக் கால விசேஷமாவது புண்யபாப கருமங்களின் லாம் யம். அதாவது, இருவினையொப்பாகும். இருவினையு மொத்தபோ தான் புருஷனுக்குக் கருமபல போகமில்லை. இருவினைகளில் எது அதிகமோ அது முன்னே பலன்கொடுக்கும். மற்றொன்று பின்னே கொடுக்கும். இரண்டுமொருக்காலில் பலபோகத்தைக் கொடாவாம். கொடுக்குமாகில் ஒரேகாலத்தில் ஸ்வர்க்க நரக போகம் வரவேண்டும். அப்படியின்மையா லிருவினையொக்குங் காலம் மலபரிபாக காலமென்றறிக.

அப்போது சக்தி பதியுமென்றது சக்தியெங்கும் வ்யாபக மாதலால் வியாபகவஸ்து எங்கிருந்தெங்கேவந்து விழக்கூடு மென்னில்? சொற்களுக்குப் பொருள் முக்யமென்றும் கௌ ணமென்று மிரண்டுண்டு. இவ்விடத்தில் சக்திபதியு மென்றது ற்குக் கௌணமாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். அதாவது, லோகத்தில் ஒரு புருஷனுடைய கண் ஒரு ஸ்திரீயினிடத்தில் விழுந்தென்று மி—த்த நோக்கிற்றென்று பொருள் கொள்வ தபோல; இவ்விடத்தில் அநுக்ரஹித்தென்று கொள்ளவேண் டும். பின்னு மான்மா நித்யஞ்யிருந்தும் சரீராதிசத்தால் நஷ்ட ஞ்ஞ னென்பதுபோலவும், வ்யாபகஞ் யிருந்தும் சிவத்வம் தோற்றுவதால் சிவத்தன்மை யடைந்தானென்பது போலவும், சக்தி யநுக்ரஹித்ததை விழுந்தென்று சொல்லியது.

ஸூஸூபசாரமாகச் சொல்லப்பட்ட விந்தச் சக்திபாத மானது உருவில்லா தாதலால் ஆன்மாவிற் சென்னசெய்யும். சக்திபாதம் வக்தபின் ஞன்மா வென்னசெய்வனென்னில்? ஒரு ஸ்திரீயாசஞலே திங்குவரப்போகிறதென்று சொல்லிக்கொள ஞ்சொல்லான தருவில்லாம லிருந்த மவ்ஸ்திரீயுள்ளவருக் குப் பயத்தை யுண்டாக்குகிறது. அவர்களும் பயந்து ஒருவ ரோடொருவ ராலோசித்த அவ்விடம் விட்டு அப்பால் பயமில் லாத விடத்திற்குப் போகின்றார்கள். அப்படிப்போ லுருவில் லாத சக்திபாதமு மான்மாக்களுக்கு ஸம்ஸாரத்தில் பயத்தை யுண்டாக்குகிறது. அந்தருமுன் ஸம்ஸார போகத்தைப் பரம ஸுகமாக நினைத்த புருடன் சக்திபாதம் வக்தபின் கொஞ்சம் ஞானக்கண் தெரிந்து ஸம்ஸாரத்தில் ஸுகமின்மையை யாலோ சித்த ஸம்ஸாரபயத்தைப் போக்கும் ஸத்குருவைப்போ யடைகி ன்றான். அத்தச் சக்திபாதம் வந்ததற்கு ஸம்ஸார த்வேஷாதிக ளடையாளமாகும். விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலர்களுக்குச் சரீ ரமின்மையால் சக்திபாத மறியக் கூடாதாதலா லிவ்விடத்தில் சொல்லிய சக்திபாதவடையாளம் சரீரமுள்ள ஸகலரான ஆன் மாக்களுக்கென்றறிக. இக்கருத்தே குருசேவை யென்றதினுலே காட்டப்பட்டது.

ஸகலனுக்கு ஆதாரமுண்டு, விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலரு க்கு ஆதார மில்லையென் றறிக. ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப்பாவதி, லட இச்சை. ஸ்ரேஷ்ட குருவாவது பரமேஸ்வர பரிபக்தம் நீங்காத ஸம்ப்ரதாய ஞான முள்ள குருவென்றதாம். எப்போது ஸகலனை புருஷனுக்கு நாமார்? நமக்கே திந்தத் தக்கக்கூண் டான சரீர முதலானவையென் றுலோசித்த அதைவிடக் கரு த்திகொண்டு ஸம்ஸாரதை விட்டு முக்தியை யடையவேண்டு மென்னு மிச்சைக் கடையாளமான ஸ்வரூபஞானமு மதற்காக

IN13123-088 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸத்குருசேவையு முண்டாகின்றதோ அப்போதே சக்தி பதித்
தென்று அறியப்படுகின்றது.

ஆகமங்களிற் சொல்லிய ஸத்குரு லக்ஷணங்களாவன்: ஞா
னம் க்ரியை யோகம் சரியை என்னும் பாத நான்கு மறிந்து,
சிவசாஸ்திரபரனு யெப்போதும் சிவபூசை அக்நிகார்ய மிவற்றி
லாசக்தி யுள்ளவனு யிருப்பது முதலானவையாகும். சிவன
வன்றி மற்றொருவர்க்குப் பாசத்தைப்போக்க வல்லமையின்மை
யால் ஆதாரமாக மாத்ர மிருக்கும் குருவை யதிஷ்டித்துப்
பரசிவனே பாசமோசனஞ் செய்கின்றானென் றறிக. சிவனையும்
சிவசாஸ்த்ரத்தையும் குருவையும் சரியாகப் பாவித்துப் பூஜிக்க
வேண்டும்; அப்படிப் பூஜிப்பதால் பலனுஞ் சரியாகும். ஸகல
தேவஸ்வரூபர் சிவன், ஸகல சாஸ்த்ரஸ்வரூபர் குரு; ஆதலால்
ஸர்வவித்தத்தினும் குருவினுஞ்ஞையை சிரஸில் வஹிக்கவேண்டும்.

ஞானசக்தியே கர்த்தரியென்னும் கத்திரூபமாய்ப் பாசங்
களைச் சேதிக்கின்றது. மந்திரங்களைப் போதிக்கும் ஸூக்ஷ்ம
கலாரூபையான அக்ஞானசக்தியே கர்த்தரியாமென் றறிய
வேண்டுமென்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விடத்தில்
சிவபதத்தை யடைவிக்கிறதொன்று பொதுவாகச் சொன்னதால்
மந்த்ரமந்த்ரேச்வர மந்த்ர நிர்த்ர நிர்த்ரகரம் என்னும் சக்தி பாதங்களுக்
குத்தக்கபடி ருத்ரபத மந்த்ரபத மந்த்ரேச்வரபத சிவபத
ங்களை முறையே அடைவிக்கிறதென்று கொள்க.

இந்தப்படி தீக்ஷையினாலே பரிசுத்தனுகச் செய்யப்பட்ட
இந்தச் சமயி புத்ரகன் ஸாதகன் என்னு மிவர்களி லொருவனு
கிய சிஷ்யன், பின்பு சைவ சமயாசாரத்தைத் தப்பாம லநுஷ்
டிக்கவேண்டும். சமயாசாரம் தப்பினை சைவர் பிசாசத்தன்
மையடைவரென்று வசனமிருக்கிறது. ஸாதீ தீக்ஷை செய்து
கொண்டவர் சமயாசாரம் தப்பினால் ப்ராயச்சித்த மவசியஞ்

செய்துகொள்ள வேண்டும். செய்யாவிடில் பிசாச பதங்கடை
க்குமென்பர்.

சமயி புத்ரகன் ஸாதகன் இம்மூவருக்கு முறையே ஆயுள்
ருக்கும் வரையி லநுஷ்டிக்க வேண்டியதாக வாகமங்களில்
வென் கட்டளையிட்ட சமயாசாரங்களாவன:—ஸ்நானம் பூஜை
ஜபம் த்யானம் ஹோமம் இவ்வைந்தும் நித்யகர்மம், எப்போ
தஞ் செய்யவேண்டும். சுக்ல கிருஷ்ணபக்ஷங்களிரண்டிலும்,
அஷ்டமி சதுர்த்தசி பர்வம் இத்தநிதிகளிலும், அஸ்தமான
காலத்திலும், அஷ்டுணய உத்தராயநங்களிலும், மற்றும் ஷட்
சீதிமுதலான மாஸப்ரவேச புண்ய காலங்களிலும், அதிக மா
ஸத்திலும், அதிகதினத்திலும், சூரிய சக்ர க்ரஹண காலத்
திலும், பூஜை ஜபம் முதலானவை யிரட்டிப்பாகச் செய்யவே
ண்டும். சாதர் மாஸ்யத்திலு மப்படியே ராத்ரியில் அவிஸன
ம் புசித்தக்கொண்டு வ்ரத மிருக்கவேண்டும். அஷ்டமி சது
ர்த்தசிகளி லொருபோதும் போஜநங்கூடாது.

என்னு மிவையெல்லாம் நித்யாங்கமாகும்.

நைமித்திகம், ப்ரதிஷ்டையென்று நைமித்திக மிருவகையாம்:—
நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் என்னு மூன்றுமாகுமூங் குருவு
க்குச் சொல்லப்பட்டபடியால் குரு மூன்றையுஞ் செய்யவேண்
டும்.

பின்னும் குருவானவர் தம் சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லியபடி
நித்யம் காம்ய மிரண்டையும் ஸாதகனுக்குப் போதிக்கவே
ண்டும். சமயி புத்ரகளிருவருக்கும் நித்யமே சொல்லவேண்
டும். தமது சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லியதல்லாம லந்யசாஸ்த்
ரத்திற் சொல்லியது செய்யக்கூடாது. ஸர்வ காரணராகிய
மஹாதேவரையும் அவர்சொல்லிய சாஸ்த்ரத்தையும் குருவை
யும் ஸாதகனையும் நிந்திக்கக்கூடாது. லிங்கச்சாயையை தாண்

IN13123-089 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

டக்கூடாது. நிர்மால்யத்தைத் தாண்டவுஞ் சாப்பி—வுங் கொடுக்கவுங் கூடாது. சிவபூஜை அக்நிபூஜை குருபூஜைகளை யுயிரிருக்கும் வரையில் விடாமற் செய்யவேண்டும். லிங்கசரல் ஆவரணமில்லாமல் சூக்யமாயிருந்தால் அதைப்பார்த்து சும்மா ஒருபோதும் போகக்கூடாது; ஆவரணஞ் செய்துவைக்கவேண்டும்.

இவைமுதலானவை சமயாசாரமாகும்.

சிவத்வம் வேண்டுமென்று கோமமவ ரிவைகளை யதத்தியஞ் செய்யவேண்டுமென்றறிக. (5)

அவதாரிகை.

இப்படிச் சைவதீக்ஷை செய்துகொண்டு சமயாசாரத்தப்பாமல் நடக்கிறவன் சரீர முடிவில் சிவபதத்தை யடைகிறுனென்கிறார்.

உ—ஸ்லோகம்.

வாதாய ஜாத விலாபராண மவிகல ஞாபர
விபூதள தனிஷ்டகரோபி ரதொஜெ சிவநி
ஹிதரா வாஜ்ஞயாமா ஹிவகழி। அவா வரவ்வா
வவிஸ்ஸ வாரசிவ வஸோ நீசிதா தெந ஸகோ
தெநஜாஹா தெஜெவ—ஒணை—ா நிவிஷ வரிவ்யதே
ஸஜ்ஜவீ கி ராஹை ॥ *

வடமொழி.

வாதாய ஜாத விலாபராணம் - அவிகலம் - அபராது - விபூதள - தனிஷ்டகரோபி - ரதஃ - சிவ நிஹிதரா - வாஜ்ஞயாமா - ஹிவகழி - அவா - வரவ்வா - வவிஸ்ஸ - வாரசிவ வஸோ - நீசிதா - தெந - ஸகோ - தெந ஜாஹா தெஜெவ - ஒணை - நிவிஷ வரிவ்யதே - ஸஜ்ஜவீ கி ராஹை.

சிவ - சிவநிஹிதரா - தந - ஈஜ்ஞயாமா - சிவ கும் - அவா - வரவ்வா - ஸ்ரவிஸ்ஸ - வாரசிவ வஸ நீ - நீசிதா - தெந - ஸகோ - தெந ஜாஹா தெஜெக வ - ஒணை - நிவிஷ வரிவ்யதே - ஸஜ்ஜ வீ கி - ராஹை.

(இதன்பொருள்.)

(வாக்யம்)	இந்த ப்ரகாரம்
வாதாய ஜாத விலாபராண மவிகல ஞாபராது	தமது சித்தாந்த சாஸ்த்ரமாகிய காமிக முதலான தந்த்ர ஞானத்தாலே இது விஹிதமென்று நிச்சயித்தறியப்பட்ட ஸமயாசாரத்தைக் குறைவில்லாமலநுஷ்டிப்பவனும்
விபூதள (வாக்யம்)	காமத்தால் அல்லது அகாமத்தால் ஸமயாசாரத்திற்கு லோபம் நேரிடும்போது
தனிஷ்டகரோபி	அதற்குச் சாஸ்த்ர விஹிதமான ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டான ஸம்பன்னனும்
சிவநிஹிதரா	ப்ராணாந்த காலத்தில் பரசிவனிடத்தில் முறைப்படி வைக்கப்பட்ட மனதுள்ளவனும்

IN13123-090 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரூதஃ மரணமடைந்த திக்ஷித னுவன்,
கூதெயாமாஸ மரண மடைந்தபின் சரீரத்திற்கு
விதிக்கப்பட்ட ஸம்ஸ்காரமாகி
ய அந்த்யேஷ்டியினுலே
ஶிவகூம ஷ்ரூவா சிவஸ்வரூபத்தை யடைந்து,
வ்யாவ்ருவா வ்யாபகத் தன்மையாலே
சூவவிஶுஃ ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்க ளுள்ள
வனுய்,
வஸுஶிவஸுஃ பரமசிவனேபி சரியான ரூபமுள்
ளவனுய்,
கெந அவனது
ஸ்வெகாவ்ருநீ பஞ்சக்ருத்யஞ் செய்வதில் சக்தி
ஶிதா யிருந்தும் தானீச்வர னல்லா
தவனுய்,
ஸ்வபாவிகமான ஆனந்தமே நி
றைந்தவனுய்,
ஸமஸ்த முக்தாத்மாக்களாலுஞ்
சூழப்பட்டவனுய்
சிவசமாந ஸந்தோஷ முள்ளவனுய்
இருக்கிறன்.

தாத்பர்யம்.

சமயாசாரத்தைக் குறைவில்லாம லநுஷ்டிப்பதாவது, நித்யனைமித்திகாதி கருமங்களைச் சுகர்மம் அகர்மம் என்னும் பேதத்தால் பிரும் லோபமின்றி யநுஷ்டிப்பதாம். இவ்விடத்தில் வேதவிஹிதமான கருமமுஞ் செய்யவேண்டுமென்று ஆகமங்களிற் சொல்லியிருப்பதா லவையுங் கூட்டுக. ஆனால் வேதவிஹிதமான கருமமெல்லாஞ் செய்யவேண்டும், சைவகருமத்தை விடக்கூடாத என்றமையால் வைதிககருமம் சைவகருமத்திற்கு விரோதியல்லாம லிருந்தால் செய்யவேண்டும்; விருத்தமாயில் விடவேண்டுமென்றறிக.

ஆனலிக்த வைதிகாநுஷ்டானமும் சைவாநுஷ்டானமும் லோகதர்மிணி திகழ்கையுள்ளவருக்கே சொல்லப்பட்டது. வேதாமிணி திகழ்கையுள்ள வைதிகருக்கல்ல. அவர்களுக்குச் சைவாநுஷ்டானமே முக்யமாகும். வைதிக சக்தியாநுஷ்டானத்தில் விஹிதவசகம் இச்சையால் விகற்பித்ததாகும்; முக்யமல்ல. பௌதிகதிகழ்ந்த நைஷ்டிகதிகழ்ந்த பெற்றவிரு வரும் வைதிக ஸந்தியைச் செய்தாற் செய்யலாம், விட்டால் விடலாம். சைவஸந்தியை யொருபோதும் விடக்கூடாது, விட்டால் நரகம் வருமென்கையால்.

கர்மத்தால் வரும் சமய லோபமாவது ஸ்வேச்சையால் வருவது. அகர்மத்தால் வரும் சமயலோபமாவது ராஜிகதை லீலையாய் வரும் லோபமாகும். சமயலோப ப்ராயச்சித்தஞ் செய்பாவிடில் திகழ்ந்த நிஷ்பலமாகும்.

ப்ராணாந்தகாலத்தில் பரசிவனிடத்தில் மனதை வைக்கு முறையாவது, மூதல் ஸ்லோகத்திற் சொல்லியவழி இருதயாதி ஸ்தானத்தில் ப்ரம்மாதி காரணேஸ்வர ராதியாகக் க்ரமமாக மூலாதாரத்திலிருந்து ப்ரகாசிக்கு நாதஸ்வரூபமாகிய ப்ராஸாத

IN13123-091 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

மந்த்ரத்தி னுச்சாரணத்தால் தம்யோக வல்லமையாலேப்ரம் மரந்த்ரத்தைப் பேதித்து த்வாதசாந்தத்திலிருக்கும் பரசிவ னோடு ஐக்யபாவனை செய்து பரசிவனிடத்தில் அசையாமல் மனதை வைப்பதாகும்.

இப்படிப் ப்ராணந்த காலத்தில் சிவத்யாகஞ் செய்யவே ண்டுமென்பது சக்தன் விஷயமாகும். அசக்தனுகில் இதைபெ ல்லா மவனுக்காக ஆசாரியன் முதலானவர் செய்யவேண்டும். ப்ராணன் புறப்படும் ஸமயத்தில் கர்ண ஸமீபத்தில் ஸத்ஹிதா மந்த்ரம் விசேஷமாகச் சிவமந்த்ரம் பஞ்சாக்ஷரம் இவை ஜபி க்கவேண்டும்.

முன்னமே தீக்ஷையினுலே பாசச்சேதஞ் செய்து சிவத் வம் வந்திருப்பதால் அந்த்யேஷ்டியால் சிவத்வத்தை யடைந் தென்ற தெப்படியென்னில்? தீக்ஷானபின்பு அஜ்ஞானத்தி னுலே ஸமயாசாரலோபம் வந்த ப்ராயச்சித்தமுஞ் செய்யாவி டில், அவனுக்குச் சுத்திநிமித்தம் அந்த்யேஷ்டி செய்யவேண்டு மென்று கருத்து. ஆதலால் ஆகமங்களில் நித்யமுதலான ஸமயா சாரங்களை நன்முக அநுஷ்டிக்கு மவர்களுக்குத் தத்வசுத்தி யுள்ள அந்த்யேஷ்டியை விட்டுக் கேவல சிவாக்நியினுலே அந்த் யேஷ்டி செய்யவேண்டும். ஸமயாசார லோபமுள்ளவருக்குத் தத்வசுத்தியுள்ள அந்த்யேஷ்டி செய்யவேண்டுமென்று சொல் லப்பட்டிருக்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களாவன? எல்லாமறியுந்தன்மை, எப்போதும் த்ருப்தனுந்தன்மை, அநாதிபோத முள்ளவனுந்த ன்மை, ஸ்வதந்த்ரனுந்தன்மை, குறைவில்லாத சக்தியுள்ளவ னுந்தன்மை, அநேக சக்தியுள்ளவனுந்தன்மை, இவை யறுகுண ங்களாகும்; இவை முக்தியிலுண்டாகும்.

இதனுல் மற்றச் சித்தாந்தஞானமெல்லா மிந்தச் சைவசித் தாந்தஞானம்போல நித்ய நிர்மலமாகா, பசுஞான முள்ளவ ராற் செய்யப்பட்டமையாலென்று சொல்லப்பட்டன.

பாசஸம்பந்த மிருப்பதால் மற்றவர்க்குப் பரசிவ ஸாம் யமில்லை. ஆதலால் ஸர்வஜ்ஞராகிய பரமசிவனுலே செய்யப்ப ட்டபூர்த வாக்யமான ஆகமஞானமே மோக்ஷஹேது வென்று கருத்து.

முக்தான்மாக்களும் சிவனும் ஸமானமாகில் இருவருக்கும் பேத மென்னவென்னில்? முக்தான்மாக்களுக்கு ஆண்மலாப மாகிய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் சிவப்ரஸாதத்தினுலே கிடைத்த மையால் சிவன அநாதிமுக்தர், இவர்கள் ஸாதிமுக்தர்; ஆதலால் இவர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி பாதி பஞ்சக்ருத்யமுஞ் செய்யவல்ல மையிருக்தம் இல்லாதவர்போல அநீச்வரரா யிருப்பார்கள்: க்ருத்யஞ்செய்யமாட்டார்.

ஸகல முக்தான்மாக்களினுலுஞ் சூழப்பட்டவனு யென்ற தால் பரமசிவ ஸமானரான முக்தான்மாக்களைநேகம்பேருண் டென்றதிக. சிவஸமான சக்தோஷமுள்ளவனு யிருக்கிறனென் றதால் முக்தனுக்கு மறுபடி ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புதலில்லை யென்று கருத்து. (உ)

அவதாரிகை.

இந்த ஸ்லோகத்தில் தீவ்ரமாகிய மலபரிபாகத்தில் தீவ்ர மாகிய சக்திபாதம் வருகின்றமையால் ஸகலருக்கு ஸாவகாஸ நிர்வாண தீக்ஷையுஞ் ஸாவகாஸ சிவத்வமுஞ் சொல்லி மேல் விஜ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலருக்குத் தீவ்ரதரமான மலபரிபாக த்தில் தீவ்ரதரமான சக்திபாதம் வருகின்றமையால் உடனே நிர்வாணதீக்ஷையு முடனே சிவத்வமுஞ் சொல்லுகிறர்.

IN13123-092 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நூ—ஸ்லோகழி.

கூதயுஷும் தீவ்ரவாகெ ரூஜீய ஹவ ஜிஹா
கெஸ மெஜநயாழி-ருதஹஸு ஸம்ஹா ஜி-ரூக்ஷி கஜெ
கீ ஷ்ஸதந-வியரணெ நிஷ்ரூஹாநெயா விவிநது
ஸாம்கோஹா ஊத்ரஸக ஸ்ரீவஷ ஜித-ஷம் யொக-ஷி
கதயாகமய வ்ராவெவ்ரநம் உஹிஸவாஸு ஷ்ஸதந-
விரஹாதாயாகி வஷ்ய ஸ்ரீவகுழி ॥ *

வ ஷ ஜ ஷ ழி.

கூதயுஷும் - தீவ்ரவாகெ - ரூ-ஜீ - ய - ஹவ
ஜிஹாகெஸ மெஜநயாழி-ருதஹ் - ஸஹு - ஸம்ஹாஸு - ஜி-
க்ஷி-கூஹா - ஊகி - ஷ்ஸதந-வியரணெ - நிஷ்ரூஹஸு -
கூதயுஸ்-விவிநது - ஸாம்-கூ-கூஹாஸ் - கூத்ரஸகு-ஸ்ரீவ
வஷ்ம்-கூத-ஷம் - யொக-ஷ்ம் - ஊகி-ஆகமயய-வ்ராவெ-
வநம் - உஹிஸவாஸு - ஷ்ஸதந-விரஹாதஸு - யாகி-
வஷ்ய - ஸ்ரீவகுழி. *

(இதன் பொருள்.)

(கிஞ்சு) பின்னும்
கூதயுஷும்ரூஜீ மிகுந்த அந்த ஆணவமலமானது
தீவ்ரவாகெ தீவ்ரதரமான பரிபாகமுள்ளதா
(ஸதி) யிருக்கும்போது

கூயுஸ் மூன்றுவித ஆணவமாக்களி லொரு
வன்
ஹவ ஜிஹாகெஸ மெஜநயாழி-ருதஹஸு ஸம்ஸாரத்தா லுண்டாகிய அளவ
ற்ற பெருந்துக்கத்தினல் பாதிக்
கப்பட்டவனய்
ஸம்ஹாரூக்ஷி பரசிவ ப்ரஸாதத்தினலே ஸம்ஸா
ரமோசகம்
கூஹாஸ்யாதிகி வி எப்போ துண்டாகுமென்று விசா
விநது ரித்து;
ஷ்ஸதந-வியரணெ தனது தேகத்தை தரித்தலில்
நிஷ்ரூஹஸு இச்சையில்லாதவனய்
கூதாஸ் இவ் கிந்த ஸம்ஸாரத்திருந்து
ஸாம் எவ்வி
கத-ஷம் ஒப்பற்ற
ஸ்ரீவஷம் சிவபதத்திற்
யொக-ஷ்ம் சேர்க்க
கஸகூதகி யார் வல்லவனென்று
ஸ்ரீகயய ஆலோசித்து
வநம்வ்ராவெ இந்தச் சிவனைப்பெற்று
ஹிஸவாஸு சேஷிக்கப்பட்ட பாசமுள்ளவனய்
ஷ்ஸதந-விரஹாதஸு தன் ஸரீரத்தை விடுவதால்

IN13123-093 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹரஃ உடனே
சிவகுலம் சிவத்வமாகிய மோக்ஷத்தை
யாதி அடைகின்றான்.

தாத்பர்யம்.

ஸகலருக்கும் ப்ரளயாகலருக்கும் கர்ம ஸாம்ய மூண்டாவதால் சக்திபாத மூண்டு. விஞ்ஞானகலருக்குக் கர்மமின்மையால் சக்திபாதம் வாராதென்னில்? மாயா சம்பந்தமான காரணமேயவனுக்குக் கர்மமென்னப்படும். முழுதும் கர்ம மழிபாதலா லேதோவொரு கர்மபலமேயவனுக்கு விஞ்ஞானகலத்தன்மைவந்தது, அந்தக் கர்மமு முன்னமே ஸகலரு யிருக்கும் போது ஸம்பாதித்ததாம்; சூக்ஷ்ம சரீரியாதலால் ஸத்திபாத காரணமாகிய கர்மஸாம்யங் காரணக்கூடாமலிருக்கிறதென றறியவேண்டும். இல்லாவிடில் விஞ்ஞானகலருக்குச் சக்திபாதமின்மையால் நிகூடையில்லை, நிகூடையினமையால் மோக்ஷமில்லையென்று வரும். நிகூடையே பாசத்தை விலித்த மேலான சிவபதத்தைக் கொடுக்குமென்ற வசனமிருப்பதால் என்றறிக.

இவ்விடத்தில் தீவ்ரதரமான சக்தி பாதத்தினாலே யுடனே சிவத்வமானது விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலருக்கு வருவதநிச்சயம், ஸகலருக்குப் பெரும்பாலும் வரும், விஞ்ஞானகலர் ப்ரளயாகலருக்கு ப்ராரத்த கர்மபோக மின்மையால் தீவ்ரதரமான சக்திபாதம் வரும். அதனாலுடனே சுத்தஸ்வரூபமாய் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி லக்ஷணமுள்ளதா யிருக்கும் சிவத்வம் வரும். ஸகலருக்கு ப்ராரத்த கர்மபோக மிருப்பதால் கர்ம ஸாம்யத்தித்தருத் தக்கபடி சிலருக்கு மந்தமாய் அல்லது மந்ததரமாய்ச் சக்திபாத மூண்டாகின்றது. சிலருக்குத் தீவ்ரமாய் அல்லது தீவ்ரதரமாய்ச் சக்தி பதிகின்றது. இப்படிச் சக்திபாதம் பல

விதமாதலா லவர்களுக் குடனே சிவத்வம் வருவது பெரும் பாலுமே யாமென்றறிக. மந்தகரம் மிகமெது, மந்தம் மெது, தீவ்ரம் சருக்கு, தீவ்ரதரம் மிகச்சருக்கு என்னப்படும். (கூ)

அவதாரிகை.

மந்தகர மந்தமுதலாகிய மலபரிபாகாதி குணமான சக்திபாத பேதத்தை யநுஸரித்துச் சமய விசேஷாதி தீக்ஷை செய்விக்கப்பட்ட ஸகலருக்குத் தீக்ஷாதிகுணமாக ருத்ர ஈஸ்வரர் பதமுதலானவை கிடைக்குமென்கிறார்.

ச—ஸ்லோகம்.

ஸந்தாதெஜ்யஃ கெவி வதெ கதிவி வஸயாம
ஸம்க்ஷ்யகிம் கதிசிஷ்டாம் ஜ்வா ஜிம்மா அபுநாதெஜ்ய
கிபவகித கநவொ ஸஜ்ஜ்ரெஜ்ஸம் வதநு। ஜகி
கூ யொஜிகா யெவகி ஸ்ஜ்யஜ்ரகஃ ஜ்ரெகிய
ஜ்ஜதெ வதொகெ ஜெவஸாமூ ஜீக்ஷிதாஜ்ஜெஜ்ஹ
வஜ்ஜ மஸ்ஜ்ஹி யபுஜி ஸாக்ஷா ஜிவகுழி॥ *

வ்யாக்யானம்.

ஸந்தாதெஜ்யஃ - கெகுவி - வதெ - கதிவி - வ-
வஸயாம - ஸம்க்ஷ்யகிம் - கதிசிஷ்டாம் - ஜ்வா - ஜிம்மா
அபுநாதெஜ்யஃ - கிபவகித கநவஃ - ஸஜ்ஜ்ரஃ-ஜெஸ
ஸம்-வதம் - அ - ஜகிகூயா - யொஜிகாஃ - யெவகி
ஸ்ஜ்யஜ்ரகஃ - ஜ்ரெகிய - ஜ்ஜ்கூ - வஜ-ஜொகெ

வெஸாமயாஸ் - தீக்ஷிதாஃ - தெ-ஹுவதஜ மஸ்ஸ
ஹிஃ-யாஜி - வாக்ஷாஸ் - ஶிவகுழி. *

(இதன்பொருள்.)

கேவலி	ஆணவமலமாவது
நேரெஜெஃ் (வாகெஃ்)	மந்ததர மந்த முதலான
வெகெ்ல(ஸகி)	பாக விசேஷங்களாலே
கெவி	பரிபக்வமா யிருக்கும்போது
	ஸகலரில் மந்ததர மந்தபாகமுள்ள சிலர்
(கூரோகு)	முறையே
(மஸ்ரெஃ்)	குருவினிடத்திலிருந்து
ஸேயாம் கதிஸி	மந்ததர பாகாநுகுணமாக மந்ததர லக்திபாதத்தை யநுசரித்து
ஷூ ஹ்ஹம் ஸ்ரூகிஃஜுவா வ	சமயதீக்ஷையையும் மந்த பாகாநுகுணமாக மந்த லக்தி பாதத்தை யநுசரித்து அதைவிட கொஞ்சம் விசேஷமுள்ள விசேஷதீக்ஷையையும் பெற்று,
மிஜா அஃ நா மெஜெஃ்	நித்ய மாத்ராதிகாரிக ளாகையால் நித்யகர்மத்தில் விதித்த சிவபூஜை ஸ்நாநம் சந்த்யாவந்தனம் ஜபம் நித்யாக்நி கார்ய முதலான செய்கைகளிலேயே

(நாஜே யாவயி கூா)	காலத்தைக் கடந்து
(ஈஜி)	முடிவில்
நிவதித சாந வஃ	தேகத்தை விட்டவர்களாய்,
ஸாஜ்ரம் வஜம்	ஸமயிகள் ருத்ரபதத்தையும்
ஸொஸம் வஜஜு	விசேஷ ஸமயிக ஸ்ரீஸ்வரபதத்தையும்
யாஜி	முறையே யடைகின்றார்கள்;
யெ	இப்படி ஸமய விசேஷ தீக்ஷையாலாயிஸ்பு தீவ்ர பாகாநுகுணமான தீவ்ர சக்தி பாகமுள்ள யாதொரு ஸகலர்
ஸாகிகூ யொ ஜிதாஃ தெ	லோக தர்மிணியான நிர்வாண தீக்ஷைசெய்விக்கப்பட்டார்களோ அவர்கள்
வதி ஸுயஜாந கஃ	பரசிவ பூஜையினாலேயே காலத்தைப் போக்கி
வெதெ ஹொகெ	மரண மடைந்தபின்பு சுத்த புவநத்தில்
(ஹொமாநு)	போகங்களை
ஹுகா வ	யநுபவித்து
(சுநஜ்ரம்)	பின்பு

IN13123-095 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வொஸாஹுஸ் போகேச்சை நீங்கினபடியால்
ஹுவ நஜ மஸ புவனேஸ்வரர்களினுலே
ரஹிஸ்
நிகூஹிதாஸ்

கிவ்ரதர பாகாநு குணமாகவை
ராக்ய நிகூஹ செய்விக்கப்பட்
டவர்களாய்

வஸாக்ஷாத்
ஸிவகும் யாஞ்ஜி

ப்ரத்யக்ஷமாக
பரசிவ ஸாம்யமாகிய சிவர்வ
மடைகின்றூர்கள்.

தாத்பர்யம்.

சக்திபாத பேதங்களிடையாளங்களாவன:—தீவ்ரதர சக்திபாதமாகில் நிகூஹயானவுடனே சரீரம் விழுந்திபோகும். தீவ்ரமாகில் உடனே மூர்ச்சைவரும். மந்தமாகில் சரீரம் கடிக்கும். மந்ததரமாகில் மயிர்க்கூச்ச முண்டாகும். இவையடையாள மென்னப்படும்.

இப்படிச் சக்திபாத பேதங்களே யறிந்து செய்யவேண்டிய நிகூஹ விசேஷங்களாவன:— மந்ததரபாதத்திற்கு ஸமய நிகூஹ, மந்த பாதத்திற்கு விசேஷநிகூஹ, தீவ்ரபாதத்திற்கு உடனே யல்லாத நிர்வாண நிகூஹ, தீவ்ரதர சக்திபாதத்திற்குடனே நிர்வாண நிகூஹயுஞ் செய்யவேண்டும்.

சரீரம் விழுதல் மூதலாகிய சக்திபாதக் குறிகளே நிகூஹயான பின்னல்லவோ அறியவேண்டும், முன்னெப்படி யறியலாமென்னில்?

குருவானவர் தனது ஞான வல்லமையாலும் சிஷ்யனுடைய வெளிச் செய்கைகளினுலு மறியவேண்டும். அறியாவிடில்

குருவுக்கும் தோஷமுண்டு, சிஷ்யனுக்கும் சக்திக் குறைவுண்டாகும். ஆகையால் குருவானவர் சிஷ்யனுடைய உயர்வு தாழ்வுக்குத் தக்கபடி பரீக்ஷித்துத் நிகூஹ செய்யவேண்டும். இழுத்தாலு மடித்தாலும் வருத்தப் படாதவர்கள் சுத்தர், நிகூஹக்கு யோக்யரென்றறிக.

ஸமய விசேஷ நிகூஹகளுக்குச் சிவாச்சேத மில்லை, ருத்ர பதமு மீஸ்வரபதமு முண்டாகும். நிகூஹயானவர்கள் கணபதி குருவினுடைய புவநத்தில் பிறந்து மந்த்ரசக்திகளைப் பெற்ற இளஞ் சூரியனைப்போல ப்ரகாசிக்கின்ற தேகமுள்ளவர்களாய், நெடுங்காலம் தேவதாஸ்திரீகளோடு விசேஷபோகங்களனுபவித்து, அந்த இச்சையை விட்டுப் பின்பு சிவபதஸ்வர்யம் பெறுகின்றூர்களென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நிகூஹகளுக்குத் தக்கபடி ருத்ராதி பதங்களைப் பெற்றுக் கடைசியில் சிவபதம் பெறுவாரென்றறிக. (ச)

அவதாரிகை.

கன்முகத் நிகூஹ செய்துகொண்டு ஸமயாசாரத்தப்பாமல் நடப்பவன் சிவபதமடைவான். நிகூஹதனு போதிலும் ஸமயலோபம் வந்து ப்ராயச்சித்தஞ் செய்யாவிடில், நூறுவருஷகாலம் பிரூசபத மடைந்து பின்பு சிவபத மடைவான. நிகூஹயில் குறைவுவந்தவனுக் கொருபோதுஞ் சிவபத மில்லையென்கிறூர்.

கு—ஸ்லோகம்.

நாநா வெகலயு ஹீநாம் ஸிவவத விஷயாம
வாவ்ருத்தீக்ஷாம் கதி-ஏவ்வும் அயந்தா நீஸஹ்ய ஹத்ரு
ஹுவி அரதி அயொ யாதி தஸ்ய-ஈ ஸ்ரு।

IN13123-096 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சுஜெ குவுாஉ காவுா ஸகவித தஸடிோ ஹுகி
தொஜெ ஸிவகூம் தீக்ஷா வெகையு யுகூா வாடிய
வகிதா வஸ்திஹாநா நயந்தி. *

வ உ ஊ ழ.

நாநாவெகையு ஹீநாம் - ஸிவபதவிஷயாம்-
பாவு-தீக்ஷாம் - தஉஞ்சும் - அயாம் - ஸ்ஸாஸு-
ஹகுா-ஹுவி - அாகி - அயுஃயாகி - தவிவுஃகிஃ -
வெஸ் - சுஜெ - குவுாஉ காவுா - ஸகவித தஸ
ஃஹுகிதஃ - சுஜெ - ஸிவகூம் - தீக்ஷாவெகையு-
காஃ - வடிய ஸிவகிதாஃ - வஸ்திஹாநாஃ - நயந்தி. *

(இதன் பொருள்.)

யஃ	யாதொரு புருஷன்
ஹுவி	இந்தப் பூலோகத்தில்
நாநா வெக	யாதொரு குறைவு மில்லாததான
ஹீநாம்	
ஸிவபதவிஷ	சிவபதத்தைப் பெறுதற்குரிய
யாம்	
தீக்ஷாம்	தீக்ஷையை
பாவு	பெற்று,
தஉஞ்சும்	அதற்குப்பின்

ஸ்ஸாஸு அயாம்	பரசிவன் பணியாகிய ஸமயாசாரத்தை
ஹகுாஅாகி (வஃ)	அவன்;
ஸிவகூம்	சிவபதத்தை
யாகி	சித்தமாயடைகிறான்.
தவிவுஃகிஃ ஸ	அந்த ஸமயாசாரத்திற்கு லோபம் வருமாகில்
சுஜெ	ப்ராண முடிவில்
குவுாஉ காவுா	பிசாச ஸரீரம் பெற்றதனால்
ஹுகிதஃ	பிசாச போகத்தினாலே
ஸகவித தஸஃ	நூறுவருஷகாலம் கடந்தவனாய்,
சுஜெ	அந்தப் போகமுடிவில்
ஸிவகூம்யாகி	சிவபத மடைகிறான்.
தீக்ஷாவெகையு யுகூாஃ	தீக்ஷையில் குறைவுள்ளவராயும்
வடிய ஸிவகிதாஃ	ஸமயாசாரந் தப்பினவராயும்
வஸ்திஹாநாஃ	கர்மாநுஷ்டானத்தில் பல வந்தே கமுள்ளவராயு மிருப்பவர்
ஸிவபதம்	ஒருபோதும் சிவபதம்
நயாந்தி	அடையமாட்டார்கள்.

IN13123-097 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தாத்பர்யம்.

தீக்ஷையிற் குறைவுகளாவன? தீக்ஷாங்கங்களின் குறைவுகளாகும். அவையாவன? மந்த்ரதத்வசக்திபாதமூர்த்யாவனுக்கு நிர்வாணதீக்ஷை செய்தல் அந்தந்த மந்த்ரலோபங்கள் க்ரியாலோபங்கள் முதலானவையாம்.

ஸமயாசாரத்தி லன்பாவது நித்யநைமித்திக பூஜாக்ரியைகளை யநுஷ்டிப்பதில் பயனுண்டென்று நம்புமாஸ்திக புத்தியாகும்.

ஸமயாசார லோபம் ஒருமாதி லென்றவிடத்து, புத்தி பூர்வமாக வருமாதி லென்று கொள்ளவேண்டும். அபுத்தி பூர்வமாக வந்த ஸமயாசார லோபத்திற்கு, அத்யேஷ்டியால் சுத்தியுண்டாகும். புத்தி பூர்வமாக வந்த லோபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தஞ் செய்யாவிடில், அத்யேஷ்டியாலே சுத்தியுண்டாகாது. உண்டாகுமென்னில்? ப்ராயச்சித்தம் விதித்த சாஸ்த்ரம் வீணாகவேண்டும்: ஸமயாசாரந் தப்பினால் பிசாசபதம் வருமென்னும் வாக்யமும் விரோதிக்கும், ஆகையால் ஸமயாசாரந் தப்பினால் நூறு ஸம்வத்ஸரம் பிசாசபதம் வருமென்பது சித்தம்.

தீக்ஷையில் அங்க ப்ரத்யங்கங்களுக்குக் குறைவு வந்த ஸமயாசாரமுந் தப்பிப்போன லவர்களுக்குச் சிவபதமில்லை யென்றதால் தீக்ஷாங்கக் குறைவு வந்தபோதிலும் ஸமயாசாரமநுஷ்டித்தால் சிவபதமுண்டு. தீக்ஷையே முழுதுமில்லாவிடில்லையென் றறிக.

கர்மபலத்தில் ஸந்தேகமாவது, இந்தக் கர்மாநுஷ்டானத்தில் பலமுண்டோ இல்லையோ வென்னுஞ் ஸந்தேகமாகும். ஆகையால் தீக்ஷைக்குறைவும் ஸமயலோபமும் ஸந்தேகமுள்ளவருக்குச் சிவபதமில்லை; ஸம்ஸாரமே யென்றறிக. (டு)

அவதாரிகை.

தீக்ஷை பெற்றவர் முக்யமாக அநுஷ்டிக்க வேண்டிய ப்ராஸாதமந்த்ரத்தி லிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

சு—ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீகண்ட²நாத²முமா ஸஹிதம் ப்ரஸாத³
மாதி³த்யயோக³ப³லதோ ப்³ரஹ்மணைவ யோக்ஷ்யே
வரி மாஸ்ய மெகநாப³ஸுத்ரகுல்யகூடி। ஜ்ஜ்வல
தூ³ர்த்வஸ்ய ஸகிரவபுரா ஜ்ஜியா நநாக ஸ்ரிவா
வாயு ஸகிகல ஸயுத ஸஸிகிரணாவெயுவம் விவஸ்வ
ந்தம் ॥ *

வ்ருத்தி.

ஸ்ரீகண்ட²நாத²முமா - ஸஹிதம் - ப்ரஸாத³ம் - ஆதி³த்ய - யோக³ - ப³லதஸ் - ப்³ரஹ்மணா - ஏவ - யோக்ஷ்யே - தத³ஹ-வரி - மாஸ்ய - மெகநாப³ - ஸுத்ரகுல்ய-கூடி - உஜ்ஜ்வல - தூ³ர்த்வஸ்ய - ஸகிரவபுரா - ஜ்ஜியா - நநாக - ஸ்ரிவா - வாயு - ஸகிகல - ஸயுத - ஸஸிகிரணாவெயுவம் - விவஸ்வந்தம் - ஸஹ - ஸகிகல - ஸயுத - ஸஸிகிரணாவெயுவம் - விவஸ்வந்தம்.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்ரீகண்ட²நாத²முமா ஸஹிதம் ப்ரஸாத³ம் ஆதி³த்ய யோக³ப³லதோ ப்³ரஹ்மணைவ யோக்ஷ்யே வாமிக்கு ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வராலே

IN13123-098 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கயிதஃ உபதேசிக்கப்பட்ட
வ்ரஹ்மாதிஃ ப்ராசாத மந்த்ர ஸ்வரூபமாவது
யயா எப்படியென்னில்?
வ்ரஹ்மணஃ ஹகாரம் முதற்கலை
ஸ்யா ஔகாரம்-உ
ஈஸ்வரஸ்ய ஊகாரம்-ஊ
ஸ அப்பால் மகாரம்-ம
ஹம்
ஸதாசிவா விந்து-பு
ஸமாஸனம் அர்த்த சந்த்ரன்-ஸு
உன்மனீ மேல் நாதம்-ள
தஸ்ய வ்ரதஃ அதற்கப்பால்
ஸ்ரீஃ
ஸக்திஃ இந்து விர்த்தத்தோடு கூடிய கலப்
பை வடிவான சக்தி-அ
ஸ்யாத் அப்பால்
உன்மனா உன்மனை
ஜ்யேஷ்டா கூ - வது கலையென் றறிக.
ஸம்ஜ்ஞ இந்த உன்மனுத்தத்திலே
வாசயஃ இந்த ப்ராசாதமந்த்ர வாச்யரான
பரசிவஞானவர்
ஸமவம் இந்தப்படி

ஸப்தகலாஃ ஏழ்பது கலைகளோடும்
(விஹாகி) கூடி விளங்குகின்றார்.
ததா அப்படியே
ஸ்ரீகண்டாதயஃ பதினறுகலைக ளுள்ளவராயும்
விஸ்வேஸ்வராதயஃ பல்லிரண்டுகலைக ளுள்ளவராயும்
(விஹாகி) ப்ரகாசிக்கின்றார்.

தாத்பர்யம்.

சுப்ரமண்ய ஸ்வாமியும் குரு வரிசையி லகப்பட்டிருப்ப தால் அல்லது அகஸ்தியருக்குக் குருவாயிருப்பதால் ஸ்கந்த குரு வென்றது.

இதனால் குருவா யிருப்பவருக்கே ப்ராஸாதமந்த்ர முப தேசிக்கப்படும், மற்றவருக்கில்லையென்று சொல்லப்பட்டது.

இவ்விடத்தில் ப்ராஸாத பதத்திற்கு சூத்தாத்பர்யமிற் சொல்லிய பொருளாவது; ப்ரா=சிவ�ஞானம், ஸா=கதி, த=கொடுப்பது, சிவஞான கதியாகிய முக்தியைக் கொடுப்பதால் ப்ராஸாத மென்னப்படும். சிவஞானத்திற் கொப்புமிகை யில்லாமையாலிந்த ப்ராஸாத மெல்லாவற்றிற்கு மேலாகுமென்றறிக.

ப்ராஸாத மந்த்ரம், உ-கசு-கஉ-கா-கு-அ-சு-டு-கலைக ளுடையதாய் ஏட்டிலிதமாயிருக்கும், அவற்றுள் இங்கே சொல்லிய உ-கசு-கஉ-கலைகளுள்ள மூன்றுவித ப்ராஸாதமும் முக்யமாகும் என்றறிக. (சு)

அவதாரிகை.

கஉ-கலை கசு-கலையுள்ள ப்ராஸாதங்களின் ஸ்வரூபத் தைக் கூறுகின்றார்.

IN13123-099 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

எ—ஸ்ரொகழி.

ஸ்ரஹிநரு ஹணாஂஸு-ஂகொணை வஸு-ஸ்ஹி
சுவி - அ - கசஹி - ஹுவைநா - சுலு-ரூவை ரொயிஹு-ஹுணை-ஹுணாஜுஸுக்ஹி - கதி-ஷ்வரி - ஸவீநா - ஹா-
ஊநநா - வ்யாவிகா - சுநரூ-சுகு-ரூஂஸு - வ்யாவி
காஜெ - வியசு-சுவி - அ-வநா - சுநஜுஹஸஂஜா-சுவி-
சுநாயா - ஔயரு-அ - சுநாஸ்ரி தா - ப்ராகீ - ஹவ-
அ-ஹஸவீநா - ஷ்ரொஹஸ்ரூஂஸு - கயூ-சுநரூ.

(இதன்பொருள்.)

சுகு-ரூஂஸு — த்வாதஸ ஸ்வர ப்ராஸாதத்தில் கலி களின் முறையாவது.

ஸ்ரஹிநரு — முதல் ஹகாரம். அதன்மேல்

ஹணாஂஸு — அகாரம் க

கொணை — உகாரம் உ

வஸு-ஸ்ஹி — மகாரம் கூ

கதி-ஷ்வரி — ஸிந்து ச

சுலு-ரூவை — அர்த்தசந்த்ரன் ரு

ரொயிஹு — நிரோதினி சூ

ஹுணை — நாதம் எ

ஹுணாஜுஸுக்ஹி — நாதாந்தம் அ

ஸ்ரஹிநரு — இடப்புறத்தில் ஸிந்துவோடு கூடி ன கலப்பை வடிவான சக்தி-கூ

கதி-ஷ்வரி — அப்பால்

வ்யாவிகா — வ்யாபிநி கo

சுநரூ — அப்பால்

வஸீநா — ஸமனை கக

உநநா — கடையில் உன்மனை கஉ;

இந்த முறையே கலைகள் பன்னிரண்டாகும்.

ஷ்ரொஹஸ்ரூஂஸு — ஷோடஸகலா ப்ரஸாதத்தில்

வ்யாபிநா — முன்போலவே அகாரமுதல் வ்யா பிநீவரையில் கலைகள் கo

வ்யாவிகாஜெ — வ்யாபிநிக்கப்பால்

வநாவியசு — வ்யோமரூபை க

சுநஜுஸஂஜா — அநந்தை உ

சுநாயா — அநாதை கூ

சுநாஸ்ரி தா — அநாஸ்ருதை ச

ஔயரு — இந்நால்கும் நடிலாகும்.

IN13123-100 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(சுழு)வாதிவா அப்பால் மூன்போலவே கடையில்
வஸிநா ஸமனே க
தயா சுஉஞா அப்படியே அப்பால் உன்மனே-உ

இப்படியாகக் கலைகள் பதினாறும்.

தாத்பர்யம்.

சூன்யம் ஹகாரமென்று சுத்தாக்கையிற் சொல்லியிருக்கிறது. சண்டாம்சு ஆதித்யன் அகாரமென்று மந்த்ரநிகண்டுவிற் சொல்லியிருக்கிறது. கோணமென்பது உகாரம். ஊகாரத்திற்குத் தீர்க்கமென்று பெயர். பசு-ஆன்மா, மகாரமாகும். லம்பனு என்பது விந்து. இவையெல்லா மந்த்ர சம்ப்ரதாயத்தாலறிக.

த்வாதச கலா ப்ராஸாதத்திலும் ஷோடஸகலா ப்ராஸாதத்திலும் ஸமனவஸ்தையில் பாச ஸமூகம். உன்மனியத்தில் பரசிவனென்று வசநமிருப்பதால் மூன்போலவே உன்மனஸ்தத்தில் ப்ராஸாத மந்த்ர வாச்யராகிய பரசிவன் விளங்குகின்றனரென்றறிக.

இவ்விடத்தில் சண்டாம்சு பதம் சூர்ய வாசகமானாலும் இலக்கணையால் அக்நியென்று பொருள்கொண்டு அக்நிகையில் ஆதித்ய மேதையாகிய ஔகாரத்தையும், கோணபதத்தால் தீர்க்க கோணமென்று கொண்டு ஊகாரத்தையுங் கொள்ளில், ஔகார ஊகாராதியான தீர்க்க ப்ராஸாதமுங் குறிப்பாகக் காட்டப்பட்டது. அகார ஊகாராதியான ப்ராஸாதம் இரண்டு ப்ராஸாத மென்றறிக.

(எ)

அவதாரிகை.

ப்ராஸாத மந்த்ர கலைகளின் மாத்ரையிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

அ—ஸ்ரோகழி.

க்ரிவ்யுகாலு கஜலு கஜஸகலாமிம்மாதிவெ
ஹாயஹி ஸவ்ரூபாகூஹீந்ரகவ்தஸ்துவாணயமமிவ்வை
உரிவ்ந்த, உமிநாமாதயா । யஸ்கெகூகுகாஸ்ரகெ-க்ரிக க்ரிகவிரஹாஸ்கெரஷ-க்ரிஸ்ரஹயம்
ஸ்ரயம்ஸலிகெகஹாமிநரிக்ரி வஸ்மஸ்ரஸ்ரஹிஜ்ஞாயமி ஸ்ரஹயஷட்கழி ॥ *

வஜ்ரெஜழி.

க்ரிவ்யுகாலு கஜலு கஜஸகலாமிம்மாதிவெ
ஹாயஹி-ஸவ்ரூபாகூஹீந்ரகவ்தஸ்துவாணயமமிவ்வை
உரிவ்ந்த்ரு-உமிநாமாதயா-யஸ்கெ-க-ஸ்கெகூராம
ஸ்கெ-க-ம்-க்ரிக்ரிகவிரஹாஸ்-கூஸ்கெரஷ-க்ரிஸ்ரஹயம்-ஸ்ரஹயஹி-க-வஸலிகெகஹாமிநரி
ஜ்ரி-வஸ்ம-ஸ்ரஸ்ரஹிஜ்ஞா-ஜாயமி-ஸ்ரஹயஷட்கழி. *

(இதன்பொருள்.)

க்ரி.வி-வஸ்க க-உ-க-ஜ
கஜலு
கஜலு அதிற்பாதி-வ

கஜஹ	அநிற்பாதி - வு
கஹா	கசு - ல் க, பு
அம்ஹாமி நு	கஉ - ல் - க, சுஃரு
வெஹாயுலிஃ	சுச - ல் - க, புவ்த
ஸவ்ராகூஹீநு-கூ	கஉஅ - ல் - க, ரகீஉ
வ்தத்ஹ்வாணய-ஹ மல்ஹஷ்ஃ	உருசு - ல் - க, ஜகீவ
காலெத்ரஃ	முறையே இந்த இலக்க அளவுள்ள மாத்ரைகளேயும்,
மெஹாகாத்யா யஹ்கெ	இவ்வளவென்று சொல்லக் கூடாத மானத மாத்ரையோடும் கூடிய
கஹ்ரம்ஸஹ்கெ	ஔகார ஊகாராதியான த்வாத சகலா ப்ராசாதத்தில்-க-முதல்-கூ - கலைகளுக் குள்ளடக்க
கூஹ்ரெஷ்ஹ	அடி இடை கடையாகிய அந்தரங் களில்
கிக கிகவிஸ ஹாகூ	மும்மூன்று கலைகளாகத் தள்ளுத லால்
கிஸ்ஹநயஃ	ஆகி ஸூன்யம் மத்ய ஸூன்யம் அந்த ஸூன்யம் என்று மூன்று ஸூன்ய மும்,
ஹ்யஃ	மறுபடி

ஹாகெகஹா நெஃ	கடை மூன்று கலைகளி லடியிடை நுனிகளி லொன்றொன்றுகத் தள்ளுதலால்
கிஸ்ஹநயஃ	ஆகி ஸூன்யம் மத்ய ஸூன்யம் அந்த ஸூன்யம என்று மேல் மூன்று ஸூன்ய மும்,
உதிவஹ	என்றிந்தப்படி
ஸ்ஹநயஷ்ட	கூடிய ஸூன்ய மாறும் ;
மஸ்ஹி	ஆசாரியரால்
ஜாயதே	அறியப்படும்.

தாத்பர்யம்.

இப்போது சொல்லிய மாத்ரா ளவு ஔகார ஹகார ராதியான் தீர்க்க ப்ராசாதத்திற் கல்லது அகார உகாராதி யான இரஸ்வ ப்ராசாதத்திற் கில்லை. அதற்குப் பூர்வஸ்தலத் தில் ஞான சிவாசாரியர் சொல்லிய முறையறியவேண்டும்.

மாத்ரையாவது, ஒரு நொடிகால ளவாகும். கலைகளு க்கு மாத்ரையாவது அரைநொடிகள் நுச்சரிப்புக் கால ளவாகும். எப்படி யென்னில் ? மூதற் கலை ஔகாரம், அதன்மாத் ரை-ந.

அப்பால் ஹகாரம் - உ. மகாரம்-க. விக்ந - உ. அர்த்த சந்த்ர-வ. நிரோதினி-வு. நாதம் - பு நாதாந்தம்-சுஃரு சக்தி-புவத். வ்யாபிநி-ரகீ உ. ஸமநா-நகிவ. உன்மநா கண கலிதப்படாத மானதமாத்ரை. இதை அநிற்பாதி கீ உ வு எனச் சிலர் சொல்லுவார்கள் ; இப்படிக் கலைகளுக் குச்சரிப் புக் கால ளவு அறியவேண்டும்.

IN13123-102 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

இவற்றில் சூக்ய மறியும்படி, இந்த ப்ராசாதத்யாகஞ் செய்யும்போது கலைகள் - கஉ-ல் - கடையில்-ங-நிற்க, மற்ற கலைகளில் மூதல்-ங - தள்ளில் ஆதி சூக்யம், நடுவில்-ங-தள்ளில் மத்ய சூக்யம், கடையில்-ங-தள்ளில் அந்த சூக்யம்; என்றிப்படி சூக்ய மூன்றாகும். கடை மூன்று கலைகளில் வ்யாபிநியைத் தள்ளில் ஆதி சூக்யம், ஸமனையைத் தள்ளில் மத்ய சூக்யம், உன்மனியைத் தளளில் அந்த சூக்யம், ஆகமூன்று சூக்யமாகும்.

இப்படி யாறு சூக்யஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்த வுபாதிகளொன்றுமில்லாமையால் பரசிவம்சர்வகலா சூக்யமேயாமென்றறிக.

இந்த சூக்ய மாறு மாசாரியரா லறியப்படுமென்றதாலிதையறியாத ஆசாரியருக்கு யோச்யதையில்லையென்றுரைத்தது.

ஆறு சூக்யமு மறிந்த குருவானவர் சிஷ்யனை சூக்ய மாறுக்கு மப்பால் ஏழாவது அசூக்யமாய்ப் பாவசூந்யதத்தை யடைந்த சுத்தமாகிய சிவபதத்திற் சேர்க்கவேண்டுமென்றறிக.

ப்ராஸாத மந்த்ரத்திற் சூக்யமாறு மறியாத குரு தீக்ஷை செய்வதால் முக்தியில்லை; ஆதலால் இதை நன்முகவறிந்தே ஆசாரியன் தீக்ஷாநுக்ரஹஞ் செய்யவேண்டுமென்றவாறு. (அ)

அவதாரிகை.

த்வாதச கலா ப்ராஸாதத்தின் ப்ரஸ்தார முறையைச் சொல்லுகிறார். ப்ரஸ்தாரம் - கலைகளின் வடிவு.

கூ—ஸ்லோகஅ.

வொஷொயோ கூஷோவெ்யா விஷயு ஸதத்ரை
ஸ்ரீதநா அந்த்ரவணம் த்ரஸ்ரம் ஊர்த்வாக்ர வீரோ

ரு-ஸ்ரீகிரணஹ ஸ்ரீஷ்ணு கீரஹ ஸ்ரீஷ்ணு | வ்யத்தா
கு-த்ரிஸ்ரிவம் பிம்பிம்வைகஸ்மி-தா ரௌவா பிகு-ஸ்ரீவொ நா
ஸாகாரம் நஹஸா ஸரௌ ஈவிகஸ்ரீ வுத்ரைகு
ரிகு-ஸ்ரிவை ॥ *

வஅ ஸ்ரீஅ.

வொஷு - யோ - கூஷோவ்யு - விஷம் - சுயு -
ய - தத்ரு - ஸ்ரைதநா - அந்த்ரவணம் - த்ரஸ்ரம் -
ஊர்த்வாக்ரவீரு - ஸ்ரு-ஷ்ண கிரண ஹஸு - ஸ்ரீஷ்ணு -
வீரு - கரோண - வ்யத்தாகு-த்ரிஸ்ரிவம் - பிம்பிம்பை
கஸ்மிதா - ரௌவா - பிகு-ஸ்ரீவொ - நஹஸா - ஸாகாரம் -
நஹஸா - ஸரௌ - சுவி - கஸ்ரீ - வுத்ரைகு -
ரிகு-ஸ்ரிவை.

(இதன்பொருள்.)

வொஷு	சிவபீஜமாலை ஹகாரம் - ஹ
யோ	முதற்கலை ஔகாரம் - ஔ
கூஷோவ்யு	உ - வது உகாரம் - ஊ
விஷம்	ந - வது மகாரம் - ம
சுயுயதத்ரு ஸ்ரை	ய - வது விந்து - ○
தநா	
அந்த்ரவணம்	இ - வது, அர்த்த சந்திரன் - ◡
த்ரஸ்ரம்	சு - வது, நிரோதினீ முக்கோ
	ணம் - △

IN13123-103 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஊர்த்வ ஹீரஃ	இருபக்கமும் விந்துவையுடைய கலப்பை வடிவுள்ளது - ள - வது, ந்ாதம்
ஸ்ரூண கிரண ஹஃ	வலப்புறத்தில் மாத்ரம் விந்துவையுடைய கலப்பை வடிவுள்ளது - அ - வது, நாதாந்தம்
ஹெ ந்ரூ ஹீரஃ	இடப்புறத்தில் மாத்ரம் விந்துவையுடைய கலப்பை வடிவுள்ளது - கூ - வது, சக்தி
க்ரமேண	முறையே
வ்ரத்ர கூ க்ரீ ஸிவம்	வலப்புறத்தில் விந்துவையுடைய த்ரிசூலவடிவுள்ளது - கப - வது, வியாபிநீ
ஸி ஸிம் வை கலி தா	இருபக்கமும் விந்துவையுடைய
ஸி கரூ வா ஸெ ஜ வா	இரண்டு வக்ரரேகை - கக - வது, ஸமனை
(ஸி ந்ரூ விஜஸ ஊர்ஜ ரூ ஸெ வா) உந்நா (வனவம்) ஸகெ ருஸி ஸிவெ	விந்துவையுடைய ருஜுவான ரேகை - கஉ - வது, உன்மனை என்றிந்தப்படி த்வாதசகலா ப்ராஸாதத்தில்

கஹாஃ	மேதாதி பன்னிரண்டு கலைகளையும்
ப்ரத்யேகம்	தனித்தனியாக
தேஹா	மனதிலே
ஸாகாரம்	வடிவுடன்
ஸம்ரக்ஷ்ய	த்யாநிக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

சொல்லப்போகிறபடி ப்ராஸாதமந்த்ர கலைகளின் வடிவுகளைத் தனித்தனியே மநதில் த்யாநிக்க வேண்டுமென்றவாறு. (கு)

அவதாரிகை.

ப்ராஸாத மந்த்ர கலைகளின் ஸ்தாநங்களையும் ஷட்த்வ வ்யாப்தியையும் காணேஸ்வரரையும் கூறுகின்றார்.

கப — மஸ்ரூ கஃ.

வ ஹெ ந்ரூ ஹெ ஸ்ரூ ஹெ ஹ்ரீ வஷ ஜஜ்ர ஹெ ஹ்ரீ த்ரஜ ப்ரகூர்ய தாஜ்ஞம் விஷ்ணு கண்ட ஸுஷும்நேச வஸ ஹ்ரூ ஹ்ரீ ம ந்ரீ ப ந்ரூ ஃ | ஸி ஸிம் ஸளஸிம் ப்ரதிஷ்ட ஹ்ரூ விச ஸ்ரூ ஹ்ரீ கலா ப்ரஹ்ம ரந்த்ர ஸஹஸ்ரார ஸகுணம் ஸகலி வெஷா உன்மிவஸ்தி ஹா ஸ்ரூ ஸ்ரா ஸாஹம் தஸ்ரா ஃ ॥ *

வ ஹ ஸ ஷ ழ.

வ ஹெ ஃ - ந்ரா ஃ - கூ ப - ந்ரா ஹெ ஃ - ஸ்ரீ வ ஷ ம் - ஜஜ்ர ஹெ - ஹ்ரீ த்ரஜ - ப்ரகூர்ய தாஜ்ஞம் - விஷ்ணு -

IN13123-104 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கிணை - கஜாஜம் - ரஹம் - சுவி - ய - வஸ்ஸ்ரீ - தா
ஜாமி - ஸ்ரீநிரஸ்ரீஸ்ரீ - விந்துயுளள - விம்பிநதேள.
ஸ்ரீவி - ய - ஸ்ரீகிகளாஸ்ரீ - ஸ்ரஹஸ்ரஸ்ரீந - வஸ்தாஸ்ரீ.
ஸகுஜம் - ஸக்திவஸ்ரீ - உவசி - வஸகி - ஹாந
ஜாஜாசு - ந - ஆஹமிதஸாஸ்ரீ.

(இதன்பொருள்.)

நாஸ்ரீ	சிவபீடமான ஹகாரமானது
வஸ்ரைநஸாஹை வஸகி	குஹ்ய ப்ரதேச முதல் நாபிவரையில் வ்யாபித்திருக்கின்றது.
சுவி	அப்பால்
ஸாகுய தாஜம் க்ரிவஜம்	ப்ருதுவீமுதல் ப்ரகிருதிவரையில் வ்யாப்தியுள்ள ஔகாரமானது
கஜஸ்ரஹை	தனது காரணேஸ்வரரான ப்ரம்மா வசிக்குமிடமான
ஹ்ருதயஜை வஸகி	ஹ்ருதய கமலத்தில் இருக்கின்றது.
கஜாஜம்	ப்ரகிருதிக்கப்பால் கலாதத்வம்வரையில் வ்யாபித்து
விஷ்ணும்	விஷ்ணுவை காரணேஸ்வரராகவுடைய

ரஹம்	உகாரம்
கிணை வஸகி	கண்டத்தில் விருக்கின்றது.
ஸ்ரீநிரஸ்ரீஸ்ரீ	அப்பால், மாயைவரையில் வ்யாபித்த ருத்ரனைக் காரணேஸ்வரராகவுடைய
வஸ்ரீ கி)	மகாரம்
தாஜாமி (வஸ	தாஜஸ்தானத்தில் விருக்கின்றது.
விந்துயுளள	அப்பால், சுத்த வித்தை ஈஸ்வரமிரண்டு தத்வங்களையும் வ்யாபித்திருக்கின்ற
விம்பிநதேள	அனந்தேஸ்வரரைக் காரணேஸ்வரராகவுடைய விந்துவானது
ஸ்ரீவி வஸகி	புருவ ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றது.
ஸகுஜம்	அப்பால், ஸாதாக்யம் சக்தி இரண்டு தத்வங்களையும் வ்யாபித்திருக்கின்ற
ஸக்திவஸ்ரீஸ்ரீ	ஸதாசிவனைக் காரணேஸ்வரராகவுடைய
ஸ்ரீகிகளாஸ்ரீ	அர்த்த சந்த்ர நிரோதினீ நாத நாதாந்த கலைகள் நான்கும்
ஸ்ரஹஸ்ரஸ்ரீந வஸகி	ப்ரம்மரந்த்ர ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன.

IN13123-105 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

உவரிஹாஹஜ ஸாஸ	அப்பால், த்வாதஸாந்தம்வரையில் வ்யாப்திபுள்ள
நாஹஹ தெஸாஃ	அனுக்ரஹ சிவனுக்கு காரணேஸ்வரராகவுடைய
ஸக்திவெஹாஃ	சக்தி வ்யாபிநீ ஸமனா உன்மனா கலைகள் நாலும்
வஸந்தி	இருக்கின்றன.

தாத்பரியம்.

ஹகாரத்திற்கு குஹ்யம் ஸ்தானம், நாபிவரையில் வ்யாப்தி. அப்பால் முதற்கலை ஔகாரம், அதற்கு ஸ்தானம் ஹ்ருதயம்; ப்ருதிவிமுதல் ப்ரக்ருதிவரையில் தத்வவ்யாப்தி: ப்ரம்மா காரணேஸ்வரர். அப்பால் ஊகாரத்திற்கு ஸ்தானம் கண்டம், கலாதத்வம்வரையில் வ்யாபதி; விஷ்ணு காரணேஸ்வரர். அப்பால் மகாரத்திற்கு ஸ்தானம் தாலு, மாயாதத்வம் வரையில் வ்யாப்தி, ருத்ர காரணேஸ்வரர். அப்பால் விந்துவிற்குஸ்தானம் புருவநடு, ஈஸ்வராதத்வம்வரையில் வ்யாப்தி; சதாசிவகாதர் காரணேஸ்வரர். அப்பால் அர்த்தசந்த்ர நிரோதிநி நாத நாதாந்த கலைகள் நான்கிற்கும் ஸ்தானம் ப்ரம்மரந்த்ரம், சக்தி தத்வம் வரையில் வ்யாப்தி; ஸதாசிவன் காரணேஸ்வரர். அப்பால் சக்தி வ்யாபிநி ஸமனா உன்மனா கலைகள் நானகிற்கும் ப்ரம்மரந்த்ரமுதல் த்வாதஸாந்தம் வரையில் ஸ்தான வ்யாப்தி; அனுக்ரஹசிவன் காரணேஸ்வரர். அதற்கப்பால் பரமசிவம் தத்வங்களைக் கடந்திருக்கு மென்றவாறு. (கூ)

அவதாரிகை.

மேல் கலைகளி னிறங்களைக் கூறுகின்றார்.

கக—ஸ்லோகம்.

யொஃயா வஹ்நிஸிவா ப்ரஹ்மா கருவந்நாஹவி

ஷ்ணூஃ ஸ்ரீகண்டஹாவஃ | ஸலைருந்நாளா ஔணாதஔ

ர்த்தவிந்வாத்மிகாயாஃ ஸகலஹாநாஹாவஃ ॥ *

வக—ஸ்லோகம்.

யொஃயஃ - வஹ்நிஸிவா ப்ரஹ்மா - கருவந்நாஹ

விஷ்ணூஃ - ஸ்ரீகண்டஹாவஃ - ஸலைருந்நாளா-ஔணாதஔ

ர்த்தவிந்வாத்மிகாயாஃ-ஸகலஹாநாஹாவஃ.

(இதன்பொருள்.)

யொஃயஃ	மேதையென்னும் ஔகார முதலாகிய ஔகார ஊகார மகார விந்து இந்நான்கு கலைகளும் முறையே
வஹ்நிஸிவா ப்ரஹ்மா	அக்நி ஸ்வாலா நிறம் [யே
கருவந்நாஹ	சூர்ய சந்த்ர நிறம்
விஷ்ணூஃ ஸ்ரீகண்டஹாவஃ	மின்னல் நிறம் நீல நிறம் உள்ளவையாகும்.
ஸலைருந்நாளா	அர்த்தசந்த்ர நிரோதிநீ இரண்டும் அர்த்தசந்த்ர நிறமுள்ளவையாகும்.

IN13123-106 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஓணதஓ நாத நாதாந்த மிரண்டும்
ஸ்ரீதவிஓ ஔஹா முறையே மணிநிற மின்னல் நிற
ஔவ் மூள்ளவையாகும்.
உளயஂ அதற்கு மேல் சக்தி வ்யாபிநி ஸம
னே உன்மனே இந்நான்கும்
ஸ்ரீஹா நஔஹா அநேக சூர்ய ப்ரகாச மூள்ளவை
ஹஂ யாகும்.

தாத்பர்யம்.

அநேக சூர்யப்ரகாச மென்னுமிடத்துச் சக்தி சத சூர்ய ப்ரகாச மூள்ளது, வ்யாபிநி ஸஹஸ்ர சூர்யப்ரகாச மூள்ளது, ஸமனே கோடி சூர்யப்ரகாச மூள்ளது, உன்மனே அளவில்லாத சூர்யகாந்தியுள்ளது என்னும் பேதமறியவேண்டும். உன்மனேக் கப்பா லிருக்கும் பரசிவனுவர் தெளிவான கண்ணுடி நிற மும் சரத்காலத் தண்ணீர் நிறமு மூள்ளவரென் றறிக.

இப்படியாக ப்ராஸாத மந்த்ரத்தி னுத்தாரம் மாத்ரை ப்ரஸ்தாரம் வ்யாப்தி வர்ணங்களை யறியாதவர் முக்தியடைய மாட்டார்; அறிந்தவர் சிவஸ்வரூப மறிந்தவரேயாவார். உத்தாரமாவது கலைகளின் முறை. மாத்ரையாவது உச்சரிக்கின்ற கொடிகாலம். ப்ரஸ்தாரம்-விரிவடிவு. வ்யாப்தி-தத்வங்களை வ்யாபித்தல். வர்ணம்-நிறம்.

ப்ராஸாத மந்த்ர கலைகளின் மாத்ரை வர்ணம் காரணம் பேர்ஸ்தாகம் சூந்யம் அநுகுலம் வடிவு அத்வ வ்யாப்தி இவற்றை யறிந்தவருக்கு முக்திக்டையாமற் போகாது; இதையறியாதவர் சிவனை யறியாதவர்.

மந்த்ரஸார மென்னுங் கிரந்தத்திற் சொல்லிய ப்ராஸாத மந்த்ரத்தின் ஸ்தாகாதி லக்ஷணங்களாவன:— வஸ்தி குஹ்ய

ஸ்தாநம், நான் கிதழ்க் கமலம், தேஜஸுக்களுக்கு நிதி காடி முலம், அங்குஞ் சர்ப்பம்போன்ற குண்டலினீ ஹம்ஸத்வனி. அங்கிருக்கு நாபிவரையில் விஸ்வரூபர், மின்னல் நிறமாயுட் கார்க்கிருக்கிறார். நாபிக்குமேல் ஜாண் அல்லது விதஸ்தி யளவில் ஹிருதயம், நானகங்குலம், அதனடியில் ஒள அல்லது மேதாஸ்வர மிருக்கின்றது. அக்நிஜ்வாலை நிறம், மூன்றுமாத்ரை, காரணம் ப்ரம்மா. இருபத்து நான்கு தத்வமுள்ளது கண்டம், எட்டங்குலம், ஊகாரம் இரண்டு மாத்ரை, சூர்யசக்த்ர நிறம், தேஜஸ்தத்வமுள்ளது, காரணம் விஷ்ணு. நாலுநான்கங்குலம், மாயாதத்வம் மகாரம் காரணம் ருத்ரன், ஒருமாத்ரை, மின்னல் நிறம. புருவநடு இரண்டங்குலம், லிங்க, தீபநிறம், அரைமாத்ரை. இரண்டு தத்வம், அகண்டநாதர் காரணம், கெற்றி அல்லது லலாடத்தில் அர்த்தசந்த்ரன், கால்மாத்ரை, அர்த்தசந்த்ர நிறம். நிரோதிநி அரைக்கால் மாத்ரை, இழ்ச்சொன்ன நிறம். அப்பால் நாதம் விசமாத்ரை, மணிநிறம், ப்ரம்மரந்த்ரத்தில். நாதாந்தம், அரைவிசை மாத்ரை, மின்னல்நிறம், புருவத்திற்கு மேல் ப்ரம்மரந்த்ரம்வரையில் இரண்டங்குலம். மேல் பதினேழங்குலம் அர்த்தசந்த்ரன். முதல் நான்கிற்கும் சதாசிவன் காரணம், தத்வமிரண்டு. அப்பால் சூர்யகோடி காந்தி, அநுஹதசிவன் காரணம். சக்திகலை கால்விசமாத்ரை, மூர்த்தாவில் ஒரங்குலத்தி லிருக்கின்றது. மூன்றங்குல ஸ்தானத்தில் வ்யாபிநி, அரைக்கால்விசம். அப்பால் ஸமனே, காலங்குலம், விசமாத்ரை, சக்திநிறம், அநுஹதேஸ்வரர் காரணம். ஸமனேக்கப்பால் உன்மனே நான்கங்குலம், சக்தி மூதலானவற்றின் வடிவு அறுபது, த்வாதசாதித்யருக் கொப்டாகும். அப்பால் மாத்ரை யளவில்லாமல் தத்வங்களைக் கடந்த பரசிவன் நிர்மலமான வண்ணுடிக் கொப்பாய்ச் சரத்காலத் தண்ணீருக்கொப்பான

IN13123-107 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

காந்தியுள்ளவரென் றிக்ரமுறை ஸ்வாநுபவத்தாலே பெரியோர் த்யாநிக்கவேண்டும் என்று ப்ரஸாதமந்த்ர ப்ரபாவம் மந்த்ர ஸாரத்தித் சொல்லியபடி யநிக. (கக)

அவதாரிகை.

முன்சொன்னபடி தீக்ஷை செய்துக்கொண்ட வாசாரியர் கள் நிஷ்களப்ரஸாத மந்த்ர ஜபஞ் செய்யவேண்டும். செய்யு மவர்களுக்குச் சுத்த புவந போகத்திற்குப் பின்பு பரசிவ தே ஜஸ்வரூபமாகிய முக்தியுண்டாகு மென்கிறார்.

கஉ—மொழி.

ஹ்ரீம் ஷட்கலா ஸாஸ்வ ரூபாத்மகஸ்ரீ குரோ தயாபரிபூர்ண ஹ்ருதய ஸ்வாஹா। ஹ்ரீம் ஸ்வாஹா ஸ்ரீ குரவே நம: ஸ்வாஹா॥ *

வ ஊ மொ ழி.

ஹ்ரீம்-ஷட்கலம்-ஸாஸ்வ ரூபாத்மகஸ்ரீ குரோ-தயாபரிபூர்ண ஹ்ருதயம்-ஸ்வாஹா-ஹ்ரீம்-ஸ்வாஹா-ஸ்ரீ குரவே-நம:-ஸ்வாஹா-ஸ்வாஹா-ஸ்ரீ குரவே நம:-ஸ்வாஹா. *

(இதன்பொருள்.)

ஷட்கலம்	ஹ்ருதயாதி ஷடங்க ஸஹிதமாயும்
ஸாஸ்வ ரூபாத்மகஸ்ரீ	ஸலாடம் ப்ரம்மரந்த்ரம் ஹ்ருதய
குரோ தயாபரிபூர்ண ஹ்ருதயாயாம்	முதலான விடங்களி லிருக்கும் கமல மூருவங்களே யாதாரமாக வுடைத்தாயும்
குரோ	ப்ரம்மாதி காரண த்யாகக்ரமத் தால் ஹ்ருதயாதி ஸ்தாநத்யாகக் க்ரமமாக
தயாபரிபூர்ண ஹ்ருதயம்	த்வாதஸாந்த ஸ்தாநத்தில் பரம சிவ தேஜஸைப்பேயப் ப்ரவே சியாநின்று மிருக்கின்ற
ஸ்வாஹா	பரமசிவ ஸம்பந்தியான
ஹ்ரீம்	நாத ஸ்வரூபமான ப்ராஸாதமந்த் ரத்தை
ஸ்ரீ குரவே நம:	எப்போது மொழிவில்லிப் பாவ நா புத்தியாலே
ஸ்வாஹா (ஸ்வயிகூடா)	கிழ்ச்சொல்லைபடி நல்ருகப் பாவனைசெய்து;
ஸ்வாஹா ஸ்வாஹா	இப்படி நாடோறுஞ் செய்யுந் தியாந பலத்தினாலே ப்ரம்மரந்த் ரத்திற்கு மேலிருக்கும் நிஷ்கள

IN13123-108 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

மான சக்தியை சேஷாபித்தலால் பெருகப்பட்ட அமிர்த வலய்களினுலே

ஸிகாஃ உள்ளும் புறம்பும் நல்முக அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்ட புருஷர்கள்,

யஸ்ய யாதொரு பரமசிவனுடைய

வசனாத்ரு அநுக்ரஹத்தினுலே

ஸுஸித்தாநி அபிஷ்டங்களான சுத்த புவனங்களை

வ்யாப்தி அடைகின்றார்களோ;

(கிஞ்) பின்னும்,

கஅஞ்ஜ அந்தப் போக முடிவில்

யதீயம் ஸஹஜ வ்யாப்தி யாதொரு பரமசிவ ஸம்பந்தியான திவ்யதேஜஸையு மடைகின்றார்களோ

தஸ்ய அந்த

ஸம்ஹாஃ பரமசிவனுடைய

நமஶ்ஶிவாயஸ-ம உத்ஃ நமசிவாய எனும் மழகான மந்திரமானது

ஸதாஸம் ப்ரணவத்தோடு கூட

ஸதாம ஜ்ஞிதரான பெரியோர்களுக் கெப்போதும்

ஜவ்யஃ ஜபிக்கத்தக்கதாகும்.

தாத்பர்யம்.

மந்த்ரமென்பது சிவமந்த்ரங்களுக் குள்ளே முக்யமான தால் ப்ராஸாதமந்த்ர மென்றபடி. ப்ராஸாதம் காதமயமான தால் மந்த்ரம் காதமயம். காதம் பரசிவனிடத்தி லுண்டானது. காதத்திலிருந்த விந்து வுண்டானது. விந்துவிலிருந்து முதல் உயிர்வர முண்டாயிற்று. அதிலிருந்து ஸகல வர்ணங்களு முண்டாயினவென்று முறையறிக.

ஸ்வர மிரண்டிரண்டாயிருக்கும். அவை கஅ-ஸ்வரங்கள். கஅ-உயிரென்னப்படும். ககார முதலானவை மெய்யென்னப்படும். அவை-கஅ. அவர்நிற்கு வ்யஞ்சனமென்று பெயர். அவர்களிலே பரமென்றும் அபரமென்றும் மிருவகையான சாஸ்த்ரமுண்டாயிற்று. காத மொன்பது கண்டம், ஐம்பது பீஜமுள் எனவென்று காமிகத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.

ஸ்ருதயாதியங்க தீர்க்க ஸ்வரமுள்ள தென்றதால் நிஷ்கள ப்ராஸாத மென்ற தாயிற்று. ஈசாக முதலான பஞ்ச ப்ரம்மாகூரங்கள் பரமேஸ்வர சரீரமானதால் பரமேஸ்வரரைச் சொல்லும் ப்ராஸாதமுஞ் சகளமாகும். ஆகலால், ஸகல ப்ராஸாதமானது ப்ரம்மாங்காகூரங்களோடு சேர்த்துத் தரிக்கப்படும். நிஷ்கள ப்ராஸாதமானது அவ்வாகூரங்களிலுலே மாத்ரம் முத்தரிக்கப்படுமென்று காலோத்தரத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.

நேத்ரமந்த்ர மின்மையால் ப்ராஸாதம் பஞ்சாங்கமாகும். எப்படி ஷடங்கமென்ற தென்னில்? நேத்ரம் ப்ராஸாத மிரண்டிற்கும ஹகாரத்தின்மே லௌகாரம் சரியானதால் நேத்ர மந்த்ரத்தை மூலமந்த்ரத்தி லடக்கிப் பஞ்சாங்கமென்றது. ப்ராஸாதம் ஷட்கலமென்றதி யுக்தமே! ஆதலால் மோக்ஷத்தை விரும்பினவர்கள் நிஷ்கள ப்ராஸாதத்தையே த்யாகிக்கவேண்

IN13123-109 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

டும். ஹ்ராஸ்வம் பாபத்தைக் கொளுத்தும். தீர்க்கம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆஸ்யரகஸ்ய முகுளமென்றது = ஆஸ்யம் - லலாட மத்யத்திலிருக்கும் விந்துஸ்தானமாகும், ரகஸ்யம் - ப்ரம்மரந்த்ரம், முகுளம்-அக்கந்த ஸ்தானத்திலிருக்குங் கமல முகுளமாகும். ஆகியென்றதால் ப்ரம்மரந்த்ரத்திற்குமேலிருக்கும் சக்தியாதிஸ்தானமென்னப்படும். இத்த ஸ்தானங்களில் தனது சக்திக்குத் தக்கபடி த்யானிக்கவேண்டும்.

பரசிவ தேஜஸை ப்ரவேசிக்கின்ற தென்றதால் பரசிவ தேஜஸி லீக்ய மடைந்ததெனக் கருத்து. இப்படி மானதபாவனை செய்வதால் பூதசுத்தி சொல்லப்பட்டது.

பரமோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதால் சிவமந்த்ரமே தீக்ஷிதாலே ஜபிக்கத்தக்கது. ப்ராஸாதமந்த்ரம் ஜபித்தால் ஸமஸ்தமும் ஜபித்ததாகு மென்று ஆகமவசனமிருக்கிற தென்றவாறு. (கஉ)

அவதாரிகை.

மேல் தீக்ஷிதர்கள் மானஸ ஸ்நானஞ் செய்யும் விதியைச் சொல்லுகிறார்.

கங—ஸ்லோகழி.

ஶிரோமாணஂ மயநாஸ்ரஂ ஶுத்ரக்ஷி யஸ்ரகிம் ஜமதக்நிரணம் க்ஷுல்வா தகஸ் வஸ்யகாத்ரகளவவிஹமெரஃ வ்ராணாஞ் நியத்ய ஸ்திதஃ। ஶிகை ஸஂவ்ரவநாகஸ்ரஷிஹ ஶிரோ ஊமதை நாஸ்ரா வஹிர்விஸ்ரதி ஸ்ரீவ்ரவதீஹ ஸாநஸ ஶிஷ்டம் ஸ்நாநம் கதாவ்ரயாமழி॥

வ ஒ ஶ ஹ ழி.

ஶிரோமாணஂ - மயநாஸ்ரம் - ஶுத்ரக்ஷி-யஸ்ரகிம் - ஜமதக்நிரணம் - க்ஷுல்வா - தகஸ் வஸ்யகாத்ரகளவ விஹமெரஃ - வ்ராணாஞ் - நியத்ய - ஸ்திதஃ - ஶிகை - ஸஂவ்ரவநாகஸ் - ஸ்ரஷிஹ - ஶிரோகஸ் - ஊமதை - நாஸ்ரா - வஹிர் - விஸ்ரதி - ஸ்நாநஂ - கஹ-ஸ்ரவ்ரயாமழி. *

(இதன்பொருள்.)

ஶிரோ	யாதொரு தீக்ஷிதன்
வ்ராணாஞ்	ப்ராண யாமத்தினாலே ப்ராணாதி வாயுக்களை
நியத்ய	அடக்கி
ஸ்திதஃ(ஸ்ரஃ)	இருந்துகொண்டு
ஶிரோமாணஂ	மூலாதாரந் தவக்கி யுச்சரிக்கப்படும் மூலமந்த்ரமாகிய ப்ராஸாதமந்த்ரத்தை
மயநாஸ்ரம்	த்வாதசாந்த ஸ்தாநபரியந்தம்
உச்சரக்ஷி	உச்சரிக்கின்றாரோ
ஸ்ரஃ	அவன், அந்த வுச்சரிப்பு வல்லமையை முன்னிட்டுப் பரசிவத்தோடொருமையைப் பாவிப்பதால்,

ஜமதாரணம் ஜகத்திற் குபாதானகாரணமாகிய
ஸகிம் குடிலாசக்தியை
ஸ்ரூவா சோதித்து
தஸ்வஸ்ரத அங்கிருந்து பெருகாகின்ற
ஸுரிதளவிவிஸ அமிர்த ப்ரவாஹங்களினுலே
ஸெரு
ஸம்வவஹாஸு நல்முக நனைத்தலால்
ஸுவிராஸு சிக்ரமாக
ஹாஜிபா ப்ரம்ம நாடியினுலே
ஶிஷெபு சரீர மத்யத்தில்
ஸுமதபு வந்து
ஸுவிஜ்ஹம் தன் சரீரத்தை
ஸுஜவஹிஸ்ரு உள்ளும் புறம்பும்
ஸுவவஜி நல்முக அபிஷேகஞ் செய்துவைக்
கிறான்.
தஜிஜம் அப்படியாகச் செய்யுமிந்த
ஸ்நாநத்தை
ஸுவபாயஹம் சுருப்திகரமாயும் பரிசுத்தகரமாயு
மிருக்கின்ற
ஸாஹஸம் ஸாஹஸ மானதஸ்நாநமென்று
ஶிஜி

உஉ (திஜு) இந்தச் சைவசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பர்யம்.

மூலாதாரத் தவக்நித்வாதசாந்த பர்யந்த மூச்சரிக்கப்ப டுகின்றமையால் ப்ராணாத்தை மூலமந்த்ர மென்றது. இருத யமகண்டம் தானு புருவமத்யம் ப்ரம்மரந்த்ரம் இவ்வைந்தும் முறையே ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ர ஈஸ்வர சதாசிவன் இவர்க ளுக்கு ஸ்தானமிடமாகும். இது அகாராதி மாத்ரைகளை விடி முறையே விடவேண்டியதாகும். ப்ரம்மரந்த்ரத்திற்கு மேல் சக்திமூலம் தானுகலைக்குமிட மாறுவதாகும். அது அனுஸ்வ ரவிஸர்கங்களால் லக்ஷிக்கப்பட்டது. அதன்மேல் லுன்மநியந்தஸ்தா நமேயாவது அதுவே. ஸ்வாதசாந்தம் லயஸ்தான மென்னப்ப டும், அது பரசிவனுலே லக்ஷிக்கப்பட்டது.

அமிர்த ப்ரவாஹத்தினுல் நனைத்தலா லென்னுமிடத்தி லோகாக்நியினுலே தஹித்துப் பின் நனைத்தலென்று கொள்க.

ப்ரம்மநாடியாலே தேஹமத்யத்தில் வந்து என்னுமிடத்தை ஸ்ருஷ்டிக்ரமமாக ஹிருதயாதி ஸ்தானங்களிலே ஆன்மாவை ஸ்தாபித்தென்றுகொள்க.

இப்படி மானதஸ்நானஞ் செய்வது தேஹத்திற்கு மிகவும் பரிசுத்திகரமாகும் மனதாற் செய்வது மானதஸ்நாநம்.

மூலமந்த்ரத்தை நாதாந்தமாக வுச்சரித்து சக்திஸோப ஞ்செய்து அங்கிருந்து பெருக்கப்பட்ட மிருந்த அமிர்த ப்ரவா கங்களினுலே தன்தேகத்தை யுள்ளும் புறம்பு மபிஷேகஞ் செய்தநாகப் பாவிப்பது மானதஸ்நாநம். இந்த மானதஸ்நாந மெந்தவிடத்திலுஞ் செய்யவேண்டுமென்று க்ரியாக்ரமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கங)

IN13123-111 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அவதாரிகை.

மேல் பூதசுத்தி செய்யுஞ் சமயத்தில் தனது தேஹத்தை விலக்ஷணமான வடிவிருக்கும் ரூபமாகப் பாவிக்கவேண்டுமென்கிறார்.

கசா—மொகழி.

ஸ்நேஹம் ஹ்ரீத வீஜம் ஹரிவியி ரஹிதம்
ஸாஹ்ரஸம் கர்முதிக்ரமம் ஹவ்யம் காலாதி ஸாரம் விஷய
ஹேமகம் வாதி ஸாவொவ ஸாவழி | ஹாவாமெஷி
ப்ரஸ்ரவிதம் வ்யவஸித ஸ்வஹ்ரம் வ்ரம் விஹம்ஸ்ரோவ
ஹொமயும் நரமெராயம் மொயர்முதிக்ரமம் விஷயரஸ
ஸ்வாகாவிதம் ஹாவயெத்ர || *

வ்ருத்தி.

ஸ்நேஹம் - தைலம் - ஹ்ரீதவீஜம் - ஹரிவியி - ரஹிதம் - ஸாஹ்ரஸம் - கர்முதிக்ரமம் - ஹவ்யம் - காலாதிஸாரம் - விஷயஹேமகம் - வாதி ஸாவொவ ஸாவம் - ஹாவாமெஷி - ப்ரஸ்ரவிதம் - வ்யவஸித ஸ்வஹ்ரம் - வ்ரம் விஹம்ஸ்ரோவ ஹொமயும் - நரமெராயஞ்சு - உளயர்முதிக்ரமம் - விஷயரஸம் - ஸ்வாகாவிதம் - ஹாவயெத்ர.

*

(இதன்பொருள்.)

(கிஞ்சு) பின்னும்

(வக்ஷ்யாமி:) அந்தத் திக்ஷிதன்

(ஹ்ரீத ஸ்ரஜி வஸித்ய) பூதசுத்தி செய்யும்போது

ஸ்நேஹம் தனது பௌதிகமான சரீரத்தை

ஹ்ரீதவீஜம் பஞ்சபூதங்களையே வித்தாகவுடையதாயும்,

ஹரிவியி ரஹிதம் ப்ரம்மாவினுலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு விஷ்ணுவினுலே ரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும், [யும்,

ஸாஹ்ரஸம் கர்முதிக்ரமம் தன்னையே மூலமாக வுடையதாயும் புண்ய பாப கர்மங்களையே பக்கவேர்களாக வுடையதாயும்,

ஹவ்யம் க்ஷேமமாக வளர்வதாயும்,

காலாதிஸாரம் காலமுதலான தத்வங்களையே உறுதியான வைரமாக வுடையதாயும்,

விஷயஹேமகம் சப்தாதி விஷயங்களையே இலைகளாக வுடையதாயும்,

வாதி ஸாவொவ ஸாவம் இந்த்ரிய முதலானவற்றையே பெருங்கிளை சிறுகிளைகளாக வுடையதாயும்,

ஹாவாமெஷி ப்ரஸ்ரவிதம் மூல சொல்லிய ஐம்பது விதங்களான பாவங்களையே புஷ்பங்களாக வுடையதாயும்,

IN13123-112 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வ்ருஷவஹிதஸ்ஸ ஹயம	புத்தியி னத்யவசாய சங்கற்பங்க ளேயே நல்ல பலமாக வுடைய தாயும்,
விஷயரஸம்	போக்ய வஸ்துக்களேயே இனிப் பாக வுடைய தாயும்,
வஸ்ம விஹங்ஹா வெஹாமயும்	புருஷ்ளுகிய பக்ஷியினுலே புசிக்க த்தக்கதாயும்,
உளய-ஜி-குலம்	மேலிருக்கும் மாயையே நில்லே ராக வுடைய தாயும்,
சுவாகாவிநம் ஹ	கீழிருக்கும் தத்வங்களேயே கீழ்க ளாக வுடைய தாயு மிருக்கின்ற
சுருஹாயம் ஹாவயெஸ்	விலக்ஷண வடவிருக்ஷ ரூபமாக த்யாநிக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

விலக்ஷண மென்றது விஜாதியம்: அதாவது வேறுபட் டது. லோகத்தில் மரங்களுக்கெல்லாம் கீழே வேரும் மே லே கிளையுமாக விருக்க இவ்விடத்தில் சரீரமாகிய வடவிரு க்ஷத்திற்கு மேலே வேர் கீழே கிளையென்றதால், இதை விலக்ஷ ணமென்றதாம். மேலிருக்கும் மாயை வேரென்றும், கீழிருக் கும் தத்வங் கிளையென்றும் சமாதான மறிக.

சரீரத்திற்கு விருக்ஷத்தோ டொப்பு உரைப்பதும் பொரு ட்டு வித்து முதலானவர்றையுங் காட்டுகின்றார், பூதபிரு மென்பது முதலானவற்றால், பூதபிரு மென்றது ஸ்தூலசரீரம். சூக்ஷ்மசரீர மிக்ரிய பீஜமாகு மென்றறிக.

தன்னையே முனேயாக வென்னுமிடத்தைத் தான் நேகமென் றறிக. வித்திலிருக்கு முளே புரப்படுவதுபோல பூதங்களிலி ருக்கு சரீர முண்டாயிற்றென்றறிக. இந்தச் சரீர விருக்ஷத்திற் குமாயைநீலவேர். புண்யபாப கர்மம் பக்கவேரென்றறிக.

பூமியின்கண் கான்குபக்கமு மோடிய வேரினுடைய பல த்தினுலேதான் விருக்ஷம் கன்குக்கச் சாகோபசாகையாக வளர் கின்றது: அதுபோல, முன்செய்த புண்யபாப கர்மபலத்தினு லேப்ராமணதிதேகமும் நன்குக இந்திரிய வல்லமையும், நிய மான ஆயுளும், போக முதலானவையும் வளருமென்ற கரு த்து.

கலிமுதலான தத்வங்களே யுறுதியான வேர மென்னு மிடத்து ராகதத்வம் பிரின், புருஷதத்வம் ஜீவன், ப்ரக்ருதி முதலானவை ஸ்தூல சரீரமென்னுங்கொள்க.

மரமானது வித்திலுதித்து வளர்ந்து அழிவதுபோலச் சரீரமானது மாயையிலுதித்து வளர்ந்தழிகின்றதையால், விரு க்ஷதிருஷ்டாந்தஞ் சொல்லியதென்றறிக. (கச)

அவதாரிகை.

மேல் சரீரத்தை ஸோஷண தாகக ப்ளாவகங்களினுலே சுத்திசெய்த பின்பு மானதபூஜை செய்யவேண்டு மென்கிறார். ஸோஷணம் ஊரத்தை யுலர்த்துதல், தாககம் கொளுத்துதல், ப்ளாவனம் கனத்தல்.

கரு—ஸ்லோகம்.

கஂஹா வஞ்ஞகஂஸுவகாஜு யஂமஂவிஷ ஹுஂரோஜிஜ்ஞாநு வஂஜு ஹஂஜிஜ்ஞாஜிஸ்ஸ மஂணஜ்ஜிவி கஂயஂஜ்ஜம் வத்தாஜ்ஜி யொமாஜ்ஜிதஜ்ஜி । ஸொஷஜ்ஜா

ஹரகஸ ஹஸவிமஹாஅ ஸாஹஸம்ஹாவநாஸ ஸகுத்வா
ஸுவாவித ஹஜ்ஜவிம்ரஹய ஸுதாஸு வஜ்ஜாம விஷயாஸு
ஹுரஜி ॥

*

வ ஹ ஸ ஹ ழ.

கஂஹா வஜ்ரகரெஅகாஸு யஂமலெஷ்ஷு.
ஹ்ரோஷிஹ்ரோநு - வஂநு - ஹஜ்ரோஷிஸ்ஸ மஂணஸ்ஸி
கிக்ரயஂகம் - வதாஹுயொமாஸ்நிதம் - ஸொஷா
ஸு - ஓஹரகதஂ - அ - ஹஸவிமஹாஸு - ஸாஹஸம்
ஹாவநாஸு - ஸகுத்வா - ஸுவாவித ஹஜ்ஜ விம்ரஹய
கஂ - வஜ்ஜாம - விஷயாஸு - ஹுரஜி.

(இதன் பொருள்.)

கஂஹா வஜ்ர கரெஅகாஸு யஂமலெஷ்ஷு — பூரக கும்பக ரேசகங்களில் மூற்பாதி பிற்பாதிகளால் முறையே

ஹஜ்ரோஷிஸ்ஸ மஂணஸ்ஸிகி க்ரயஂகம் வதாஹுயொ மாஸ்நிதம் (விஜ்ஞை) — ப்ருதுவியாதி பஞ்சபூதங்களி லிருக்கும் கந்தாதி பஞ்சகுணங்களி னிருப்பு முறையோடும் கூட ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம பத்ர புஷ்ப பலங்கள் நீங்கினதாக சிந்தித்து,

ஹ்ரோஷிஹ்ரோநு	ஹ்லாம் எல்பது முதலான பிஜாக்ஷரங்களையுடைய நிவிர்த்தியாதி பஞ்சகலா மந்த்ரங்களை
வஂநு	படித்துக்கொண்டு,
ஸொஷாஸு	ஸோஷித்தல் உலர்த்துதலாலும்,
ஓஹரகதஂ	தஹித்தல் கொளுத்துதலாலும்,
ஹஸவிமஹாஅ	தஹித்த பல்மத்தைப் போக்குதலாலும், உலர்த்திக் கொளுத்தி பல்மத்தைப்போக்கி
(அ)	பின்பு
ஸாஹஸம் ஹாவநாஸு	கிம்மலமான ஆகாசத்யாநஞ் செய்வதால்
ஸகுத்வா	ஸோஷிக்கப்பட்ட பராசத்தியாற் பெருகப்பட்ட மிகுந்த அமிர்த தாயினலே
ஸுவாவித ஹஜ்ஜ விம்ரஹயகதஂ	நல்முக அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்ட மந்த்ரந்யாஸஞ்செய்த தேகமுள்ளவனுய்
ஹுரஜி	ஹ்ருதயகமலத்தில்
வஜ்ஜாம	மானத பூஜையை
விஷயாஸு	செய்யவேண்டியது.

தாத்பர்யம்.

பூரக கும்பக ரேசகங்களாவன:—வெளிக்காற்றை நாசியை யுள்ளே பூரித்தல் பூரகம். பூரித்ததை வெளிவிடாமல்

IN13123-114 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்தம்பித்தல் கும்பகம். ஸ்தம்பித்ததை பின்பு வெளியில் விடுதல் ரேசகம். இப்படிப்பூரித்து ஸ்தம்பித்து ரேசித்தல் ப்ராணயாம மென்னப்படும்.

பூரகாதிகளுக்கு முற்பாதி பிற்பாதி காலவசத்தாலறிய வேண்டும். அந்தக் காலம் உத்தமம் மத்தியமம் அதமம் என்று மூன்று விதமாகும். கையிலேல முழங்காலைச் சுற்றி மூன்று சிட்டிக்கை போடுங்காலம் ஒருமாத்ரா யென்னப்படும். அத்த மாத்ரா பன்னிரண்டு கொண்டகாலம் ஒருதால மென்னப்படும். அந்தக் காலம் பன்னிரண்டாகிறவரையில் செய்யப்படும் ப்ராணயாமம் கநிஷ்டம்-அதமமாகும். இருபத்தநான்குவரையிற் செய்வது மத்யமமாகும். காற்பத்தெட்டுவரையிற் செய்வது உத்தமமாகும். மாத்ரை கஉ-உச-சஅ கொண்டதே கநிஷ்ட மத்ய உத்தமப் பிராணாயாமங்க ளென்று காமிகவசந மிருக்கிறது.

மூன்சொன்னபடி கஉ-தாலப் பிரமாணமுள்ள கநிஷ்டப் பிராணயாமத்திற்குப் பூரகாதிகளினளவு தவித்தலி நன்னூன்கு தாலப் பிரமாணமாகும். உச - தாலப் பிரமாணமுள்ள மத்ய மப் பிராணயாமத்திற்குப் பூரகாதிகளினளவு தவித்தலி எட்டு எட்டாகும். சஅ-தாலப் பிரமாணமுள்ள உத்தமப் பிராண யாமத்திற்குப் பூரகாதிகளினளவு தவித்தலி பதினறு பதி னறு தாலப் பிரமாணமாகும். இப்படியாகக் காலக்கிரமத்தில் கனிஷ்டப் பிராணயாமத்திற்குப் பூரகத்தின் முற்பாதி யிர ண்டுதால அளவாகும். பிற்பாதியு மவ்வளவேயாகும். கும்பக ரேசகங்களுக்கு மப்படியே மத்ய உத்தமப் பிராணயாமங்களு க்கு அவற்றின் காலானுகுணமாக முற்பாதி பிற்பாதியறியவே ண்டும்.

இவ்விடத்த ல-வ-ர-ய-ஹ காரங்கள் முறையே ப்ருது வியாதி பூதங்களின் பீஜங்களாகும். நிருதய சிரஸ் சிகா கவச நேத்ரங்களோடு முறையே கூடிய ல-வ-ர-ய-ஹ காரங்கள் நிவர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளின் பீஜங்களாகும். நிவர்த்தி ப்ருதிவி, ப்ரதிஷ்டை ஜலம், வித்தை தேஜஸ், சாந்தி வாயு, சாந்தியாதீதை ஆகாசம் என்பர்.

ப்ருதவ்யாதிகளின் பஞ்ச குணங்க ளழியும் பொருட்டு இத்த பீஜாக்ஷரங்களை யுச்சரித்துச் சரீரவிருக்ஷத்தின் பத்ர புஷ்பாதிகள் நீங்கினதாகச் சிந்திக்கு முறையாவது, பூரகத்தின் முற்பாதியால் ப்ருதவியின் டஞ்சகுணங்க ளழியும்பொருட்டு நிவிருத்தி கலாபீஜத்தை யைந்துவிரை யுச்சரித்து ஸ்தூலபத் ராதிகள் நீங்கினதாகச் சரீரவிருக்ஷத்தைச் சிந்தித்துப்பிற்பா தியால் ஜலத்தின் நான்குகுண மழியும்பொருட்டு ப்ரதிஷ்டா கலாபீஜத்தை நான்குவிரை யுச்சரித்துச் சுக்கும பத்ராதி கள் நீங்கினதாகச் சிந்திக்கவேண்டும். பின்பு ஸோஷித்து தஹி த்தப் பஸ்மங்களைப் பத்ரதிக்கிலும் போக்குமுறை கும்பகத் தின் முற்பாதியால் அக்நியின் மூன்றுகுண மழியும்பொருட்டு வித்யாகலா பீஜத்தை மூன்றுதர மூச்சரித்துச் சோஷித்ததாக நினைத்துப் பிற்பாதியால் வலதுகால் கட்டை விரலிலுண்டா யிக்காலாக்நியிலே தஹிக்கப்பட்டதாகச் சிந்தித்து, ரேச கத்தின் முற்பாதியால் வாயுவின் குணமிரண்டு மழியும்பொரு ட்டுச் சாந்திகலா பீஜத்தை யிரண்டுவிரை யுச்சரித்து பஸ்ம மாய்ப் பத்ரதிக்கிலும் பறந்துபோனதாகப் பாவித்து பிற்பா தியால் ஆகாசத்தின குணமொன்று மழியும்பொருட்டுச் சாந் தியாதீத கலாபீஜத்தை யொருவிரை யுச்சரித்துச் சுத்தமான படிகம்போலே நிர்மலமாக ஆகாசத்தை பாவிக்கவேண்டும்.

IN13123-115 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஆகாசத்திற்கு வடிவின்மையால் சுத்தஸ்படிகம்போலெப்படி பாவிக்கலாமெனின்? பூமி யக்நிகூடங்களுக்கு நடுவில் நக்ஷத்ராதிகளின் ரூபமாக ஒளபாதிகமா யாகாசத்திற்கு த்யானவடி வண்டென்று கருத்து.

பின்பு த்வாதசாந்தத்தில் சக்திமண்டலத்தைப் பூர்ணசக்திரனுக் கொப்பாய் அமிருதமயமா யிருப்பதாகச் சிந்தித்துப் ப்ராசாத மந்திரந்தோடு வெளஷடந்தமான சக்திமந்திரத்தைச் சொல்லியதனால் ரேசகத்தால் ஸ்ருஷ்டிமார்க்கமாகப் பெருக்கச்சகல நாடிமுகங்களிலும் ப்ரவேசித்த மிகுந்த அமிர்த தாரைகளினாலே ஸரீரத்தையுள்ளும் புறம்பு மபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டதாகத்யானித்து மூல ப்ரம்மாங்க மந்திரங்களினாலும் முப்பத்தாறு கலைகளினாலும் நியாஸஞ் செய்யப்பட்ட தேகமுள்ளவனாய் ஹ்ருதய கமலத்தில் மானசிகமாகச் சிவபூஜை செய்யவேண்டுமென்றவாறு. (கடு)

அவதாரிகை.

மேல் அஷ்டத்ரிம்சத் கலாந்யாஸத்தில் மந்த்ரக் ரமங் கூறுகின்றனர்.

ககூ—ஸ்லோகடி.

ஸ்ரீம்ஸ்ரீம் நாம் நாங்ஹ்ரீம்ஸ்-ஸ்வொம் ஹைஹ்ரீம்
ஸ்ரீயாஞ்ரஸ்ரஹ்ரூஹ்ரூ ஸ்ரஹ்ரவ-ஷ்ரஹ்ரூஹ்ரூஹ்ரீ வொ
ஸ்ரெ வெஷ் ரோமோ ஜ்ரூஜ்ரவஷ்ரோ வாம்ஹ்ரிவெ ஜ்ரெநாஷ்டி
ஜ்ரி-ஷ்ரவெ தீர்ணிரோம் வொஸ் ஹவயவஹ்ரி நஷ்ஸ்ரூ
ரிஞ்ஜ்ரூவாஸ்ரூ-ஷ்டி வங்ஷாஷ்டி ஸ்ரூஷ்ட விஸ்ர வ்ருஹ்ரி
ரிகிவ யமா வாஜ்ரூவ் ஷ்ட்டாயி க்ரீம்ஸ் ॥ *

வஷட் ஹ்ருதி.

ஸ்ரீம்ஸ்ரீ - நாம்-நாம் - அ - ஹ்ரீ - ஸ்வ்-வொம்-
ஹை - ஹ்ரீ - ஜ்ரூ - யாஸ் - நம்ஸ்ரீ - ஹ்ருதி - ஹ்ருதி - ஸ்ரீ -
ஹ்ருதி - வ-ஷ் - ஹ்ருதி - ஜ்ரூ-ஹ்ருதி - வொஸ்ரீ வெஷ்டோஷ்ட-
தி-ஷ்டி-ஷ்டி-ச-தி-தி-வாம்ஹ்ரிவெ - தி-ஜ்ரெநா-தி-தி-தி-
வெ-தீர்ணி - தாம்-வொஸ் - ஹவயவ-ஹ்ரி - நஷ்டி-ஸ்ரூஷ்டி
ஞ்ஜ்ரூவாஸ்ரூ - வ்ருஷ்டி-வணு - சூஷ்டி-ச - சூஷ்ட-விஸ்ரூ-
சூவி - சூஹ்ரி - உ-கி - ச - யமாவாஜ்ரூவ் - சூஷ்டாயி
க்ரீம்ஸ்.

(இதன்பொருள்.)

வெஷ்டோஷ்ட	வேதத்திற் சொல்லிய
ஸ்ரீம்ஸ்ரீ	ஈசான மந்த்ரத்தில்
நா. நாம்-ஹ்ரீ ஸ்வ்-வொம்	இந்த வைதெழுத்துக்களோயுங் கடையிலுடைய பதங்கள் வரையிலுள்ளதாக பாகஞ்செய்து,
நம்ஸ்ரீ	தத்புருஷ மந்த்ரத்தில்
ஹை - ஹ்ரீ - ஜ்ரூ யாஸ்	இந்த நான் கெழுத்துக்களோயுங் கடையிலுடைய பதங்கள்வரையில் நாலாக பாகஞ்செய்து,
வொஸ்ரீ	அகோரமந்த்ரத்தில்

IN13123-116 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹ்ரீம் - ஹ்ரீம் - ஸ
ஹ்ரீம் - வ - ஹ்ரீம் - ஹ்ர - ஹ்ரீம்
இந்த வெட்டெழுத்துக்களோடுங்
டையிலுடைய பதங்கள் வரை
யில் எட்டாக பாகஞ்செய்து,

வாமதேவ
வாமதேவ மந்த்ரத்தில்

ஹ்ரீ - ஹ்ரீ - ஹ்ரீ - ஹ்ரீ - ஸ - ஹ்ரீ - ஸ - ஹ்ரீ - ஹ்ரீ - ஸ - ஹ்ரீ - ஹ்ரீ - நொ - ஹ்ரீ
இந்த வெழுத்துக்களைக் கடையிலு
டைய பதங்கள்வரையில் பதின்
மூன்றுக பாகஞ்செய்து,

ஸத்யோஜாத
ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தில்

நி - ஹ்ரீ - வெ - வெ - வெ - நாம - ய - ஹ்ரீ
இந்த வெழுத்துக்களைக் கடையிலு
டைய பதங்கள் வரையில் எட்
டாக பாகஞ்செய்து

(வஷவம்)
இந்தப்படி

(தத்ர தத்ர)
அங்கங்கே

(வஷட் ஹோஷ்ட)
வேதமந்த்ர பதங்களில் முடிவில்

(ஸ்ரீ மே நம ஹ்ரீம்)
சிவாய நமஃ

(ஹ்ருதயாதி க்ரமேண)
என்பது முதலான க்ரமமாக

(ந்யஸேத் ஸாதகோ)
ந்யாசஞ் செய்யப்படும்.

கலாஃ
கலைகள்

(யதா வக்ஷ்யே)
ஈசானாதிக் க்ரமமாக

வஜ்ர	ஐந்து
சக்ரீ	நான்கு
அஷ்ட	எட்டு
விம்ஸ	பதின்மூன்று
சஷ்டீ	எட்டு என்றிந்தக் கணக்கின்படி
ஷோடாயி த்ரிம்ஸ ஸ்வரூ	கூடி முப்பத்தெட்டாகும்.

தாத்பர்யம்.

என்றால்? ஈசானகலைக ளொக்தையும் மேற்சொன்ன வேதம
த்ர பாவங்களோடு சேர்த்து ஸஸிந்தைகபஹ என்பது முத
லாக ந்யாசஞ் செய்யவேண்டும். இப்படியே தத்புருஷ கலைகள்
நான்கையும், அகோரகலைக ளெட்டையும், வாமதேவகலைகள
பதின்மூன்றையும், சத்யோஜாதகலைக ளெட்டையும், அந்த
த்த வேத மந்த்ர பாகங்களோடு சேர்த்து ந்யாஸஞ்செய்யவே
ண்டும். இப்படி வேதமந்த்ரங் கலந்து செய்யு ந்யாஸம் ஸத்தி
கமென்றும் இப்படிக் கல்லாத கேவல ந்யாஸம் விசக்திகமென்
றும் சொல்லப்படு மென்றவாறு. (கசு)

அவதாரிகை.

அஷ்ட த்ரிம்ஸத் கலைகளும் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டிய
ஸ்தானங்களைக் கூறுகின்றார்.

கள—ஸ்லோகம் 7.

IN13123-117 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஶிவாஸ்ர-ம்ஹ யஹ்ஸ்ரை ஶிவாயம் ஜாதர-ய-ஹ்ஸ்ரை ஜ்ரிஜ்வை
ஹ்ரிஹ்ரீம் ஶிலயை வாஸ்து-ள அஸ்ரணகரய-ஹ்ஸ்ரம் வ்ரூணை
ஶிளஸிகை வாஹ-ஹ்ரை ஸ்வாஹாநிவஸ்ரை-ஹ்ரை கணாதாம் ஶிவ
கதர-கரணை க்ரீம்ஸ்ரதாம் வாஷ்டகாநாம்ஸி॥ *

வஜ்ரபஞ்ஜரம்.

ஶிகலாதாம்ஸி - வஜ்ரவகாணி - சூய - ஹ்ரூதயம
ஶிள - ஶிரஸ்ரநாஹ்ரை - அ-கவக்ஷை - வஸ்ரஷ்டாஸ்ரை -
ஸ-ஹ்ரஸ்ரிஶிஸ்ரார-ய-ஹ்ஸ்ரம் - கவசம் - ஜாதர-ய-ஹ்ஸ்ரம் -
ஜ்ரிஜ்வை - ஹ்ரிஹ்ரீம் - ஶிலயம் - அ-வாஸ்து-ள - அஸ்ர
ணகரய-ஹ்ஸ்ரம் - வ்ரூணஶிளஸிகை - அ-வாஹ-ஹ்ரை - ஸ்வா
நாநி-ஹ்ரஸ்ரை - கணாதாம் - ஶிவகதர-கரணை - க்ரீம்
ஸ்ரதாம் - வாஷ்டகாநாம்ஸி.

(இதன்பொருள்.)

ஶிவகதர-கரணை	பூஜைக்காகச் சிவசமாந தேகத்தை யுண்டாக்கும் விஷயத்தில்
வாஷ்டகாநாம் க்ரீம்ஸ்ரதாம் கணாதாம்	சதிங்யாதி மூப்பத்தெட்டுக் கலைகளுக்கும்
வஜ்ரஶிகலாதாம்ஸி	ஊர்த்வ பூர்வ தக்ஷிண பஸ்சிம உத்தர சிரஸ்ஸுகளிலும் ஈஸாநகலைகளிலுமிருக்கும்,

கவசம்	பூர்வ தக்ஷிண பஸ்சிம உத்தரமுகங்கள் நான்கும் தத்புருஷகலைகள் நான்கிற்கும்,
ஹ்ரூதயஸ்தள	கண்டத்திற்குக் கீழோடிருக்கும் ஹ்ருதயப்ரதேசம் கண்டம்
ஸ்ரநாஹ்ரை	தொளிரண்டு நாபி
கக்ஷை	வயிறு
வஸ்ரஷ்ட	முதுகு
உரஸ்	மார்பு இவ்வெட்டும் அகோரகலைகளெட்டிற்கும்,
ஹ்ருதய	ஆசநம்
ஶிர	லிங்கம்
உபய-ஹஸ்தம்	துடையிரண்டு
கவசம்	பின்னும்
ஜாதர-ஹ்ஸ்ரம்	மூழந்தாளிரண்டு
ஜ்ரிஜ்வை	கணைக்காலிரண்டு
ஹ்ரிஹ்ரீம்	ப்ருஷ்டபாகமிரண்டு
ஶிலயம்	இடுப்பு
வாஸ்து-ள	கக்ஷத்திற்குக் கிழ்ப்பக்கமிரண்டு இப்பதின்மூன்றும் வாமதேவ கலைகள் பதின்மூன்றிற்கும்,
அஸ்ரணகரய-ஹ்ஸ்ரம்	பாதமிரண்டு பாணியிரண்டு

IN13123-118 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வ்ராணம்	நாசி
ஸோஷ்டு	சிரஸ்ஸு
வாஹுஷு	புஜ மிரண்டு இவ்வெட்டும் சக்தி யோஜ்ஞ தகலிக லெட்டிற்கும்,
(க்ரோசு)	முறையே
ஹ்ருதயாதிஷ்வஸ்த்ரேஷு	ந்யாஸஞ்செய்யு மிடங்களாகும்.

தாத்பர்யம்.

தத்புருஷ கலைகள் நான்கையால் ஊர்த்வமுகத்தில் மற்ற நான்கு முகங்களுக்குஞ் சொல்லப்பட்டன; அப்படியே அவ்யக்த கலாயைநமஹ என்று ஊர்த்வமுகத்தில் ந்யாஸஞ்செய்யவேண்டுமென்று அகோரசிவாசாரியர் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி மூப்பத்தெட்டுக் கலைகளுக்கும் ந்யாஸஞ் செய்யு மிடமறிந்து செய்யவேண்டு மென்றவாறு. (கள)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களிலுமேல அத்தர்யாஸஞ் செய்யு முறையைக் கூறுகின்றார்.

கஅ—ஸ்லோகழி.

ஹ்ருதயவஜ்ர உரஸா விஹாவித மஹாபாயொ
வரிஷ்டாஸனெ யெயொ தீவஸிவாக்ரகி ஸ்வகை
ஸ்வம் ஹாவக்ஷோவுடும் ஜஷழி। மெவொயீரவஹா
யிநீ வாஸிவெ வ்ராணொரஸொ நாஸெவா
தெ ஹுங்காகிரெஷ வஷ வாஸ்த்ரோ யஸ்வொய
நாஹாதகடு ॥

*

வஜ்ரஹ்ருதழி.

ஹ்ருதயவஜ்ர உரஸா - விஹாவித மஹாபாயொ
வரிஷ்டாஸந - யெயுடு - தீவஸிவாக்ரகி - ஸ்வ-
கஸ்வம் . ஹாவு - க்ஷோவுடும் ஜஷம் - மெவு-யீடு-
ஆவஹாயிநீ - வாஸிவெ - வ்ராணடு - ஊரஸு - நாஸ
ஹெ. வாதெ - ஹுங்காகி - வஷடு - வஷ-வாஸ்
த்ரியஸ்வடு - கமு-நாஹாதகடு. *

ககூ—ஸ்லோகழி.

தீவ ஸ்ரிஷ்டயா ஸ்ரு-ஸ்ருவாதி கராணா மஸ்த்ரா
யு க்ஷோதிகாடு வாநீயாதிக ஆவ-ருண வ்ருஜ்ரக ஹ்ரொ
தாதிகா வெஹ்ரழி। நெத்ரவெஹ்ரும் ஸ்வயீ-ஹ்ரு-தா ஸ்ரு
ஸ்ருயா ஸ்ருக்ஷாஜ்ர ஹ்ரீநா யஹ்ரா-ய-ஹ்ரஸ்ரு ஸ்வயதிவ
நாஹ்ரந-ஹ்ரா ஜாவ ஸ்ரநாஹ்ரு-கயிதகடு ॥ *

வஜ்ரஹ்ருதழி.

தீவு-ஸ்ரிஷ்டயாடு - ஸ்ரு-தாத்ரு கராணாடு-ஸ்த்ரா
யுடு - க்ஷோதிகாடு - வாநீயாதிக ஆவ-ருண வ்ருஜ்ரக
ஹ்ரொதாதிகா வெஹ்ரம் - நெத்ரவெஹ்ரும் - ஸ்வயம்-
ஊ-தா - ஸரிஸ்ருயா - ஸ்ருக்ஷாஜ்ர ஹ்ரீநாடு - யஹ்ரா-ய-ஹ்ரஸ்ரு
ஸ்வயம் - வஷவ - நாஹ்ரந-ஹ்ரா - ஜாவடு - ஸ்வ-
ந்ரு-ஹ்ரு-கயிதகடு. *

IN13123-119 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

	(இதன் பொருள்.)
ஹ்ரஸ்வதீ	மானதபூஜை செய்யுமிடத்து முதல்
உஹா	ஹ்ருதய கமலத்தில்
விஹாவித உஹா	மனதினாலே
ஸாயொ வஸி	பாவிக்கப்பட்ட மஹா மாயைக்கு
ஸ்ஹாஸ்ரெ	மேலிருக்கும் சிம்ஹாஸனத்தில்
தீவஸிவாக்ரகிஃ	
வாஸிவஃ	திபந்வாலே போன்ற வடிவுள்ள
யெயஃ	பரசிவத்யாநம் செய்யவேண்டும்.
	(பிம்பு ஆவாஹந்யாதி முத்ரைகளி
ஹாவஃ	னலே) ஆவாஹநாதிகள் செய்து
ஸஃகஃஹஃம்	மானத சுத்தியே
க்ஷோ	நல்ல புஷ்பமாகவும்,
சுவயூம் ஜூம்	சுகாந்திகுணமாகிய பொறுமையே
	அர்க்ய பாத் யாசமநீய ஸ்நாநீய
வாஸிவெ	ஜலமாகவும்,
சுவஹாயிநீ	பரசிவனிடத்தில்
யீஃ	நிச்சயமாக நிலைபெற்றிருக்கும்
ஜெவஃ	புத்தியே
	குங்கும கர்ப்பூர சந்தனாதி யநு
ஸாந்ஹெ	லேபநமாகவும்,
வாக்ர	மனதாகிய
	தூபபாத்ரத்தில்

வ்ராணஃ	ப்ராணவாயுவே
சுதஃ	அக்நியாகவும்,
சுஹம் க்ரகிஸெ	அஹங்காரமே
ஷணவ	
வாஸொயஸ்	ஸ்ரேஷ்டமான தூபமாகவும்,
வஃ	
ஸாநாதிகஃ	ஸர்வப்ரமாணமாகிய சிற்சக்தியே
தீவஃ	தீபமாகவும்,
மநோஜ்ஞயஃ	கந்தம் ரஸம் ரூபம் பரிஸம் ஸப்தம்
ஸ்ஃக்ரஷ்டி கரணாஃ	இவையே மிகவும் த்ருப்தியைச் செ
	ய்யாநிற்ற
ஸர்விஷயாஃ	ஸ்ரேஷ்டமான போக்ய வஸ்துக்க
	ளாகவும்,
க்ஷாதிகாஃ	ப்ருதவி அப்பு தேஜஸ் வாயு ஆகா
	சம் இவைகளே
நைவெத்யம்	அந்நாதி போஜ்யவஸ்துவாகவும்,
வாநீயாதிகம்	பாநாதி பருகும் வஸ்துவாகவும்,
தூபுண வுஜந	கண்ணாடிமுதலான விளக்கும் வஸ்
கைலாத்ரா	துவாகவும், விசிறிமுதலான ஸ்ர
திகாவெஷ்டநம்	மநிவாரண வஸ்துவாகவும், ஸ்
	தோத்ரமுதலான சிராவிய வஸ்
	துவாகவும் பாவித்து, மனதினு
	லே பூஜிக்கவேண்டும்.

IN13123-120 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸகுக்ஷாஜ ஹீ நொயஷா
வஸிநயா
யகுகஷவு
ஷயசிஷுதா
நாஜுஸிநகுநா
ஷயஸிஷவ
நாஹுகுயிதஷு
ஷஜாவஷு
(ஷஷிஷ்வுாசு)

ஆனல் யோகாங்கமாகிய ஸூக்ஷ்ம சரீர மில்லாவிடில் அப்போது மனோபாவனையோடு கூடியவனுக்கு ஸ்வயமாகவே யுண்டாகிய நாத மந்த்ரத்தினாலே தானே மூலாதாரத்திலிருந் தண்டாகிய அந்த மந்த்ரத்தை ஜபஞ்செய்வது யுக்தமாகும்.

தாத்பர்யம்.

பாஹ்ய பூஜையென்றும் அந்தர பூஜையென்றும் சிவபூஜை யிரண்டுவிதமாகும். அதில் ஆண்மஞான முள்ளவர்களுக்கு பாஹ்யபூஜை செய்யுமிடத்து புஷ்பாதிகள் கொண்டுவருவதில் குற்றம் வருமாதலால் அந்தர்யாகம் விதிக்கப்படும். க்ரியாதிகாரிகளுக்கு பாஹ்யபூஜை விதிக்கப்படும். அப்படியே யோகிகள் ஹிம்சை செய்யக்கூடாது. எங்ஙனும் சிவனிறைந்திருப்பதால் புஷ்பாதிகளுக்கு ஹிம்ஸையின்றி மானதமாகப் பூஜை செய்யவேண்டும். க்ரியாதிகாரிகளுக்கோ வெனில்? அரசன் போகநிமித்தமாக வுத்தியான வனத்திருந்த புஷ்பாதி கொண்டுவருவதில் குற்றம் வராததுபோல ஈஸ்வர பூஜை நிமித்தமாகப் புஷ்பாதிகளை ஹரிக்கிறவனுக்குக் குற்றமில்லையாதலால் க்ரியாதிகாரிகள் லிங்காதிஷ்டிதரான சிவனே யெப்போதும் புஷ்பாதி கொணர்ந்து பூஜிக்கவேண்டுமென்று வசநமிருக்கிறது.

பாஹ்யபூஜை செய்தபோதிலும் அந்தரபூஜை முன்னஞ் செய்தேசெய்யவேண்டும். ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் சோதிலிங்கமே வெளியிற் பூஜிக்கப்படுமென் றிருப்பதால் அந்தர பூஜை யின்றி பாஹ்யபூஜை செய்தாலவன் ப்ரயாஸை வீணுகுமென்று சாஸ்த்ரத்தில் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறது.

ஆதலால் முதல் ஹ்ருதயகமலத்தில் பூஜை செய்யவேண்டும். பின்னுமிக்த ஹ்ருதயகமலம் தடாகாதி கமலம்போல கீழ்நின்றிருக் கதித்ததென்பதற்கு ப்ரமாணம்.

மனிதர்களுக்குக் கந்தஸ்தாநமாகிய சரீரமத்யம் ஒன்பது அங்குலம் உயரம் அகலம் நன்ஞன்கங்குலமுமாகும். அண்டவடிவாய்த் தலக்கு முதலானதால் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தக் கந்தத்திலிருந்து ஹ்ருதயகமலம் கர்ணிகையுடனுண்டாயிற்று. அந்தக் கர்ணிகையில் சூர்ய சோமாக்நிகள் மூவரும் கூடியிருப்பார்கள். அதில் அநந்தேஸ்வரர் சதாசிவர் பரமசிவன் இம்மூவரும் ஸ்வபாவமே யிருப்பார்கள். அப்படியே சகலப்ராணிகளிருதயம் வாழைப்பூப்போன்றிருக்கும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையோடு எட்டு தளமுள்ள பத்மமிருக்கின்றது. ஹ்ருதயம் சாணளவாகும். அதில் கமலம் நான்கங்குலமாகும். காயிக்குமே லெட்டங்குல ப்ரமாணத்திலக்தப் பத்மநாளமிருக்கும். அதில் த்வார மொன்பதிருக்கும். அது நான்குபக்கமு முள்ளுடன் கூடியிருக்கும். அதின் கர்ணிகை கட்டைவிரல் கணுவிற் கொப்பான நுனியுள்ளதாய்க் கேசரத்தோடு கூடியிருக்கும். கர்ணிகையில் சூர்யனும் அவர் தடுவில் சந்த்ரனும் அவர் தடுவில் அக்நியும் அக்நிதடுவில் மஹேஸ்வரனும் சதாசிவரும் மஹேஸ்வரரு மிருப்பர். அப்பால் பரசிவனிருப்பர் என்று நிச்வாசகாரிகையில் சொல்லியிருக்கிறது.

IN13123-121 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

இப்படி ஸ்வபாவ சித்தமான ஹ்ருதய கமலத்தில் சிவபூஜை செய்வ தெல்லோருக்கும் முத்தமோத்தம மாகும். இப்படிக்கொத்த ஹ்ருதயகமலத்தில் ஸ்வபாவ சித்தமாயிருக்கின்ற குண்டலிநீ சக்தியின் மேலே மேற்சொல்லும் வழியே ஆதார சக்தியாதி பராசக்தி பர்யந்தம் த்யாநிக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் சிவனை மனதாலே பூஜிக்கவேண்டும். அந்த சிவஸ்வரூபம் நீபஜ்வாலை வடிவென்றதால் காதஸ்வரூபமென்று சூசிக்கப்பட்டது. காதமாவது ஹம்ஸம். சகல ப்ராணிகளுக்குஞ் சரீர கடியிலிருப்பது ஹம்ஸம். அதுவே சதாசிவன். ஹம்ஸ ஹம்ஸ என்று சொல்லவேண்டும். ஹம்ஸமென்பது சதாசிவ ரூபமாகுமென்று வசகமிருக்கிறது.

நிபகிகையின் வடிவென்பதற்கு ப்ரமாணம் காதில் கட்டைவிரல் வைத்தா லுண்டாகும் சப்தமானது ஜ்வலிக்கின்ற அக்நிஜ்வாலைக் கொப்பாகும். அதற்கு காதமென்று பெயர்.

பசுவின் பாசத்தை நீக்கும்பொருட்டு அற்புதமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நிஸ்வாசகாரிகா வசகமிருக்கிறது. இப்படிப் பராசிவ த்யாநஞ்செய்து ஆவாஹநாதிகள் செய்து மானதமாகவே புஷ்பாதி கொண்டு பூஜிக்கவேண்டும். பாவமே புஷ்பமென்றதால் அஹிம்ஸைமுதலான அஷ்டபுஷ்பங்களுங் கொள்ளவேண்டும். அவையாவன:— அஹிம்ஸை முதற் புஷ்பம், உ-வது இந்த்ரிய அடக்கம், கூ-ாந்திபுஷ்பம் ங, தயா புஷ்பம் ச, ஞானபுஷ்பம் ஞ, தவமாகிய புஷ்பம் சூ, சத்திய புஷ்பம் எ, பாவபுஷ்பம் அ, என்று இப்படி யஷ்டபுஷ்பங்களு மறிக.

ஸ்தாநீய ஜல மென்னுமி—த்து கூறப்பட்ட சக்தியினின்றும் பெருகாநின்ற மிருந்த அமிர்ததாரையாலேயபிஷேகஞ் செய்ததாக பாவிக்கவேண்டுமென்று கொள்க.

கந்தாதி குணங்களே போக்யவஸ்துக்களாகுமென்னுமிடத்தி லிருந்த வாசனையுள்ள கந்தமும், மிருந்த ருசியுள்ள ரஸமும், மிருந்த அழகான ரூபமும், மிகமெதுவான பரிஸமும் மிகவுத்தம த்வனியுள்ள த்ரவ்யமுமென்று கொள்க. ப்ருதுவ்யாதி பூதங்களே அன்னநிகளாகு மென்றதினால பார்த்திவ முதலான பஞ்சோபசாரங்கள் சொல்லப்பட்டதாகும். அவையாவன:—கைவேத்யம் பார்த்திவோபசாரம், பாநீயம் ஆப்பியோபசாரம், (ஆப்பியமாவது ஜலசம்பந்தம்) கண்ணுடி தைஜஸோபசாரம், (தைஜஸம் தேஜஸ்ஸம்பந்தம்) விசிறி வாய்வியோபசாரம், (வாய்வியம் வாயுஸம்பந்தம்) ஸ்தோத்ரம் வைஹாயஸோபசாரம் (வைஹாயசம் ஆகாச ஸம்பந்தம்) இவையெல்லாம் சூக்ஷ்ம சரீரமுள்ளவனுக்கு யோக சாமர்த்யத்தினாலே ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்படும்.

யோகஸாமர்த்ய மில்லாத ஸ்தூலசரீர முள்ளவ ரிதையெல்லாம் மனதினாலே பாவிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூலசரீர முள்ளவன் மேற்ற பாவனையினாலே நாபியிலிருத்தின்—ாகிய மந்த்ரத்தை ஜபஞ் செய்யவேண்டு மென்றவாறு. (கஅ—கக)

அவதாரிகை.

பின்னும் மானதமாகவே சிவாக்நி காரியஞ்செய்து முடிவில் சமாதியி லிருக்கவேண்டு மென்கிறார்.

உ0—ஸ்லோகம்.

வஹா வெவ ஈவி வூவ—ஜூ ஜ—ஹ—யாஸ்
வ—ஹ்வெ—ாக யொமெந கதாநஹ்வா ஶ்வயா ஹ்ரு—
வெஷ ஸ—யாஶ்ஹி ஸ—ஷ்—ஶ்ரா ஹ்ரு—ஹா। வ—ஹ
ண—ாஜ்ஞ ஹவநம் வஸேவ்—ஹ் கூ—ஹவா நீரம் கூஶ்ரா

வ்யாஹ்ருதி ஹோமவிவரணம் வாஸவதை மீந ஸ்தோயம் வ்ருஜேத் ॥

*

வ்யாக்யானம்.

வஹ்னே - வனம் - சுவி - ப்ரவர்ஜ்ய - ஜுஹோயாத்-வர்வெர்ஹுத யொமெந - தத்-ஸ்ருதஸ்ருவாம்-ஊர்த்வா - ஸ்ருவெண - அஸ்ருக்யாம்-சுஹே - ஸுஷ்ரூஷ்டி-ஸ்ருவா - வர்ணுர்ஹாம் - ஹவநம்-ஸவேர்ஹு-க்ருதவாநு - ஸ்ருஸ்ரு - கூர்மாவ்ய - சூர்மாஸ் - சுஹே-ஹாவவிவரணம் - வாஸவதை - மீந - ஸ்தோயம்-வ்ருஜேத்.

*

(இதன்பொருள்.)

வனம் — இந்தப்ரகாரம்

வர்வெர்ஹுத யொமெந — முன்சொன்ன மானதயோகத்தினாலே

வஹ்னாவவி — குண்டத்தில் விதிப்படி யாவாஹநஞ் செய்யப்பட்ட ஸ்வபாவசித்தமான சிவாக்நியிலும்

ஸ்ருஸ்ரு — பரமசிவனே

ப்ரவர்ஜ்ய — ஹ்ருதயத்திற்போல நன்றாகப் பூஜித்து

தத் — அந்த

ஸ்ருதஸ்ருவாம் — ஹிந்துஸ்தாநத்திலிருக்கின்ற

ஸ்யாம — அமிர்தமாகிய

ஊர்யா — இடையென்னு நாடியாகிய

ஸ்ருவேண — ஸ்ருவமென்னும் ஹோம ஸாதன பாத்ரத்தினாலே

ஜுஹுயாத் — க0அ - முதலான கணக்குள்ள ஆஹுதி செய்யவேண்டும்.

சுஹே — அதன் முடிவில்

ஸுஷ்ருஷ்டி — சுழுமுனை யென்னு நாடியாகிய

ஸ்ருவா — ஸ்ருக்கென்னும் ஹோம ஸாதன பாத்ரத்தினாலே

வர்ணுர்ஹாம் — பூரணாஹுதி பர்யந்தமான

ஹவநம் — ஹோமத்தை

க்ருதவாநு — செய்தவனுக்கொண்டு

சூர்மாஸ் — அன்புடனே

ஸ்ருஸ்ரு — பரமசிவனே

கூர்மாவ்ய — கூமிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு

ஸவேர்ஹு — உள்ளே பூஜிக்கப்பட்டதையெல்லாஞ் சிவசமர்ப்பணஞ்செய்து

சுஹே — அதன் முடிவிலே

ஹாவவிவர்ஜித — சதாசிவாதிகாராதி ஸ்வரூப பாவாகார மில்லாத நிஷ்கள

வாஸவதை — ஸ்வரூபமான துவாதசாந்தத்தில்

(மீந) ஸ்தோய — லயித்தவனுக்கொண்டு

IN13123-123 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸகோயம் வ்ருஜி ஸ்

மூலாதாரமுதல் த்வாதசாந்த பரியந்த ஸ்தானங்களில் ஓரேபடித்தாய்ச் சிவத்யானஞ் செய்வதாகிய சமாதியிலிருக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

மேலுபாவனையிலுலே ஸ்வயமாகவே சித்தமாயிருக்கின்ற காயமாகிய குண்டத்தை ஹோமஸ்தானமாக பாவித்து, அதில் விதிப்படி சிவாக்நியை யாவாஹனஞ்செய்து, அதில் பரசிவனை இருதயத்தில் பூஜித்தபடி பூஜித்து, விந்துஸ்தானத்திலிருந்து பெருகுகின்ற அமிர்ததாரையை ஆத்மதாரையாக்கியிடையாகிய ஸ்ருவத்தினுல் நாற்றெட்டாஹுதி செய்ததாகப் பாவித்து, முடிவில் சுழுமுனையாகிய ஸ்ருக்கினுலே பூர்ணாஹுதிசெய்து, இப்படி ஏற்ருயத்தில் சிவபூஜையும் கபிகுண்டத்தில் ஹோமத்தையுஞ் செய்து; ஈசனே கதியை கேட்டுக்கொண்டு பூஜாசமர்ப்பணஞ் செய்து, முடிவில் ஸதாசிவாதிகாரூப பாவாகாரயினி திஷ்களை ஸ்வரூபமான பரசிவத்தில் லயித்து, மூலாதாரமுதல் த்வாதசாந்த பர்யந்த மேகாகாரமான சிவத்யாகரூபமாகிய சமாதியைச் செய்யவேண்டும்.

அப்படியே மத்யான காலப்பரியில் புருவநடுவில் சரத்கால சந்திரன்போல ப்ரகாசிக்கின்ற ஜ்யோதிர்மயமான லிங்கத்தை த்யானித்து, அங்கே மனதையும் ப்ராணனையும் லயிக்கச் செய்து, யோகியானவன் தன்மயனும் மௌனசித்தம் சூன்யமாகச் செய்யவேண்டியது. சித்தம் நஷ்டமானுல் சிதானந்தம் தானே ப்ரகாசிக்கும். இப்படிச் செய்வது அணுமாதி குணங்களுக் காதாரமான சமாதியென்னப்படும் என்று வாதூளத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(உ0)

அவதாரிகை.

இப்படி அந்தர்யாகமுதல் சமாதிவரையிற் சொல்லி மேல் பாஹ்ய பூஜாகிமித்தம் லிங்கமே மேலானதென்று லிங்காதாரமாகச் செய்யும் பாஹ்ய சிவபூஜாவிதியைக் கூறுகின்றர்.

உக—ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீ நாஹத யாரிகாவரி யாஹ்ரூ
ம்ரூ நூயூ வஜ்ரம் விஜ்ரூஹ்ஸ்ரூயூ ஸிவாக்ஷ வஷ்
வஷிதம் வீரம் ஸிவ ஸ்ரூவாஸ்ரம் | ஸவ-ஹ்ரூயாயிக
ஹாம ஸம்ய-ஃத ஸிவஜ்ரூநாவ்ரு ஸிஹ்ரூதகம் ஸவ-ஹ்ரூ
யாயிக ஹாம நாஃ ஸஹிதம் வீரம் க்ரியா ஸகிகழி॥

வஷிஷ்ஹ்ரூழி.

ஸ்ரீ நாஹத யாரிகாவரி - யாஹ்ரூ
ம்ரூ - நூயூ - வஜ்ரம் - விஜ்ரூஹ்ஸ்ரூயூ ஸிவாக்ஷ
வஷ்வஷிதம் - வீரம் - ஸிவஸ்ரூ - ஸ்ரூவாஸ்ரம் - ஹ்ரூ
யாயிக ஹாமஸம்ய-ஃத ஸிவஜ்ரூநாவ்ரு ஸிஹ்ரூதகம் -
ஸவ-ஹ்ரூயாயிக ஹாம நாஃஸஹிதம் - வீரம் - க்ரியா
ஸகிகழி.

(இதல் பொருள்.)

ஸ்ரீ நாஹ த சிவாதிஷ்டிதமாயும் வியாபகமாயும் அல்லது சிவாதிஷ்டிதமாய்க் கந்தத்திருந்து அங்குரம்போற் கிளம்பியு மிருக்கின்ற

IN13123-124 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

யாஸிகொ வஸி
யஸாஜ்யாமஸ்ஜி

ஆதாரசக்தியின்மேல்
ப்ருதுவி தத்வமுதல் மாயாதத்
வம் வரையில்

கயாஜ்வஜ்ஜம்
விஜ்யாஜ்ஞாயுட
ஸிவாக்ஷவஜ்
வஜிதம்
வீம்

பத்மத்தினதோபாகமாகவும்
மேல் சுத்தவித்தைமுதல் சிவதத்
வம்வரையில் மலர்ந்த ஊர்த்வ
பத்மமாகவும்
பாவிக்கப்பட்ட தத்வங்களாகிய
பத்மபீடத்தை

ஸிவஸ்ய
ஆஸநம்
(ப்ரகல்பய)
ஸவ்ர்யாயிக
ஹாம

சிவனுக்கு
ஆசனமாக
கற்பித்து,

ஷடத்வாக்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமாகி
ய ப்ர்ம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாக
முள்ள

நாஜஸஹிதம்
வீம்
க்ரியாஸக்திகம்
ஸவ்ர்யாயிக
ஹாம ஸம்ய
க ஸிவஜ்ஞாநா
த்மநே
வ்யோம்மாத்
மகம்

கோமுகத்தோடுகூடிய லிங்காதார
பீடத்தை
க்ரியாசக்தி ரூபமாகவும்
ஷடத்வாக்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமான
ப்ர்ம்ம விஷ்ணு ருத்ர பாகமுள்
ள சிவலிங்கத்தைச் சிவனுடை
ய ஞானசக்தி ரூபமாகவும்

(ப்ரகூ)
(வ்ருஜயேத்)

த்யாநித்து
பூஜிக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

தன் மூர்த்தியில் குருமூர்த்தியில் வித்யாபீடத்தில் அக்
நியில் ஜலத்தில் ஸ்தண்டிலத்தில் ஸ்திரலிங்கத்தில் சலலிங்
கத்தில் சாந்நித்யமா யிருக்கின்ற சிவனைப் பூஜிப்ப தத்தமம்,
ஆனால் இவற்றை யெல்லாம் விட ஸகலக்ஷணமான லிங்கத்திற்
பூஜிப்பது மிகவுத்தமம்; ஆதலால் ஸகலமுயத்தியாலும் லிங்க
பூஜையே செய்யவேண்டும்.

சிவசம வேதையான க்ரியாசக்தியே ஆதார ரூபையாகும்.
அதை முதலில் லிங்கபீட நடுவில் கிழ்ப்புறத்தில் கூர்மசிலையில்
பூஜிக்கவேண்டும்.

பின்னுமிந்தச் சக்தியானது அண்டத்தை மறுபடி பேதித்
தக்கொண்டு கந்தத்திலிருந்து மூலபோற் கிளம்பி யிருக்கும்
ப்ருதுவி தத்வமுதல் மாயாதத்துவம் வரையில் பத்மத்தி
னதோபாகமென்னு மிடத்து; ப்ருதுவி தத்வம் நிலங்கு, அப்பு
தத்வம் நனைப்பு, அக்நி உப்பச்செய்யும், வாயு அசைச்சும்,
ஆகாசம் ப்ரவர்த்திப்பிக்கும். கந்தமுதல் பஞ்சதன்மாத்
ரைகளும் மூலைகளாகும். பத்திந்திரியங்களும் ரந்த்ரங்க
ளாகும். அகங்காரம் வளர்க்கும். புத்தி குண ப்ரகிருதி
புருஷன் என்னு நான்குதத்வங்களும் முறையே தர்ம ஞான
வைராக்ய ஐஸ்வர்ய ரூபங்களான சிங்காசனத்தின் நான்கு
பாதங்களாகும். ராகம் நியதி வித்தை கலை என்னு நான்குதத்
வங்களும் அநர்ம அஜ்ஞான அவைராக்ய அநைஸ்வர்ய ரூபங்
களான பாதங்களின் மேலிருக்குங் காத்ரங்களாகும். கால
தத்வம் நாளமாகும். நாளமும் பத்மமும் கூடுமிடம் மாயாதத்
வமாகும். ஆதலால் பத்மத்தின் கிழ்ப்புறமென்ன

IN13123-125 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சொல்லியது. வித்யா தத்வமுதல் சிவதத்வம் வரையில் பத்மத்தி ஜார்த்வ பாகமென்னு மிடத்து அஷ்டவித்யேஸ்வரரும் அஷ்ட தளங்களாகும். அகாரமுதல் கூகாரம் வரையில் ஐம்பது வர்ணங்களும் ஐம்பது பீஜங்களாகும். அகாரம் விந்து இவ்விரண்டுடன கூட இருவிசை யுச்சரிக்கப்பட்ட ககாரமுதல் ஸகாரம்வரையில் மூப்பத்திரண்டு ஊரகங்களு மறுபத்தகான்கு கேசரங்களாகும். கர்ணிகை பீதநிறமா யிருக்கும். கேசராக்ரங்களில் கிழக்குமுதல் எட்டு திக்குகளிலும் நடுவிலும் நவசக்திகளோடு கூடியிருக்கும். தளாக்ர கேஸராக்ர கர்ணிகாக்ர வித்தங்களில் சூரிய சோமாக்நி மண்டலங்களோடு அவற்றிற் கதிபதிகளாகிய ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களோடும் கூடியிருக்கும் கர்ணிகா மத்யத்திற் சக்திமண்டலத்தோடும் அதற்கதிபதியான ஈஸ்வரனோடும் கூடியிருக்கும், என்றிச்சப்படி பரசிவனுக் காசநமாகிய பத்மத்தை ஆதார சக்திக்குமேற் பிருதிவியாதி சக்திமண்டல பர்யந்தம் வியாப்தியுள்ளதாக சிந்திக்கவேண்டும். இப்படி த்யானித்தக் கற்பிக்குமாசனமே சிவாசன கற்பனமாகும்.

சிவனுக்கு ஞானசக்தியானது அதிஷ்டிக்கும் நேகமாகும். சிவசம வேதையான ஞானசக்தியே யவருக் குபசாரமாக மூர்த்தி யென்னப்படும். ஞானசக்தி மயமான லிங்கத்தில் க்ரியா சக்திமயமான பீடத்தைச் சேர்ப்பது லிங்கப் பிரதிஷ்டையாகு மென்று மதங்க பாரமேஸ்வரங்களிற் சொல்லியிருக்கிறது.

இவ்விடத்தில் பீடலிங்கங்களில் ஷடத்வ ஸ்ரேஷ்டமாகிய ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாகம் சொல்லியபடியால் லிங்கத்தில் ஷடத்வ ந்யாசஞ் செய்யு முறையாவது:

லிங்கத்தை மூன்று கண்டமாக்கி மேல் ருத்ரபாகம், நடுவில் விஷ்ணுபாகம், அடியில் ப்ரம்மபாகம் என்று மூன்று

பாகமாக பாவித்து; மேல் ருத்ர பாகத்தில் சாந்த்யதீத கலை-உ, நடுவில் விஷ்ணுபாகத்தில் சாந்திகலை-ங, அடியில் ப்ரம்மபாகத்தில் வித்யாகலை ப்ரதிஷ்டாகலை நிவர்த்திகலை-ஙு, ஆக ஐந்துகலையுமையும் நியாசஞ் செய்யவேண்டும்.

இது கலாந்யாஸமாகும்.

தத்வந்யாஸஞ் செய்யுமாறு:— சாக்தியதீதகலையில் சிவதத்வம் சக்திதத்வம்-உ, சாந்திகலையில் சதாசிவதத்வம் ஈஸ்வரதத்வம் சுத்த வித்தியாதத்வம்-ஙு, வித்யாகலையில் மாயை காலம் கலை வித்தை நியதி இராகம் புருடன் ஆக-எ, ப்ரதிஷ்டாகலையில் பிரகிருதி புத்தி அகங்காரம் மனம் சுரோத்ரம் த்வக்கு சக்ஷு ஜிஹ்வை நாசி வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் ஆகாசம் வாயு தேஜஸ் ஜலம் ஆக உங. நிவர்த்திகலையில் ப்ருதிவி தத்வம்-க, ஆக ஙுசு தத்வங்களையும் நியாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

இது தத்வந்யாஸமாகும்.

இனி புவநந்யாஸம்:—சாக்தியதீதையில் அகாரஸ்ருதை அதை அகத்தை வியோமரூபிணி வியாபிணி ஊர்த்தவக்த்ரை மோசிகை ரோசிகை தீபிகை இச்சிகை சாந்தியாதீதை சாந்தி வித்தை பிரதிஷ்டை நிவர்த்தி ஆக கடு புவநங்கள். சாந்திகலையில்— சதாசிவன சிகண்டி கண்டன் த்ரிமூர்த்தி ஏகருத்ரன் ஏகநேத்ரன் சிவோத்தமன் சூக்ஷ்மன் அகந்தன் மநோன்மனி சர்வபூததமனி பலப்பிரமதனி பலவிகரணி கலவிகரணி காளி ரௌத்ரி ஜ்யேஷ்டை வாமை-ஆக-கஅ. மேல் வித்யாகலையில்—அங்குஷ்டமாத்ர ஈசான ஏகநேத்ர ஏகபிங்கள உத்பவ பவ வாமதேவ மஹாதத்யுதி விகேச ஏகவீர பஞ்சாந்தக சூரபிங்க ஜ்யோதி லம்பர்த்த க்ரோத ஏகசிவ அனந்த அஜ உமாபதி ப்ரசண்ட ஏகவீர ஈசான பவேச உக்ர பீம வாம ஆக-

உஎ. மேல் ப்ரதிஷ்டா கலியில். — ஸ்ரீகண்ட ஔம கௌ மார வைஷ்ணவ ப்ராம்ம பைரவ க்ருத அக்ருத ப்ராஜேச சௌம்ய ஐந்திர காந்தர்வ யாகூஷ ராகூஷ பைசாச ஸ்தலேஸ்வர ஸ்தூலேஸ்வர சங்குகர்ண காலஞ்சர மண்டலேஸ்வர மாகோட த்விரண்ட சகலண்ட ஸ்தாணு ஸ்வர்ணகூஷ பத்ர கர்ண கோகர்ண மஹாலய அவிமுக்த ருத்ரகோடி வஸ்திர பாத பீமேஸ்வர மஹேந்த்ர அட்டஹாச விமலேச சகல நாகல குருகூஷேத்ர கயா பைரவ கேதார மஹாகால மத்யமேச ஸ்ரீ நாதக ஜலபேச ஸ்ரீசைல ஹரிச்சந்த்ர லகுலீச பராபூதிடிண்டி முண்டி ஆஷாட புஷ்கர கைமிச ப்ரபாஸ அமரேச ஆக - ருங.

மேல் நிவிர்த்திகலியில். — ஸ்ரீகாளி வீரபத்ர த்ரிலோசன விப்ஸுப விவாஹ லம்வாஹ த்ரிதசேச த்ரியகூஷ கணத்ய கூஷ வீபுசம்பா தமஷ்ட்ரீ வஜ்ர பணீந்திர உமாப்ரேச க்ரஸன மாஞ்சாசன க்ரோதன அகந்த வ்ருஷத்வர வ்ருஷ பலிப்பிரிய பூதபால ஜ்யேஷ்ட ஸர்வ ஸுரேச வேதபாரக ஞானபுக்கு சர்வஞ்ஞ ஈச வித்யாதிப ப்ரகாமத ப்ரசாதக கீர்த்திருக்கு ரத்ன த்திருக்கு லக்ஷ்மித்திருக்கு ஜாதர ஸௌம்யதேஹ தக்ய ரூப வான் நிதிச மேகவாஹன கபர்த்தி பஞ்சசிக பஞ்சாக்தக கூஷ யாக்தக நீகூஷண சூக்ஷ்ம வாயுவேக லகு ஹேர ஸுநாத மேக நாத ஜலாக்தக நீர்க்பாகு ஜயபத்ர ஸ்வேத மஹாபல பாச ஹஸ்த அதிபல பல தமஷ்ட்ரீ லோஹித தாம்ரக விரூபாகூஷ ஊர் த்வரேப பயாநக குரூரத்ருஷ்டி ஹந்த்ரு மாரண நிருதி தர்ம பதி தர்ம வியோக்த்ரு ஸம்யோக்த்ரு கர்த்ரு விதாத்ரு தாத்ரு ஹாமிருத்யு யாம்ய கூஷயாக்தக பஸ்மாக்தக பப்ரு தஹன ஜ்வலன ஹாகாதக பிங்கள ஸுதாசன அக்நிருத்ர த்ரிதசா திபதிநாகி சாஸ்த்ரு அவ்யய விபூதி ப்ரமரத்ன வஜ்ரதேக புத்த அஜ கபாலீச ரௌத்ர வைஷ்ணவ ப்ராம்ம ஹாடக கூஷ்

மாண்ட காலாக்நி ஆக புவநங்கள்-கஅ. ஆக ஐந்து கலைகளி லும் கூடிய புவநங்கள் - உஉச. இவற்றுள் சிவதத்வத்தில் புவநங்கள்-கஅ. சக்தியில்-டு. சதாசிவத்தில்-க. ஈஸ்வரத் தில்-அ. சுத்தவித்தையில்-கூ. மாயையில்-அ. காலத்தில்-உ. கலையில்-உ. வித்தையில்-உ. நியதியில்-உ. இராகத்தில்-டு. புருடனில்-சு. ப்ரகிருதியில்-அ. புத்தியில்-அ. அஹங்காரத் தில்-க. மனம் ஞாநேந்திரியம் ஆக தத்வமாறில் புவநம்-க. கர்மேந்திரமைந்தில்-க, தன்மாத்ரை ஐந்திலும் புவநம்-டு. ஆகாசத்தில்-அ. வாயுவில்-அ. தேஜஸில்-அ. ஜலத்தில்-அ. ப்ருதவியில்-கஅ. ஆகதத்வம் - நூசு-ல் கூடிய புவநங்கள்-உச. இப்படி செய்வது புவநாபாசம்.

இவி வர்ண நியாஸஞ்செய்யு முறையாவது:—சாந்தியதீத கலையில் கூ - ஊ - ஊ - ஒஔ - உ - உள - ஈ - ஈ ஒ - ஸ - ஸ ஒ - வ - வை - ஏ - ஓள - ஸா - ஸூ - ஆக வர்ணங் கள் - ககூ. சாந்தியில் க - ஙை - ஸ ஆக - ங. ப்ரதிஷ்டை யில் ப - ஐ - ப - ஜ - ண - த - ழ - ஏ - ய - ந - வை - ஷ - வ - ஹ - ர - ய - ர - ம - வ - ஸ - ஷ - ஸ - ஹ - ஆக - உங. மூன்வித்தையில் வ - ஜ - அ - ஐ - ஜ - ஸ - ரு - ஆக - எ. நிவிர்த்தியில் கூஷ் க. ஆக கலைகளோக்கி லும் கூடிய வர்ணங்கள்-டு). இத வர்ணந்யாஸம்.

* சில சாத்திரங்களில் ப்ரதிஷ்டையில் ஐ சேர்த்து-உச. என்றும், மொத்தம் வர்ணம்-டுக-என்றும் கூறும்.

இனி பதந்யாஸம் செய்யு முறையாவது: — சாந்தியதீத கலையில் ஓ பதம் - க.

IN13123-127 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சாக்தியில்:—வெயாதி வயாவிநம - வெயாரஸ்ஸ வாய - ஸவ-ுவயாவிநம - ஸிவாய-சுநகாய-சுநாயாய - சுநாஸ்ரீகாய - ப்ரூவாய - ஸாஸ்தாய - யொமவீம ஸம்ஹிகாய - ஸ்ரீதர யொஸிநம - ஆக பதம் - கக.

வித்யாகலையில்:—யயாநஹாராய-ஹஸ்ரீஸ்ரீவாய-ஸவ-ுவ ஹவெ - ஸிவாய - ஸ்ரஸ்ரஸாந ஸ்ரீகய-ராய - கதி-ஸ்ரஷ வகாய - சுவொராஹஸ்ரீயாய-வாஸிஹவ ம-ஹயாய - ஸஸ்ரெயாஜாத ஸ்ரீகாயெ - ஹஸ்ரிரோ நமஃ - ம-ஹயாகி ம-ஹயாய - மொஸ்ரவ - சுநிய நாய - ஸவ-ுயொமாயி கயாய - ஸவ-ு விஜயி வாய - ஜெயாகிரஸ்ரவாய - வரஸ்ரிஸ்ரராவராய - சுவெதந சுவெதந - வெயாதிநு வெயாதிநு - வயாவிநு வயாவிநு - ஆக பதம் - உ.

ப்ரதிஷ்டாகலையில்:—சுரஸ்ரவிநு சுரஸ்ரவிநு - வயாமி வயாமி - தெஜஸ்வெஜாம் - ஜெயாகிஜெயாகிம் - சுரஸ்ரவெ - சுநாதி - சுயஸ்ரவி - சுஹஸ்ர - சுநாஸ்ரஜ் - நாநா நாநா - யஸ்ரி யஸ்ரி யஸ்ரி யஸ்ரி - ஓம்ஹரிம்-ஓம் ஹ-வஃ - ஓம்ஸ-வஃ - சுதியந - நியந - நியதிநா ஜ்வ - ஸிவ - ஸவ-ு - வரஸோ தநு - ஸிஹஸ்ரர - ஆக பதம் - உக.

நிவ்ருத்திகலையில்:—ஸிஹாதெவ - ஸஜ்ராவெஸ்ரர - ஸிஹாதெஜ் - யொமாயிவதெ - ஸ்ரஸ்ரோ-ஸ்ரு - வ்யுஷி வ்யுஷி - ஸவ-ுஸவ-ு - ஹவஹவ - ஹவொஜ்வ-ஸவ-ு ஹ்ரிதஸ-ஸவ்யஜ் - ஸவ-ுஹஸாஸ்ரிலயுகர - வ்யஹ விஷ-ர-ஜ்ரவர - சுநஸ்ரிவ்ருத சுநஸ்ரிவ்ருத - சுஸ்ரம ஸ்ரஜ்த சுஸம்ஸ-ஜ்த - வ-ுவ-ுஸ்ரிஜ்த வ-ுவ-ுஸ்ரி ஜ்த - ஸாக்ஷி ஸாக்ஷி - க-ர-ர - க-ர-ர - வதஜ் வதஜ் - விஜ் விஜ் - ஜாந ஜாந - ஸவை ஸவை - ஸ்ரக்ஷ ஸ்ரக்ஷ - ஸிவ - ஸ்ரர - ஸவ-ுஜ் - ஹஸ்ரிரோ நமஃ - ஓம் ஸிவாயநமோ நமஃ - ஷிழ் - ஆக பதம்-உஅ. ஆக கலைக ளோந்திலும் கூடிய பதங்கள்-அக. இப்படிச் செய்வது பதங்யாஸமாகும்.

இவ்—த்தப் பதங்கள்-சுக என்பர் சிலர். அத்தப் பசுத்தில் பதினைந்காவது பதமாகிய ஹஸ்ரிஸ்ரிவாய - என்பதை ஓம்-நமஃ - ஸிவாய - என்று மூன்றுசப்பருப்பதால் அதிக பதம்-உ. இருபத்திரண்டாம் பதமாகிய ஹஸ்ரிரோ நமஃ - என்பதை ஓம்-நமஃ-நமஃ-என்று மூன்றுகப்பருப்பதால் அதிகபதம்-உ. சச-சடு-சசு-வது பதங்களான ஓம் ஹ-வஃ ஓம் ஹ-வஃ ஓ ஸ-வஃ - என்பவைகளை ஓம் ஹ-வஃ - ஓம் ஹ-வஃ-ஓ ஸ-வஃ என்று மூன்றுகப் பருக்க அதிக பதம்-ங. எழு பத்தொன்பதாவது எண்பதாவது பதங்களில் அதிக பதம்-சு. ஆக அதிகபதங்கள்-கங-கூட, பதங்கள்-சுக ஆகும். இரண்டு ப்ரகாரமும் பதங்யாஸஞ் செய்யும்படி ஆகமவசனமிருக்கிறது.

IN13123-128 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

இனி மந்த்ரநியாஸஞ் செய்யு முறையாவது:—சாந்தியதீ தையில்-சிவ-ஈசான - அஸ்த்ர மந்த்ரங்கள்-ரு. சாந்தி கலையில் தத்புருஷ - கவச மந்திரம்-உ. வித்யாகலையில் சிர-அகோர மந்த்ரம்-உ. ப்ரதிஷ்டையில் சிரோ - வாமதேவ மந்த்ரம்-உ. நிவ்ருத்தியில்-சத்யோஜாத - ம்ருகய மந்த்ரம்-உ. ஆகலைக ளொந்திலும் கூடியமந்த்ரம்-கக. இதை மந்த்ரந்யாஸமாகும். இத்தப்படி ஷட்-த்வ நிபாஸ முறையறிக. (உக)

அவதாரிகை.

மேல் பரசிவனே ஆவாஹனஞ் செய்யுமுறை கூறுகின்றார்.

உஉ—ஸ்லோகம்.

வ்ஹாயாரே மதகோநஸ ஶிவ ஶிகா ஶகூ
தகொ ஊநஸ்தகா தாத்ரீஷ்வி கம்ஷ்வுரா க்ருமதிகரு
ஹே ஸகு-ஆரயது। நீகூபா காஹக ஶ்ஷ்ஜீம் வரஶி
வெ ப்ராவெயுக ஹாவம். தகொ வ்ணாநாஹ
ஹமாடமம் கூஸ்கூமம் மக்ஷ்ரு ஶிஹாஹ நரு
ஹெஸ்॥

*

வ உ ஹ ஹ உ ழ.

வ்ஹாயாரே - மதகோநஸ - ஶிவஶிகா - ஶகூ
தகூ - ஊந்தகூ - தாத்ரீஷ்வி கம்ஷ்வுரா க்ரும
திகூ - ஹே - ஸகு-ஆரயது - நீகூபா - காஹக - கூஜ்ஜீ
ம் - வரஶிவெ - ப்ராவெயு - வகஹாவ - தகூ -
வ்ணாநாஹ ஹமாடமம் - கூஸ்கூமம் - மக்ஷ்ரு-ஶிஹகூ-
கூஹகூ - நரு ஹெஸ்.

*

(இதன்பொருள்.)

வ்ஹாயாரே	மூலாதாரத்தில்
மதகோநஸ	பற்றிய மனதுள்ளவனுய்
ஶிவஶிகாநு	ப்ராசாத மந்த்ரத்தினுடைய
ஶகூதகு	சக்திமயனுகத் தன்னைப் பாவித்து,
தாத்ரீஷ்வி	அகாராதி மாத்ரைகளி னிலும் ப்ரகாசியாகின்ற
கம்ஷ்வுரா	விஜயாதி கலைகளுடையவும் அவற்றிற் கதிபதிகளான ப்ரம்மாதி காரணேஸ்வரர்களுடையவும்
க்ருமதிகரு	மார்க்கங்களை த்யாகஞ்செய்யு முறையே
ஹே	மந்த்ரத்தை
ஸகு-ஆரயது	உச்சரியா நின்றுகொண்டி
கூஜ்ஜீம்	புஷ்பாஞ்சலியை
காஹக	லிங்கவின்மேல்
நீகூபா	த்வாதசாந்தம் வரையிற் கொண்டு போய்
வரஶிவெ	உன்மனியந்தத்தி லிருக்கும் பரம சிவனிடத்தில்
வகஹாவ	ஓருமையடைந்ததாக
ப்ராவெயு	பாவித்து

IN13123-129 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கீழ்பு அஞ்சலியைக் கீழேகொணர்ந்து

வணாநாஜலா கண்டாத்வநிபோல் புருவ நடுவில் வந்து

கூவஸ்ஜம் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்ததாகப் பாவிக்கப்பட்ட

ஹ்ரூ பரசிவதேஜஸை

வெக்ஷ்ரு கூஞ்ரு பூஜாவிஷயமான லிங்காதி ஹ்ருதய மத்யத்தில் வைத்து

ரு ஹெஸ் ஆவாஹநஞ் செய்ய வேண்டும்.

காத்பர்யம்.

பரசிவாவாஹநஞ் செய்யுமிடத்து முதல் மூலாதாரத்தைப் பாவித்து அங்கிருந்தி ப்ரகாசிக்கின்ற ப்ரசாத மந்த்ர சக்தி மயனுகத் தன்னே த்யாநித்தி ப்ராசாத மந்த்ர ஜபாநுஷ்டாநக் கிரமமாகவே ஆவாஹநஞ் செய்ய வேண்டும்.

அகாராதி மாத்ரைகளாவன:— அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து நாதம் இவை மாத்ரைகள்.

இவற்றிற் பிரகாசிக்குங் கலைகளாவன:—வீஜ்யா-ஸௌம்யா - அம்ருதமஜ்ஞா - த்ருதி - மதநு - பத்மினீ - மோஹநி-மாயா - மோஹிநீ - போதினி - இவை ஹ்ருதயஸ்தானத்திலிருக்கும் அகாரத்தி லுண்டாகிய கலைகள்-கo.

தூம்ரா - மரீசிமா - தீப்தா - ஸூதீப்தா - பரமகாரிசாஸூதும்ரா - பிங்களா - பீதா - வாருணி - சிக்ரகா - அசலாசசாயகா - ஸூப்ரபாங்க - ஞானதா - மோக்ஷதா - பரா-

இவை கண்டத்திலிருக்கும் உகாரத்தி லுண்டான கலைகள்-கக.

ஸ்ரவணி-ஸ்ராவணி-ஜ்வலகரீ-க்ராணவர்த்தினீ - ஸுஸுப்தா - வாஹிநீ - ஊர்த்வமாலினீ - பாவநீ - ஆஹ்லாதிநீ - ப்ரபாவா - யோக்திரீ - ரேதோபவாஹிநீ - பித்ருமார்க்காதுகா-தேவமார்க்கா - மார்க்கதர்சிநீ - ஆபூர்யாணீ-ப்ராணபக்தஞுத்தலதா - ஸுவித்யா - தும்ரா-தருவா - இவை தாலுஸ்தானத்திலிருக்கு மகாரத்தி லுண்டான கலைகள-உச. இவ்விடத்தில் கணக்கில் மூன்றுகலே குறைகின்றன, வேறு பிரதிகளிற் கண்டுகொள்க.

நிலிர்த்தி ப்ரதிஷ்டா வித்யா சாந்தி இவை லலாடஸ்தானத்திலிருக்கும் விந்துவிலுண்டான கலைகள்-ச.

இந்திகா தீபிகா ரோசிகா மோசிகா ஊர்த்வகா வ்யாபிநீ வியோமருபிணீ அகந்தா அநாதா அநாஸ்ருதா இவை ப்ரம்மமந்த்ரத்திலிருக்கும் நாதத்தி லுண்டான கலைகள-கo. ஆக இவை அகாராதி கலைகள்-சுஎ. இவற்றிற் கதிபதிகள் முறையே ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சதாசிவர்களாகும்.

இவ்விடத்துப் பரசிவாவாஹநஞ் செய்யும் ஸம்ப்ரதாயமெப்படியெனில்? முதல் புஷ்பாஞ்சலிய மூலாதாரத்தில் லவத்தக்ரமமாக வுயரக் கொணர்ந்து ஹ்ருதய ஸ்தானத்திற் சற்றுகேரம் நின்று மூலமந்த்ரத்தின அகாரத்தை விட்டு அதனுல் ப்ரம்மத்தியாகஞ் செய்து, மேல் கண்ட ஸ்தானத்தில் நின்று உகாரத்தை விட்டு விஷ்ணுத்யாகஞ் செய்து, மேல் தாலுஸ்தானத்தில் நின்று மகாரத்தை விட்டு ருத்ரத்தியாகஞ் செய்து, மேல் புருவநடுவில் நின்று விந்துவைவிட்டு ஈஸ்வரத்தியாகஞ் செய்து, மேல் ப்ரம்மரந்த்ரத்தில் நின்று நாதத்தைவிட்டுச் சதா

IN13123-130 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சிவத்தியாகஞ் செய்து, மேல் ஸப்தம ஸ்தானமாகிய த்வாதசாந்தத்தில் நின்று உன்மனியத்தத்திலிருக்கும் பரசிவனிடத்தில் ஸோஹம் பாவனையினாலே யொருமையடைந்து இரண்டற்றதாக த்யாநித்துப் பின்பு புஷ்பாஞ்சலியைக் கீழே கொண்டு புருவநடுவில் சற்றுநேரம் நின்று கண்டாத்வநிபோலொலியுள்ளதாம், (நாதரூபமானதால்) கொஞ்சம் சகளமாயிருக்கும் பரசிவ தேஜஸ்ஸை ஹ்ருதயஸ்தானத்திலிருக்கும் புஷ்பாஞ்சலியை யடைந்ததாக த்யாநித்து பூஜாலக்ஷியமான லிங்கப் பிரதிமாதிகளில் வைத்தாவாஹனஞ் செய்யவேண்டும். (உ)

அவதாரிகை.

மேல் ஆவாஹன முதலான பத்து ஸம்ஸ்காரங்களையும் கூறுகின்றார்.

உங—ஸ்லோகம்.

ஆவாஹந ஸ்தாபந ஸந்நியாபநம் நிரோத
நாகர்ஷண யெநமீக்ஷணாஃ। வாஶ்யம் கதா ஸாத
நாவ்யஃ வ்யாபகம் ஸ்யுகா ஸம்ஸ்யுதயொ
ஸ்வ ॥

*

வகுப்பு.

ஆவாஹந ஸ்தாபந ஸந்நியாபநம் - நிரோத
நாகர்ஷண யெநமீக்ஷணாஃ - வாஶ்யம் - கதாஸா
தநாவ்யஃ - வ்யாபகம் - ஸ்யுகாஃ-ஸம்ஸ்யுத
யஃ - ஸ்வ - வ.

*

(இதன்பொருள்.)

ஆவாஹந	பரசிவனை லிங்காதியி லாவாஹநஞ் செய்தல்
ஸ்தாபந	பக்தியுட னங்கே ஸ்தாபித்தல்
ஸந்நியாபந	சாந்நித்யஞ் செய்தல்
நிரோதந	பூஜாநிமித்த மங்கே நிரோதித்தல்
ஆகர்ஷண	அவகுண்டநஞ் செய்தல்
யெநமீக்ஷணாஃ	தேதுமுத்ரை காண்பித்தல்
வாஶ்யம்	பாததீர்த்தஞ் சமர்ப்பித்தல்
ஆஸந	ஆசமநஞ் சமர்ப்பித்தல்
அர்க்ய	அர்க்யதீர்த்தஞ் சமர்ப்பித்தல்
வ்யாபகம்	புஷ்பம் சமர்ப்பித்தல்
(ஸ்வ) ஸ்யுகாஃ	இவை ஆவாஹனாதி லம்ஸ்காரங்கள்
ஸம்ஸ்யுதயஃ	பத்தே
ஸ்வ	என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தாத்பர்யம்.

இவ்விடத்தில் ஆவாஹநமாவது சிவமந்திரத்தினாலே சிவனைப் பூஜாநிமித்தம் லிங்காதியில் வரவழைத்தல். ஆனால் சிவனுக்கு வ்யாபகத்வ மில்லையாகும். முன்னமே யெங்குமிருப்பதால் வ்யாபக வஸ்துவை யாவாஹநஞ் செய்வதெப்படி? ஓரிடத்திலில்லாத வஸ்துவை யல்லவோ வரவழைக்கவேண்

IN13123-131 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

டும்: ஆகையால் சிவனே யாவாஹநஞ் செய்யில் வ்யாபகத்வ ஹாநிவருமென்னில்? அப்படியல்ல.

சமஸ்தாகமங்களிலும் ஆவாஹநஞ் சொல்லியிருப்பதால் அதன் கருத்தாவது:—எப்படிக் காஷ்டத்தி லெங்குநிறைந்த தெருப்பானது மதநத்தி னுலே யோரிடத்திலே ப்ரகாசிக்கச் செய்யபடும், அப்படியே எங்குநிறைந்த வஸ்துவை யோரிடத்திற் பிரகாசிக்கச் செய்வது ஆவாஹந மென்பதால்; இதனுல் சிவனது வ்யாபகத் தன்மைக்கு ஹாநியில்லை யென்றறிக.

பின்னு மிவ்விடத்தி லாவாஹந மானது வ்யாபாரம், அதாவது ஒப்பற்ற சிரத்தையாகும்; அப்படிக்கொத்த சிரத்தையுடன் மூலமந்த்ரத்தைச் சொல்லிச் சிவனை யழைத்து அபிமுகமாகச் செய்த லாவாஹநமென்று கருத்து.

அப்படிக்கொத்த ஆவாஹநமானது ப்ராதிஷ்டா காலத்தில் லிங்காதியில் ஜீவந்யாஸ ரூபமாகச் சித்பிரகாசமாவாஹந மென்றும், நாடோறும் பூஜாகாலத்தில் அபிமுகமாகச் செய்கிற ஆவாஹநமென்று மிருவகையாம். அந்த அபிமுகமாகச் செய்தலும் ஐந்து முகங்களுஞ்சருள் ஊர்த்வமாகிய ஈசானமுகத்துக்கேயாகும். எந்தத்திக்கில் த்வாரமிருக்கின்றதோ அதைக் கிழக்காகச் செய்யவேண்டும். அவ்விடத்தில் சதுர்புருஷமுக மும் ஊர்த்வமான விசாலமுகமும் அபிமுகமாகும். ஊர்த்வ முகத்திலேயே சம்முகார்க்கியம் பராங்முகார்க்கியங் கொடுக்கவேண்டுமென்று வாகமிருக்கிறது.

என்னே? அநுக்ரஹத்துக்கு நிமித்தம் தயாநிதியான பகவானுக்கே லிங்காதியி லெழுந்தருளி யிருக்கவேண்டுமென்று பக்தியுடன் பாவிக்கு மனோபாவனையே ஸ்தாபகம், ஸ்தாபித்தலாகும். ஸந்நிதானம் சமீபித்த சம்பந்தம். அதாவது பூஜ்ய

ராகிய ஸ்வாமிக்கும் பூஜகனுகிய தனக்கும் அநுக்ரஹிக்கும் தன்மையும் அநுக்ரஹிக்கப்படுந் தன்மையு மாகிய சம்பந்தம்.

இச் சம்பந்த பாவனையே சாந்நித்யஞ் செய்தலாகும்.

நிரோதகம்:—பகவானே! பரமசிவனே! எப்போது மென்னித்தில் அநுக்ரஹமம்வைத் திருக்கவேண்டு மென்னும் பிரார்த்தனையே நிரோதகம் நிரோதித்தலாகும். பக்வ மலருக்குச் சிவத்தன்மைத் தோற்றுவது நிரோதகமென்று கருத்து.

அகுண்டகம்:—சிவனுடைய முகங்களிற் ப்ரத்யகூமாகப் பிரகாசமாகும். சிவனுடைய ஸ்ம்ருத்யாதி ஸ்தாகங்களில் ஸ்ருத்யாதி மந்த்ரங்களைக் கவசஞ் சுற்றுவதுபோல ந்யாசஞ் செய்வது அவகுண்டகமென்பர் சிலர்.

தேநமுத்ரை சுரபிமுத்ரை இதனுல் அபிர்தீகரணஞ் செய்யவேண்டுமென் றுயிர்த்து, மந்த்ரங்களுக்குத் தேநமுத்ரையால் அபிர்தீகரணஞ் செய்யவேண்டுமென் றிருப்பதால்.

முத்ரை என்றதனுலே ஆவாஹநாதிகளுக்கு முத்ரை காட்டவேண்டுமென் றறிக. முத்ரா என்னுஞ் சொல்லானது இரண்டு முதனிலையிற் பிறந்தது. முத் என்னு முதனிலைக்குச் சந்தோஷமர்த்தம். த்ரா எனு முதனிலைக்கு வேகமாகப் போகுதல் அர்த்தம். தேவதைகளைச் சந்தோஷிப்பித்தலாலும் அசுரர்களைத் தடுத்தலாலும் முத்ரா என்னுங் காரணப் பேராயிற்று.

முத்ரைகளி லிலக்கணமாவது இருகையு மஞ்சலியாகச் சேர்த்தி இரண்டாமிகை விரல்களி னடிக்கணுக்களி லிரண்டங்குஷ்டங்களையுஞ் சேர்த்துக் காட்டுவது ஆவாஹனீ முத்ரா, இதையே அதோமுகமாகச் செய்தால் ஸ்தாபனீ முத்ரை. இருகையு முஷ்டியாக மூடிக்கொண்டு இரண்டங்குஷ்டங்களையு முயரத் தூக்குதல் ஸந்நிதான முத்ரா. அந்த முஷ்டி

IN13123-132 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

களையே அங்குஷ்டங்களை யுள்ளடக்கிப் பிடித்தல் நிஷ்டிரை யென்னு முத்ரை. இரண்டு முஷ்டிகளையும் பிடித்துத் தர்ஜனி விரல்களைமாத்ரம் நீட்டி மண்டலா காரமாகச் சுற்றுதல் அவகுண்டந முத்ரை. இருகை விரல்களையு மொன்றுக் கோர்த்து கநிஷ்டா நாமிகைகளையும் மத்யமா தர்ஜநிகளையும் பகலின் மூலம்போற் சேர்ப்பது தேநுமுத்ரை, சுரபிமுத்ரை யென்பர். இப்படி முத்ரைகளி னிலக்கணமறிந்து காண்பிக்கவேண்டும்.

ஹ்ருதய மந்த்ரத்தோடு நமோந்தமாக மூலமந்த்ரத்தைச் சொல்லி பாத சௌசத்திற்காகப் பாதத்திற் கொடுக்குஞ் ஜலம் பாத்ய மென்னப்படும்.

ஸ்வதாந்தமான மூலமந்த்ரத்திலுலே யைந்து முகங்களி லுங் கொடுக்குஞ் ஜலம் ஆசமந மென்னப்படும். ஸ்வாஹாந்த மந்த்ரத்திலுலே யைந்து ஸ்நாக்களிலுங் கொடுக்கும் ஜலம் அர்க்ய மென்னப்படும். வௌஷட்டந்த மந்த்ரத்திலுலே அறுகு புஷ்பம் அக்ஷதை முதலானவற்றைக் கொடுப்பது புஷ்பதாநமாகும். இப்படி யாவாஹநமுதல் புஷ்பதாநம் வரையில் செய்யு முபசாரங்களே பத்துவித ஸம்ஸ்காரங்களாகும். பத்தென்றது முக்யமான சம்ஸ்காரங்களை யென்றபடி. மற்றவிவற்றிற் கங்கங்களான ஸம்ஸ்காரங்க ளநேக முண்டென்றறிக.

(உங)

அவதாரிகை.

சிவனிடத்திற் செய்யு முபசாரங்க ளெல்லாம் பஞ்சமஹாபூத சம்பந்தங்களாய் ஐந்து விதங்களா யிருக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

உச—ஸ்லோகழ.

மஞ்ஜூ ஸ்ரீகுஹஜாதி கந்த கூஷ்மாண்ட ஸுஜாதிகம்
வாயுபுவம் ஆவ்யம் வாரிவயு வடபூதியகம் அ

ஸ்ரேய ஸிஷ்டாசிணி: । தீவா ஔஹஸாதி ஸாஷ்டதச
யொகுவம் தயா ஸாரஸம் வஜ்ராதீதரவாதி நா
ஹஸ ஸீ வஜ்ரோவசாஸா ஸ்ரிவெ ॥ *

வ ஔ ஷ ஔ ழ.

மஞ்ஜு - ஸ்ரீகுஹஜாதிகந்த கூஷ்மாண்ட ஸுஜாதிகம் - வாயுபுவம் - அ - ஸுவ்யம் - வாரி - வயு - வடபூதி - தியகம் - அ - ஸுஸ்ரேயம் - ஸிஷ்டா - சிணி: - தீவாதி - ஸுஹஸாதி - ஸாஷ்டதசியு - யகுவம் - தயா - ஸாரஸம் - வஜ்ராதீதரவாதி - நாஹஸம் - ஸீ - வஜ்ரோவ ஸாஸா: - ஸ்ரிவெ. *

(இதன்பொருள்.)

மஞ்ஜு:	சந்தனம்
ஸ்ரீகுஹம்	குருவேர் முதலானவை
ஹஜாதி	மாம்பழம் முதலானவை
கந்த	வள்ளிக்கிழங்கு முதலானவை
கூஷ்மாண்டி	புஷ்பம் பத்ரம் முதலானவை
ஸுஜாதிகம்	அன்னம் சூபம் அப்பம் முதலானவை
வாயுபுவம்	இவையெல்லாம் ப்ருதுவீ சம்பந்தமானதால் பார்த்திவோபசாரமென்னப்படும்.

வாரி	பாகீய திர்த்தம்
வயு	பால்
வடாதி	வெண்பட்டு முதலான வஸ்த்ரம்
ஓயிகம	தயிர் முதலானவை
கூவயம்	இவையெல்லாம் ஜலசம்பந்தோப சாரமானதால் ஜலியோப சாரமாகும்.
ஹஷாகிணி	அழகான நவரத்நம்
ஹிவாதி	எண்ணெய் நெய்விட்டேத்திய தீபம் கற்பூரதிப முதலானவை
கூஹரணாதி	பொன் வெள்ளி மயங்களான பூஷணை முதலானவை
கூந்தபம	இவையெல்லாம் தேஜஸ் ஸம்பந்தமானதால் தைஜஸோபசாரமாகும்.
யகுவம	சாம்பிராணி தூப முதலானவை
தமா	அவ்வாறே
ஹாகிஸம	சாமரம் விசிறி முதலானவை
தாரகதியு	இவையெல்லாம் வாயு சம்பந்தமானதால் வாய்வ்யோபசாரமாகும்.
வணாதீதரவா தி	கண்டாநாதம் காந தவநி வாத்ய தவநி ஸ்தோத்ர தவநி முதலானவை

நாஹஸம	இவை ஆகாச சம்பந்தமானதால் நாபஸ மென்னப்படும்.
ஸிவெ	சிவபூஜையிற் செய்யப்படும்
கூஉவசாரா	இந்த வுபசாரங்களெல்லாம்
வதி (ஹிவெ யா	பஞ்சபூத சம்பந்தமானதால் பார்த்திவாதி யைந்து பேதங்களாகும்.

தாத்பர்யம்.

இத்தப்படி ப்ருதிவ்யாதி யஷ்ட மூர்த்திகளுள்ள பரசிவனுக்குச் செய்யு முபசாரங்களெல்லாம் ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதமயங்களாகவே யிருக்குமென் றறிக. (உச)

அவதாரிகை.

மேல் சிவமந்த்ர ஜபஞ்செய்யு முறை கூறுகின்றார்.

உகு—ஸ்லோகழி.

ஸ்லாயாஸொஷிதநாஷதஸ் ஸிவவயெ யெயொஷி
காகயாஸ் கஸாகோத்ரா ஸகஸ்வஷ ஸம்ஸ்ஷிதாஸ் ஸஷயி
வாநகூபா யயம் தகஸ் வாரம் । கஷஸ் ஸுஷ்ஸுஷி ஸஷ்ய)
தொ கூஷ நிகரம் தெவெ திகெகெஸ்ரா சாநஸம் ஜவெவா
வாஸ்ஸ ஸகவஸ்யெ ஸ்ஸிவகநஸ்ஸம் தெவெ ஜவம் ஸ்வா
கயதழி ॥ *

வதெ ஹதழி.

ஸ்லாயாஸொஷிதநாஷதஸ் - ஸிவவயெ-யெயொஷி

IN13123-134 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

காகஃரஃ - கலா காத்ரஃ - கஸ் வஷஸம்ஷ்டிதாநு - கஷ்
யிவாநு - ஶிகா - மயம் - கஸ்வரூம் - கஷ்டாநு - சுஜ்ஜ்
லிகிலுகஃ - சுக்ஷநிகரூம் - ய - வனிகைகரூஃ - நாந
ஸம் - ஜபா - உவாம்ஸ்ரு - ஸுவெஷ்டயெஸ் - ஸிய
நரூம் - ஷிவெ - ஜபம் - ஸ்வாகாந்தம். *

(இதன்பொருள்.)

ஸ்வாயாமொழித நாஷ்டஃ ஸிவவசெயு — மூலாதாரத்திலிருந் தண்டாகிய நாதவாசகமான ஹகாரந்துவக்கி நிஷ்கள சிவத்தை நோக்கிப் போ

தெயாஷிகாகாரஃ — குமார்க்கத்தில் ஔகாரமுதலாய்ப் பன்னிரண்டா யிருக்கின்ற

கலாகாத்ரஃ கஸ்வஷ்டஸம்ஷ்டி தாநு கஷ்டயிவாநு — கலைமாத்திரைகளையும், அந்தக் கலா ஸ்தானங்களி லிருக்கின்ற அவற்றிற் கதிபதிகளாகிய-ப்ரம்ம விஷ்ணு-ருத்ர-மஹேஸ்வர-சதாசிவர்களையும்,

மயம் (மதாநு) ஶிகா கஸ்வரூம் — முறையே லயமடைந்தவர்களாக த்யாநித்து; அவர்களுக்கு அப்பால் த்வாதசா ந்தத்திலிருக்கும்

ஶிகா — பரசிவனையுந் த்யாநித்து,
சுக்ஷ்மநிகரூம் — ஜபமாலையி லிருக்கும் ருத்ராக்ஷ ஸ மூஹத்தை
வனிகைகரூஃ — ஒவ்வொன்றாக
சுஜ்ஜ்லிகிலுகஃ — நடுவிரலினாலே
கஷ்டாநு (ஸ்து) — இழுத்துக்கொண்டு
நாநரூம் — மனதிற்குள் ளடங்கியதாகவும்
உவாம்ஸ்ரு — உதடுமாத்ர மசங்கித் தனக்கு மாத்ரங் கேட்கத்தக்கதாகவும்
ஸிய்யநரூம் — இப்படிச் சிவமந்த்ரத்தை
ஜபா — ஜபஞ்செய்து,
ஸ்வாகாந்தம் — தன்னால் நன்றாகச் செய்யப்பட்ட
ஜபம் — இந்த மந்த்ரஜபத்தை
ஷிவெ — பரசிவனிடத்தில்
ஸுவெஷ்டயெஸ் — சமர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

பன்னிரண்டு கலைகளாவன:—ஒ - ஔ - உ - ஊ - ஊ - ஃரூ - உள - வெ - ஔ - ம - ஃ இவை பன்னிரண்டும் கலைகள். இவையே மாத்ரைகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

கஸ்வஷ்டஸம்ஷ்டிதாநு - என்றுமிடத்து ஒ - ஔ - உ - ஊ - ஊ - என்றுமிந்த ஐந்து அக்ஷரங்களின் ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பஞ்சவர்ணாதிபதிகளென்று கொள்க.

IN13123-135 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அல்லது ஹ்ருதய கண்ட தாலு ப்ரும்ம ரந்த்ரங்களாகிய அகார உகார மகார விந்து நாதஸ்தானங்களிலிருக்கு மவற்றிற் கதிபதிகளாகிய ப்ரும்ம விஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சதாசிவர்க ளென்றுங் கொள்ளலாம்.

ஆகமங்களிற் சொல்லிய ஜபமாலையி லிலக்கணமாவது:- நூற்றெட்டு ருத்ராக்ஷ முள்ள ஜபமாலை யெப்போது முத்தமம். அதிற்பாதி மத்யமம். அதிற்பாதி அதமம். ருத்ராக்ஷ மாலையே மிகுந்த ஐஸ்வர்ய போகத்தைக் கொடுக்கும். அந்த ருத்ராக்ஷங்கள் - க - ங - ச - ஞ - ஸு - முகங்களுள்ளவைகளா யொரு இனமா யிருக்கவேண்டும். கலந்திருப்பது கூடாது. முகத்தோடு முகமும் அடியோடு அடியுஞ் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். நெல்லிக்காயள வுத்தமம், இலந்தம்பழத் தளவு மத்யமம், மொச்சைக்கொட்டை யளவு அதமம். — உள நூலிலுலே செய்தமாலையுத்தமமாகும். அதற்கு நாகபாசபந்தம், சாவித்திரபந்தம், ப்ரம்மாக்ய பந்தமாவது இருக்கலாம். கர்த்திக் குமேல் மேரு இருக்கவேண்டும். அதை தாண்டக்கூடாது. அல்லது-உள-அகமேயிருக்கலாம். ஐந்து முகமுள்ள-உள-அகங்களிலுலே கோபுச்ச வலயாகாரமாகச் செய்த மாலையுத்தமம் என்று வசனங்க ளிருக்கின்றன.

பின்னு மந்த ருத்ராக்ஷங்களே நடுவிரலி லிருத்தி ஒன்றொன்றுக் கர்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். போகநிமித்தமாலுல் ப்ருஷ்டி மார்க்கமாகவும், மோக்ஷ நிமித்தம் ஊர்த்தவ மார்க்கமாகவும், கர்ஷணஞ் செய்யவேண்டும். மேருவைத் தாண்டக்கூடாது. தாண்டினுல் தோஷமுண்டு. அல்லது மேருவில் லாமல் ஜபமாலை செய்தாலுஞ் செய்யலாம். அங்குஷ்ட தர்ஜ்ஜனிகளாலே கர்ஷணஞ செயயவேண்டும், கனி-ஷ-திற்பானியாவது ஜபஞ்செய்யவேண்டும். கணக்குச் செய்யாமலும் ப்ரம்

மித்தம் சாவகாசித்துஞ் ஜபஞ்செய்யக்கூடாது. ப்ராணவிருத்தியை யடக்கி மனசால் ஜபிப்பது மானதஜபம், உதடசங்கி ஜபிப்பது உபாம்சு, ப்ரத்யாருக்குக் கேட்கும்படி ஜபிப்பது பாஷ்யம். இவற்றுள் மானதஜபம் ஸாத்விகமாகும், உபாம்சுஜபம் ராஜசமாகும், பாஷ்ய ஜபம் தாமஸமாகும்; தாமத ஜபம் குரூர கர்மத்திற்காகும்.

ஜப சமர்ப்பணப் ப்ரகாரமாவது:—ஜபமாலையை வலது கைக்குள்ளே வைத்து அந்தக்கையை ஷடங்கத்நிலுலே பூஜித்து, சுவாஸ்திரங்களிலு லோகித்து, ஹ்ருதய ஸ்தானத்தில் வைத்த வலது முழங்காலி பூமியி லூன்றிக்கொண்டு ஸுஹ்ருத்கி ஸுஹ்ருன்மொஹாகூம் ம்ருஹாணாஸுக்ரு தஜவட | ஹிலிஹுவதத்-தெயெந கூஸுவ்ருஹாஸு கூயிஷ்ஷிதெ ॥ என்று சொல்லி ஸிவாய ஜவ ஜ்ருவாஹா என்று சதாசிவனுடைய வரதஹஸ்தத்தில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்; இதுதான் ஜபசமர்ப்பணம். (உடு)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களிலுலே அக்நிகார்ய விதியைக் கூறுகின்றார்.

உசு—ஸ்லோகழி.

நெஸீ நாஹிம ஹாஷ வஹ்னி வஸசா வஷ்டாஷ ஸாவெவ்ரு யட்-தெ ஸம்ஸாவெரெ ஸரணி ஜிஜாஷி ம்ருஹஜம் ஜெஸ்நாஷி வஸ்ஹ்ரூகுழி ! வாஸீஸ்ரூம் ஜிதிகம் ஸிவாஷ்டி நவம நாஜ்யா வ்ருவிஸ்ரெவ ஜஸ்

வாஜை வகுவுவ ஔிருதை வாஸிவை நிஷ்ரு
தை யொவ்வுாநமை ॥ *

வது ஜெஷழி.

நெரீ நாஹிம ஹாஸ வஹ்நிவஸ்தள - கூஷ்டாஷ
ஸாலெவெஸ் - யஂதை - ஸங்ஹாலெஸ்ரு - கூரணி ஜி
ஜாதிம ஹஜ்ம்_விநாதி வலெஹ்யுகூயம் - வாஸீயுாம
ஜதிகம - ஸிவாதிம் - கூநவா - நாஹயா - வ்ரியு -
வஸவ - தகள் - வாஜை - வகுவுவுகள் - கூவிருதை -
வாஸிவை - நிஷ்ரு தை - ய - உளவ்வுாநமை.

உள — ஸ்லோகழி.

வஹ்யுவுாஸ்ரு ஸஂஸ்ரிதை வ்ரு தகி
ஜெஷ் ஹஂகூா - தஂ - ஸதிஷ்ரு ஸி நுக்ஷாய ஸ்ரு வ
ஸஂஹ ரா தநிநா நஜ்ஜம் ஸதி ஸஂயது । கூ
வ்ரா ஸகுவிரி தகம் தகஂ வ்ரு ஹஸ்ரு தெ நாஹயா வ்ரு
யஂ கூாஜ்ரு தஂ வகுலெரு ஹொஸ்ரிவியெ ஸ்ரு ஸா
கூரி ரு தயீஂ வகுணுாம விஷ்ரு யாஹலெஸ் ॥ *

வது ஜெஷழி.

வஹ்யுவுாஸ்ரு ஸஂஸ்ரிதை - வ்ரு தகி
ஜெஸ் - ஹஂகூா - தஂ - ஸதிஷ்ரு ஸி - நுக்ஷாய - ய-

ஸ்ரு வஸாஹம் - கூதநிநஷாள் - ஜஜ்ஞம் - ஸஂஹா
ரயது - கூஷ்டா - ஸகுவிரி தகம் - தகஂ - வ்ரு ஹஸ்ரு தெ -
நாஹயா - வ்ரு யஂ கூாஜ்ரு தஂ - வகுலெரு - ஹொ
ஸிவியெ - ஸ்ரு ஸா - தஂ - கூரி ரு தயீஂ - வகுணுாம்;
விஷ்ரு யாஹ - ஸலெஸ் . *

(இதன்பொருள்.)

நெரீநாஹிம நேமியென்னு மேகலைகளையும் நா
பியென்னுங் குண்டயோனியையு
மடைந்திருக்கின்ற

ஹாஸ வஹ்நிவ ஹஸ்தப் பிரமாணமான அக்நிகுண்
ஸ்தள டமானது

கூஷ்டாஷ்ரா பதினெட்டென்று ப்ரசித்தமான
லெவெஸ் பேருள்ள

ஸங்ஹாலெஸ்ரு நிரீக்ஷண முதலான ஸம்ஸ்காரங்க
ளோடி

யஂதை கூடியபோது உடனே

கூரண் விஜாதி அவ்விடத்தில் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட
ர்ஹஜ்ஜம் அரணிக்கட்டை ப்ராமணக்ரஹ
முதலான விடத்தி லுண்டாகிய
அக்நியை

வி நா தி வ விந்து அக்நிநாபி யக்நிகளோடி ஒ
லெஹ்யுகூயம் ருமையடைந்ததாகவும்,

IN13123-137 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வாகீஸ்வராலே வாகீஸ்வரியினுடைய கர்ப்பத்தில்
உண்டாகப்பட்டதாகவும்
பாவித்து, அதனுல் குற்றமற்றிருக்கும்
சிவாக்கியாக
கர்ப்பித்துக்கொண்டு,
சுழுமுணையாகிய மத்யநாடியினுலே
அந்த அக்நிக்குள்ளே ப்ரவேசித்து,
அவ்வாறே
அந்த அக்நியினிருதயகமலத்தில்
முன்னே பூஜித்தாற்போலவே
பரசிவனை
பூஜிக்கப்பட்டபின்பு,
அக்நி சரீரத்திலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டு
ஊர்த்வமான வீசாந முகத்தில்
அக்நிமுக மூர்த்வமுக மிரண்டிற்கும் ஸந்தானஞ் செய்தபின்பு

ஆத்ய திலக்களினுலே
ஹோமஞ்செய்து,

சக்திரூபமாகப் பாவிக்கப்பட்ட ஸ்ருக்குப் பாத்ரத்தில்
சிவஸ்வரூபமாகப் பாவிக்கப்பட்ட
ஸ்ருவமென்னும் பாத்ரத்தை
வைத்து,
ஸ்வாத்ம நாதாந்தமாக
மூலமந்த்ரத்தை
உச்சரித்துக்கொண்டு
சக்திமண்டலா திஷ்டிதமாகிய அமிர்தத்தை
ஸோபித்து
அந்தச் சக்தி மண்டலத்திலிருந்து
சுழுமுணை நாடியில் வழியாக
பெருகாநின்ற
ஸ்ருக்கில் ஸ்ருவத்தால் விடப்பட்ட ஆஜ்யதாரையினுலே
அதை யமிர்தமாகப் பாவிக்கும்
புத்தியுள்ளவனுய்
ஹோமஞ்செய்தது
பூர்ணமாகும்பொருட்டு
ஸ்ருக்குப் பாத்ரத்தினுலே
பூர்ணாஹுதியை

ஸமெநஃ மெள்ள
விஜயூஸு விடவேண்டியது.

தாத்பர்யம்.

நாபியென்பது குண்டமத்யத்தில் குண்டத்திற் பாதியள வாகப் பத்மம்போலச் செய்யப்பட்ட வுள்ளிடமாகும். அதை த்தான் குண்டயோநி யென்பர்.

ஸம்ஸ்காரமென்பது சுத்தி. குண்டசுத்தி நிமித்தஞ் செ ய்யப்படும் பதினெட்டு ஸம்ஸ்காரங்களாவன:— நிர்கூணம் பார்த்தல், ப்ரோகூணம் ப்ரோகூஷித்தல், தாடநம் அடித்தல், அப்யுகூணம் நினைத்தல், கனனம் வெட்டுதல், அவகிரணம் மண்ணெடுத்தல், பூர்ணம் மறுபடி பூரித்தல், ஸமீகரணம் ஸமமாகச்செய்தல், ஸேசநம் நினைத்தல், குட்டநம் குத்துதல், ஸம்மார்ஜநம் துடைத்தல், ஸமாலேபநம் பூசுதல், கலாமய கற்பநம் கலாரூபமாகக் கற்பித்தல், த்ரிசூத்ர வேஷ்டநம் மூ ன்றுநூற்சுற்றுதல், கலாமயப் பிரச்சநம் கலாமயமாகப் பூஜி த்தல், ரேகாசதுஷ்டயம் நாலுகோடுசெய்தல், வஜ்ரீகரணம் வஜ்ரமாகச் செய்தல், சதுஷ்பதம் நற்சுவஸ்திகமாகச்செய்தல், இவை பதினெட்டு ஸம்ஸ்காரங்களாகும்.

அகூபாடமென்று ஒரு ஸம்ஸ்கார மதிகமாக இருக்கப் பதினெட்டு என்ற தெப்படியென்னில்? இதற்குச் சிலர் கலா மயகற்பநம் கலாமயாப்பியர்ச்சநம் என்னு மிரண்டு ஸம்ஸ்கா ரங்களையு மொன்றுக்கி அகூபாதத்தோடுப் பதினெட்டென் பர். நமது சம்ப்ரதாயமதித்த முன்னுரிய ரதைப் பதினெட்டி லொன்றுக வங்கிகரிக்கவில்லை. எப்படியென்னில்? குண்டத் திற்கு நிர்கூணம் ப்ரோகூணம் தாடநம் இம்மூன்றையும் அஸ் த்ரமகத்ரத்தால் தர்ப்பத்தாற் செய்யவேண்டும். கவசத்தாலப் யுகூணஞ் செய்யவேண்டும். கனனம் அவகிரணம் பூர்ணம்

ஸமீகரணம் இக்நான்கும் அஸ்த்ரத்தினாலே செய்யவேண்டும். கவசத்தினாலே ஸேசநமும், அஸ்த்ரத்தினாலே குட்டநமும், கவ சத்தினாலே ஸம்மார்ஜநம் ஸமாலேபநம் கலாமயகற்பநம் த்ரிசூத்ர வேஷ்டநம் இக்நான்குஞ் செய்யவேண்டும். ஸ்ருத யத்தினாலே கலாமயாப்யார்ச்சநம் ரேகா சதுஷ்டய மிரண் டுஞ் செய்யவேண்டும். அஸ்த்ரத்தினாலே வஜ்ரீகரணஞ் செய் யவேண்டும். ஸ்ருதயத்தினாலே தர்ப்பங்களினாலே சதுஷ்ப தஞ் செய்யவேண்டும். என்றவர்கள் வசகக்ரமத்தி லிருப்ப தால், இவ்விடத்தில் கலாமய கற்பநத்தையும் கலாமயாப்பி யர்ச்சநத்தையும் வெவ்வேறு ஸம்ஸ்காரங்களாகச் சொல்லியி ருப்பதால் அகூபாட மதிகமாகப்பட்ட தல்லவென்று கருத்து. ஞானரத்நாவலியிலு மப்படியேசொல்லி அகூபாடத்திற்காகக் குண்டத்தின்மேலே கவசமத்ரத்தினாலே தர்ப்பங்களை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அகூபாடமா வது நிரைப்பு—வை, இது வாகிஸ்வரீ வாகிஸ்வரர்கள் சேரும் போது மறைவுக்காக வேண்டியது. ஆதலால் இதையுமொரு ஸம்ஸ்காரமாக வொப்புக்கொள்ளில் மண்டப ஸம்ஸ்காரத்தி றகு இது வேண்டியதில்லையே, ஆதலால் பதினெட்டி லகப்ப ட்டதல்ல வென்பதே சித்தமாகும். இத்தக் குண்டமத்யத்தில் வாகிஸ்வரீ வாகிஸ்வரர்களை யாவாஹனஞ் செய்யவேண்டும்.

அரணிக்கட்டைப் ப்ராம்மண க்ரஹ முதலான விடத்தி லுண்டான அக்நியென்றதால் அரணிக்கட்டையில் சூர்யகாந்த நத்தில் சுரோத்ரிய க்ரஹத்தில் தன்க்ரஹத்திலாவ துண்டாகிய அக்நியை மண்பாத்ரத்திற் செப்புப் பாத்ரத்திலாவது கொண ர்க்கென்று க்ரியா க்ரமத்திற் சொல்லிய முறைப்படி யென்ற தாயிற்று.

இவ்விடத்திற் சூர்யகாந்தாக்நி யுத்தமம், அரணிக்கட் டையக்நி மத்யமம், ப்ராம்மணக்ரஹத்தக்நி அதமமென்றறிக.

IN13123-139 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

விந்துவக்நி காமியக்நிகளோ டொருமையடைந்த தென்னுமி டத்து, அக்நியின் ஜீஜ்ஞத்தாலே சைதன்யத்தை ஹ்ருதயத்தால் சம்ஹார முத்திரையினாலே யெடுத்துப் பூரகத்தால் விந்துவில் கூட்டிப் பின்பு ஹ்ருதயத்தில் காமியக்நியோடு ஒன்றுகச் செய்து கும்பகஞ்செய்து ரேசகத்தினாலே வெளியிற்கொண ர்ந்து ஜ்வலிக்கு மக்நியில் வைக்கவேண்டுமென்னு முறையறிக.

வாகிஸ்வரீ கர்ப்பத்திலுண்டான அக்நியென்றதனால், கர் ப்பாதான மூதலான ஸம்ஸ்காரங்கள செய்யவேண்டுமென்ரு யிற்று. எப்படியென்னில்; கர்ப்பாதான நிமித்தம் குண்டாக் நியில் ஸத்யோஜாத சிவனை த்யாநித்து ஸத்யோஜாத மந்த் ரத்தினாலே பூஜித்து ஸ்வாஹாக்தமான ஹ்ருதயமந்த்ரத்தினு லேஷ்டாள்ளினாலே மூன்ருஹுதி செய்யவேண்டும். பும்ஸவநாதி ஸம்ஸ்காரங்களினும் வாமதேவாதி சிவத்யாக பூர்வமாகப் பூஜிக்கவேண்டும். அக்நிக்கு பிரஸ்ருகமூதலான அவயவங்க ளைச் செய்கின்ற சேஷ்டோக்ருகமென்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைச் சிவமந்த்ரத்தினாலேயாவது செய்யலாம்.

சிவாக்நி யென்றதனால் அக்நிநாமகரணஞ் செய்ததாயி ற்று. அல்லது வேறுவிதமாக ஆனமித்யா சிவநாம தேயங்க ளினாலு மக்நிக்கு நாமகரணஞ் செய்யலாம். மற்ற ஸம்ஸ்கா ரங்கள் சித்திக்கும்பொருட்டுப் பூர்ணாஹுதிசெய்யவேண்டும்.

இப்படிச் சிவசம்பந்தமானதினால் பரிசுத்தமாச்சுதென்று அநகமென்ரும், இதனால் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டுமென்ரு யிற்று. எப்படியென்னில்? ஓ அக்நியே! நீ பரமபாவநமான ஈஸ்வர தேஜஸானதா னும்முடைய ஹ்ருதய கமலத்தில் சிவ னை ஸ்தாபித்துத் திருப்திசெய்து வைக்கிறேனென்று பிரார்த் திக்கவேண்டும்.

மத்யகாடியினாலே அக்நியிற் பிரவேசிப்பதாவது:—ப்ர வேசித்ததாகப் பாவிப்பது. அவ்விடத்திற் சிவனை மூனபோ லே பூஜிப்பதாவது:—ஆதாரசக்தி மூதலாகக் குடிலை வரை யிற் கற்பிக்கப்பட்ட வாசகத்தின்மேல் பிரகாச மூர்த்தியாகச் சிவனை த்யாநித்து, அந்த மூர்த்தியி லாவாஹநீமுத்ரை யினாலே ஆவாஹநஞ் செய்து ஸ்தாபநீ மூதலானவை யால் ஸ்தாபநாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்து, அஷ்டபுஷ்பாஞ் ஜலிகளோடு கூடியும் வெளியில் எகாவர்ணத்தோடு அல்லது இ-த்திற்குத் தக்கபடி பஞ்சாவர்ணத்தோடாவது கூடியுமிரு க்கின்ற சிவனை அருணகாந்தி ஸமேதராக த்யாநித்துப் பூஜிக் கவேண்டுமென்று கருதுக.

ஊர்த்வமான ஈசாநமுகத்தி லென்னுமிடத்து முதலுக்நி முகிவமுகங்களுக்குச் சக்தாநஞ்செய்து ஆஜ்யத்தி லாஹுதி செய்யவேண்டுமென்றறிக. இதனால் வக்த்ராபிகந்ரா வக்த்ர சக்தான வக்த்ரைகரணங்கள் மூன்றும் சொல்லப்பட்டன. அதிகாரமாவது, வக்த்ரத்தில் தவித்தவி யாஹுதி கொடுப் பதி.

வக்த்ரமாவது முகம், சக்தானமாவது சமஷ்டியாக வுச் சரித்த இரண்டு வக்த்ரங்களிலுமோ ராஹுதி கொடுப்பது. வக்த்ரைகரணமாவது ஐந்து முகங்களையு மொரேதரமாக வுச்சரித்து அகோரி திக்கிலிருந்து வாயுதிக்குவரையில் திரு திக்கிலிருந்து ஈசாநம் வரையி லிடைவிடாமற் பெருகு மாஜ்ய தாரையினாலே அந்தந்த இஷ்டமான முகத்தில் மற்றமுகங்க ளெல்லா மடங்கினதாகப் பாவித்து அந்தமுக மூர்த்வமாய் நிறைந்த குண்டத்திற்குச் சரியாயிருப்பதாகப் பாவித்து ஆஹு தி கொடுப்பதாகும்.

இந்த வக்த்ரைகரணமானது முக்தி விஷயத்தில் சத் யோஜாதாதி க்ரமமாக ஈசாநத்திற் செய்யப்படும். போக

IN13123-140 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

விஷயமாகில் அதிகார மாத்ரம் ஸத்யாதியாகச் செய்து சக்தா நமும் ஏகீகரணமு மீசாகாதியாகச் செய்யவேண்டும். நித்ய கர்மத்தில் சத்யோஜாத வக்த்ரத்தில் மற்ற வக்த்ரங்களடங் கினதாகப் பாவித்து அந்த வக்த்ராத்தைக் குண்டப் பிரமாண மாகப் பாவிப்பது வக்த்ரைகீகரணமாகும்.

அல்லது மற்ற வக்த்ரங்களைக் காட்டிலு மீசாக வக்த்ரம் ஸர்வ காம பலங்களையுங் கொடுக்கு மாதலா லது முக்யமா கும். ஆகையால் ஈசாக வக்த்ரத்திலே மற்ற வக்த்ரங்களையடங் கினதாகப் பாவித்து அந்தந்த வக்த்ரங்கட்குச் சொல்லிய பலங்களை யீசாக வக்த்ரங் கொடுக்குமென்று பாவிக்கவே ண்டும்.

இப்படி வக்த்ரைகீகரணஞ் செய்யப்பட்ட ஊர்த்வவக் த்ரத்தில் இரண்டை முதலான வேழு ஜிஹ்வைகளுக்கும் அதி காரசந்தாக ஏகீகரணங்கள் செய்யவேண்டும்.

ஆஜ்யத்திற்கும் பதினெட்டு ஸம்ஸ்கார முண்டென்று ஆசாரியர் சொல்லுகிறார். அவையாவன:—நிரூபணம் ப்ரோக்ஷ ணம் தாடநம் அப்யுக்ஷணம் அக்நிப்ரமணம் தாபநம் அதிஸ்ர யணம் உத்வாஸநம் உத்பவநம் ஸம்ப்லவநம் பூதம் நிராஜ நம் த்யோதநம் மந்த்ரத்யோதநம் மந்த்ரணம் ரக்ஷா அவகு ண்டநம் நிரோதனம் இவை பதினெட்டு மாஜ்ய ஸம்ஸ்காரமா கும். இப்படிச் செய்தா லந்த ஆஜ்யம் அமிர்தமயமாகும். இப படியுக்த ஆஜ்யதை அமிர்தமயமாக த்யாநித்து அதினாலே மற்ற ஆஜ்யத்தையுஞ் சுத்திசெய்யவேண்டும்.

பின்பு ஸ்ருக்கு ஸ்ருவ மென்னு மோமசாதந டாத்ரங்க ளை யெடுத்து அஸ்த்ரத்தினாலே ப்ரோக்ஷித்துக் கவசத்தா லவ குண்டநஞ் செய்து அக்நிதாபஞ்செய்து அவற்றின் நுனி நடு அடிகளை தர்ப்பதனி நடு அடி-களால் சுற்றித் தொட்டு இரண்டி

லும் தத்வத்ரய ந்யாஸஞ்செய்து ஸ்ருக்கில் சக்தியையும் ஸ்ரு வத்தில் சிவனையும் நியஸித்துப் பூஜித்துத் தனக்குத் தக்ஷிண பாகத்தில் தர்ப்பங்களின் மேல் வைத்து ஹ்ருதயத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். இது ஸ்ருக்கு ஸ்ருவ ஸம்ஸ்காரமாகும்.

பூர்ணாஹுதி செய்யு முறையாவது ஸ்ருவத்தாலே ஆஜ் யத்தை யெடுத்து ஸ்ருக்கை நிறைத்து அதை பூர்வமுகமாக வெடுத்து அதன்மேலே அதோமுகமாக ஸ்ருவத்தை வைத்து ஸ்ருக்முனையில் புஷ்பத்தை வைத்து இருகையுஞ் சங்கமுத் திரையாகச் செய்து ஸ்ருக்கு ஸ்ருவங்களுடைய அடியை வல க்கை மேலாகவு மிடக்கை கீழாகவும் பிடித்துக்கொண்டு கா லிரண்டுஞ் சரியாகவைத்து நேராக நின்றுகொண்டு தனது காயில் ஸ்ருக்கு ஸ்ருவங்களினடியைக் கொஞ்சங் குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு ஸ்ருக்கின் முனையைப் பார்த்துக்கொண்டு வளஷடக்ஷரமான மூலமந்த்ரத்தை புனருக்தமாக வுச்சரி த்து ஸ்ருக்கு ஸ்ருவங்களினடியை மெள்ள இடதுஸ்தநம்வரை யில் கொணர்ந்து ஆஜ்யதாரையை விடாது ஸ்தாநத்திலிருந்து பெருகும் அமிர்ததாரையாக த்யாநித்து யவப்ரமாண தாரை யாக இடைவிடாம லாஜ்ய முழுது மக்நியில் ஹோமஞ்செய்ய வேண்டும்; இது பூர்ணாஹுதி விதியாகும். (உசு-உஎ)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களினாலே காம்ய ஹோம விதி யைச் சொல்லுகிறார்.

உஅ—ஸ்லோகம்.

வணுழாதெவு யெ-நாய மவு வயஸா மொ
விலுயெ ஸவி-ழுஷா யதெஷூ ஸகுரயா ஜ-ஹொ
கு-யஸ வெ ஒயாத-ஸவ-ழுலுயெ। கூஹொஸஸ

ஸுவர்ணலாபத்தின் பொருட்டு தேனினாலும், பசுலாபத்தின் பொருட்டு பசுவின் பாலினாலும், புத்ராதி சம்பத்தின் பொருட்டு பசுவின் நெய்யினாலும், கீர்த்திலாபத்தின் பொருட்டு சர்க்கரையினாலும், சமஸ்த த்ரவ்ய ஸித்தியின் பொருட்டு தயிரினாலும், அஷ்ட ஸித்திகளின் பொருட்டு அஷ்டகவ்யத்தினாலும், ஸகல ரோகங்களின் பொருட்டு கோமயத்தினாலும், ஸகல பாபங்களின் பொருட்டு கோமூத்ரத்தினாலும், ஸகல ஸௌபாக்யங்களின் பொருட்டு கோரோசனத்தினாலும், ஸகல ஸித்திகளின் பொருட்டு கோரோமத்தினாலும், ஸகல ஸுகங்களின் பொருட்டு கோபுச்சத்தினாலும், ஸகல ஸம்பத்துக்களின் பொருட்டு கோகுளத்தினாலும், ஸகல ஸௌக்யங்களின் பொருட்டு கோஸ்தானத்தினாலும், ஸகல ஸுபிக்ஷங்களின் பொருட்டு கோபுரீஷத்தினாலும், ஸகல ஸுகங்களின் பொருட்டு கோபுரீஷ ஸ்தான

ஓமிஜூ
வாஹஹை
ஹாவ்ஹாஸிமிஜூ
க்ரூ ஹை-ஹை க்ரூ
ஹை-மிஜூ
ஜ-ஹைஹாத-ரூ
(கிஜூ)
ஹை-ஹ்வதிம்
வெமிஜூ
ஸ்ரவவயஜூ
உஸ்வமிஜூ
கதஞ்ஜூ
கைஸ்ரமிவூ
கூஸ்ரஜ3-ஹ்வாஜூ
வணஜூஜூ
கூஸ்ரு கூஸாதி ஹஸி
ஜ்ஜி
வயஜூ
விஷ்டமிஜூ
வ-ஹுஹூஸ்ரஹி
ஸ்ரு
கூஸ்ரஹம்

பொரிகளினலும்,
வஸ்த்ர லாபத்தின் பொருட்டு
எருமை நெய்யோடு கூடிய
குசும புஷ்பங்களினலும்,

ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.
பிஸ்னும்
அரசனை
தாமரச புஷ்பங்களினலும்,
இராஜ ஸ்திரிகளை
கருநெய்தல் புஷ்பங்களினலும்,
இராஜ மந்திரிகளை
ஆம்பல் புஷ்பங்களினலும்,
ப்ராம்மண க்ஷத்ரிய வைஸ்யசூத்ர
வர்ணத்தார் நால்வரையும்
முறையே அரசு-பொரசு - அத்தி-
ஆல் இவற்றின்சமித்துக்களினலும்,
ஸ்த்ரீ ஜாதிகளை
அரிசிமாவினலே செய்யப்பட்ட
அவரவருக்குச் சரியான பாவைக
ளினலும்
வசமாகிற வரையில் நாடோறும்
ஹோமஞ் செய்து

வஸயேத் வசப்படுத்த வேண்டும்.
(வஸ்யாசமஸ்) சர்வ வஜீகர நிமித்தம்
ஜாஹம் எலிமிச்சம் பழச்தை
ஜ-ஹை-யாத் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.
(கிஜூ) பிஸ்னும்
அநாவ்ருஷ்டியை மழையில்லாமைக்காக
ஜலமிஜூ சமுத்ர லவணங்களினலும்,
வ்ருஷ்டிஸ்ரயை மிகுதியாய் மழைபெய்யும் பொரு
ட்டு
வேதமிஜூ ஆத்மோரத்தி லுண்டாகும் வஞ்சி
யென்னு மோஷதிகளினலும்
ஜ-ஹை-யாத் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும்.
வ-ஹுஜூ ஆனல்
(ஸவ்ஷதிஜம்) இவையெல்லா மந்தந்த மந்த்ர ம
றிந்தவன்
ஜ்ஞே(க்ரு-யாத்) மந்த்ரத்தாற் செய்யவேண்டு மெ
ன்றவாறு.

தாத்பர்யம்.

வெளிப்படை. (உஅ—உக)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டுஸ்லோகங்களினலே நீரூஷாவிசேஷங்களைக்
கூறுகின்றார்.

IN13123-143 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கூ0—ஸ்லோகம்.

ஓக்ஷா ஸளகிகெமெஹ்ஷிகீ சுஹிஹிதா கூஹ்ரா
ஜியா ஸளகிகீ ஜெஹெஹாய்ஷ்ரோஷ்ட மஂணலிஂஜெஷ்டஹ
வமெந ஸமிஹ்டாமஹா ஸாயகெ। கூநுராஸ்ரா ஜியய
ஜிஂணீ சுஹிஹிதா சாஹ்ரா ஸவீஜாஹுபா ஸகூடநா
கூவரா கூஸகுவிஷய நிவீஂஜகாவ்ரா தமா. ❋

வஹ மெ ஹ ஹ ழி.

ஓக்ஷா - ஸளகிகெமெஹ்ஷிகீ - ஹி - சுஹிஹிதா
தஂ - ஸூஹ்ரா - ஜியா - ஸளகிகீ - ஜெஹெஹாய்ஷ்ரோஷ்ட
மஂணலிஂஜா - ஹஷ்டஹஂவமெந - ஸமிஹ்டாமஹா - ஸா
யகெ - கூநுரா - ஸ்ரா ஸ் - ஜிவயஜிஂணீ - ஹி - சு
ஹிஹிதா - ய - ஸூஹ்ரா - ஸவீஜாஹுபா - ஸகூடநாம
கூவரா - தஂ - கூஸகுவிஷய - நிவீஂஜகாவ்ரா -
தமா.

❋

கூக—ஸ்லோகம்.

வாகெ தீவ்ரகமெ ரஂஜஸ்ரகி நமெ வஹ்ரு
ஸ்ரஂ நிவ்ராணஹ்ரா நிவீஂஜா வாஸிமாயித வஹவி
யாசாரெ ஸஹகெ ஸ்ரிதா - வீஜாந பெஹயா கஹா
தஸ்ரஂ நிராயாஸ்ரா ஜிவெவிதெநவ ஸாஸாயாஸ்ரா
ஸகஹாதநாம நய தமெநா ஜ்ரா ஸ்ரிதஸ்ர மெஹவாத
நாம ॥

❋

வஹ மெ ஹ ஹ ழி.

வாகெ - தீவ்ரகமெ - ரஂஜ் - ஸகி-நமெ -
வஹ்ரு - தஂ-நிவ்ராணஹ்ரா - நிவீஂஜா - வாஸிமாஹ்ரா
யித வஹவியாசாரெ - ஸஹகெ - ஸ்ரிதா-வீஜாந
பெஹயாகஹா தஸ்ரஂ - நிராயாஸ்ரா - ஜிவெவித-வெவ-
ஸா-ஸாயாஸ்ரா - ஸகஹாதநாம - நய - தமெநா-
ஜ்ரா தெ - ஸ-மெஹவாதநாம. ❋

(இதன் பொருள்.)

ஓக்ஷா போக மோக்ஷங்களைக் கொடுப்ப
தாயும் பாசக்ஷயஞ் செய்வதாயு
மிருப்பதால் திக்ஷாயென்றுகார
ணப்பெயருள்ள க்ரியையானது
ஸளகிகீஹி பூதிகளான விசித்ர போகங்களைக்
கொடுப்பதால் பௌதிகீ யென்
றும்,
ஜெஹெஹிகீ ஹி நிஷ்டையைக் கைவல்யத்தைக்கொ
டுப்பதால் நைஷ்டிகீயென்றும்,
ஜியா இருவிதமாகச்
சுஹிஹிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
(தத்) அவற்றுள்,
ஸூஹ்ரா முதலாவதான பௌதிகீயானது
ஸளகிகீ லோக தர்ம்மிணீ யென்னப்பட்ட
தாய்

IN13123-144 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸாயகெ
ஜெஹொய்வு
கூஷ மூணலி-ு
ஹா
ஹஷ ஹுவஜெ
ஸ ஹூ ஹஹாஅ

சாதக விஷயத்தில்
சரீரம் போனபின்பு
அணிமாதி யஷ்டகுண சம்ருத்தி
யைக் கொடுப்பதாகவும்,
வேண்டும் புவநத்தில்
நல்லபோகத்தைக் கொடுப்பதாக
வும்

ஸவாஸ
ஹஅவா

இருக்கும்.

மற்ற இரண்டாவதான அளௌ
கிகி யெல்லும் வேறு பெயரு
ள்ள நைஷ்டிகீ தீக்ஷையானது

ஸிவயதி-ுணீகி
ஹுஹிதா
ஸவாஸ
(கிஞ்ு)
ஹூவா

சிவதர்மிணியென்று
சொல்லப்பட்டு
இருக்கும்.
பின்னும்,

ஸகாஹாம

அந்த மூகம் சொன்ன பௌத்திகீ
தீக்ஷையானது,

ஸவீஜாஹுயா

சமயாதியநுஷ்டான வல்லமையுள்
ளவர் விஷயத்தில்
ஸபீஜை ஸாபேக்ஷையென்று பெ
யரிடப்பட்டு

ஸவாஸ
தழா

இருக்கும்.
அப்படியே

ஹவாஸா

இரண்டாவதான நைஷ்டிகீ தீக்ஷை
யும்

ஸஸதுவிஷயெ

சமயாநுஷ்டான வல்லமையில்
லாத பாலாதிவிஷயத்தில்

நிவீ-ுஜகாவுா

நிர்பீஜகை நிரபேக்ஷையென்று
பெயரிடப்பட்டு

ஸவாஸ

இருக்கும்.

ஸஜஜ

மலத்திலுடைய

தீவ-ுகாஸவா
கெஹகி

மிகுந்த பரிபாககாலத்தில்

ஸஸஹஹெ

பரசிவ பக்தியுள்ள

நஸெ

விரக்த புருஷனிடத்தில்

ஷ்ஹிதா

ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற

வெஜிஸொயித

சமயாசார சுத்தியுள்ள

ஸவஹபாஅாஸ
நிவீ-ுஜா

அந்த நிர்பீஜதீக்ஷையானது

ஸஜ்

உடனே

நிவ-ுாணஹா

மோக்ஷத்தை

(ஸவாஸ)

கொடுப்பதாகும்.

(கிஞ்ு)

பின்னும்

ஸா

அந்தத் தீக்ஷையானது

விஜாநவ ஹ
யாகஹா தஹ-ு

விஞ்ஞானகலான்மாக்கள் ப்ரளயா
கலான்மாக்கள் விஷயத்தில்

IN13123-145 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸிவெலெநவ
கி்யஸோணகூஸ
நிராயாரா
(ஸ்வாஸ்)
ஸகலாத்மநாம
(மலஸஹ ஆரா
கி்யஸோணகூஸ)
ஸாயாரா
(ஸ்வாஸ்)
(கிஞ்)
(ஐயஸ்ரீகூஷா)
தெநாஉ
ஜாதெஸு
(நஸ்வாஸ்)

(கூவித)
ஸெவாத்நந
வன(வ்வாஸ்)

நேரிட பரசிவனுலேயே
செய்யப்படுகின்றமையால்
ஆதார மில்லாததாக
ஆகும்.
ஸகலாவ்மாக்கள் விஷயத்தில்
குருமூர்த்தியை யதிஷ்டித்து பர
சிவ னுலே செய்யப்படுகின்ற
மையால்
ஆதாரத்தோடு கூடியது
ஆகும்.
மின்னும்
இந்தத் தீக்ஷையானது
சரீரத்திற்கும்
ஜாதிக்கும்
சுத்திகரமான ஸம்ஸ்கார மாகமா
ட்டாது.
ஆனுல்
சிவத்வம் பெறுதற்கு யோக்ய
மான ஆத்மாவுக்கே சுத்திகர
மான ஸம்ஸ்காரமாகும்.
தாத்பர்யம்.

நீயென்பது தாகம், கூயென்பது கூயம், புக்தி முக்தி தாகமும் பாசகூயமுஞ் செய்வதால் தீக்ஷையென்னப்படும்.

அதமுதல் பரமேஸ்வரருடைய முகத்திருந் தண்டாய் வித் மேஸ்வராதிக் கிரமமாக தேவர்கள் முனிவர்கள் மனிதர்கள் வரையில் படநஸ்ரவணங்கள் செய்யும் ஜநங்களுக்கு அநிஷ் டமான புக்தி முக்தி ருபலங்களைக் கொடுப்பதாயும், மலாதி பாசங்களை கூயிப்பதாயு மிருக்குங் கிரியை யென்னப்படும்.

அதில் பௌதிக் யென்பது முதல் விசித்ரமான அநிஷ்ட போகங்களைக் கொடுத்த பின்னுலே மோகூத்தையுங் கொடு க்கும்.

நைஷ்டிகி யென்பது—நிஷ்டை. அதாவது—கைவல்யம், அதைக்கொடுப்பது நைஷ்டிக தீக்ஷை. மிகுந்த தவமுள்ளவர் நைஷ்டிகர், அவர்கள் சம்பந்த மாதலால் நைஷ்டிகி யென்னப் படும். அது சரமபதமற்றது.

ஆனல் பௌதிகி யானது சிலநாள் விரதத்தை ரக்ஷித்த, பின் சரமபதத்தைக் கொடுக்கும். இப்படி யிருவகையான தீ க்ஷையானது மறுபடி ஸாபேக்ஷை நிரபேக்ஷையென் றிரண்டு விதமாகும். ஸமடாசாராதி யநுஷ்டானத்தை யபேக்ஷித்து சாபேக்ஷை. அதை யபேக்ஷியாதது நிரபேக்ஷை. இவற்றுள் ஸா க்ஷாத்கர ஆசாரியர் இருவருக்கும் சாபேக்ஷையாகும், மற்ற பால வ்ருத்த மூடாதி அசக்தருக்குச் சக்திக்குத் தக்கப்படி சாபேக்ஷையாவது நிரபேக்ஷையாவ தாகும்.

பின்னு மிந்த பௌதிகியானது லௌகிகி அலௌகிகியென் றிருவகைத்தாம். லௌகிகி லோக தர்மிணீ, லோக தர்மமா யவைதிகாதி தருமத்தோடு கூடிய சிவதர்மத்தை யுடையது லோகதர்மிணியாகும். இந்த லோகதர்மிணியானது சாதகரு க்கு அணிமா மஹிமா கரிமா லகிமா ப்ராப்தி ப்ரகாம்யம் ஈஸத் வம் வசித்வம் என்னு மஷ்டைஸ்வர்ய சம்பத்தையும் இஷ் ட புவநங்களில் நல்ல போகங்களையும் சரீரபாதமான பின்பு கொடுக்கும். இதனுல் லோகதர்மிணியினுலே தீக்ஷிக்கப்பட்ட

IN13123-146 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வர் சாதக ரென்கிறதாயிற்று. மற்றொரு அலௌகிக மென்பது சிவதர்மிணியாகும். அந்த நிகழ்பெற்றவனுக்கு லௌகிகமை திகாசார மொன்றும் வேண்டுவதில்லை. சிவதர்மாநுஷ்டான மே போதும். அதிலுலே சிவதர்மத்தின் பல மறுபவித்த பி ன்பு அந்த ஆன்மாவிற்கு ஸர்வஜ்ஞத் தன்மை முதலானவையுண் டாகும். இந்த சிவதர்மிணி சிகாச்சேத முள்ளது, யோகிகளுக் கேயுரியது. லோகதர்மிணிக்குச் சிகாச்சேதமில்லை, அதிரஹஸ்ல் தருக்குரியது. சிவதர்மிணியிலுலே சோதிக்கப்பட்டவனே பர மமான சிவபதத்திற் சேர்க்கவேண்டும். அவன் சமயாசார பரிபாலஞ் செய்வதால் அவனுக்கு தேசபாத மானவுடனே மோக்ஷமாகும்.

லோக தர்மிணிடால் சோதிக்கப்பட்டவனே புவநபதத்திற் சேர்க்கவேண்டும். முக்தியை விரும்புவாருகில் சிவபதத்தி லுஞ் சேர்க்கலாம். அவனுக்கு போகம் ஸதாசிவபதத்தில், லயம் பரபதத்தி லென்றறிக.

இந்த பௌதிகி தைஷ்டிகி யிரண்டையும் சிவதர்மிணி யென்பாரு முண்டு.

பின்னுமிந்த பௌதிகியானது ஸபீஜை யென்னும் பெ ருள்ளதாகும். அதாவது நிகழ்தியிலுலே விதிக்கப்பட்ட பலத் திற்குச் சாதகமாகிய சமயாதி யாசாராநுஷ்டாநத்தை யபே க்ஷிப்பதாகும். அது நித்திய நைமித்திகாதி சமயாசாராநுஷ் டான வல்லமையுள்ளவருக்கே யாகும். மற்றந்த தைஷ்டிகி யானது நிர்பீஜை யென்னுஞ் சொல்லப்படும். அதாவது அந்த சமயாதி யநுஷ்டாநத்தை யபேக்ஷியாத தாகும். அது அவ்வ நுஷ்டாநாசக்தரான பாலர் விருத்தர் மூடர் ஸ்திரீகள் முதலா னவருக்கு அவ்வநுஷ்டாந மில்லாமலிருக்கவும் மோக்ஷத்தை யவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகும்.

பின்னும் சுத்தாத்வ போகத்தை விரும்பிய பாலாதிக ளுக்கும் மிருத்தவமுள்ள முமுக்ஷுக்களுக்கும் இந்த நிர்பீஜா நிகழ்தியே செய்யவேண்டும். நிகழ்தியானபின் பவர்கள் ஜீவ விருக்கும் வாயில் பத்தியுட னெப்போதும் சிவகுருயோகி ளிக் கூடியவரையிற் பூஜித்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஆனால் முமுக்ஷுக்களுக்கு ஓர்நியமமும் வேண்டிய தில் லை. லிங்காதி பூஜை தீர்த்தகேஷத்ராதியாத்திரையொன்று மவர் களுக்கு வேண்டியதில்லை. பின்னு மிந்த ஸபீஜையென்னும் ஸாபேக்ஷ நிகழ்தியும், ஸாதிகாரை நிரதிகாரை யென்று இரு வகையாம். அவற்றுள் சாதகர் ஆசாரியர் இவர்களுக்கு நிகழ்த நல்தாகமுதலான அந்தந்த கருமங்களைச்செய்யு மதிகாரத்தைக் கொடுப்பது ஸாதிகாரை யென்னப்படும். சமயி புத்ரக ரு கருக்கு அவ்விஷயத்தில் அதிகாரமின்மையால் நிரதிகாரையா கும்.

பின்னு மந்த அசத்தருக்கு சமயாதிகளை யபேக்ஷியாத நிர்பீ மையென்னும் நிரபேக்ஷ நிகழ்தியும், நிகழ்தியானவுடனே மோ க்ஷத்தைக் கொடுப்பதால் ஸத்யோ நிர்வாணு, தேகாத்தத் திற் கொடுப்பதால் அஸத்தியோ நிர்வாணு என்றிருவகையாம். அவற்றுள் மிகவும் தீவ்ரதரமான மலபரிபாகமுள்ள விரக்த ருக்கே ஸத்யோ நிர்வாணையாகும். பிராரப்த கரும போக முள்ள பாலாதிகளுக்கே அஸத்தியோ நிர்வாணையாகும்.

பின்னு மந்த நிகழ்தியானது நிராதாரை யெனும் ஸா தாரையென்று மிருவகையாம். அவற்றுள் விஞ்ஞானகலர் ப்ர ளயாகலருக்கு சாக்ஷாத் பரசிவனே நேரிடத் தாமே ஆசாரியா திஷ்டாநமின்றிச் செய்யுந் நிகழ்தியானது நிராதாரையாகும். ஆதாரம் அதிஷ்டாநம். ஸகலான்மாக்களுக்குங் குருமூர்த்தியை யதிஷ்டித்துப் பரசிவன் செய்யுந் நிகழ்தியானது ஸாதாரை யாகும்.

IN13123-147 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வனன்றி மற்றொருவர் பாசமோசஞ் செய்யமாட்டா
ராதலால் ஸகலருக்கும் பரசிவனே குருமூர்த்தியை யதிஷ்டித்து
தீக்ஷைசெய்கிறா ரென்ற கருத்து.

சொல்லிப் போந்த தீக்ஷாபேத மெல்லாம் ஸாதார தீக்ஷை
க்கேயாகும். பின்னு மிந்த தீக்ஷாஸம்ஸ்கார மானது வைதி
கர் சொல்லும்போல் சரீரத்தை அல்லது ஜாதியை சுத்திப்படு
த்துவதல்ல; ஆனல் அநாதியே மலதுவிதமான ஆன்மாவிற்குச்
சிவத்வ முண்டாகு நியித்தம் சுத்திசெய்யுஞ் சம்ஸ்காரமாகும்.
சரீரம் ஜட-மானதால் ஸம்ஸ்கார முதவாது. ப்ராம்மணஜாதி ஜாதி
ஸம்ஸ்காரத்தால் வருமாகில் அந்த ஜாதியி லொருவனுக்கு ஸம்
ஸ்காரஞ் செய்யி லவனுலுண்டாகிய புத்திராதிகளுக்கும் ஸம்
ஸ்காரஞ் செய்ததாரும். அப்படிக் குலகத்தில் காணப்படா
மையால் ஜாதி ஸம்ஸ்காரமு மாகமாட்டாது.

இவையால் மந்த்ரங்களிலே விஷசக்தியைப் போக்குவது
போ லான்மாக்களுக்கு அநாதியே யுண்டாகிய மலசக்தியைப்
போக்குவதால் தீக்ஷையானம ஸம்ஸ்காரமேயாகு மென்றவாறு.
பின்னு மான்மாக்களுக்குச் சேதகா சேதக ஸ்வரூபத்தைப் ப்ர
காசிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது தீக்ஷையேயாகு மென
றறிக.

(கூ0—கூக)

மேல் தீக்ஷைக்கு நகூத்ரமுதலான கால நிர்ணயத்தைச்
சொல்லுகிறார்.

கூஉ—ஸ்லோகழி.

காமெ வாஷி-ுக வளஷ ஸெதத்ரஹிதெ
ஸ்ஹொத்தவெ ஊதெந வஹ்ஜாளள விஷ-ுவெ
யதெந ம்ருஹணயொ ஈ-ுக்ஷாவ விதெத்ரதவெ!

ஸெதத்ரகரு நிஜ வளஷ்டி ஸெவெத நிஜதீ வ-ுஷ்டி
வ்யுஷ்டீ-ுஸ்ருஷ்டொ ஜெஜவம் ஸொஹிணி கொத்ரத
த்ரயதெயொ ஹளஸொகி-ு வாஸெஸ-ுஹழி ॥ *

வஉ ஹஉழி.

காமெ-வாஷி-ுக வளஷ ஸெவெத்ரஹிதெ-
ஸ்ஹொத்தவெ-ஊதெந-வஹ்ஜாளள-விஷ-ுவெ
யதெந-ம்ருஹணயொ-ஈக்ஷா-வவிதெத்ரத்தவெ-
ஸெதத்ரகரு நிஜ வளஷ்டி ஸெவெத நிஜதீ வ-ு
ஷ்டிவ்யு ஸ்ருஷ்டீ-ுஸ்ருஷ்டி-ு-ஜெஜவம்-ஸொஹிணி கொ
த்ரத்ரயம்-கயொ-ஹளஸொகி-ுவாஸெ-கஸ-ுஹழி.

(இதன்பொருள்.)

வாஷி-ுக வள ஷ ஸெவெத ரஹிதெ காமெ	ஸ்ரவணபாத்ரபத புஷ்ய ஸைத்ர மாஸங்களல்லாத காலத்திலும்
ஸ்ஹொத்தவெ	ஸ்வாமியினுடைய ரதாதி யுத்ஸவ காலத்திலும்,
ஊதெந வவிதெத்ரத்தவெ	தமநோத்ஸவத்திலும், பவித்ரோத்ஸவத்திலும்,

IN13123-148 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸஜ்ஜாஜளா	மாஸப்ரவேச புண்ய காலத்திலும்
விஷ-வெ	விசேஷமாக மேஷ துலா ஸங்க்ராந்திகளிலும்,
சயநெ	உத்தராயந தக்ஷிணாயந புண்ய காலங்களிலும்,
ஸ்ரவணயொ	சந்த்ர ஸூர்ய க்ரஹண புண்ய காலங்களிலும்,
தீக்ஷா (ஸஜ்ஜாஹ்யாசு)	தீக்ஷை செய்வது உத்தமமாகும்.
ஜெ தூ கஜ்ரா நிஜ	பின்னும் அநுஷம் ஹஸ்தம் ஸ்வாதி
ஸள உ வை தூ ஜிதீ	ம்ருகசீரிஷம் மகம் மூலம்
வ-ஷ்யா வ்ய ஸாஜீ-ஜ்ஸஸு	ரேவதி திருவோணம் திருவாதிரை
ஜெஜவம்	புஷ்யம்
ரொஹிணிகா	ரோஹிணி
உதஸ்தூயம்	உத்திரம் உத்திராடம் உத்திரட்டாதி
(வஜ்தாநி) (ஸஜ்ஜாநிஹ்யு-ஜி)	இந்த நக்ஷத்திரங்கள் தீக்ஷைக் குத்தமங்களாகும்.

கயொ	ஆனல்
ஸளரோகி-ஜ்வாஸ்ர	செவ்வாய் சனி இவ்விரண்டும்
ஸ-ஹம் (வ்யா சு)	தீக்ஷைக்கு மங்களகரமல்லவாகும்

தாத்பர்யம்.

ஸ்ராவணம்-அவணி, பாத்ரபதம்-புரட்டாசி, புஷ்யம்-தை, சைத்ரம்-சித்திரை, இவை தீக்ஷைக் காகாவாம். மற்ற வெட்டு மாஸங்களுஞ் செய்யலாம். அப்படியே ஐப்பிசி-கார்த்திகை-வைகாசி - உத்தமம், பங்குனி-மார்கழி - ஆனி-மத்யமம், ஆடி-மாசி-அதமம், மற்றமாஸங்கள் கூடாதென்று வசனமிருக்கிறது. ஆனலிக்த மாஸங்களெல்லாம் சாந்த்ரமாக மாஸங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். விதித்த மாஸங்களிலும் குருசுக்ரபுத மூடம் வந்தாலும், அதிமாஸம் வந்தாலும், கிருஷ்ண பக்ஷமானாலுங் கூடாது.

ஸங்க்ரமித்தி யென்றதனால் பன்னிரண்டு மாஸப்ரவேசங்களு மகப்பட்ட போதிலும் மேஷ கடக துலா மகர சங்க்ராந்திகளில் விசேஷமென்று அவற்றைத் தனித்தெரித்தார். இவ்விடத்து உத்சவ க்ரஹணாதி விசேஷகாலஞ் சொன்னபடியால் தள்ளுபட்ட மாஸங்களிலு மிவை வருமாதில் செய்யலாமென்றதாயிற்று. க்ருஷ்ண பக்ஷமானாலும் பஞ்சமிவரையில் கூடும். பின்னும் சதுர்த்தி நவமி ஷஷ்டி அஷ்டமி சதுர்த்தசி பர்வம் இந்தத் திதிகள்தவிர மற்றத்திதிகளுத்தமமாகும். ப்ரீதி ஆயுஷ்மான் ஸௌபாக்யம் சோபநம் சுபம் ஸுகர்மம் த்ருதி வ்ருத்தி த்ருவம் சித்தி ஹர்ஷணம் வரியான் பரிகம் சித்தம் ப்ராம்மம் ஐந்த்ரம் இப்பதினாறு யோகங்களும், பவம் பாலவம் கௌலவம் இம்மூன்று கரணங்களும் உத்தமமாகும்.

IN13123-149 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

செவ்வாய் சனி அசுபம் என்றதால் மற்றவாரங்கள் சுபங்களாகும் என்றறிக.

ஆலயலிங்கக்கால நியமங்களெல்லாம் புருஷலிங்கங்களுக்கேயல்லாமல் முழுஸ்திரீலிங்கத்துக்கு ஓர்கால நியமமும் வேண்டுவதில்லை. நினைத்தபோது செய்யலாமென்றறிக. (நூஉ)

அவதாரிகை.

மேல் உத்தமத்தில் ஜ்யேஷ்டமுதலாய் ஒன்பது விதமான லிங்கத்திற்கும் நிகூஹாதிக்கும் மண்டபஞ் செய்யும் விதியைக் கூறுகின்றார்.

நூஊ—ஸ்லோகம்.

யாமயாதி கூர்ம ஹஸ்தி ஹரிஹராதிகாம் ஸப்தநவாதி வயதோஷ வர்ஜிதம் । ஹாஸ்யரஹித விகல்பிதம் கரைரனு கல்பயேத் மவிஸ்தரம் மஹக்ஷணம் ॥ *

வ்ருத்தம்.

யாமயாதி கூர்ம ஹஸ்தி ஹரிஹராதிகாம் - ஸப்தநவாதி வயதோஷ வர்ஜிதம் - ஹாஸ்யரஹித - விகல்பிதம் - கரைரனு - கல்பயேத் - மவிஸ்தரம் - மஹக்ஷணம்.

(இதன்பொருள்.)

யாமயாதி கூர்ம ஹஸ்தி ஹரிஹராதிகம்	யாகசாலையாக வேற்படுத்தப்பட்ட பூமியில் க்ரஹாக்ர மண்டபம் ஆலயாக்ர மண்டபம் முதலானவற்றை
*ஸப்தநவாதி வயதோஷ வர்ஜிதம்	மூப்பது இருபது எட்டு பத்து ஹிஂ
ஹாஸ்யரஹித	பல்லிரண்டாக
விகல்பிதம்	விகற்பிக்கப்பட்ட
கரைரனு	ஹஸ்த ப்ரமாணங்களினுலே யளவிட்டு
மவிஸ்தரம் மஹக்ஷணம்	குண்ட லக்ஷண ஸஹிதமாக
கல்பயேத்	செய்ய வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

யாகசாலையாக வேற்படுத்தப்பட்ட பூமியாவது, இதுயாகசாலைக் காகுமென்று சல்யோத்தாராதி செய்து சரிப்படுத்திய பூமியாகும். சல்யோத்தாரஞ் செய்வதாவது, பூமியை முழங்காலளவு பள்ளமெடுத்து ஓடு கல்முதலான சல்யமில்லாமல் சோதித்துச் சமமாகச் செய்கையாகும். அப்படிச் செய்து அவ்விடத்தை மெழுகி அங்கே யாஸ்து பூஜை செய்து மண்டபஞ் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில் விக்கம் வருமென்றறிக.

---

* ஸப்தநவ - பிக்து, ஆதி - மூன்று, ராமகாம மூன்று ஆனதால் மூன்று என்று மென்னிக்குறித்தது, அதனுடன் பிக்து என்னும் அதஸ்வாரம் சேர்ந்து மூப்பது என்னும் பொருள்பட நின்றது. இதுபோன்று மற்றவையுங் கொள்க.

* க்ரஹாக்ரத்தில் ஆன்மார்த்த லிங்கத்திற்காக த்வாத்
தினுபர மெவ்வளவு அவ்வள விடம்விட்டு அப்பால் பத்துஹஸ்
த ப்ரமாணத்தில் மண்டபஞ் செய்யவேண்டும். ஆலயாக்ர
த்தி லிருபக்கமும் அல்லது வடக்யோவது சவுக்கமாக மண்
டபஞ் செய்யவேண்டும். ஹஸ்தப்பிரமாணம் இருபத்தி நான்
கங்குலமாகும். குண்ட ஸஹிதமென்றது ஒன்பது ஐந்து அல்
லது ஒரு குண்டமுள்ள தென்றபடி. லக்ஷண ஸஹிதமென்றது
ஊரம் தோரணம் முதலான லக்ஷணமுள்ளதென்றபடி.
* க்ரஹ-அக்ரம்=க்ரஹாக்ரம், அக்ரம்-முன் பக்கம்.

இவ்விடத்தில் மூப்பதுஹஸ்தம் இருபதுஹஸ்தம் பத்து
ஹஸ்தமென்று விதிக்கப்பட்ட மண்டபத்தினளவு மூன்றும்,
முறையே உத்தம மூன்று, மத்யமம் மூன்று, அதம மூன்றுவே
ற்பட்ட லிங்கமண்டப விஷயமாகும். எட்டு ஹஸ்தமும் பன்
னிரண்டு ஹஸ்தமும் பவித்ராதி மண்டப விஷயமாகும்.

இனி மண்டப விலக்கணம்:—உத்தம மண்டபத்திற்கு ய
ரம் பத்துஹஸ்தம், மத்யமத்திற்கு எட்டுஹஸ்தம், அதமத்தி
ற்கு ஆறுஹஸ்த மிருக்கவேண்டும். பின்னு முத்தமத்திற்கு ஸ்
தம்பம்-ஸுசை, மத்யமத்திற்கு-ஙஸு, அதமத்திற்கு ஙஸு - ஆகும.
பின்னு மண்டப த்வாரம் நான்கும் சவுக்கமாகவும், தோர
ணஸஹிதமாகவு மிருக்கவேண்டும். அதில் கிழக்கே ஆயின்
ரணம், தெற்கே அத்தித்தோரணம், மேற்கே இரளிந்தோ
ரணம், வடக்கே அரசின்றோரணமாகும்.

குண்டலிலக்கணமும் திக்குமறியும்படி:-கிழக்குமுதல் எட்
டுத்திக்கிலும் முறையே சதுரஸ்ரகுண்டம்-அதாவது காற்கோ
ணம். யோநிகுண்டம்-அர்த்தசந்த்ர குண்டம் - த்ரிகோணம்,
வ்ருத்தம், ஷடஸ்ரம்-அதாவது அறுகோணம், பத்மகுண்டம்,
அஷ்டகோணம், ஆக இவ்வெட்டுக் குண்டங்களும் போட்டு;

கிழக்திர்கு மீசாகத்திற்கும் நடுவில் வ்ருத்தகுண்டமாவது சதுர
ஸ்ரகுண்டமாவது போடவேண்டும். இதுகவுண்ட பகுதம்.
பஞ்சகுண்டபகுதத்தில் கிழக்குமுதலான நான்குதிக்கிலு மீசா
கத்திலும் போடவேண்டும். ஏககுண்டபகுதத்தில் ஈசாகத்தி
லே போடவேண்டும். இப்படிக் குண்ட திக்கறியவேண்டி
யது. இது சலலிங்க விஷயமாகும்.

பின்னும் மண்டபவிஸ்தாரம் மூன்று ஹஸ்தமுதல் இரப
த்தொரு ஹஸ்தம்வரையில் ஈரிரண்டாகக் கூட்டப்பட்டிருக்
கும். அதாவது ங-டு எ-ஊ-க க-ஙு-கடு-கள-கஙு-உக-ஹஸ்த
விஸ்தார முள்ளதாயிருக்கும். அவற்றுள் மூன்று ஹஸ்த மண்
டபத்திற்கு ஸ்தம்பம்-சை, ஐந்துமுதல் ஒன்பது வரையில் ஸ்தம்
பம்-ஊ, க்க-முதல்-கடு-வரையில் ஸ்தம்பம்-கஙு, கள முதல்-
உக-வரையில்-ங-ஊ-அல்லது-ஸுசை-ஸ்தம்பமாகும்.

பின்னும் மூன்றுஹஸ்த விஸ்தார மண்டபத்திற்குயரமும்
அவ்வளவே யாகும்.

ஐந்துமுதல்-ஊ-வரையில்-டு - ஹஸ்தமுயரம், க்க-முதல்-
கடு-வரையில்-ஊ-ஹஸ்தமுயரம், கள-முதல்-உக-வரையில் எ
ட்டு ஹஸ்த முயரமாகும்.

மண்டபங்களுக்கெல்லாம் பூமிக்குமேல் பத்தங்குல மு
யர மிருக்கவேண்டும்.

இப்படி லக்ஷணமாகச் செய்யப்பட்ட மண்டபங்களுக்கு
மறுபடியுந் தெரியாமலிருந்தச் சல்யாதிதோஷ நீங்கும்பொருட்டு
நீர் கூணமுதல் பதினெட்டு ஸம்ஸ்காரங்களுஞ் செய்யவேண்டு
மென்றறிக. (ஙு)

அவதாரிகை.

சொல்லிப்போந்த மண்டபங்களின் வேதிகளுக்கு விஸ்
தாரவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

IN13123-151 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சூத்ரம்—மூலாதாரம்.

வஜஜிஜ்ரு அத்ரஷ்டிஹஸ்தாத் ஸ்வயம்பூ ஸ்வா
ஷ்டிஶதாயுஷஃ ப்ரதைகஜ்ஞோ விகல்பிதை மந்த்ர
கர்மைர் ஸ்வஷ்டாஜ்ஞயா ப்ரஜாயதே । வெதீ உபதூண
ஸ்ரிஹா ஸமிதத்ரஷ்டாணா ஸமேதாக்னி ஸ்யஸ்ருக்தம்
கதி மண்டம் ஸுவர்ணிதரேயா ஸோபிதாஹம் வா
ஹ்வயி ॥

*

பத பதார்த்தம்.

வஜஜிஜ்ரு அத்ரஷ்டிஹஸ்தாத் ஸ்வயம்பூ ஸ்வா
ஷ்டிஶதாயுஷஃ - ப்ரதைகஜ்ஞோ - விகல்பிதை -
மந்த்ரகர்மைர் - ஸ்வஷ்டாஜ்ஞயா - உபாயதே - வெதீ
உபதூணஸ்ரிஹா - ஸமிதத்ரஷ்டாணா - ஸமேதாக்னி -
ஸ்ருக்தம் - கதி - மண்டம் - ஸுவர்ணிதரேயா -
ஸோபிதாஹம் - வஹ்வயி.

(இதன்பொருள்.)

வஜஜிஜ்ரு அ ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு
த்ரஷ்டிஹஸ்த ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டு
ஸ்வாஷ்டிஶ
(ஆகி) என்றிப்படி

ப்ரதைகஜ்ஞ	தனித்தனி
விகல்பிதை	ஏற்பட்ட கணக்குள்ள
மந்த்ரகர்மைர்	ஹஸ்த ப்ரமாணங்களினாலே
(விஸ்தர விஸ்தாரா)	அளவிடப்பட்ட விஸ்தாரமுள்ளதாகவும்,
உபாயதே	உயரத்தில்
கூஷ்மாண்ட	எட்டங்குல முள்ளதாகவும்,
மண்டப	மண்டப நடுவில்
வெதீ (காயத்ரீ)	வேதிகை போடவேண்டும்.
(கிஞ்)	பின்னும்
(ஹா) வெதீ	அந்த வேதிகையானது
உபதூண ஸ்ரிஹா	கண்ணாடிபோலத் திட்டமாகவும்,
ஸமிதாக்ஷ்டாணா	சரியான நான்கு மூலையுள்ளதாகவும்,
கூயத்	கீழே
ஸமேதாக்னி	நேமியென்னு முபவேதியுடன் கூடினதாகவும்,
(ஸ்ருக்)	இருக்கவேண்டும்.
தத்ரோதக்	அந்த வேதியில் சூத்ரமானது
கர்மண	மூன்றிழையிட்டதாகவும்,
ஸோபிதாஹம் வஹ்வ	வெள்ளை நிறமாகவும்,

ஷஜ்ஞி நல்ருக வேதியிற் கடிக்கப்பட்டதா
கவும்,
ஈயொ ஷஂவ வேதி முழுதுஞ் சுற்றப்பட்டும்
கிழ்கம்
(ஷ்யாசு) இருக்கவேண்டும். ர

தாத்பரியம்.

மண்டபத்தில் மூன்றிலொன்று வேதிகையென்று சொல்லியிருக்கின்றமையால், ஏக ஹஸ்தவிஸ்தாரமுள்ள வேதிகை மூன்று ஹஸ்தவிஸ்தாரமுள்ள மண்டப விஷயமாகும்.

மூன்று ஐந்து ஹஸ்தவிஸ்தார மண்டபம் அங்குரார்ப்பணத்க ஸ்தாபகாதி விஷயத்திற்காகும். இரண்டு ஹஸ்தப் பிரமாணமுள்ள வேதிகை ஐந்து ஏழு ஹஸ்தவிஸ்தார மண்டப விஷயமாகும். எட்டு ஒன்பது பத்து ஹஸ்தவிஸ்தார மண்டபங்களில் மூன்று ஹஸ்தவிஸ்தார வேதிகையாகும். ஏக ஏஉ ஏங ஹஸ்தமண்டபங்களில் ச ஹஸ்த வேதிகையாகும். கடுஎ ஹஸ்தமண்டபங்களில் நு ஹஸ்தவேதிகையாகும். ஏக ஹஸ்தமண்டபத்தில் சு ஹஸ்த வேதிகையாகும். உக ஹஸ்த மண்டபத்தில் எ ஹஸ்தவேதிகையாகும். ஈர ஹஸ்த மண்டபத்தில் அ ஹஸ்த வேதிகையாகும்.

எல்லா வேதிகைகளு முபரத்தில் ஏழங்குலமா யிருக்கவேண்டும். எட்டு முதல் பன்னிரண்டங்குலம் வரையிலு மிருக்கலாமென்று மோர்பகூமுண்டு.

வேதிகை நாற்கோண மாத்ர மல்லாமல் அதிகோண வேதிகளுமுண்டு.

எங்ஙனெனில்? நிகூஷ்ஸ்தாகம் முதலான க்ரியைகளில் நாற்கோணவேதிகை ஸகல பலங்களையுங் கொடுக்கும். நா

காதிப் பிரதிஷ்டையில் பத்மாகாரமாகச் செய்யப்பட்ட பத்மினியென்னும் வேதிகையாகும். ராஜ்யாபிஷேகக் க்ரியையில் நான்கு பக்கமும் பத்ராகாரமான ஸர்வதோபத்ரா என்னும் வேதிகையாகும். விவாகத்தில் இருபது கோணமுள்ள ஸ்ரீகரா என்னும் வேதிகையாகும்.

இப்படி வேதிகை நான்குபேதமா யிருக்கும்.

வேதியின்கீ முப வேதியென்றது வேதிக்கு நான்குபக்கத்திலும் மூன்றங்குல வுயரம் நான்கங்குல விஸ்தாரத்திலிருக்கு முபவேதியென்றபடி. வேதி சூக்ரம் பருத்திநூலாவது பட்டு நூலாவது வெள்ளையாக இருக்கவேண்டுமென் றறிக. (நச)

அவதாரிகை.

நாற்கோண முதலான ஸகல குண்டங்களுக்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

நடு—ழொகழி.

கியுகீ வாத ஸதோயு தெவமய-ஜா வா
தெந தெகெ கரம கணொ கவியுயஜு-ஙெ வ
ஹி ரிதொ வெஷாழி ய-ஜாஜ-ஙெஷு । தெநீநாம
கீதயம ஸதோய தீதம கணம தஜலு-ராயதா நா
ஷ்டி விவ்ய வதரஸ வஸ-ஙதா தெவகொஜ்தா
கணா ॥ *

வஜ தெ ஹஜழி.

கியுகீ வாத ஸதோயு தெவமய-ஜா-வா
தெந - ய - வஸகம - கரம - கணு - ஸஜு - வியஜ
ஜ-ஙு - வஹி - ஜீது - வெஷாழிய-ஜாஜ-ஙெ -

IN13123-153 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நெகீநாம - க்ரியா - ஸமோஹ்ய தந்த்ரம் - கர்ணம் - தஷ்டாயதா - நாஹி - விவ்ருதவத்வஸு - வஸுதா - ச - வனகா - உஸ்தா - கண்மா.

(இதன்பொருள்.)

கர்ணம்
க்ரியாக்ரி வாத
ஸமோஹ்ய
நெவஜ்ரா
வாதெந
வனகாகரம்

பொதுவில் குண்டங்கள் யாவும் மேல்மேகலா கலியோடு குறுக்கம த்யத்திற்குச் சரியான அளவுள்ள உள்ளாழ அளவினுல் ஒரு ஹஸ்தப் பிரமாணமா யிருக்க வேண்டும்.

தஷ்டு
கண்டு
வியஷ்டஸு

குண்டமத்யத்தில் கண்டஸ்தான மானது ஓரங்குலப் பிரமாணமாயிருக்க வேண்டும்.

ஊர்தாவாஹி

இந்தக் கண்டத்திற்கு வெளிப்புறத்தில்

நெகீநாம்க்ரி
யம்
நெஷ்டாமிப
ஸ்தம்பஸு
வஸுதாதம்

மேகலைகள் மூன்றும், மேலிருந்து முறையே ச-ஈ-உ - அங்குலப் பிரமாணங்களினுலே சரியான அபரமு மகலமுமுள்ளதா யிருக்க வேண்டும்.

நாஹி குண்டமத்யத்தில் பத்மாகாரமாகச் செய்யப்படும் நாபியானது

தஷ்டாயதா அதிற்பாதியாகிய பன்னிரண்டங்குல விஸ்தாரமுள்ளதா யிருக்க வேண்டும்.

(யோநி) குண்டயோனியானது
வஸுதா எட்டங்குல விஸ்தாரமும்
வனகாஸ்தா ஓரங்குல அபரமு முள்ளதாய்
கண்மா குண்ட கண்ட பரியந்தம் வ்யாபித்ததாய்

விவ்ருதவத்வஸு மேகலையின் மேலே அரசிலைபோல்

(ஸ்யாஸ்) இருக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

குண்டத்திற்கு அகலம் ஓர் ஹஸ்தம். அதாவது உசஅங்குலம். கவ்வளவே மேல்மேகலையோ டுள்ளாழமாகும். என்றால் மேன்மேலே அங்குலம் ஈ, இரண்டாழம் கடி அங்குலமென்றதிக. இந்த விதி குண்ட மெல்லாவற்றிற்குமாகும். கண்டமாவது குண்டநடுவில் நான்குபக்கமு மோரங்குல அளவு விட்டு மேகலைசெய்தாலதுவே கண்டமாகும். கண்டத்திற்கு வெளியில் மேகலை மூன்றிருக்கவேண்டும். அவை மேல் ச, நடுங, அடியில் உ அங்குலமாக விஸ்தாரமு முயாமுஞ் சரியாயிருக்கவேண்டும். குண்டாகாரம் மேகலையென திருப்பதால் மேகலைகொல்லான் குண்டம்போலவே யிருக்கவேண்டும். நாபியா

IN13123-154 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வது குண்டகடியில் கஉ அங்குல விஸ்தாரமும் கூ அங்குல ஆழமுமுள்ளதாய்ப் பத்மாகாரமாகச் செய்யப்படுமிடமாகும். அக்கப்பத்மம் எட்டிதழும் கர்ணிகையு முள்ளதாயிருக்கவேண்டும். அதில் தளவிஸ்தார மிரண்டிலொன்றும் கர்ணிகை விஸ்தார மொருபங்குமாகும்.

யோநிக்ரு நிகளம் பன்விரண்டங்குல மிருக்கவேண்டும். சிமக்கே அக்நிமூலையில் தெற்கே செய்யுங் குண்டங்களுக்கு, யோநி வடக்கு முகமா யிருக்கவேண்டும். மற்றவைக்குக் கிழக்குமுகமானம்.

யோநிகுண்டத்திற்கு யோநியும், பத்மகுண்டத்திற்கு காபியம் வேண்டியதில்லை. அல்லது எல்லா குண்டங்களுக்கும் யோநியானது குண்டம்போலாவது நாற்கோணமாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்று காமிகவசன மிருப்பதால், யோநிகுண்டத்திற்கும் யோநி யாகாரமாகவாவது நாற்கோணமாகவாவது செய்யலாம்.

(கூடு)

அவதாரிகை.

மேலொரு ஸ்லோகத்திலுலே யோநிகுண்டம் அர்த்த சக்ரகுண்ட மிரண்டிற்கு மிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

கூசு—ஸ்லோகழி.

க்ஷேத்ராம்ஸ வதுர்விஹாம விநிமுக்தேண யோநிஸ்தகோண சதுஷ்டயம்ஸ வரிஹ்ரு தேண சூர்த்வ ஹாம விரஹாக் ஐவயா விஹக்தை தலுர்த்ஸ வாரியி வலிதை ஸ்வஷ்டதலுஷ்டழி ॥

*

வ ஏ ஐ ஓ ஔ ழி.

க்ஷேத்ராம்ஸ வதுர்விஹாம விநிமுக்தேண-யோநிஸ்த-ச-கோண சதுஷ்டயம்ஸ வரிஹ்ரு தேண-சூர்த்வ ஹாம விரஹாக் ஐ - நவயா விஹக்தை - தலுர்த்ஸ வாரியி வலிதை - ஸ்வஷ்ட - சுலுர்தழி.

*

(இதன் பொருள்.)

க்ஷேத்ராம்ஸ வதுர்விஹாம — நாற்கோணமாகச் செய்யப்பட்ட க்ஷேத்ரபாகத்தில் ஐக்கிலொரு பங்கு

விநிமுக்தேண கோண சதுஷ்டயம்ஸ வரிஹ்ரு தேண — வெளியில் தள்ளிவிட்டு, அங்கிருந்து கோண ஸூத்ரத்தில் நாலுக்கிலொரு பங்கினுலே க்ஷேத்ர மத்யம் வரையி லிருபக்கமுஞ் சுற்றுவதால்

யோநி(ஸ்தானே) — அரசிலைபோல யோநிகுண்ட வடிவாகும்.

நவயா விஹக்தை — ஒன்பது பங்காகச் செய்யப்பட்ட நாற்கோண க்ஷேத்ரத்தில்

சூர்த்வ ஹாம விரஹாக் ஐ — அடியிலும் கடையிலு மொவ்வொ ருபங்கு தள்ளிவிட்டு

தலுர்த்ஸ வாரியி வலிதை — நடுவிலிருக்கு மேழுபதங்களினுலே

IN13123-155 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சுஉ-வது ஸ்தூ அர்த்தசந்த்ராகார குண்டமானது
ஷஷ்டி(ஷஷ்டீ) நல்முக வேற்படும்.

தாத்பர்யம்.

சகல குண்டங்களுக்கும் காற்கோண சூண்ட மூற்பத்தி ஸ்தானமாகுமாதலால் காற்கோணஞ் செய்யுமாறு:—பூமியைச் சரியாகச்செய்து மேற்கிருந்து கிழக்குமுகமாக வொருநூல் மாவிருலே கணைத்திடித்து, அதற்குக் கிழக்கே மேற்கே நடுவில் மூன்றிடத்திலு மூன்றடையாளஞ் செய்து, கிழக்கு மேற்கு அளவுக்குச் சரியாக நடுக்குறுக்கு நேராக தெற்கு வடக்காக வொருநூலடித்து, அதற்குத் தெற்கே வடக்கே இருபக்கத்திலுங் குறியிட்டு, இக்கச் சூத்திரத்தைப் பாதியாக்கி, அதிலுலே கிழக்குக் குறியிலிருந்து தெற்குமுகமாகவும் தெற்குக் குறியிலிருந்து கிழக்குமுகமாகவு மிரண்டு நூலடித்து, இரண்டு சூடினவிடத்தில் ஒருகுறியிட்டால் அக்நிமூலையாகும். இப்படியே நாலுபக்கமும் நூலடித்தால் நாலுமூலையாக காற்கோணகேஷ்த்ரம் ஏற்படும். இப்படிச்செய்த காற்கோண கேஷ்த்ரமானது இருபத்தகான்கு பாகமுள்ளதாகும். அதுதெரியும் பொருட்டுக் கிழக்கு மேர்கு உநு - நூலும், தெற்கு வடக்கு உநு-நூலு மடித்தால் உச-க்கு உச=நிஎசு பதமாகும்.

இந்த கேஷ்த்ரத்தை யைந்தாகப் பகுத்து, வெளியி லொரு பங்கு தள்ளி, மற்றநான்குபங்கில் கோண ஸூத்ரத்தை கான காக மடித்து, அதிலுலே கேஷ்த்ர மத்யம்வரையி லிருபக்கமும் நூலைச்சுற்றினால் அரசிலையின் பின்புறம் போலாகும். அங்கிருந்து வெளியில் தள்ளிவிட்ட நூல்வரையில் நூலடித்தால், அரசிலையின் நுனிபோலாகும். இப்படிச்செய்வது யோநிகுண்டம்.

இந்த காற்கோண கேஷ்த்ரத்தை யொன்பது பாகமாகப் பங்கிட்டு, அடியிலுங் கடையிலு மொவ்வொரு பாகம்விட்டு, மற்றேழு பாகத்தைச் சமஸூத்ரத்தினுற் சுற்றினால் அர்த்த சந்த்ராகாரமான அர்த்த சந்த்ர குண்டமாகும். அடி கடை யென்றது தென்புறம் வடபுறமென நிறுக.

யோநிகுண்ட மக்நிமூலையில் தோடவேண்டியது. அர்த்த சந்த்ரகுண்டம் தெற்கே போடவேண்டியது. அது மாரணகரு மந்திற்காகும். வடக்குமுகமா யிருக்கவேண்டுமென்பர்.(நசு)

அவதாரிகை.

ஒருஸ்லோகத்தினுலே மூக்கோண குண்டம் வ்ருத்த குண்டம் அஷ்டகோணருண்ட மிவற்றி னிலக்கணங் கூறுகின் றார்.

நஎ—ஸ்லோகம்.

த்ருஸ்ரம் க்ரஹாம வரிவர்ஜி கர்த க்ரி
தெஷ்யஃ கணாஜ்ரு காஷ்டசிவிதா கரணைந வ்ருத்தி
ஷ்டாம வர்ஜ்யா ரவிதெஃ ஸுதஹிஃ சிருதெஷ்ய
ஷ்டஸ்ரம் ரவியத கர்ணி॥ *

வ ஃ தி அ ஃ தி.

த்ருஸ்ரம் - க்ரஹாம வரிவர்ஜி கர்த க்ரி
தெஷ்யஃ - கணாஜ்ரு காஷ்ட சிவிதா கரணைந - வ்ரு
த்தம் - ஷ்டாம வர்ஜ்யா - ரவிதெஃ - அதஹிஃ -
சிதெஷ்யஃ - ஷ்டஸ்ரம் - ரவியத - கர்ணி. *

IN13123-156 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(இதன்பொருள்.)

நாற்கோண சேஷத்ரத்தில் மூன்றி
லொரு பாகத்தை வ்ருத்தி செ
ய்து, மூன்றுபக்கத்தில் மூன்று
குறியிடுவதிலே
த்ரிகோண குண்டம்
ஆகும்.

குண்ட மத்யத்திற்கு நான்குபக்க
மும் கண்ட சூத்ரத்தின் பாதியி
லெட்டிலொரு பாகம் தள்ளுவ
தினாலே
வ்ருத்தகுண்டமாகும்.

நாற்கோண சேஷத்ரத்தினிலொ
ருபங்கு வ்ருத்தியாகச் செய்து,
குண்டத்திற்கு இரு பக்கமுஞ்
செய்யப்பட்ட
நான்கு
குறிகளினாலே
அறுகோண குண்டத்தை
செய்யவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

த்ரிகோணகுண்டம் செய்யு முறையாவது:—நாற்கோண சேஷத்ரத்தை மூன்று பங்காக்கி, மூன்றி லொன்றிய எட்டில்

குல களில் குண்டமத்யத்திற் கெதிரே வெளியி லொருகுறி செய்து, ப்ரம்ம சூத்ரத்தி னிருபக்கத்திலும் வெளியி லெட்ட வ்குல அளவி லிரண்டு குறிகள்செய்து, மூன்று குறிகளிலும் மூன்று நூலிட்டால் த்ரிகோணகுண்டம் தன்முக வேற்படும்.

வ்ருத்தகுண்டஞ் செய்யு முறையாவது:—முதற் கண்ட சூத்ரத்தின் பாதிபாகத்தைத் தள்ளிவிட்டு, மற்றப் பாதியை லெட்டுப்பாகமாக்கி, அத்தப்பாகங்களில் கோணசூத்ரத்தி லேறமாக வொருபாகந் தள்ளிவிட்டு, மற்றேழு பாகத்தில் குண்ட மத்யத்திலிருந்து சுற்றி நூலிட்டால் வ்ருத்தகுண்டமாகும்.

அறுகோண குண்டஞ் செய்யு முறையாவது:—நாற்கோண சேஷத்ரத்தை யாறுபாகமாக்கி, யொருபாகமாகிய நாலைங்குலம் வ்ருத்தியாகக் குண்டாகர சூத்ரத்திற்கும் ப்ரஷ்ட சூத்ரத்திற்கு மிருபக்கத்திலும் தெற்கே வடக்கே குறியிட்டு, அக்குறியிலிருந்த ப்ரஷ்ட மத்ய ஸூத்ர பர்யந்த மிரண்டுநூலிட்டு, ப்ரஷ்டக் குறியிலிருந்த குண்டாகர மத்ய சூத்ர பர்யந்த மிரண்டு நூலிட்டா லறுகோண குண்டமாகும். இவ்விடத்தில் மத்ய சூத்ரத்தின் அக்ரத்திலும் ப்ரஷ்டத்திலும் யுக்தியி லேலே சொஞ்ச முன்னதமாகச் செய்யவேண்டும்.

இந்த முக்கோணம் வ்ருத்தம் அறுகோணம் ஆகியகுண்ட மூன்றும், முறையே நிருதி வருண வாயுதிக்குகளிலே செய்ய வேண்டுமென் றறிக. (நஎ)

அவதாரிகை.

இரண்டு ஸ்லோகங்களினாலே பத்மகுண்டம் என்கோண குண்ட மிவற்றி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

IN13123-157 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஈஅ—ஸ்லோகம்.

அதஷ்ஷஷ்டித வ்ருத்தக மேவலாம்ஸே ஸ்யாத்
கணிகா ஸாலய விஹாமஹீ நாஸ்ஸ்யாத்
வதாஷ்டகம் ஸாலயமேந வக்ஷம் வஹ்நி
ஸ்ஸாஸ்ஸாச்ச அதஸ்ஸ்ர கணவ்ருத்தம் ॥ *

வ்யாக்யானம்.

அதஷ்ஷஷ்டித - வ்ருத்தக மேவலாம்ஸே-ஸ்யாத்-
கணிகா - ஸாலய விஹாமஹீ நாஸ் - வதாஷ்டகம் -
ஸாலயமேந - வக்ஷம் - வஹ்நி - ஸ்ஸாஸ்ஸாச்ச -
அதஸ்ஸ்ர கணவ்ருத்தம் . *

ஈக—ஸ்லோகம்.

தஸ் கண ஸ்ரேஷ்ணஅ ஜ்ஞஅஸ்ரம் ச நிதர்
மெவ வா வியிநா விஜயாஸ் யொநயாதி கணா
நிதம் காரயவக்ஷ தீக்ஷாதிகே வ்ருத்த மயாஸ்ர மேவ ॥

வ்யாக்யானம்.

தஸ் கண ஸ்ரேஷ்ண - அ-ஜ்ஞஅஸ்ரம் - ச-நி
தர்மெயர் - வா-வியிநா - விஜயாஸ் - யொநயாதி-
கணாநி - தம்-காரயவக்ஷ - தீக்ஷாதிகே - வ்ருத்த-
மயாஸ்ர - ஸ்ரம் - ஸவ .

(இதன்பொருள்.)

வ்ருத்தகமேவலாம் ஸே	வ்ருத்தகுண்டத்தின் மேகலாபாக மானது
அதஷ்ஷஷ்டித (ஸதி)	நவ்வாகப் பகுக்கப்படுமளவில்,
ஸாலய விஹாம ஸாநாஸ்	அரையங்குலம் கூடச்சேர்ந்த நவ்வங்குலமளவில்
கணிகா ஸ்யாஸ்	கர்ணிகை ஆகும்.
ஸாலயமேந	மற்ற மிருந்த நாலரையங்குல அளவில்
வதாஷ்டகம் ஸ்யாஸ்	எட்டுத்தளம் உண்டாகும்.
(ஈதம்) வக்ஷம் (உசிதம்)	இப்படிச் செய்யப்பட்டது பத்மகுண்டம் என்னப்படும்.
வஹ்நி ஸ்ஸாஸ் ஸாச்ச	சதுரஸ்ர சேத்ரத்தில் பத்திலொரு பாகம் வெளியில்தள்ளி,
அதஸ்ஸ்ர கணவ்ருத்தம்	மற்றொன்பது பாகத்தில் வேறொரு சதுரஸ்ர மேற்படத்திக்கொண்டு,

IN13123-158 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அதில், மூன்கர்ணசூத்ரத்தின் பாதியினலே நான்குபக்கமுங் குறியிட்டு, அவற்றிலிருந்து மூன்மூலைக்குறிகள் வரையில்

நான்குபக்கமு மெட்டுநூலிட வெண்கோண குண்டமாகும்.

அல்லது

க்ஷேத்ரத்தை யிருபத்தொன்முகப் பகுத்து,

ஸாஸ்த்ர முறைப்படி

எண்கோணஞ் செய்தாலுஞ் செய்யலாம்.

யோநிகுண்டம் த்ரிகோணகுண்ட முதலான குண்டங்களோ வெனில்?

உச்சாடன முதலான ஆறுவித காம்யகர்ம விஷயத்திற் காகும்.

திக்ஷாப்ரதிஷ்டை முதலான கர்மவிஷயத்தில்

வ்ருத்தகுண்டம்

அல்லது

நாற்கோணகுண்டமாவ தாகும்.

தாத்பர்யம்.

பத்மகுண்டஞ் செய்யு முறையாவது:— முதல் வ்ருத்தகுண்டஞ் செய்த அதின் முன்று மேகலைகளினுடைய வகலங்களைப் பொதுவில் கண்காக்கி, அதில் நாலரையங்குலத்தில் சரியான வுயர வகல மூள்ளதாகக் கர்ணிகைசெய்து, மற்ற நாலரையங்குலத்தில் எட்டிதழுஞ் செய்யில் பத்மகுண்டமாகும்.

எண்கோணகுண்டஞ் செய்யு முறையாவது:-நாற்கோண க்ஷேத்ரத்தைப் பத்தாகப்பகுத்து, ஒருபாகம் வெளியில்தள்ளி, மற்றொன்பதபாகங்களிலும் வேறொரு நாற்கோணகுண்டஞ் செய்து, அந்தக் குண்டத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் முன் க்ஷேத்ரகர்ணசூத்ரத்தின் பாதியளவினலே நாலுகுறிசெய்து; அவற்றில் நான்குதிக்கிலு மெட்டு நூலிடுவதினு லெண்கோணகுண்டமாகும்.

கிழக்குதிக்கில் நாற்கோணகுண்டம் போடவேண்டியது; அது எல்லாகர்மங்களையுங் கொடுக்கும். அக்நிமூலையில் யோநிகுண்டம்; அது எப்பொழுது முபகாரத்தைச்செய்யும். தெற்கே அர்த்தசந்த்ரகுண்டம்; அது த்வேஷத்தைச் செய்யும். நிருக்ருதிமூலையில் த்ரிகோணகுண்டம்; அது மாரண நிமித்தமாகும். மேற்கே வ்ருத்தகுண்டம்; அது தம்பநிமித்தமாகும். வாயுமூலையில அர்தசோணகுண்டம்; அது உச்சாடநிமித்தமாகும். வடக்கே பத்மகுண்டம்; அது புஷ்டியைச் செய்யும். ஈசானமூலையில் எண்கோணகுண்டம்; அது மிகவும் அபயத்தைக் கொடுக்கும். இந்தக் காம்யகுண்டங்களெல்லாம் ஸ்தாபகாதிக் குதவாதெனறு சொல்லிய வசனமெல்லாம் ஆன்மார்த்த விஷயமாகும். காமிகாதியாகமங்களில் லிங்கப்ரதிஷ்டையில் எல்லா குண்டங்களுங் கூடும்; ஆனல் வ்ருத்தம் நாற்கோண மிவ்விரண்டும் ப்ரதான மாகுமெனறு சொல்லியிருக்கிறது. (நஅ—நஉ)

IN13123-159 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அவதாரிகை.

இரண்டு ஸ்லோகங்களினாலே ஸ்ருக்கு ஸ்ருவமென்னும் ஹோமசாதக பாத்ரங்களின் லிலக்கணங் கூறுகிறார்.

கா—ஸ்லோகழ்.

ஷட்க்ரிம்ஸாஜ்ஞ வஸ்ரித ஸ்ரூவி ரலிஹெரிம்
ஸாஜ்ஞமெ நாஹகதா லெஹ்வ்ரூ ஹ்ணு ஹ்ப
க்ரிவஹ கலஸா வெஹாஹ்ரூதா ஹ்ணிகா। கூலிஷ்டகா
மஹவெஹ்கா மஹேஷ்வம் வ்ரத்தம் ஸ்ரூக்ரிஜ்ஞம்
வாதகுஜ்ஞ லெவமம் மஹேஷ்வெ த்ரயஸ்ரு
வெஹ்ரூஸ்தெத ॥ *

வஹ ஹ்ஹழ்.

ஷட்க்ரிம்ஸாஜ்ஞ வஸ்ரித ஸ்ரூவி - ரலிஹெரி -
லிம்ஸாஜ்ஞமெரி - நாஹகதா - லெஹ்வ்ரூஸ் - ஹ்ணு - ஹ்ப -
க்ரிவஹ கலஸாரி - வெஹாஸ் - யதாஸ் - மணிகா -
கூலிஷ்டகா மஹவெஹ்கா மஹேஷ்வம் - வ்ரத்தம் - ஸ்ரூ
க்ரி - த்ரயஜ்ஞமம் - வாதகம் - ச - சுஜ்ஞ லெவமம் - மஹே
ஷ்வெ - த்ரயஸ்ரு - வெஹ்ரூஸ் - தெத. *

கக—ஸ்லோகழ்.

காதிஷ்டாஜ்ஞ விஸ்ருதாஜ்ய ஸ்ரணீ வ்ரஷ்ம
மஜெ ஹொஷ்டவஸ் ஸ்ருஷ்டம் ஹிதயங்கம் ஸ்ருவெ

ஜிஹ்ரதித ஹவிஜ்ஞஷ்ட ஹ்ணாமரகதீ। வ்ரத்தம் த்ரயஜ்ஞ
லிவாஸம் மஜஸ்ரிஸ் வ்ரஷ்டம் வஸ்ரஸ் கஹ்ரதெ ஸ்வா
ஹ்ரிவஹாஜ்ய ஸம்ஸ்ரிகிஸ்ரயொ ஹ்ணுமரிதா ஜ்வா
கிதழ் ॥ *

வஹ ஹ்ஹழ்.

காதிஷ்டாஜ்ஞ விஸ்ருதாஜ்ய ஸ்ரணீ - வ்ரஷ்டம் -
மஜெ ஹொஷ்டவஸ் - ஸ்ருஷ்டம் - ஹிதயங்கம் - ஸ்ருவெ -
ஜிஹ்ரதித - ஹவிஜ்ஞஷ்ட ஹ்ணாமரகதீ - வ்ரத்தம் - த்ர
யஜ்ஞ லிவாஸம் - மஜஸ்ரிஸ் - வ்ரஷ்டம் - வஸ்ரஸ் - கஹ்ர
தெ ஸ்வாஹ்ரிவஸ் - சூஜ்ய ஸம்ஸ்ரிகிஸ் - சுவ - மஜ்ய
மரகதீ - ஜ்வாகிதழ். *

(இதன் பொருள்.)

ஷட்க்ரிம் ஸா	ஹோமம்செய்ய சாதனமாகிய ஸ்ரு
ஜ்ஞ வஸ்ரித	க்குப் பாத்ரமானது ஈசு-அங்கு
ஸ்ரூவி	லம் அளவுள்ளதா யிருக்கவேண்
	டும். அதில்
ஹ்ணு	கைப்பிடிக்கும் காம்பானது
நாஹகதீ	பருமனில்
ரலிஹெரி	ஆறங்குல வளவிலேயும்,
லெஹ்வ்ரூஸ்	நிகளத்தில்

IN13123-160 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

விம்ஸாஜூலெஜ்
(காயஜ்)
ஹஹ
ஹ்ரிவஜ் கஜஸ்ரஜ்

(காயஜ்)
வெஜாஸ்
யஜ்ஞாஸ்
மணிகா(காஸ்ரா)

கூலெஷ்ட காமஸ
வெதிகா மஜை
ஜ்ஞவ்ம
(காயஜ்)
வ்ரஜ்தம்

ஸ்ரூக்ஜ்
வாதஜ்ஞ
த்ரயஸ்ரஜ்ஞம்
(ஸ்ருவாஸ்)
சுஜ்ஞயஜ்வெஜம்

இருபதங்குல வளவினலேயும்,
செய்யத்தக்கது.
இதில்
மூன்று அல்லது நான்கங்குலத்தில்
தண்டத்தில் பருமனுக்குச் சரி
யாகக் கலசஞ்
செய்யவேண்டும்.
நான்கங்குலத்தில் விஸ்தாரமும்
இரண்டங்குல அளவில் நிகளமும்
உள்ளதாகக் கண்டிகை செய்யவே
ண்டும்.
அதில் எட்டங்குலத்தில் வேதிகை
யும், ஓரங்குலத்தில் கண்டமும்,
ஏழங்குலத்தில் முகமும்,
செய்யத்தக்கது.
வேதி மத்யத்தில் பில விர்த்தமா
னது
நான்கங்குலமா யிருக்கவேண்டும்.
அந்தப் பிலத்திலுமும்
மூன்றங்குலம்
இருக்கவேண்டும.
மேகலே யோரங்குலமிருக்கவேண்
டும்.

வெஜ்ரா ஸ்ரூவம்
ஸ்ரெக
தத்தெ
(ஸஹஜ்வெ)
சூஜ்ரஸ்ரணிஜ்
கா நிஷ்டா ஜ்ஞ
விஸ்ரஸ்தா

ப்ரஷ்டம்

கஜ ஹொ ஷ்ட
வஸ்
(ஸ்ரூவாஸ்)
ஸ்ருஷ்டம்

வித்ரயஜ்ஞம்

(ஸ்ருவாஸ்)
ஜிநதிஷ்டத
ஸ்ரூவெ

சுஜ்ஞஷ்ட ஹுணா
ஸ்ரகஜ்

அந்த வேதி விஸ்தாரத்தின் மூன்
றிலொருபங்கு
விஸ்தாரமுள்ள
கண்டத்திலும் முகத்திலும்
நெய்விழும் மார்க்கமானது
சுண்டுவிரலளவு
விஸ்தார முள்ளதா யிருக்கவேண்
டும்.
மஹா வேதியி னடிப்ரதேசமும்,
முகாக்ரத்தி னடிப்ரதேசமும்,
முறையே கமலம்போலும் யானை
யினுதடுபோலும்,
இருக்கவேண்டும்.
வேதி கண்ட முகபாகங்களில் மிகு
ந்த விடமானது
கமலம் உற்பலம் முதலான அநேக
சித்ரமுள்ளதாய்
இருக்கவேண்டும்.
இருபத்தங்குலங்கு நிகளமுள்ள
ஸ்ருவமென்னும் ஹோம ஸாதந
பாத்ரத்தில்,
கட்டைவிரல் பருமனுள்ள தண்ட
த்தினக்ர பாகத்தில்,

IN13123-161 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வ்ருத்தம்	விருத்தாகாரமானது
த்ரயஸ்ரமிஸ்ர விஸ்தாரம்	மூன்றங்குல விஸ்தாரமா யிருக்க வேண்டும்.
வ்ருஷம் மஜ்ஜிஸ்ரு	அந்த வ்ருத்தத்தி னடியானது யாணியில் விரவிலிருக்கும் இரண்டுகும்ப ஸ்தலம்போ லிருக்க வேண்டும்.
வஸ்ரு	ப்ருஷ்டத்தின் மேலே வ்ருத்தபாகத்தில்
க்ருஜ்வஸ்ருஸ்ரிக்ரு கஸ்ருஸ்ரி	நெய்தாரையி னிடமானது, சேற்றில்வைத்த
ஹாஸஜாவ்ரி வஸ	மானடிபோல நடி வுயர்ந்து, இருபக்கமுந் தாழ்ந்து,
ஹ்ருஸ் கஸ்ரு	இருக்கவேண்டும். ஆஜ்யஸ்தாநத்திற் கடியில்,
ஸ்ருவ்ருஸ்ரிக்ரு	கும்ப மத்யத்தி லிருக்கும் கண்டி காக்ரத்தில்,
ஸுவாஹிதம் (ஹ்ருஸ்)	பத்மச்சி ஹ்னம் இருக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

ஸ்ருக்குப் பாத்ரத்தி னிலக்கணம் உத்தம மத்யம அதம மென்று மூன்றுவித மாகும். இவ்விடத்திற் சொல்லியது உத்தம விலக்கணம்,

இந்த வுத்தமமான மூப்பத்தாறங்குல நிகளமுள்ள ஸ்ருக்கானது யக்ஞ விருஷத்தாற் செய்யப்படவேண்டும். ஆகமங்களிற் சொல்லிய யக்ஞ விருஷங்களாவன:— அரசு அத்தி இரளி ஆஷாட கருங்காலி ஆல் வன்னி வில்வம் மா விளா அசகம் காட்டுவாழை இவை யக்ஞ விருஷங்களாகும்.

இத்தமரங்களை க்ரஹிக்கும்போதே அடிநுனி யறிந்து ஸ்ருக்கு ஸ்ருவங்களுக்கு அடிநுனி யேர்ப்படுத்த வேண்டும். மரத்தி நடுச்சாரத்தை யெடுத்து ஸ்ருக்கு ஸ்ருவ மிரண்டுமொரேமரத்திற் செய்யவேண்டும். ஆதலால் அதை யிரண்டாகப் பிளந்த, அதினுட்புறத்திலாவது வெளிப்புறத்திலாவது பிலஞ் செய்யவேண்டும். அதில் கோணல் காயம் கணு ஒன்று மிருக்கக்கூடாது. அதனடி ஸ்ருக்கு ஸ்ருவங்களுக்குத் தண்டமாகவும், நுனி புஷ்கரமாகவும், தோள்புறத்தில் பிலமு மிருக்க வேண்டும். இடப்புறம் ஸ்ருக்கு, வலப்புறம் ஸ்ருவமாகும்.

இவ்விடத்தில் இருபதங்குல நிகளமும் ஆறங்குலப் பருமனுமுள்ள தண்டமானது உத்தமாதி மூன்றுவித ஸ்ருக்கிற்கு மாகும். உத்தம ஸ்ருக்கு மூப்பத்தாறங்குல முள்ளது, மத்யமம் ங-அங்ருலம், அதமம் ஙஉ-அங்ருலம். தண்டாகாரத்தில் ங-அல்லது நான்கங்குலத்தில் கலசஞ் செய்யவேண்டுமென்றது, கலசத்தி னடியில் பாதாகாரமுஞ் செய்யவேண்டுமென்றுகொள்க.

கலசம் வ்ருத்தாகாரமா யிருக்கவேண்டும். அதற்களவு நான்கங்குல மென்றது உத்தமவிஷயம், மத்யமத்திற்கு மூன்றங்குலம், அதமத்திற் கிரண்டங்குலம். கலச விஸ்தாரமாறங்குலமாரும். அல்லது உத்தமாதி மூன்றுவித ஸ்ருக்கிற்கும் தண்ட மொரேவிதமா யிருபதங்குலமா யிருப்பதால், கலசமு மொரேவிதமாய் நான்கங்குலமா யிருக்கலாம்.

IN13123-162 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கண்டிகையாவது:— மஹாவேதியை யொட்டி நாற்கோணமாய் அல்லது எண்கோணமாய்த் தண்டத்திற் கோரங்குல முயரமாய்ச் செய்யப்படு முபவேதியாகும். அது சிலவிடத்திற் பத்மாகாரமா யிருப்பது முண்டு. இது உத்தமவிஷயம். மத்யமத்திற்குக் கண்டிகையின் விஸ்காரம் ரூ - அங்குலம், அதமத்திற்கு ரு - அங்குலமாகும். இக்கக் கண்டிகையின்மே லே வேதிகையென்னும் மஹாவேதியானது அ-அங்குல நிகள மாகவும், கண்ட மோரங்குலமாகவும், கண்டத்திற்கு மேலி ருக்கு மிடமாகிய முகம் ஏழங்குலமாகவு மிருக்கவேண்டும். வேதிகா விஸ்தாரம் நிகளத்திற்குச் சரியா யிருக்கவேண்டும். கண்டவிஸ்தாரம் நான்கங்குலமாகும், முகவிஸ்தாரமும் நிகள த்திற்குச் சரியாகும். முகத்துவக்கி வேதிகை வரையில் நான் கங்குலஅளவு கனஞ் செய்யவேண்டும். இது உத்தமவிஷயம். மத்யமத்திற்கு ஏழங்குலவேதிகையும், அதமத்திற்கு ஆறங்குல வேதிகையும் செய்யவேண்டும். அதிற்பாதி கனமிருக்கவேண் டும். எல்லாவற்றிற்குங் கனம் நான்கங்குலமே யிருக்காது மிரு க்கலாம். கண்ட அளவு மூன்றிற்குஞ் சரியே. முக அளவு மத் யமத்திற்கு ஆறங்குலமும், அதமத்திற்கு ஐந்தங்குலமு மிருக்க வேண்டும். வேதி மத்ய பிலவிர்த்தமானது நான்கங்குல வுய ரமாய்க் குண்டலாய் மூன்றங்குல ஆழமா யிருக்கவேண்டு மென் றுத்தமத்திற்குச் சொல்லியது, மத்ய மாகமங்களுக்கு மாகலாம். அல்லது மத்யமத்திற்கு மூன்றங்குல வ்ருத்தமும், அதமத்திற்கு இரண்டங்குல வ்ருத்தமும் ஆழமும் இரண்டரை இரண்டங்குலமாகவு மிருக்கலாம். அல்லது மத்யமத்திற் கிர ண்டங்குலமும் அதமத்திற் கோரங்குலமு மிருக்கலாம்.

மேகலே யோரங்குலமென்றது:— மேகலே யென்பது பட் டிகை, அது பிலவ்ருத்தத்தில் வ்ருத்தாகாரமாகவும் வேதிகை யில் நான்குபக்கமும் வேதிகைபோலுஞ் செய்யவேண்டும்.

கண்டம் முகமென்றது:— மஹாவேதியின் விஸ்தாரத் தில் மூன்றி லொருபங்கு விஸ்தாரம் கண்டமும் முகமு மிருக்க வேண்டும். இக்தக கண்டமுகங்களில் மேகலே யோரங்குலமும் ஆழ மரையங்குலமு மிருக்கவேண்டும். மத்ய மாதமங்களு க்கு முறையே மேகலே முக்காலங்குல மரையங்குல மாகவும், ஆழம் ஒன்றரை யவும் ஓர்யவப்பிரமாணமாகவு மிருக்கவேண் டும்.

கண்டவிஸ்தார ளவு செய்யிமு மார்க்கமென்றது:—கண்ட த்திலிருந்து முகபர்யந்தஞ் செய்யவேண்டும். அது மத்யமாத மங்களுக்குஞ் சரியே. இவ்விடத்தில் கண்டமுகத்தில் செய் மார்க்கஞ் சொன்னபடியால் பிலத்திலிருந்து கண்டபர்யந் தம் கண்டவிஸ்தார ளவு உள்ளே த்வாரஞ் செய்யவேண்டுமென் றதாயிற்று. அந்த த்வாரம் மாத்ரத்திலும் தாம்ரத்திலுஞ் செய் யலாம்.

ஆயு ஏழு அங்குலமுள்ள வேதிகைகளுக்கு ப்ருஷ்டபா கம் முறையே அ-இ-உ-ஊ-அங்குல விஸ்தாரத்தில் வ்ருத்தமாகச் செய்து வருத்தப்பதேசத்தில் கர்ணிகையோ டெட்டிதழ் பத்ம மூர்த்வமுமாகச் செய்யவேண்டும்.

இதுவரையிற் சொன்னது ஸ்ருக்லக்கணம்.

இனி ஸ்ருவத்தி னளவு இருபத்தினங்கங்குலமாகும். மத்ய மாதங்களுக்கு முறையே ஒன்றிரண்டங்குலங் குறைவாகும். அதின் தண்டம் கட்டை விரல் பருமனாகும். அதவும் தண்டமூலத்தில் நான்கங்குல விஸ்தாரமாகவும், நுனியில் மூன்றங்குல விஸ்தாரமாகவு மிரு க்கவேண்டும்.

தண்டாகாரத்தில் வ்ருத்தம் மூன்றங்குல விஸ்தாரமாய்க் குண்டலா யிருக்கவேண்டும். வ்ருத்தத்திற்குக் கிழே யாஜி யின் மஸ்தகத்தி லிருக்குங் கும்பஸ்தலம்போலப்ருஷ்டஞ்செ

IN13123-163 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ய்யவேண்டும். ப்ருஷ்டத்திற்கு மேல் வ்ருத்தத்தில் சேர்த்தில் வைத்த மானடிபோல் நடுவயர்ந்திருபக்கமும் தாழ்த்துரு ததாரைக்கு ஸ்தானம் காஷ்டமிடை நெய் நிறையும்படிச் செய்யவேண்டும். ஆஜ்ய ஸ்தானத்திற் கடியாகிய இருகும்பஸ்தலத திற்கும் நடுவில் கெண்டிகையி னுனியில் பத்மம்போல் பின் னஞ்செய்யவேண்டும். தண்டாக்ரமே புஷ்கரமென்னப்படும். அதனடியிற் கண்டிகை யிரண்டியவப்ரமாண முயரமா யிருக்கவேண்டும். சிலவிடத்தில் கெண்டிகை யிரண்டிருக்கவே ண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வதஸ்ரு த்தி னிலக்கணமென் றறிக. (சா—சக)

அவதாரிகை.

ஒரு ஸ்லோகத்தினாலே விஷ்ட்ர பரித இத்ம சமித்துக் களி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

சஉ—ஸ்லோகழி.

ஸ்ருவேண ஹவிஷோ நிஷ்க்ரமணே ஜுஹோமி ஸ்வாஹேதி ஜுஹோதி கராவேணயா யாஸ்ருவஸ்ய வக்த்ரம் தஸ்மிந்வா ஹவிஷி ஹவிர்த்ரியா விஷ்டராம். தந்நாநா ஜீவம் வஜாஸ தரணம் ஸ்ருவாம் வரியஸ்வத்வ யா ஊர்ஜா ஷோபஸகாஜ்ஞா ஸ்ருவேவி ஜராதஸ் சாகராவ்ரணாம் ॥ *

வஉ—ஹூழி.

ஸ்ருவேண-ஹவிஷ-நிஷ்க்ரமணே-ஜுஹோமி-ஸ்வாஹேதி-ஜுஹோதி-கராப்யாம்-வேணயா-வாஸ்ருவஸ்ய-

வக்த்ரம்-தஸ்மின்-ஹவிஷி-ஹவிர்த்ரியா-விஷ்டராம்-தந்நாநாம்-ஜீவம்-வஜாஸ தரணம்-ஸ்ருவாம்-வரியஸ்வத்வயா-ஊர்ஜா-ஷோபஸகாஜ்ஞாம்-ஸ்ருவேவி-ஜராதஸ் சாதராம்-சுவ்ரணாம். *

(இதன்பொருள்.)

விஷ்டராம் அக்நிகுண்டத்திற்கு நான்கு பக்கமும் போடத்தக்க பரிஸ்தரணதர்ப்பங்கள்

ஸ்வாஹேதி ஜுஹோதி இருபத்துநான்கு அங்குலநிளமுள்ளவாய்,

ஸ்ருவேண ஹவிஷோ நிஷ்க்ரமணே ஜுஹோமி அப்போது ஹரித்த பச்சையான முப்பது தர்ப்பங்களினுலே

கராப்யாம் ஸ்த்ரீகளின் சடைகள்போல் பின்னப்பட்டாவது,

வேணயா அல்லது

ஸ்ருவஸ்ய நன்றாக முறுக்கப்பட்டாவது,

வக்த்ரம் ஓரங்குல அளவில் ப்ரதக்ஷிணமாகப்போடப்பட்ட முடியையுடையதுகளாய்;

IN13123-164 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸமிஷ்வாஃ முடிக் கப்பால் நான்கங்குலத்தில்
நுனிகள் சரியாய்
(ஷு-ஃ) இருக்கவேண்டும்.
வரியூஹ்வாஃ பரிதியென்னும் பெயருள்ள குண்
டத்திற்கு நான்குபக்கமும் போ
டப்பட்ட ஸமித்துகள்

கநாநாஃ அந்த விஷ்ட்ரங்கள்போல இருபத்
துநான்கங்குலமாகிய ஹஸ்தப்ர
மாணங்களாகவும்,

ஜிஹ்வாஃ கோணவில்லாதவைகளாயும்,
ஸ்ருவாஃ பச்சென்றிருப்பதுகளாகவு மிருக்
கின்ற
வைகாங்கதா-ஜா(ஷு-ஃ) பலாஸ மரத்தி லுண்டான ஸமித்
துக்கள் ஆகும்.
ஆஜ்யாஃ ஆதாநஞ்செய்யு மித்மங்கள்
ஷொடஸகாஷ்ட-வாஃ பதினாறங்குல நிகளமா யிருக்கவே
ண்டும்.
ஸமிதவி ஹோமஞ்செய்யும் ஸமித்து
வ்ரா ஜ்யஸ்ய பல்னிரண்டங்குல நிகளமா யிருக்
க்ரஸ்ருஃ கவேண்டும்.
சுவ்ருணாஃ இந்தப்பரிதி இத்ம ஸமித்துக்களெ
ல்லாம் காயமில்லாமல் புழுகணு
முதலானவை யில்லாம லிருக்க
வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

விஷ்ட்ரம் பரிதி முதலானவை யெல்லாம் பச்சையா யிருக்கவேண்டுமென்றதா லப்போது கொண்டு வரவேண்டுமென்றதாயிற்று.

பாகுப்ரமாணமென்றது இருபத்துநான்கங்குலமான ஹஸ்த அளவென்றறிக.

விஷ்ட்ரமாவது:—அக்நியைச் சூழப்போடும் தர்ப்பாசநம். அதுதான் பரிஸ்தரணம், பன்மையிலே நான்குபக்கமும் போடவேண்டுமென்றதாயிற்று.

பரிதியாவது:—அக்நிக் கலங்காரமாகச் சூழப்போடுஞ் சாகையாகும். அது பலாசசாகையா யிருக்கவேண்டும். யக்ஞசாகை பரிதியென்று பொதுவில் யக்ஞ வ்ருக்ஷங்களெல்லாம் பரிதியாக ஆகமங்களிற் சொல்லியிருக்க, இவ்விடத்தில் பலாசசாகை யென்றது எந்தக் குண்டத்தி லெந்தக் கிரியைக்கெந்த ஸமித்தோ அதுவே அதற்குப் பரிதியாமென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டுச் சொல்லியதென் றறிக.

இத்ம சமித்துக்களும் பலாசமாகவே யிருக்கவேண்டும். சமித்தென்னுமிடத்து வேறு சமித்துக்களு முண்டென்றறிக. அவையாவன:— எருக்கு பலாசு கருங்காலி நாயுருவி அரசு அத்தி வன்னி அறுகு தர்ப்பம் இவையெல்லாம் சமித்தாகும்.

இக்தப் பரிதிமுதலானவை யெல்லாம் சரியான நுனியுள்ளவைகளாய்க் காயமுதலான குற்றங்களொன்றுமில்லாதவைகளா யிருக்கவேண்டும். தோலோடு கூடி யிருக்கவேண்டும் என்றவாறு. (சஉ)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களினால் ஞானகட்க முதலான யாகோபகரண த்ரவியங்களைக் கூறுகின்றார்.

IN13123-165 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சஈ—ஸ்ரோகழ.

ஊஹுரொமு ஸகுவஸஜ்ஜெவு ஸஜிவி கலித
மருநிவெணீ கமொஜ்ஜெஜு ஜாபாவிழ் கெஷவணீ
யரூ ஸ்ரிவவடு ஜெஹித ஸவ்வெவிம்ஸ ஊடாஹெ। யாபு
ஸாஸஜ்ஜெ ஜாஸா ஸ்ஷவஸந ஹயக்கீ அஞ்தவ
தா ஹியாஜெ வொத்து அவுசுபு வாதம் கர
கஜயயொ வெஜ்ஜ யஞ்வாவபு யொமரூ॥ *

வஜ்ஜெஹ ழ.

ஊஹுரொமுழ் - தகுவஸஜ்ஜெவுழ் - ஸஜிவி கலி
த மருநி வெணீ கமொஜ்ஜெழ் - ஜாபாவிழ் - கெஷவ
ணீயரூழ் - ஸ்ரிவவடம் - கஹிதழ் - ஸவ்வெவிம்ஸஊடாழ் -
தெ - யாபரூஷாழ் - தஜ்ஜாஸாழ் - ஸ்ஷவஸந ஹய
க்கீ - அஞ்தவதாழ் - கியாஜெ - வொத்து - அவு
சுபுவாதம் - கரகஜயயபழ் - கவி - வனய - ஞ்வாவு
யொமரூழ். *

சஉ—ஸ்ரோகழ.

ஸ்ஷவஸயொ ரஹிதாஞ்ஞ வாயிதவயொ ஸ்வா
ஜ்ஞகாம கதபுரீம் விஜ்ஞாசபுரூஹிக ஹஸ்வாஜ விகிராஞ்ஞ
கஸ்ஹாம்ஸ்ஷ காஷாரஸ்ஷணாஞ்ஞ। கபரூகஹிபுத வஹ்நி
வஹ்நி மணிகம் ஸஞ்தரூஞ்ஞ வொஸாஹயம் கரஞ்ஞா
மரஸ்ஷாரஸ அந்தநயஸ்கம் வஸ்ஷாஹிகஞ்ஞ ஹமரூஸ்॥

வஜ்ஜெஹழ.

வஸ்ஷாயொ ரஹிதாம - ய - வாயித வயொ
ஜ்ஞாஜ்ஞகாம - கதபுரீம - விஜ்ஞாசபுரூஹிக ஹஸ்வாஜ
விகிராஞ்ஞ - கஸ்ஹாம்ஸ்ஷ - த - கஸ்ஷாஷாரஸ்ஷணாஞ்ஞ -
கபரூகஹிபுத வஹ்நிவஹ்நி மணிகம - ஸஞ்தரூம -
ய - வொஸாஹயம - கவ்ஞபுரூமரஸ்ஷாரஸ அந்த ந
யஸ்கம - வஸ்ஷாஹிகம - ய-ஸ்ஹமரூஸ்.

(இதன்பொருள்.)

தகுவஸஜ்ஜெவுழ் ஸஜிவி — மூப்பத்காறு கணக்குள்ள நூனிகளெல்லாம் சரியாக வைக்கப் பட்ட,

கலிதமருநி வெணீ — ஸ்த்ரீகளின் சடைபோல பின்னப் பட்டுப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றி முடியப்பட்ட,

கமொஜ்ஜெழ் ஊஹுரொமுழ் (கிரிபுதழ்) — பதினறங்குல நிகளமுள்ள தர்ப்பங்களினாலே செய்யப்பட்ட,

ஜாபாவிழ் (வஜ்ஜாஹவுழ்) — ஞானகட்கம் ஸங்கரஹிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரிவவடு ஜெஹிதழ் — அஷ்ட விக்யேஸ்வர கும்பங்களுக்கு நடிவில் ஸ்தாபிக்கப் பட்ட

IN13123-166 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சிவகும்பத்தைச் சூழ நான்குப
க்கத்திலும்

ஸவிம்ஸவ நந்தி சாந்தியாதி கும்பங்க ளிருப
ஹாஃ த்தேழும்

கேஷவணீயாஃ ஸ்தாபிக்கத் தக்கதுகள்.
தெ அந்தக் கும்பங்கள்

யாநயுஹாஃ நெல் அரிசி எள்ளு இவற்றின் மே
லே ஸ்தாபிதங்களாகவும்,

தத்ஜாஹாஃ சூத்ர வேஷ்டிதங்களாகவும்,

வஃவஸந ஸஹ நல்ல வஸ்த்ரம் தேங்காய் மாவிலே
யஃகீ அஸ்த இவற்றோடுகூடினவைளாகவும்,
வதாஸ
வஃஹாஃ இருக்கவேண்டும்.

கிஸாஜை வா எள்ளு நெய் வைக்கும் பாத்ரங்க
தெர ளும்,

அவ்ருஷ்டு வா ஹோமத்திற்குச் சரு செய்யும் பா
தரம் த்ரமும்,

கரகாஜயஃ கரகங்களும், நீர்த்தகடங்களும்,

வஸ யஸ்தவா எல முதலான த்ரவ்யங்கள் வைக்க
ஸ்ருயொமயாஃ வும், தாபங் கொடுக்கவும், அர்க்
யங்கொடுக்கவும், யோக்யமான
பாத்ரங்களும்;

ஸவெஷு இவையெல்லாம்

ஸஜாஹயாஃ ஸங்கரஹிக்கவேண்டும்.
தர்
கிஞ்சு பின்னும்

வஷ்பாயொ புஷ்பம்போல மருதுவான இரும்
ஹ்வீதாம் பினால் செய்யப்பட்டதாயும்,

வாயிதவயொ பால் தேன் நெய் இவற்றில் நனைக்
யஃஜ்வகாம் கப்பட்டதாயும்,

கதுர்ஸீம் இருக்கின்ற பால ஸூத்ரத்தைச்
சேதிக்கும் ஞானசக்திக் காதா
மான கத்தியையும்;

ஸிலா ஸமுத்கே வெள்ளிக்கடுகு விந்தி நெற்பொரி
ஹஸயாஜவிகி முதலான மண்டபத்தி னிறைக்
ராஸு கும் விகிர்த த்ரவ்யங்களையும்,

கூகாஹ்ரஸ்னா கறுப்பிலிச் சிகப்பு நிறமுள்ள
நுகஃஹாஸு கடங்களையும்,

கநுராகஷிதே த்விஜாதி கன்னிகையினுலே நூற்க
ப்பட்டு

வஹி வஹி மஃ மும்மூன் றென்பதாக மடிக்கப்
நிதம் பட்ட

வாஸாஹயம மலாதி பாசத்ரய ஸ்வரூபமான
ஹஸ்தஸூத்ரே பருத்திநூல் முதலான பாஸஸூ
த்ரத்தையும்,

IN13123-167 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கர்ப்பூரம் அகிற் கட்டை சந்தன மிவற்றோடு கூடிய

புஷ்பம் வெட்டி வேர் முதலான பரிமள த்ரவ்யங்களையும், ஸங்க்ரஹிக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

இருபத்தேழு கும்பங்கள் வைக்கு முறையாவது:—கத்தி சாக்தி மஹாகாளர் இந்திரன் இவர்களின் கும்ப தானும் கிழக்குதிக்கிலும், கிழக்கிற்கும் அக்நிமூலைக்கும் நடுவில் சூர்ய கும்பமும், அக்நிமூலையில் அக்நி வித்யை ப்ருங்கி கணேசர் இவர்களின் கும்பம் தானும், தெற்கே யமகும்பமும், நிருதிமூலையில் நிருதி விஷ்ணு மஹாலக்ஷ்மி இவர்களின் கும்பம் மூன்றும், மேற்கே வ்ருஷம் நிவிர்த்தி ஸ்கந்தர் வருணன் இவர்களின் கும்பம் தானும், வாயுமூலையில் வாயு கணேஸர் க்ஷேத்ரேஸர் இவர்களின் கும்ப மூன்றும், வடக்கே தேவீப்ரதிஷ்டை சண்டிகேஸ்வரர் சோமன் இவர்களின் கும்பம் தானும், ஈசானதிக்கில் ஈஸ்வரன் ப்ரம்மா குருபரம்பரை இவர்களின் கும்பம் மூன்றும், ஆகும்பஸ்க ளிருபத்தேழு மங்கள்கே ஸ்தாபித்த அந்தந்த தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

இந்தக் கும்பங்களெல்லாம் காணதிகாரத்திற் சொல்லிய அளவின்படி செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்க்ய பாத்ரமென்று மிடத்தி அர்க்ய பாத்யாசமங்களுக்கு யோக்யமான பாத்ரங்களென்று கொள்க. இந்தப் பாத்ரங்களெல்லாம் தாருகாணதிகாரத்திற் சொல்லிய அளவின்படி செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

கத்தி ம்ருதுவான இரும்பினாலே செய்யப்பட வேண்டுமென்று புஷ்பம்போலென்றது. அப்படிச் செய்யில் மிகவும் கூராயிருக்கவேண்டும். அத்தக்கூர் மழுங்காதிருக்கும்பொருட்டுக் கத்தியை அக்நியில் காய்ச்சி பால்முதலானவற்றில் தேய்க்கவேண்டும்.

வெண்கடுகு முதலான விஸர்த்த த்ரவ்யங்களாவன:—வெண்கடுகு நெற்பொரி விபூதி சந்தனம் புஷ்பம் தர்ப்பம் அக்ஷதை இவையெழும் விஸர்த்த த்ரவ்யங்கள். அதாவது, மண்டபத்திற்குள்ளே சகல விக்நங்களையும் போக்கும்பொருட்டு தானுபக்ரமமிறைக்கவேண்டிய த்ரவியங்களாகும்.

பாஸஸூத்ர லக்ஷணமாவது:—மிகப்பருமனும் மிகசிறுமல்லாமல் வெளுப்பாக முடியில்லாமல் உறுதியாயழகாய்த்திஜ கன்னிகைகளினாலே நூற்கப்பட்டு ஒன்பதிழையாக மடிச்சுப்பட்ட சூத்ரம். பாஸத்திற் காதார மாதலால் பாஸ சூத்ர மென்னப்படும். இத்தப் பாஸ சூத்ரத்தைக் கற்பூர சந்தனாதிகளினாலே பூசவேண்டுமென்றும் சொல்லுவர்.

இப்படி ஹோம சாதகங்களான சகல த்ரவியங்களையுஞ் சேர்க்கவேண்டுமென்றவாறு. (சாங—ஸை)

அவதாரிகை.

கும்பத்தில் சிவபூஜாநிமித்தம் கும்பமே சிவதேஹமாகும் பொருட்டுக் கும்பத்தின் வஸ்த்ராதிகளைத் தேஹத்தின் சர்மாதிகளாக நிரூபித்துக் கூறுகின்றார்.

சது—ஸ்ரோகம்.

வஸம் அதி2 விலிவ தி2ஜ்ஜ ரூயிரம் கோஸ்
வடி2 தி2ஜ்ஜிகா தெ2ஹ ஸ்ரோய தயாஹி கு2ஜ்ஜ தெஹிதி

வ்ஸம்வீதஹவ்ஹ்ரீம் விஸ்ரா | ஸுக்லம் பத்மமத்ய ஹைக
கவ்ஹவ்ம் நயுஹ்ஸ்வ உந்ம்ஜீவிதம் யாநயம் வஷட்க
ரோஸநம் தேவியாள ஸ்ம்ஹரிஷ்யம் வ்ஷட்ஹ்ருதயாய நம:॥ *

வ ஷ ட் ஹ் ரு தி.

வஸம் - ஸ்ரீ - விஸ்வத்ருகே - அ-ஸ்யாயம்-ஹ்ரீம்
ஸம்-வஷட் - ஸ்ரீத்ருகா - தேஜ: - தொயம் - கமு-கூஷ்மி-
கவ்ச-ம்-ஹ்ருதி: - வ்ஸம்வீதஹவ்ஹ்ரீம் - விஸ்ரா-ஸ்ர
க்லா - பத்மமத்யஹைக கவ்ஹவ்ம் - நயுஹ்ஸ்வ: - உந-ம்: -
ஜீவிதம் - யாநயம் - வஷட்கம் - ரோஸநம் - தேவியாள-
ஸ்ம்ஹர: - ஷம் - வஷட்ஹ்ருதி.

(இதன்பொருள்.)

வஸம் ஸ்ரீ — கும்பத்தில் போர்த்த வஸ்த்ரமானது
அ - ஸ்யாயம் — தேஹத்தைப் போர்த்திருக்கும் தோலாகவும்,
விஸ்வத்ருகே — கும்பஸ் சிவக்க மேலேபூசின சிவப்பு மண்ணாளது
ஸ்ரீத்ருகா — சிவந்த ரக்தமாகவும்,
ரோஸநம் — குடத்திலிருக்கும் மண்ணாளது
மாம்ஸமாகவும்,

தொயம் — கும்பத்தில் நிறைந்த உதகமானது
தேஜ: — தீப்ரகாசமாகவும்,
கவ்ச-ம் — தர்ப்பத்தினைச் செய்த கூர்ச்சமானது
கூஷ்மி — எலும்பாகவும்,
கூஷ்மித வ்ஸம்வீத வ்ஹ்ரீம் — நான்குபக்கமுஞ் சுற்றப்பட்ட நூலானது
விஸ்ரா — நரம்பாகவும்,
பத்மமத்யஹைக கவ்ஹவ்ம் — கும்பமத்யத்திற் போட்ட நவரத்நஸ்வர்ணபுஷ்பமானது
ஸ்ரீக்லம் — சுக்லமாகவும்,
நயுஹ்ஸ்வ உந-ம் — ந்யாசஞ் செய்யப்பட்ட மந்த்ரமானது
ஜீவிதம் — உயிராகவும்,
யாநயம் வஷட்கம் — நெல் அரிசி எள்ளு பயறு உளுந்து துவரை கோதுமை ஆகிய விந்தக் கீழே போடப்பட்ட ஏழுவித தாந்யமும்,
ரோஸநம் — (கும்ப மூர்த்தியான சிவனுக்கு) ஆஸநம்
(ஹவிஷ்கி) — ஆகவும் ஆகுமென்று
(ஜாகுரூ) — அறிந்து
தேவியாள — யாகஞ் செய்யில்;

IN13123-169 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹ்ரீம் இவையெல்லாம்
ஸ்ரீம்ஹோ: [ஸ் பரமேஸ்வரரை
வஜ்ரநம்ஸ்வா பூஜித்தலாகும்.

தாத்பர்யம்.

யாகத்தில் ஸ்தாபித்த கும்பங்கள் சிவதேஹ மாதலால், கலச வஸ்த்ராதிகளையே சிவதேஹாவயவங்களாகப் பாவித்து யாகஞ்செய்யில், செய்யுங் க்ரியைகளெல்லாம் சிவபூஜாக்ரியைகளே யாகு மென்றவாறு. (சு)

அவதாரிகை.

வேதியில் சதுரஸ்ரம். அதாவது, நாற்கோணஞ் செய்யுமுறையைக் கூறுகிறார்.

சூ—ஸ்லோகழி.

வக்ரவ்ரா ஶாவஸ்ரம ஸ்ரேஜ்ய மதிகம ஸ்க்ரு
தஞ்ச யாதி ஸ்தரே மேதி ஸ்ரு கத்ரஜ்ய தெஷு
விஜயை ரஷ்ரவிநஸ்ர கொணைஷ்வி! கரயுக்ர
ஸ்ரு அதஷ்டயம் க்ரஹ அதஷ்ஸ்க்ரு வெஷ்ரம்
ஹவிஸ் வெஷ்ரம் கரகணஷ் ஸ்க்ரு தமஜ்ஞ
தேதாகு தாநாஸ் கஜ்ழி. *

வ்ருத்தி.

வக்ரவ்ரா:-ஶாவஸ்ரம-ஸ்ரேஜ்ய மதிகம-ஸ்க்ரு தம்-அ-யாதி-உதரே-மேதி ஸ்ரு-கத்ர-அ-ஜ்ய கः-ஷுவிஜயை ரஷ்ரவிநஸ்ர-அகொணை

ஷ்ரகவி-கரயுக்ரா:-ஸ்ரு அதஷ்டயம்-க்ர-ஹவ-அத-ஷ்ஸ்க்ரு தம்-அ-வெஷ்ரம்-ஹவிஸ்-வெஷ்ரம்-கரகணஷ் ஸ்க்ரு தமம்-ஹம்-கத்ர-உதரே நாஸ்-கஜ்ழி. *

(இதன்பொருள்.)

யாதி	வேதிக்காக உள்ளதாகவும் விசாலமாகவு மமிந் தேற்படுத்தப்பட்ட க்ஷேத்ரத்தில்
வக்ரவ்ரா:	கிழக்கிருந்து
ஶாவஸ்ரம	மேற் கேறப் போகின்றதாயும்,
ஸ்ரேஜ்ய மதிகம	கோணலில்லாமல் நன்றாக நடுவில் பதிந்ததாயு மிருக்கும்படி
ஸ்க்ரு தம் (கரயுக்ரா)	கிழக்கு மேற்கு நூலொன் றமைத்தி
உதரே	வடக்குதிக்கில்
மேதி ஸ்ரு (கரயுதஸ்கி)	மச்சரூபஞ் செய்யப்பட்டவளவில்
கத்ர அ	அங்கே
ஜ்ய கः	நடுவிலிருந்து
ஷுவிஜயை:	கிழக்கு வடக்கு நூல்களில் பாதி குறைக்கப்பட்ட

IN13123-170 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சாதெநே கொணேஷவி

அளவுகளினுலே அக்நிமுதலான நால்கு மூலிகளி லும்

ஸிதீய அதஷ்ட யங்கயுசாஸ்

நால்கு மச்சரூபஞ் செய்யவேண் டும்.

ஹ

இப்படி ரேகைகளின் சந்திகளில் செய்யப்பட்ட மச்சங்களில்

அதஸ்ரஸூத்ரம் (கூதகெஞ்சு)

நால்குபக்கமும் நால்கு தூலடிக் கப்படுமாகில்,

வெஜ்ரம் வெஜாஸ்ரம் மவெசு

வேதியில் நாற்கோணம் ஏற்படும்.

ஹம்

கூதகஸ்ர ஸஸ்ர த்ரம்(கூகூா)

இந்த நாற்கோண சேஷத்ரத்தை அக்நியிலிருந்து வாயுவரையில் நிரு திபிலிருந்து ஈஸானம் வரையில் கர்ணசூத்ர மிரண்டு போடப்ப ட்டதாகச் செய்து,

தத்ர

உக்தோநாஸு

அந்தக் கர்ணசூத்ரம் போட்ட சது ரஸ்ர சேஷத்ரத்தில் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய அளவின் படி

கஜ்ஜகயுசாஸு

பத்மம் போடவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

சேஷத்ரத்தை நாற்கோணமாகச் செய்யுமிடத்து முதல் திலில் கோணலில்லாமல் கிழக்கு மேற்காக நூலொன்றடிக் கில் அது ப்ராசீசூத்ரமாகும். பின்பு அந்த ப்ராசீசூத்ரத்தினை வுள்ள சுற்றும் யக்ரத்திலுலே வுலமிடமாகச் சுற்றி, அந்த ரேகையின் சந்தியில் வடக்கிலும் தெற்கிலு மிரண்டு மச்சஞ் செய்து, அந்த மச்சத்தில் தெற்கு வடக்காக வொருநூலடிக் கில் அது ஸோம சூத்ரமாகும். பின்பந்த ஸோம சூத்ரத்திலும் ப்ராசீ சூத்ரத்திலும் பாதிதள்ளி, மற்றப் பாதியாலே சேஷ த்ர மத்யத்திலிருந்து நான்கு மூலிகளிலு மளந்து நான்குமச்சஞ் செய்து, அந்த மச்சங்களில் நான்குபக்கமும் நான்குதூற்போ ட்டால் நாற்கோண சேஷத்ரம் நான்கு கட்டமுள்ளதாகும். இந்த நாற்கோணத்தில், மூலைக்கு மூலையாக இரண்டு கர்ண சூத்ரமிட்டு அந்தச் சதுரஸ்ர சேஷத்ரத்தில் மேற்சொல்லும் சாஸ்த்ர விதியில் பத்மம் போடவேண்டு மென்றவாறு. (சசு)

அவதாரிகை.

பத்மம் போடு முறையைக் கூறுகின்றார்.

சள—ஸ்லோகடி.

க்ஷேத்ர வ்ருத்த அதஷ்டயாஜ்ஞஸித்தம் வ்ருத்த
ஹி கூகூா கதொஹாக்ரிஸுஸு வரிதொ விஹஜ்யச
வஹிவ்ருத்தே அதஸ்ரே ஹரெசு । அந்தாலுபா
நிய ஷொடஸ விவதிதொ வ்ருத்த ஸ்யாதியை தயா
கயுபாஷ்டாஸ்ரி அந்தஷ்டயொ ரிந்தரிதிக்ஷுர

கூடி ॥ *

IN13123-171 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வ ஜ ெ அ ஜ ழ.

ஸ்ரெதை-வ்ருத்தஅச-ஷ்யாஜ்ஹ-ஸ்ரிதம்-வ்ருத்ஃ.
ய-கூர்கூர-கதஃ-ஸ்ரிஃஸ்ர-வரிதஃ-விஹ்ரஜ்ய-
வஹ்னிஃ-வ்ரெத்தை-ய-கை-யெஃ-ஹ்ரஸ்ரெஸ்ர-ஸந்ர
ஐஃஸ்ரிஸ்ர-ய-ஷொஃஸ்ர-விவஹ்ரஃ-சுவி-ஸ்ரஜ்ஞ்-
கர்தீய-கயர-கை-யஃஸ்ர-சுஷ்டூஹ்ரொஸ்ரி ஸந்ர
ஹ்ரஸ்ரெயொஃ-ஸந்ரஸ்ரிதிக்ஷை-சுஸ்ரகழி.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்ரெதை	முன்சொன்னபடி கர்ணசூத்ரம் போட்ட சதுரஸ்ர க்ஷேத்ரத்தில்
வ்ருத்தஅச-ஷ்யாஜ்ஹ-ஸ்ரிதம்	நான்கு வ்ருத்தங்களுக்குச் சரியான அங்குல ப்ரமாணத்தினாலளக்கப்பட்ட
வ்ருத்தகூர்கூர கதஃ வஹ்னிஃ வரிதஃ ஸாகிர்ஸ்ர விஹ்ரஜ்ய தை	வ்ருத்தாகாரஞ் செய்து; பின்பு வெளியில் நான்கு பக்கத்திலும் மூப்பத்திரண்டு பாகஞ் செய்து, நான்காவதான வெளிவ்ருத்தத்திலும்

கர்தீய	அப்படியே
கர்தீயய	மூன்றாவது வ்ருத்தத்திலும்
சுஸ்ரி	கிழக்குமுதலெட்டுதிக்கிலுமிருக்கும் சூத்ரங்களுக்கிருபக்கத்திலுமிருக்கின்ற
விவஹ்ரஃ	த்விபதங்களில்
ஷொஃஸ்ர ய ஸந்ர ஐஃஸ்ரிஸ்ர	பதினைந்து அர்த்தசந்த்ரா காரங்கள்
ஹ்ரஸ்ரெஸ்ர	அர்த்த மண்டலமாகக் கிறவேண்டும்.
ஸந்ரஸ்ரிதிக்ஷை	கிழக்குமுதல் எட்டுதிக்குகளிலும்
சுஸ்ரகழி (கர்தீய)	நூனி இருக்கும்படி
ஸந்ரஐயொஃ	அர்த்த சந்த்ரன் தளம் இரண்டிலுமாக
சுஷ்டூஹ்ரொஸ்ரி	எட்டிகழ்கள்
கை-யஃஸ்ர	போடவேண்டும்.

தாத்பரியம்.

முதல் க்ஷேத்ரத்தின் கர்ணசூத்ரத்தின் அர்த்தப் பிரமாணமுள்ள நான்கு வ்ருத்தங்களுக்குஞ் சரியான அங்குலப் பிரமாணமாகும்படிப் பகுத்து, அத்தப் பகுப்பின்படி நான்கு வ்ருத்தஞ் செய்து, முதல் வ்ருத்தம் கர்ணிகையானபடியாலதை விட்டு மற்ற மூன்று வ்ருத்தங்களிலும் மஷ்-தளங்களுக்காகப் பத்தோடு மூன்று ரேகையிட்டு பன்னிரண்டு பாகஞ்செய்து,

காண்காவது மூன்றுவது வ்ருத்தங்களிலுள்ளே கிழக்குமுதலெட்டுதிக்குகளும் போட்ட சூத்ரங்களுக்கு ருபக்கத்திலு மீரிரண்டு பதங்களில் பதினாறு அர்த்த சந்த்ரவடிவு செய்யில் ஒரு அர்த்த சந்த்ரனுக்கு நானகுபதமாகும். அந்தநான்குபதப் பிரமாணத்திலெட்டிதழ் செய்யும்பொருட்டுள்ள அர்த்த சந்த்ரன் பதினாறு செய்யவேண்டும்: அப்படிச் செய்தபின் எட்டுதிக்குகளும் நுனியிருக்கும்படி அர்த்தசந்த்ர தளங்களை யொன்றுக்கு அஷ்டதளங்கள் போட்டு, தளாந்தரபாகத்தை விட்டு லிங்கத்தோடு கூடினதாகச் செய்து, மிகுந்த இரண்டாவது வ்ருத்தத்தில் மூப்பத்திரண்டு கேசரங்கள் செய்யவேண்டும். இது பத்மம் போடவேண்டிய முறையென் றறிக. (சஎ)

அவதாரிகை.

பத்மத்திற்கு வர்ணங்கொடுக்கும் பொருட்டு பொன்மை முதலான நிறஞ்செய்யு முறையைக் கூறுகின்றார்.

சுஅ—ஸ்ரோகழி.

வீதெ நொஜ்வ கணி-டுகாஞ்சு ரஜஹா ஸ்வெத நரக்தெவெவீதெநாவிச கெஸராணி ரஜஹா ஸு-க்ஷ்ண வத்ரணிச | ஸுராதெ நாவடஹாஞ்சு விதவ்ரதீ ரக்தெஷ்ண கொணெஷ்டியொ ஸு-க்ஷ்ணாஸ்ரக விஹாவிதாஹ கமிதாஸு கீஸா ஸவ-ஷ்டா வஹிஸு ॥ *

வ உ ச ஹ ழி.

வீதெந - உஜ்வகணி-டுகாம - ச - ரஜஹா-ஸ்வெத - ரக்தெந - வெவ - வீதெந - கவி - ச-கெ

ஸராணி - ரஜஹா - ஸு-க்ஷ்ண - வத்ரணி-ச-ஸுரா தெந - கவடஹாஞ்சு - விதவ்ரதீ - ரக்தெஷ்ண - கொணெஷ்ண - கயா - ஸு-க்ஷ்ணாஸ்ரக விஹா ஹகமிதாஸு - கீஸாஸு - ஸவ-ஷ்டாஸு - வஹிஸு. *

(இதல்பொருள்.)

வீதெந	மஞ்சள் நிறமான
ரஜஹா	பொடியினாலே
உஜ்வகணி-டுகாஞ்சு	ப்ரகாசமான கர்ணிகையையும்,
ஸ்வெதெந	வெளுப்பு
ரக்தெந	சிவப்பு
வீதெநாவிச	மஞ்சள் நிறமுள்ள
ரஜஹா	பொடியினாலே
கெஸராணிச	மூன்றாவே கேசரங்களின் அக்ரமத்திய மூலபாகங்களையும்,
ஸு-க்ஷ்ண ரஜஹா	வெள்ளைப் பொடியினாலே
வத்ரணிச	தளங்களையும்,
ஸுராதெந ரஜஹா	கறுப்புப் பொடியினாலே
கவடஹாஞ்சு	தளமத்யத்தையும்,
(கயாஸு)	செய்ய வேண்டும்.

விதவ்ருதீ	வ்ருத்தாகாரம் வெளுப்பா யிருக்க வேண்டும்.
கூ யாரு கெ ஷு	மேல், சிவப்பாகச் செய்யப்பட்ட
கொ ணெஷு	நாலு மூலைகளிலும்
கீஹாஃ	தளங்களில் சந்தி கீலங்கள்
ஸுகாஹ்யகவி ஹாவிதாஹக ஜிதாஃ	வெளுப்பு சிவப்பு கபிலவர்ணம் கறுப்புநிற மூள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.
(தத) வஹ்நி ஸ்வ ஷ்டாஃ	அவை வெளியில் புஷ்ப சஹிதங்களா யிருக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

பத்மமானது பொன்னிறமான சாணிகையும், கறுத்த ஒன்பது பீஜங்களும், வெளுத்த தளங்களும், மஞ்சள் சிவப்பு வெளுப்பு நிறமான கேசரங்களும், கறுத்த தளமத்யமும், வெளுத்த சுற்று வ்ருத்தமும், சிவந்த மூலைகளும், காசாம்பூ நிறமான நளசந்தி கீலங்களும், கீலங்களுக்கு வெளியில் பத்ரங்களு முள்ளதாகச் செய்யப்படவேண்டும். இப்படிச் சதுரஸ்ர மண்டலத்தில் மஹேஸ்வரருக்குப் பத்மபீடஞ் செய்யவேண்டுமென்றவாறு. (சஅ)

அவதாரிகை.

மேலொரு ஸ்லோகத்தினால் காத்ரங்களின் வர்ணத்தையும் சத்வ ரஜஸ் தமோகுண ரேகைகளின் விஸ்தாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

சுகூ—ஸ்லோகம்.

மாத்ராணி க்ருஷ்ணஹ ஸிதஹரிதகம் ஸஹரிதம்
ஹெரோஹ ஸகக்ருஷ்ணஸிதாஸ் । ஸகுஹாதிஸ்வாய
வதிதிதலயா தலயாஜ்யமி வ்ருத்தி விஸ்தாராஃ ॥ ❋

வடிவுஸ்ருடி.

மாத்ராணி - க்ருஷ்ணஹ - ஸிதஹரிதகம் - ஸஹரிதகஹெரோஹ ஸகக்ருஷ்ணம் - ஸிதாஸ் - ஸகுஹாதிஸ்வாஃ - யவதிதிதலயாஃ - தலயாஜ்யமி வ்ருத்தி விஸ்தாராஃ - அ . ❋

(இதன்பொருள்.)

மாத்ராணி	மேற்சொல்லு முறையாக பத்மத்திற்கு நாலுபக்கமும் செய்யப்படும் பீடங்கள்
ஸிதாஸ்	கிழக்கு முதலாக, முறையே
க்ருஷ்ணஹ	கறுப்பும் வெளுப்பும் கலந்ததாகவும்,
ஸிதஹரிதகம்	வெளுப்பும் சிவப்பும் கலந்ததாகவும்
ஸஹரிதகஹெரோஹம்	சிவப்பும் பொன்னிறமும் கலந்ததாகவும்,
ஹெரோஹ ஸகக்ருஷ்ணம்	பொன்னிறமும் கறுப்பும் கலந்ததாகவும்,

IN13123-174 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(ஸ்யு) இருக்க வேண்டும்.

ஸத்வாதிரஸோ சத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னு மூக் குணங்களின் குறியைக்காட்டுகின்ற வெளுப்பு சிவப்பு கறுப்பு ரேகைகள் மூன்றும்

யவநிபா யயோ ஒன்றுக்கொன்று நடுவில் யவமள வு தாழ்ந்தவைகளாகவும்,

யயோஜ்யோ வ்ருத்தி விஸ்தரா நடுவிரலளவு விஸ்தார முள்ளவை களாகவும்

(ஸ்யு) இருக்கவேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

காத்ரமென்பது உடம்பு. அது கிழக்கே கறுப்பு வெளுப் பாகவும், தெற்கே வெளுப்பு சிவப்பாகவும், மேற்கே சிவப்பு மஞ்சளாகவும், வடக்கே மஞ்சள் கறுப்பாகவு மிருக்கவேண் டும். இதனுல் பக்கங்களில் படிகள் அழகாய்ச் சித்ரவர்ணமா யிருக்கவேண்டுமென்ற தாயிற்று. மூக்குணரேகை மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு யவமளவு பள்ளமாகவும், நடுவிர லளவு அகலமாகவு மிருக்கவேண்டும்.

இப்படி நிறங்கள் செய்யுமுறை, யவம் கோதூமம் சரலி தண்டுலம் இவற்றின் பொடிகளினுலே வெண்ணிறமும், கா விக்கல் சிந்தூரம் இவற்றுல் சிவப்புநிறமும், சுட்ட யவமுத லான வற்றுல் கறுப்புநிறமும், மஞ்சளினுலே பொன்னிறமும் செய்யவேண்டுமென் றறிக. (சசு)

அவதாரிகை.

ஒரு ஸ்லோகத்தினுல் காத்ரஞ் செய்யு மிலக்கணமும் பத்மஸ்தாரமும் கூறுகின்றார்.

நிo—ஸ்லோகம்.

ஸவாதிரு விஷமோரு ஷோடஸ யரணீ கி ஸ்லெஸ்ஷ ஸ-ஜிதைர்ஃ வ-ஸ்ரா-மிதைஸ்ஸாடும் ஷ வாஜ்யா வ்ருகிஷம் ஹகுர்யாச த-ஹி-ருமி-ருவெஸ் । ஷோஜ்ய யு-வரிஷ்வஷ்டி ஸவி வா நாகுர்யாம் ஸ்தா நா வுயோ வெஷாயோ கூடுஷாஸ் வரம் கூந-ம் விதம் வெராக்ஷம் கயா ஷெஸிலெகு ॥ *

வ ஷ ஷ ஸ ஹ.

ஸவாதிரு - விஷமோரு - ஷோடு - ச - யரணீ கி ஸ்லெஸ்ஷு - ச-ஸ-ஜிதைர்ஃ - வ-ஸ்ரா - மிதைர்ஃ - ஸாடும் - ஷ வாஜ்யா - வ்ருகிஷம் - ஹகுர்யா - ச த-ஹி-ரு - மி வெஸ் - ஷோஜ்ய யு-வரிஷ்வஷ்டம் - ஸவி-வா-ந - ஸகுர்யாம்ஸ்தா-ந-ஸவி-ரயு வெஷாயு-ஸகூடுஷாஸ் - வரம் - த-ம - கூந-விதம் - வெராக்ஷம் - கயா - ஷெஸிலெகு. *

(இதன்பொருள்.)

வ-ஸ்ரா முதல், யரணீ கி ஸ்லெஸ்ஷு கேஷத்திரத்தி லிருபக்கமு மெட் டாகப் போடப்பட்ட

IN13123-175 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸஷ்ஷைஜ்ஃ நூற்களினுலே
ஸஷ்டாதீஜு ஏழு அல்லது பத்து நூற்களாலே
ஓன்பது முதலாய
விஷ்ஷோஜுஷ்டாஜு ஒற்றைப் பதங்களை
(கூஜ்ஜுவா) ஏற்படுத்திக்கொண்டு,
மெதஸ்ஸாலும் அந்தப் பதங்களோடு கூட
ஷுஷ்ஷஜ்வுயா பதக் கணக்கின்படி
பூஜ்ஜிஷ்ஷும் பதங்தோறும்
ஹஜ்ஜுயா(வீஜ்வு) நன்முகப் பூச்சுபூசி
ஷுதஷ்ஷிஜு நயன்குபதமளவும்
ஸிவெஜ் எழுத வேண்டும்.
ஷுஜ்ஜாஜ்ஜுயுஷ்ஷ முப்பத்திரண்டங்குலத்திற்கு
ரிஜ்ஜுவ ஷுஜ்ஜ மேற்பட்ட பதமமுமில்லை.
விதம்

கூஜ்ஜாம்ஸ்ஸ தொ பல்லிரண்டங்குலத்திற் குட்பட்ட
க்கயுஜு
வஷுஜ்வித பதமமுமில்லை.
தயா வெஜ்ஜாயுஜு அப்படியே நான்குதலத்திற் குட்
பட்ட
வஷ்ஷம் பதமமும்
கூகஜுஷுஷோஜ் பல்லிரண்டு தலத்திற்கு
வஸ்ஸவஷுஜ்வி மேற்பட்ட பதமமும்,
கூதம்ஷ்வித்தம் யுக்தமாக மாட்டாது

தயா அவ்வாறே
(ஜ்தி) என
ஜெஸிஷ்ஷெஜு ஆசாரியராற்
ஸ்வொகம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தாத்பர்யம்.

ஏழுமுதலான தென்றதினுல். எ-கூ-கஉ பதம் வரையி லிஷ்டப்படி காத்ரஞ் செய்யலாமென்ற தாயிற்று. முத லிருபக்கமும் போடப்பட்ட எட்டெட்டு நூற்களினுலே ஏழேமு பதங்களாகச் செய்து, தனித்தனியே பூச்சுபூசி, முதல்வரிசை யேழுபதங்களையும் விட்டு, இரண்டாம்வரிசையி லிருபக்கமு மொவ்வொருபதங் கழித்த ஐந்து பதமாக்கி, அதற்கு நேராக மூன்றும் வரிசையில் இரண்டு பதங்கழித்து மூன்று பதமாக்கி, அதற்கு நேராக நான்காம் வரிசையில் இரண்டு பதங்கழித்து ஒரு பதமாக்கி, இப்படி நான்கு பதவரிசைவரையில் ஒரு பதமா கும்வரையிற் செய்து; அந்த ஒரு பதத்தை நடுவாக்கி, அப்பால் மூன்று பதவரிசை வரையில் தெற்கு வடக்கே ஏழேமுபத மாகவே செய்யவேண்டியது: இப்படிக் கீழ்புறமும் மேல்புற மும் காத்ரஞ்செய்யவேண்டும், தென்புறமும வடபுறமும் நடு வொருபதந் தவக்கிக் கீழக்கேற மேற்கேற ஏழேமுபதமாக மூ லவரிசையுஞ் செய்யவேண்டும்.

கஉ அங்குலபதமம் எட்டு ஹஸ்த மண்டபத்திற்காகும். உ-ங-ச ஹஸ்தமண்டபங்களில் பதமம்-உச அங்குல ப்ரமா ணமாகும். ஙி-சு-எ ஹஸ்த ப்ரமாண மண்டபங்களில் பதமம் உசு-ஙo அங்குல ப்ரமாணமாகும். என முகமறிந்த ஆசரி யர் சொல்லுவா ரென்றவாறு. (ஙo)

அவதாரிகை.

லதாலிங்கமென்னு மண்டலத்தில் பத்மலிக்கணங் கூறுகின்றார்.

நுக—ஸ்ரோகழ்.

ஹகெ விம்ஸகியா வஹிழ் ஸ்ரீவஹா வீயிஸ்ரிதா
திக்ஷு—மெஜு ஆரூரா ணீஸகி—வஹ்ரு—தீ நரு—ஹய
தொ ஜிஹ்ரூ நி வாம்ஸ்ரிந்—மெழு । கொணெஷ்—ஸ்ரீவ
மெழு ஆதாஹரிதஹா வீயிஸ்ரித—ஷ்ஷிஹிழ் வஜ்ரம்
ஸாதி கணாதிஹா நிச ஆதா ஜிஹ்ரூ ஹ்வெ ஜ்ரணெ ॥

வஹ்ரெ வஹ்ரழ்.

ஹகெ - விம்ஸகியா - வஹிழ் - ஸ்ரீவஹா - வீயிழ் - விதா - திக்ஷு—மெஜு - ஆரூரா - ணீஸகி—வஹ்ரு—தீ நி - உஹயதழ் - ஜிஹ்ரூ நி - வாம்ஸ்ரிந்—மெழு - கொணெஷ்—சுஸ்ரீவமெழு - ஆதா - ஹரிதஹா - வீயிழ் - ஆத—ஷ்ஷிஹிழ் - வஜ்ரம் - ஸாதி கணாதிஹா நி - ஆதாஜிஹ்ரூ ஹ்வெ - ஜ்ரணெ. *

(இதன் பொருள்.)

ஆதா ஜிஹ்ரூ ஹ்வெ ஜ்ரணெ — லதாகாரமான லிங்காதாரமானதால்

லதாலிங்க மென்னும் பெயருள்ள மண்டலத்தில்

வஜ்ரம் (யஃரா) — பத்மம்போலெதெப்படினின்றி?

விம்ஸகியாஹகெ — இருபது பதமுள்ளதாகப் பகுக்கப்பட்ட

(க்ஷேத்ரெ) — க்ஷேத்ரத்தில்

வஹிர்—புயிழ் — வெளியில் நான்குபக்கமும் வீதியானது

ஸ்ரீவஹா — ஒருபத வரிசையாகவும்

விதா (ஸ்யாத்) — வெளுப்பாகவு மிருக்கவேண்டும்.

திக்ஷு— மெஜு — கிழக்குமுதல்நான்குதிக்குகளிலும் எட்டுபதங்களினுலே

ஆரூரணி — நான்கு த்வாரங்களும்

வாம்ஸ்ரிந்— மெழு — லிங்கபட்ட கண்ட பீடங்களுக்காக முறையே - க-ஈ - க-ஈ - ஆக விடப்பட்ட பதங்களினுலே

உஹயதொஜிஹ்ரூ நி — இருபக்கமுஞ் செய்யப்பட்ட லிங்க முள்ளவைகளாகவும்,

ணீஸகி—வஹ்ரு—தீ நி (காய—ர்ணி) — சிவனுடைய தத்புருஷாதிமுகநிற முள்ளவையாகவும் செய்யத்தக்கவைகள்.

கொணெஷ்— சுஸ்ரீவமெழு — அக்நிமுதலான நான்கு மூலிகளிலும் நான்கு பதங்களினுலே

ஆதா (காய—ர்) — கொடிவடிவு செய்யவேண்டும்.

IN13123-177 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வீயிஃ	லிங்கத்தின்மேல் நான்கு பக்கமு மொருபதவரிசையிற் செய்யப் பட்ட பங்கியானது
ஹரிதஹா	பச்சைநிறமா யிருக்கவேண்டும்.
அதஃஷஷ்டி	நடுவி லறுபத்தினால்கு பதங்களி னுமேல
வஜ்ரம் (காய-ம்)	பத்மம் போடவேண்டும்.
(சதுர்தாணிஅ)	அந்தப் பத்மத்தின் தளங்களும்
ஸாந்திகலா தி ஹாநி	சாந்திமுதலான கலைகளி னிறமுள்ள வையாக
(காய-ர்ணி)	செய்யத்தக்கவை.

தாத்பர்யம்.

வெளிவீதிக்குமே லிரண்டுபதவகலம் நான்குபத நிகளம் வரையில் நடுவிலுள்ள வெட்டுபதங்களினாலே நாணகுவாயில் செய்து; அந்த த்வாரத்திற் கிருபுறமு மகல நிகளங்களினாலே பன்னிரண்டான பதங்களில் த்வாரத்திற்குச் சரியான பதத்தி லக்கி முதலொரு பதத்தால் லிங்கமும், அப்பால் மூன்று பத கைகளால் பட்டமும், அப்பா லொருபதத்தால் கண்டமும், அப் பால் மூன்றுபதங்களினால் பீடமும் செய்து: இப்படியே யொ வ்வொரு பக்கத்திற் கிரண்டாக நான்குபக்கத்திலு மெட்டு லிங்கங்கள் தத்புருஷாதி முகங்களி னிறமுள்ளனவாகச் செய் யவேண்டும்.

முகநிறங்கள் மேற்முகம் வெண்ணிறமுள்ளது, வடக்கு முகம் சிவப்புநிறமுள்ளது, தெற்முகம் கறுப்புநிறமுள்ளது,

கிழக்குமுகம் பொன்னிறமுள்ளது, ஊர்த்வமுகம் சுக்ல நிற முள்ளது என்றறிக.

நடுவில் பத்மத்திற்கு நடு நான்குபதம் கர்ணிகை, அதன் மேல் நான்குபக்கமு மொருபதம் கேசரம், அப்பா லிரண்டுபத மெட்டுதிக்கிலு மெட்டுதளங்களாகச் செய்யவேண்டும்.

அந்தத் தளங்கள் கிழக்குமுதல் நான்குதிக்கிலும் முறை யேகபிலநிறம் வெண்ணிறம் கறுப்புநிறம் சிவப்புநிற முள்ளன வாகவும்; அக்நிமுதல் நான்குமூலைகளிலும் வெண்ணிறம் சிவப்பு நிறம் பொன்னிறம் கறுப்புநிற முள்ளனவாகவு மிருக்கவேண்டு மென்றறிக. (நுக)

அவதாரிகை.

இந்த லதாலிங்க மண்டலத்தில் விசேஷஞ் சொல்லுகி றார்.

நுஉ—ஸ்லோகம்.

கூஷ்டா விம்ஸதி ஹாஜிதை வஸ்வவிதைஃ பெ
ஜ்வைஜ்ஜம் ஹாமதஃ வட்டம்ஸ்யாஸ் விதவியிகா
ஸ்ரிவஹாஸ் கொணை ஹதா வஷ்டிஃ । ஹாஸ்ரிக்ஷ்ண
உகிஷ்டிமெய ஸ்ரஹயதை ஜிஷ்ணுஷ்டிவஷ்டி வீஃ
யிவ்ரஹ பெஷ்ட ணைஜிஷ்ணுஜிஷ்ணு ஹஸ்ரஜ்ஜதா ஜிஷ்ணு ॥

வஉ பெஷ்ட.

கூஷ்டாவிம்ஸதி ஹாஜிதை-வஸ்வவிதைஃ-பெஜ்வை-
கூவைஜ்ஜம் - ஹாமதஃ - வட்டம் - ஸ்யாஸ் - விதவியி
கா - ஸ்ரிவஹாஸ் - கொணை - ஹதா - வஷ்டிஃ -

IN13123-178 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹாரம் - ஷிக்ஷு - ஈஹநிஷ்டயெஃ - உஹயதஃ - ஷிஷ்ட - ஸ்வஹஃ - வீயிஃ - வாஹயவ்யஷ்டஸ - ஊர்த்வ - ஹஸ்தம் - க்ரு - கரயஃ - ஆதா - ஷிஷ்டி. *

(இதன்பொருள்.)

சுஷ்டா ஷிம்ஸதி ஹாஜிதே (க்ஷேத்ரே) இருபத்தெட்டுபதமாகப் பகுக்கப் பட்ட க்ஷேத்ரத்தில்

மத்ய நடுவில்,

வஸ்வஸ்ரஃ எட்டெட்டுபதத்துநான்கு பதங்களினுலே

சுஷ்ரஜம் பத்மம் போடவேண்டும்.

ஹாமதஃ அதைச்சுற்றி யொருபத வரிசையாலே

வஸ்வஸ்ராஸ் பட்டிகை யிருக்கவேண்டும்.

ஸஸிவஸ்ராஸ் பட்டிகைக்கு வெளியி லொருபத வரிசையாலே

விச்ரவீயிகா பங்தியானது வெண்ணிறமா யிருக்கவேண்டும்.

கோணை அக்நிமுதல் நான்கு மூலையிலும்

வஸுஹிஃ ஏழு பதங்களினுலே

ஆதா (ஸ்ராஸ்) கொடி செய்திருக்கவேண்டும்.

ஷிக்ஷு கிழக்குமுதல் நான்கு திக்குகளி லும்

ஈஹநிஷ்டயெஃ இரண்டுபதமகலம்ஏழுபத நிகளும் ஆகப் பதினஞ்சு பதங்களினுலே

ஹாரம் நான்குவாயி லிருக்கவேண்டும்.

உஹயதஃ அந்தத்வாரத்திற் கிருபுறத்திலும்

ஷட்ஸ்வஹஃ அகலத்திலாறுபதம் நிகளத்தி லே ழுபதம் வரையில், சஉ-பதங்களி னுலே ச-சு-ச-உ-ச-சு-பதங்க ளினுலெ

ஷிஷ்டம் முறையே லிங்கம்-பட்டம், கமலம்-கண்டம், கமலம்-பீடம் இவற் றோடு லிங்கவடி வெட்டி செய்ய வேண்டும்.

வாஹயவ்யஷ்டஸ நான்குபக்கமு மிகுந்த வொரு பதத்தினுலே

வீயிஃ பங்தி செய்யவேண்டும்.

ஊர்த்வஹஸ்தம் இப்படிச் செய்யப்பட்ட மண்டல மானது

க்ரு முன்சொன்னதற்கு வேறுன

ஆதா ஷிஷ்டம் லதாலிங்க மண்டலம்

(ஸ்ராஸ்) எனவ்ப்படும்.

தாத்பர்யம்.

இப்படிச்செய்வது மொருலதாலிங்க பத்மமண்டல மென்பர் என்றவாறு. (ருஉ)

அவதாரிகை.

நவநாபமென்னு மண்டல விலக்கணங் கூறுகின்றார்.

IN13123-179 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ருகூ—ஸ்லோகஶ்.

க்ஷேத்ர ஸவ்யவஹீக்ருத ஸமிவஹா ஜீயி
ஸாஜ்ஞாஸ் வலிஹ்ஸ் திக்ஷ்ணாஸ-ஸ வஜ்ஞாங் வரி
தொ வீயிந்-ஹாமெநஸ | ஆராணஶ்ஷ் கஜாஜ்ர
ஷ்ரிக வலிஹ் ஸகேஷ்ரிலிக மாத்ருகம் வஜ்ரம் ஸ்ரா
ஸவநாஹ ஶ்ணயதிஜ்ரம் ஸ்ரீ ஶந்தகஜ்ஞாதிதிழ் ॥ *

வஜ்ரெஸ்ஹழ்.

க்ஷேத்ர - ஸவ்யவஹீக்ருத - ஸமிவஹாஸ்.
வீயிஸ் - ஸாஜ்ஞாஸ் - வலிஹ்ஸ் - திக்ஷ்ண் - ஸ்ஷ்ணாஸ-.
ஸ - வஜ்ஞாங் - வரிதஸ் - வியீ - ஹந்-ஹாமெந -
ஸ - ஆராணி - ஸ்ஷ் - கஜாஜ்ரஷ்ரிக வலிஹ்ஸ் - க
ஜ்ஞஸ் - ஷ்ரிலிகேஸ் - மாத்ருகம் - வஜ்ரம் - ஸ்ராஸ் - நவ
நாஹஶ்ணய - ஜ்ரம் - ஸ்ரீ ஶந்தகஜ்ஞாதிதிழ். *

(இதன் பொருள்.)

ஸவ்யவஹீக்ருத கிழக்கும் வடக்கும் எட்டெட்டு
நாவிட்டு ஏழு பதமுள்ளதாகச்
செய்யப்பட்ட

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரத்தில்

ஸமிவஹாஸ் நவிலொருபதத்திற்கு வெளியில்
(ஷஹிஸ்)

ஸாஜ்ஞாஸ் நான்குபக்கமும் மிருக்கின்ற

வலிஹ்ஸ் எட்டுப் பதங்களினுலே

வீயிஸ் பங்திபும்,

ஸ்ஷ்ணாஸ-ஸ வீதிக்கு வெளியிலிருக்கும் பதினு
திக்ஷ்ண் பதங்களுக்குள்ளே கிழக்கு
முதலெட்டுத்திக்குகளிலு மிருக்
கும் பதங்களில்

வஜ்ஞாங் எட்டுக் கமலங்களும்,

ஹந்-ஹாமெந பத்மங்களுக்கு வெளியில் மிகுந்த
வொருபதத்தினுலே

வரிதஸ் வீயி நான்குபக்கமும் வீதியும்

கஜாஜ்ரஷ்ரிக எட்டுக் கமலங்களுக்கு முள்ளிருக்கி
வலிஹ்ஸ் ன்ற வெட்டுப் பதங்களினுலே

ஆராணி எட்டுத்வாரங்களும்,

ஸ்ஷ்ஸ் ஷ்ரிலிகேஸ் கிழக்குமுதல் நான்கு திக்குகளி
லும் த்வாரநடுவிலிருக்கும் பத
ங்களினுலே

மாத்ருகம் பிடகாத்ரமும்

(கூதஸ்ஸெஸ்) செய்யப்படுமாகில்

வஜ்ரம்ஸ்ஹழ்ஸ் பத்மமண்டலமாகும்.

ஜ்ரம் இப்படிச் செய்யப்பட்ட விந்தப்
பத்மமண்டலமானது

IN13123-180 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நவநாஹ ஶிணஷ (ஶிகி) ஸ்ரீ ஶந்த ஷ்ரோ திதம் — நவநாபமண்டல மென்னப்படுமெவ்று சிரேஷ்டமான மதங்காகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தாத்பர்யம்.

எட்டுக் கமலங்களுக்கும் வெளியி லொரு பதத்தில் தான் குபக்ரமும் வீதி செய்யவேண்டுமென்னு மிடத்தி, அந்தவீதியில் கிழக்குமுதல் நான்குதிக்குகளிலு மிருக்கின்ற நடுப்பதங்களுக் குள்ளே த்வாரத்திற்காக இருபக்கத்திலு மெட்டுப் பதம்விட்டு; அக்நிமுதலான மூலைகளில் டன்னிரண்டு பதங்களிலுலே வீதி செய்யவேண்டுமென் றறிக. இந்த கவநாபமண்டலத்திற்காக மதங்காகமத்திற் சொல்லிய வசநங்களின் பொருள், கோத் ரத்தை யேமுபதமாச்சி, நடுவில்-நஉ-அங்குலத்தில் பத்மம் போட்டு, சுற்றி யொரு பதம்விட்டு, எட்டுத் திக்குலும் வரிசை யாக நடு பத்மத்திற்குச் சரியாக இருபத்து நான்கு தளமுள்ள வெட்டுப் பத்மம்போட்டு, அழகாக எட்டு த்வாரம்விட்டு, பொ டிகளிலுலேயழகாயிருக்கும்படி நன்குக நிறைத்து, வெள்ள முதலான வர்ணமிட்ட பின்பு தேவதாவாஹநஞ் செய்யவேண் டும். நடுவில் பத்மம் வெளுப்பாகவும், கிழக்கே பொன்னிறமா கவும், அக்நிமூலையில் சிவப்பாகவும், தெற்கே கறுப்பாகவும், நிருதிமூலையில் பொன்மையுங் கருமையுங் கலந்ததாகவும், மே ற்கே வெளுப்பாகவும், வாயுமூலையில் புகைநிறமாகவும், வட க்கே சிவப்பும் பொன்னிறமுங் கலந்ததாகவும், ஈசாநமூலையில் மூத்திநிறமாகவும், அல்லது வெண்ணிறமாகவும், இப்படி யொ ணையது பத்மமுள்ளது நவநாபமண்டல மென்னப்படும். இது

சிவனுக்குப் பிராசாதமாகும். நடுப் பத்மத்தில் சிவனைப் பூஜிக் கவேண்டும். சுற்றி யெட்டுப் பத்மத்தில் சிவனைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

சுற்றி யெட்டுப் பத்மங்களிலு மெட்டுத் திக்பாலகளையும் பூ ஜிக்கவேண்டும். வெளிவீதியில் அஸ்த்ரங்களைப் பூஜிக்கவேண் டும். ஆயிர மஸ்வமேதஞ் செய்தபோதிலும், நூராஜஸூ யஞ் செய்தபோதிலும், இந்தப்படி பக்தியுடன் செய்யு மிந்த கவநாப மண்டல பூஜையின் பதினாறி லொருபங்குக் கிடாகமா ட்டாது. இந்தப் பூஜைசெய்பவனிடத்தில் தாமரையிற் தண் ணீர்போல் பாபமொட்டாது. நித்ய நைமித்திக காம்ய கரு மங்களில் போகமோக்ஷ சித்தியின்பொருட்டு இந்த கவநாப மண்டல பூஜைசெய்யவேண்டும். சான் றிந்தப்படி யிந்த மண் டலத்தின் பெருமையை மதங்காகமத்திற் சொல்லி யிருக்கி றது. (நஉ)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களிலுலே அகந்தவிஜய மென்னு மண்டலத்தி லிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

நஉ—ஸ்லோகம்.

ஷெஷித ஷஷ்டிவஷ ஹாஜிதெ ஸ்ரு-கிவஜிஷெ
உபெலுலவை-ஜ்ஜ ஹாமயாவீ-ஜுயிஷ்ஷுர்ஸ் வாஸிதஷ
ஒஉ-ஜு வீஷயாஸ் வீரோயமாதூ-ணிச | வாஷெயு ஜிஷ்ஷ
ஜிதெரா விஜிஷ்ஷ-ஸ அவஜிஷெ ஸிந்தூஜிஜிஷெ ஸாவூகி
வீ-ஜுயீ வகமஜிதெ ஸ்யாஷ்டவஷ-ஜிகெ உ-ஜுராணி
ஸாகூயாஜி-ஜிஷெ ॥ *

வஉ ஊஉழி.

க்ஷேத்ர - ஹர்ம்ய ஹாஜீத - ஸ்ரீகிவ
மெஐ - மெலய - கூவைஜம் - ஹாமயொஐ - வீயிஐ -
வஸாஸ் - வரிதஐ - தஷலுவிஜயாஸ் - வீராய - மா
தாணி - ய - வாஹெய - திக்ஷ்ண - கூஹிதஐ - விதிக்ஷ்ண -
ய - வலிஷ்ஐ - ஹந்தாதிலிஹெஐ - ஸ்ரீவ்ருகிஐ - வீயீவக
மலிதஐ - தயா - கூஷ்டவஷ்லிகெஐ - ஹாராணி - ஸா
ஹ்வாதிலிஹெஐ.

*

ருரு—ஸ்லோகழி.

ஸிலிஷ்ட ஸஷ்டவலிஷ்டெஸ்ல திக்ஷ்ணவஷ்டியொ ஸ்ல
வ்ராவஸவ்ருஸ்லிலித ஸ்லோதாகுரா விதஹொஹி
தாஹஸஸஹ்ஸ்லெதாவித ஸ்லவ்ண-ுலிஹெஐ। வலிமஷ்ட
ஸஷ்டஹி ஸாதிலிகெஸ்ல மிவிலித ய-ுகூஞ்ஞ வஸ்வாதி
கா ஸ்ரவா வாஹெய்கூதா கூவநஜவிஜயம் வ்ராயம்ஹ-
வம் ஊணழி॥

*

வஉ ஊஉழி.

ஸிலிஷ்ட்ர - கூஷ்டவலிஷ்டெஐ - ய - திக்ஷ்ண வஷ்ட
யொஐ - ஸவ்ராவஸவ்ருஸ்லிலிதெஐ - ஸ்லோதாகுரா
வித ஹொஹிதாஹஸஸஹ்ஸ் ஸ்லெதா வித ஸ்லவ்ண-ு

மெஹ்ஐ - வலிமஷ்ஐ - கூஷ்டஹிஐ - சூதிலிகெஐ - ய-ுவி
தெஐ - ய-ுக்ஷ்ண - ய - ஸகூவாதிகா - ஸ்ரவா-வாஹெய்
கூதா - த-ுகூவநஜவிஜயம்-வ்ராயஹ-ுவம் - ஊணழி.

(இதன்பொருள்.)

ஷஷ்டி வஷ்ட ஹாஜிதெ — கிழக்கும் வடக்கும் ஏழேழு நூலிட்டு ஆறுபதமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட

க்ஷேத்ர — க்ஷேத்ரத்தில்,

மெலய — நடுவில்

ஸ்ரீகிவலிஷ்ஐ — நான்கு பதங்களிலுமே

கூவைஜம் — பத்மம் போடவேண்டும்.

ஹாமயொஐ — மிகுந்த விரண்டுபதங்களில்

வரிதஐ — நான்கு பக்கத்திலும்

வீயிஸ்ல்வாஸ் — பந்தி யிருக்கவேண்டும்.

தஷலுவிஜயாஸ் — கிழக்குமுதல் நான்கு திக்கிலும் பத்மத்திற்கு வெளியில் வீதிமத்யத்திலிருக்கு மிரண்டு பதங்களில் மத்யபதஞ் செய்யும் பொருட்டுப் பாதிப்பதத்தை லோபஞ் செய்வதால்

வீராய — வித்யேஸ்வர பீடத்திற்காகப் பதஞ் செய்ய வேண்டும்.

மாதாணிய — நான்கு பீடகாத்ரங்களுஞ் செய்ய வேண்டும்.

IN13123-182 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

பத்மத்திற்கு வெளியில்
கிழக்குமுதல்நான்குதிக்குகளிலும்
அக்நிமுதல் நான்குமூலைகளிலும்
இந்ரன் அக்நி முதலானவருடைய
நிறமுள்ள
எட்டுத்திக்கிலுமிருக்குமொவ்வொ
ரு பதங்களினுலே
நான்கு பக்கமும்
தேவர வரணங்கள் செய்ய வேண்
டும்.
அப்படியே
சாந்தியாதிகளி நிறங்களாகிய பொ
ன்மை கருமை வெண்மை சிவப்
பு நிறமுள்ள
வீதிமுகங்களி லிருக்கின்ற
நான்குதிக்கிலு முள்ள எட்டுப்பத
ங்களினுலே
எட்டுத்வாரங்கள் செய்யவேண்டும்.
பின்பு
நான்குதிக்கிலும் த்வாரமாயிருக்
கு மிரண்டு பதங்களுக்கும்
இடப்புறம் வலப்புறங்களி லிருக்
கின்ற

வெளுப்பு சிவப்பு கறுப்பு சிவப்பு
சந்த்ரநிறம் வெளுப்பு கறுப்பு
பொன்னிறம்

எல்லுமிந்த வெளுப்பு முதலான
எட்டுப் நிறங்களினுலும்
ரேகை செய்யப்பட்ட
மிருந்த
எட்டுப் பதங்களோடும்
கூடியதாகச் செய்து;
வெளியில் ஸ்த்வாதிகுண நிறமுள்ள
ரேகையுஞ் செய்யப்படுமாகில்

இது
ஆனந்த விஜயமென்னும்
பெயருள்ள மண்டலமென்று
ஸ்வாயம்புவ ஆகமத்திற் சொல்ல
ப்பட்டிருக்கிறது.

தாத்பர்யம்.

சூத்ர மத்யத்தில் நான்குபதத்தில் பத்மம்போட்ட
பின்பு, மிருந்த விரண்டு பதங்களில் நான்கு பக்கமும் வீதிசெய்
வது; கிழக்குமுதல் நான்குதிக்குகளிலும் மூலையிலிருக்கும் பத

IN13123-183 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ங்களுக்குச் சரியான பதங்கள்செய்யும் பொருட்டென் றறிக. வித்யேஸ்வர பீடஞ்செய்வது பத்மத்திற்கு வெளிபங்தியில் எட்டுப் பதத்தில் எட்டுப் பீடஞ் செய்யவேண்டுமென் றறிக.

பீடகாத்ரஞ் செய்வது; நான்குதிக்கிலு மிருக்கின்ற பீடத்திற்கு வெளியில், அக்கப் பீடத்திற்குச் சரியான பதஞ்செய்து செய்யவேண்டுமென் றறிக. இந்த்ராதிகளி னிறங்களாவன:- பொன்னிறம் சிவப்பு கறுப்பு இந்த்ர நீலநிறம் வெளுப்பு பச்சை நிறம் பொன்னிறம் படிகநிறம் இவையெட்டு மிந்த்ராதி நிறங்கள். இவர்முல் பதங்கள் செய்யவேண்டுமென் றறிக.

ஸத்வாதிகுண நிறங்களாவன: — வெளுப்பு சிவப்பு கறுப்பு இவற்முல் வெளியில் ரேகை செய்யவேண்டுமென் றறிக. அநேக விஜயங்களைக் கொடுப்பதால் அகந்தவிஜய மென்னுங் காரணப் பெயருள்ளதென் றறிக. (நுசு—நுரி)

அவதாரிகை.

பத்மமண்டலத்தி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

நுசு—ஸ்ரீமுகழி.

வெஎஐஓ ஸுத-ஷஷ்டி வஎஷ- ஆலெயு வஜ்ஜு வீயிஃ வரிதாஅ ஹாமெஃ । ஆராணி ஙிக்ஷ- அி வஜ்ஜ கவொமெ ஹயா தொணவெஐநாநயவெஐ ஸுஹுழி ॥

வழி அுழி.

வெஎஐஓ - அத-ஷஷ்டி வஎஷ- - ஆலெயு - வஜ்ஜ - அ - வியிஃ - வரிதாஃ - கூவஹாமெஃ - ஆராணி - ஙிக்ஷ- - அிவஜ்ஜ - கவொமெ - ஹயாஸ் - கொணவெஐஓ - கூநயவெஐஓ - அ - ஸுஹுழி.

(இதன்பொருள்.)

அத-ஷஷ்டி வ ஜெஷ-	கிழக்கும் வடக்கு மொன்பதொன் பது நூலிட்டு எட்டெட்டறுபத் தநான்கு பதங்களாகச் செய்ய ப்பட்ட கோஷ்ட்ர பதங்களில்
ஆலெயு	நடுவில்
வெஎஐஓ	நான்கு பதங்களினுலே
வஜ்ஜ	கமலமும்,
வரிதாஃ	பத்மத்திற்கு வெளியில் நான்கு ப க்கமு மொருபதத்தால்
வீயிஃ	பங்தியும்,
ஙிக்ஷ-	கிழக்குமுதல்நான்குதிக்குகளிலும்
கூவஹாமெஃ	நடுவிலிருக்குங் கமலத்திற்குச் சரி யான நான்கு பதங்களினுலே
ஆராணி	நான்கு த்வாரங்களும்,
அிவஜ்ஜ	த்வாரத்திற் கிருபக்கமு மிரண்டு பதம்வரையில்
கவொமெ	த்வாரபார்ச்வ பாகமும்,
கூநயவெஐஓ	மற்ற மிருந்த பதங்களினுலே
கொணவெஐஓ	நான்குமூலை பதபந்தமுமாக
(ஹவ கரகெ)	இப்படிச் செய்யப்பட்ட
(ஹஜ்ஜ)	இந்த மண்டலமானது
ஸுஹுழஹாஸ்	பத்ர மண்டலமாகும்.

IN13123-184 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தாத்பர்யம்.

இந்த முறைப்படிச் செய்யு மண்டலம் பத்ரமண்டல மென்று ஷட்ஸஹஸ்ரமென்னுங் கிரந்தத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.

(நிசு)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களிலுலே ப்ராகாரமான வோர் மண்டல விசேஷத்தைக் கூறுகின்றார்.

நுஎ—ஸ்ரீகழி.

க்ஷேத்ர விம்ஸ கிவெஹாம ஸஹித தலெயு
கமாஹிஃ கஜம் தோஹ்யாம் மாத்ரக வீயிகெ ஸ்ரு-கிவ
மெஹ விடுஹெவ்ஸ்ராஹ்யா வ்ரகிஃ । தத்ரமெரா தலெ
வஹ்னிகாதிய தயா வஜ்ராதி கவுவி வெடுஹி தோரம்
வெஹ்வஹம் கவொய மஹகாஹெவ்லெகெகதஃ வாஸ்து
யொஃ ॥ *

வஹ்ஹெ வஹ்ஹழி.

க்ஷேத்ர-விம்ஸ கிவெஹாம ஸஹித-தலெயு
கமாஹிஃ-கஜம்-தோஹ்யாம்-மாத்ரக வீயிகெ-ஸ்ரு
கிவமெஹ்ஃ-விஹெவ்ஸ்ராஹ்யா வ்ரகிஃ-தத்ர-ரு
மெரா தலெ வஹ்னிகாதி-அ-தயா-வஜ்ராதிகவுவி-
வெஹிஃ-தோரம்-வெஹ்வஹம்-கவொய மஹகாதி-வ
லெகெகதஃ, வாஸ்துயொஃ. *

நுஅ—ஸ்ரீகழி.

ஸிலெஷ்டஃ கொண தலெஸ்ருஹ வஹ்வ்ரகம் வீ
தஹ்ரு தலெயு ஸஸீரக வஹ்ணுஹ கெவாஸ்ரம் ஹரிதஹம்
கொணாஸ்ரயதோஹாஃ । மித்ரம் மாத்ரக திஸ்ரு-வி
யிவ விதகம் வஹ்ஸ்ரு வாஹ்ணுதமம் ஸ்ருகம் வாஹ்னிக தி
வகாணி தெவஹம் தோரம் வஸ்ரம் கெஸ்ரணழி ॥ *

வஹ்ஹெ வஹ்ஹழி.

ஸிலெஷ்டஃ-கொணம்-கய-ஸ்ரு-ஹவஹ்வ்ரகம்-
வீதம்-அ-தலெயு-ஸஸீரக வஹ்ணுஹ கெவாஸ்ரம்-ஹ
ரிதஹம்-கொணாஸ்ரு-அ-யதோஹாஃ-மித்ரம்-
மாத்ரகம்-ஸ்ரு-வீயி-அ-விதகம்-வஹ்ஸ்ரு-அ-வா
ஹ்ணு-உதமம்-ஸ்ருகம்-வாஹ்னிகம்-வகாணி-தெவ
ஹம்-தோரம்-வஸ்ரம்-கெஸ்ரணழி. *

(இதன்பொருள்.)

விம்ஸ கிவெஹ ஹாமஸஹித — கிழக்கும் வடக்கு மிருபத்தைந்து மூலிட்டு இருபத்து நால்கு பத முள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட

க்ஷேத்ர — க்ஷேத்ரத்தில்
தலெயு — நடுவில்
கமாஹிஃ — கசு - பதங்களில்
கஜம் — பத்மமும்,

ஹாஹ்யாம் பத்மத்திற்கு வெளியி லிரண்டு பத
க்களில்
மாத்ருகவீயிகை காத்ரமும் வீதியும்,
ஸ்ரூகிவலெஹ்ஃ நான்கு பதங்களினுலே
விஷ்ணுஸ்ராஹ்யா அநந்தாதஸ்வ ராதிகளுக் காவரண
வ்ருதிஃ மும்,
கதா அந்த வித்யேஸ்வராதிகளில்
கமலம் குவலயம் இவற்றின் ஸ்வ
ஸ்திக வடிவுகளும்,
அப்படியே
வஜ்ராதிகளுவிஃ வஜ்ரமுதலான ஆயுதங்களின் ஸ்வ
ஸ்திகவடிவும்,
வஹிஃ வெளியில்
வத்ஸஹோம ஸ்ரீயம் பத்மத்திற்குச்சரியானத்வாரமும்,
வாஸுயோஃ த்வாரத்திற் கிருபுறமும்
வனமெகைகதஃ ஒவ்வொரு பதத்தில்
கவொமமஹ காதி அருகில் கண்டம் உபகண்டம் மு
ஸ்ரிவெஷ்டஃ தலானவையும்,
கொணகு மற்றமிகுந்த பதங்களினுலே
(க்ரகூபா) நான்கு மூலே பதமும்
கூய செய்து;
உலயம் பிறகு
நடுவிலிருக்கும் பத்மத்தை

ஹ்ருஹத்வஜ வெளுத்த தளங்களாற் சூழ்ந்ததா
தம் கவும்,
வீதம் கர்ணிகையிற் பொன்னிறமாகவும்,
ஸுஸிரகுஹணஃ துளியில் வெளுத்தும் - நடுவில் சி
ஹகேஸரம் வந்தும்-அடியிற் பொன்னிறமு
மான கேசரங்க ளுள்ளதாகவும்,
ஹரிதஹஸ்து தளங்களி னுட்ப்ரதேசத்திற் பச்
சை நிறமாகவும்
(க்ரகூபா) செய்து,
கொணாகு மூலேப்பதங்களே
யதோசிதானி தர்மாதிகளி னிறங்களான வெளுப்பு
சிவப்பு பொன்னிறம் கருப்புநி
ற முள்ளவையாகவும்,
மாத்ருகம் காத்ரத்தை
மித்ரம் பலநிறமாகவும்,
ஹ்ருவீயி வீதியை வெளுப்பாகவும்,
வஜ்ரம் வெளி வ்யூகத்திலிருக்கும் பத்மமு
மூதும்
ஸிதம் வெண்ணிறமாகவும்,
உதலம் குவலய முழுதும்
வொண்ண பாண்டு நிறமாகவும்,
வஹ்னிகம் ஸ்வஸ்திகத்தை
ரக்தம் சிவந்ததாகவும்,

IN13123-186 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸஹகாணி (ச்ர)	த்வாரத்தி லிருக்கும் பாசுபதாதி யாயுதங்களே
(வீதாமி)	பொன்னிறங்களாகவும்,
ஆஸம	நான்கு த்வாரத்தையும்
ஸஹஹஹ	தத்புருஷாதிமுக நிறமாகவும்,
(கூ கூஹ ஸி ஸிஹ் தம	செய் தேற்படுத்தின
(ஹஹம)	இந்த மண்டலமானது
வஸ்ரம	புராகார பத்மமண்டல மென்று
கெஸ்ரணம	கிரணாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது.

தாத்பர்யம்.

புராகார மண்டலஞ் செய்யுமிடத்து ஊ-பதமான கேஸத்ரத்தில் கடியில் கசு-பதத்தில் பத்மஞ்செய்து, அதற்கு வெளியி லிரண்டு பதத்தில் காத்ரமும் லிதியுஞ் செய்து, அதில் நான்கு திக்கிலும் நான்கு பதங்களிலேலே நான்கு காத்திரங்களும் மற்றப் பதங்களிலேலே லிதியுஞ்செய்து, எட்டுத் திக்கிலும் கடியிலிருக்கும் நான்குபத அளவிற்குச் சரியான நான்கு பக்கமு மிருக்கும் நான்கு பதங்களிலேலே அனந்தாதிகள்-அ, கணாதிகள்-அ, இந்த்ராதிகள்-அ, வஜ்ராதிகள்-அ, இவர்களுக்கு ஆவரணஞ்செய்து ; மூலைகளில் லிதிமூலே தவக்கி நான்கு பத அளவில் வெளிமூலைவரையில் மத்யமாக்கி; அவ்விடத்தில் விக்நேஸ்வரர் எண்மர், கணேஸ்வரர் எண்மர், இந்த்ராதிகள் எண்மர், ஆகிய இந்த லியூகங்களில் முறையே கமல குவலயஸ்வஸ்திகா காரங்களும் வஜ்ராதிஸ்வஸ்திகா காரங்களும் செய்யுமிடத்து, ஈசாகமூலைக்குத் தெற்கு நான்குபதத்தில் பத்மாயுதத்திற்குக் கமலமும், நிருதிமூலைக்கு வடக்கு நான்கு பதத்தில் சக்ராயுதத்திற்குக் குவலயமுஞ் செய்யவேண்டும்.

ஈசாகத்தில் ப்ரம்மாவிற்கும், நிருதியில் விஷ்ணுவிற்கும், நிக்குப்பாலகரோடு சரிபாகபதத்தில் ஸ்தாகமாதலால்; ப்ரம்மாவிற்குக் கமலமும், விஷ்ணுவிற்குக் குவலயமுமென்றறிக.

வெளியில் நான்குதிக்கிலு மிருக்கும் லியூகத்திற்கு இருபுறமும் பத்மத்திற்குச் சரியான பதினாறுபத அளவாக இரண்டுபத லிசாலமாக வுன்னதத்தில் எட்டுப்பதம் வரையில் நான்கு த்வாரஞ் செய்யவேண்டும்; அந்த த்வாரங்களுக்கு அருகால் கண்டம் உபகண்டம் மூதலானவை யெல்லாம் ஒவ்வொருபதத்தி லிருக்கவேண்டும்: மற்றப் பதங்களிலேலே நான்கு மூலைகளுக்கு மிருபக்கத்துப் பதமாகச் செய்யவேண்டும்.

கடி பத்மத்திற்கு நளம் வெளுப்பாகவும், கர்ணிகை பொன்னிறமாகவும், கேசரம் நுலி கடி வடிகளில் முறையே வெளுப்புசிவப்பு பொன்னிறமாகவும், தளங்களி லுள்ளிடம் பச்சையாகவு மிருக்கவேண்டும். மூலிபதங்கள் முறையே வெளுப்பு சிவப்பு பொன்னிறம் கறப்பாக இருக்கவேண்டும். காத்திரம் பலவர்ணமாகும். லிதி வெண்ணிறமா யிருக்கவேண்டும் லியூகத்திற்கு வெளியில் பத்மம் முழுதும் வெளுப்பாகவும், குவலயம் முழுதும் பாண்டுநிறமாகவும், ஸ்வஸ்திகம் சிவப்பாகவும், ஆயுதங்கள் பொன்னிறமாகவும், நான்குத்வாரமும் நீலமாகவும், புருஷாத் நான்முக நிறமாகவு மிருக்கவேண்டும். இத்தமுறையே செய்வது புராகார பத்ம மண்டலமென்று கிரணாகமத்திற் சொல்லி யிருக்கிறதென் றறிக.

(நுஎ-நுஅ)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களினாலே மந்த்ரோத்தாரகமத்திற் சொல்லியபடி புராகார மண்டலத்தி லிலக்கணங் கூறுகின் றார்.

கூக—ஸ்லோகம்.

க்ஷேத்ர ஷண்வதீக்ருத்ய வஷட்வஷட்டு
தலௌ ஸுஜ்ஜ வாஹ்யே தோ ரேவா மாத்ருகவீயிகே
ஷட்ஸி ரயோதிக் வஜ்ராத்ருஷ்டிஷு। தாராணயுக்
தஜ்ராக்ர வ்ருத்தவலயே வஷட்வஷட்டு
தலௌ ஸுஜ்ஜ வாஹ்யே தோ ரேவா மாத்ருகவீயிகா வெ
லேஷ்வாய தஜ்ராதிக்ஷு-உ-மிஹி தாராணி தாஹு
தோரேஷு ॥ *

வ்யுத்பத்தி.

க்ஷேத்ர - ஷண்வதீக்ருத்ய - வஷட்வஷட்டு-
தலௌ - ஸுஜ்ஜ - வாஹ்யே தோ - ரேவா - மாத்ருக
வீயிகே-ஷட்ஸு - ரயோ-திக் - வஜ்ராத்ரி-ஷ்டிஷு-
தாராணி - யுக்த-தஜ்ராக்ர வ்ருத்தவலயே - வாஜ்ரா -
ஹி-ஸுயோ - வீயிகா - வெலேஷு - ய - ஸுய.தஜ்ராதி -
திக்ஷு-உ-மிஹி - தாராணி - ய - ஸுஹ்யதோரேஷு.

ஸு०—ஸ்லோகார்த்தம்.

வீயீ வ்ருத்வ்ருத்வ த்ருஷ்டிக்ஷு-கூமம் வஷ்டாஸு
கெ ரஜ்ஜலோரே தாராணயுக்த வலயே வ்ருத்தித

ரவிவஹ்ன்யர் லோகபாலாஸ்தாரம் தாஹ்யாம் வஜ்
ரிகேஷ்டிக்ஷு-ம் யதிவா விந்த்ரவ்ருதம் தாஜ்ரலோரே
தாராணாம் ணீஸவஜாஸஷ்டி ர்யிஹஸிஷ்டாரம் தாமே
நேத்ரவ்ருத்.

வ்யுத்பத்தி.

வீயீ - வ்ருத்வ்ருத்வ - த்ருஷ்டிக்ஷு-ம் - கூமம் - வ
ஷ்டாஸுகெ-ரஜ்ஜலோரே - தாராணி-க்ஷேத்ரவலயே -
வ்ருத்திதே - ரவி-வஹ்னி - வ்யாஸ் - லோகபாலாஸ்
தாரம் - தாஹ்யாம் - வஜ்ரிகம் - க்ஷேத்ர - திக்ஷு-ம் - யதி-
வா-விந்த்ரவ்ருதம் - வ-ரஜ்ஜலோரே - தாராணி-ம்ணாம்
வஜாஸஷ்டி-வீயிஹஸிஷ்டாரம் . தாமேநேத்ர-வ்ருத்.

(இதன்பொருள்.)

ஷண்வதீக்ருத்ய	கூசு - பதமாகச் செய்யப்பட்ட
க்ஷேத்ர	க்ஷேத்ரத்தில்
தலௌ	நடுவில்
வஷட்வலயே	கூசு - பதங்களினாலே
ஸுஜ்ஜ	பத்மம் செய்யவேண்டும்.
வாஹ்யே	அதற்கு வெளியில்
ஷட்ஸு	எட்டுப் பதங்களினாலே
(ஸுஜ்ஜாக்ஷ)	நான்குபக்கமும்

IN13123-188 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரூவா மாத்ரகவியிகை — சுக்லாதி ரேகையும், காத்ரமும், வீதியும், செய்யவேண்டும்.

கூயொ அப்புறம்

கூஷ்டிஃ — எட்டெட்டு அறுபத்துநான்கு பதங்களினுலே,

திக்விஜாதி — எட்டுத்திக்கிலும் கமலங்கள் செய்யவேண்டும்.

கூஷ்டகோஷ்ரஸ்ரிதவலயெஃ — பத்மாந்தரமான பதினாறு பதங்களினுலே,

கூஷ்டிஃ ஆராணி — பக்கத்திற் கிரண்டாக நான்குபக்கமும் எட்டு த்வாரங்கள் செய்யவேண்டும்.

கூயொ வெலெஃ — அப்பால்

லோஷ்ட — நான்கு பதங்களினுலே,

வியிகா — சுக்லாதி ரேகைகளோடும் காத்ரத்தோடுங் கூடிய

சுயதிக்ஷு — வீதி செய்யவேண்டும்.

உத்திஃ — பின்பெட்டுத் திக்குகளிலும்

கஜாதி — ஏழேழு நாற்பத்தொன்பது பதங்களினுலே கமலங்கள் செய்யவேண்டும்.

கூஹுஜெரு — கமலத்திற்கு நடுவிலிருக்கும் பதங்களினுலே

ஆராணி — எட்டு த்வாரங்கள் செய்யவேண்டும்.

வீயீ — வீதியானது

வலுவ-ுவஸு — முன்போலவே நான்குபதமாக விருக்கவேண்டும்.

ஸவாஃலொகெஃ — எவ்வேழு பதங்களினுலே

கூஷ்டிக்ஷு — எட்டுத் திக்குகளிலும்

கமலம் — எட்டுக் கமலஞ் செய்யவேண்டும்.

கூஹெரெஃ — கமல மத்ய பதங்களினுலே

ஆராணி — எட்டு த்வாரங்கள் செய்யவேண்டும்.

ஸஹிஃ — அப்பாலதற்கு வெளியில்

ஸ்திதெஃ — இருக்கும்.

கூஷ்டவலெஃ — எட்டுப் பதங்களினுலே

லோக பாலா — இந்த்ராதி திக்பாலகருக்கும், வஜ்ராதி ஆயுதங்களுக்கும், பூஜை

அ-ுதம் — செய்யவேண்டும்.

ஸ்யாத் — அதற்கு வெளியி லிரண்டுபதங்களினுலே

ஆஹ்யாம் — எட்டுத் திக்குகளிலும்

கூஷ்டிக்ஷு — ஸ்வஸ்திகஞ் செய்யவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகம்

IN13123-189 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

யதிவா	அல்லது
விந்ஞுதலம்	விந்து வடிவாவது உத்பல வடிவாவது செய்யலாம்.
கூஞ்ஜெரு	ஸ்வஸ்திகாதிக்கு வெளியில் மிகுந்த பதங்களோ டுள்ளிருக்கும் நான்கு பதங்களினுலே
ஆஸாணி	எட்டு த்வாரங்கள் செய்யவேண்டும்.
ஸஸ வஜாஸ திகீ	ஈசாந மூலியும் நிருதிமூலியும் முறையே
விதயிஹரிஹ்ஸாநம் (ஸ்யாஸ்)	ப்ரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு ஸ்தாநமாகும்.
(ஹ்ரீம்) ஜமநெ ஜ	இப்படிச் செய்யு மண்டலமானது ம்ருகேந்த்ராகமத்திற் சொல்லிய
வஸம(ஸ்யாஸ்)	புராகார மண்டலமாகும்.

நாத்பர்யம்.

நடு பத்மத்திற்கு வெளியில் எட்டுபதத்தில் ரேகை காத்ரம் வீதி செய்யுமிடத்து, மூன்றுபதம் வரையில் முறையே வெளுப்பு சிவப்பு கறுப்பு வெளுப்பு ஆக நான்கு ரேகைசெய்து, மற்ற ஐந்து பதங்களினுலும் நான்குதிக்கிலும் மூலிகளிலும் காத்ரமும் வீதியும் செய்யவேண்டுமென்றறிக.

அப்பால், பதினுறு பதங்களி லிரண்டுபத விசாலமாய் எட்டுப்பத நிளமாய், இருபக்கமும் அருகாலுக்காக விரண்டு

பதம் விட்டு, நான்குதிக்கிலு மிரண்டாக எட்டுத்வாரம் செய்யவேண்டும்.

அப்பால், ஏழேழு நாற்பத்தொன்பது பதங்களினுல் கமலங்கள் செய்யவேண்டுமென்னுமிடத்து:—ஏழுபத அளவாகக் கமலத்தைச் சொன்னபடியால், கிழக்கு மேற்கு திக்கிலிருக்கும் கடிக்கமலம் வடபுறம் நீண்டதாகவும், தெற்கு வடக்கு திக்கிலிருக்கும் நடுக்கமலம் கீழ்ப்புறம் நீண்டதாகவும் செய்யவேண்டுமென்றறிக.

அப்பால் கமலத்திற்கு கடியிலிருக்கும் பதங்களினுலே எட்டுத்வாரங்கள் செய்யவேண்டுமென்னுமிடத்து த்வாரத்திற் கிருபுறமும் கண்ட வுபகண்டங்களுக்காக மூன்றிலொரு பங்கு விட்டு ஒருபங்கினுல் எட்டு த்வாரங்களும் செய்யவேண்டும். வடக்கு த்வாரத்திலும் இப்படியே செய்யவேண்டுமென்றறிக.

அப்பால் லோகபால அஸ்த்ரபூஜை செய்யும் எட்டுப்பதங்களிலும், நான்குபதத்தால் நான்குபக்கமும் வீதிசெய்யவேண்டும். ஈசாகமூலியும் நிருதிமூலியும் ப்ரம்ம விஷ்ணுக்களுக்கு ஸ்தாகமாகு மென்னுமிடத்து:—மூலியென்ற உபசாரவார்த்தையாதலால், ஈசாகத்திற்குத் தெற்கிருக்கும் பதத்தில் பத்மத்திற் கிடமாகும், நிருதிக்கு வடக்கிருக்கும் பதத்தில் சக்ரத்திற் கிடமாகும், அந்த பத்ம சக்ரங்களுக்கு மேலும் கிழும் மூறையே ப்ரம்ம விஷ்ணுக்களை பூஜிக்கவேண்டுமென் றறிக. இப்படிச்செய்வது புராகார மண்டலமென்று ம்ருகேந்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. (நுக-கூ)

அவதாரிகை.

கௌரீலதாகார லிங்கமென்னு மண்டல விசேஷத்தைக் கூறுகின்றார்.

IN13123-190 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சூக — ஸ்லோகம்.

ஸ-ஸ்ரீஸ்ரீ ஸவஷஷ்டாதிகே ரூஹயதோ
மளரீஸதா ஸாஹ்வயம் தீஜ்யே வெஷ்டவிம்ஸே விதிக்ஷ-
வஸ்விம்ஸே ஹ-ஸ்தகாம வைஜாநி நயேஸ்ஸ। ஸ்ரீ
வட்ட ஸரோஜ கண கமலம் வீதம் கரோ திக் விம்ஸே
வஷ-ட்டா ஹ-ஸ்ரீ விம்ஸே கோணகயே ஸ்ரீதே ஹ-ஸ்ர
ஸ்ரீதே விம்ஸே ஸ்ய-ஸ்தகாம॥

வ ஞ் ஜ ஷ ழ.

ஸ-ஸ்ரீஸ்ரீ - ஸவஷஷ்டாதிகே - உஹயதோ -
மளரீஸதா ஸாஹ்வயம் - தீஜ்யே - வெஷ்டவிம்ஸே - விதி
க்ஷ-வஸ்விம்ஸே - ஹ-ஸ்தகாம வைஜாநி - நயேஸ்ஸ -
ஸ்ரீம் - வட்ட ஸரோஜ கண கமலம் - வீதம் - கரோ -
திக் விம்ஸே - வஷ-ட்டா ஹ-ஸ்ரீ விம்ஸே - அ-ஸ்கோண
கயே ஸ்ரீதே - ஹ-ஸ்ரீஸ்ரீதே - விம்ஸே - ஸ்ய-ஸ்தகாம.

(இதன் பொருள்.)

உஹயதோ	கிழக்கு மேற்காகவும் தெற்கு வடக்காகவும் மிருபக்கமும் போடப்பட்ட
ஸவஷஷ்டாதிகே	பதினேழு பதினேழு
ஸ-ஸ்ரீஸ்ரீதே	மூற்களினலே

(ஷோடஸ வதீ கரிதே)	பதினெறு பதமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட
க்ஷேத்ரே	க்ஷேத்ரத்தில்
தீஜ்யே	நடுவில்
வெஷ்டவிம்ஸே	நான்கு பதங்களினலும்,
விதிக்ஷ-வஸ்விம்ஸே	நான்கு மூலைகளிலும் நான்கு பதங்களினலும்,
ஹ-ஸ்தகாம வைஜாநி	ஐந்து பத்மங்கள்
நயேஸ்ஸ	போடவேண்டும்.
வஷ-ட்டா ஹ-ஸ்ரீ விம்ஸே	ச-சு-ச-உ-ச-சு இந்த லக்கமுள்ள
திக் விம்ஸே	நான்குதிக்கிலுமிருக்கும் பதங்களினலே
கரோ	முறையே
ஸ்ரீம்	ஸ்ரீங்கமும்,
வட்ட ஸரோஜ	பட்டிகையும், பத்மமும்,
கண கமலம்	கண்டமும், கமலமும்,
வீதம்	பீடமும்
நயேஸ்ஸ	செய்யவேண்டும்.
கோணகயே ஸ்ரீதே	நான்கு மூலைகளிலு மிருக்கும்
ஹ-ஸ்ரீஸ்ரீதே	ஐந்து

IN13123-191 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வலெஞு	பதங்களினுலே
ஙதாஸயூஸ்	லதாகாரங்களாகும்.
(ஹூம்)	இப்படிச்செய்யு மண்டலமானது
மளரீலதா ஸா	கௌரீலதாகார லிங்கமென்னும்
ஹயம்	பெயருள்ளதாகும்.
	தாத்பர்யம்.

வெளிப்படை. (சுக)

அவதாரிகை.

சுபத்ரமென்னு மண்டல லக்ஷணஞ் சொல்லுகிறார்.

சூஉ—ஸ்ரொகழி.

கூஷெதை ஸுஹு வதீகூயதெ மூஹவலெஞு
உலெயு ஸிதம் வஜ்ஜம் கூயடூரஸ் கொண அதஷு
யெஷ்ஸிவதலெகெஞு ஸ்வணடுவ்ஹாஞு ஸ்வஸ்திகாஞு திக்ஷா
திகூயவலெ ஷ்வயொ ஙயலெயெ யிடுஜ்ஜாதி வீராதி
தலெஷம் ஸிஜுஜொ விலொவயு ஙதஷுலம் ஹஜ்ரம்
ஸுவ்வுவும் வடுஜுழி. *

வதலெஹுழி.

கூஷெதை - ஸுஹு வதீகூயதெ-மூஹவலெஞு-
உலெயு - ஸிதம் - வஜ்ஜம் - கூயடூரஸ் - கொணஅதஷு
யெ - இஷ்ஸிவதலெகெஞு - ஸ்வணடுவ்ஹாஞு - ஸ்வஸ்தி
காஞு - திக்ஷா - சூதிகூயு வலெஷஷு - சுயொ - ஙயல

லெயெ - ஸிஜ்ஜாதி - வீராதி - தலெஷம் - ஸிஜுஜொ-
விலொவயும் - சுதஷுலம் - ஹஜ்ரம் - ஸுவ்வுவும் -
வடுஜுழி. *

(இதன்பொருள்.)

ஸுஹு வதீகூயதெ	கிழக்கு வடக்கு பன்னிரண்டுதாலி ட்டுப் பதினெருபதமாகச் செய் யப்பட்ட
கூஷெதை	சூஷேத்ரத்தில்,
உலெயு	நடுவில்
மூஹவலெஞு	ஒன்பது பதங்களினுலே
ஸிதம் வஜ்ஜம்	வெண்ணிரமாக பத்மம்
கூயடூரஸ்	போடவேண்டும்.
கொண அதஷு யெ	நான்கு மூலைகளிலும்
இஷ்ஸிவதலெகெஞு	பதினெறு பதினெறு பதங்களினுலே
ஸ்வணடுவ்ஹாஞு	பொன்னிறங்களாக
ஸ்வஸ்திகாஞு (கூயடூரஸ்)	ஸ்வஸ்திகாகாரம் செய்யவேண்டும்.
சுயொ	அதன்பின்பு [ம்
திக்ஷு	கிழக்குமுதல் நான்கு திக்குகளிலு
சூதிகூயு வலெஷஷு	பன்னிரண்டு பதங்களில்

IN13123-192 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

மயலயெழு வீ ஏ ஹி ஜிஜா நிஅ	ங-க-ங-க-ஆகிய பதங்களினுலே முறையே பீடங்களும் லிங்கங்களு ஞ் செய்யவேண்டும்.
கஹொஷம் விளுஜஜு விலொவும் (ஹம்)	அப்பால் மிகுந்தபதத்தை வேறுவர்ணமா யிருக்கும்படி கடைக்கவேண்டும். இப்படிச்செய்யு மிந்த மண்டலமா னது
சுகஷுஅம் ஸஷவஎவஷும் ஹஜ்ஜம் வஷுஸம	ஒப்பற்ற சுபத்ரமென்னு மண்டலமாகும்.

தாத்பர்யம்.

வெளிப்படை. (கஉ)

அவதாரிகை.

உமாகாந்தமென்னு மண்டலத்தி லிலக்கணங் கூறுகின் றார்.

சுங—ரொகழ்.

ஆகிஃஸஸ வஹஹாஜிகெஅ நஙிநம நிலெய ஏத-ஷஷ்ஹிஃ-கஹ்வாஹெய கிவலிஹெஃ வீம ஈப கநிகெந்ரிகந வீயிஹஷுஸிஸ். திக்ஷ-ஆர ஈஷி ஜிலெய ஸ-ஹயகிகா வாஅவலிரெ வஷுஷ்ய-கீ ஜிஜ்ஜம் ஸாஹய வலிஹந வியிசிதர ஹ்ருதயம் ஹய-ரோ காஹகழ் ॥ *

வஹ ஹெஅழி.

ஆகிஃஸஸ - வஹஹாஜிகெ - அ - நஙிநம - நிலெய - ஏத-ஷஷ்ஹிஃ - கஹ்வாஹெய - கிவலிஹெஃ - உ.வீம - சுப - கத்ர - ஸனகெந - வீயிஃ - ஹஸிஸ - திக்ஷ-ஆர - ஜிஷிஜிலெயெ - உஹயகஃ - வாஅவலிரெஃ - வஷுஷ்ய-கீ - ஜிஜ்ஜா - ஸாஹயவலிஹந - வீயிஃ - உதர ஸ - ஹித்ரம - ஹ்ரி-உரோகாஹகழ். *

(இதன்பொருள்.)

ஆகிஃஸஸவஹ ஹாஜிகெ (திக்ஷகித்ர)	மூப்பத்திரண்டி பதமாகச் செய்ய ப்பட்ட சேஷத்ரத்தில்
நிலெய	நடுவில்
ஏத-ஷஷ்ஹிஃ நஙிநம	சுத - பதங்களினுலே பத்மமும் போட்டு,
கஹ்வாஹெய கிவலிஹெஃ	அதற்கு வெளியில் மூன்று பதங்களால்
வீயிம	நான்கு பக்கமும் காத்திரத்தோடு கூடிய வீதி பிடஞ்செய்து;
சுபகத்ர ஸனகெந ஹரிஸ்வீயிஃ திக்ஷ-	பின் பந்தபிடசமீபத்தில் ஒரு பதத்தினுலே பச்சைவர்ணமாக வீதிசெய்து, [ம் கிழக்குமுதல் நான்கு திக்குகளிலு

IN13123-193 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஜிஷ்ஹயெஃ உ-பதவகலம் எ-பத நிகளத்தில்
கச-பதங்களினுலே

ஹாரம் நான்கு த்வாரஞ்செய்து

உஹயதஃ த்வாரத்திற் கிருபுறமும்

வாஹா வஷெ வஜுரயஷ்ஷ சு-சு-ச-உ-ச-சு ஆகிய இப்
பத ப்ரமாணங்களாக முறையே
செய்யப்பட்ட முன் சொன்ன
விங்க பட்ட கமல கண்ட கமல
பீடங்களோடு கூடிய

விஹ்ம விங்காகாரஞ் செய்து,

வாஹயவஜெந அதற்கு வெளியி லொரு பதத்தி
னுலே

வீயிஃ வீதிசெய்யத்தக்கது.

ஹதாஸ மற்றப் பதமெல்லாம்

விதஃ பலவர்ணமாய்

(ஸ்யாஸ்) இருக்கவேண்டும்.

(ஹ்ரம்) இப்படிச்செய்யு மிந்த மண்டலமா
னது

உசாகாதகம் உமாகாந்தமென்னும் பெயருள்ள
மண்டலமாகும்.

வெளிப்படை. சாத்பர்யம்.

(கூங)

அவதாரிகை.

ஸ்வஸ்திக மண்டலத்தி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

சூச—ஸ்லோகஃ.

ஸ்யாஸ் ஸ்வஹ்ரிகம் வெஹ்ரி வஜ்ரஷ்ட மொஸாஸ்
கொணாஸ் ஸமாஸ்ரஹ்ரு வஜ்ரதயெஷ்ட | ஜ்ரஹ்ரு கொ
ஷ்டாஸ்ர வஜ்ரந வெஜ்ரகொஷ்டாந்து விலொவ்யாஸ்ரு
வஜ்ராதி வெவஃ ॥ *

வஜ்ரவ்ரஜ்ரஃ.

ஸ்யாஸ் - ஸ்வஹ்ரிகம் - ய - ஹ்ரிவஜ்ரஷ்ட - ய-
மொஸாஸ் - கொணாஸ் - ஸமாஸ்ரஹ்ரு - வஜ்ரதயெ
ஷ்ட - ஜ்ரஹ்ரு கொஷ்டாஸ்ர வஜ்ரந - வெஜ்ரகொஷ்டாந்து-
விலொவ்ய - சுரஹ்ரு வஜ்ராதி - ய - வஸவஃ. *

(இதன்பொருள்.)

ஹ்ரிவஜ்ரஷ்ட கிழக்கு வடக்குப் பதினேழு ரேகை
களினு லேற்பட்ட பதினறு
பதங்களில்

மொஸாஸ்கொ ஈசாநமூலே தொடங்கி, கிழக்கே
ணாஸ்ரஹ்ரு
வஜ்ரதயெஷ்ட தெற்கு முகமான பதங்கள் மூன்
றில்

IN13123-194 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஈஶ்வரகோஷ்டா கிவஷ்டஸ	நடுவிலிருக்கும் நான்குபதங்களுக் குள்ளே மூன்சொன்ன மூன்று பதத்தை யடுத்திருக்கு மொரு பதத்தோடு சேர்த்து
வேஷ்டகோஷ்டாநு விலோவது	நான்கு பதங்களை துடைத்து;
சதுரஷ்டாநிஶ	மற்ற மூன்று மூலைகளி லிருக்கும் பதங்களையும்
வாஸ்வம் வாஸ்திகம்வ்யாஸ	இப்படியே துடைக்கில் ஸ்வஸ்திகமென்னுமண்டலமாகும்.

தாத்பர்யம்.

மற்ற மூன்று மூலைகளிலும் பதங்களைத் துடைக்கும் விதி யாவது:— அக்நிமூலை தொடங்கித் தெற்கே நிருதி மூகமான மூன்று பதங்களில் அதற்குச்சரியான நடுப்பதத்தோடு சேர்த்த நான்குபதங்களையும், நிருதிமூலை தொடங்கி மேற்கே வாயுமூக மான மூன்று பதங்களில் அதற்குச் சரியான நடுப்பதத்தோடு சேர்த்த நான்கு பதங்களையும், வாயுமூலை தொடங்கி வடக் கே கிழக்குமுகமான மூன்று பதங்களில் அதற்குச் சரியான நடுப்பதத்தோடு சேர்த்த நான்கு பதங்களையும் துடைக்கில் ஸ்வஸ்திகமண்டல மேற்படி மென்றவாறு. (சுச)

அவதாரிகை.

சண்டேஶ்வர பூஜைக்காக நிரூபகமப்படி டங்கமென் னும் பெயருள்ள அர்த்தசந்த்ர மண்டலத்தி லிலக்கணஞ் சூ றுகின்றார்.

சூத்ரம்—ஶ்லோகம்.

க்ஷேத்ரே வேஷ விஹாஜிதே யகதிஃ வ்ராவீ நூ-ஹாமம் நரவைநூவை ஹாமயுதரஜ ஞயிவ தெ ரவை-நூ-ஶிகேஃ-வழி। கூரகூவாயை-ஃ ஶி வஹா மஷஞ்-வரிதஃ வஷ்டஸ்-ஸளதெ வஹம் வ்ர தம் தீர்ணி யதெநரவைஸ கூஶம் சுணவ்ய டூஜ்ஜிதழி.

பதச்சேதம்.

க்ஷேத்ரே - வேஷ விஹாஜிதே - சுயிகம் - ஈதஃ வ்ராவீ - ஊந்-ஹாமம் - நரவைஸ் - தெவை - ஹாமம் - சுயுதரஜஞ - சயிவதெஷ்டஃ - கூவை-நூ-ஃ - சுஷேஃ-ஃ வா-கூகூவா - உளவ்ய்ட - ஶிவஹா - மஷம்-தஞ்-வரி தஃ-வஷ்டஸ்-தஞ் - ஸளதெ - வஹம்-வ்ரதம்-தீர்ணி-யதெ-நரவைஸ் - சுகூஶம் - சுணவ்ய-டூஜ்ஜிதழி.

(இதன்பொருள்.)

வேஷவிஹாஜிதே	கிழக்கு வடக்கே ஐந்து நாழிட்டு நான்குபதமாகச் செய்யப்பட்ட
க்ஷேத்ரே	க்ஷேத்ரத்தில்,
ஈதாயிகம்	மறுபடி யொருபத வரிசை
வ்ராவீ	யதிகமாகக் கிழக்கே
ஊந்-ஹாமம்நரவைஸ்	ஒருபாகம் கூட்டவேண்டும்.

பின்பு
நடுவி விரண்டுபத அளவு
த்யாகஞ் செய்யா நின்றுகொண்டு
அதிக பதங்களோடு
உள்முகமான
அர்த்த சந்த்ராகார மண்டலத்தை
செய்து,
அதற்குமே லிரண்டுபதத்தை

கண்டமாகச் செய்து,
வெளியிலதிக பதத்திற் கப்பால்
நான்கு பக்கமும்
வீதி செய்யத்தக்கது.
பின்பு வடக்கே நடுவிலிருக்கு
மொருபதத்தில்
வ்ருத்தாகாரம்
மூன்றுசெய்து
தெற்கே ஒருபதத்தில்
பத்மாகாரஞ் செய்யவேண்டும்.
இப்படிச்செய்யு மிந்த மண்டலமா
னது
சண்டேச்வர பூஜைக்காக

பூர்வபக்ஷம் டங்கமென்னப்பட்ட அர்த்தசந்த்ர மண்டலமென்று கிரணாகமம் மதமாயிருக்கின்றது.

தாத்பர்யம்.

வெளிப்படை. (சூ)

அவதாரிகை.

இதுவரையில் மண்டல விலக்கணங் கூறி மேலுள்ள ஸ்லோகங்களிலுலே சமய விசேஷ தீக்ஷாவிதியை ம்ருகேந்த்ராதி ஆகமப்படிக் கூறுகின்றார்.

சூசூ—ஸ்லோகம் 1.

வ்ருத்தாகாரணமே கமலயுதே வஸ்வாவ்ருத்தே சிஷ்யே வஹ்நிஸ்தே பூர்வாக்ஷே ஸகலாத்மகே விதிவதே ஹ்ருத்பத்மகர்ணாயதே। உத்தீர்வ்யாஸகமேஷு வர்துலஹ்ருதி ஸ்தாஸ்வஸ்ரயே வஸ்வஸ்ரே வஹ்நிஸ்தகம் நிஜநயாஸ வடாகதி வ்ருத்தமே யோ ஹ்ருதயாதி வஷ்டகரளே ॥ *

வ்ருத்திச்சேதம்.

வ்ருத்தாகாரணமே - கமலயுதே - வஸ்வாவ்ருத்தே - சிஷ்யே - வஹ்நிஸ்தே - பூர்வாக்ஷே - ஸகலாத்மகே - விதிவதே - ஹ்ருத்பத்மகர்ணாயதே - உத்தீர்வ்யாஸகமேஷு - வர்துல-

IN13123-196 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹ்ரூ ஹ்ரை - வஂவ்ரூ ஸ்ரூ - வஜ்ரிஜை ரூ - சஂ-ஜ்ரை ரூ ஸ்ரூ ஹ
வடுகஜி வஜ்ரநம் - சூ ரை ஸ்ரை - ஸ்ரை ஹ்ரூ - சூதவ-ஷ்ஷ-வ்
கூரள .

*

(இதன்பொருள்.)

இவ்விடத்து முதல்மண்டப பூஜாதிகளைச் செய்து பின் சிஷ்யனை மேற்குவழியால் மண்டபத்தில் வரவழைக்க வேண்டுமாதலால் அவை செய்புமாறு- மண்டபத்தை லக்ஷணமாகச் செய்தபின்பு குருவானவர் நித்யமான ஆந்திக மிரண்டையுஞ் செய்து சாயந்தரம் சாயம் சந்தியையும் விசேஷ சந்தியையும்; அதாவது:— மூலமந்த்ர முதலானவையால் வித்யாவித்தியேஸ்வரர்களுக்கும் தத்வ தத்வாதிபதிகளுக்கும் மற்றுமேகந்திரத்திற் சொல்லிய விதிப்படி தர்ப்பணஞ்செய்வது. இவ்விரண்டையும் முடிந்தபிற்பாடு சிவ சூர்யபூஜை த்வாரபூஜை த்வாரபாலபூஜையாக சாலையில் விக்நத்தைப் போக்குதல் பூதசுத்தி அஸ்த்ரிம்சத்கலா ந்யாஸ பூர்வமாகத் தன்னிடத்தில் சிவ ஆவாஹநம் மண்டலாதிக ளைக்நிற்கும் அதிஷ்டாதாவாகச் சிவனை யொன்றுகச் செய்தல் பஞ்சகவ்ய சாதநம் அதனுலே யாகமண்டப ப்ரோக்ஷணம் விகிரமிசைத்தல் யாகேஸ்வர பூஜை வர்த்தநிபில் பாசுபதாஸ்த்ர பூஜை லோக பாலகருக்குச் சிவாஞ்ஞை செய்தல்:— வர்த்தநீ=சிவகும்பங்களைச் சுற்றுதல், ஞானகட்கம் ஸமர்ப்பித்தல், விக்நேஸ்வர குருபூஜை செய்

தல், மண்டலத்தில் ஸகல அத்வாக்களையும் வ்யாபித்திருக்கின்ற சிவனை யாவாஹித்தல், பஞ்சாவர்ணபூஜை, அக்நிகார்யம், சிவவக்த்ர அக்நி வக்த்ரங்களுக்குச் சந்தாநம், மூலத்தினுலே சிவதர்ப்பணம், ப்ரம்மாங்கங்களுக்குத் தசாம்சாஹுதி, துர்நிமித்தசாந்தி, சிஷ்ய ப்ரவேசாஹுதி, ஸ்தாலிபாகம் மூன்று பாகஞ் செய்தல், சிவப்பிராய்த்தனை, அநுக்ரஹஞ் செய்தல் என்னுமிந்த ஸகல கர்மங்களையுஞ் செய்தபின்பு மண்டபத்திற்கு வெளிபில்வந்து, குரு வடக்குமுகமாக இருந்துக்கொண்டு, சிஷ்யனை வரவழைக்கவேண்டும்.

ப்ரதக்ஷிணை	மண்டபத்தின் மேற்கு வாசற்படிக்கு வெளியில் மண்டபாபிமுகமாகக் கோமயத்தால் அஸ்த்ரமந்த்ரத்தால் சவுக்கமாக மெழுகப்பட்ட மண்டலத்தில்
கவசம்	சிஷ்ய முகத்திற் கநுகூலமாக அல்லது கிழக்குதுனியாகப் போடப்பட்ட தர்ப்ப புஷ்பாக்ஷதைகளோடு கூடிய ப்ரணவாசநத்தில்
சிஷ்யம்	சிஷ்யனை
ஸம்ஸ்தாபய	நிறுத்தி,

இவ்விடத்துக் கிரணகமவசநப்படி குரு கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு, ஸ்நானஞ்செய்து, வெள்ளை வஸ்திர மிரண்டு தரித்து

IN13123-197 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

உபவாசத்துட னிருக்கின்ற பரீக்ஷிக்கப்பட்ட சிவபக்
தனை சிஷ்யனை; புபுக்ஷுவாகில் கிழக்குமுகமாக
வும், முமுக்ஷுவாகில் வடக்குமுகமாகவும், நெரித்த
தேகமுள்ளவனுக ப்ரணவாசனத்தில் நியத்தியவனு
க்கு வலப்புறத்தில்தா னிருக்க வேண்டுமென்று கரு
த்து. அதன் பின்பு

வெஹாஉஷ்வும் பாதந்துடங்கி ஶிரஸ்பர்யந்தம்
வெதாக்ஷ்ய ப்ரோக்ஷணஞ்செய்து,

இவ்விடத்து சிஷ்யஸ்நான நிமித்தமாக ஹ்ரும்
படந்தாஸ்த்ர மந்த்ரத்தினாலே ப்ரோக்ஷணஞ் செய்
யவேண்டியது. அவன் முமுக்ஷுவாகில் பதாதியாக
வும், புபுக்ஷுவாகில் மூர்த்தாதியாகவும் புரோக்ஷிக்
கவேண்டும். இப்படியே மற்ற நிரீக்ஷணாதி ஸம்ஸ்கா
ரங்களிலுங் கிரம மறியவேண்டுமென்று கருத்து.

ஸுதாஸ்த்ரேண அஸ்த்ரமந்த்ரத்தைச் சொல்லிப்ப
ஸ்மத்தினாலே ஹ்ருதயத்தில் தாட
நஞ்செய்து,

வீக்ஷ்ய ப்ராஸாத மந்த்ரத்தை யுச்சரித்து
நேத்ர த்ருஷ்டியால் நோக்கி,
பஸ்மஸ்நானஞ் செய்யும்பொரு
ட்டு அஸ்த்ரமந்த்ரத்தை யுச்சரி
த்து

ஸுஷிரேஷு விபூதிகளினாலே

கே சிரஸில்
கூஹ்ய அப்யுக்ஷணஞ்செய்து;

இப்படி நிரீக்ஷணம் புரோக்ஷணம் தாடநம் அப்
யுக்ஷணம் என்னு நான்கு ஸம்ஸ்காரங்களையு முறை
யே செய்யவேண்டுமென்று கருத்து. பின்பு

நாஸிகாயாம் நாபிமுதல் கீழே பாதம்வரையில்
கவசமிதி அஸ்த்ரமந்த்ரத்தினாலே அபிமந்தி
ரிக்கப்பட்ட தர்ப்பங்களினாலே
ஆவ்ருத்ய அகமர்ஷண ஸ்நானத்திற்காக மூ
ன்றுதர முல்லேகநஞ்செய்து,
வாஸ்து அப்படியே மேலுஞ்செய்து,

என்முல் நாபிக்குமேல் சிரஸ்வரையில் அஸ்த்ர
மந்த்ரத்தைச் சொல்லித் தர்ப்பாக்ரங்களினாலே மார்ஜ
நத்திற்காக மூன்றுதர முல்லேகநஞ்செய்து என்று
கொள்க. இப்படிச்செய்வது முமுக்ஷுவிஷயம்.

புபுக்ஷுவாகில்-முதல் நாபிக்குமேலும் பின்பு
நாபிக்குக் கீழு முல்லேகநஞ் செய்யவேண்டுமென்
றுமிக. பின்பு சிஷ்யனுக்குச் சகலகுண முண்டாகும்
பொருட்டு அஸ்த்ரமந்த்ரத்தை யுச்சரித்து

ஹ்ருதய ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில்
வஷட்கார நன்முக ஸ்பரிஸஞ்செய்து, அங்கே
யே மூர்த்தி மந்த்ரத்தினாலே ஆ
வாஹ்ய

IN13123-198 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஞ்ஜுஜ ருகம் ந்யாஸஞ்செய்து:

அந்தச் சிஷ்யனைச் சிரஸ்முதலாகவாவது பாத முதலாகவாவது துவக்கிச் சகளீகரணஞ்செய்தமாக

ஜ்ஞாநாஸம் (கூகூா) சம்ஹிதாமந்த்ர ந்யாஸஞ் செய்து, அஸ்த்ரத்தினாற் ப்ரோக்ஷித்து, கவசத்தினா லவகுண்டநஞ் செய்து, மூலத்தினா லபிமந்த்ரிக்கப்பட்ட

(ஸ்ரீ கூ) வஷட் ஹ்ருதயம் வெள்ளாவஸ்த்ர மிரண்டினாலே பாகிகளைப் பாராமைக்காக நேத்ர மந்த்ரத்தைச் சொல்லி

சக்ஷி ஸ்தாநம் (கூகூா) கண்களை மூடி,

கூர்மாய அதன்பிறகு

ஸ்தவ-ஸ்ஸ அஞ்சலியில் புஷ்பம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற

ஸ்ருஸமர்ஹயே கைகளைப் பிடித்தழைத்துக்கொண்டு, (சுசு)

ஸுஸ—ஸ்ரோகஞ்ச

மஹா ஹ்ருதயாய வஷட் ஹ்ருதயாய நமஹ ஸ்வாஹா ஸிகாயை வஷட் ஹ்ருதயாய நமஹ ஸ்வாஹா கவசாய ஹும் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட் அஸ்த்ராய பட் ஹ்ருதயாதி விஷயா-ஸ்ஸ்ரீ-பரஞ்ஜ்யோதிர்-ரஸோ-ரஸாத்மகஸ்ஸ்ரீ-ஸிவவக்ர-ஸுர்யாக்நயே-நம-வஷட்.

விஷயா ஸ்ரீ-ஹ்ருதயாநாம் ஸ்ரீகண்டேஸ ஸ்ரீ-ஸிவவக்ர ஸுர்யாக்நயே நம-வஷட்.

வ உ ஸ ஹ ழ.

மஹா - உக்ஷிணதோ - கூர்மஸம்ஸ்ரீ - கூர்மாய ஹ்ருதயாநாம் - ஸிவ-வக்ஷ-க்ஷேத்ரம் - கூர்ம-ஸிரஸ-வ-ஸ்ரீ - ஸம்வ்ருதஸ்ய - ஜ்ஞாநாத்மந - விஷயா - ஸ்ரீ - ஸிர-ஸ்ரீ-ஸிகாயை - தஸ்மை - தஸ்மை நமஸ்கரஸ்ரீ - ஸிவவக்ர-ஸுர்யாக்நயே - நம-வஷட்.

(இதன்பொருள்.)

உக்ஷிண தோமகூர்மாய (ஸ்ரீ வ்ருஷபாய) கூர்மஸம்ஸ்ரீ

உக்ஷிணமாக வந்து உள்ளே ப்ரவேசித்து, ஸ்வாமிக்கெதிரே யிருத்தல்.

இதுஸ்வாமிக்குந் தலைக்கும் வலப்புறத்தில் சிஷ்யனே யிருத்தலாகும். இவ்விடத்து ப்ராம்மண க்ஷத்ரியர்கள் வலப்புறத்திலும், வைஸ்ய சூத்ரர்கள் இடப்புறத்திலு மிருக்கவேண்டுமென்று கொள்க.

கூர்மாய அதன்பிற்பு

ஹ்ருதயாநாம் நேத்ரபந்தத்தை விடுதல்.

கூர்ம பிற்பு

ஸிவெ சிவனிடத்தில்
வ-ஷ்ஷெஷவம் புஷ்பம் ஸமர்ப்பித்தல்.

இது சிஷ்யன் சமர்ப்பிக்கவேண்டியது. இவ்விடத்துக் காமிக வசநப்படி புஷ்ப சமர்ப்பணமான பின்பு நேத்ரபந்தம் விடவேண்டுமென் றொருபகூம். க்ரியா க்ரமத்திற் சொல்லியபடி நேத்ர பந்தத்தை விட்டு புஷ்ப ஸமர்ப்பணஞ் செய்துவைத்து ஸ்வயி தர்சநம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்று மொருபகூ முண்டென்றறிக.

கூழு அப்படி புஷ்பம் ஸமர்ப்பித்தபின்பு ஈசாநாதி மந்த்ரங்களினுலே ப்ராம்மணாதி வர்ணக்ரமமாகச் சிவதேவகணந்தமாக

சூண-ஹாக சிஷ்யனுக்கு நாமதேயஞ்செய்தல்.

அதாவது--சமர்ப்பித்த புஷ்பம் மண்டலத்தில் சிவனுடைய ஈசாநமுகத்தில் விழுந்தால் ப்ராம்மண சிஷ்யனுக்கு ஈசசிவனென்றும், க்ஷத்ரியனுகில் ஈசதேவனென்றும், வைச்ய சூத்ராராகில் ஈசகணனென்றும்; தத்புருஷமுகத்தில் விழுந்தால் ப்ராம்மணாதி க்ரமமாகத் தத்புருஷசிவன் தத்புருஷதேவன் தத்புருஷகணன் என்றும்: அகோராதிகளுக்கு மிப்படியே அகோர சிவனென்பது முதலாகவும், ஹ்ருதயாதிகளிலானுல் ஹ்ருதய சிவனென்பது முதலாகவும், ஸ்த்

ரிகளானுல் சக்தியந்தமாக ஈசசிவசக்தி ஈசதேவசக்தி ஈசகணசக்தி அல்லது ஈசசிவி ஈசதேவி ஈசகணி என்று மிதமுதலாக ஆகித்து நாமகரணஞ் செய்யவேண்டுமென்று கொள்க. பின்பு சிவனுக்குந் தனக்கும்,

வ-ஷ்ஷ் எதிரே ஸ்வாமிக்கு வலப்புறத்தில் ப்ரணவாசந மண்டலத்தில்

ஸம்வெஷநம் சிஷ்யனே உட்காரச்செய்தல். பின்பு அஸ்த்ர மந்த்ரத்தைச் சொல்லிப் புஷ்பத்தினுலே தாடனஞ் செய்யப்பட்ட

கல்ஸி அந்தச்சிஷ்ய ஹ்ருதயத்தில், கமல கர்ணிகையில் ஆத்ம மந்த்ரத்தைச் சொல்லி ஸம்ஹார முத்ரையினுலே

ரக்ஷாவிதாநம் அவனுடைய சைதந்யத்தை நிரோதித்து ரக்ஷித்தல்.

ஹஜ்ர நிவிர்த்தியாதி மந்த்ரங்களினுலே

ஹ-ஷ்ஷ விஷயாஸ-ஷ்ஷிஜ் பூதசுத்தி செய்தல். அதுவே ஆப்லாவநம்.

ஹந-ஷ்ஷ நாம்ஷ்ஷி ஜ்ஜிஜ் மந்த்ரந்யாஸஞ் செய்தல். அதுவே சகளீகரணம்.

கஸ்ஷ கெ அந்தச் சிஷ்ய மஸ்தகத்தில்

ஸஸ்ஸகஸ்ஷிஜ்ஜி சிவஹஸ்தம் வைத்தல்.

IN13123-200 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அதாவது:—குரு தன்வலக்கையை தேஜோரூபமாக த்யாநித்துச் சிவஹஸ்தமாக்கி, மூலமந்த்ரத்தை லயாந்தமாக வுச்சரித்து, பாசஸமூஹம் நீங்கினதாக நிஷ்கத்து, சிஷ்ய சிரஸில் வைத்தலாகும். அப்படிவைத்துச் சிவமந்த்ரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு சரீரமுழுதும் ஸ்பரிசிக்க வேண்டும்; இதுதான் சிவஹஸ்தம் வைத்தலென்பர். இப்படிச் சிஷ்யனை ஸ்வாமிக்கெதிரே யிருத்தல் முதல் சிவஹஸ்தம் வைத்தல்வரையில் இந்தக் கிரியைகளையெல்லாஞ் செய்து, பின்பு

வஹ்நி	மறுபடியும்
கம்	அந்தச் சிஷ்யனை
ஸிவவஜ்ர	மண்டலத்திலும் கும்பத்திலும் ஆவாஹித்த சிவமூர்த்திகளை
கஜாவயெஸ	பூஜிக்கவேண்டும்.

செய்விக்குமாறு:—சிஷ்யனுடைய வலக்காதில் குரு மந்த்ரோபதேசஞ் செய்து, அவனைக் கொண்டு ஸ்வாமிக்கு அர்ச்சனையும் ப்ரணமமுஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றவாறு. ப்ரணமம் - நமஸ்காரம். (கூள)

கூஅ — ஸ்ரீகரி.

கஸ்ணாமெயக ஹஸ்மெ ஸ்ரீகிரமயா ஹெஸ்ண நாயீஸ்ரீகி ஹெஸாஹொ ஹிஸ்யஸ்ணஸ்ரீ ஸவாத ஹவநம் ஹிஸ்ணா ஹஸ்தீநாம் ஸகரி! உகிரிஸ்ரெவஹி ஹெஸ்ரு ஹிஷ்ஸ்ரீகிரமயா வாமீஸ வகஜாஹிமா ஸிஷ்யெவ்ராக்ஷண காலநாதஸ மகிஸ்ரீகி ஹெஹிமாயாவஸ்ரீ ॥ ✻

வஹ்நிஜ்வாலாஸமாயுக்தம் ஸ்வாத்மாநம் ஸிவரூபிணம்
த்யாத்வா மூலேந மந்த்ரேண ஸகலீகரணம் சரேத் ॥ ✻

(இதன்பொருள்.)

கஸ்ணாமெயக	பின்பு குண்டத்திற்கு அக்நிதிக்கில்
ஹஸ்மெ	ப்ரணவாஸநத்தோடு கூடிய மண்
	டலத்தில்
ஸ்ரீகிரு	சிஷ்யனை ஸ்தாபித்தல். இதனுள் குரு கிழக்குமுகம் சிஷ்யன்வடக்குமுகமென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.
ஹயா	ஸ்தாபித்த பின்பு
ஹிஸ்ணா	தர்ப்பத்தினாலே
நாயீஸ்ரீகி	நாடீஸந்தானஞ் செய்தல்.

அதாவது:—மூலமந்த்ரத்தினால் அபிமந்த்ரிக்கப்பட்ட தர்ப்பத்தினாலியையாவது துணியையாவது

IN13123-201 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சிஷ்யனுடைய வலக்கையில் கொடுத்து, அதனுனியை யாவது அடியையாவது தனது ஹ்ருதயத்தில் கூட்டிக்கொண்டு, அந்தத் தர்ப்பத்தின் வழியாகத்தாமரைக் கொடி மூற்போன்ற சிஷ்யனது நாடியைப் பிங்கலையினுலாகர்ஷித்துத் தனது நாடியி விடையினுலே ப்ரவேசிப்பித்து, ஓன்முறைதாகப் பாவித்து; சிவமந்த்ரத்தைச் சொல்லி ரேசகத்தாலே வெளிப்படுத்தி, சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினுலே அவனுடைய ஹ்ருதயத்தில் ப்ரவேசிப்பித்து, அவனது ரேசகத்தாலே வெளிப்படுத்தி, தனது ஹ்ருதயத்தில் பூரகத்தாற் ப்ரவேசிப்பித்து, கும்பமண்டல அக்னிகளிலிருந்து சிவன்களோடு நாடீஸந்தானஞ் செய்தலாகும். பிண்பு நாடீஸந்தானத்திற்காக

ஹொஉ	மூல்முறைதாகச்செய்தல்.
உஉயிஉ	சிஷ்யமஸ்தகத்தில்
கணஹிஉ	ஸம்ஹிதா மந்த்ரங்களினுலே
ஸவாதஹவநம்	ஸம்பாதஹோமஞ்செய்தல். பிண்பு சிவஹஸ்தம் ஸ்த்ரமாகும் பொருட்டு விதிப்படி
உஉமாஹாதீநாம்ஸதம்	மூல மந்த்ரத்தினுலே மூறைதாகச் செய்தல்

இவ்விடத்து ப்ரம்மமாங்கங்களுக்குத் தசாம்ஸஹோமமும் பூர்ணாஹுதியுஞ் செய்யவேண்டுமென்றறிக. பிண்பு,

மொவஉநொஉ	சிவாதிப்ரம்ம பஞ்சக ஷடங்கமந்த்ரங்களே
உதிஉ	உபதேசித்தல்.
கூயா	பிண்பு மூலமந்த்ரத்தினுலே
நிஷ்டாகிஉ	மூற்றெட்டு ப்ராயச்சித்தாஹுதி செய்தல்.

இப்படியாக விந்தச்சிஷ்யனுஸ்தாபித்தல்முதல் ப்ராயச்சித்தாஹுதி வரையில் க்ரியைகளைச் செய்து சிஷ்யனுக்குச் சிவபூஜை செய்துவைத்து; அதுஷ்டிக்கவேண்டிய காரியங்களையு முபதேசிக்கவேண்டும்.

இதுவரையில் சமயதீக்ஷாவிதியாகும்.

கூயா	இதற்குமேல்

விசேஷதீக்ஷை செய்யுமிடத்து, முதல் சமயத்திற்குச் சொல்லியபடி யாகமுதலானவை சிஷ்ய ப்ரவேசம் சிவஹஸ்த ப்ரதானம் இவையெல்லாஞ் செய்தபிண்பு

கூமிமாதி	குண்டாக்நிபி லாதாரசக்தி ந்யாஸஞ்செய்து,
வாமீஸவஞாந	வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வரருக் காசநம் ஸமப்பித்து அதில், அவர்களையாவாஹனஞ்செய்து பூஜித்துத் தர்ப்பணஞ் செய்தல். இவையனை பிண்பு அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினுலே

ஸிஷ்ய ஸெ்வா சிஷ்யனுக்கு அப்புகூணஞ் செய்
கூணை தல். ஹ்ரூம்படந்தாஸ்த்ர மந்
த்ரத்தினுலே வகஷஸ்தலத்தில்
காயத புஷ்பத்தினுலே தாடனஞ்செய்தல்.
கூஹ்யமதி ஆதன் பின்பு செய்யுஞ் செய்கை
முறை
விஸு ஹோ மொ சைதன்யபேதத்தாற் செய்யுமுறை.
யா இவை யெல்லாவற்றையும்
வ்ரதி தனது ஹ்ருதயத்தில்
(கூயமுதி) செய்யவேண்டும்.

இதனுல் ஹ்ரூம்படந்தாஸ்த்ர மந்த்ரத்தினுலே பேதநமும், ஜ்யேஷ்டையினுலே வ்யோஜநமும், மறு படி ஆன்ம மந்த்ரத்தினுலே அங்குச முத்ரையினுலே உத்கர்ஷணமும், சிஷ்யனுடைய த்வாதசாந்தத்தில் சேர்த்தலும், பின்பு த்ருணுக்ரவிந்துரூபனாக ஜீவனைப் பாவித்தலும், ஆன்மமந்த்ரத்தால் ஸம்ஹார முத்ரை யினுலே லயக்ரஹணமும்; இவையெல்லாம் தனது ஹ்ருதயத்திற் செய்யவேண்டுமென்றதாயிற்று (சூ௮)

சூகூ—ஸ்ரோகழி.

ஸாத ஸாவபந ஸெ்வதந வஹ்நிஸிதோ வா
ஸீஸி மஹ்ஸ்ரஹ்நி மஹ்ஸ்ர ஸ்ரா தக வாவ வீக்ஷண
ஹ்ரூகம் வீஜாஸயா ஹாரதஸ்ரி யொவெந ஸ்ரஹ்வ
ஜெஹ்தொவி ஹவநம் ஸ்ரஹ்ரூாஸ்ர ஸொஹ்ஸ்ரதோ

ஜாதீஸ்ராண்ரூம யஜ்ஞஸ்தி யஸ்ரணம் ச்ரீஸாஹ்ரூதீ
நாம்ஸ்ரதி. ※

வ்ருத்தி.

ஸாதஸாவபந ஸெ்வதந - வஹ்நிஸ் - ஊதஸ்-வா
ஸீஸி மஹ்ஸ்ரஹ்நிஸ் - மஹ்ஸ்ரஸாதக வாவ வீக்ஷண
ஹ்ரூகம் - வீஜாஸயாஹாரதஸ் - யொவெந - சஸ்
ஸவஜ்ஞஹ்ரூகஸ் - கூவி-ஹவநம்-ஸ்ரஹ்ரூாஸ்ர ஸொஹ்ஸ் -
தஸ் - ஜாதீஸ்ராண்ரூம யஜ்ஞஸ்தி யஸ்ரணம்-ச்ரீஸாஹ்ரூதீநாம்-ஸ்ரதி. ※

(இதன்பொருள்.)

பின்பு தனதாத்மாவில் பூரகத்தினுலே சிஷ்ய சைதன்யத்தை ப்ரவேசிக்கச் செய்து, கும்பகத்தால் ஸாதஸாவபந தன் ஆன்மாவோடு ஸமரசமாக ஸ்தாபித்தல். பின்பு,

மூலமந்த்ரத்தை லயாந்தமாக வுச்சரித்து, ஆன் மமந்த்ரத்தா லுத்பவ முத்ரையினுலே ப்ரம்மாதி கா ரணேஸ்வரரை த்யாகஞ்செய்து முறையே த்வாதசா ந்தத்தில் ஸ்தாபித்து, பின்பு சிரஸ்தி க்கிரமமாக ப்ரூ மத்யத்திற் கொணர்ந்து தக்ஷிண நாடியினுலே ஸெ்வதந வெளியில் விடுதல்; ஆகிய இவ்வி ரண்டு செய்கைகளுஞ் செய்து

IN13123-203 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஊதூ(வாஜ)	இதன்மேலே
வஹிு	வெளியில் வ்யகிப்வரி வ்யகிப்வரர் களுடைய சேர்க்கையை நிவா த்தி ஆன்மமந்த்ரத்தால்
வாகீபி	வ்யகிப்வரியினுடைய யோநியில் வ்யகிப்வரரால் விடப்பட்ட தாகப் பாவித்து:
மஹுஷ்ஹிகு	பின்பு கர்ப்பத்தில் ஸ்தாபித்தல் செய்து கர்ப்பாதாநாதி ஸம்ஸ் காரமுஞ் செய்ய வேண்டும். அதன்பின்பு
மஹுஷ்ஹாதகூ	கர்ப்பத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆ ன்மாவினுடைய
வாவ	ப்ரம்மஹத்தி முதலான முன் செ ய்த பாபகர்மங்களின் குறியைக்
விகூண	கண்டி, அதற்காக
ஹுாதம்	ப்ராயச்சித்த ஹோமம்
(கூயஷ்ரோகு)	செய்யவேண்டும்.

கர்ப்பாதாநாதி ஸம்ஸ்காரத்திற்காக ஹோமஞ் செய்யும்போது விக்டைநாற்ற முண்டாகில், அவன் பூமியை அபஹரித்தவன் ப்ரம்மஹத்தி செய்தவன் குருதாரத்தைப் புணர்ந்தவன் கட்குடியன் குருஹத் திசெய்தவன் கோஹத்திசெய்தவன் செய்ந்நன்றி மற ந்தவன் என்றும், அக்நி கறுத்திருந்தாலும் பிணநாற்

றம் வந்தாலும் அவன் கர்ப்பத்தை யழித்தவன் பர் த்தாவைக் கொன்றவன் என்றும், அக்நி சுற்றினுல் அவன் ஸ்த்ரீவதஞ் செய்தவன் என்றும், நடுங்கினுல் ல்வர்ணுபஹாரஞ் செய்தவன் என்றும், வெடித்தால் சிசுஹத்திசெய்தவன் என்றும், அக்நிக்குத் தேஜஸில் லாவிடில் கர்ப்பஹத்தி செய்தவன் என்றும், இந்தப் யபடி சிஷ்யபாகங்களின் குறியையறிந்து, அதற் காக அகோரமந்த்ரத்தாலாவது, பாபபசுஷ்ண மந்த் ரத்தாலாவது, ஒன்பது எழுத்துள்ள சிவமந்த்ரத்தா லாவது, ஆயிரம் ப்ராயச்சித்தாஹுதி செய்யவேண் டும். சாதாரணமாய் கர்ப்பாதாநாதி ஸம்ஸ்காரற் திற்காகச் சிவமந்திரத்தால் ரூ00 - ப்ராயச்சித்தா ஹுதி செய்யவேண்டுமென் றறிக. பின்பு,

ஸீஜாஸயாஹா	இந்திரிய பாவ ஆகாரங்களினுல்ண்
ஸுகூ	ல தோஷசாந்தி நிமித்தமாகவும்
யொஹூ	உபஸ்த தோஷசாந்தி நிமித்தமாக வும்
கஜ்வ	அதிலுண்டான
ஷெஹகூ	தேஹ தோஷசாந்தி நிமித்தமாகவும்
ஹவநம	ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். பின்பு
ஸுஜ்ராஸு	ருத்ராம்சமாவதற்காக
ஹொஷு	ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

IN13123-204 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அதாவது:— சக்தி கர்ப்பத்தில் சிவ்யாம்மா வைச் சேர்க்கையாக்யதையுண்டாகும்பொருட்டுச் ராம்சமாகச் செய்தற்கு,

ஹொ-ஸ்தநு — என்று மூலத்தினாலே
ரு-ஜ்ராம் ஸொ — மூன்முறை-ஹுதி செய்யவேண்டும்.
ஹவ

தத: — ருத்ராம்சமாக்கின பிள்பு
ஜாதீஸு — ப்ராம்மணாதி ஜாதிகளுக்கதிபதிக
ளாகிய தத் புருஷாதிகளுடைய
கண-ம — மந்த்ரங்களையடைந்த
யஜ்ஞோ-த — யஜ்ஞோபவீதங்களைத் தத்தம்
ஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட ஸூத்
ரக்கணக்கில்படி
யுரணம் — தாரணஞ் செய்யவேண்டும்.

இவ்விடத்துத் தத்புருஷ, அகோர வாமதேவ சத்
தியோஜாதர் நால்வரும் முறையே ப்ராம்மணாதி நா
ன்கு ஜாதிகளுக்கு மதிபதிகளாவார் என்றும, பருத்தி
நூலாலே மூன்றிழை மூன்றாகமடித்து முறுக்கப்பட்ட
தாகிய வொரு ஸூத்ரம் ஸூத்ரருக்கு, இரண்டி
ஸூத்ரம் வைசியருக்கு, மூன்று ஸூத்ரம் க்ஷத்ரி
யருக்கு, ஏழு ஸூத்ரம் ப்ராம்மணருக்காகும் என்றும்
அறியவேண்டும். பிள்பு யஜ்ஞோபவீத தாரணம்
த்ருடமாகும்பொருட்டு,

உஸ — மூலமந்த்ரத்தினாலே
ஹ்ரூ-தீ நாம — நூறுதரம்
ஜுஹுயாத் — ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்.
(கூயாத்ரு)

அதற்குத் தசாம்சமாக ப்ரம்மாங்கங்களுக்குத் தர்ப்பணமுஞ் செய்யவேண்டுமென் றறிக. (சூக)

எ0—ஸ்லோகம்.

ஹ்ரீம் ஹாம் ஹ்ரூம் ஹ்ரீம் வஜ்ர ஸம்ஸ்ருங்கி ஹ்ரீம் தி-
வ்ரீஷ்ணுதேயாம ஸ்ரீமோ வ்ருதீர்யாதி விஸ்ருஷ்டி
வ்ரீகி-ரு ஹவநம் வ்ரீஷ்வை விக்ஷ்வணம் । வஹ்ரயா
ஸ்ரீயஸ்ரீம்கிஸ்ரு ஸ்யோ ஊர்யாஸ்ரஸ்ரீஸ்ர ஹ்ரீம்தம்
ஹ்ரீம்ஹாவிதர ஸ்ரீவாஸ்ரு நு ஸிவஜ்ராநாதி யொ
மைர ஹவிஸ் ॥ *

வ்ரு ஸ்ரு ஹ்ரு.

ஹ்ரீம் ஹாம் ஹ்ரூம் ஹ்ரீம் வஜ்ர ஸம்ஸ்ருங்கி ஹ்ரீம் தி -
வ்ரீவ்ரு-ஷ்ணுதேயாம்ரு - ஸிவோம்ரு - வ்ருதீர்யாதி விஸ்ரு
ஷ்டி வ்ரீகி-ரு ஹவநம் - வ்ரீஷ்வை - விக்ஷ்வணம் -
வஹ்ரயாஸ்ரு - ஸ்ரீயஸ்ரீம்கிம்ரு - ச - ஸ்ரீயாஸ்ரு யாஸ்ர
ஸ்ரீஸ்ர - ஹ்ரீம்தம் - ஹ்ரீம்ஹாஸ்ர - ஸ்ரு தர்ரு - ஸிவாஸ்ரு
நு ஸிவஜ்ராநாதியோம்ரு - ஹவிஸ் .

IN13123-205 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(இதன்பொருள்.)

பின்பு வாகீஸ்வரீ கர்ப்பத்திலிருக்கு மான்மாவிற்குக் கர்ப்பாதானம் பும்ஸவனம் சிமந்தோந்நயனம் ஜாதகர்மம் நாமகரணமென்னுமிந்த

வஷ்ஷஂஷ்ஷ்ரீ ஹுஂதி — ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களுக்காக ஆஹுதி செய்யுமிடத்து

ஃபட் — சத்யோஜாதாதி பஞ்சப் ப்ரம்ம மந்த்ரங்களினாலே கர்ப்பாதானாதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களுக்கும் முறையே அர்ச்சித்து.

ஸுஂ — நேத்ரந்தவிர மற்றைந்து அங்கமந்த்ரங்களினாலேயும் ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும், முறையே தனித்தனி ஐந்து ஐந்து ஆஹுதி செய்யவேண்டும்.

பின்னும் சிமந்தோந்நயன கர்ம்மத்தில் வக்த்ராங்கங் கற்பிக்கும்பொருட்டுச் சிகாமந்த்ரத்தினாலேயே பஞ்சப் ப்ரம்மந்யாஸ முதலாக அஷ்டத்ரிம்சத் கலான்யாஸமுஞ் செய்யவேண்டும்.

மற்ற ஸம்ஸ்காரசித்தியின் பொருட்டுப் பூர்ணாஹுதியுஞ் செய்யவேண்டும்.

இவ்விடத்துக் கர்ப்பத்திலிருக்கு மான்மாவை மாயாகர்ப்பத்திலிருந்தெடுத்துச் சக்திகர்ப்பத்தில் சிவபீஜமாக்கிக் கூட்டுதல் கர்ப்பாதானமாகும். ஆன்மாவிற்கு நிர்மலமானகுணம் ப்ரகாசித்தல் பும்ஸவனம்

மாயாகர்ப்பத்திலிருக்கும் புவனத்திற்குமேல் கொண்டுபோகுதல் ஸீமந்தோந்நயனம், சிவனுடைய புத்ரனாகஜநித்தல் ஜாதகர்மம் ஆன்மாவினிடத்தில் சிவத்தன்மையுண்டாக்கிச் சிவனேயிவனென்று நாமமிடுதல் நாமகரணமாகுமென் றறிக. பின்பு,

ஶிஂஸ்ராஃ — சிஷ்யனுக்கு

வஷ்வஃஷாட் — மூன்போல நின்மலாத்மாவில்

யொஃ — ஸம்யோகஞ் செய்யவேண்டும்.

இவ்விடத்துப் பூர்வான்ம ஸம்யோகமாவது:— வாகீஸ்வரீ கர்ப்பத்திலிருக்கு மான்மாவை வெளியில் ஜ்வலிக்கின்ற அக்நிபோல ஸம்ஹார முத்ரையினாலெடுத்துத் தனது ஹ்ருதயகமலத்தில் வைத்து, கும்பகத்தால் ஸமரஸமாக்கி, மூலமந்த்ரத்தை லயாந்தமுச்சரித்துத் தனதான்ம சிவனிடவிட்டுப் பிரித்து, மறுபடி ஸம்ஹாரமுத்ரையினாலே க்ரஹித்து, ப்ரம்மாதி காரணத்யாகக் க்ரமமாக த்வாதசாந்தத்திற் கொண்டுபோய் உத்பவ முத்ரையினாலே ஆன்மமந்த்ரத்தினாலே சிஷ்யனது போகாஸ்பதமான தேகத்தில் ரேசகத்தினாலே கூட்டுவது; பூர்வான்மயோகமென் றறிக. பின்பு,

வாஃஸ்ரீஃ — வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வரர் முதலானவருக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்து

விஷ்ணவே — உத்வாஸனஞ் செய்து, பின்பு

வஜ்ரகிரு ஹவ நம் — ப்ராயச்சித்த நிமித்தமாக மூலத்தினாலே - க000- அல்லது - டு00- அல்லது - க00 - ஆகுதியாவது

(கூயஜாசு) — செய்யவேண்டும். பின்பு,

வஹ்நயாஉள — அக்நியில் மண்டலத்தில் கும்பத்திலிருக்கும்

(ஸிவெ) — சிவனிடத்தில் சிஷ்யனைக்கொண்டு

வாஷ் ஸ்வி க்ஷேபணம் — புஷ்பார்ச்சனை செய்து வைத்து,

இவ்விடத்து குருவையும் கூடியவையில் த்ரவ்யம் ஸமர்ப்பித்துப் பூஜித்து நமஸ்கரிக்க வேண்டுமென் றறிக. பின்பு,

ஸமயஸ்ரூக்தி — சித்தாந்தத்தில் விதித்த சமயாசார ச்ரவணஞ் செய்து வைக்கவேண்டும்.

சமயாசாரங்களாவன: — சிவன் சிவசாஸ்த்ரம் சிவாக்நி குரு இவர்களை நிந்திக்கக்கூடாது. இவர்களை நிழலையுந் தாண்டக்கூடாது. நிர்மால்யத்தைப் புசிக்கவும் கொடுக்கவும் தாண்டவுங்கூடாது. சிவாக்நி குரு பூஜைகளை யுயிரிருக்கும்வரையில் செய்யவேண்டும். இவை முதலானவை சமயாசாரங்களென் றறிக. ஆனால் சமயாசார மநுஷ்டிக்க வல்லமையில்லாத

வாஜாஉள — பாலர் வ்ருத்தர் வ்யாதியஸ்தர் முதலானோர் விஷயத்தில்,

ஸமயாஉசார — சமயாதியாசார மநுஷ்டிக்காமலிருக்கவும்;

ஸுலள — அவர்களுக்குச் சுத்தியுண்டாகு நிமித்தம் நாறுமுதலாக விதிக்கப்பட்ட கணக்கின்படி

ஹுதீம் — ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

அஃதெவ்வாறென்னில்? உத்தமகுணமுள்ள ஆசாரியர்களைவர் முன்சொன்ன சமயாசாரங்களை யநுஷ்டிக்க வல்லமையில்லாதவர்களை சுத்திசெய்யும் பொருட்டுச் சிவாஞ்ஞையைப் பெற்றுக்கொண்டு மண்டலகும்பாக்நிகளில் பரமேச்வரரைப் பூஜித்துத் தர்ப்பணஞ்செய்து; சிவமந்த்ரத்தினாலே யிருநூறுஹுதி செய்து, பூர்ணாஹுதி செய்து, ஸ்வாமி! இந்தச் சிஷ்யன் சமயாசாரத்தைக் காக்க வல்லமையில்லாதவனாதலால் இந்த ஹோமத்தினாலே அதையெல்லாம் க்ஷமிக்கவேண்டுமென்று வித்யேச்வர கணேச்வர லோகபாலர்களைச் சாக்ஷியாக வைத்துக்கொண்டு சிவனிடத்தில் விஞ்ஞாநஞ் செய்யவேண்டும்.

உதயே — சமயாசாராநுஷ்டாநத்தில் வல்லமையுள்ள மற்றவன்

ஸிவாசுஸ்ரு — சிவபூஜை செய்யவும்,

ஸிவஜ்ஞாநாதி — சித்தாந்த சாஸ்த்ரங்களைப் படிக்கவும், மந்த்ரங்களைக் கேட்கவும்

IN13123-207 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

யொ மெரா ஹ யோக்கியனுவான்.
வெஸ்

இந்தப்படி சமயாசார மநுஷ்டிக்குஞ் சமயியான வன் ஈஸ்வரபத ருத்ரபத மிவற்றை யடைவானென் று காமிகத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. (எ)

அவதாரிகை.

மேல் நிர்வாணதீக்ஷையைச் சொல்லத்தொடங்கி முதல் ஷடத்வா வாஹநஞ் செய்யுங் க்ரமத்தை ஸமஸ்காரக் ரம மாகச் சொல்லுகிறார்.

எக—ஸ்லோகஃ.

க்ஷாதகம் கூஜஹ்ரந்ரஃ வ்ரணவதஸ்ரஷ்ரா ஸ் ஹவத்ரயுக்தகம் லோகாஃ காலகர்ஸாநஃ-தி ஸ்ரத் ரிமாவஷ்டளச காலவ்ருத்திஃ । மந்ராஸ் வநுமஃணாஸ் ச மந்ரவிஷயக்ஷேணஃ நிர்வ்ருத்தள வியிஃ வ்ராணா வாந நிவாவ் விஜ்ஞேய-ஃமோ வஸ்ரவ்ருநாஸா ஸ்ரஸ்ரெஸ் ॥ *

வெ ஜெ ஹ ஃ

க்ஷாதகம் - த - கூஜஹ்ரஸ் - நிந - ஃ - வ்ரணவ தஃ - ச - ஸ்ரஷ்ரா ஸ் - ஹவத்ரயுக்தகம் - லோகாஃ - கால கர்ஸாநஃ-தஃ - ஸ்ரத் - ஸ்ரள - கவஷ்டள - ச-காலவ் ருத்திஃ - மந்ரா ஸ் - வநு - மஃணாஃ - ச - மந்ரவிஷயஃ-

க்ஷாஃ - கண-ஃ - நிவ்ருத்தள - வியிஃ - வ்ராணாவாநம்- ஹவாவ்ருவிஜ்ஞேய-ஃமா - உவஸ்ரவாவ் நாஸாஃ - ஸ்ர ஸ்ரெஸ். *

(இதன்பொருள்.)

நிவ்ருத்தள	நிவிர்த்திகலையில்
தக்ஷம் க்ஷா	தத்வம் ப்ருதிவி - க.
லோகாஃ	புவநங்கள்
காலகர்ஸாநஃ-தஃ	காலாக்நி ருத்ர புவநமுதல்
காலவ்ருத்திஃ ஸ்ர திஷ்டளச	பத்ரகாளி புவநம் வரையில்-கo அ.
கண-ஃ க்ஷாஃ	வர்ணம் க்ஷகாரம் - க.
(வஷாதி)	பதங்கள்
கூத்ரஸ்	கடைசி
வ்ரணவதஃ	ஓங்காரமுதல்
ஹவத்ரயுக்தகம்	ஹவ ஹவ பதம் வரையில் - உ அ.
நிந-ஃ	மந்த்ரங்கள்
கூஜஹ்ரஸ்	ஸத்யோஜாதம் ஹ்ருதயமந்த்ரம் ஆ உ.
(வீஜ)	பீஜங்கள்
கண	ஸகாரம் ஹகாரம் - உ.
மஃணாஃ	குணங்கள்
மந்ராஸ் வநு	கந்தாதி - ஐ.

IN13123-208 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

விஷயொமஸ்ரு விஷயம் கந்தம்.
(வாயகு) வாயுக்கள்
ப்ராணா வா ப்ராணன் அபாநன் ஆகூ உ.
நள
(நாடீ) நாடிகள்
ஊவாவு விஜ்ஜூ இடைகலை பிங்கலை ஆகூ உ.
யாமா
(இந்த்ரிய) இந்த்ரியங்கள்
உவஸ்ஸாவு நா உபஸ்தம் க்ராணம் ஆகூ உ.
ஸாரு
(காரணேஸ்வரா) காரணேஸ்வரர்
வியிரு ப்ரம்மா.
(உசுமம்) ஸுஸெஸ் இப்படித் தத்வ புவநாதிகளடங்
கியவற்றை த்யாநித்து
(பூவாஹயெஸ்) பூஜிக்கவேண்டும்.

பின்னு மிந்தப் பார்த்திவமண்டலமானது-கௌ
சவர்ணமுள்ளது வஜ்ராங்கிதம் கடிநம் குரு சவுக்கம்
நாறுகோடியுயரமுள்ளது உறுதியானது ஜாக்ராவஸ்
தையோடு கூடியது சுத்தமாகிய பொன்னிறமுள்
ளது எல்லாம் த்யாநித்து: சிவ்யனுடைய ஜாநுமுதல்
பாதம் வரையில் ஸுஷும்நாத்திற் குரு ந்யாஸஞ் செய்
ய வேண்டுமென் றறிக. (எக)

அவதாரிகை.

ப்ரதிஷ்டாகலையி லடங்கிய தத்வாதிகளைக் கூறுகின்றார்.

எஉ—ஸ்லோகழி.

தகூயாவு வுாகூநாகூ வுஹுகி ஸலிஸ
ஷுாகூஹாஷுா வுகிஷ்டா ஸ்ரீகணாஞ்ஞா ஸிஸுஸாஸ்
ஹுவந ஸுஸுணிகா வாஸிஷுவ ஸ்ரிஸுாணஸ்ரு । வுா
விஞ்ஞாநி ஸுவஸ்ரு யித்ய வஷுகத ஸ்ஸாஷு வாயகு
உவள ஜளமாஸ்ரூரீ ஜலு நாடீ ஸ்ரு கிமஷுண ஸுஸ
கொ ஷுாநஸா நள ஹுஸிஸ்ரு ॥ *

வஷுஷ்டீ ஸுஷுழி.

தகூயாவு - வுாகூநாகூ - வுஹுகி - ஸலிஸ
கூ - ஷுாகூ ஹாஷுா - வுகிஷ்டா - ஸ்ரீ கணாஞ்ஞா - ஸ
ஸிஸுஸாஸ் - ஹுவந ஸுஸுணிகா - வாஸிஷுவ - ஸ்ரி
ஸ்ரு - கணஸ்ரு - வுாவிஞ்ஞாநி - ஸுவஸ்ரு யித்ய வஷுக
கூ - தாஷு வாயகு - உவள - ஜள - மாஸ்ரூரீ ஜலு
நாடீ - ஸ்ரு கிமஷுண ஸ்ரு - ஸுஸுகூ - உஷுாந ஷுாநள -
ஹுஸிஸ்ரு - ஷு. *

(இதன்பொருள்.)

வுகிஷ்டா ப்ரதிஷ்டாகலையி லடங்கிய தத்வா
திகளாவன:—
தகூயாவு ஷுடத்துவாக்களி லுட்பட்ட தத்வ
ங்கள்

ஸலிலதத்வ ஹ்ருதி — ஜலதத்வ முதல்

ப்ராக்ருதாஹங் ஹ்ருவணிகா — ப்ரகிருதி தத்வம் வரையில் - உங. அத்வாவிற் சேர்ந்த புவனங்கள்

சுத்தவித்யாந்த ஸ்ரீகண்டாந்த (வர்ணபர்வ) ஹார்தவர்ணாந்த ரூபாந்த (வர்தநி) ஸவ்யஞ்ஜநாதி ஏகதத்வ வ்யாபிந்யந்த — அமரேச புவனமுதல் ஸ்ரீகண்ட புவனம்வரையில் - இசு. வர்ணங்கள் ஹ காரமுதல் ர காரம்வரையில் - உங. பதங்கள் சர்வ சர்வ என்னும் பதமுதல் வ்யாபின் வ்யாபின் என்னும் பதம் வரையில் - உக.

ப்ரணவ வாக்தேவதாமந்த்ர — மந்த்ரங்கள் வாமதேவமந்த்ரம் சிரோமந்த்ரம் ஆக உ.

(பீஜ) உவள ஹள ஸ்ரீகண்டாந்த ரவயுக்த உஷ்ணாந்த ஸகல — பீஜங்கள் உ காரம் வ காரம் ஆக உ. ரஸாதிகுணங்கள் - ச. விஷயம் ரஸம் - க. வாயு உதயனன் சமாநன் - உ.

மாஹேஸ்வர ஸ்ருஷ்டி — மாயாதி காந்தாரீ சூழுமுனை - உ.

தாமஸேந்த்ரிய — இந்த்ரியம் ஜிஹ்வை பாயு - உ.

(காரணேஸ்வர ஸ்ருஷ்டி) — காரணேஸ்வரர் விஷ்ணு.

(உபயம்) — இந்தப்படி தத்வாதிகளடங்கிய ப்ரதிஷ்டாகலையை

(ந்யாஸாதி) — ந்யாஸாதி

(ஆவாஹநாதி) — ஆவாஹந முதலான உபசாரம்

(கர்தவ்யாந்த) — செய்யவேண்டும்.

பிறகு மிந்த ஜலதத்வமண்டலமானது, ஸ்வேத வர்ணம் பத்மாங்கிதம் அர்த்தசந்த்ராகாரம் பெருகு மியலுடையது சிதளம் ஆயிரங்கோடி யோஜநம் ஸ்வ ப்ரபாவஸ்தையுள்ளது என்றிப்படியாக ந்யாஸாதி சிஷ்யனுடைய நாபிமுதல் ஜாநுவரையில் பாசஸூத் ரத்தில் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும். (எஉ)

அவதாரிகை.

வித்யாகலையி லடங்கிய தத்வாதிகளைக் கூறுகின்றார்.

எங—ஸ்ரீகழி.

மாயாதத்வாதி மாஹேஸ்வர ஸ்ருஷ்டியபர்யந்தம் வித்யாகலாக்ய ஸதாக்ய ஈஸ்வர ஸுத்தவித்யாக்ய மஹேஸ்வர ஸதாக்ய ஸதாசிவாக்ய ஸுத்தவித்யாக்ய ஸதாசிவ ஸ்ருஷ்டி பர்யந்தம் ஸகலாதிகாரகாக்ய வித்யேஸ்வர ஸ்ருஷ்டி | வித்யாதி ஈஸ்வ

IN13123-210 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரள ஷள கரிவரவஸநா வக்ஷ ஸஂஜ்ஞாத்ர நாம
வ்யாநள வாஹாக்ஷி ரக்வாஹ்ய விஷயமதா ர-
ஊர்த்வ விந்தூ மக்ஷணாவ்ஸ்தி: ॥ *

வ உ ஊ ழ.

மாயாதத்வாந்தம் - சூந்ய - வித்யாந்தம் - சய -
ஸிவாரக்விஷ்ணள - ஞாநிவாஹம் - வாசோர்த்வ ஜ்ஞாஷ
காத்ராந்த வரமஹாவநம் - தாரகாந்தம் - வர்ணாயா -
வெர்ணாந்தம் - சூந்தி: - ரள - ஷள - கரிவரவஸநா -
வக்ஷஸஂஜ்ஞா - ஊர்த்வ - நாமவ்யாநள - வாஹாக்ஷி -
ரக்வாஹ்ய விஷயமதா - ரக்ஷ்வ விந்தூ: - மக்ஷணாந்தி:. *

(இதன் பொருள்.)

ஊர்த்வ — இந்த வித்யாதத்வங்களில்
வித்யாந்தம் — புருஷ: தத்வமுதல்
மாயாதத்வாந்தம் — மாயா தத்வம் வரையில் தத்வங்கள். எ.
சய — பின்பு
ஸிவாரக்விஷ்ணள — அகோரம் சிகை மந்த்ரம் - உ.
ஞாநிவாஹ — ஞகாரமுதல் வகாரம் வரையில் வர்ணங்கள் - எ.

வாசோர்த்வ ஜ்ஞாஷ காத்ராந்த வரமஹாவநம் — வாமபுவநமுதல் அங்குஷ்ட மாத்ர புவநம்வரையில் புவநங்கள் உள.
வெர்ணாந்தம் — வியோமின் வியோமின் பதமுதல்
தாரகாந்தம் — ஓங்காரம் வரையில்
வர்ணாயா — பதங்களின் வரிசை - உ0.
ரள ஷள — மகாரம் ரகாரம் பீஜங்கள் - உ.
கரிவரவஸநா — ஹஸ்தி ஜிஹ்வை யென்கிற
வக்ஷஸஂஜ்ஞா — பூஷா யென்னும் பேருள்ள நாடிகள். உ.
நாமவ்யாநள — நாகன் வியாநன் வாயுக்கள் - உ.
வாஹாக்ஷி — பாதம் நேத்ரத் இந்த்ரியம் - உ.
ரக்வாஹ்ய விஷயமதா — ரூபம் விஷயம் - க.
மக்ஷணாந்தி: — ரூபாதி குணங்கள் மூன்று.
(காரணேஸ்வர) ரக்ஷ்வ: — ருத்ரன் காரணேஸ்வரன்.
ஊர்த்வ (ஊர்த்வம்) — இப்படித் தத்வாதிகளடங்கிய வித்யாகலையை
(ஸ்ருஷ்டி) — த்யாநிக்க வேண்டும்.

IN13123-211 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

பிள்ளு மிந்தத் தைஜஸ மண்டலமானது சிவப்பு நிறமுள்ளது தஹநவடிவு த்ரிகோணம் ஸ்வஸ்திகசிந் நம் பதினைபிரங்கோடி யோஜனையுயரம் சுழுத்தியவஸ் தையுள்ளது என்று இவையெல்லாம் பால்வர வர்ண மாகபாவித்துச் சிஷ்ய தேஹத்தில் ஹ்ருதயமுதல்நா பிவரையில் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும் என்று அ றிக. (எந)

அவதாரிகை.

சாக்தகலேயி லடங்கிய தத்வாதிகளைக் கூறுகின்றார்.

எசு—ஸ்லோகழ.

விஜ்ரு ஸ்ரம்ஸு ஸஹர்ஸிவள அ மவகாஸ்ரூளள நரவசெடுசுநஎ வாசாவ்ருஷி ஸஹாஸிவாஜ்ஞ ஹவ நா நீஸ்ரூயிவொ விந்ரூயள । ய்ரூநாஹார சுஎவொ யஸ்ரூச மமநவ்ருாவ்ருஜ்ஜீசோ அம்பஷா வஸ்ரூரூாவமஷ்ணளச கஞ்சுகரூள வஸ்ரூடு வொணி கூ வள ॥ *

வஉ ஹ ழ.

விஜ்ரு - ஸ்ரம்ஸு ஸஹர்ஸிவள - அ - மவகாடு - ஸ்ரூளள - நரவசெடு - சுநஎ - வாசாவ்ருஷி ஸஹா ஸிவாஜ்ஞஹவநாஜி - ஸ்ரம்ஸுடு - சுயிவடு - விந்ரூ யள - ய்ரூநாஹாரசுஎவு - யஸ்ரூா - அ மமநவ்ரூா வி - சுஜ்ஜீடு - கூஅ வஷ்ஷா - வஸ்ரூரூாவமஷ்ணள - அ - கஞ்சுகரூள - வஸ்ரூடு - அ - வொணிகூவள.

(இதன்பொருள்.)

ஸ்ரூளள	சாந்திகலேயில்
விஜ்ரூ ஸ்ரம்ஸுஹ ஸஹர்ஸிவள அ (நகூவாஜி)	சுத்தவித்தை ஈஸ்வரம் சாதாக்கிய மாக தத்வங்கள் - கூ.
மவகாடு (வணஷ்டு)	ம காரம் வ காரம் க காரம் ஆக வர்ணங்கள் - கூ.
நரவசெடு	தத்புருஷ கவச
சுநஎ	மந்த்ரம் - உ.
வாசாவ்ருஷி	வாம புவநமுதல்
ஸஹாஸிவாஜ்ஞ	சதாசிவ புவநம் வரையில்
ஹவநாஜி	புவநங்கள் - கஅ.
சுயிவடு	காரணேஸ்வரர்
ஸ்ரம்ஸுடு	மஹேஸ்வரர்.
விந்ரூயள	விந்துய காரப் பீஜங்கள் - உ.
ய்ரூநாஹாரசுஎவு	த்யாநாஹ்ார பதமுதல்
மமநவ்ரூாவ்ரூாஜிடு (வஷாஜி)	வியோம வியாபிபதம் வரையில் பதங்கள் - கக.
கூஅவஷ்ஷா	அலம்புஷா
யஸ்ரூாச (நாடீ)	யசா என்னும் நாடிகள் - உ.

IN13123-212 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்பரிசம் சப்தம் என்னும் குணங்கள் - உ.

கூர்மன் க்ரிகரன் என்னும் வாயுக்கள் - உ.

ஸ்பரிசம் விஷயம் - க.

பாணி த்வக்கு

இப்படியாகத் தத்வாதிகளடங்கிய வற்றை த்யாகிக்க வேண்டும்.

பின்னுமிந்த வாய்வீயமண்டலமானது கிருஷ்ணவர்ணம் சஞ்சலம் அறுகோணம் அறுபுள்ளி சிக்நம் லக்ஷங்கோடி யோஜனையுயரம் துரியாவஸ்தை இவையெல்லாம் ஸ்யாமவர்ணமென்று பாவித்துசிஷ்யனுடைய தேகத்தில் ப்ரூ மத்யத்தில் ஹ்ருதயம் வரையில் பாச ஸூத்ரத்தில் ந்யாசஞ்செய்ய வேண்டுமென் றறிக. (எச)

அவதாரிகை.

சாந்தியதீதகலையி லடங்கிய தத்வாதிகளைக் கூறுகின்றார்.

எஙு—ஸ்லோகமு.

தகெஷ ஸகிஸிவெ விஸமமுத உஹெகாரஜி
ரூஸ ஹஸா ஸ்ரீம்ஸாநாஸ்ரீவா நிவ்ருத்தி ஸுவ
நாஆ நா ஸ்ரீதாஹாஉ வஸ்ரஃ । சூஉ்ஒ்ம் தாரவதம்

ஹநாதியமஹாதீநா ஸஜிஸ்ரஃ கஹஹ்ரு ஸாவீ
ஜெவ யநஜ்ஞ்ய ளஸவமஹணஸ்ரஃ ஸவஸ்ர வாகீ ஸ்ரோத்ர
கெ॥ *

வஜ்ரஹெஉழு.

தகெஷ - ஸகிஸிவெ - விஸமமுதஃ - உஹெ - ஸ
காரஜாஜிரஃ - ச - வஸ்ரஃ - ஸ்ரீம்ஸாநாஸ்ரீவாஃ - நிவ்ருத்திஹவநாஸ் - ச - சுநாஸ்ரீதாஹாஃ - வஸ்ரஃ - சூஉ்ஒ்ம் - தாரவதம் - ஹநாதியமஹா - தீநா - ஸஜிஸ்ரஃ - கஹஹ்ரு - ஸாவீ - ஜெவ யநஜ்ஞ்ய ளஸவமஹணஸ்ரஃ - ஸவஸ்ர - ச - வாகீ ஸ்ரோத்ரகெ.

(இதன்பொருள்.)

சாந்தியதீதகலையி லடங்கிய தத்வாதிகளாவன:—

சக்தி சிவம் என்னும் தத்வங்கள் - உ.

சு முதலாக ஈ வரையில்

ஸ்வரங்களே வர்ணங்கள் - கசு.

ஈசாந மந்த்ரம் அஸ்த்ர மந்த்ரம் சிவமந்த்ரம் ஆ மந்த்ரம் - கூ.

IN13123-213 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நிவ்ருத்தி ஹ்வ நாகீ	நிவிர்த்தி புவந முதல்
சாந்யாதீ தாந்தா சாந்தா பர்யந்தா:	அநாஸ்ரித புவநம் வரையில் புவநங்கள் - கடு.
ஆதௌ ஸ்வர: ஓம்	முதல் ஓங்கார பதம் - க.
ஹகாரோ நாதாத்மா ஸதாசிவேச்வர:	ஹ காரம் நாதம் ஆகு பிரஜங்கள் - உ. காரணேஸ்வரர் ஸதாசிவர்.
கஹஸ்ரீவீ (நாபீ ஹ்ருத்)	குஹ்ய சங்கிநீ என்னு நாடிகள் - உ.
தேவதத்த தநஞ்ஜய (வாயவ:)	தேவதத்தன் தநஞ்ஜயன் என்னும் வாயுக்கள் - உ.
சப்தோ குண:	சப்தம் என்னும் குணம் - க.
சப்தஸ்து (விஷய:)	அந்தச் சப்தமே விஷயம் - க.
வாக் ஸ்ரோத்ர கே (இந்த்ரியே)	வாக்கு ஸ்ரோத்ரம் என்னு மிந்த்ரியங்கள் - உ.
(இதி)	இப்படிச் சாங்கியதிதகலேபி லடங்கிய
(ஸ்திதே)	தத்வாதிகளே த்யாநிக்க வேண்டும்.

பின்னு மிவையெல்லாம் வெண்மையாகப் பாவித்துச் சிஷ்யனுடைய சிகைமுதல் நெற்றிவரையில் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டுமென் றறிக. (எடு)

அவதாரிகை.

இந்த ஷடத்வாக்களு ளிவை வ்யாப்யங்க ளிவை வ்யாபகங்களென் றறிந்து ஆசாரியன் தீக்ஷைசெய்யவேண்டு மாதலால் வ்யாப்ய வ்யாபகதத்துவங்களின் பேதத்தைக கூறுகிறார்.

எசு—ஸ்லோகழி.

வ்யாவ்யவ்யாவக ஹாவநாத்ரஹி வலிதெ உ-
ஜ்ரோ வஹாநி ரூக்ஷஸ்ரெ வஸ்ரு-ராஹ்லெ ஹ்வலிதெஸ்ரு
தாநிச தயா வ்யாஹாநி தலிக்வ ஸிலெ । வ்யா
வ்யாஸ் கஉ-ஜிஹ்வாவ்ய தொஹகஹவா யெ வ்யாவகா
ஷ்வ்யஸீ வ்யாவ்யா வ்யாவகஹாவமா ஹ்ஹ கூவா
ஹாஹி ம்ரு-ஹ்ருதீகா ஹ்லெ ॥ *

வதெஹ்லழி.

வ்யாவ்யவ்யாவக ஹாவநா - ஸாத்ர - ஹி - வ
லெஒ - ஜிஜ்ரோ - வஹாநி - ரூக்ஷஸ்ரெ - வண-ராஸ் -
தெ - ஹ்வலிதெஸ்ரு - ய - தாநி - ய - தயா - வ்யா
வாநி - தலிக்வ்ஸ் - ஹ்லெ - வ்யாவ்யாஸ் - கஉ-ஜிஹ்வா
வ்ய தொஹகஹவாஸ் - யெ - வ்யாவகாஸ்-தெ-ஸ்வி-ஸ்ரீ-
வ்யாவ்யாஸ் - வ்யாவகமஹாவமாஸ் - ஹ்ஹ - கூவாஸ்-தா
ஹிஸ்-ம்ரு-ஹ்ருதீகாஸ் - ஹ்லெ.

IN13123-214 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(இதன்பொருள்.)

கூதீ	இந்த ஷடத்வாக்களில்
வ்யாவ்யவ்யாவ கஹாவநா	இவை வ்யாப்யங்கள் இவை வ்யாபகங்கள் என்றறியுமுறையெப்படியென்னில்?
ஈஞ்ஞாஃ	ஈசாநாதி மந்த்ரங்கள்
வெஜ்ஞஃ	வ்யேய வ்யாப்யாதி பதங்களினுலே
வ்யாவ்யாஃ	வ்யாபிக்கப்பட்டவை யாகும்.

இதனுல் மந்த்ரங்கள் வ்யாப்யங்கள், பதங்கள் வ்யாபகங்களென்றதாயிற்று. வ்யாபிக்கப்படுகின்றவை வ்யாப்யங்கள், வ்யாபிக்கின்றவை வ்யாபகங்களென்றறிக. வ்யாப்யமுள்ளடங்கினது, வ்யாபகம் மேல் வ்யாபித்தது.

வஹாநி	பதங்கள்
கூஷ்ணெஸு	வர்ணங்களினுலே
வ்யாவ்யாநி	வ்யாபிக்கப்பட்டவை யாகும்.

ஆதலால் பதங்களுக்கு வர்ணங்கள் வ்யாபகங்களாயின. இம்முறையே மேலு மறிக.

தெ வர்ணாஸ்தூ	அந்த வர்ணங்களும்
ஹ்யவநெஸு	புவநங்களினுலே
வ்யாவ்யாஃ	வ்யாபிக்கப்பட்டவை யாகும்.

தயுர் தா நிஅ	அப்படிப் அந்த புவநங்களும்
தத்தெஷ்வ	தத்வங்களினுலே
வ்யாவ்யாநி	வ்யாபிக்கப்பட்டவை யாகும்.
ஊதே	இந்தத் தத்வங்கள்
கர்மமல மாயா வ்யா தொஹகஹவாஃ	புண்ய பாப கருமம் ஆணவமலம் மாயை இவற்றிலுண்டானவை
(தத்தஃ)	ஆதலால்
(தெஷாம்)	அவற்றிற்கு
வ்யாவ்யாஃ	இவை வ்யாப்யங்கள்.

கர்மம் - சுகதுக்கஹேது, மலம் - போகசாதநம், மாயை - சரீராதிகாரணம். ஆகையால் அதற்குத் தக்கபடி சிலசில தத்வங்களுண்டாகின்றனவென்றறிக.

யெ வ்யாபகாஃ தெ ப்ரமேயாஃ	இந்தத் தத்வ வ்யாபகங்களானகர் மாதிகளும்
வ்யாவ்யாஃ	வ்யாப்யங்கள்.
ஊர்த்வ	இவ்விடத்து
வ்யாபகஹாவ மாஃ	வ்யாபகங்களானவை
கலாஃ	நிவிர்த்தி முதலான ஐந்துகலைகளு மாகும்.

IN13123-215 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அவற்றிலும் நிவிர்த்திக்குப் ப்ரதிஷ்டை வ்யாபகம், ப்ரதிஷ்டைக்கு வித்தை வ்யாபகம், வித்தைக்கு சாந்தி வ்யாபகம், சாந்திக்குச் சாந்தியதிதை வ்யாபகமென்று முறையறிக.

ஊஉ காஹிஃ ஸ்ரீகாஃ — இந்த மலமூதலான யாவையும் அந்த நிவிர்த்தியாதி கலைகளினாலே வ்யாபிக்கப்பட்டவை யாகும்.

இதனால் கலைகள் எல்லாவற்றிற்கும் வ்யாபகங்களென்றதாயிற்று. பின்னுமிந்தக் கலைகளும் வித்துவினாலே வ்யாபிக்கப்பட்டவை. வித்து சக்தியால் வ்யாபிக்கப்பட்டது. சக்தி சிவனால் வ்யாபிக்கப்பட்டது. சிவனென்பினாலும் வ்யாபிக்கப்பட்டவனல்ல.

இந்தக் கலைகளை ஸ்தாபித்தால் சகல தத்வாதிகளும் ஸ்தாபிதங்களாகும். சோதித்தால் சோதிதங்களாகும். ஆதலால் கலாசோதனை யகத்தியஞ் செய்ய வேண்டுமென்றவாறு. (எசு)

அவதாரிகை.

மேல் நிர்வாணதீக்ஷை செய்யுமிடத்தும் முன்போலவே யாகமுதல் சரு ஹோமப் ப்ராயஸ்சித்தம் வரையில் செய்து, சிஷ்யனுக்கு மண்டப ப்ரவேசமுதல் விசேஷ ஸம்ஸ்காரம் வரை செய்து, நிர்வாணதீக்ஷை செய்யும்பொருட்டு மூலமுதலான மந்த்ரங்களுக்குத் தர்ப்பண தீபரூந்த கர்மங்களை முடித்துச் சிவாஞ்ஞையைப் ப்ரார்த்தித்தபின்பு, சிவாக்நிக்குத்தென்முமண்டலத்தில் சிஷ்யனை நிறுத்தி; அவனுக்குத் தேஹமிருக்

கையிலும் பாசங்களுக்குச் சேதித்தல் பேதித்தல் செய்யுநிமித்தம், ஸூத்ரமயமான தேஹஞ் செய்யவேண்டும். அதற்காக மூன்றினழையை மூன்றாக மடித்த பாசஸூத்ரத்தை அஸ்த்ரத்தால் ப்ரோக்ஷித்து, கவசத்தால் அவகுண்டனஞ் செய்து, மூலத்தால் பூஜித்து, சுழுமுனைநாடிமயமான அத்தப் பாசஸூத்ரத்தினாலே சிஷ்யனைச் சிரைமுதல் வலது பாதாங்குஷ்டம் வரையில் தொங்கும்படிச் சேர்த்துக்கட்டின பின்பு; பாசஸூத்ரத்திலிருக்கும் சிவசக்தியில் சிஷ்ய சைதன்யத்தை ந்யாஸஞ் செய்யுமுறையைக் கூறுகின்றார்.

எஎ—ஸ்லோகழி.

ஶிஷ்யஸை²காக்ஷணதா³யை ஸ்ரு²நு²தே
ஹ்ருʼத்³தே³வஸ்ய ஹ்ருʼதா³ஹ்ருʼதா³தீ³க்ஷயா ஶிவாத்ம
வஜ்ரஹவ்யஹி நிர்ஹ்ராணே வ்யாத்³ரி ।
நாஹா
வ்ருʼத்தகரஃ வ்ருʼவ்ருʼ ஹ்ருʼத்³யை நயஸ்வா தமோ
தீ³க்ஷ்ய கம் வஜ்ரஹ்ருʼதா³தீ³க்ஷணவ விஜ்ஞமித
நிர்ஹ்ராய-ஸ்ரு²ஸ்ருவ ஸ்ரு²வை ॥ *

வ்ருʼத்தி²ழி.

ஶிஷ்யஸை² - உக்ஷணதா³யை - ஸ்ரு²நு²தே - ஹ்ருʼத்³தே³வஸ்ய - ஹ்ருʼதா³ஹ்ருʼதா³தீ³க்ஷயா - ஶிவாத்ம - வஜ்ரஹவ்யஹி - நிர்ஹ்ராணே - வ்யாத்³ரி - நாஹா - வ்ருʼத்தகரஃ - வ்ருʼவ்ருʼ - ஹ்ருʼத்³யை -

IN13123-216 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நூஹ்வா - தயா - உத்க்ரஷ்ய - தம் - வஜ்ரஹஸ்ய - ஹ்ருதி - வன - விஜ்ஞாபயதி - ஸ்ரீஹாயத்ரீ - ஸகள - நூஹேத்.

(இதன்பொருள்.)

ஸிஷ்ய இந்தப்படிப் பாச சூத்ரத்தினல் கட்டப்பட்ட சிஷ்யனுக்கு

க்ருபாநுதி அஸ்த்ரமந்த்ரத்தினலே ஹ்ருதயத்

உக்ஷணம் தில் குசாக்ரோதகத்தால் ப்ரோக்ஷணமும், ஹும்படந்தால் த்ரத்தினலே அங்கேயே புஷ்பத்தினல்

தாடந தாடநமூஞ் செய்து;

ஹும் ஹும்காரத்தினலே தனது ரோசகத்தால் வெளிப்புறப்பட்டு, அந்தச் சிஷ்யனுடைய ஹ்ருதயத்தில் பூரகத்தாலே

க்ருஹ்ணாதி அவனது வாமநாடியாலே ப்ரவேசஞ்செய்து, பின்பு

ஹ்ருதா ஹ்ருதயமந்த்ரத்தோடி கலந்தலக்ஷ்யோ ஜாதாஸ்த்ர ஹும்படந்தான்மமந்த்ரத்தினலே ஜ்யேஷ்டாசக்தியாலே அவனது ஹ்ருதயகமலத்திலிருந்து கொஞ்சமசைந்து பே

தநஞ் செய்தபின்பு, ஹ்ருதயங் கலந்த ஸத்யோஜாதத்தோடி கூடிய ஆன்மமந்த்ரத்தால் அங்குசமுத்திரையினலே,

ஆகர்ஷி ஆன்மாகர்ஷணஞ் செய்த பின்பு,

ஸிவாஹ சிஷ்ய த்வாதசாந்தத்தில் ஆன்மாவைக் கொண்டுபோயங்கிருந்து ஆன்மமந்த்ரத்தால் மறுபடி

ஹூஹ க்ரஹித்த பின்பு

ஹ்ருதி சிஷ்யனுடைய ப்ரமத்யம் வரையில்

நிஸ்ஸாரணை கொணர்ந்து; பின்பு

நாஸா வாமநாசிகையின் வழியாக

வாயுகதி பூரக வாயுவினலே

ஸாதகஸ்ய தனதான்மாவில்

ப்ரவேஸ ப்ரவேசிக்கச் செய்து,

ஹ்ருதய தனது ஹ்ருதயத்தில் கும்பகத்தாலே தன்னன்மாவோடி ஸமாஸமாக

நூஹ்வா வைத்து,

தம் அந்த ஆன்மாவை

தயா அப்படியே ப்ரம்மாதிகாரணத்யாகக் க்ரமமாக ஆன்மமந்த்ரத்தினலே தனது த்வாதசாந்தம் வரையில்

IN13123-217 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

உஸ்க்ருஷ்ய கொண்டுபோய், அவ்விடத்தில் தனதான்மாவை
ஸஜ்ஜீவய சேர்த்து,
சுத்தீகரண த்வாதசாந்தத்திலிருந்தே ச்ருஷ்டிக்கிரமமாக ப்ரும்மத்யத்திற் கொணர்ந்து,
விஜ்ஞாபயேத் தனது தக்ஷிணநாடியின் வழியாக ரேசகத்தால்
நிஷ்காஸ்ய வெளிப்படுத்தி, பாசஸோத்ரத்தில் வ்யாபகமாயிருக்கின்ற
ப்ருதீ சிவசக்தியில் மலாதி பாசங்களாற் சூழப்பட்ட அந்த ஆன்மாவை
நமோந்தமான ஆன்மமந்த்ரத்தினாலே
ந்யஸேத் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

ந்யாசஞ் செய்தபின்பு ஸங்நிதானத்திற்காக மூலத்தினாலே மூன்முஹூர்த்தி செய்து; போககாரணமாகிய அந்தகரணத்திற்கொப்பான மலபாசத்தையும், சுகதுக்ககாரணமாகிய வெளுப்புங் கறுப்புமான கர்மபாசத்தையும், சரீரேந்த்ரிய விஷயகாரணமாகிய பிங்கள வர்ணமான மாயாபாசத்தையும், இப்பாசங்களுக்கு கதிஷ்டாதாரியாகிய தமோரூபையான சிவசக்தியையும், ஸூக்ரத்தில் ந்யாஸஞ் செய்து; ஸங்நிதானத்திற்காகத் தனித்தனியே மும்மூன்முஹூர்த்திசெய்து, முன்சொன்

னதுபோல தத்வாதிகளடங்கிய நிவிர்த்த்யாதிகலைகளைப் பாசஸோத்ரத்திற் சேர்த்து ஸங்நிதானத்திற்காக மூன்முஹூர்த்தி செய்யவேண்டும். (எள)

அவதாரிகை.

ஆன்மாவிற்கு அக்நியிலிருக்கும் வாகிஸ்வரியினிடத்தில் கர்பாதாதி ஸம்ஸ்கார நிமித்தம் ஹோமஞ்செய்யும் விதியைக் கூறுகின்றார்.

எஅ—ஸ்லோகம்

தஸ்யா யொநிஷ்ட யொஜிதஸ்ய யஜ்மவஸ மஹாவ்யெ ஜந்மெ ஹெஹலாவ்ஸகஸ்ய ஸஜ்ஜ்ய கரணே தஸ்ஹோ மஹாங்களாயெ । தாயாஹ்ரதவி நிஷ்ட்யதளச ஹவநம் தகெ அதிஷ்டெந நஸ்ய வாஸநாஸ்ய கிரோஹிளெ விஹஜெ ஹெஹெகமா ஹெகிதா ॥

வஉ ஹ ஒழி.

தஸ்யாஸ் - யொநிஷ்ட - யொஜிதஸ்ய - யஜ்மவஸ - மஹாவ்யெ - ஜந்மெ - ஹெஹலாவ்ஸகஸ்ய - ஸஜ்ஜ்யகரணே - தஸ்ஹோ மஹாங்களா - யெ - தாயாஹ்ரதவி - நிஷ்ட்யதளச - ஹவநம் - தகெ - அதிஷ்டெந - நஸ்ய - வாஸநாஸ்ய - கிரோஹிளெ - விஹஜெ - ஹெஹெ - கமா - ஹெகிதா.

(இதன் பொருள்.)

இவ்விடத்து முதலில் முன்சொன்னபடி தத்வாதிகளோடும் ப்ரம்மாதிஸ்தாவராந்தமான பதினொரு பூதசிருஷ்டியோடுங்கூடிய நிவிர்த்திகலையை, ஜாதுக்குக்கிழ் சூத்ரத்தில் ஹ்ருதயமந்த்ரங்கலந்த நால்காம் வேற்றுமையையுடைய நிவிர்த்திகலா பீஜத்தால் அவலோகநஞ்செய்து, அங்குசமுத்ரையினாலே பூரகத்தால ஆகர்ஷித்து, ஸம்ஹார முத்ரையினாலே கும்பகத்தால் ஸங்க்ரஹித்து, ரேசகத்தாலுத்பவமுத்ரையினாலே குண்டத்திலிருக்கு மாதாரசக்தியில் வைத்துப் பூஜித்து, ஸ்வாஹாந்தமான நிவிர்த்திகலா பீஜத்தாலே ஸந்நிதாநாஹுதி மூன்றுகொடுத்து, அதற்கதிபதியாகிய ப்ரம்மாவை ஆவாஹநஞ்செய்து ப்ரார்த்தித்து, நிவிர்த்திகலா வ்யாபகையான வாகீஸ்வரியையும் வாகீஸ்வரரையும் ஆவாஹநஞ் செய்து, ஸந்நிதாநத்திற்காக மூன்றுஹுதி கொடுக்கவேண்டும். இப்படியே ப்ரதிஷ்டாதிகலைகளிலும் மாவாஹநாதி செய்யவேண்டுமென்னுங் கருத்தைக் கூட்டிக்கொள்க. மேல் நிவிர்த்திகலா வ்யாபகையான

தஸ்ய அந்த வாகீஸ்வரியினுடைய
யோநிஷு நாநாவித யோநிகளிலே நிவிர்த்தி

யாதிகலைகளில் ஸ்தாவராதி நேக யோநிகளிருக்கின்றமையாலந்தந்தக் கலா வ்யாபகையான வாகீஸ்வரிக்கு மநேகயோநிக ளுண்டென்றறிக.

மூன்போல சிஷ்யதாடநாதிகள்செய்து ஆன்மாவை க்ரஹித்து தனது ஹ்ருதயத்தில் வைத்த பின்பு, ப்ரம்மாதிகாரண த்யாகக் கிரமமாக வெளிப்படுத்தி; மாதாபிதாக்களுடைய ஸம்யோகத்தைப் பாவித்து, ஆன்மாவிற்கு ஏககாலத்தில் ஸகலயோநிகளிலும் மநேகவியக்திரூபமாகும்படி

யொஜிதஸ்ய கூட்டப்பட்ட
நரஸ்ய சிஷ்யான்மாவிற்குப் பலபேதமுள்ள கர்மங்களுக்கிடாக ஸ்திரீ புருஷ நபும்ஸகம்ருக பக்ஷியாதி ஸகல யோநிகளிலும்
யுகபத் ஓரே காலத்தில்
மஹாவ்யய கர்ப்பாதாநம் சித்திக்கும் பொருட்டு, ஹோ சூதது மஹாயா
யேதி ஹவ என்று சொல்லி
ஹ்ருதயேந மூலமந்த்ரத்தினாலே
ஹவநம் ஹோமஞ் செய்து, ஸகல கர்ப்பங்களிலிருந்து வெளியில்
ஜநநேந ஜநிக்கும் பொருட்டு மூலத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

இவ்விடத்துக் கர்ப்பாதாநமானவுடனே ஜாதகர்மத்தைச் சொன்னமையால் பும்ஸவந ஸீமந்தம் வேண்டிய தில்லையென்றதாயிற்று. ஏனெனில்?

IN13123-219 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்திரீ நபும்ஸக ஜந்மம் வாராமைக்குப் பும்ஸவ நமும், கூன் குருடு மொண்டி மூகலாள தோஷம் வாராமைக்கு ஸீமந்தமுஞ் செய்யவேண்டும். இக்கே ஸகலவித ஜந்மமும் விஹிதமாதலால் அவ்விரண்டுகர்மங்களும் வேண்டாமென் றறிக.

ஜெஹஜு சரீரத்தால் செய்யப்பட்டு வளர்ந்த வாபீ கூடப் பிரபாதி நிர்மாணங்களாகிய லௌகிக கர்மரூபங்களாகவும், சத்வாரிம்சத் ஸம்ஸ்காரங்களாகிய வைதிக கர்ம ரூபங்களாகவு மிருக்கின்ற

வுகுகஜு தான்செய்த கர்ம
வஞ்சியகூதெ ஸமூகங் கிடைக்கும்பொருட்டு மூல மந்த்ரத்தினாலே
ஹவநம் ஹோமஞ் செய்து, ஸுகதுக்கவே தனை ரூபங்களான
தகுஹொமம் அந்தக் கர்ம பலபோகங்களின்
ஹுகுள பூஜித்தலில்
மெய பின்பவை லயித்தலிலும்
ஹவநம் மூலத்தால் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். போக்ய போக்தாக்களுக்கு அபேதாத்யவஸாயமே போக லயமென்னப்படும். பின்பு
ஸோயா மாயையிலுண்டான

ஹொதவி புவந பரம்பரையில் இந்த ஆன்மாவிற்கு மறுபடி பிறப்பு வாராமைக்காகவும், ஜாதி ஆயுர்ப்போக ஸம்ஸ்காராதி
நிஜுகள சுத்திக்காகவும்,
ஹவநம் மூலத்தால் ஹோமஞ் செய்ய வேண்டும். பின்பந்தந்தக் கலைகளிலிருக்கும்
தகெ தத்வங்கள் வர்ஷித்த மேகம்போல சுத்தமாகும்பொருட்டு
ஹவநம் மூலத்தால் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.
வாஸநாம் பின்பு மல மாயாகர்ம கலாபாசங்களுடைய
கிலொஹிதள த்ரோதாநத்திலும்,
விஜதெ பிரித்தலிலும்,
ஹெதெ சேதித்தலிலும், செய்யவேண்டிய ஹோமஞ்செய்து ; அஸ்த்ரமந்த்ரத்தினாலேமூதாம் ஜபிக்கப்பட்ட ஞானசக்தி ரூபமான கர்த்ரியினாலே, அந்தந்தக் கலாபாஸமுடிவில்,
கஹா நிவிர்த்தியாதி கலாமந்த்ரத்தோடு கூடிய [லே
ஹெகிநா ஹ்ரூம்படந்தாஸ்த்ர மந்த்ரத்தினாலே
(விந்யாஸ) சேதிக்கவேண்டும்.

IN13123-220 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

க்ரோதாநம்=மறைவு. அது மலசக்திக்கும், பிரிவு மலகர்ம மாயாபாசங்கள் மூன்றிற்கும், சேதித்தல் நிவிர்த்தியாதி கலாபாசங்களுக்கு மென்றறிக. (எஅ)

அவதாரிகை.

பாசச்சேத மானபின்பு அதை தஹிக்குங் க்ரியையைச் சொல்லுகிறார்.

எகூ—ஸ்லோகஂ.

வாணிஹ்யாஞ் விதேஹ்யுநம் ஹுங்தசியொ வாஸாஜ்ஞயா ஹாவதஂ ப்ராயஶ்சித்தவியன ஹ்ருதெகயுதநம் ஸங்கூஷாஜ்ஞளாஹ்யஹா। ஸவாஹ்யுஷ்கஸூகூஹாந சியிவெஷ்டதெஹ்யகி ஶ்வவ்யுகம வாமீஶீஸ ஹுங்கம யதள ஹ்யுஹ்ணுநா சிதெமந வதெஹ்ணுராஹுங்கிஂ ॥ *

வதெஹ்ய.

வாணிஹ்யாஂ - அ-விதேஹ்யுநம் - ஹுங்கம்-சியொ-வாஸாஜ்ஞயாஹாவதஂ - ப்ராயஶ்சித்தவியன - ஹ்ருதெகயுதநம் - ஸங்கூஷாஜ்ஞளன - ஹ்யஹா-ஸவாஹ்யுஷ்கஸூகூஹாநம் - சியிவெஷ்ட - ஶ்தெஹ்யகிஂ - அ-ஶ்வவ்யுகம - வாமீஶீஸ ஹுங்கம - யதள-ஹ்யுஹ்ணுநா - சிதெமந - வதெஹ்ணுராஹுங்கிஂ.

(இதன் பொருள்.)

வாணிஹ்யாஂ	இரண்டு கைகளாலும் சேதித்த பாசஸூத்ரத்தை ஹும்படந்தாஸ்த்ர மந்த்ரத்தினாலே
விதேஹ்யுநம் (க்ருத்வா)	மர்த்தித்தல் செய்து, பிண்பதையுண்டையாக்கி நெய் நிறைந்த ஸ்ருக்குபாத்ரத்தின் நுனிபில்லை

த்து கிவ்ருத்தி கணவாஸம ஜ்வலெஹி என்று சொல்லி

ஹுங்கம(க்ருத்வா) சியொ	ஹோமஞ்செய்து, அதன் பின்பு
வாஸாஜ்ஞயா ஹாவதஂ	மறுபடி பாசம் மூளையாமைக்காக ஹும்படந்தாஸ்த்ரத்தா லாஹுதி செய்து, பின்பு எரியுங் குறைந்து மிருக்குங் கிரியைகளின் குற்றம் நீங்க
ப்ராயஶ்சித்தவியன	ப்ராயச்சித்தஞ் செய்யுமிடத்து அஸ்த்ரத்தா லெட்டாஹுதி செய்து, சமஸ்த சரீரமு மழியவும்
ஹ்ருதெகயுதநம்	சைதன்ய மொன்றுகவே யிருப்பதாகப் பாவித்து,
ஸங்கூஷாஜ்ஞளன	ஸூக்ஷ்மசரீர சுத்திசெய்யுமிடத்து

IN13123-221 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸூக்ஷ்ம சரீரமாவது புரியஷ்டகம். அதாவது, சப்தம் ஸ்பர்ஸம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் புத்தி மனம் அஹங்காரம் இவையெட்டும் புரியஷ்டகம்.

ஹ்ருதா — ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினாலே நிவிர்த்தியாதி கலைகளுக்கு

சிரஸ்வெஷா — அதிபதிகளாகிய ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரேஸ்வரர் ஸதாசிவர்களிடத்தில்

ஸுஷும்நாத்வயாந்தக — சப்தாதிக ளெட்டையும்

ஸுஸூக்ஷ்மநம(கவசாஸ்த்ர) — சுல்கமாக தாநஞ்செய்யவேண்டும்.

அஃதெவ்வாறென்னில்? ஹ்ருதயமந்த்ரத்தால் ஹ்ரீம் நமஸ்ஸுக்ஷ்ம ஸுக்ஷ்ம ஸுக்ஷ்ம ஸர்வாண என்று ப்ரம்மாவினிடத்தில் சப்த ஸ்பர்ஸங்களைச் சுல்கமாகக் கொடுத்து, இப்படியே விஷ்ணுவினிடத்தில் ரஸத்தையும், ருத்ரனிடத்தில் ரூப கந்தங்களையும், ஈஸ்வரனிடத்தில் புத்தி யஹங்காரங்களையும், ஸதாசிவனிடத்தில் மனஸையும் சுல்கமாகக் கொடுத்து; சப்தாதிகளுக்குக் காரணபூதையான வைந்தவீ சக்தியையும் ஸதாசிவனிடத்தில் விடவேண்டும். பின்பு நிவிர்த்தியாதி கலாபாச ஸமூஹத்திலிருந்து விடுப்பட்ட

சூத்ரேஸ்வரீ — ஆன்மாவை யுத்தாரணஞ்செய்து, பின்பு தனது ஹ்ருதயத்தில்வைத்துத் தனது த்வாதசாந்தம்வரையில் கொண்டுபோய்ச் சிஷ்யனுடைய ஸூத்ரதேகத்திற் சேர்த்து, ஆப்யாயநத்தின் பொருட்டு வெளஷட்டந்த மூலத்தால்

சுவாஸுகா — அர்க்ய ஜல பிந்துவை விரவில் ப்ரோக்ஷித்து:

வாகீஸ்வரீ — வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வரர்களுக்கு

ஹுமிதம் — ஹோமஞ்செய்து,

யதாஸ்தான — தேஹஸூத்ர தாரண நிமித்தமாக ஆன்மாவிற்கு

ஹ்ருதாணுநா — ஹ்ருதய மந்த்ரத்தால் ஹோமஞ் செய்து,

சிகாயை — வெளஷட்டந்த மூலமந்த்ரத்தினாலே ஸகலக்ரியைகளும் நிறைவேறும் பொருட்டு

வஷட்காரஹுதி (காயத்ரி) — பூர்ணாஹுதி செய்யவேண்டும்.

இந்தப்படி தாடநமுதலாகப் பதினெட்டு ஸம்ஸ்காரங்களுஞ் செய்யவேண்டுமென்றவாறு. (எகூ)

அவதாரிகை.

ப்ரம்மா முதலான பஞ்ச காரணேஸ்வரர்களிடத்தில் சப்த ஸ்பர்சாதிகளைச் சுல்கமாக ஸமர்ப்பித்தலுக்குக் காரணஞ் சொல்லுகிறார்.

IN13123-222 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அo—ஸ்லோகம்.

ஸ்ரோத்ராதெள்ய விஷ்வக்ஸேனாந்தா ஸகுலவதிக
லஹிதா க்ரவ்ய ஹிக்ஷோத்ஹவகும்லயா தெய்ய தஸ்மி
ந்நதிகாரே தத்யிவதிஷு ஸ்வஸ்ருஸ்வாஹி ஸுக்தம்
கும். ஸுவஸ்ருஹி ருத்ரவா ஸுந்தரா ரௌத்ரமா
ஸ்ரயந்தி ரௌயந்தாவா ப்ரஹ்மதெய காரணே
லயா ஹ்யவத மதந்த தெயமிதத்ய தர்மதெய.

வது அர்த்தம்.

ஸ்ரோத்ராதெள்ய - விஷ்ணோ - ஸகுலவ
திகலஹித க்ரவ்ய ஹிக்ஷோத்ஹவகும் - லயாஸ் - தெ
யம் - தஸ்மிந்நதிகாரே - தத்யிவதிஷு - ஸ்வஸ்ரு
ஸ்வாஹிஸுக்தம் - ஸுவஸ்ருஹி ருத்ரவாஸ் - தீந்
தரந்தரமாஸ் - ரௌயந்த - ரௌயந்தாஸ் - வாப்ர
ஹ்மதெய - காரணே - லயாஸ் - ஸ்யவத மதந்த
யம் - ஸகுலஸ் - ஸ்ய - தர்மதெய. *

(இதன் பொருள்.)

ஸ்ரோத்ரா ஸ்ரோத்ர முதலானவற்றுல்
தெய்ய

அவையாவன:- ஸ்ரோத்ரம் த்வக்கு நேத்ரம் ரஸ
நம் க்ராணம் புத்தி அஹங்காரம் மனஸ் இவற்றுல்
விதியைச் செய்யாமை விலக்கைச் செய்கையாகிய

விஷ்ணோ (ஸகுல வதிகாரம்) நெறி வழுவுதல் நேரிடுமாகில்

ஸகுல அந்த ஸ்ரோத்ராதி விஷய சப்தா
திகளுக்கும்

லவதிக அதிபதிகளாகிய ப்ரம்மாதிகளின்

லஹித அம்சங்களோடு கூடிய

க்ரவ்ய ஹிக்ஷ இராக்ஷஸர்களுடைய

உத்ஹவகும் ஜன்மம்

லயாஸ் உண்டாகும்.

அஃதெப்படியென்னில்? ஸ்ரோத்ரம் த்வக்கு இவற்றுல் நேரிடும் வழுவுதலால் ப்ரம்மாம்ஸமான ப்ரம்மராக்ஷஸ ஜன்மமுண்டாகும். ரஸநேந்த்ரிய வழுவுதலால் விஷ்ணுவம்ஸ ராக்ஷஸ ஜன்மமும், க்ராண நேத்ரேந்த்ரிய வழுவுதலால் ருத்ராம்ஸ ராக்ஷஸ ஜன்மமும், புத்தி யஹங்கார வழுவுதலால் ஸதாசிவரம்ஸ ராக்ஷஸ ஜன்மமு முண்டாகுமென்றறிக.

தஸ்மிந்நதிகாரே அந்த ராக்ஷஸஜன்ம நீங்கும்பொரு ட்டு

தத்யிவதிஷு அந்தச் சப்தாதிகளுக் கதிபதிகளா கிய ப்ரம்மாதி காரணேஸ்வரர் களிடத்தில்

ஸ்வஸ்ருஸ்வாஹி ஸுக்தம் சப்த ஸ்பர்ச ரஸமுதலானவை யாகிற சுல்கங் கொடுக்கவேண்டும்.

IN13123-223 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

இவ்விடத்து ப்ருதுவிக்குக் கந்தமூத லேந்துகுண
ங்களுண்டு. அவற்றை ப்ரம்மாவினிடத்தில் ஸமர்ப்பி
க்கவேண்டும். அல்லது ப்ருதுவிக்குச் சொந்தமாகிய
கந்த மாத்ரத்தையாவது ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். அப்
படியிருக்க, பார்த்திவ தத்வசுத்தியில் ஆகாசவாயுக்க
ளின் குணங்களாகிய சப்தஸ்பர்ஸங்களை ஸமர்ப்பிக்க
வேண்டுமென் றெப்படி சொல்லலாமென்னில்?

ஸுஷ ஸுஷுஷி ஸுஷுவாஃ — ஸப்த ஸ்பர்ஸ முதலான எட்டின் வடிவே

கிரு கிரு கிரு நுமாஃ — புரியஷ்டகமென்னும் ஸூக்ஷ்மசரீர வடிவாகும்.

ஆதலால், புரியஷ்டக தேகத்தைச் சோதிக்குமித்தம் சுரோத்ராதி யிந்த்ரியங்களின் வழுவுதலாலுண்டான சப்தாதிகளை ப்ரம்மாதிகளிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமென் றறிக. பின்பு

ஸொயநெ — ப்ருதுவியாதி தத்வசுத்தி செய்யுமிடத்து

ஸொயிநஃ — இவை தடையாயிருக்குமாதலால்

ஸிவவஜமஃநெ — சிவபதப் பிராப்தி விஷயத்தில்

ஜுஹுஷெ — ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ரர்முதலான

காருணெ — காரணேஸ்வராதிடத்தில்

கூஜவெ — அவர்களுக்கு த்ருப்தியின் பொருட்டு

ஹாதஸ் — இந்த ஸப்த ஸ்பர்சாதி ஸூல்கமானது

ஜெயம்ஸ்யாஸ் — கொடுக்கவேண்டியதாகும்.

இவ்விடத்து ஸ்ரோத்ரேந்திரியத்தின் வழுவுதலா லுண்டானது ஸப்தம், த்வக்கிந்த்ரிய வழுவுதலாலுண்டானது ஸ்பர்ஸம், பாணி பாத பாயு உபஸ்த வழுவுதலும் ஸ்பர்ஸத்தைச் சேர்ந்த தாதலால் த்வக்கு இந்த்ரியத்தில் லடங்கும். வாக்கு இந்த்ரியத்தின் வழுவுதல் ஸப்தத்தைச் சார்ந்ததாதலால் ஸ்ரோத்ரேந்த்ரியத்தில் லடங்கும். அந்த ஸப்த ஸ்பர்ஸங்களிரண்டும் ப்ரம்மாம்ஸங்களாதலால் அவற்றை ப்ரம்மாவினிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென் றறிக.

அப்படியே ரஸநேந்த்ரிய வழுவுதலாலுண்டான ரஸத்தை விஷ்ணுவினிடத்திலும், நேத்ர க்ராணேந்த்ரியங்களின் வழுவுதலாலுண்டான ரூப கந்தங்களை ருத்ரனிடத்திலும், புத்தி யஹங்காரங்களை ஈஸ்வரனிடத்திலும், மனம் சமஸ்த விகாரங்களையுஞ் செய்யும் விந்து சக்தி இவ்விரண்டையும் ஸதாசிவனிடத்திலும் ஸமர்பிக்கவேண்டுமென் றறிக. (அo)

தாத்பர்யாரிகை.

ஆண்ம வித்யா சிவதத்வங்களில் மந்த்ரக் கிரியாதிலோபங்களினால் உண்டான தோஷசுத்தி நிமித்தம் மூலத்தால் ஹோமஞ் செய்யு முறை கூறுகின்றார்.

IN13123-224 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அக — ஸ்லோகம்.

ஸாயாஜ்ஞாதாவ்ருதக்ரே விகல வியுஹ்யதள ஹா
ஷ்ருகொஷ்டாரதாணொ ஸ்வாதெஸ்வாவ்யாஜ வித்யா
தத்வே நரு விகலொஷ்டாரகொ வாஸ்ரு ஸஞ்ஜாஸு।
தக்ரே ஸகுஜ்ஜெஸ்வெ நவஸிகில மரொஸ்ரு-
வநாஹாதி நாஸ்ரெ வ்ருஷ்டாரா நாநஸாதிவ்வ
நரு விஷயா ணுஷ்டாரதாம் ஸதாதி॥ *

வசனம்.

ஸாயாஜ்ஞாதாவ்ருதக்ரே - விகல வியுஹ்யதள -
ஹாஷ்ருகொஷ்டாரதக்ரு - ஸுணொக்ரு - வாதெஸ்வாவ்யாஜ
வித்யாதத்வே - நரு விகலெ - உஷ்டாரகொ - உவாஸ்ரு
ஸஞ்ஜாஸு - தக்ரே - ஸகுஜ்ஜெஸ்வெ - நவஸி-கில-
மரொக்ரு - ஹாவநாஹாதி நாஸ்ரெ - ஸுவி-உஷ்டாரா-
நாநஸாஸு - தஸ்திவ நரு விஷயாணி - ஸுஷ்டாரதாம்-
ஸதாதி.

(இதன் பொருள்.)

ஸாயாஜ்ஞாதாவ்ருதக்ரே விகல வியுஹ்யதள — ப்ருதுவீதத்வமுதல் மாயாதத்வம் வரையில் வ்யாபகமான ஆண்மதத்வத்தில் நேரிட்ட க்ரியா லோபத்தின் பரிஹார விஷயத்தில்

ஸுணொக்ரு ஹாஷ்ருகொஷ்டாரதக்ரு — மூலமந்த்ரத்தினுடைய தனக்கும் பிறர்க்கும் கொஞ்சங் கேட்கும்படியான வுச்சரிப்பினலும்,

வாதெஸ்வாவ்யாஜ வித்யாதத்வே — அப்பால் சதாசிவதத்வம்வரையில் வ்யாபகமான வித்யாதத்வத்தில்

நரு விகலெ — நேரிட்ட மந்த்ரலோப பரிஹார விஷயத்தில்

உவாஸ்ரு ஸஞ்ஜாஸு — தனக்குமாத்ரம் கொஞ்சங் கேட்கும்படியான

உஷ்டாரகொ — உச்சரித்தலாலும்,

ஸகுஜ்ஜெ — அப்பால் சக்திதத்வம் வரையில் வ்யாபகமான

ஸ்வெதெக்ரு மரொக்ரு நவஸிகில — சிவதத்வத்தில் நேரிட்ட சிவகுரு மானஸ

ஹாவநாஹாதி நாஸ்ரெ — பாவநா லோப பரிஹார விஷயத்தில்

நாநஸாஸு — மானஸிகமான வுச்சரிப்பினலும்;

தஸ்திவநரு விஷயாணி — அந்தச் சிவமந்த்ர விஷயங்களாக

IN13123-225 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸுஹுதீ நாம தனித்தனி நூறுநூறுஹுதிகள்
ஸுதாதி
(கூயஞுஸு) செய்யவேண்டும். (அக)

அவதாரிகை.

நீகூடியின் முடிவில் பூர்ணாஹுதி செய்யுநிமித்தம் சிவ பாவனை செய்யு முறையைக் கூதுகின்றார்.

அஉ—ஸ்லோகழ.

ஸுஷ்வாதிஷ் தகூயாம வஹுயா விஜ்நாவு
தகூவாஹநெ நாதெஜ்ரயாதி கலாஜ்வ தெஹகரணஸ்
வெஞுகயீ தெஞுஸிகூ। ஸக்கியீஞு ஹுஷ்நாகூரணாஉ
கரண ஸுஷாத்ரு தகூவாந்நா விதெஜ்யாவுஷ்ஸி
வாவு தகூநிவிதம் ஸெளவம் விஹாவு ஹுயழ॥ *

வஉ ஸ்லோகழ.

ஸுஷ்வாதிஷ் தகூயாம வஹுயா விஜ்நாவு
தகூவாஹநூ - நாதெஜ்ரயாதி கலாஜ்வ தெஹகரணஸ்-
ஸவெஞுகயீஸ் - தெஸிகூ - ஸக்கிஞு - யீஞு-ஹுஷ்நாகூரா
உகரணஸ் - ஸுஷாத்ரு தகூவாந்நா - விதெஜ்யா-உள
வுஞுஷ்ஸிவாவு தகூநிவிதம் - ஸெளவம் - விஹாவு-
ஹுயழ.

*

(இதன்பொருள்.)

தெஸிகூ ஆசாரியரானவர்
ஸவெஞுகயீ பரமேஸ்வர த்யானத்திலேயேநிலை
(ஹுஸு) பெற்ற சித்தவ்ருத்தியையுடைய வராய்,
ஸுஷ்வ சுத்தாத்வாவில்
ஸுதிதகூ முதல் தத்வமான சுத்தவித்தையா கிற
யாமவஹுயா மானஸிக சிவபூஜா ஸ்தானத்தில்
விஜ்நாவுதகூ விந்து தத்வமாகிற
ஸுஹுநஞு ஆசன முள்ளவராய்,
நாதெஜ்ரயாதி இந்திகை முதலான நாதகலைகளும்
கலாஜ்வ வ்யாபினி முதலா யஷ்ருதாந்த கலைகளுமாகிற
தெஹகரணஞு சரீரத்தையும் பாஹ்ய கரணங்களை யு முடையவராய்,
ஸக்கியீஞு சக்தியாகிற புத்தியுள்ளவராய்,
ஹுஷ்நாகூரா சமனியாகிய அந்தக்கரணங்களையு
உகரணஞு முடையவரா யிருந்துகொண்டு;
ஸுஷாத்ரு தகூ சுத்த தத்வமே ஆன்ம தத்வமாக வும்,
உந்நாவிஜ்யா உன்மனியே வித்யாதத்வமாகவும்
உளவுஞுஸ்ஸி மேலிருக்குஞ் சிவமே சிவதத்வ

IN13123-226 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வாவு சுஷு நிவிதம் மொவம் மாகவும் இப்படி மூன்றுதத்வங்களிலும் நிறைந்ததாக சிவஸ்வரூபத்தை மனதால் பாவிக்குமிடத்து; ப்ருதுவ்யாதி தத்வங்களை விட்டுச் சுத்தவித்யா தத்வத்தையே பூஜாஸ்தானமாக

ஸுபம்விஹாவு தால் பாவனை செய்யவேண்டும்.

அவதாரிகை.

பின்பு ஸ்ருக்கில் முதல் ஷடத்வ ந்யாஸஞ் செய்துசக்தி சிவ னிருவரையு மாவாஹனஞ் செய்யுமுறை கூறுகிறார்.

அநுஷ்டுப்பாகழி.

சூஜ்யாஜ்யாம் நிஹிதஸ்ருவாம் ஸ்ருசயா
ஜ்வாவு யாஹுதய வொசமா யொஷ்ட வகுவு
காய வஸவாதஜ்ஞீகுமநாஹி ஸுஸுசு। வஞ்சா
யாம வஸ்ஹிதாவு நிதயம் ஸுகீ கும்ஹணாமுவ
ஜீவாம்மொஷ்ட அமுகி தாஜ்யஹரணள வகெ ஜிவம்
ஸுஜீயழி॥ *

வஹெஹுழி.

சூஜ்யாஜ்யாம் - நிஹிதஸ்ருவாம் - ஸ்ருசயா - சுயு - ஜ்வாவுயா - சூஹாய - ய - வொசமாய - உஷ்ட வகுவுகாய வஸவாசு - ஸ்ருஜீகுமநா

ஹி: ஸுஸுசு - வஞ்சாயாம வஸ்ஹிதாவு நிதயம் - ஸ்ருகும்ஹ ஹணாமுவ ஜீவாம் மொஷ்ட - அமுகிம் - சூஜ்யாஹரணள - வகெ-ஜிவம் - ஸ்ருஜீயழி. *

(இதன்பொருள்.)

சூஜ்யாஜ்யாம்	நெய்யினால் நிறைக்கப்பட்டு
நிஹிதஸ்ருவாம்	மேலதோமுகமாக வைக்கப்பட்ட ஸ்ருவத்தையுடைய
ஸ்ருசம்	ஸ்ருக்கு பாத்ரத்தை
ஜ்வாவுயா	சங்கமுத்ரையாலே
சூஹாய	எடுத்துக்கொண்டு
வொசமாய	எழுந்திருந்து,
உஷ்ட வகுவுகாய	மூன்சரீரம் நிமிர்ந்து,
வஸவாசு	இரண்டு பாதமுஞ் சரியாக வைத்துக்கொண்டு,
ஸ்ருஜீகுமநாஹி	ஸ்ருக்கினடியை நாபியில்வைத்து,
ஸ்ருகும்ஹ	ஸ்ருக்கினடியி லிருக்கும் கலசம் விர்த்தாகாரமான
ஹண	தண்டம்
சுமு வஜீவா	கெண்டிகை ப்லவேதி கண்டம்
சும்மொஷ்ட	இவ்விடங்களிலே

வஜ்ராயார மண்டலம் அக்நி கும்பம் சிஷ்யஸ்வாத்மா வென்னு மிவ்வைந்திடங்களிலும்

ஹ்ருதாய நி யம சரியாகவிருக்கின்ற கலை தத்வமுதலான ஷடத்வ சமூகத்தையும் த்யாகித் தாவாஹநஞ்செய்து;

ஜ்வாலாமாலினீ சக்தி நெய்விழும் மார்க்கத்தில் சக்தியையும்,

வஜ்ரா ஸ்த்ரீயம ஸ்ருக்கின் முகத்திலே ஸ்ருக்ஸ்வரூபராய் ஸர்வான்மவ்யாபகராயிருக்கும்

ஸிவம பரசிவனை த்யாகிக்கவேண்டும்.

மண்டலமுதலான ஐந்திடங்களிலுஞ் சிவனிருப்பதால், முதல் ஷடத்வன்யாசஞ்செய்து சிவனைப் பூஜிக்கவேண்டும். மண்டலத்தில் ஸர்வகர்ம ஸாக்ஷியாகவும், கும்பத்தில் யாகரக்ஷகராகவும், அக்நியில் ஹோமாதிகாரணராகவும், சிஷ்யதேஹத்தில் பாசமோசகராகவும், குருதேஹத்தில் அநுக்ரஹ காரணகராவும் சிவனிருக்கிறானென் றறிக. (அங)

அவதாரிகை.

இப்படி த்யாகித்துப் பூர்ணாஹுதி செய்யுஞ் சமயத்தில், ப்ராணவிஷ்ணுவும் மந்த்ரவிஷ்ணுவும் நாடவிஷ்ணுவும் ப்ரசா

த்தவிஷ்ணுவும் சக்திவிஷ்ணுவும் காலவிஷ்ணுவும் தத்வவிஷ்ணுவும் என்று மேழு விஷ்ணுக்களையும் த்யாகிக்க வேண்டிய முறையை யிரண்டு ஸ்லோகங்களிலுமே சொல்லுகிறார்.

அசை—ஸ்லோகம் 1.

ஶிஷ்யாத்மஸந்நிதாநார்த்தம் ஸ்ரீமந் மஹாயோகிநாம் ஹ்ருத்பத்மே ப்ராணவம் நாஸாக்ரே மந்த்ரமுத்தமம் விந்யஸேந்நாபிதேஶே நாரஸிம்ஹம் ஸுதர்ஶநம் | மூர்த்நி ஸர்வாத்மகம் விஷ்ணும் தத்வாத்மாநம் ஸமந்ததஃ ||

ஶிஷ்யாத்மஸந்நிதாநார்த்தம் - ஸ்ரீமந் மஹாயோகிநாம் - ஹ்ருத்பத்மே - ப்ராணவம் - நாஸாக்ரே - விந்யஸேத் - நாபிதேஶே - நாரஸிம்ஹம் - ஸுதர்ஶநம் - மூர்த்நி - ஸர்வாத்மகம் - விஷ்ணும் - தத்வாத்மாநம் - ஸமந்ததஃ - ஸ்ரீ-களாஃ - ப்ரஸாத விஷ்வம்ஸகர - அயஃ - ஸ்வாஹேதி.

அடை—ஸ்லோகம் 2.

ஸகள ஸ்யந்தி ரூபேண தேவ விஸ்ருஷ்டயே ஹ்ருத்பத்மே ஸம்ஜ்ஞம் கமலாஸந ஸ்ருஷ்டிஸ்ம ப்ரகல்பய ஸ்ருக்ஸ்ருக்பாணி ஸ்ருகாஸ்ய க்ரியா தஸ்ப்ராண வ்யவஸ்ம வ

IN13123-228 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ரூவரு வரும் காரூஹயம் தத்வரும் தகூவாவ்யம் விஷ்ணு
வம் ரூவம் வரஸிவ ஸ்வாநந்தரூ விது ருத்திகர்யஸ்॥ *

வ ஏ ஐ ஒ ஔ ழ.

ஸகள - ஸுஃ - யதிஃ - உளவ்யும் - வனவ - விஸ
ரெஸு - தஸ் - ஸதி ஸம்ஜ்ஞம் - கரா - ஸவெந்தரூ - கூஷ்ட
ஊ - ப்ரகவ்ய - தரூஷ்டிஃ - ஸ்ருஷ்டிஃ - உநாஹம் - தி
யா - தஸ் வாணை - கவி - கவரும் - வராவரும் -
வரும் - காரூஹபம் - தத்வரும் - தகூவாவ்யம் - விஷ்ணு
வம் - ரூவம் - வரஸிவ ஸ்வாநம் - தரூ - விஸ - வ்ய
திகர்யஸ்.

(இதன்பொருள்.)

ஸிஷ்யாத்மநஃ	சிஷ்யனுடைய ஆன்மாவையும்
வபுஷஃ	தன்னுடைய மனதையும்
ஸகரண	ப்ராணவாயுவினுமேல
ஸகாயொமஃ	ஓன்றுகச் சேர்க்கையானது
ப்ராணவம் ஹவெஸ்	முதலாவதான ப்ராண விஷ்ணு மாகும்.
கந்தஸ்	மூலாதார கமலகந்த முதற்கொண்டு
உநரூஷ்ணாத்மநஃ நாஹாத்மிகை விதிதரூஸ்	மந்த்ரத்தை யுச்சரித்து, த்வநி மத்யத்தி லாஸ்மாவின் ஐக்யத்தைச் சிந்தித்தல்

உநரூவிஷ்ணு	உ-வது மந்த்ரவிஷ்ணுவமாகும்.
மூர்த்யவயதஃ	மேட்ர முதலான தசக்ரந்திகளையுஞ் சேர்த்து
வனவ	இவ்வாறு
தநுயுநாத்மநா ஊர்தஸ்	அதில் மத்ய நாடியான சுழுமுனையின் வழியாக நாதமெழும்புதல்
நாதவிஷ்ணுவம்	ந-வது நாடவிஷ்ணுவமாகும்.
ஸ்ரீ	அகார உகார மகார விந்து நாத நாதாந்தமென்னும்
கரூஷ்ட்ரீ	கலைகளாறையும் ஹ்ருதயம் கண்டம் தாலு ப்ருமத்யம் ப்ரம்மரந்த்ரம் த்வாதசாந்தம் ஆகிய இவ்வாறு இடங்களிலும் ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ர ஈஸ்வர ஸதாசிவ அநாஹத சிவம் என்னுமிந்த ஆறு காரணேஸ்வரர்களோடி
தீக்ஷா	விட்டு,
ஸவதிபோகரூ	ஏழாவதான சக்திஸ்தானத்தில்
ஜபஃ [வம்	சிஷ்யரான்மாவை லயிக்கச்செய்வது
ப்ரஸாதவிஷ்ணு	ச-வது ப்ரசாந்த விஷ்ணுவமாகும்.
ஸகள	சக்தி மத்யத்தில்
ஸ்யதிஃ	அந்த நாதமானது
உளவ்யுஸிவ	மேலாகவே
விஸரெ (ஜிஜியஸ்)	ப்ரலரிப்பதென்பது

IN13123-229 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தத்வம்	அது
ஸதாக்யஸ்ஜ விஷ்ணு வம்	ஐந்தாவது சக்தி விஷ்ணுவமாகும்.
ஸக்தெ	சக்திமுதற்கொண்டு
உபாதௌ	சமனாவரையில்
ப்ராணெ	ப்ராணவாயுவை
கலாஷட்கெந்த	பதினாறு பதினேழு
ஸப்தபுர தூஷி	பதினெட்டு நெடிகளினுல்
வ்யாப்ய	அந்த ப்ராண சஞ்சார காலத்தை யுண்டாக்கி
க்ரியா (க்ரமா)	மூன்றாகப் பகுத்து,
தத்ப்ராண	அந்த ப்ராண சஞ்சாரகாலத்தில்
அபரம்	அபரகாலம்
பராபரம்	பராபரகாலம்
பரம்	பரகாலம் என்னும் மூன்று பேத த்தையு மறிந்து, சகலகால வ்யா பகையான உன்மனியில் லயிக்கச்செய்வது
காலாத்வயம்	சுவது, காலவிஷ்ணுவமாகும்.

இதனுலே சக்திவரையில் ப்ராணசஞ்சாரகாலம் கசு-நெடி, அது அபரகாலம். வ்யாபினிவரையில் சஞ் சாரகாலம் கள - நெடி, அது ப்ராபரகாலம். லமனி வரையில் கஅ-நெடி, அது பரகாலமென்றறிக.

தத்தவம்	ஸமனாக்கப்பால் உன்மனாந்தத்தில்
ப்ரபவம்	கிலெபெற்றிருக்கும்
விபுத்திகர்ஷ	ஆன்மசைதந்ய ப்ரகாசத்தைச் செய்கின்ற
பரசிவஸ்தானம்	பரசிவத்தின் ஸ்தானமானது
தத்வாத்வ விஷ்ணுவம்	எ-வது தத்வவிஷ்ணுவமாகும்.

உன்மனாக்கப்பால் நிஷ்கள பரசிவத்தில் சிஷ் யான்மாவைச் சேர்ப்பது தத்வவிஷ்ணுவமாகு மென்ற வாறு. (அச-அடு)

அவதாரிகை.

இக்கப்படி விஷ்ணுவ மேழையுக் த்யாநித்து ஸ்ருக்கை அத்யாத்மமாகப் பாவித்துத் தத்வவிஷ்ணுவத்தில் சிஷ்டான்மா வைச் சேர்த்துப் பூர்ணாஹுதி செய்யுமுறையைக் கூறுகின் றார்.

அசு—ஸ்ரோகம்.

கஹிநு ஹஸ ஸ்யாய்ச்ய கந்தஸ்ரமா ஸாஸ் ஸ்ருணா ஸ்வாஹ்ரஸ் வஜ்ரஸ்ர மஷ்ராய்ச்ரு காஸ் ஸ்ஷிரா ஸ்ஹிந் ஸ்ரவஸ் ஸ்வாச்ரகா। ஸ்ரகீ ஸெ தீராஜ்ர ஸாவநாஸ் ஸ்ந் கவ்ரகா வாதெந ஸா யொஜியஸ் ஸெஷ்ய-ஸ்ரயா வாஸ்வ-ஸ்ரணா கஸ்ண கஸாஸ்கஸ்ய ஸ்ஷயா வாதெயஸ். ※

IN13123-230 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஉஎஉழ.

தவிது - ஸ்துயயாஐ கந்தகமாஸ் - நாழீ வஊணா - வஹ்ரஸ் வஉஸஹ்ரமஹொய்டு காஅ-வஷிரா - விந்வ்ஹ வஸ் வ்ஹாஐதா - ஸ்வ்கீ-அ. ஊகி - சூஞ்ரு ஹாவநாஸ் - ஸ்வ்க வ்ரதா வாதெந-ஸம்யொஜயேஸ் - ஷ்ரெயடாயா - கவ்ரு - வ்ஷ்ணடுயா - க்ஷணக்கமா லக்ஷ்யம் - தமுரா - வாதயேஸ்.

(இதன் பொருள்.)

ஸ்வ்கீ நாபீவஊணா	ஸ்ருக்குப் பாத்திரமானது அழகான தண்டத்தையே மத்ய நாடியாகவுடையது,
வஹ்ரஸ்வஉஸ்வஹ்ர மஹொய்டு	வேதிரந்த்ரத்தையே ஹ்ருதயகமலமாக வுடையது,
காஅவஷிரா	கண்டோர்த்வ பாகத்தையே தாலுரந்த்ர பாகமாகவுடையது,
விந்வ்ஹ வஸ் வ்ஹாஐதா	தாரையாக விழும் நெய்யையே விந்து ஸ்தானத்திருந்து பெருகும் அமிர்த தாரையாகவுடையது,
ஊகி சூஞ்ரு ஹாவநாஸ்	என்றிந்தப்படி ஸ்ருக்கு ரூபத்தை அத்யான்மமாகப் பாவித்தலால்;

ஸ்துயயாஐ	நல்ல வமுதம் நிறைந்த
கந்தகமாஸ்	கலசமாகிய கந்தத்திருந்து
ஸ்வ்தவ்ரதா வாதெந	விழும் நெய்யில் தாரையினுலே சித்வ்யக்திகாரியான பரமிவ ஸ்தானமாகிய நிலைபெற்ற
தவிது	அந்தத் தத்வவிஷ்ணுவத்திலே, சி
ஷ்யான்மாவை	
க்ஷணக்கமா	சூக்ஷ்ம வடிவாய்ப் பிரிந்து
லக்ஷ்யம்	தெரியாம விருக்கும்படி
ஸம்யொஜயேஸ்	கூட்டவேண்டும்.
தமுரா	பின்பப்படியே
ஷ்ரெயடாய	நிலைபெற்றிருக்கும் பொருட்டு
கவ்ரு வ்ஷ்ணு யாவாதயேஸ்	பிள்ளெரு பூர்ணஹுதி அவிச்சிந் நதாரையாகவிடவேண்டும். அசு

அவதாரிகை.

விஷ்ணுசைதன்யத்திற்கு ஸர்வஞ்ஞத்வ மூதலான ஷட்குணங்களையு முண்டாக்கு முறையைக் கூறினரூர்.

அள—ம்ஷ்ராகழி.

ஸ்வஷ்டாமத நியாஜ்ய தத்வாயா ஸிஷ்ய ஸ்வ விதுதிகாம ஸவ-ஜ்ரு கூ வ-தத்வ்ய நாதிகூடிகி வா தத்ரு ஸம்ஜ்ஞா நிஷ்ட ஸுகிம் வ்ருதிகி-ஜ்டீ உநத விஷயாம ஷட்டிகஜ்ஞாணாநாம் தத்ஸாவாஹ்ய நமத ஸ்ரிவெந வஹ்ரஸம் ஸிஷ்ய தஹா யொஜயேஸ் ॥ *

IN13123-231 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஉஎஅழ.

ஸாஷ்டா - கூமள - அ-நியொஜ - கத்ர-வர
யா-ஸிஷ்யஸ்ய - விஜ்ஞாநகாம - ஸவ-ஜ்ஞ ஸர்வ
த்ர நாதிகேந ஸாதஞ்ச - ஸ்ருஷ்டி - அ - ஸக்தி-
வ்யதி-ரேதீம் - கூரஞ்ஞவிஷயாம் - ஷட்குணம் - மைஸ்வர்
நாம்-தத்ர - அ - சூஷாத்ய - கூரஜத்ர - ஸிவென -
ஸஹ்யம் - ஸிஷ்ய - கதா - யொஜயேத். *

(இதன்பொருள்.)

இப்படிப் பூர்ணஹ்ருதி பர்யந்தம் திகழ்ந்துபெற்ற

ஸிஷ்யஸ்ய — சிஷ்யனுடைய ஞானக்ரியாரூபமா
விஜ்ஞாநகாம — சைதந்ய வ்யக்தியை [ன
வரயா — மேலான
ஸாஷ்டா — ஸ்ருஷ்டி மார்க்கத்தாலே ஆகர்ஷி
த்து, தனது மூலாதாரத்திருந்து

த்வாதசாந்தத்துக் கெண்டிகா ஸ்தானத்திற் கொணர்
ந்து, நாஸிகா த்வாரத்தின் வழியாகப் புஷ்பாஞ்சலி
யில் வந்ததாக த்யானித்து,

கத்ர — அந்தக் குண்டத்திலிருக்கும்
கூமள — சிவாக்நியில்
நியொஜ — சேர்த்து, ஸ்ருவத்தினாலே மூன்று
ஹுதிசெய்து

ஸவ்ஜ்ஞ — ஸர்வஜ்ஞத்வம்
ஸர்வ
ஸாதர்வி — பரித்ருப்தத்வம்
அநாதிபோதத்வம்
ஸாதஞ்ச — ஸ்வதந்த்ரத்வம்
வ்யதி-ரேதீம் — அலுப்த சக்தித்வம்
ஸக்தி
கூரஞ்ஞ விஷயாம் — அநந்த சக்தித்வம்
ஸக்தி
(ஐச்வர்யம்) ஸம் — என்னுமிந்தப் பெயருள்ள
ஜ்ஞாநாதி
ஸைஸ்வர்யம் ஷ — குணங்களாறையும்
ட்குணம்
சூஷாத்ய — உண்டாக்கி;

இவை யாணவமலத்திற்கு ஸ்வபாவ குணங்களாயிரு
ந்தபோதிலும் அநாதிமலப் பாசத்தால் பாதிக்கப்பட்
டிருந்தமையால் மறுபடி யுண்டானதாகச் சொல்லி
யது.

கதஸ்ய — பின்பு ஷட்குணங்களையு மாவாஹ
நஞ் செய்யப்பட்ட
கூரஜத்ர — அக்நியிலிருந் தெடுத்து,
கதாஸிவென — அப்போது ஸ்வபாவத்தில் அநாதி
பாச ரஹிதனான சிவனேநி

IN13123-232 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸுஜ்ஜனம் சரியா யிருக்கும்படி ஷட்குணங்க
ளையும்
ஸிஷ்ய சிஷ்யனிடத்தில்
யொஜயேத் கூட்டவேண்டும்.

* ஸர்வஜ்ஞத்வம் - எல்லாமறிகை, பரிதிருப்த
த்வம் - பூர்ணகாமனா யிருக்கை, அநாதிபோதத்வம் -
அநாதியான ஞானமுடைமை, ஸ்வதந்த்ரத்வம் - ஸ்
வாதீநனுபிருக்கை, அலுப்த சக்தித்வம் - சக்திக் குறை
யாமை, அநந்த சக்தித்வம் - அளவற்ற சக்திபுடைமை
என்றறிக. (அஎ)

அவதாரிகை.

மூன்று பதார்த்தங்களையும் நான்குபாதங்களையு மூடைய
போகமோக்ஷ ப்ரதமாகிய சிவாகம ஸம்மிதையை யறிந்த
சிஷ்யன், அபிஷேக யோக்யனா வென்கிறபடியே; இவ்வி
தகுணங்களையும் கன்னனையு முடைய சிஷ்யனுக்கு ஜூசார்
யாபிஷேகஞ் செய்யவேண்டிய விதியைக் கூறுகின்றார்.

அஅ—ஸ்லோகம்.

ஹிக்ஷு வாஸவிசோசகொ மாலாவரோதிள
ஷயீபீஜலெகெ வஷ்டலெணஹு ஹ்ருத்த வலெஹி
ஹ்ரீராஸந கலா கலலெவ ஸுவஜ்ரா வ்ரலெதி
ஸவ்ரஹ்மாஜ ஸிவாஜ்ருநா ஜயேயாலெதி தீக்ஷாவ்ர
கிஷ்டிலெ யொமயுஸ்வாஹ மாலாணா ஸிவாம்ர
விஹித வ்ராஜ்ஞயாக்வ்ரதஹி ॥ *

வஷ்டலெ ஹ்ருத்.

ஹிக்ஷு - வாஸவிசோசகஹு - மாலாவரோ-ரோதிள
ஷயீ பீஜலெகெ - வஷ்டலெணஹு - ஹ்ருத்தவலெஹி -
ஹ்ரீராஸநகலா - கலலெவ - ஸுவஜ்ரா வ்ரலெதி -
ஸவ்ரஹ்மாஜ ஸிவாஜ்ருநா ஜயேயாலெதி - தீக்ஷா
வ்ரகிஷ்டிலெ - யொமயுஹ - ஸ்வாஹ - மாலாணா -
ஸிவாம்ர விஹித வ்ராஜ்ஞயா - உக்தவ்ரதஹி. *

(இதன் பொருள்.)

ரோதிள மாணிக்கமுதலான பஞ்சரத்நங்களி
னாலும் ஸ்வர்ணமுதலான பஞ்ச
லோஹங்களினாலும் ஹரிதாலமுதலான பஞ்சதாதுக்
களினாலும்
ஷயீ ஸஹதேவி முதலான ஓஷதிகளினா
லும்
பீஜலெகெ சாலிமுதலான பீஜங்களினாலும்
வஷ்டலெணஹு தனித்தனி நிறைக்கப்பட்டதுகளா
யும்
ஹ்ரீராஸந ஆதார சக்தியாதி பூர்ணஸாகமும்
நெல்லுமுதலான ஸப்த தான்யா
ஸாகமு முள்ளதுகளாயும்,
கலா நிவிர்த்தியாதி பஞ்சகலைகளினாலே
கலலெவ க்ரமமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுகளா
யும்

ஸவெஹ்ரா வ்ரு தெஃ ஸவ்ரஹ்ஃ — தனித்தனி யைந்தாவர்ணங்களோ டுகூடினதுகளாயும்,

ஸத்யாதி பஞ்ச ப்ரம்மாபி மந்த்ரி' தங்களாயும்,

கூஜ் ஶிவாசதுர்நா ஜவ — தனித்தனி ஷடங்கஸஹிதமான சிவபூஜையோடும்

தனித்தனி கஅ-மூலமந்த்ர ஜபத் தோடும்

யஃதெஃ — கூடினதுகளாயு மிருக்கின்ற மேற்கு வடக்குத் தெற்குக் கிழக்கு ஈசா நங்களில் வைக்கப்பட்ட

ஸத்யாதி பஞ்சப்ரம்ம கலச தீர்த் தங்களினாலும்,

ஹஸ்தவதெ — ஆபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவனாய்;

விஹிதா மஸ்ஸுனா — ஆசாரியராலே ஸ்தண்டில மண்ட லாதிகளிலிருக்கும்

ஶிவாக்ர — பரசிவஸங்நிதானத்தில் மேலிப்படி நடக்கவேண்டுமென்று

விஹித வ்ரூவ ஜூஜ்யா ஜகவ்ரஃ — விதிக்கப்பட்டு, தன்னாலங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆஞ்ஞையில் படிக்கு

உபதேசித்த வ்ருதாசாரங்களை யநுஷ்டித்து வருகின்றவன்:

தீக்ஷாவ்ரதிஷ்டா தீக்ஷாலிங்கப்ரதிஷ்டை பவித்ரா ரோபணமுதலான செய்கையில்

யொமஃ — யோக்யனாகவும்

வாஸ விதோஷ கூ — மலாதிபாசங்களை நீக்க வல்லவனாக விருக்கின்ற

மஹாவ்ரஸ் ஸ்ரேஷ்ட குருவாவான்.

ஸ்யாஸ்

தாத்பர்யம்.

ஆசாரிய விரதத்தை யநுஷ்டிக்கு முறையாவது:—ஸத்தி யாதி சிவபர்யந்தமான மந்த்ர ஸம்ஹிதையை யப்யாசிக்கவே ண்டும். மூன்றுகூறும்வரையில் தரையில் சயநித்துக்கொண்டி ராத்ரியில் சரூபோஜநஞ் செய்துகொண்டு மௌன விரதமுள் ளவனாய், மூன்று காலமும் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டி குளிர் தானல் முதலான வைக்கத துக்கங்களால் வருந்தாமல் நியம முள்ளவனாய, வெள்ளவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டி சாந்த னாய், வெள்ளமாலை சந்தன மூடையவனாய், யோகப்பட்டம் அகூஸூத்ரம் மௌஞ்ஜீ அஜிநம் பவித்ர மிவை தரித்துக்கொ ண்டி, நாடோறும் வருத்தமின்றி ஆயிரமுரு ஜபித்துக்கொண்டி ஜபமுடிவில் நெய்யினாலே அல்லது நெய்கலந்த எள்ளினாலே பால்கலந்த அரிசியினாலேயாவது நாடோறும் ஹோமஞ் செய் துகொண்டு வரவேண்டியது.

இவ்விடத்து ஸ்ரேஷ்ட-குரு என்றதனாலே சகல வர்ணங் களுக்கும் தீக்ஷை செய்வதில் யோக்யனாவனென்பது சித்தம். அப்படியே சகல வர்ணங்களுக்கும் தீக்ஷைசெய்வதிலும் ப்ர திஷ்டை மஹோத்சவம் ஸ்நபநம் ப்ரோக்ஷணம் ப்ராயஸ்சித்

IN13123-234 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தம் அபிஷேகம் மந்த்ர வ்யாக்யாநம் இவை ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்தத்திலுஞ் செய்ய வல்லவனுவான். ஸகல தேவபூஜையிலும் ப்ராம்மணன் முதலான மூன்றுவர்ணத்தாரும், நிகரூபையிலும் ஸ்தாபநத்திலும் யோக்யராவார்: ப்ராம்மணன் க்ஷத்ரியன் முதலான மூவருக்கும், க்ஷத்ரியன் வைச்ய சூத்ரரிருவருக்கும், வைச்யன் சூத்ரரிருவருக்கும், சூத்ரன் தத்தஞ் ஜாதியாருக்கும் நிகரூபசெய்வதில் யோக்யனுவான். ஸ்வார்த்தயாகத்திலும் சல்லிங்க ப்ரதிஷ்டையிலும் ப்ராம்மணாதிமூன்றுவர்ணத்தாரும் யோக்யராவார். சூத்ரனும் கைஷ்டிகனுயிருப்பனுகில் ஸ்வார்த்த சல்லிங்க ப்ரதிஷ்டையிலும் சூத்ர நிகரூபையிலும் காதஸஹிதமான சகல மந்த்ரங்களிலும் சிவஞானத்திலும் யோக்யனுவான். க்ரஹஸ்தனுகிய சூத்ரனுக்கு நித்யநைஷ்டிகமே மாத்ரம்தான் யோக்யதையுண்டு. அதிலும் காதமில்லாத மந்த்ரங்களே சொல்லவேண்டும். சூத்ரனுக்கு அபிஷேக யோக்யதை யொருபோதுமில்லை. ஸ்தாபநாதிகளில் யோக்யதை யிருக்கிலென்பதற்குக் கேட்கவேண்டிய தில்லை என்பது ஆகமப் பிரமாணங்களிருக்கின்றன. (அசி)

அவதாரிகை.

சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட நிகரூபையில் விசேஷாதிகாரிகளென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு; சகலத்திற்கு மூலாதாரகாரண பூதமான விந்துமுதற்கொண்டு தொடர்ந்துவந்த சைவகுலக்ரமத்தைக் கூறுகின்றனர்.

அகூ—ஸ்ரீகழி.

விதேந ஸகலஸ்ய மஹேஸ்வரா ஸிவகரணம் மாயதி ரூகத்வித்கம் விந்துராதி வரூகரா ஊர்த்வ

ஊர்த்வ-ராஸ ஸைகசக்தி களா | ஜீஷ்யாதெ வஹந-மரு
ஹோத்ய ஜ-ஷோ வஷ்டு ஸவகஸ் ஹாரதெ ஸ்ரீநிது
ஸ-வ்ருகூட்டஸைஹ-ஸ்ரஷ்டா ய-தனோ ஜிஜ்-டுஸம்ஜ்ஞாஸ்ரீழி.

வெ ஒ வெ ஒழி.

விதேந - தகஸ்ய மஹேஸ்வராஸ் - ஸிவகரணம் - மாயதி ரூகத்வித்கம் - விந்துராதி வரூகரா - ஊர்த்வ - ஊர்த்வ-ராஸஸா - ஊஹ-சக்தி களா - ஜீஷ்யாதெ - தகநர மருஹோத்ய ஜ-ஷ்டு - வஷ்டு - கூஹவகீ-ஹாரதெ - ஸ்ரீநிதரவு கூம்வஹ-ரஷ்ணய-கம - ஸ்ரஷ்டு வாம்ஜ்ஞாஸ்ரீழி. *

(இதன் பொருள்.)

சுத்தான்மாவிற் குபாதானமாகிய

விதேந — விந்துவிலிருந்து
தகஸ்ய — அந்த விந்து சேஷாபகரா யிருந்த
மஹேஸ்வராஸ் — மஹேஸ்வரரா லேயுண்டாக்கப்பட்டதாயும்

இவ்விடத்து ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமான ஸகலஜகத்து முண்டாகும் பொருட்டு ஸதாசிவனனவர் சிற்சரீர முள்ளவராய் விந்துவை சேஷாப்பிக்கிறுரென்றறிக.

மாயதி ரூகத்வித்கம் — சைவகாயத்ரீசக்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கின்ற

இவ்விடத்து விந்து கோபாகாலத்தில் சைவகாயத்ரி யுண்டாயிற்று. அதனுல் சிவகுல மதிஷ்டிக்கப் பட்டதென்றறிக.

ஸிவகுலம் சைவசந்தானமாவது,
விஜயஸாதி அநந்தேஸ்வரர் முதலான
ஸப்தகோடி அஷ்டவித்யேஸ்வரக் கிரமமாகவந்து

இவ்விடத்து ஸதாசிவராலே விந்து கோபாகாலத்தில் வைந்தவசரீரிகளாய் அநந்தாதி யஷ்டவித்யேஸ்வரர்களுண்டானார்கள். அநந்தேஸ்வராலே ப்ரம்மாண்ட மத்யத்தில் கைலாஸாதிபதியாய் ஸ்ரீகண்டருத்ர ருண்டானார். ஸ்ரீகண்டரிடத்திருந்து விஷ்ணு அவரிடத்தில் ப்ரம்மா அவரிடத்தில் இந்த்ராதி ஸகலதேவர்களு மூண்டானார்கள். மறுபடி ஸ்ரீகண்டரிடத்திருந்து தூர்வாஸமுனி யுண்டானு ரென்னு முறையறிக.

ஊர்வாஸஹா தூர்வாஸ மாமுனியினலே
ஆஹூதிதள இந்தப் பூலோகத்தில்
உத்பவித்த.
தஸ்மாத்தெ அந்தத் தூர்வாஸ மாமுனியினிடத்தில் தக்ஷாதி யநுக்ரஹம்பெற்ற
கௌசிகர் காஸ்யபர் முதலானவருக்கு

பாரதவர்ஷத்தில் பரதகண்டத்தில்
போக மோக்ஷ ப்ரத மானதாற் சிறந்த
முக்யமான கதம்ப விருக்ஷமாகிய
அலங்காரமுள்ள
ஆமர்த்தகமென்னும் பெயருள்ள
ஓர்மடம்
உண்டாயிருந்தது.

தாத்பர்யம்.

நஷ்யாதி என்றதனுல் கௌசிகர் காஸ்யபர் அகஸ்தியர் பரத்வாஜர் கௌதமர் இவ்வைந்து ருஷிகளும்; ஸநத்குமாரர் ஸநகர் ஸநாதனர் ஸநந்தர் இக்நால்வரும் சேர்க்கப் படுகின்றார்.

பூலோகத்தில் ஜம்பூத்வீபத்தில் நடுவிலிருக்கும் மேருபர்வதத்திற்குத் தெற்கிருக்கும் ஹிமயமலைக்குத் தென்புறம் பாரதவர்ஷமென்று ப்ரஸித்தமா யிருக்கிறது.

அதிற் பரதகண்டத்தில் தூர்வாசமாமுனியினலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது ஆமர்த்தகமடம். அந்த மடத்தில் கௌசிகர் காஸ்யபர் முதலானவர் தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்வரூபரான ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரரை யுபாஸித்து அவரிடத்திலிருந்து ஆகம ஞானம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களுடைய சிஷ்யர் ஸநத்குமாரர்முதலான நால்வரும். பின்பு ஆமர்த்தகமடத்திலிருந்து அதற்குச் ஸரியானதாக ரணபத்ரம் கோளகி புஷ்கரிணி என்று மூன்று மடம் பிரிந்தன. ஆமர்த்தகத்தோடு கூடவுள்ள மடங்களுக்கும் ஸநத்குமாரர் முதலான நால்வருமதிபதிகளாயிருந்தார்கள்.

IN13123-236 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

திகளா யிருந்தார்கள். ஆமர்த்தக மடத்திற் கதிபதி ஸத்குமா
ர், அங்கே கதம்பவ்ருக்ஷம்; அவர் சந்ததியார் அகத மடாதி
பதிகளா யிருந்தார்கள். புஷ்பகிரிமடத்திற் கதிபதி ஸகர்,
அங்கே அர்ஜுனவ்ருக்ஷம்; அவர் ஸந்ததியா ரக்த மடாதிபதி
களா யிருந்தார்கள். கோளகீமடத்திற் கதிபதி ஸகாதனர்,
அங்கே ஜம்பூவ்ருக்ஷம்; அவர் ஸந்ததியா ரக்த மடாதிபதி
களா யிருந்தார்கள். ரணபத்ர மடத்திற் கதிபதி ஸகர்,
அங்கே வடவ்ருக்ஷம்; அவர் ஸந்ததியா ரக்த மடாதிபதிகளா
யிருந்தார்கள்.

கோதாவரி தீரத்தில் சைவர்கள் வாசஞ்செய்யும் மந்த்ர
காளி யென்னு மோர்பட்டணமுண்டு, அங்கே சிவன் வாசஞ்
செய்கிறார்; அவ்விடத்தில்தான் சைவாசாரியர்கள் விசேஷமா
யுண்டாயிருந்தார்கள. அவ்விடத்தில் மந்த்ர காளீஸ்வரரைச்
சூழ ஆமர்த்தகமூதலான இந்தான்கு மடங்களு மிருந்தன.

இந்தக் கௌசிகர் காஸ்யபர் முதலானவர் ப்ரம்மாவிலேலே
சிருஷ்டிக்கப்பட்டவரென்று லோகத்தில் ப்ரசித்தமாயிருக்க
இவ்கெப்படிச் சிவனிலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவ ரென்னலா மென்னில்? உண்மை.

அவர்கள் முதலில் சிவனிலே சிருஷ்டிக்கப்பட் டிண்டா
னர்கள்; பின்பு வேறு கௌசிகர் முதலானவர் ப்ரம்மாவினி
லே சிருஷ்டிக்கப்பட்டுண்டானர்கள்; ஆனால் பின்னேரும் மு
ன்னேருக்குச் சரியான காமமுள்ளவர். ஆகையால் கௌசி
கர் முதலானவர் சிவசிருஷ்டாள் என்றும் ப்ரம்ம சிருஷ்டா
ளென்று மிருவகையா யிருபதால், இவ்விடத்தில் சிவசிருஷ்
டாளான கௌசிகர் முதலானவர் சைவசம்பந்திக ளென்பதில்
குற்றமில்லை.

வெ சிருஷ்டி யன்றியில் ப்ரம்மமுகத்தால் சிருஷ்டிக்கப்
பட்டவர் ஸாமாக்யர், அவர்களுக்குப் பரார்த்த பூஜையிலதிகா
ரமில்லை என்று காமிகத்தில் அர்ச்சனபடலத்தில் சொல்லி
யிருக்கிறது. (அசு)

அவதாரிகை.

இப்போது க்ரந்தகர்த்தா வானவர் ஒன்றுயிருந்த ஆமர்த்
தகமடம் நான்குவிதமான காலத்தைத் தெரிவித்து; அதமுதல்
தமது ஸந்தான க்ரமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

கூ0—ஸ்லோகம்.

கததயா உஜிவஹிகா ஸுஜநஜை வைவ
காஹோவெ வ்ருதாஉ வ்ராஜாவதய உவாஸ மொ
ஹாய மா உதா வஹுவ வஸதஉ। சூடாதிஷ
ஸளவஹம்யதய காஸ வஸ்ஹாஹா ஒஷ்யளா ஸ்ரீ
உபாவகஸம்ஹவ்வு மஹாய கீ வஹாந
வேவ ஸ்ருதம்॥ *

வஒ ஹ்ஒம்.

கததயாஉ - உஜிவஹிகாஉ - ய - உஜநஜை -
வைவகாஹோவெ - ஸ்ருதாஉ - வ்ராஜாவதய உ
வாஉ - ய - மொஹாய - மாஉ - உதாஉ - வஹுவ - வ
கதஉ - சூடாஸ - திஷ - ய - ஸளவஹம்யதய
காஸ - வஸ்ஹாஹாஸ - ஒஷ்யளா - ஸ்ரீஉ பாவக
ஸம்ஹவ்வு மஹாய கீ வஹாநம் - வேவ -
ஸ்ருதம். *

IN13123-237 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(இதன்பொருள்.)

கதரதயாஃ அந்த ஆமர்த்தகமடத்தில் ஸம்ப்ர
தாய முறையாய்வந்த காஸ்ய
பாதிக ளெல்லோரும்

வைதாஹா பதிநான்கு மநுக்களில் முதலாவ
வைநஜே தான ஸ்வாயம்புவமநு காலத்
தில்

ஸநிவஹ்நிகா ருஷிபரம்பரையா யிருந்தார்கள்.
ஹ்யிதாஃ

கதஃ பின் பிரண்டாவது ஸ்வாரோசிஷ
மநுகாலத்தில்

(தத) அந்தமட நிவாஸிகள்

ப்ராஜாவதய ப்ரஜாபதிகளென்னப்பட்டு
ஸ்வாஃ

மொஹாயஸ்மாஃ வம்ச ஸம்ப்ரதாயம் நான்காகப்
பிரிந்து

உதாஃ ஆமர்த்தகாதி நான்கு மடாதிபதி
க ளென்னப்பட்டவர்களாய்

ஸஹாவஸ்தாஃ இருந்தார்கள்.

தேஷாம் அந்த நான்கு ஸம்பிரதாயங்களில்

ஸளஅஹம்யஸ் வெளியு முள்ளுஞ் சுத்தியுள்ள
யஸ்தாதீ

ஸஷ்டோஅஸ்மாதீ காஸ்யப பரத்வாஜாதி கோத்ர ஸ
ஹிதமான

சூத்ராதீ முதலாவதான ஆமர்த்தக மடத்தி
லிருந்து கலியுகாதி காலத்தில்

ஸ்ரீஷ்டீ போகமோக்ஷ ப்ரதராகையாற் சி
றந்த

வ்யாவகஸ்யஸ்மாம்
வதிவஃ வ்யாபக சம்புவென்பவர் முதலா
ன

ஆசார்ய பரம்பரையானது
ஆசார்யபர்யந்தம்

ஜாதம் உண்டாயிற்று.

(ஏத) தெவம் இந்த ஆமர்த்தகமட ஸம்ப்ரதாய
வம்சக்ரமம்

ஸ்திதம் இப்படியா யிருந்தது.

தாத்பர்யம்.

பதிநான்கு மநுக்களாவார்:—ஸ்வாயம்புவமநு ஸ்வாரோ
ஷிமநு உத்தமமநு தாமஸமநு ரைவதமநு தாக்ஷுஷ மநு
வைவஸ்வதமநு சூரியஸாவர்ணிமநு தக்ஷஸாவர்ணிமநு ப்ரம்ம
ஸாவர்ணிமநு தர்மஸாவர்ணிமநு ருத்ரஸாவர்ணிமநு ருச்ய
மநு பவ்யமநு இவர்கள் - கச - மநுக்களென் றறிக.

ஸ்வாயம்புவ மநுக்காலத்தில் ஆமர்த்தகமட ஸம்ப்ரதாய
மொன்றும் ருஷிஸம்ப்ரதாயமா யிருந்தது, பின்பு ஸ்வாரோ
ஷிமநு காலத்தில் ஆமர்த்தக முதலான நான்கு மடங்களாயின.
நான்குவித ஸம்ப்ரதாயமுள்ள மடங்களி லுண்டான சைவ
ப்ராம்மணரும் நானகுவித மாயினர்.

IN13123-238 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அதாவது ப்ரம்மசாரி க்ரஹஸ்தர் வாநப்ரஸ்தர் யதி என்று நான்குவிதமாயினர்.

இனி இந்த க்ரந்த கர்த்தாவினுடைய ஸந்ததி க்ரமம் வருமாறு:—நான்குவித மடஸம்ப்ரதாயங்களுக்குள்ளே ஜல ஸ்தாநிகளால் வந்த வெளிகூத்தியும், இந்திய நிக்ரஹத்தால் வந்த உட்சுத்தியுமுள்ள, காஸ்யபாதி ஸத்ஸந்ததியையுடைய ஆமர்த்தக மடத்திலிருந்து, கலியுகாதி காலத்தில் போகமோ க்ஷப்ரதராகிய வியாபக சம்புவென்னு மஹாகுருவானவருண்டானூர். இப்படிப் பூர்வகாலத்திலிருந்து குருபாரம் பர்யந்தோடு கூடிய வம்ச க்ரமமானது தப்முடைய வுத்பத்திகாலம் வரையில் க்ரமமாக வந்ததென் றறிக.

இவ்விடத்தில் பூர்வகதை:-ராஜேந்த்ர சோழனென்னும் பெயருள்ள சோழராஜ ஞொருவன் பூமியாளுங்காலத்தில் கங்காஸ்நானத்திற்குப் போனபோது, அவ்விடத்தில் சைவாசாரியர்களைக் கண்டு, ஸ்நானஞ்செய்து திரும்பி வரும்போது அந்தச் சைவாசாரியர்களையழைத்துக் கொண்டுவந்து தன்னுடைய ராஜியத்தில் ஸ்தாபித்தான். அதமுதல் காஞ்சிமண்டலத்திலும் சோழமண்டலத்திலும் எங்கும் சைவ ஸம்ப்ரதாயம் விஸ்தாரமாயிற்றென் றறிக. (கo)

இந்தப்படி சித்தாந்த ஸாராவளியில்
க்ரியாபாதம் முற்றுப் பெற்றது.
ஆ பாதம் - உ - இ ஸ்லோகம் - கஉள.

உ

சிவமயம்.

சித்தாந்த ஸாராவளி வ்யாக்யாநம்.

யோகபாதம்.

அவதாரிகை.

இவ்விடத்து யோகபாதத்தைச் சொல்ல விருப்புற்று, முதல் சுமுமுக்ஷு முதலான நாடிகளெல்லாவற்றிற்கு முற்பத்நிக் காரண பூதமான கந்தஸ்தாநத்தைச் சொல்லுகிறார்.

க—ஸ்லோகம்.

கந்தாநாஹ்யய உஸ்திதஸ்ஸு நிஜயா நாபௌ
ஷ்வாணாங்கு தந்நெஜ்யயா ஸிஸஹஸ்ர ஸ்வாதிஷ்ட்ய
ஸ்ரயஸ்ஸும் ஸுஷும்நிகம் । விஷ்ணு கந்விநிமஸ்தா
வ்யுமியாஷ்டக்ஷ அவாதி ஸிமா ஸாஸாரஸ்ய
மாஸ்ரித வஹ்நிய ஸ்ஹ ஆஷ்ஸாகாஸ ஸ்ஹிதே ॥

வ ஷ ஸ ஹ ழ.

கந்தஃ - நாஹ்யஃ - உஸ்திதஃ - தஸ் - நிஜயஃ - நாபௌ - ஷ்வாணாம் - அ - தந்நெஜ்யயா - ஸ்வா - ஸிஸ ஸஹஸ்ர ஸ்வாதிஷ்டிஃ - ஸ்ரயஃ - அ - உஸ்ஸும் - ஸுஷும்நி -

வ்ரீகம - வீர்ஷ - கந்த விநிமஜ்ஜா - வ்யூஹே - ஊர்த்வ - ஏக்ஷ - வ - வாசே - விஜாஸ - நாஸாரந்த்ரயோர்மத்யே - ஸ்ரீ தெ - வஹ்நிஃ - கயஃ - தெ - ஹ்ருதயாந்தாத் - வ்ரீதெ.

*

(இதன் பொருள்.)

நாபி மூல ஸ்தானாம்	சுழுமுனை முதலான நாடிகளிருப்பத்திற்கு
நிலயஃ	இடமாயிருக்கின்ற
கந்தஃ	கிழங்கானது
நாபேரதஃ	நாபிக்குக் கீழே
உதிதஃ	உண்டாயிருக்கிறது.
தந்நாலே	அந்தக் கந்த நடுவில்
கூர்மா	நாடிகளார்க்க முண்டாயிருக்கும்.
ஸரீரே	தேஹத்தில்
கயஃ உபரிஷ்டாத்	கந்த ஸ்தானத்திற்குக் கீழும் மேலும்
த்ரிஸஹஸ்ர நாடிபி	நாடிகள் மூவாயிரம்
வ்ரீதஃ	இருக்கும்.
ஏக்ஷவாசே	வலப்புறத்திலும் இடப்புறத்திலும்
வ்யூஹே கந்த விநிமஜ்ஜா	கந்தத்திருந்து வெவ்வேறுகப் புறப்பட்ட

விஜ்ஞ ஊர்த்வ	பிங்கலையென்றும் இடை யென்றும் பெயருள்ள நாடிகளிரண்டி
ஸ்ரீ நாஸ	ப்ரம்மரந்த்ரபர்யந்தம் வ்யாபித்து,
வஹ்நிஃ	வெளியில்
நாஸாரந்த்ர யோர்மத்யே	நாசித்வார மிரண்டையும் மாச்ரயித்து உச்வாஸ நிச்வாஸ ரூபமாகப் போக்குவரத்துச் செய்திருக்கும்.
தெ	அவ்விரண்டும்
ஹ்ருதயாந்தாத்	த்வாதசாந்தத்திற்கு
கயஃ வ்ரீதெ	கீழ்ப்பட்டிருக்கும்.

தாத்பர்யம்.

கிழங்கிலிருந்து மூளை யுதிப்பதுபோல் நாடிகளுதிக்கு மிடத்தைக் கிழங்கென்றது.

நாபிக்குக் கீழென்றது கொஞ்சதூரம் விட்டுக் கீழென்றுகொள்க. ஆனல் நாபிகமலம் கந்தத்திலுண்டானதென்று தெரிவிப்பதற்காக அப்படிச் சொன்னது. மனிதர்களுக்குத் தேகரக்ஷணத்திலிருந் தொன்பதங்குலம் கந்தஸ்தாக மென்பதால் மேட்ரத்திற்குக் கீழிருந்து கந்தமுண்டான தென் றறிக.

பாயவித் திரண்டங்குலம் மேலே லிங்கத்திற் திரண்டங்குலங் கீழே நடுவே லோரங்குலம் தேகநடுவாகும். அங்கிருந்து மேலொன்பதங்குலம் முட்டைபோல் கந்தமுண்டாயிருக்கும். பின்னு மந்தக் கந்தமானது பருமனிலும் மூர்த்தத்திலும் நானகங்குலப்ரமாணமாய், தோல் எலும்பு இவற்றால் மூடிக்கப்பட்டிருக்

கும். அதனடியில் காபி யிருக்குமென்பர். அங்கிருந்து பன்னி ரண்டரமுள்ள சக்ர மூண்டாயிருக்கும். அந்தச் சக்ரத்தில் ஜீவன் ப்ராணனோடு கூடி தாமரைநூல் சக்ரத்தில் நூற்பூச்சி சுற்றுவதுபோல் தன்கர்மவசத்தால் சுற்றிக்கொண்டிருப்பன். அந்தச் சக்ரத்தினுலேதான் தேகம் செலுத்தப்பட்டிருக்கும். அதைச் சுற்றி குண்டலினீயானது எட்டுக் கோணலாய் அஷ்டப்ரகிருதி ஸ்ருபையென்று சொல்லப்பட்டுத் தனக்குஞ் சர்ப்பத்திற்குச் சமானமாகக் கந்தத்திற்கும் காபிக்குங் கீழ்ப்ரதேசத்தில் தன்படத்தை வைத்துக்கொண்டு வாயுமார்க்கங்களெல்லாம் தடுத்துக்கொண்டு வாலினுலே தன்முகத்தை மூடிக்கொண்டு ப்ரம்ம ரந்ரத்தையுஞ் சுற்றிக்கொண்டு முதரு எலும்போடி கூடியிருக்கும். கந்தமத்யத்தில் காபி அர்த்தசக்ராகாரமா யிருக்கும். நாடிகளெழுபத்தீராயிரத்தில் முக்யநாடி மூப்பத் திரண்டு. அவற்றுள் சுழுமுனை பிங்கலை இடையென்று மூன்று நாடிகள் முக்யமாகும். பிங்கலை யிடையிரண்டும் சுழுமுனை யோடு கூடித் தனியாகவே யிருக்கொண்டு த்வாதசாந்தத் திற்குக் மேலே ப்ரம்மரந்த்ர பர்யந்த மிருக்குமென்றறிக. (க)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களினுலே சுழுமுனைநாடியின் வ்யாப்திையும் மூலாதாரக் தவக்க த்வாதசாந்த பர்யந்த மிருக்குங் கமலங்களின் தளக்கணக்கையும் பரமசிவனுக் காசனமாகிய கமலத்தின் ஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

உ—ம்ஸ்லோகம்.

வாஹாஜ்ஞாஷ யாமாவவஷ்டி கஸ்ய தெரியெக யா ஶக்தி: வஜ்ராயாஸ்ய நாபிகா வர்மதா

ஸ்யாச் சாஹஸாதாவயி । வஷ்டி வெஷ்டிரா ஹ்ருதா வாம்வைஜ்ய-ஹா கந்தஞ் ஷட்தீ வத்ரமொநாஹி: வஷ்டிஹா ஹ்ரு ஹ்ருஷ்டஹ்ரையக்ஷீ கண்ட: கவாவத்ரமி: ॥

வ ஹ ஹ ஹ ழ.

வாஹாஜ்ஞாஷ யாமாஸ் - அவஷ்டிகஸ்யாஸ்-தெரியா வகயா-ஶக்தி: - வஜ்ராயாஸ்ய நாபிகா - வர்மதா - ஸ்யாச் - சாஹஸாதாவயி - வஷ்டி: - வெஷ்டிரா - ஹ்ருதா - வாம்வைஜ்ய-ஹா - கந்தம் - அ - ஷட்தீவத்ரமி: - நாஹி: - வஷ்டிஹா - ஹ்ருஸ் - ஹ்ருஷ்டஹ்ரையக்ஷீ-கண்ட: - கவாவத்ரமி: . *

ங—ம்ஸ்லோகம்.

தாஸ்ய விம்ஸாகி வெஹ்வத்ரகஸ்யா ஹ்ருதி வெஹ்வத்ரா வஸ்ரியா ஸ்ரீநாவம் கவஸ்ரம் நவஹ்ருக ஜம் ஸொரெ்ரு வஹஸ்ரயுக்தம் । யக்ஷம் ஸாகி ஸாகெ வஸிஸ்ரெஸ்ரிநயா வஸ்ரகணி-ருகாச்சி ஸ்ரவெ ஸ்ரொகா ஸ்ரெஸ்ரி: - வகவிம்வமம் தஹ்ருவாரி வ்ரவ்ரு நா ஸ்ரெ ஸிவ: ॥ *

வ ஹ ஹ ஹ ழ.

தாஸ்ரி: - விம்ஸாகி வெஹ்வத்ரகஸ்யா: - ஹ்ருதி: - வெஹ்வத்ரா - வஸ்ரி: - ஸ்ரீநாவம் - கவஸ்ரம் - நவ

IN13123-241 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹஜ கஜம - அ - உளையெ - ஸஹஸ அஜம - யகூ
ஸகிஷகெஷமெஸ - ஸஷநயா - ஸஸகணிகா
ஐயம - ஸவெ - ஹொரோமெயா - ஸக ஸ்வெம்மம்த
ஊவரி - வயாவீ - உநநாஞெ - ஸிவ .

(இதன் பொருள்.)

வாஹாஜஷய மாஸ் — இரண்டு பாதங்களின் பருவிரல் முதற்கொண்டு

வஹிகஷொஸ் — கந்தஸ்தானத்திற்குக் கீழான வஸ்தியிலிருக்கும் கமலபரியந்தம்

ஹெயா — இரண்டு ப்ரகாரமாகவும்,

ஷஐயஃ — அப்பால் தேகமத்ய முதல்

வகயா — ஒரு ப்ரகாரமாகவு மிருக்கின்ற

வஜ்ரயாஸ்ரம — மூலாதாரமுதல் பத்தாதாரங்களடைந்த

நாஹிகா — சூழுமுனை யென்னும் நாடியானது;

ஹாஜஸாஹாவயி — த்வாதசாந்த பர்யந்தம்

உவரி மகா ஸ்யாஸ் — மேல் வ்யாபித்திருக்கும்.

வஹிஃ — கந்தத்திற்குக் கீழான மூலாதாரமானது

வெஹவிஸ்ரா — நான்கு நாடியுடன் கூடியதாயும்,

வெஹஹொம்வெ ஜயகா — நாலிதழ் பத்மத்தோடு கூடியதாயு மிருக்கும்.

கந்தஃ — கந்தஸ்தான கமலமானது

ஷட்வித்ரமஃ — ஆறிதழுள்ளது.

நாஹிஃ — மேல் நாபிகமலமானது

வஷ்டிஹா — பத்திதழுள்ளது.

ஹ்ருஸ் — ஹ்ருதய கமலமானது

கூஷ்டஹயங்கீ — எட்டிதழுள்ளது.

கண்ணஃ — கண்டஸ்தான கமலமானது

கஷாவத்ரமஃ — பதினாறிதழுள்ளது.

தாலுஃ — தாலுஸ்தான மானது

விம்ஸதிவெஹவ தழகஃ — இருபத்தினாலிதழ் பத்மமுள்ளது.

ப்ரூஃ — ப்ரூமத்ய கமலமானது

வெஹவத்ரா — நான்கிதழுள்ளது.

ப்ரஹ்மரந்த்ர ஸஹஸ்ராம்புஜ — ப்ரம்மரந்த்ர கமலமானது

ஷட்ரஃ — பதினாறிதழுள்ளது.

கவாம — சிரஸுக்கு மேல்ஸ்தானமானது

நவஜஹஜம — ஒன்பதிதழ்க் கமலமுள்ளது.

உளையெ — அதற்குமேல் த்வாதசாந்தத்திலிருக்கும்

(கஷஸ) — பத்மமானது

IN13123-242 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸஹஸ்ரதலம் (தசது) — ஆயிரமிதழுள்ளது. பின்னுமந்தத்வாதசாந்த கமலமானது

ஸக்தி — வாமாதி கவசக்திகளாகிற

ஸ்ரீகண்டஸஹிதம் யாமளம் — கேஸரங்களோடு கூடியதாயும்

ஸர்வஜ்ஞா — சமஸ்த சக்தியாகிற

ஸகலகணிகா பீஜம் — ஐம்பது வித்துள்ள கர்ணிகையோடு கூடியதாயும்,

ரவிகோடி ஸதாபா — சூரிய லோமக்கிரகளுடைய

ஸகல விம்பமய (ஸர்வாக) — தத்த மதிபதிகளோடு கூடிய மண்டலங்களையடைந்ததாயும் இருக்கும்.

தத்ரஸ்தா — அந்த மூன்று மண்டலங்களுக்கு மேலே

உன்மனாக்ய — உன்மனியந்தமாகிய சக்திமண்டலாந்தத்தில்

வ்யாபீ சிவ (விஷ்ணு) — ஸர்வ வ்யாபகரான பரசிவனிருக்கின்றார்.

தாத்பர்யம்.

இந்தச் சுழுமுனைநாடியானது கிழிருந்து தேகமத்யமாகிய கந்தஸ்தானம்வரையில் இருகோணமாகவும், அதற்குமேல் ப்ரம்ம

ரந்ரம்வரையி லொருகோணமாகவும், மூலாதாரம் ஸ்வாதிஷ்டானம் மணிபூரகம் அனாஹதம் விசுத்தி ஆஜ்ஞை என்னு மாறு தார சக்ரங்களையும், அதற்குமேல் த்வாதசாந்தம் வரையில் நான்கு சக்ரங்களையும் வ்யாபித்து; ப்ரம்மரந்ரம் வரையில் சகஸ்ரதளபத்மமாகவும், அப்பால் த்வாதசாந்தம் வரையில் நிஷ்கள ரூபமாகவு மிருக்குமென் றறிக. (உ—ங)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ஸ்லோகங்களினாலே நாடி சுத்திசெய்து யோகாப்யாஸஞ் செய்யுமுறையைக் கூறுகின்றார்.

சு—ஸ்லோகம்.

கம்பீரவேஷ்டித மேகலாயுகளிதம் வபுரி
கௌமாரஸத்ய ஹஸ்தம் வ்ராஜத்பஜ்ரம்வகுகாய மஹே
கௌ மஹே பீஜா ரௌத்ரிரஸ்மை । நாபீஸ்தானிஷ்
டேந்தேஷ்டாந்தம் ஸம்வஹ்ரஸ்ய ஸாதகஸ்ஸேந்தோ ஸ்வா
ஹ்ரு ஸதீரணஸ்ய நிஹந்திரௌத்ரோ மெஷ்டு கண்டம்
ஸகலம் ॥

வ ஸ்லோகம்.

கம்பீரவேஷ்டித மேகலாயுகளிதம் - வபுரி
கௌமாரஸத்ய - ஹஸ்தம் - வ்ராஜத் - பஜ்ரம் வகுகாய
மஹேகௌ - மஹே - பீஜம் - ரௌத்ரிரஸ்மை - நாபீஸ்தா
நிஷ்டேந்தேஷ்டாந்தம் - ஸம்வஹ்ரஸ்ய - வாஸ
கந்தஸ்ஸேந்தோ - ஸ்வாஹ்ரு ஸதீரணஸ்ய - நிஹந்திரௌத்ரோ
மெஷ்டு கண்டம் - ஸகலம் .

IN13123-243 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நு—ஸ்லோகஃ.

கூகூா ஶக்திவஶாத் விரசயதகூ-தம் விஜ்ஞா
கூவாஹாதிதொ நிம-ுஹ-ுஸ்ஸுததம் ஜயது கூரூ-
தெவாநாம் மஹஹ-ுஃ வ-ூநஃ । யூாநாஜ்ஞாவய-
தாஸிஹஸி மகலம் வாவம் நிஶாசயம் வ-ூநஃ
வ்ராதஸ்ஸாயகூஹஸ்ஸ-ூ மெஷ கூரூ-ூதெ தகூாதி
ஹாகூஷாஸ் கூகிழ் ॥ *

வஜ்ரஅஜ்ஜிழ்.

கூகூா - ஶக்திவஶாத் - விரசயதகூ-தம்-வி
ஜ்ஞாகூவாஹாத் - திதஃ - நிம-ுஹ-ுஃ - ஸுததம்-ஜயது-
அ - கூரூ-ூதெ - வாநாம் - மஹஹ-ுஃ - வ-ூநஃ -
யூாநாத் - ஜ்ஞாவய-ூதாத் - நிஹந்தி - மகலம்-வா
வம்-நிஶாசயம் - வ-ூநஃ - வ்ராதஸ்ஸாயம் - சுஹ
ஸ்ஸ-ூ - அ - வஷஃ - கூரூ-ூதெ - தகூாதி - ஹாகூஷா
ஸ் - கூகிம் . *

(இதன்பொருள்.)

திசைமுதலான ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றவனு
ம் சோம்பல்முதலானவை விட்டவனுமிருக்கின்ற
விஜ்ஞானவன்

இதனால் சோம்பல் விஷயேச்சைமுதலான தூக்
குணங்களைவிட்டுக் குரு தேவபக்தி வைராக்ய முத

லான நற்குணங்களைப் பெற்றிருப்பவன் நாடிசுத்தி
செய்ய யோக்கியனுவானென்று செல்லப்பட்டது.

நாடீஸூத்தி- நாடிகளைச் சுத்திசெய்யுமிடத்து,
வ்யாக்
கபாலே வேளையில்
ஜிஜ்ஞ ஸுமுகூர்த்தலக்நத்தில் தனதுதே
ஹபலாநுஸாரமாகக் குளிர்காற்று
முதலானவை நீங்கும்பொருட்டு ஒன்று அல்லது இர
ண்டு மூன்று ஆகிய

கூஹ்ய ப்ராகாரங்களினுலே
கூவெஷ்டித நான்கு பக்கமுஞ் சூழக் கட்டப்ப
ட்ட
மெஹேஜ்ய க்ரஹமத்யத்தில்
கல்பித செய்யப்பட்டு,
வஸ்த்ராதிக பட்டு வஸ்த்ரம் நூல்வஸ்த்ரம் மா
ன்தோல் முதலான வற்றுலே
மேல் பரப்பப்பட்ட
உபாஸநே ஸ்வேச்சாவிஷய ஆஸநத்தில்
ஸுஹஸ்ஸு சுகமாக வுட்கார்ந்து

இதனுல் இதமான அன்னம் புசித்து ஜீர்ணமான
பின் மூன்று ப்ராகாரஞ் சூழ்ந்த க்ரஹத்திலாவது, உ
பத்ரவமில்லாத வநத்திலாவது, சவுக்கமாய் அல்லது
வ்ருத்தமாய்ச் செய்யப்பட்ட பீடாதி ஆசநத்தில் வட
க்குமுகமாகச் சுகமாயுட்கார்ந்தென்று கொள்க. பின்

IN13123-244 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

னுமிவ்விடத்துச் சித்தாந்தசேகரத்தில் சொல்லிய விலக்கணமுள்ள ஸ்வஸ்திகம் கோமுகம் பத்மம் பத்ரம் மாயூரம் குக்குடம் வீரம் சிம்ஹாஸநம் கூர்மமென்னுமிந்த ஆஸநங்களுக்குள்ளே தனக்குவேண்டுமான ஆஸநத்தி லுட்காரவேண்டுமென்று கொள்க.

ஜிஹ்ம	கோண மில்லாமல் நேராயிருக்கின்ற
வபுரவயவாயம ஹகஂ	ஊர்த்வசரீரம் கண்ட மிவற்றையுடையவனுய்,
வாகீரெ அயெசு	முதல் ரேசகஞ் செய்யவேண்டும்.

அதாவது:—பிங்கலியினுலே உள்ளிருக்கும் வாயுவை வெளியில்தள்ளுதல் ரேசக மென்னப்படும். பின்பு,

ஹெந்ரஂ	சந்த்ர ஸஹிதமான
வாயுதஂ	வாமநாஸாபுடத்தின் வழியாக
வாஹயு ஹஸீரெ ணைந	வெளிக்காற்றைக் கொண்டு
ஸநைஸநைஂ	மெள்ள மெள்ள
ஊரஂவஂவயு ரயெசு	வயற்றைப் பூரிக்கவேண்டும்.

அதாவது:—வெளிக்காற்றை யிடையினுலே யுள்ளே பூரித்தல் பூரகமென்னப்படும். இப்படி ரேசக பூரக மிரண்டுஞ் செய்த பின்பு,

ஸதிவஸாசு	தன் பக்திக்குத் தக்கபடி
ஶக்திதெரு	கூ-முதலான கணக்குள்ள
தாவதை	மாத்ரையென்னும்கால அளவுகளினுலே
கும்போசு	கநிஷ்டாதிக்ரமமாகப் பூரித்தவாயுவை
கும்பகங்கரூகூவா	கும்பகஞ் செய்து,

அதாவது:—பூரித்த வாயுவை வெளியில் விடாமலுள்ளே ஸ்தம்பித்தல் கும்பக மென்னப்படும்.

இவ்விடத்து முழந்தாளை யொரு சுற்றுச் சுற்றிச் சிட்டிக்கையிடுங்காலமாவது, மூன்று சுற்றுச் சுற்றிச் சிட்டிக்கையிடுங் காலமாவது மாத்ராகாலமென் றறிக.

கும்பகத்தில் கநிஷ்டாதிக்ரமமாவது, இந்த மாத்ராகாலம் பன்னிரண்டாகும் வரையில் குமபித்தல் கநிஷ்ட ப்ராணயாமமென்றும், இருபத்து நான்கு வரையில் குப்பித்தல் மத்யமென்றும், நாற்பத்தெட்டு வரையில் கும்பித்த லுத்தமமென்றுஞ் சொல்லப்படுங் க்ரமமென்றறிக. பின்பு,

விஜ்ஞாகுவாஹாசு	சூரிய மார்க்கமான பிங்கலியினுலே
தம	அந்த கும்பித்த வாயுவை
விரெசயதஂ	ரேசகஞ் செய்ய வேண்டியது.

பின்னுமந்தக் கும்பகமானது அகற்பமென்றும், ஸகற்பமென்று மிருவகையாகும். மந்த்ர த்யான மில்லாவிடில் அகற்பமென்றும், மந்த்ர த்யான முள்ளது ஸகற்பமென்றும் சொல்லப்படும். மந்த்ரங்களும் ப்ரணவமந்த்ரம் ப்ராசாதமந்த்ரம் ஹம்ஸமந்த்ரம் காயத்ரீ வ்யாக்ருதி முதலானவையாகும் என்று சொல்லுகிறபடியேயாகும்.

ததஃ	அதன் பின்பு
மநஸ்யுஃ	மந்த்ர த்யான ஸுத்தமாகில்
ஸாதாம்	இந்த்ரியங்களுக்கு
ஸததஜயம்	எப்போதும் ஜயத்தை
கரோதி	செய்கின்றது. (எல்லாம் இந்த்ரியங்களே யடைகிறதென்று றிக.)
ஸமஸ்துஃ வாயுஃ	மந்த்ர த்யான ஸுத்தமா யிருக்குமாகில்
ஜாயதாம்	மந்த்ர ஜபத்தோடு கூடிய
பூராகஃ	சிவத்யானத்தினாலே
நிரோசயம்	இரவிலுண்டான
ஸகலம் பாபம்	ஸமஸ்த பாபத்தையும்
நிஹந்தி	போக்குகின்றது.

இது ப்ராதஹ்காலயோகத்தில் பலமாகும். சாயங்காலயோகமானது மத்யாஹ்நத்திலுண்டான பாபத்தைப் போக்குமென்றறிக.

வாயுஃவாஸ்து	பின்னு மிந்த யோகமானது
சதுர்வார(வாவம்)	நாடோறு மிப்படியே
பூராதயாயம்	ப்ராதஹ்காலத்திலும் சாயங்காலத்திலும்
(கரோதெஷ)	அப்யாஸஞ் செய்யப்படுமாகில்
ததோ(ஷா)ஷ்டா	ப்ருதுவி முதலான தத்வங்களின்
ங்கயோகிம்	ஸ்வரூபப் பிரத்யக்ஷத்தை
கரோதி	செய்கின்றது.

அதாவது:— யோகாப்யாஸஞ் செய்யும் புருஷனுக்குத் தேஹத்தில் ப்ருதுவ்யாதிகளின் கந்தம் கடினமாயிருக்கை முதலான குணங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகச் செய்யுமென்று கருத்து. ப்ருதுவி ப்ரத்யக்ஷமானால் வெளியிலுள்ள கந்தத்திலாசை நீங்கும். அக்நி ப்ரத்யக்ஷமாகில் திவ்யரூப தரிசநமாகும்; அக்நி தாபமிராது. வாயு ப்ரத்யக்ஷமாகில் திவ்ய ஸ்பர்சம் தெரியும்; அணிமாதி யெண்குணமும் சித்திக்கும். ஆகாசம் ப்ரத்யக்ஷமாகில் திவ்ய நாத தரிசநமாகும்; ஆகாசஞ்சாரியாவான். இவை முதலானகுணங்கள் யோகாப்யாஸத்தா லுண்டாகுமென்றறிக. (ச—டு)

அவதாரிகை.

இப்படியே காடோறும் யோகாப்யாஸஞ் செய்பவன் தத்வாதசாக்ஷத்திலிருக்கும் பரிவாரப் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பானென்கிறார்.

IN13123-246 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கூ—ஸ்லோகழி.

ஹ்ரஜெய்ரோம்வை—ஜ கணி—ருகாக—ரு ஸஸஹ்ரஷ்
வீம்வாதி ஸக்ரு—ல்யு—ரும் வ்ராணாயாசிய—ஸ்தொ—ரு
ணாஷ விஸஸ் ஸ்—ஸ்த்ர வ்ரதீகாஸகம் । ஜெய்ரோகி
ஸஷ்—கசோ—ந ஸொவி வாஸ்தரு ஸ்வாஷ்ரூஷாஞ ஸ்ரீஷா
ஸ்வாம்ஹஸ்ரூஸ்வ்ரஹம் வாஸ்ரிவம் யொதீவிதா
வஸ்ருகி ॥ *

வஷ ஜெஷழி.

ஹ்ரஜெய்ரோம்வை—ஜ கணி—ருகாக—ரு ஸஸஹ்ரஷ்
வீம்வாதி ஸக்ரு—ல்யு—ரும் - வ்ராணாயாசிய—ஸ்தரு—ரு
ணாஷவிஸஸ் ஸ்—ஸ்த்ர வ்ரதீகாஸகம் - ஜெய்ராகி—
கஸ் - மதோ—நஸ்ரு - ஸ்வி - வாஸ்தரு - ஸ்வாஷ்ரூஷாஞ
ஸ்ரீஷா - ஸ்வாம்ஹஸ்ரூஸ்வ்ரஹா - வாஸ்ரிவம் - யொ
தீ - விதா - வஸ்ருகி. *

(இதன் பொருள்.)

சிவனுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் முதலுண்டாகும் ஒருமை ஸம்பந்தமாகிய

யொதீ யோகத்தை யப்யவஸிக்கும் புரு
ஷன் ரோசக பூரக கும்பகங்ளோ
டெகூடிய

வ்ராணாயாம	ப்ராணயாம ஸஹிதனய்
ஸ்ரு	
ஹ்ரஜெய்ரோம்	ஹ்ருதயாகாச கமலத்தின்
வ—ஜ	
கணி—ருகா	கர்ணிகையிலிருக்கும்
ஸக—ரு	சூர்யமண்டலம்
ஸஸஹ்ரஷ்வை	சந்த்ரமண்டலம்
ஸ்ரீ	இவற்றிற்கு மேலான அக்நிமண்ட
ஸ்ரீ	லம்
ஸ்ரீ	மேல் சக்திமண்டலம்
உல்யு—ரும்	மேலே
வீஸஸ்	விளங்காகின்ற
ரணாஷ ஸ்—ஸ்த்ர	தாமரைக் கொடி நூலுக்கு
வ்ரதீகாஸகம்	சமானமாயிருக்கின்ற
கஸ்	ப்ரசித்தமான
ஜெய்ராகி	தேஜோரூபத்தை
மதோ—நஸ்ரு	அடைந்த மனதுள்ளவனுய் ;

இவ்விடத்து ஹ்ருதயகமல மத்யத்தில் பராத்பர மாய ஜோதிரூப மிருக்குமென்று சொல்லப்படுகிறபடியால் அந்த ஜோதிரூபமான சிவனிடத்தில் ப்ரத்யகூமாகப் பற்றிய மனதுள்ளவனென்று கருத்து.

பின்பு,

வரதஃ	அதற்கப்பால்
ஸ ஆ ஔராஜ ஷிதா	தனது த்வாதசாந்தத்திலிருக்கின்
ஸஆம்ஹஃ வ ஹ	நிர்மலோதகத்திற்கு
ஸஹ்யஸவ்ரஹம	சரியான காந்தியுள்ள
வரஸிவம	பரமசிவளே
விதா	ஞானத்தினுலே
வரயுகி	ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்கிறான். (சு)

அவதாரிகை.

ப்ராதஃகாலாதிகளில் சிவத்யானஞ் செய்யவேண்டிய முறையைக் கூறுகின்றார்.

எ—ஸ்லோகஃ.

ஹ்ரஸ்வதஃ ப்ராதரகெளரய நிவஹநிஹம
தவ்யநாயாம் விவிக்தயம் தவ்யாஹ்ன ஹ்ரஸ்வஸரோ
ஜே வரஸிவஜ விந்ரஸ்வ திந்ரவ்ரகாரம் | ஸா
யாஹ்னஹ்ரஸ்வதஃ வதஃ ஹ்ரஸ்வதஜஸ்ரியி ஜ்யோதி
நம் ஸ்வோத்தநாஹ்னம் ராத்ரெ ரவ்யுத்வ யேயம் சுவிக
ய ஸ்வயம் ஆஔராஜே ஸ்வஸ்வஸ்மி ॥ *

வ ஔ ஸ்வ ஔ ஃ.

ஹ்ரஸ்வதஃ-ப்ராதஃ-ஸகெளரய நிவஹநிஹம-
தவ்யநாயாம்-விவிக்தயம்-தவ்யாஹ்ன-ஹ்ரஸ்வஸரோ

ஜே-வரஸிவஜ விந்ர-ஸ்வம-ஸ்திந்ர-வ்ரகாரம்-ஸா
யாஹ்ன-ஸ்மி-உஸ்வ்யுத்வதஃ-ஸ்மி-ஸ்ரீ-தஜஸ்ரியி
ஜ்யோதிநம்-ஸ்வோத்தநாஹ்னம்-ராத்ரெஃ-ஸவ்யத்-
ஸ்வ்யேயம்-தம்-ஸ்வயிகம்-ஸ்வயம்-ஆஔராஜே-
ஸ்மிஃ-தஸ்மி. *

(இதன்பொருள்.)

சூர்யோதயத்திற்குமுன்-உ-ஷ-ச-ரு-ஷ-ர ழிகைவரையில் ப்ராதஃகாலமென்பர். அப்படிக் கொத்த

வ்ராதஃ	ப்ராதஃகாலத்தில்
ஸகெளரயநிவ ஹநிஹம	அநேக சூர்யோதயத்திற்குச் சரியான ப்ரகாசமுள்ளதாக
தவ்நஹ்ன	அந்த ப்ரசித்தமான தேஜோரூபமானது
ஹ்ரஸ்வதஃ	ஹ்ருதய கமலத்தில்
தவ்யநாயாம்	சுழுமுனை நாடியில்
விவிக்தயம்	த்யானிக்கத் தக்கது.
தவ்யாஹ்ன	மத்யாஹ்ன காலத்தில்
ஹ்ரஸ்வ ஸரோஜே	ப்ரஹ்மத்ய கமலத்தில்
வரஸிவஜ	பரசிவத்திலிருந்து ப்ரகாசிக்கும்
விந்ரஸ்வ திவம	ஞானக்ரியாவடிவான அந்த தேஜோரூபமானது

IN13123-248 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஹந்த்ரகாஸம் அநேக சந்த்ர ப்ரகாசமுள்ளதாக
விராஜதே ப்ரகாசிக்கத்தக்கது.
ஹ்ருதயாகாஸே ஸ்ரீயங்காலத்தில்
ஊர்த்வமுகஸ்ய ப்ரம்மரந்த்ர கமலத்தில்
அம்ருத ஸமுத்ரநிபே அம்ருத ஸமுத்ரம்போல
ஜ்யோதிர்மய ப்ரகாசமான
ஸ்வாத்மநாதே தனது மூலாதாரத்தி லுண்டான
நாத ஸ்வரூபமான அந்தத் தே
ஜஸானது
விராஜதே ப்ரகாசிக்கத் தக்கது.

இதனுல் ஓங்காரத்தோடுகூடிய ப்ராஸாதமந்த்ர ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

ஸாதாரணே அந்தராதரியில்
ஆகாஸாதே த்வாதசாந்தத்தில்
தத்பதே அந்தத் தேஜோரூபமானது
கவ்யைபம் மனோபுத்தியாதிகளா லறியக்கூடா
தாதாகவும்
அவ்யக்தம் அத்யந்த நிர்க்களமாகவும்
அநாமயம் சகலரஹிதமாகவு மிருப்பதாக
விராஜதே ப்ரகாசிக்கத்தக்கது.

இதனுல் ஸகலகார்ய ஸம்ஹாரமாய் விட்டபடியால் ஞானக்ரியாசக்திகளுக்கு உத்யோகாதிகார வ்யாபாரமில்லையென்று சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பாரி

வத்திலிருந்து ப்ரகாசிக்கு ஞானக்ரியா வடிவென்றதனுல் ஸகல ஜகத்திற்கும் பரமசிவ நிமித்தகாரணமென்று சொல்லப்பட்டது. (எ)

அவதாரிகை.

மேல் மலஸஹிதரான ஆத்மாக்களுக் குண்டாகிய சார்க்ர முதலான ஐந்து அவஸ்தைகளையுங் கூறுகின்றார்.

அ—ஸ்லோகம்.

வாஹ்யாந்தர் கரணைரணூ ஸவிஷயஜாத
ஜாக்ரதஸ்ய வைபவந்து கரணஸ்ய வ்யக்திவிஷ
யஜாதம் ஸுஷுப்தி: । தைஜஸஸ்ய வ்யக்தி
ஹீந ஸ்வபோ மாஹ்யாதிக ஸுகயுகம் தஜ்ஜா
க்ஷோ வ்யதஸ்ய ஸவிநக்ரியாதீதம் ஸிவக்ஷோப
யுக் ॥ *

வ்யாக்யாநம்.

வாஹ்யாந்தர் கரணைர்ணூ - ஸுணைர்ணூ - ஸவிஷய ஜாதம் - தஸ்ய - ஜாக்ரத: - அ - தஸ்ய - ஸ்வபந் - கரணஸ்ய வ்யக்திவிஷயஜாதம் - ஸுஷுப்தி: - பவம் - தைஜஸஸ்ய - தஸ்ய - ஊர்த்வ வ்யக்திஹீநம் - ஸ்வபோ மாஹ்யா - திக: - தஸ்ய - யுகம் - தஜ்ஜாக்ஷோ பவ தஸ்ய - ஸவிநக்ரிய - ஆதீதம் - ஸிவக்ஷோப்யுக்.

IN13123-249 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(இதன் பொருள்.)

சுணோ மலத்தினுலே கட்டப்பட்ட ஆன்மாவிற்கு

வாஹை ஸ்ரோத்ராதி வெளியிந்திரியங்களினுலும்

சூஜுகுரணை மநமுதலான அந்தக்கரணங்களினுலும்

வவிஷயஜ்ஞாநம் தத்தம் விஷயமான சப்தாதிஞான மாவது

ஜாக்ரம் ஜாக்ராவஸ்தை யென்னப்படும்.

இவ்விடத்து ஆன்மா முதல் அந்தக்கரணங்களாலும் பின்பு பாஹ்யகரணங்களாலும் விஷயங்களை யறிகிறனென்று கொள்க.

சூஜுகுரணவ்ய அந்தக்கரணங்களின் வ்ருத்திஞான மாவது

வ்ருத்திவிஷய ஜ்ஞாநம்

ஸ்வப்நம் ஸ்வப்பநாவஸ்தை யென்னப்படும்.

வரம் இந்த அந்தக்கரணங்களை விட்டிருப்பது

அதாவது, சித்தமாத்திரத்தோடு கூடி நித்ராவஸ்தையாகும்.

கசு அதுவே

ஸுஷுப்தி சூழ்த்தியவஸ்தை யென்னப்படும்.

தெஹை சரீரத்தில்

ஊர்த்வ வ்ருத்திஹீநம் புறக்கருவியுட்கருவிகளின் ப்ரவ்ருத்தி சூந்யமாய்

சவசொ மூகா வாக்குக்கெட்டாததாயுமிருக்கின்ற

ஜ்ஞிஸ் ப்ராணமாத்ரமுள்ள அறிவானது

துரியாவஸ்தையாகும்.

தெஹை சரீரத்திலுள்ள

சுகூ புறக்கருவியுட்கருவி ப்ராணன் முதலான ஸகல கருவிகளு மசைவற்று

உபாதௌ ஒழிந்திருக்குமளவில்

ஸுத்தஜ்ஞிஸ் வ்வான்ம சைதந்ய மாத்ரம்

துரியாதீதாவஸ்தையாகும்.

சுதீதம்

சுய அப்பால் நிர்மலான்மாவிற்கு

ஸிவஸ்வரூபப் பிராப்தியாகும்.

இவ்விடத்து முகத்தில் ஜாக்ரம், ஹ்ருதயத்தில் ஸ்வப்நம், நாபிவரையில் சுழுத்தி, அதற்குக்கீழே துரியம், மெய்கத்தில் துரியாதீதம் என்று ஜாக்ராதிஸ்தாநமறியத்தக்கது. பின்னும் ஜாக்ராவஸ்தையில் ஸ்ரோத்ராமுதலான ஞானேந்திரியங்களைந்து, ஸப்தாதிவிஷயங்களைந்து, வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களைந்து, வசநாதிதொழில்களைந்து, ப்ராணாதிகள் பத்து, மனமுத

IN13123-250 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

லான அந்தக்கரணம் நான்கு, க்ஷேத்ரஞ்ஞன் ஒன்று, ஆக கூடு - தத்வங்க ளுண்டென்றறிக. ஸப்தாதி-டு, வசநாதி - டு, ப்ராணாதி - க0, மனாதி - ச, இவை உச ஸ்வப்நத்திலுண்டு. ஜாக்ரத்தில் விஷயாநுபவமுண்டு. ஸ்வப்நத்தில் தோற்றமாத்ரம். ப்ராணன் சித்தம் க்ஷேத்ரஞ்ஞன் இம்மூன்றும் சூழ்த்தியிலுண்டு. ப்ரா ணன் ஆத்மா இரண்டும் துரியத்திலுண்டு. துரியா தீதத்திலாத்மாமாத்ரமே யிருக்குமென்றறிக. இந்த ஐந்தவஸ்தையும் மலமூள்ளவர்க்கூக்கும். அப்பால் சிவஸ்வரூபமென்றதால் நிர்மலாத்மாவிற்கும் அமல ஜாக்ராதியவஸ்தைகளுண்டு. அவையாவன:—பிஜத் தையுச்சரித்தல் ஜாக்ரம். விந்து பரிக்ரஹம் ஸ்வப் நம். நாதலம்யோகம் சூழ்த்தி. சத்திசமாகமம் துரி யம். பரசிவதேஜஸில் சாந்தமாய் லயிப்பது துரியா தீதம் என்று அமலாவஸ்தையைந்து மறிக. (அ)

இந்தப்படி சித்தாந்த ஸாராவளியில்
யோகபாதம் முற்றுப் பெற்றது.
ஆ பாதம் - ங - இஸ்லோகம் - கஉடு.

உ

சிவமயம்.

சித்தாந்த சாராவளி வ்யாக்யாநம்.

சர்யாபாதம்.

அவதாரிகை.

இப்போது க்ரந்தகர்த்தா சர்யாபாதத்தைச் சொல்லத் தொடங்கி முதலில் காமிகாதி ஆகமங்களுக் குண்டாகிய சிவ பேத ருத்ரபேத நாமதேயமுறையைக் கூறுகின்றனர்.

இவ்விடத்துச் சிவஜ்ஞானமானது அவபோத ரூபமென்றும் சப்தரூபமென்றும் இருவகைத்தது. அவற்றுள் அநாதியான ஆணவமல ரஹிதராய் ஆதியந்தசூன்யராய் ஸர்வார்த்த ப்ரகாசகராய் ஸர்வாநுக்ரஹரா யிருக்கின்ற பரசிவனுடைய ஜ்ஞான மானது அவபோதரூபமாகும்; அது பரசிவவிடத்திலிருக்கும்.

சாஸ்த்ரமே சப்தரூபமாகும். மிகவுந் தயையுள்ள பரசி வனுனவர் சிருஷ்டிகாலத்தில் தம்மிடத்திலிருக்கும் அவபோ தரூப ஜ்ஞானத்தையே சப்தத்திலேற்றிச் சர்வான்மாக்களையு மநுக்ரஹிக்க இச்சையினாலே குருபரம்பரைவழியாக யோக்யர்க ளிடத்தில் ப்ரவர்த்திப்பித்தார். அத்தக் குருபரம்பராக்ரமமும் மஹாளக்ரமமென்றும், ப்ரதி ஸம்ஹிதா க்ரமமென்றும் இரு வகைத்தாம், இவ்விடத்தில் சாஸ்த்ரமுறை ப்ரதி ஸம்ஹிதா க்ரமமென்று சம்ப்ரதாய மறியவேண்டும்.

அந்தக் கருத்தையே தெளிவாக முதல் ஸ்லோகத்தால் சொல்லுகின்றனர்.

IN13123-251 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

க—ஸ்லோகம்.

ஸம்கூவா உஸவாதநஃ வ்யுதிதஃ ஸ்ரஷ்டா சிவாநு கெவலாநு தெஷாம் அநுவகி வ்யொயவஸ்ரதா ஜாநம் தயா ஹஜ்யதெ । ஸாக்ஷாதெவ உவாசிதெஸ்ய சிவதெஸ்ய ஸாமாந்யாம் ஸாஷ்டஸ்ய வயொயுகயிதா தெஸ்ய ஸாமாந்யா வதிர ॥ *

வ உ தெ ஹ ஸ்.

ஸம்கூவாக - உஸ - ய - கூதநஃ - வ்யுதிதஃ - ஸ்ரஷ்டா - சிவாநு - கெவலாநு - தெஷாம் - அநுவகி - வ்யொயவஸ்ரதஃ - ஜாநம் - தயா - ஹஜ்யதக - ஸாக்ஷாக - தெவ - உவாசிதெஸ்ய - ய - சிவஃ - தெஸ்வராஃ - கதஃ - ய - ஸாமாந்யாஃ - ஸ்ரஷ்டாநு - ய - ஸ்ரஷ்டஸ்ய - ஸுவயொயு - கயிதாஃ - தெதஃ - ஸாமாந்யாஃ - ய - ஸுவதிர . *

(இதன்பொருள்.)

தெவஃ	எங்கும் ப்ரகாசரான
சிவஃ	பரமசிவனுடைவர்
கெவலாநு	அபிவியக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணமுள்ளவராதலால் சுத்தாளாயும்

சிவாநு	சிவஸ்வரூபாளாயு மிருக்கின்ற சிவபதவாசிகளான ப்ரணவர் முதலாகிய
கூதநஃஸ்ர	ஆன்மாக்கள் பத்துப்பெயரையும்
வ்யுதிதஃ	முதலிலே
ஸம்கூவாக்	ஸ்மரணமாத்ரத்தினாலே
ஸ்ரஷ்டா	ஊர்த்வஸ்ருஷ்டியாஸ்ருஷ்டித்து
தெஷாம்	அவர்களுக்கு
அநுவகி வ்ரவொயவ ரதஃ	அநந்தாதி யஷ்டவித்யேஸ்வரர்களுக்கு ஆகமஞானோபதேசமான பின்பு
தஸ் ஜாநம்	அந்த நாதரூப சிவஞானத்தை
தயாஹஜ்ய	அப்படியே பத்ததிவிதமாகப் பிரித்து காமிகாதி தசவித ஆகமங்களாக்கி
ஸாக்ஷாதெவ உவாசிதெஸ்ய	நேராகத் தாமே யுபதேசித்தார்.

இவ்விடத்து வித்யேஸ்வரருக் குபதேசமான பின்பு ப்ரணவாதிகளுக் குபதேசித்தா னென்றமையால் வித்யேஸ்வரர்களுக் குபதேசித்த ஆகமஞானமேலானதென் றறிக. பின்னும் அரூபராய்ச் சாந்தராய் பரமகாரணரூபராயிருக்கும் பரசிவனிடத்திலிருந்து அருமையாயுண்டான சிவஞானம் நாதரூபமாகுமென் றறிக.

IN13123-252 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஆன்மாக்களுக்கு மலமாயாகர்மபந்த நீங்கவும் சிவஸ்வரூபந் தோற்றவும் ப்ரவர்த்தித்த சிவஞானமொன்றே பத்தும் பதினெட்டுமாயிருபத்தெட்டாகப் பிரிந்திருக்கிறது.

உபதேசித்தவர் உபதேசம்பெற்றவர் இருவரும் சிவஸ்வரூபர்கள்.

ஆகையால்	
காமிகமுதலான பத்தாகமங்களும்	
சிவபேதங்களென்னப்படும்.	

இவ்விடத்து ஸ்ருஷ்டியானவுடனே பரசிவன் சிவஸ்வரூபர்களான ப்ரணவாதிகள் பத்துப்பெயருக்கும் ஒன்முகிய சிவஞானத்தைப் பத்தாகச்செய்து உபதேசித்த விதமாவது — ப்ரணவருக்குக் காமிகம், சுதாக்யருக்கு யோகஜம், திப்தாக்யருக்கு அசிந்தியம், காரணாக்யருக்குக் காரணம், ஸுசிவாக்யருக்கு அஜிதம், ஈசாக்யருக்கு தீப்தம், சூக்ஷ்மருக்கு சூக்ஷ்மம், காலருக்கு ஸஹஸ்ரம், கணேசருக்கு ஸுப்ரபேதம், அம்சு என்பவருக்கு அம்சுமான், என்றிந்தப்படி ப்ரணவாதிகள் பத்துப்பெயருக்கும் காமிகாதி பத்தாகமங்களையுமுபதேசித்த முறையுமிக. ஆனுலிப்பதின் மரும் தலைவர். பின்னும் ப்ரணவரிடத்தில் த்ரிகலரும், அவரிடத்தில் அரரும், காமிகாகமத்தைப் பெற்றார்களென்று முறையுமிக.

(திஞு)லெதூ	பின்னுமந்தச் சிவபட்டாரகரான
	அநாதி ருத்ரர்முதலான ஈச்வர
	தத்வத்திலிருக்கும்
கூஷ்ஷுஸுஸு	ருத்ரர் பதினெட்டுப் பெயர்களை
ஊநு	யும்
கூவ்லொயூ	ஞானவால்களாகச் செய்து
கயிதாஞ	சொல்லப்பட்ட
கூமோஞ	விஜயாதி பதினெட்டாகமங்களும்
கூவஸு	அபரங்களான ருத்ரபேதங்களென்னப்படும்.

இவ்விடத்து ஸ்ரோதாக்கள் ருத்ரராதலால் அவர்களுக்குபதேசித்த விஜயாதியாகமங்கள் பதினெட்டுமே ருத்ரபேதங்களென்றும் அபரங்களென்றும் சொல்லப்பட்டன. சிவபேதங்கள் பத்தும் பரம். ருத்ரபேதங்கள் பதினெட்டும் அபரங்களென்றறிக. பின்னும் சிவபேதங்களான காமிகாதிகளைத் தனித்தனியே மும்மூன்று பெயர் கேட்டார்கள். ருத்ரபதங்களான விஜயாதிகளை இரண்டிரண்டு பெயர் கேட்டார்கள். ஆக இரண்டுங்கூட அறுபத்தாறு பெயர் கேட்டவர்கள். இவர்களின் பெயர்களை மூலாகமங்களில் கண்டுகொள்க. (க)

அவதாரிகை.

சைவாகமங்களைச் சொன்னவர்கள் கேட்டவர்களுடைய பேதத்தினுலே யாறுவிதமான அவற்றின் ஸம்பந்தத்தைக் கூறுகின்றார்.

IN13123-253 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

உ—ஸ்ரோகழ்.

ஸம்பூ₂ஜ்ஜ₂ வரோண₂நாய ஶிவயோ₂ ர
ஸுஜ்ஜ ஸளதை₃வ ஸுஹாரு ஹொஸோ ஜ்ஜெவமதா₂ ஜ்ஜ
ரா₂ஜ விதி₂தா₂ தி₂வ்வ ஸி₂ரிஷ்டா₂மதா₂ | ஜெவாதி₂வ்வ
மதை₂வ தி₂வ்வ ஜிஷி₂தை₂வ்வ₂ஸ்ஸ ஸி₂ரீந்₃ரஜ்ஜெ
தஸ்மாத்₃ரிஷ்யமதை₂ வ்வதி₂வ்வ உக்₃ரிஷ்டி₂ ஜெவாம
ஸோநாம் விதி₂ஸ்₂ ||

*

வ உ ஸ்ரோ ழ்.

ஸம்பூ₂ஜ்ஜ₂-ஸ்₂-வரோ₂-ஜ்ஜண₂நாய ஶிவயோ₂-
ஜ்ஜ₂ஸுஜ்ஜ₂ஸளதை₃வ்வ₂-ஸுஹாரு-ஹொஸோ-ஜ்ஜெவமதா₂-
ஜ்ஜ₂ரா₂ஜ விதி₂தா₂-தி₂வ்வ₂-ஸி₂ரிஷ்டா₂-மதா₂-ஜெ
வாஸ்-தி₂வ்வமதா₂-ஸுவி-ஸுதி₂வ்வ₂-ஜிஷி₂தை₂-ஸுவி-
உக்₃ரி-ஸி₂ரீந்₃ரா-நரெ-தஸ்மாத்₃ரி-ஶிஷ்யமதா₂-
ஸுவி-ஸுதி₂வ்வ₂-உக்₃ரி-ஷ்டி₂-ஜெவாமஸோநாம-
விதி₂ஸ்₂.

*

(இதன்பொருள்.)

ஜ்ஜண₂நாய ஸ்ரோதாவான அநந்தேஸ்வரருக்
கும்

ஶிவயோ₂ வர்த்தமான சதாசிவருக்கு முன்
டாகிய

ஸம்பூ₂ஜ்ஜ₂ ஆகம ஸம்பந்தமானது

வரோ₂ பரமென்னப்படும்; இது முதல்ஸ
ம்பந்தம்.

ஜ்ஜ₂ஸுஜ்ஜ₂ஸளதை₃வ்வ₂ அநந்தேஸ்வரர் ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்
வரருக்குச் சொல்லிய ஆகமஸம்
பந்தமானது

ஸுஹாரு மஹாவென்று சொல்லப்படும்; இ
து இரண்டாவது ஸம்பந்தம்.

ஹொஸோ ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வரரிடத்திருந்து

ஜெவமதா₂ இந்த்ராதி தேவர்களிடத்தில் வந்த
ஆகம ஸம்பந்தமானது

ஜ்ஜ₂ரா₂ஜ விதி₂தா₂ அந்தராள மென்னப்படும்; இது
மூன்றுவது ஸம்பந்தம்.

(ஜெவாதி₂வ்வ₂ஸ்₂) இந்த்ராதி தேவர்களிடத்திருந்து

ஸி₂ரீந்₃ரா ருஷிகளிடத்தில்

ஜ்ஜ₂ஸ்மாத்₃ரிஷ்யமதா₂ வந்த ஆகம ஸம்பந்தமானது

தி₂வ்வ₂ஸ்₂ திவ்யமென்னப்படும்; இது நான்
காவது ஸம்பந்தம்.

ஜெவாமதா₂ தேவர்களிடத்திருந்து ருஷிகளுக்கு
வந்த ஸம்பந்தம்

தி₂வ்வமதா₂ திவ்யமென்றும்,

ஜிஷி₂தை₂ ருஷிகளிடத்திருந்து மனிதர்களுக்
கு வந்த ஸம்பந்தம்

IN13123-254 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

சுத்திவ்யஂ அதிவ்யமென்றும்,
உக்தஂ சொல்லப்பட்டிருக்கு மாதலால்
ஈஶ்வராத் தேவருஷியினிடத்திருந்து
நரஸ்ய மனுஷ்ய ருஷியினிடத்தில் வந்த
ஆகம ஸம்பந்தமானது
(திவ்யாத்திவ்யஂ) திவ்யாதிவ்யமென்னப்படும்; இது
ஐந்தாவது ஸம்பந்தம்.
தஸ்மாத் அந்தமனுஷ்யருஷியினிடத்திருந்து
ஶிஷ்ய்ருபகதஂ சிஷ்யனுகிய மனிதனிடத்தில்வந்த
ஆகம ஸம்பந்தமானது
சுத்திவ்யஂ அதிவ்யமென்று சொல்லப்படும்;
இது ஆறுவது ஸம்பந்தம்.
உக்தி என்றிந்தப்பிரகாரம்
ஸைவாகமோ காமிகாதி சைவாகமங்களுக்குச்
நாம சொல்லுகிறவர் கேட்கிறவர்க
ளுடைய பேதத்தாலுண்டாகிய
ஸம்பந்தங்களே
ஷட்வித் ஆறுவிதங்களென்று [ள்.
விதஂ பூர்வாசாரியர்கள் சொல்லுகிறார்க

தாத்பர்யம்.

காமிகமுதலான தந்த்ரங்களில் ப்ரணவர் முதலானவர் ஸ்ரோதாக்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்க, இங்கெப்படிச் சதாசிவ ரங்தேஸ்வரர்களுக்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லலாமென்

னில்? இவ்விடத்து மஹௌக க்ரமமென்னும் ஸம்பந்தஞ்சொல்லப்பட்டது.

ப்ரதிஸம்ஹிதா குருக்ரம ஸம்பந்தமும் மிப்படியேயோஜிக்கத்தக்கது.

அகந்தேஸ்வரருக் குபதேசித்தபின் ப்ரணவருக் குபதேசித்தபடியால் அகந்தேஸ்வராதி ஸம்பந்தமென்றும் ப்ரணவாதி ஸம்பந்தமென்றும் இருவகையாம்.

அவ்விடத்துச் சிவ ப்ரணவ ஸம்பந்தம் பரமென்றும், ப்ரணவத் திரிகல ஸம்பந்தம் மஹானென்றும், த்ரிகலஹர ஸம்பந்தம் அந்தராளமென்றும், ஹரதேவ ஸம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவருஷி ஸம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷிமனுஷ்யஸம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும், இப்படி ஸம்பந்த மாறுவிதமாகும். இந்தப்படிச் சிவபேதங்களுக்கு ஸம்பந்த மறியத்தக்கது.

ருத்ர பேதங்களுக்கு ஸம்பந்த மைந்துவித மாகும். அஃதெவ்வாறென்னில்? சிவனுக்கும் அகாதிருத்ரருக்கு மூண்டான ஸம்பந்தம் பரமென்றும், அகாதிருத்ரருக்கும் பரமேஸ்வரருக்கு மூண்டான ஸம்பந்தம் மஹானென்றும், பரமேஸ்வரருக்குத் தேவர்க்கு மூண்டான ஸம்பந்தம் திவ்யமென்றும், தேவருஷிகளுக்கு ஸம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமென்றும், ருஷி மநுஷ்யர்களுக்கு ஸம்பந்தம் அதிவ்யமென்றும், ஐந்துவிதமாகும், இப்படிப் பரமேஸ்வரர் தவத்திச் சம்ப்ரதாய மிடைவிடாமல் வருகிறபடியால் பரசிவனாலே செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள் முக்ய ப்ரமாணமென்பது நிச்சயித்தம் இவ்விடத்துச் சிலர் ஆகமங்கள் நித்யமாதலால் ப்ரமாண மாகுமென்பர்; அது கூடாது. அதவபோத ரூபமே நித்யமாகும். ஸப்தரூபம் நித்யமாகாது. அதி கர்பிதமாதலால் புதிதாகச் செய்யப்பட்ட வாக்யம்போல அநித்யமென்பதே சித்தம்.

IN13123-255 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஆகமங்கள் கற்பிதமே அல்லவென்று சிலர்மதம்; அது வுங்கூடாது. அவபோதரூபமா யிருக்கது ஸப்தரூபமானதால், கற்பிதமென்பது ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரியும்போது; ப்ரத்யக்ஷத்தை மறைப்பது பொய்யாயிவாதலால், அவர்கள்மதத்தையங் கீகரிப்பது அகர்த்தமாகும்.

ஆகலால் பரமாப்தரான ஸ்ரீபரமேஸ்வரராலே செய்யப் பட்ட படியிலேயே ஆகமவசனங்கள் ப்ரமாணமென்பது சித்தம். (உ)

அவதாரிகை.

சிவாகமங்களில் முன் பத்துச் சிவபேதங்கள், பின் பதினொட்டு ருத்ரபேதங்கள், என்று சொல்லியபடி; இருபத்தெட்டாகமங்களின் பெயர்களையு மிரண்டு ஸ்லோகங்களிலே க்ரமமாகச் சொல்லுகிறார்.

ஊ—ஸ்லோகம்.

ஸெவாஸ் காரிகை யொமஜாஜித மெயொயித்தயு
தீவாஹுயம் வஸுக்ஷஸ் காரண மேஸ-ஸோஸ்ஸ உஸயா
வாஹுஸ்ரு வஸ-ஸ்வயம்புவ ஸுரப்ரபேதா விஜயஸ்
ஸுரஸ்வ மெயொ நிஸ்வாஸ மாமெயகம் வஹுதாநம் கிர
ணாவ்ய விஜயீயம் ஸ்ரீஅநுஷ்டாஸம் வாழி. *

வ உ ஸ ஊ ழி.

ஸெவாஸ் - காரிகையொமஜா-ஸுஜிதம் - கயொ-
யித்ரயம் - அ - தீவாஹுயம் - வஸுக்ஷஸ் - காரணம் - கா
ஸ-ஸோயு - ச - உஸயா - வாஹுஸ்ரு கம - வஸ-ஸ்வ ஸம்-

ஸுரப்ரபேதா - தெ - விஜயம் - அ - ஸுரஸ்வம் - கயொ - நி
ஸ்வாஸம் - ஆமெயகம் - வஹுதாநம் - கிரணாவ்யம் - வி
ஜயீயம் - ஸ்ரீஅநுஷ்டாஸம் - வாழி. *

ஏ—ஸ்லோகம்.

உத்தீதம் அவிதத்ரு தாகமுயொ ஸ்ரீநாரஸிம்
ஹம்தயா ஸ்ரீவாயம்ஸுவ வாரஸெள ஸுவயம்பு
வாநி ஸுப்ரபேதயி। தெநாஷ்டாஉ வாஜ்ரயொ
யுகு ஸுவதஸ்ரோக்ஷாஸ் வஹெளெநதெ வெரோகா
ஸ்ரொவி வாரவ வஸவ நிவிஸ்ரு தீணுஸ்ரு விஜ
ஜாநவாரு॥ *

வ உ ஸ ஊ ழி.

உத்தீதம் - அவிதம் - அ - தாகமுயம் - கயொ - ஸ்ரீ
நாரஸிம்ஹம் - தயா - ஸ்ரீவாயம்ஸுவ வாரஸெள
ஸுவயம்பு - வாநி - ஸுப்ரபேதயி - தெந - வாக்ஷாஸ் - வஸெ
வாஜ்ரயா - உளயுகு ஸுவதஸ் - வாக்ஷாஸ் - வஸெ
ளெந - தெ - வெரோகாஸ் - வஸ் - கவி - வாரவுஸ் -
வஸ - நிவிஸ்ரு - உத்தீணுஸ் - கவிஜ ஜாநவாரு. *

(இதன்பொருள்.)

இவ்விடத்து ஸ்லோகக்ரமத்தில் ஆகமங்களின் முன்பின் முறைமாறி யிருந்தபோதிலும் சாஸ்த்ர ஸம்

ப்ரதாயாது குணமாகவே முறைவைத் தரையிடப் படுகிறது.

காரிகம்	முதல் காமிகாகமம்
யோமஜம்	உ-வது யோகஜாகமம்
விஜயம்	ஈ-வது சிந்த்யாகம்
காரணம்	ச-வது காரணாகமம்
அஜிதம்	ரு-வது அஜிதாகமம்
தீவாஹயம்	சு-வது தீப்தாகமம்
ஸூக்ஷ்மம்	எ-வது சூக்ஷ்மாகமம்
ஸாஹஸ்ரகம்	அ-வது ஸஹஸ்ராகமம்
அம்ஸுமாநு	கூ-வது அம்சுமானாகமம்
ஸுப்ரபேதம்	க0-வது சுப்ரபேதாகமம்
(ஆகி) விமலாதி (ஆமரீ)	எல்லாம் சிவபேதங்களான ஆகமங்கள்
உஷ்ணா	பத்துவிதங்களாகும்.
ஈஷ்வரா	மேல்
விஜயம்	க-வது விஜயாகமம்
நிஷ்வாஸம்	கஉ-வது நிச்வாஸாகமம்
ஸ்வாயம்புவம்	கஈ-வது ஸ்வாயம்புவாகமம்
அநலம்	கச-வது அநலாகமம்
வீராக்யம்	கரு-வது வீராகமம்
ரௌரவம்	கசு-வது ரௌரவாகமம்

மகுடம்	எ-வது மகுடாகமம்
விமலம்	ஏ-வது விமலாகமம்
சந்த்ரஜ்ஞாநம்	ஐ-வது சந்த்ரஜ்ஞாநாகமம்
முகபிம்பம்	ஒ0-வது முகபிம்பாகமம்
ப்ரோத்கீதம்	ஒ-வது ப்ரோத்கீதாகமம்
லலிதம்	ஓ-வது லலிதாகமம்
சித்தம்	ஔ-வது சித்தாகமம்
சந்தாநம்	ஔ-வது சந்தாநாகமம்
சர்வோக்தம்	ஃ-வது சர்வோக்தாகமம்
பாரமேச்வரம்	ஃ-வது பாரமேச்வராகமம்
கிரணம்	ஃ-வது கிரணாகமம்
வாதுளம்	ஃ-வது வாதுளாகமம்
(ஆதி) ஸப்தவிம்சதி (ஸூக்ஷ்மம்)	இப்பதிநெட்டாகமங்களும்
ருத்ரபேதங்கள்	ருத்ரபேதங்களாகும்.
தே	ப்ரசித்தங்களான
(ஆதி ஸூக்ஷ்மம்)	இந்த இருபத்தெட்டாகமங்களும்
தே	ப்ரசித்தமான
ஸதாசிவ	சதாசிவ தேவராலே
ஸ்வயமேவ	ஸ்வயமாகவே
ஈசாந முகத்தினாலே	ஈசாந முகத்தினாலே
ப்ரோக்தாநி	சொல்லப்பட்டன.

வஸவ அந்தச் சதாசிவதேவரே
வராவழு பரமாப்தர் (மிகவும் உண்மையுரை
க்கும் ஆப்தராவார்.)
சுவிச பின்னுமவர்
நிவிஜொதீரும் சமஸ்தபாசங்களையும் கடந்தவர்.
சுவிஜ்ஞாநவாநு ஸர்வ விஷய ஜ்ஞான முள்ளவர்.
(ஸர்வஜ்ஞ ரென்றறிக.)

தாத்பர்யம்.

இரண்டிலக்ஷங் க்ரந்தக் கணக்குள்ள ஸர்வோத்தாகமத் தைச் சோபதேவரிடத்தில் காரசிம்மன் உபதேசம் பெற்றதாக வசனமிருப்பதால் சார்வோத்தாகமத்தை காரசிம்மமென்றது. வாதுளாகமத்திற்குப் பன்னிரண்டு பேதஞ்சொல்லி பாரஹி தையெனப் பெயர் கொடுத்திருப்பதால் இவ்விடத்தில் காமிக தேசத்தில் காம் எடுத்துப் பரமென்றது.

இந்தப்படி முறையே யிருபத்தெட்டாகமங்களின் பெயர் களையும் அவற்றுள் சிவபேதம் ருத்ரபேதம் என்னு முட்பிரி வுகளையு மறியவேண்டும்.

காமிகமுதலான விருபத்தெட் டாகமங்களு மீசானமுக த்தில் பிறந்தனவென்ப தெப்படி, மூலாகமங்களி லிந்தமுகங் களிலு முண்டானதாகச் சொல்லியிருப்பதால் அஃதெங்ஙனெ வில்? காமிகமுதல் அஜிதம்வரையி லிந்தாகமங்கள் ஸத்யோ ஜாத முகத்திலும், நீப்தமுதல் ஸுப்ரபேதம்வரையி லிந்தாக மங்கள் வாமதேவமுகத்திலும், விஜயமுதல் வீராகமம்வரை யில் ஐந்தாகமங்கள் அகோரமுகத்திலும், ரௌரவமுதல் முக பிம்பம்வரையி லிந்தாகமங்கள் தத்புருஷமுகத்திலும், புரோர் கிதமுதல் வாதுளம்வரையில் எட்டாகமங்களு மீசானமுகத்

திலு முண்டானதாகக் காரணகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறதே யென்னில்? இவ்விடத்துச் சத்யாதி யைந்து முகங்களுக்குத் தனித்தனியே யைந்துமுகங்க ளுண்டென்று ஆகமங்களிற் சொ ல்லி யிருப்பதால் ஈசானமுக ஸம்பந்தங்களான சத்யோஜா தாதி முகங்களி லுண்டாயின வென்று கருத்துக் கொண்டு ஊர்த்வமுகத்தி லுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது.

அவர் பரமாப்தர் பாசமற்றவர் ஸர்வஜ்ஞர் என்றதனால் அநாதிமல பந்தமுள்ள ஆன்மாக்க ளெல்லோரும் பசுக்கள். அந்த மலபந்தத்தைக் கடந்த பரசிவன் பசுபதி. ஆதலால் ஸர் வஜ்ஞர் பரமாப்தர், அவராலே சொல்லப்பட்ட ஆகமங்களே முக்ய ப்ரமாணங்க ளென்றதாயிற்று.

வேதாந்தாதிகள்ல் முக்திசாதநங்களையும் முக்திகளையுஞ் சொன்னவர் சர்வஜ்ஞ ரல்லாதபடியால் வஸ்துவி னுண்மை சரியாயிராது. சைவத்தி லப்படி யல்லாதபடியால் சரியாயிரு க்குமென்றறிக.

பரமாப்தரான பரசிவனாலே செய்யப்பட்ட ஆகமஞான மே மோக்ஷஹேதுவாகும். அப்படியே பசுக்களுக்குப் போக மோக்ஷ நிமித்தமாக ஆப்தரான பசுபதியால் செய்யப்பட்ட ஆகமமே ஆப்தவாக்யம், முக்ய ப்ரமாணமென்று ரௌரவாகம த்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

பின்னும் சிவாகமத்தில் சொல்லிய ஞானமே உத்தமஞா னம். சிவபக்தர்களிடத்தில் தயையினாலே அவர்களின் சிரே யஸிற்கு முக்யசாதகமாக ஸ்ரீகண்ட சிவனாலே சிவன்பொரு ட்டுச் சிவாகமஞ் சொல்லப்பட்டதென்று வாயுபுராணத்தி லுப மன்யு கிருஷ்ண ஸம்வாதத்திற் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆதலால் ஆகமஞானத்தால் முக்தியடைந்தவனே மலாதி பாசங்களை விட்டவன். மற்றச் சாஸ்த்ரங்களைச் செய்தவர்

IN13123-258 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

பசுக்களாகையால் அவர்களின் சாஸ்த்ர ஞானத்தால் மூத்திய டைத்தவன் பசுவே யாருமென்று சித்தாந்தத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. (ரு—ச)

அவதாரிகை.

பவித்ரோத்ஸவ கால நிர்ணயஞ் சொல்லுகிறார்.

ரு—ஸ்லோகழி.

கூகெ-ரு ய-ஹ்மமெத ஹரிநி-ஜ்ஜியள ஸெத ஹிதாயாம் கதஹ்ஸ-லுதூ-ஆ-ரு கீஷ-ம் கிங்-ஷடி-ஹ்ஸ-ம் சுயிகதா-ஸாஹெஷ-ம் ஏஸ-ரு-ஹ்ஸிய ஸ-ந்நி-ஹ்ஸ்வெகதஹி ஜிஜா-கிஷ-ம் யஹ்ஸாஸ்ரெத கதஹாகக-ரு-ஹ்டெ கஹ்ரிநு ஏஸ-ரு-ய-ஹ்மம் ஹவெஹ்ரூநி கதஹா விஹ்ஹெ வவிதூ-ரு-ஹ்ரு. *

வ ஏ ஹ்ஹ ஏ ழி.

கூகெ-ரு - ய-ஹ்மமெத - ஹரிநி - ஜ்ஜியள-ஸெத-ஹிதாயாம் - கதஹ்ஸ - ஸ-லுதூ-ஆ-ரு கீஷ-ம்-கிங்-ம் - ஷடி-ஹ்ஸ-ம் - சுயிகதா - ஸாஹெஷ-ம் - ஏஸ-ரு-ஹ்ஸிய - ஸ-ந்நி-ஹ்ஸ்வெகதஹி - ஜிஜா-கிஷ-ம் - யஹ்ஸா-ஸ்ரெத-கதஹா - கக-ரு-ஹ்டெ - கஹ்ரிநு - ஏஸ-ரு-ய-ஹ்மம்-ஹவெஹ்ரூ-யநி - கதஹா - விஹ்ஹெ - வவிதூ-ரு-ஹ்ரு. *

(இதன் பொருள்.)

கூகெ-ரு	சூரியன்
ய-ஹ்மமெத	மிதுநராசியை யடைந்தபோது

ஹரிநி	விஷ்ணுவானவர்
ஹிதாயாம்	சுக்லபக்ஷத்தில்
நிஜகியள	தமது நிதியாகிய த்வாதசியில்
ஸெத	நித்ரைசெய்கிறார்.
கதஹ்	ஹரி சயந மாஸபிம்பு
கீஷ-ம்	மூன்று மாஸங்களில்
ஸ-லுத	பட்டுநூல் பருத்திநூல் முதலான வற்றால் செய்யப்பட்ட பவித்ரங்களினாலே
கூ-ரு	பூஜை செய்யவேண்டியது.
கிங்-யஹ்	ஆனலெந்த வருஷத்தில்
ஷடி-ஹ்ஸ-ம்	மேஷமுதலான ஆறு
ஸாஹெஷ-ம்	மாஸங்களில் லெதிலேயாவ தொன்றில்
ஏஸ-ரு-ஹ்ஸிய	இரண்டமாவாஸ்யை வரும்போது
சுயிகதா	அதிகமாஸ மாகிலுந்தோ
கதஹா	அந்தவருஷத்தில்,
கக-ரு-ஹ்டெ ஸெத	விஷ்ணுகடக மாஸத்தில் நித்ரை செய்கிறார்.
(கஹ்ரிநு)	அப்போது
ஜிஜா-கிஷ-ம்	இரட்டித்த மாஸங்களில்
ஸ-ந்நி ஸ்ரெ யஹ்	ஸௌர சாந்த்ரமாஸ ஸந்தியை யடைந்த இரண்டுமாஸங்களில்

IN13123-259 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வகதஇ ஓல்ருகிய வுத்தரமாஸத்தில்
ஸஎத்ரா அஉா பவித்ரபூஜை செய்யவேண்டியது.
தஷ்ஹிது அந்தக் கடகமாஸத்தில்
ஓஸஉ்யஉமம் ஹ இரண்டமாவாஸ்யை வருமாகில்
வெஜுஷி
தஜா அப்போது
ஹிஎஹ சிம்ஹ மாஸத்தில்
வஷித்ரோஜுஷ்ஹ பவித்ரோத்ஸவஞ் செய்ய வேண்டியது.

தாத்பர்யம்.

ஹரி சயநமானபின்பு பவித்ர பூஜை யென்றதனால் அதற்கு முன் கூடாதென்ற தாயிற்று.

ஆஷாடமாஸ சுக்லபக்ஷத்வாதசி விஷ்ணு சயநகாலமென்று ப்ரசித்தமாயிருக்க இங்கெப்படி மிதுன சுக்ல த்வாதசி சயநகால மென்றதென்னில்?

மிதுனமென்பது ஸௌரமாநத்தால் ஆனி மாஸமாகும். அதில் சாக்த்ரமாநத்தால் ஜ்யேஷ்ட மாஸமும் ஆஷாட மாஸமும் கலக்கும். ஜ்யேஷ்டங்கலக்கது அதோ மிதுனமென்றும், ஆஷாடங் கலக்கது ஊர்த்வ மிதுனமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவ்விடத்தில் ஊர்த்வமிதுனத்தைச் சொல்லியபடியா லதுவே ஆஷாடமாகும். இத்தப்படி ஸௌரமானத்தால் மிதுன கடக சிம்ஹ மாஸங்களோடு கலக்த ஆஷாட ஸ்ராவண பாத்ரபத மாஸங்கள் மூன்றும் பவித்ரோத்ஸவத்திற்கு முறையே உத்தம மத்யம அதமமாகுமென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு மூன்றுமாஸங்களி லென்றது. கன்யாமாஸம் கூடாது. செய்தால் ப்ரா

யஸ்சித்தஞ் செய்து செய்யவேண்டும். அலாமாஸமொருபோ தும் கூடாது.

விஷ்ணு சயநத்திற்குப் பின்பே பவித்ரகாலம் விதித்தபடியால் அத்த விஷ்ணுசயநகாலம் அதிகமாஸமில்லாத வருஷத்தில் மிதுனமாஸத்தோடு கலந்த ஆஷாட சுக்லத்வாதசியாகும். அதிமாஸம் வரும் வருஷத்தில் மிதுனஷாடத்தை விட்டு கடகாஷாட சுக்ல த்வாதசி, அல்லது கடகஸ்ராவண சுக்லத்வாதசியாகுமென்றறிக. அப்போத பூர்வதத்தில் மலமாஸமான படியால் உத்தரமாஸத்தில் பவித்ரோத்ஸவஞ் செய்யவேண்டுமென்றவாறு. கடகமாஸத்தில் நித்ரைசெய்கிறு ரென்றதனால் ஸத்ராதி யாறுமாஸங்களுக்குள்ளே எந்தமாஸத்தில் அதிமாஸம் வக்தபோதிலும் விஷ்ணுசயநம் கடகமாஸத்திலேயெயென்று நிச்சயிக்கப்படும். மற்று மிவ்விஷயத்தி லுண்டாகிய விசேஷங்களை மூலக்ரந்தங்களில் கண்டுகொள்க. (ரு)

அவதாரிகை.

மேல் பவித்ராரோபணஞ் செய்யு நிமித்தம் ஆன்ம பவித்ரம் வித்யாபவித்ரம் சிவபவித்ரம் என்னும் த்ரிதத்வ பவித்ரங்களுக்கும் கங்காவதாரமென்னும் நான்காவது பவித்ரத்திற்கும் நூல் இத்தனை முடியித்தனையென்னும் கணக்கையிரண்டு ஸ்லோகங்களிலுலே சொல்லுகிறார்.

சூ—ஸ்லோகழி.

காவ்ரா ஹொசய நவாத்ர வஸ்த்ரமத்ரிகள
வம் ஸிரோதாரகம வஜாஸ்ராய அத சயுக்கம
த்ரய ஸியா வஸ்த்ரவு வவ்ரா வமாஸ்ரு நிவி—
ந்—ஸ்ரணவா நவகரே வஜ் தயாஷ்டவிம்ஸதி

நக

தெ ஸ்ரீகண்டம் ஹ்ருதயம் ஸ்ரீகண்ட ஸ்ரீகண்டாய ஹும் பட் ஸ்வாஹா ஸ்ரீகண்டாய வஷட் ஸ்ரீகண்டாய வௌஷட்

ஸகுதரஸு ஹஜ்ஜாவஸாஸு மூநிஃ — நூல்கணக்குக் கநுகுணமாக முடிபோட வேண்டியதாகும்.

நூல்கணக்கு எப்படியென்னில்? நவஹஸ்த முதல் ஏகஹஸ்தம் வரையில் உத்தமோத்தமாதி பேதங்களாலே லிங்கமொன்பதுவிதமாயிருக்கும். அவற்றுள் உத்தமோத்தமமாகிய

நவகரே — நவஹஸ்த லிங்கத்தில் விதித்த சூத்ரக்கணக்கு நூற்றெட்டை
வஹீதயா — அங்கிருந்து பத்துப் பத்தாக
ஹரஸித — குறைத்துக்கொண்டு வருகையில்
ஹஹஸிதே — ஏகஹஸ்த ப்ரமாணலிங்கத்தில்
ஸகுதரம் — சூத்ரக்கணக்கு
சுஷ்டாவிம்ஸஃ — இருபத்தெட்டாகும். அப்படியே க்ரந்திக் கணக்கும்
நவகரே — நவஹஸ்த லிங்கத்தில்
பிந்துஸரேண — ஐம்பதாக விதித்த க்ரந்திக் கணக்கை
ஸரஸிதஃ — அங்கிருந்து நான்குநான்காக
கிஞ்சரஸிதே — குறைத்துக்கொண்டு வருகையில்
ஹஹஸிதே — ஏகஹஸ்த லிங்கத்தில்
ஸரந்யஃ — க்ரந்திகள்
சுஷ்டாஷ்டஸ — பதினெட்டாகும்.

இந்தச் சூத்ரக்கணக்கும் க்ரந்திக்கணக்கும் காரணாகமப் பவித்ரத்திற் காகுமென் றறிக.

பாணலிங்கம் ஸ்வாயம்புவலிங்கம் முதலானவற்றிற்கு முன்னுத்தமாதி க்ரமமாகச் சொல்லப்பட்ட கஅ-நுசு-உள-சூத்ரங்களில் ஒருவிதத்தால் அல்லது-அக-முதலாக விதித்த சூத்ரங்களில் ஒருவிதத்தாலாவது பவித்ராரோபணஞ் செய்யலாமென்னுங் கருத்தை மேற்கூறுகின்றார். எப்படியென்னில்? கஅ நுசு-உள-சூத்ர பவித்ரங்களில்

வகதரா — ஒருவித பவித்ரத்தினாலே
சுவிஃதிதஷு — பூஜிக்கப்பட்ட
வாணாதிஷு — பாணஸ்வாயம்புவாதி லிங்க விஷயத்தில்
ஸைகாரீகிஃ — எண்பத்தொரு சூத்ர பவித்ரமாவது
யதிவா — அல்லது
சுஷ்டயுக்தி கிஃ ஸஸு — நஅ-சூத்ர பவித்ரமாவது,
சுவிவா பிந்து ஸராவ ஸமா ஜ்வ ஸ — அல்லது நுஅ-சூத்ர பவித்ரமாவது சமர்ப்பித்து பூஜிக்கலாம். மேல் ஆன்ம வித்யா சிவமென்னும்
கமேகு — தத்வ த்ரய பவித்ரத்தில்,
ஸரீநாம — தசவித க்ரந்திகளும்

IN13123-262 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கூயிவாஃ அதிதேவதைகள்

வ்ருஷ்டயாதிகாஃ ப்ரக்ருதிமுதலான சக்திகள் பத்து மாகும்.

அவையாவன:—ப்ரக்ருதி பௌருஷீ வீரா அபராஜிதா ஜயா விஜயா அஜிதா ஸதாசிவ மனோன்மனீ ஸர்வதோமுகீ என்னுஞ் சக்திகளாகும். க்ரந்திகள் ஒன்பதென்னும் பக்ஷத்தில் வாமாதி நவ சக்திகளு மதிதேவதைக ளாகுமென் றறிக.

கங்காவதார பவித்ரத்தின் க்ரந்திகள் பதினெட்டில் மேலுங் கீழு மிருக்குங் க்ரந்திக ளிரண்டிற்கும்

கூயிவாஃ அதிதேவதை

ஸிவயுக்தாஃ சிவனோடு கூடிய சக்தியாகும். அதில் மேலுக்குச் சிவனும் கீழுக்குச் சக்தியு மதிதேவதை யாகுமென் றறிக. மற்றப் பதினாறு க்ரந்திகளுக்கும்

அந்தாஃ சந்த்ரகலைகள் பதினாறும்,

ஸௌவாஃகவாஃ ப்ராஸாத மந்த்ரகலைகள் - கசு - டம்

கூயிவாஃ அதிதேவதைக ளாகும். ஒன்பதிலுமையாக மடித்திருக்கின்ற

ஸ்ருதாணாம் சூக்ரங்களின் நவ தாதுக்களுக்கும்

வ்ருணவாதயஃ ப்ரணவ முதலான

அதாவது, ப்ரணவம் சந்த்ரன் அக்நி ப்ரம்மா நாகம் குஹ்யர் ரவி சதாக்யர் ஸர்வதேவர்கள் என்னு

மிவ்வொன்பது பெயர்களும்; அல்லது ப்ரம்மா விஷ்ணு ருத்ரர் ஈச்வரர் ஸதாசிவர் சோமன் சூரியன் அக்நி சர்வதேவர்கள் என்னு மிவ்வொன்பது பெயர்களுமாவது,

கூயிவதயஃ அதிதேவதைக ளாவார்கள்.

இதனு லிவ்வொன்பது தேவதைகளையே சூத்ரஸங்க்யைக்குத் தக்கபடித் திருப்பித்திருப்பி ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டுமென் றறிக.

பின்னு மிந்தக் கங்காவதார பவித்ரமாவது:—

வ்ருஷ்டிகேஷ- ப்ரதிமாதி விஷயங்களில்

ஜானுதஃ மூழந்தாள் வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம்.

பருத்திநூலென்றது பருத்திமுதலான நூலென் றறிக. க்ருதயுகமுதலான மூன்றுயுகங்களிலும் முறையே பொன் வெள்ளி செம்பு இவற்றினுற் செய்த பவித்ரமாகும். கலியுகத்தில் சக்தியாதாரமாக பருத்திநூல் பவித்ரமுஞ் செய்யலாம். அதற்கு ஜகனவிலை நூற்றுதாயும் மூன்மூன் றொன்பதாக மடித்ததாயம் சுத்த வெளுப்பா யழகாயு மிருக்கவேண்டும்.

பின்னும் பட்டுநூல் மரவுரி தாமரைநூல் வெண்பட்டுநூல் தர்ப்பம் சணல்நார் முஞ்சம்புல் முதலானவற்றாலும் பவித்ரஞ் செய்யலாம். அவற்றுள் பட்டு வெண்பட்டு ஸாதக விஷயம், தர்ப்பம் யதிவிஷயம், முஞ்சம்புல் முதலானது தரித்ரவிஷய மென்றும், த்விஜ என்றது விசேஷ ஸம்ஸ்கார முள்ளவன் அவ

IN13123-263 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

னில்லாவிடில் த்ரைவர்ணிகன் என்றும், கல்விகை யென்றது விதவை நீங்கலாகவென்றுங் கொள்க.

சூத்ரம்-கஅ உத்தமம், ருத்ர-மத்யமம், உள-அதமமென்றறிக. பிண்ணுமித்த-கஅ முதலான நூல் நியமம் ஸ்தண்டிலம் சலலிங்கம் பாணலிங்கம் ஸ்வயம்பூலிங்கம் இவற்றிற்காகும். லோஹாதி விஷயத்தில் லிங்த நியமமில்லை. கஅ-நூலுக்கு மேற்பட்ட பவித்ரங் கூடாது. சிரோமான மென்றதனால் ஆத்மபவித்ரம் லிங்க லிரலித்துச் சரியாகவும், அதற் கரண்டு பாகங் குறைவாக வித்யா பவித்ரமும், அதற் கிரண்டுபாகங் குறைவாகச் சிவபவித்ரமும் மிருக்கவேண்டுமென் றறிக.

அசல லிங்க விஷயத்தில் லிங்கமஸ்தகத்தில் ஆன்மபவித்ரம் இருபதங்குலமும், அதிற் கொஞ்சங் குறைவாக வித்யா பவித்ரமும், அதிற் கொஞ்சங் குறைவாக சிவபவித்ரமும் மிருக்கவேண்டும். சலலிஷயத்தில் எட்டங்குல முதலானவையாகும். பின்னுமது கங்கணம்போலவும் பத்து க்ரந்தியுள்ளதாயும் இடையில் சரியாக வெளியுள்ளதாயு மிருக்கவேண்டும். அல்லது ஒன்பது க்ரந்தியு மிருக்கலாம்.

பத்து க்ரந்தியுள்ள பவித்ர மூன்றும் அர்ப்பமாகிய சிரோமானமுள்ள லிங்க விஷயமாகும். பருவிசால லிரஸுள்ள லிங்கவிஷயத்தில் ஸூத்ர ஸங்க்யானுசாரமாக பவித்ரஞ் செய்யலாம்.

கங்காவதார பவித்ரமும் உத்தமாதி க்ரமமாக கஅ-நூல உள-ஆக விருக்கவேண்டும். இதற்குச் சிலர் நூற்றெட்டேவேண்டுமென்பர். ஸ்திரலிங்கத்தில் கங்காவதாரம் மஸ்தகமுதல் பீடம்வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். ப்ராஸாதகலாஸ் பதிஷ்ருவ? அகாரம் உகாரம் மகாரம் விந்து அர்த்தசக்த்யன்

நிரோதிலி நாதம் நாதாக்தம் சக்தி வ்யாபினீ வ்யோம ரூபிணீ அனந்தர் அனாஸ்ருதர் அனாதர் ஸமனு உன்மனு என்னு மிவை பதினாருகும். சந்த்ரகலைகள் பதினாருவன? சகினீ காகினீ லக்ஷ்மி காமினீ ப்ரபா புஷ்டிணீ ஸுப்ரபர் அம்ருதர் குமுதர் ஸ்வாஹீ சாயினீ வித்யா மோஹினீ ப்ரமோஹினீ வித்ருக்கினீ அம்ருதா என்னு மிப்பதினாருகும்.

பரமுக்ரந்தியுள்ள கங்காவதார விஷயத்தில் இக்தக் கலைகளையே திருப்பித்திருப்பி க்யாளஞ் செய்யவேண்டும். அல்லது கஅ-முதலாக கூவித பேதமுள்ள பவித்ரங்களில் அத்தத்க்ரந்தக் கணக்கிற்குத் தக்கபடி கஅ-க்கு கஅ-ருத்ரர், அக-க்கு அக-பதங்கள், நுi-க்கு நுi-அசுரங்கள், நூ-க்கு நூ-கலைகள் க்யாளஞ்செய்யத்தக்கன. ஆன்மாதித்த்வ்ய பவித்ரமும் முறையே ரூபீயம் காபி ஹ்ருதயம் வரையிலிருக்கவேண்டுமென் றறிக. (சு-எ)

அவதாரிகை.

ஆன்ம வித்யா சிவ கங்காவதார பவித்ரங்களைச் சமர்ப்பிக்கு முறை கூறுகின்றார்.

அ—ஸ்லோகம்.

மெவம் உஞ் ருயொ அர ஞிஷ-ா கலாய-கீ
மெத நா ஸ்வாநய-கீ ஓஜ்ணாஞ்ஞ உநாஞ்கா வயி
ஸிவெவ்ரா தாஜி தகூத்யயி| ஸவ-ரா தாவ்ரு அத-ா
சமுகம் கூயெ-கம் ஓஜ்ரா ஜ்ரியொ அர ஸவ-ரா
ஹம் வரீகூ தளஅ கூ-வஸ-ோ வ-ருவிதெரு விவிய
வ-ருஸ்ரெ ॥ *

IN13123-264 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வ ஒ ஔ ஹ ழ.

ஸௌவம - ஹ்ரீம - கய - உச்ரஸ்து - ஹ்ஷ்ரௌம்
யக்ஷீ - ஸ்வதநா ஸ்வாநயக்ஷீ - ஓம்ஹ்ரீம் ஹம்ஸ
காவயி - ஸிவ - சுவி - சூந்தரி - ஸகுந்தியா - ஸ
வ்ரூதாவ்ய ஸதசுயுக்ம - கர்ய்யஹம - ஓஜ்யாஸ்
ஔயாச்ரஸ்து - ஸவ்ரூக்ம - வரஸீகரணாதள - ஸ்ரு
வஸ்ரீம - வஷ்ட்மெடு - விஷ்யு - வஷ்ட்மர.

(இதன் பொருள்.)

இந்தப்படி பவித்ரஞ் செய்தபின்பு

கய	அதை ஸமர்ப்பிக்குமிடத்து
ஹ்ஷ்ரௌம்	நிவிர்த்யாதி பஞ்சகலாசுத்தி
யக்ஷீ	உள்ளவனுய்
ஸ்வதநா	அந்தர்யாக த்யாநத்தோடும்
ஸ்வாந	ஸ்தாநாதி சுத்தியோடும்

அதாவது:—ஸ்தாநசுத்தி த்ரவ்யசுத்தி மந்த்ர சுத்தி லிங்கசுத்தி என்னு மிவை.

யக்ஷீ	கூடினவனுய்
ஸௌவம ஹ்ரீம	சிவமந்த்ரத்தை
ஓம்ஹ்ரீம	நாத நாதாந்த சக்திவரையிலும்
ஹம்ஸகாவயி	ஸமஸ்தம் வரையிலும் ப்ரம்மாதி காரணேஸ்வர த்யாகக்
கர்ய்யஹம	கிரமத்தோடு கூட

கய	த்வாதசாந்தம்வரையிலிருக்கும்
உச்ரஸ்து	உன்மனந்தமான வுச்சரிப்பாகவும்
உச்ரஸ்து (ஸ்ரு)	உச்சரித்துக்கொண்டு,
சூந்தரி	ஆன்மதத்வமுதலான
சகுந்தியம	மூன்றுதத்வ பவித்ரத்தையும்
ஸவ்ரூதாவ்ய	ஸர்வதேவதா ஸ்வரூபமான
ஸதசுயுக்ம	நான்காவது கங்காவதார பவித்ர
ஸவி	த்தையும்
ஸிவ	லிங்க மஸ்தகத்தில்
ஓஜ்யாஸ்	ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். பின்னு மி
	ந்த ஆன்மாதிதத்வம் நான்கிலு
	மிருக்குஞ் சிவனே
வரஸீகரண	ஏகரூபமாகச் செய்யும்விஷயத்தில்
ஸவ்ரூக்ம	நான்கு பவித்ரங்களும் ஸமர்ப்பி
	த்த பின்பு, முடிவில் நமோந்த
	மாக மூலமந்த்ரத்தையுச்சரித்து
கவஷ்ட்மெடு	புஷ்பாஞ்ஜலி மூன்றையும்
ஓஜ்யாஸ்	ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்தப் ப
	வித்ர ஸமர்ப்பணமானது
வஷ்ட்மர	ஒரு ஸம்வத்சரத்திற் செய்யப்பட்
விஷ்யு	க்ரியையைக் குறைவின்றி [ட
வஷ்ட்மெடு	ஸம்பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டா
(ஸ்வஸ்)	கும்.

தாத்பர்யம்.

கலாசுத்தி சொன்னதால் பூதசுத்தியுஞ் செய்யவேண்டு மென்றறிக. காத காதாந்த சச்திவரையி லென்னுமிடத்து ஆன் மதத்வம் ப்ருதவிமுதல் ப்ரகிருதிவரையில் வ்யாப்தியுள்ளது; அதில் காரணேஸ்வரர் ப்ரம்மா. சிவனே அதிபதியென்று நினை த்து மாயாதத்வம்வரையில் மந்த்ரத்தை யுச்சரித்துக் கொண்டு ஆன்ம பவித்ரத்தையும், வித்யாதத்வமான து ப்ருதவி முதல் சுத்தவித்தைவரையில் வ்யாபித்தது; அதில் காரணேஸ்வரர் விஷ்ணு என்றும், சிவனே அதிபதியென்று நினைத்து ஈஸ்வர தத்வம்வரையி லுச்சரித்துக்கொண்டு வித்யாபவித்ரத்தையும், சிவதத்வமான து ப்ருதவிமுதல் சிவதத்வம்வரையில்வ்யாபித்தது; அதில் காரணேஸ்வரர் ருத்ரர். சிவனே யதிபதியென்று நினை த்துச் சிவதத்வம்வரையி லுச்சரித்துக்கொண்டு சிவபவித்ர த்தையும், இப்படி மூன்று தத்வத்துள் சிவனே அதிபதியா யிரு க்கிறரென்று நினைத்து மூன்று பவித்ரத்தையும், அப்படியே ப்ருதவிமுதல் சமாசக்திவரையில் வ்யாபித்த பரசிவத்திலும் பரசிவனே அதிபதியா யிருக்கிறரென்றுப் பாவித்து உனமீன வரையி லுச்சரித்துக்கொண்டு கானகாவது கங்காவதார பவி த்ரத்தையும், லிங்க மஸ்தகத்தில சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென் றறிக. இத்தப்படி பவித்ரம சமர்ப்பித்தல் முமுகூ விஷய மாகும். புபுகூ விஷயமாகில் சிவாதி க்ரமமாக ஸமர்ப்பிக்க வேண்டுமென் றறிக.

ஒரு சம்வத்சரத்தில் காடோறும் செய்யும் பூஜையில் மந் த்ர த்ரவ்ய க்ரியாதிகளி னலேயும், ப்ரம்மோஹாதிகளி னலே யும், கார்ய கௌரவத்தாலும், இராஜசோர பயாதிகளி னலே யும், நேரிட்ட குறைவைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு நித் யாங்கமாக விந்தப் பவித்ர ஸமர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

லினல் நித்யமாகச் செய்யுங் க்ரியை நித்யமென்றும், ஸங்க்ரா க் நியாதி காலங்களில் விசேஷமாகச் செய்யுங் க்ரியை நித்யா ங்கமென்னுஞ் சொல்லியிருப்பதால், ஆஷாடாதி நியதகாலமு ள்ள விந்தப் பவித்ராரோபண மெப்படி நித்யாங்கமாகும்? விஷ்ணு சயநத்தை நிமித்தமாகக் கொண்டிவருவதால் நைமி த்திகமென்றலும் காலநியமமுள்ள கர்மத்தை நைமித்திகமெ ன்னக் கூடாது. அப்படிச்சொல்லில் காலநியமமில்லாத தீக்ஷா தி கள் நைமித்திக மல்லாததாகவும், ப்ராதஸ்காலாதி நியமமு ள்ள சந்த்யாவந்தனாதிகள் நைமித்திகமாகவு மாகவேண்டிவ ரும். ஆகையா லெப்படி நைமித்திகமாகும். அல்லது காம்ய மெனில் அணிமாதி வஸ்யாதி சித்தியின்பொருட் டல்லாமை யா லெப்படி காம்யமாகும். ஆனல் ஸம்வத்சரத்தில் நேரிட்ட மந்த்ர க்ரியாதி லோபத்திற்குப் பூர்த்தியின்பொருட்டுச் செ ய்யதால் ப்ராயஸ்சித்தமெனில்? கர்மலோபம் வந்தபோதல் லவோ ப்ராயஸ்சித்தஞ் செய்யவேண்டும். ஆஷாடாதி காலநிய மத்தால் விதித்த கர்மமெப்படி ப்ராயஸ்சித்தமாகும். ஒருவரு ஷத்தில் சேர்ந்த க்ரியாதி லோபங்களுக்கெல்லா மொரேப்ரா யஸ்சித்தமாக வத்ஸர முடிவில் விதித்த ப்ராயஸ்சித்த மென்ற லும் விதிதப்பினல் ப்ராயஸ்சித்தமுண்டு. ப்ராயஸ்சித்தம் தப்பி னல் ப்ராயஸ்சித்த மில்லையே! இத்தப் பவித்ரகாலத்தில் பவி த்ரம் ஸமர்ப்பிக்காமல் தப்பிப்போனல் ப்ராயஸ்சித்தமாகும். எப்படி த்திருக்கின்றமையா லிதப்படி ப்ராயஸ்சித்தமாகும். பாவத கர்மலோப பூர்த்திக்காகச் செய்யும் ப்ராயஸ்சித்தமே யென்றலும், ப்ராயஸ்சித்தத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்த மின்மையா லிதசெய்தும் ப்ரயோஜனமில்லை. என்றிதப்படி நித்யாங்க மாக விந்தப் பவித்ர ஸமர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்.

IN13123-266 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ராரோபணம் இவை நித்யாங்கமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையாலித நித்யாங்கமேயாகும்.

பின்னுமிந்தப் பவித்ரம் நாடோறுஞ் செய்வதனாலென்றும், வருஷந்தோறுஞ் செய்வதனால் வார்ஷிகமென்றும் இரு வகையாம். இருவித்தத்தில் ஒன்றுமாத்ரஞ் செய்தாலமையாதோவெனில்? இது விசேஷ கர்மமாகையால் நாடோறுஞ் செய்யமுடியாது. சூத்ரத்திற்குப் பதிலாகப் புஷ்பதத்பாதிகளிலே நாடோறும் பவித்ரஞ் செய்யவேண்டும். அத்தக்குறை பூர்த்தியாக வருஷ பவித்ரமும் அவஶ்யஞ் செய்யவேண்டும். ஸந்த்யாவந்தனாதி நித்யகர்மலோபத்திற்குப் போலவே பவித்ரலோபத்திற்கும் ப்ராயஸ்சித்தம் விதித்திருக்கிறது. தைவஸிக மில்லாவிடில் வார்ஷிகமும் ப்ரதானமாகமாட்டாது. நித்யோத்ஸவத்திற்காகவே ஸம்வத்ஸரோத்ஸவம்போல் நித்யபவித்ரத்திற்காகவே ஸம்வத்ஸர பவித்ரமாதலாலித நித்யாங்கமென்பதே சித்தம். (அ)

அவதாரிகை.

லோகத்தில் அவிச்சிந்நமாயிடைவிடாத ஸம்ப்ரதாய முள்ளவர்களும் நடுவில் விட்டுபோன ஸம்ப்ரதாய முள்ளவர்களும் பஹுபேரிருக்கிறார்கள். இடைவிட்ட ஸம்ப்ரதாயமுள்ளவர்கள் போஜநஞ்செய்தால் வருந்தோஷத்தைப் பரிஹரிக்கும் பொருட்டு அஷ்டவித ப்ராஸாதமந்த்ர ந்யாஸபூர்வமாக போஜநஞ்செய்தால் தோஷ நிங்குமென்பதை மேல் நான்குஸ்லோகங்களிலே கூறுகின்றார்.

கூ—ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீமதயா உத்தக்ஷிண வாதியோகஸ்ய விஜ்ஞ நபுத்ரைஸ் கலாஜுஷயா நாவாயாம் வகுலோகுளை

கூவணகணுராஜஸ்ய விஷ்ணோர நுக்ரஹைஸ் | வரிவரு
தேஷ்ய விரிஞ்சி கௌரவ ஹரிஸ்ரீ நாம்ஸ்ரு ஸ்கிம்
ஶிவம் ஊர்ஷ்டயா ஸாஸ விமோகநம் ஸ்ரு ஹரியாஸ்ரு
நெ நமொஷ்டு நம: ॥ ❋

வ ஒ ஸ்ரீ.

ஸ்ரீமதயாஃ - உத்தக்ஷிண வாதியோஃ - தஸ் - வதி
ஷம் - நரஸிம்ஹஸ் - கலாஜுயா - தயா - நாவாயாம் -
வகுலோகுளை - கூவணகம் - அநுஜஸ்ரம் - கரிஷ்ணாஃ -
நரஸிம்ஹ - வரிவரு தேஷ்ய - விரிஞ்சி கௌரவ
ஹரிஸ்ரீ நாம்ஸ் - அஸ்கிம் - ஶிவம் - ஊர்ஷ்டயா - அ-
கரவிமோகநம் - ஸ்ரு ஹரி - கரியாஸ்ரு - ஸ்ரீ நெ நம -
அ - ஒஷ்டு நம - அ. ❋

கஂ—ஸ்லோகம்.

வணாதிஃ கூவணாத்ய ஸஹஸ்ர தியாஸ்ரு நம்
தியாஸ் தேகூவணம் ஸ்ரீவ ஸ்ரீவஸ்ரு நம் விதோ
அந ஶ்ய ஸ்ரஞ்ஜாஸ்ரண ஞ்ஜோஷ்டஃ | காகுஸ்ரு ஸ்ரு
ஷாஸ் காதாஸ் வஶேகாஸ் ஸ்ரீநரயா தயா ஸிஷ்ட
ஷாஸ் யுநாநா கூயதாஸ்ரு தோஷ நநிதா
ஸ்ரீத ஸ்ரீஹரயாதிகஸ்ரு.

IN13123-267 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஜ்ரபஞ்சரம்.

வஜ்ரபஞ்சரம் - ஸர்வரக்ஷாகரம் - ஸர்வ - ஸர்வாத்மகம் - ஸர்வ - ஸர்வாத்மகம் - ஸர்வ - ஸர்வாத்மக

டோஷ்டம் என் றெட்டுவிதமான ப்ராசர்த மந்த் ரோச்சார பேதத்தை யறிந்து அங்கங்கே நியாஸஞ் செய்து பூஜிக்கு முறையாவது:—

ஊகூஷி ணவா ஃ யொஃ ஸ்ரூ தெயாஃ	வலக்கா திலு மிடக்கா திலும், முறை யே
வஃஹம் தயாக மாஜ்ஞை நயஹை ஃ நாஹாயாம் வஷவோகவோள நயஹை ஃ	கமலம் கலாட்யம் இரண்டு மந்த்ர ங்களையும் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.
கூக்ஷோஃ ஷ்ணகம கூத ஷ்ணு நயஹை ஃ வஷவெஹாகெ ஷ்ரூ வீஸிஞ்ஜி கெஸவ ஹாஸ ஸ்ஸாஸா நஸகிஸிவாஜ	மூக்கு த்வார மிரண்டிலும் ஸகள நிஷ்கள மந்த்ர மிரண்டையும் வல மிடமாக ந்யாஸஞ் செய்ய வே ண்டும். கண்க ளிரண்டிலும் வலமிடமாக கூபணகம் அந்தஸ்தம் இரண்டு ம ந்த்ரங்களையும் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும். சொல்லிப்போந்த கமளமுதலான மந்த்ரமாறிலும் அதிபதிகளான ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ர மஹேஸ்வர சக்தி சிவ என்னுமாறு தேவ தைகளை த்யானிக்கவேண்டும்.

கயா	இப்படி. ந்யாஸ த்யானஞ் செய்த பின்பு
ஸூஹெநயஹ	சூர்ய மந்த்ரோச் சாரணத்தினாலே
ஜ்ஞஷ்ரயா	நேத்ரத்தினால் காம்ஸ்யாதி பாத் ரத்திலிருக்கும்
ஸஸவிமொகஹம	அன்னத்தைப் பார்ப்பது
ஷிஷ்டயஹ	கண்டோஷ்ட மந்த்ரோச்சாரத்தி னால்
ஸ்ரஹம	கையினாலன்னத்தைக் கும்பலாகச் சேர்ப்பது
கூக்ஷணாஸ் வணாஹஃ	கூபண மந்த்ரோச் சாரத்தினால் கண்டமாயிருக்கும் சாகமூதலான தை
வஹஹம	கும்பலாகச் சேர்ப்பது.
கூயா	இந்த க்ரியைகளைச் செய்த பின்பு, ஸுப வியஞ்சநாதியோடன்ன த்தை
வ்யஹம	கலப்பது.
தயா	அப்படியே
உஸ் க்ஷவணம	அதை யுயரவெடுப்பது.
ஸ்ராவஹயு ஸ்ரூவஹஹம	கபளத்தை புஜிப்பது.

IN13123-269 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஒஷ தொவி சோஅநம்	உதட்டிலிருந்து கையை வாங்குவது.
கயஷஞ்ஜாரணம்	பின் பதைக்கீழேகொண்டுவருவது என்னு மிவ்வைந்து காரியங்களும்
யஃ	யாதொரு
ஸகஷாஸ்	ஸகள மந்த்ரோச்சாரத்தாலும்
க்ரூதாஸ்	க்ருதமென்னும் வேறொரு பெயருள்ள
வஜிஷகாஸ்	கமள மந்த்ரோச்சாரத்தாலும்
ஸூந்யாஸ்	சூந்ய மந்த்ரோச்சாரத்தாலும்
தயாநிஷ்ஷாஸ்	நிஷ்கள மந்த்ரோச்சாரத்தாலும்
கூய தொயஃ நாஸ்	கூய மந்த்ர த்யாகத்தாலும்
க்ரூகூ	முறையே செய்து;
உஞ தொஷ நஊதஃ	கண்டோஷ்ட மந்த்ரத்தினுலே
ஜெஹ்யாதிகம்	லேஹ்ய முதலியவற்றை
ஹுஞ்ஜீத	போஜநஞ் செய்யவேண்டியது.
(கிஞ்)	பின்னும்போஜநஞ்செய்யும்போது
கஹம்ப்ரஹ்ம	அன்னம் ப்ரம்ம ஸ்வரூபம்.
ரஸொஹரிஃ	மதுராகிரஸம் விஷ்ணு ஸ்வரூபம்.
ஹமவாநு	இதை பகவானுகிய

ஸயாசிஜஹரஃ	ஸாகூஷாத் மஹேஸ்வரனே
ஹொகா	புசிக்கிறவன்.
வஷ ஏதாவி	இந்த அன்னமிடுகிறவனும்
சிஜஹரஃ	ஸாகூஷாத் மஹேஸ்வரனே என்றுவது,
யதிவா	அல்லது
ஹொஜ்யம்	அன்னுதி ஸர்வ பதார்த்தமும்
ஸாயாதகம்	இருவித மாயா ஸ்வரூபம்,
தஸ்யகர்தா கிஞ	அந்த அன்னுதியைச் செய்தவனும்
சிஜஹரஃ	மஹேஸ்வரனே,
ஹொகாச	புசிக்கிறவனும்
வாஸுஃ	ஸர்வோத் க்ருஷ்டரான
ஸகிரோநு	சக்திஸமேதராகிய
ஸிவஃ	பரசிவனேயாகும் என்றுவது த்யாநித்து
(ஸஷவ)	அந்தப் பரசிவனே
ப்ராணாவாந	ப்ராணுபாந வாயு ஸ்வரூபியாய்
மதோமதீ	போக்குவரத்துச் செய்கின்றார்
உதி உதிரோநு	என்னும் புத்தியுள்ளவனும் இருப்பானுகில், அவன் இடைவிட்ட ஸம்ப்ரதாயமுள்ள
நீசெஷவி	தாழ்ந்தவரிடத்திலும்
ஹுஞ்ஜீத	போஜநஞ் செய்யலாம்.

IN13123-270 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வனவம் ஹாவய- மெவ	போஜநகாலத்தி லிவ்வித பாவனை யுள்ளவனே
ஜெஸிகவஸு (ஸு)	ஸ்ரேஷ்ட குருவென்னப்படுவான்.
ஜஹாவாவிநாம	அப்படிக் கொத்தவன்
மெஹெ	கோடி பாவிகளுடைய
ஹ-ஷ்ணாஹொவி	க்ரஹத்தில்
நஜொஷஹாகி	புசித்தபோதிலும்
தயா	குற்றமடையமாட்டான்.
ஸ்ரூஜாதி	அப்படியே
ஊஹெஜாஜெந	ஸ்ராத்த முதலானதில்
நஜொஷஹாகி	துஷ்டான்ன போஜநத்திலும்
ஹகூஜஸு	குற்றமடையமாட்டான்.
ஹுஹிஸு	பின்னும்
ஹ-ஷ்கெ (ஹகி)	இப்படிக்கொத்த குருவானவன்
வெஜவிஜ-ஷாம	போஜநஞ் செய்தானதில்
கொழிஸு	வேதமறிந்த ப்ராம்மணர்
ஹொ ஜி தா ஹ வெஸு	கோடி பெயர்
(கிஜு)ஊதஸு	போஜநஞ்செய்து விருத்திக்கப்பட்டவனுவான்.
கு-ஜஜாஸு	பின்னுமவனுக் கன்னதானஞ் செய்தவருடைய
கிஹவ	சந்ததியிற் பிறந்தவர்
	இருபத்தொரு புருடர்

ஸிவம்	சிவபதத்தை
வ்ரஜெய-ஸு	அடைவார்கள்.
ஊம்	இப்படி யிந்தச் சிவபக்தபோஜந மஹிமையானது
நிஸ்ரா ஹொகம்	நிஸ்வாஸாகமத்திற் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

தாத்பர்யம்.

இருபத்தொரு புருடரென்றது:—பிதாமுதல் முன்னேழு பெயர், தன்முதல் பின்னேழுபெயர், தாய்வம்சத்தில் பாட்டன் முதலேழு பெயர், ஆக இருபத்தொருபுருடர். அல்லது தனக்கு முன்பத்துப் பெயர் பின்பத்துப் பெயர் தன்னொடிருபத்தொரு புருடரென் றுவது கொள்க.

நிஸ்வாஸாகமத்திற் சொல்லப்பட்ட தென்றது, சொன்ன விஷயத்தில் ப்ரமாணத்திற்காகச் சொன்னதென் றறிக. (க-க0-கக-கஉ)

அவதாரிகை.

பாபிகளுடைய தர்வ்ய க்ரஹணத்தா லுண்டான தோஷத்தைப் பரிஹரிக்கும் பொருட்டு, எட்டுவித ப்ராஸாதமந்த்ரக்ஷாஸ்த்தையு மிரண்டு ப்ரகாரமாக இரண்டு ஸ்லோகங்களினாற் சொல்லுகிறார்.

கங—ஸ்லோகம்.

ஹஜூஜுஜ வ-ஹிஸெவ ஜஜியி-நயஜெ ஊ
க்ஷுஜ ஸவெ ஜமா அ-ஹாயாம் வஜெந ஜநள
அஸகஊஜெ ரஷாஜ ஜஞாநு ஸெ । யஜொ

IN13123-271 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஷ்ம் வகஸாஜ்ஞகே ஸ்ரீகரஸ்ஸம் நயஹெ்தயா ஜ்ஞிஸி
கொஹ்ரஹெ்ஜ்ஞிஸே வகஹுஹ்ஞ் வஜ்ஞரஸ்ஸிகம் ஹாவ
ஹ்ஞஸ்ரஹ்ரயம்வஸே ॥ *

வஜ்ஞெஹ்ஷ்ழி.

ஹ்ரஜ்ஞி - சுஜ்ஞு - வஹ்ரிஜ்ஞு - வஸவ - ஸ்ரஹ்யிஜ்ஞு - நய
ஸெ - ஷ்ஜ்ஞே - ச - ஹவெய் - தயா - அஸ்ரஹாயாம் -
வஜ்ஞெந - கதள - அ - வகஹுஹெஜ்ஞாஷ்ஜ்ஞ ஷ்ஜ்ஞ்ரா
ஜ்ஞு - நயஹெஸ் - யஹா - ஒஷ்ம் - வகஸாஜ்ஞகே - சுஜ்ஞ்
கரஸ்ஸம் - நயஹெய்ஸ் - தயா - ஜ்ஞிஸிகு - ஹ்ரஜ்ஞ
ஜ்ஞிஸே - வகஹுஹ் - தஸ் - வஜ்ஞு - ரஸ்ஸிகம் - ஹாவம் -
தஸ் - ஸ்ரஹ்ரயம் - வஸே. *

கச — ஸ்ரொகழி.

விந்ஹ்ரஸ்ரஸ்ஸ வஸ்ஹ்ரயஹம் கஷ்வணகம் சஹ்ரி
ஹாவஹ்ரெ நெத்ரயொ ஸ்ரஹ்ரஹம் வஹ்ரஹ்ரம் கஸாஜ்ஞ ஸ்ரஸ்ஸ
ணம் ஷாஜ்ஞஷ ஜ்ஞவாம்வஸ்ஜ்ஞம் । வஜ்ஞெக்ஜ்ஞ கந்ஸ்ரஸிவ்ரஹம்
வஹ்ரிஜ்ஞ ஸ்ரெதா வ்ருஜ்ஞஷதள நிஷ்ஷ்ஹ்ரம் வாவி ஊவ்வ
வரிஸ்ரஹா ஊவஹஸ்ரொ நயாஷ ஸ்ரெதாஜ்ஞாயி
ஜ்ஞு ॥ *

வஜ்ஞெஹ்ஷ்ழி.

விந்ஹ்ரஸ்ரஸ்ஸ வஸ்ஹ்ரயஹம் - கஷ்வணகம் -
சஹ்ரிஹாவஹ்ரெ - நெத்ரயொ: ஸ்ரஹ்ரஹம் - வஹ்ரஹ்ரம் -
கஸாஜ்ஞம் - கரஸ்ஸணம் - அ - ருஜ்ஞஷதள - ருவாம்வஸ்ஜ்ஞம் -
வஜ்ஞெக்ஜ்ஞ - கந்ஸ்ரஸிவ்ரஹம் - வஹ்ரிஜ்ஞ் - ஸ்ரதா: - சுவி -
ருஜ்ஞ் - தஸ்ள - நிஷ்ஷ்ஹ்ரம் - வாவி ஊவ்வ வரிஸ்ர
ஹா ஊவஹஸ்ரொ - நயாஷ: ஸ்ரதா: - ஸ்ரஜ்ஞாயிகு: . *

(இதன்பொருள்.)

ஜ்ஞிஸிகு	முன்சொன்ன குருவானவர்,
ஹ்ரஜ்ஞி	ப்ரம்மஸ்தானமான ஹ்ருதயத்தில்
ருஜ்ஞ்	உள்ளும்
வஹ்ரிஜ்ஞ்	புறம்பும்
ஸ்ரஹ்யிஜ்ஞ்	சிரஸிலும்
ஷ்ஜ்ஞே ஹவெய் அநயஹெ	வலக்கண்ணிலும் இடக்கண்ணிலும்
தயா	அப்படியே
அஸ்ரஹாயாம்	சிகையிலும்
வஜ்ஞெந	முகத்திலும்
தஸ்ளஅ	ஸர்வ சரீரத்திலும்
வகஹுஹெஜ்ஞாஷ்ஜ்ஞ ஷ்ஜ்ஞ்ரா	ஸகள முதல் கண்டோஷ்ட பர்யந்தமான

IN13123-272 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஓஜாநு எட்டுவித ப்ராஸாத மந்த்ரங்களை யும்

நமஹை க்ரமமாக ந்யாஸஞ் செய்யவேண் டும்.

யஹா அல்லது வேறுவிதமாக

ஒஷம் கண்டோஷ்ட மந்த்ரத்தை

கூர்தாரூபம் அம்ருதகாந்தியுள்ளதாகத்யாநித்து,

தயா அப்படி முன்போலவே

வகனாஜகை ஸர்வ சரீரத்திலும்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

வகஹம் ஸகள மந்த்ரத்தை

வஜ்ரரூபிகம் ஐந்து நிறமுள்ளதாக த்யாநித்து

ஹ்ருதிமே ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

ஸூநமயம் சூர்ய மந்த்ரத்தை

ஹாவம் பாவாகாரமாக த்யாநித்து

வமே வராங்கமான ஹிரஹில்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

கூபணகம் கூபணக மந்த்ரத்தை

விந்துரூபம் சிந்தூரம்போல் சிவந்ததாக த்யா

ணவரூபம் நித்து

சகாஸ்தாநத்தில்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

வஹோ கமள மந்த்ரத்தை

ஸ்ஜாஹம் சங்குபோல் வெளுத்ததாகவும்

கமோபூ கலாட்ய மந்த்ரத்தை

ரூபணம் சிவந்த நிறமாகவும் த்யாநித்து

நேத்ரயோ இரண்டு கண்களிலும்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

கஜ்ஜம் அந்தஸ்த மந்த்ரத்தை

கூவம் வெண்டாமரைப் பூப்போலும்

கூவர்ணம் செந்தாமரைப் பூப்போலும் த்யா நித்து

வகே முகத்தில்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

நிஷ்கஹம் நிஷ்கள மந்த்ரத்தை

கூந்த முல்லைப் புஷ்பம்போலும்

ஸஸி சந்த்ரன்போலும்

வ்ரஹம் வெண்ணிறமுள்ளதாக த்யாநித்து

கதே பின்

கமள சரீரத்தில்

வஹிரஞ்ஜவி வெளியிலு முள்ளேயும்

நமஹை ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும்.

வஜவம் இப்படி

IN13123-273 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(நயஹே)நயா ஸ:	ந்யஸிக்கப்பட்ட ந்யாஸமான்னது
வாஸிஜ்ரவ: வரிமஹாதி ஸுவஹாரு:	பாபிகளுடைய த்ரவ்யத்தை பரிக்ரஹித்ததா லுண்டான தோஷத்தைப் போக்குவதாகும்.
(கிஞ்)	பின்னுமிது மற்றமந்த்ர ந்யாஸத் தின்
ஸுலு-யிகரூதி:	நூற் றைம்பது கொண்ட தாகும். (கஈ—கச)

அவதாரிகை.

மேல் மூன்று ஸ்லோகங்களிலுலே தீக்ஷிதர்களுக்குச் செய்ய மந்த்யேஷ்டி விதியைக் கூறுகின்றார்.

கடு—ஸ்லோகம்.

கரூணம் ஹஸ்தி தம் ஷபஜ்ஞ-ஸவ்ய கி ஸந்ய்ஹ்ருதயா வெதிகா வாயள கத்ய்கிரீ நதி தா ஜகரூபா வஹ்ரு யத-ஹஸ்ருஸ்தி: । தீவ்ரு பா ஸுத்ருதா பி தாவஸ-நதா வஞ்சாயி விம்ஸ: வபிதி ஹ்ருகா ஸ்ரு மதா ரூ வஞ்ஹ-யரூ வீதாஸ்ரு ஜந்தாயிவா ॥ *

வடி வெ ஹ்ருழி.

கரூணம் - ஹஸ்தி தம் - ஷபஜ்ஞ-ஸவ்ய கி: - தந்ய ஹ்ருதயா - வெதிகா - வாயள - கத்ய்கிரீ நதி: - ஸுத

ரூபா - வஹ்ரு - யத-ஹஸ்ருஸ்தி: - தீவ்ரு பா-ஸுத்ருதா - பி தா - வஸ-நதா - வஞ்சாயி விம்ஸ: வபிதி - ஹ்ருகா ஸ்ரு மதா ரூ வஞ்ஹ-யரூ வீதாஸ்ரு ஜந்தாயிவா . *

கசு—ஸ்லோகம்.

தெஜிதரூபு யத-ஷ்டி ஜஸ்ரபி ஸ்வெதெ ரூ-ணெஸ்ள ஸிவீ ரூ-ஜ்ரு வாயவ்யவிதெ ஸ்வி ரூபஹ நிதஹெ மெதெஸ் ஸஜ்ரு பாஹவெஸ் । தீக்ஷிந்ரு ஜக வாஸியக்ஷ்வ தயொ தெரோஹித ஸ்வெதரூ ஸ்காரு வீத கரூபாந ரூ கொணமவதீ ஸகரூபஸ்ள ஸ்ரு தரு: ॥ *

வடி வெ ஹ்ருழி.

தெஜிதரூம் - ய - யத-ஷ்டி - ஜஸ்ரபி: - ஸ்வெத - கரூ-ணெ - கஸ்ள - ஸிவீ - ரூ-ஜ்ரு: - வாயவ்யவித - ஸ்ரு-ஸ்ரு: - ஹரிதஹெ - ய - மெதெஸ்ரு - ஸஜ்ரு: - ஹவெஸ் - தீக்ஷ்ரு - ஜந்ரு ஜக வாஸியக்ஷ்வ தயு - தெரோஹித ஸ்வெதரூ ஸ்காரு: - வீத கரூபாந ரூ கொணமவதீ - ஸகரூபஸ்ள ஸ்ரு தரு: . *

IN13123-274 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கள—ஸ்லோகழ.

ஸதீக்ஷாஸமாணா ந்ருகஸ்ய விமலே ஸகலாகமே
யேஷி ஹ்ருவேதாஜ்ஞாமவத வைதிவகுகுதா
நாசார ஸந்நிஹிதாம். தெஹாரம்ஹக ஶிஷ்டகரு
உமிநாம ஸுஸுஜ விஸாரே பிக்ரஸ்லோக விதர
வ்ருகவுண ஶிவஸ்ரூலெந தீக்ஷாஹ்ருழ!! *

வ ஒ ஸ்ஹ ஒழ.

ஸதீக்ஷாஸமாணா ந்ருகஸ்ய - விமலே - ஸகலா
நாம் - கய - உஷிஃ - ஸவெகே - ஸுஜாஜ்ஞவத வைதி
வகுவ்ருககுதா நாசார ஸந்நிஹிதாம் - தெஹா
ரம்ஹக ஶிஷ்டகரு உமிநாம் - ஸுஸுஜ - அ - விஸாரே
பிக்ரஸ்லோகவிதர வ்ருகவுண ஶிவஸ்ரூலெந -
தீக்ஷா - ஹி - ஸுயம். *

(இதன்பொருள்.)

ஸதீக்ஷா	நன்முகத் தீக்ஷைசெய்துக்கொண்டி
ஸமாண	சமயாதியாசாராநுஷ்டாநத்தோடி
ஸந்நிஹிதஸ்ய	கூடியிருக்கும் ஆசார்ய ஸாதக புத்
	ரக னென்னு மிவர்களுக்கு
ஸகலாகமவிம	ப்ராண வ்யோகமான
தெ	
கய	உடனே,

உஷிஃ	அந்த்யேஷ்டியானது
ஸவெகே	செய்யவேண்டிய தாகும். செய்யு
	மிடத்து தடாகதீரத்தில்-கு-அல்
லது - ஏ - ஹஸ்த	ப்ரமாணமுள்ள மண்டபஞ் செய்து
அதன் மத்யத்தில்,	
(அத-ஸ்ரூ)	சவுக்கமாகவும்
ஸுஸஜிதம்	ஏக ஹஸ்த ப்ரமாணமாகவும்
கரூணம்	குண்டஞ் செய்யவேண்டியது.
வ்ருகிஃ	அந்தக் குண்டமேகலே யானது அக
	லத்திலு முயரத்திலும்
ஷட்ஹஸ்தமா	ஆறங்குல ப்ரமாணமா யிருக்க
	வேண்டும்.
வாயள	அந்தக்குண்டத்திற்குவாயுமூலையில்
தந்ரதய	அகிலெடித்த மண்ணைக் கொண்டு
	உயரத்தில்
தத்ரகிரோநதஃ	அதின் மேகலே யெவ்வளவோ அ
	வ்வளவாக
ஸுஸ்ருகஸ்ரா	அகலத்தி லேகஹஸ்த ப்ரமாண
	முள்ளதாய்
வெஷிகா	வேதிகை யொன்று செய்யவேண்
	டும்.
வஹ்ந	குண்டாக்நி மூலையில்
அத-ஸ்ருஸ்ரு	திகளத்தில் நான்கு ஹஸ்தமும்
தொஷ்வ்ரூ	

IN13123-275 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கூஉ-ுததா	அகலத்தில் அதிற்பாதியும்
வஸ-ுநதா	ஆழத்தி லெட்டங்குலமுமாக
ஹிதா	சிதையென்னப்பட்ட சவ தஹந பூ மியானது செய்யப்பட வேண் டும். பின்னு மந்தச் சிதையானது
வஞுாயி விஂஶ ஃ வஜெஷ்ஃ	இருபத்தைந்து பதங்களாக
ஹகா	பகுக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும்.
ஔயுமதாஂஶவ ஞுவ-ு	அதநிவி லிந்து பதங்களில்
வீதா	மஞ்சட் பொடியினுலே பீதநிறமா க்கி
கூவைஜ ஞுாயிவா	காரணேஶ்வரரான ப்ரம்ம தேவ ஸஹிதையாக
யஶா	ப்ருதுவியானது ஆவாஹித்துப் பூ ஜிக்கத்தக்கது.
நெஸிதயாம ஸ்ரெதெ	நிருதி மூலையில் அரிசிமாவினுலே வெளுப்பாகச்செ ய்யப்பட்ட
உத-ுஷ்ஷெ (ஹ) ஹரி	நான்கு பதத்தில் காரணேஶ்வரரான விஷ்ணுவுடன் கூட

ஜஂ	ஜலதத்வமானது ஆவாஹித்துப் பூ ஜிக்கத்தக்கது.
கூளி கூ-ுணை	அக்நிமூலையில் ரக்தவர்ணமாகச் செய்யப் பட்ட நான்கு பதத்தில்
(ஹ) ஸ-ுஜ்ஃ ஶிவீ	காரணேஶ்வரரான ருத்ரரோடுகூட அக்நி தத்வம் பூஜிக்கத் தக்கது.
வாயள	வாயு மூலையில்
கூவிதெ	கறுப்பாகச் செய்யப்பட்ட பதத் தில்
(ஹ) ஃஸஂஶ்வாஸ்ஃ	அதிபதியான மஹேஶ்வர ரோடு கூட
வாய-ுஃ	வாயுதத்வம் பூஜிக்கத் தக்கது.
ஹெஸெ	ஈசாந மூலையில்
ஹரிதஹெ	பச்சை நிறமான சதுஷ்பதத்தில்
(ஹ) வஜெஷ்ஃ (கூகாஸ்ஃ)	அதிபதியான ஸதாசிவரோடு கூட ஆகாசம் பூஜிக்கத் தக்கது.
ஶிகூ-ு	மற்றக் கிழக்குமுதல் நான்கு திக்கு களிலும் நான்கு பதங்களையும் முறையே
ஹெரோஹித	பொன்னிறமாகவும் கறுப்புநிறமா கவும்

IN13123-276 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்ரௌதஸ்மார்தாஃ	வெளுப்பாகவும் சிவப்பாகவும் செய்து
இந்த்ராதி தேவதா பியக்ஷவதர்யஃ	இந்த்ரன் யமன் வருணன் குபேரன் இவர்கள் பூஜிக்கத் தக்கவர்கள்.
மத்யே	குண்ட மத்யத்தில்
பீதகோணம	பொன்னிறமான நாற்கோணத்திலும்
க்ருஷ்ணகோணம	சிவப்பு நிறமான முக்கோணத்திலும்
அதி	அதிபதிகளா யிருக்கும்
ஸக்ரானலௌ (வஹ்நிஜௌ)	இந்த்ரன் அக்நி யிருவரும் பூஜிக்கத் தக்கவராவார்.

இவ்விடத்தைக் குண்டஸம்ஸ்காரமானபின் பதில் மஞ்சட் பொடியால் சவுக்கஞ் செய்து அதில் ப்ரம்மாவையும், அதன் நடுவில் சிவப்புப் பொடியால் முக்கோணஞ் செய்து அதில்காலாக்நி ருத்ரரையும் பூஜிக்க வேண்டு மென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஆக இப்படி மண்டப குண்டவேதிகாதிகளைச் செய்து செய்யுங் க்ரியையானது அந்த்யேஷ்டி யென்னப்படும்.

பின்னும் சதாசார ஸம்பன்னரான ஆசார்ய ஸாதக புத்ரகர்களுக்குத் தீக்ஷாஸமயத்தில் அத்வாசுத்தி செய்து விட்டபடியால் அவர்களுக்கு அந்த்யேஷ்டி

யில் அத்வசுத்தி வேண்டியதில்லை. இவர்கள் ஆசாரந் தப்பி யிருப்பாராகில் தீக்ஷாகாலத்தில் தத்வ சுத்தி செய்தும் பயன்படாதாகையால் அப்போது அந்த்யேஷ்டியில் அத்வசுத்தி செய்யவேண்டும். சமய தீக்ஷையில் அத்வசுத்தி யில்லாமையால் சமயிக் கந்த்யேஷ்டியில் தத்வசுத்தி வேண்டியதில்லையென் றறிக.

மேல் இப்படிச்செய்யு மந்த்யேஷ்டி விதிக்குப்பயன் கூறுகின்றார். சிவசாஸ்த்ரத்தில் இது அநுஷ்டிக்கத் தக்கதென்று விதிக்கப்பட்ட

ஸர்வ	ஆஞ்ஞாரூபமான சமயாதியாசாரங்களில்
ஸம்யக்	வழுவாத வுள்ளவர்களாயும்
வஸ்துவத் ப்ரகாஸித	தெரிந்து செய்யப்பட்ட
நாநாசார	நிஷித்தாசார முள்ளவர்களாயும்,

இந்த ஆசாராநுஷ்டானத்தில் பயமுண்டோ இல்லையோ வென்னும்

ஸந்தேஹ	ஸந்தேக முள்ளவர்களாயும்,

பின்னும் போகேச்சையினால் செய்யப்பட்ட

தேஹாரம்ஹக	மறுபடியும் தேஹத்தையுண்டாக்குவதாயும்
ஸிஷ்டகர்ம	மிகுந்திருக்கின்ற கர்மமுள்ளவர்களாயும்,

IN13123-277 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஜனநாம மலமூள்ளவர்களாயு மிருக்கின்ற இ
ஸ்ரீஜள ந்த ஸாதகாதிகள் மூவரையும்
பரிசுத்தராகச் செய்யும் விஷயத்
திஸ் இப்படிச்செய்யு மந்த்யேஷ்.
டியை மூன்னிட ருத்ரர் அநந்தரென்னும் பெயருள்ள
விஸ்வாரூஜி விஸ்வேதேவரிருவர் ஈசஸதாசிவ
சுந்தரென்னும் பெய்ருள்ள
ஸ்ரீஷ்ணவிதர பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹர் மூ
வர் ஆகிய இவ்வைந்து பெயர்க
ளும்
வ்ரதவ்ருண போஜநாதியால் த்ருப்திசெய்யத்
தக்கதான
ஸிவஸ்ராத்தத்தோடு கூடிய
ஸிகூஷாகமம் சிவதீக்ஷையே போதுமாயிருக்கின்
றது.

தாத்பர்யம்.

இவ்விடத்துச் சிவாஞ்ஞாரூபமான ஸமயாதிகளில் வழுவுதல் புத்தி பூர்வமென்றும் அபுத்தி பூர்வமென்று மிருவகைத்து. அவற்றுள் புத்திபூர்வம் தெரிந்தே சோம்பல் முதலானவற்றுல் தப்பிப்போதலாம். இராஜபயம் சோரபயம் முதலானவற்றுல் தெரியாமல் தப்பிப்போதல் அபுத்திபூர்வமாம் என் றறிக.

அபுத்திபூர்வமாக ஸமயாசாரந்தப்பிப் பிராயஸ்சித்தமுஞ் செய்யாத ஆசார்யாதி மூவருக்கும் அத்வசுத்தியோடு அந்த்யே ஷ்டி செய்யவேண்டும். புத்திபூர்வமாகத் தானேவிட்டு ப்ரா

யஸ்சித்தமுஞ் செய்யாதவர்களுக்கு அத்வசுத்தி செய்தும் ப யன்படாதாதையால் அத்வசுத்தியில்லாமலே கேவலாந்த்யேஷ் டிச் செய்யவேண்டும்.

ஆனால் புத்திபூர்வமாகத் தப்பிப்போனவருக்கு நூறுவரு ஷம் பிசாசபதங்கிடைக்குமென் நிருப்பதால் அவருக்கும் அத் வசுத்தியோடு அந்த்யேஷ்டிசெய்தால் நூறுவருஷமான பின்பு பயன்படுமென் றறிக.

அந்த்யேஷ்டி பூர்வமாகச் செய்யப்பட்ட சிவச்ரார்த்தத்தோ கெடிய தீக்ஷையே சகலபாபங்களையும் போக்கி யவர்களைச் சுத்திசெய்யப் போதுமா யிருக்கிறதென்றதால் புத்ர சிஷ்யாதி கள் பித்ரு குரு முதலானவர்களுக்கு ச்ரார்த்த மகத்தியம் செய்ய வேண்டு மென்றதாயிற்று.

ச்ரத்தையுடனே ஹோமாதிகள் செய்து பித்ரு முதலான வரை யுத்தேசித்து ஸத்பாத்ரத்தில் போஜநாதிகளைக் கொடுப் பது ச்ரார்த்தமென்னப்படும். அதுதான் பித்ரு ருண்த்தைப் போக்குவது. ஆனால் சிவதர்மிணீ தீக்ஷையினலே தீக்ஷிதருக் கிப்படி சிவச்ரார்த்தஞ் செய்யவேண்டும்.

லோகதர்மிணீ தீக்ஷைபெற்று ருத்ரபதம்பெறுவார்க்கு சிவச்ரார்த்தம் செய்யுமிடத்து கந்தி மஹாகாளர் விஸ்வதேவர் சண்ட ஸ்கந்த கணேசர்கள பித்ரு பிதாமஹப் ப்ரபிதாமஹரா வாரென்றும், புவநேஸ்வர பதத்தைக் கொடுக்கும் லோகதர் மிணீ தீக்ஷைபெற்றவருக்கு யம அருண விஸ்வதேவர் ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர் பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹ ராவாரென்று ம றிக.

ஐந்தபேரில்லாவிடி லிரண்டுபேரையாவது பூஜிக்கவேண் டியது. இப்படிச் செய்யும் ச்ரார்த்தமானது நித்யம் நைமித்தி கம் காம்யம் வ்ருத்தி பார்வணம் என்றைத்துவிதமாகும். அவற்

IN13123-278 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஆள் நாடோறுஞ் செய்வது நித்யம். பித்ருமுதலானவர் மரண மடைந்த திதியிற் செய்வது நைமித்திகம். கர்மபலத்திற்குச் செய்வது காம்யம். கும்பமாசத்திற் செய்வது பார்வணம். விவாஹாதிற் செய்வது வ்ருத்தி ச்ராத்தமாகுமென் றிப்படி யைந்துபேதமு மறிக. (கடு-கசு-கள)

அவதாரிகை.

மேல் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டையில் ப்ரதிஷ்டை ஸ்தாபகம் ஸ்தித ஸ்தாபகம் உத்தாபகம் ஆஸ்தாபகம் என்னுமைந்துபே தத்தையுங் கூறுகின்றார்.

கஅ—ஸ்லோகம்.

வீம் ஜ்ஹ ரூ ஸோ ஸிவஸ்ய கூ நயொ யெ ஸுமஸ் ப்ர கிஷ்டாதி வியு க்ஷ் வாஸ்ரூ கீ க்ரியாத்மக தநு ஷ்வாவஜ்ஜ்யெ விஷ்டாஸ் । ஜ்ஹ ப்ரஹ்மிஷ்டிகெ ஸிவய ஸ்தெ வீம் ஷ்ரிதஷ்வாவநம் வாணெ ஷ்வாவ நஸ்தெவ வைரூநா யஹ ஷ்வாவதொ சயாவதெந ॥

வ்ருத்தி அர்த்தம்.

வீம் - ஜ்ஹ - ஊ - ஸிவ - தஸ் - கூநயொ - யொஸ் - ப்ர கிஷ்டா - உத்தா - வியு க்ஷ் - வாஸ்ரூ கீ - க்ரியாத்மக தநு - ஷ்வா - வஜ்ஜ்யா - வஸவ - உத்தா - ஜ்ஹ - ப்ரஹ்மிஷ்டிகெ - ஸிவய ஸ்தெ - வீம் - ஷ்ரிதஷ்வாவநம் - வாணெ - ஷ்வாவநம் - வஸவ - வைரூம் - கூநா - யஸ் - அ - ஷ்வாவதொ சயாவதெந.

(இதன்பொருள்.)

சிவபூஜார்த்தமாக சிலை முதலானவற்றுல் செய்யப்பட்ட

வீம்	பிண்டிகையானது
ஊ	சக்தி ஸ்வரூபமாகும்.
ஜ்ஹ	லிங்கமானது
ஸிவ	சிவஸ்வரூபமாகும்.
தஸ்	ஆதலால்
கூநயொ	இந்த பீடலிங்கங்களுக்கு
வியு க்ஷ்	சிவசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லியபடி
யொஸ்	ஸம்பந்தஞ்செய்துவைக்கையானது
ப்ரகிஷ்டா	ப்ரதிஷ்டை யென்னப்படும்.
வாஸ்ரூ கீ	மேலான ஞானசக்தி
க்ரியாத்மக	க்ரியாசக்தி ஸ்வரூபமான
தநு	சிவசக்தி மூர்த்தியாகிய
ஷ்வா	அந்த பீடலிங்க ஸம்யோகரூபப் ப்ரதிஷ்டையானது
வஜ்ஜ்யொத்த	ஐந்துவிதம் என்னப்படும். அவற்றுள்
ப்ரஹ்மிஷ்டிகெ	ஆதார சிலைமுதலாக

IN13123-279 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸிஜ்ஜ	லிங்கத்திற் செய்யப்படு மந்த பீட ஸம்யோக மானது ப்ரதிஷ்டை யென்னப்படும்.
ஸிவயஂதெ	அபிந்நமாய் லிங்க சஹிதமாயிருக் கின்ற
வீம்	படிகாதி பீடத்தில் மந்த்ர பூதமா கச் செய்யும் ஸம்யோகமானது
வ்ஸிதஸ்தாவநம்	ஸ்திதஸ்தாபந மென்னப்படும்.
வாணை	பாணலிங்கத்திற் செய்யும் ப்ரதிஷ் டையானது
ஸ்தாவநம்	ஸ்தாபந மென்னப்படும்.
வைஸம்	ஸதாசிவாதி மூர்த்திபிம்பத்திற்செ ய்யும் ப்ரதிஷ்டையானது
ஸ்தாவநம்	ஆஸ்தாபந மென்னப்படும்.
(கிஞ்ஜு)ஸநஂயஸ்	பின்னும் யாதொரு லிங்க பீடலம் யோகமானது ஜீர்ணமாயிருந்து
மறுபடி உத்தாரணஞ் செய்யப்படுகிறதோ	
(தஸ்)உஸாவ நம்	அது உத்தாபந மென்னப்படும்.

தாத்பர்யம்.

பிம்பாதிகளில் தேவதையை ஸ்தாபிக்குங் க்ரியையானது ப்ரதிஷ்டையாகும்.

லிங்கம் ஞானசக்திவடிவு, பீடம் க்ரியாசக்திவடிவு, ஆத லால்லிரண்டும் சிவனதிஷ்டிக்குந் தேஹமாயிர்று. அவ்விரண் டையுஞ் சிவசாஸ்த்ர விதிப்படி சேர்ப்பது ப்ரதிஷ்டையெ ன்ற கருத்து. அது முதல் ஆதாரசிலையைச்செய்து அதினடி யில் அவ்யகத்காதி லிங்கஸ்தாபநஞ் செய்யில் ப்ரதிஷ்டை யென்றும், அபின்னமான பீடமுள்ள படிகாதிலிங்கத்தில் மான ஸமஸ்காரமாக ஸ்தாபநஞ் செய்யில் ஸ்திதஸ்தாபநமென்றும், தாது ரத்நமயமாய் அல்லது லோஹமயமாயிருக்கும் பாணலிங் கத்தை ஐந்தபாகஞ் செய்து மூன்றுபாகந் தள்ளி இரண்டுபா கத்திலாவது, அல்லது மூன்று பாகஞ்செய்து இரண்டுபாகந் தள்ளி ஒருபாகத்திலாவது, லிங்கத்தின் பலாபலத்திற்ருந் தக் கபடி பிண்டிகையின் மத்யத்திற் ஸ்தாபநஞ் செய்யில் ஸ்தாபந மென்றும், கான்கு ஹஸ்த ப்ரமாணமுள்ள லிங்கத்தையாவது வ்யக்தலிங்கத்தையாவது பிண்டிகையோடு கூட்டிப் ப்ராசாத மத்யத்தில் மந்திர ஸம்ஸ்காரத்தோடு ஸ்தாபநஞ் செய்யில் ஆஸ்தாபநமென்றும், ஜீர்ணமானலிங்கத்தை மறுபடி யுத்தார ணஞ் செய்யில் உத்தாபநமென்றும், இப்படி ஐந்து விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (கஎ)

அவதாரிகை.

சிவபூஜைக் காதாரமான லிங்கத்தி லிலக்கணங் கூறத் தொடங்கி அந்த லிங்கவிலக்கண மாகமங்களி லநேகவிதமா கச் சொல்லியிருப்பதால், இவ்விடத்து அவ்வளவுஞ் சொல் லில் க்ரந்தம் பெருகுமென்னும் பயத்தினாலே அவற்றுள் முக் யமாகிய ஆட்யம் அகாட்யம் ஸர்வஸம் என்னும் கான்குவித லிங்கங்களி லிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

IN13123-280 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ககக—ஸ்ரோகம்.

வாஜ்ரஸ்ய வஜ்ர வாஜ்ர ஹிங்ர அரணோ
நாமாதி³ வாஜ்ரஷ்டகொ ஷ்வ நஜ்ஜ நந்திகி மணி
நமெ ஸ்ரீம்ஸ்ரோஜ கிரீஷ்டகெ । ஸெவெரு
செ ஸிகா²கள ரஹாக்ஷஜயி த்ரீம்ஸ்ராந்திெ ஷ்ம
கெ ரஸ்ரா நாஸ்ர வஜ்ரெஸ்ர வவ்ர வஜ்ரெ
ஸிஜ்ர விஜ்ர விஜ்ரஸ்ர கிழ ॥ *

வ ஷ ஸ ஹ ழ.

வாஜ்ரஸ்ய வஜ்ர - வாஜ்ர ஹிங்ர - அரணோ -
நாமாதி³ - வாஜ்ரஷ்டகொ ஷ்வ - நஜ்ஜ நந்திகி
மணி நமெ ஸ் - த்ரீம் ஸ்ரோஜ கிரீ - த்ரீஷ்டகெ ஸெவெ
ரு - செ - ஸிகா² - ரஹாக்ஷஜயி - த்ரீம்
ஸ்ராந்திெஷ்ர - கூம்ஸ்ரெகெ - ஸ்ரஸ்ரா நாஸ்ர வஜ்ர
ஸ்ரெஸ்ர வவ்ர வஜ்ரெ - ஸிஜ்ர - விஜ்ர - விஜ்ரஸ்ர கிம்.

(இதன் பொருள்.)

லிங்கமானது சலமென்றும் அசலமென்றும் இரு வகையாம். பின்னும் அவையே! வ்யக்தம் வ்யக்தாவ்யக்தம் அவ்யக்தம் என்று மூன்றுவித மாகும். அவற்றுள் ஸகளமான ப்ரதிமை முதலானவை வ்யக்தம்

ஸகளநிஷ்களமானது வ்யக்தாவ்யக்தம், நிஷ்கள மானது அவ்யக்த மென்னப்படும்.

க்ரஹங்களில் பூஜிக்கப்பட்டது சலலிங்கம், ஆலயங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, அசலம்-ஸ்திரலிங்கமாகும். அந்த ஸ்த்ரலிங்கமும் தானேயுண்டானது ஸ்வயம்பூ, தேவர்களாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, தைவிகம். கணேஸ்ரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, காணவம். ருஷிகளால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, ஆர்ஷம். மனுடராலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது, மானுஷம் என்று ஐந்துவிதமாகும். பின்னும் படிகலிங்கம் ரத்நலிங்கம் முதலான லிங்கங்களுண்டு. அவற்றினிலக்கணம் ஞானரத்நாவலி முதலானவற்றிற் கண்டுகொள்க.

இப்படிக்கொத்த லிங்கமானது அதமாதமந்துவக்கி உத்தமோத்தமபர்யந்தம் ஒரு ஹஸ்த ப்ரமாணமுதல் ஒன்பது ஹஸ்த ப்ரமாணம்வரையில் செய்யத்தக்கது. அவற்றுள் முதல்

ஸெவெரு — ஆட்ய மென்னும் லிங்கத்தில்
த்ரீஷ்டகெ — மூவெட்டிருபத்து நான்கு பாகமாகச் செய்து, அவற்றில்
த்ரீம்ஸ்ரோஜகிரீ — ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ர பாகங்கட்குயரப் பிரமாண மறியும்படி.

அடியில் ப்ரம்மபாகம் சவுக்கமாக
வாஜ்ரஸ்ய — அதற்பங்காகும்.

நடுவில் விஷ்ணுபாக மெட்டுமூலையாக
வஹ- அ - பங்காகும்.
மேல் ருத்ரபாகம் வ்ருத்தமாக
ஹாஉ ஹிஸ்ர- எஉ - பங்காகும்.
ஆக பங்கு-உச. இது ஆட்ய லிங்க விலக்கணம்.
கூநாஜ்ஹ்யிஜ்ஹ மேல் அநாட்ய மென்னும் லிங்கத்
தில் அடியில் ப்ரம்மபாகம்
ஹரணொ நாம எஞ - பங்காகும்.
நடுவில் விஷ்ணுபாகம்
கூதி அ - பங்காகும்.
மேல் ருத்ரபாகம்
ஹா ஹ்வ்ஷ்க அவ - பங்காகும்.
ஸ- ஸ்ரெ ஜ்ஹெ மேல் ஸ-ரேட்ய மென்னும் லிங்க
ஹிஜ்ஹ த்தில் அடியில் ப்ரம்மபாகம்
உஷ்ஹஸ எ - பங்காகும்.
நடுவில் விஷ்ணுபாகம்
ஜ்ஹஷ அ - பங்காகும்.
மேல் ருத்ரபாகம்
நந கூ-பங்காகும்.
வஹ-ஹஸ்ரெகெ மேல் ஸர்வஸமலிங்கத்தில் அடியில்
ஹிஜ்ஹ ப்ரம்மபாகம்
ஹிகீ அ-பங்காகும்.

நடுவில் விஷ்ணுபாகம்
ஹணி அ-பங்காகும்.
மேல் ருத்ரபாகம்
நஜ்ஹெஷ அ-பங்காகும்.

இந்தப்படி நான்குவித லிங்கங்களிலும் ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாகங்கட்குச் சொல்லிய அளவெல்லாம்

ஜ்ஹெவ்ஹெஷ உயரத்திற் சொல்லப்பட்டன வாகும்.
ஜெஸ ஆனால் அகலமறியும்படி யெப்படி யென்னில்?
த்ரயஸ்ரூஹிஜ்ஹ ஷ- ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாகங்களோடு கூடிய நான்குவித லிங்கக்களிலும்
ஜ்ஹெவ்ஹெஷ நிகளத்திளவை
விகர்ஷகள கசு-பாகஞ் செய்து; அதில்
ரஹ ஆட்யத்திற்கு-சு-பாகமும்,
கூஷ அநாட்யத்திற்கு-டு-பாகமும்,
ஜ்ஹயி ஸ-ரேட்யத்திற்கு-ச-பாகமும்,
த்ரயஸ்ரெகெ ஸர்வ ஸமத்திற்கு-டு-பாகமும் ஆக மூன்று பாகங்களிலும் சரியாகவே
விஷ்ஹர்கிம்விஜ்ஹ அகல அளவாகு மென்பர்.

IN13123-282 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தாத்பர்யம்.

நான்குவித லிங்கங்கட்கும், மேல் ருத்ரபாகம் வருத்த மாக, அல்லது-கசு-மூலியாக, அல்லது-ஙஉ-மூலி, அல்லது-சுசு-மூலியாகவாவது இருக்கலாம். ப்ரம்மபாகம் அடியில் நான்கு மூலி, விஷ்ணுபாகம் கடியில் எட்டுமூலியாகும். பி ன்னும் ப்ரம்மபாகம் நபும்ஸகம், விஷ்ணுபாகம் ஸ்திரீலிங்கம், ருத்ரபாகம் பும்ஸக லிங்கமென் றறிக. அகல அளவு ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாக மூன்றிற்குஞ் சரியே. நான்கு மூலி எட்டி மூலி வருத்தமென்றது நான்குவித லிங்கங்கட்குஞ் சரியே யாகுமென் றறிக. (கக)

அவதாரிகை.

ஆட்யமுதலான நான்குவித லிங்கங்களின் ஸ்ரோ ரூபங் கூறுகின்றார்.

உ—ஸ்லோகம்.

அநூஜ்ரு தாஜ்ரை கிவ்ஷ் கூதாஜ்ரை மி ஜ்ரை ஹ்ஸ்ரஜ்ரை வாஸ்ணாய்யாண்ணம் । ஹத்ரம் ஸிரு ஹவ்ருஹ்ரைவி கய்ருஸ் வ்யுஷ்டி வ்யுஷ்டி ஹிரு வவ்ரு ஜ்ரதஜ்ரு ॥ *

வ ஹ ஸ ஹ ழ.

அநூஜ்ரும் - கூஜ்ரை - கிவ்ஷம் - கூ - கூ தாஜ்ரை - மிஜ்ரை - ஹ்ஸ்ரஜ்ரை - வாஸ்ணாய்யா ணம் - ஹத்ரம் - ஸிரு - ஹவ்ருஹ்ரை - கவி - கய்ருஸ் - வ்யுஷ்டி - வ்யுஷ்டி - ஹிரு வவ்ரு - ஜ்ரத - ஜ்ரு.

(இதன் பொருள்.)

கூஜ்ரை மிஜ்ரை	ஆட்ய லிங்கத்தில்
ஸிரு	ஸிரஸை
அநூஜ்ரும்	அர்த்தசந்த்ர வடிவாகவும்,
கூதாஜ்ரை மிஜ்ரை	அதாட்ய லிங்கத்தில்
கிவ்ஷம்	வெள்ளரிப்பழ வடிவாகவும்,
ஹ்ஸ்ரஜ்ரை மிஜ்ரை	ஸ்ரேட்ய லிங்கத்தில்
வாஸ்ணாய்யாணம்	கோழிமுட்டை வடிவாகவும்,
ஹவ்ருஹ்ரைவி	ஸர்வஸம லிங்கத்தில்
ஹத்ரம்	குடை வடிவாகவும்,
கய்ருஸ்	செய்யவேண்டியது.
(ஹ்ஸ்ரம்)	இந்த அர்த்தசந்த்ராதி நான்குவித வடிவும்
வ்யுஷ்டி வ்யுஷ்டி	தனித்தனியே ஒவ்வொன்று
ஜ்ரத்ரு ஜ்ரு	நான்குவித மாக
ஹிரு வவ்ரு	பேதப்பட்ட வடிவுள்ளனவாகும்.
(வ்யுஸ்)	

தாத்பர்யம்.

லிங்கங்கட்கு சிரஸ் இருக்கவேண்டியது நான்குவித மாகும். அர்த்தசந்த்ராகாரம் த்ரிபுஷ்காரம் குக்குடாண்டா

IN13123-283 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

காரம் சத்ராகாரம் என்பனவாம். அர்த்தசந்த்ரன் - பாதிச
ந்த்ரன், த்ரிபுஷம் - வெள்ளரிப்பழம், குக்குடாண்டம்-கோழி
முட்டை, சத்ரம் - குடை, அவற்றுள் லிங்கசிரோமாநத்தை
மூன்றுப் பகுத்துச் சூழ ஒருபங்கு விட்டால் அர்த்தசந்த்ர
வடிவாகும். சிரோமாநத்தை ஆறுகப்பகுத்து சூழ கவ-பங்கு
விட்டால் த்ரிபுஷாகாரமாகும். சிரோமாநத்தை நான்காகப்
பகுத்துச் சூழ ஒருபங்குவிட்டால் குக்குடாண்டாகாரமாகும்.
சிரோமாநத்தை எட்டாகப் பகுத்துச் சூழ ஒருபங்கு விட்டால்
சத்ராகாரமாகும். இவற்றுள் ஒவ்வொன்று நன்னகுவித
மாவ தெப்படியென்னில்? அர்த்தசந்த்ர வடிவில் சுற்றும் விட
ப்பட்ட மூன்றிலொரு பாகத்தை நான்காகச் செய்து ஒருபா
கம் தள்ளில் அம்ருதம், உ-பாகம் தள்ளில் பூர்ணகும்பம், ங-
பாகம்தள்ளில் பலம், நான்குபாகம் தள்ளில் குமுதமென்று
நான்குவிதமாகும். த்ரிபுஷவடிவில் சுற்றும் விடப்பட்ட மூ
லொருபாகத்தை நான்காகச் செய்து ஒவ்வொன்றுகத் தள்ளி
னால் முறையே விஜயம் ஜயம் விஞ்ஞானம் ஹிமம் அல்லது
விஜயம் விமானம் ஸமம் மித்ரம் என்று நான்குவித மாகும்
குக்குடாண்ட வடிவில் சுற்றும் விடப்பட்ட நான்கிலொருபா
கத்தை நான்காகச் செய்து ஒவ்வொன்றுகத் தள்ளில் மு
றையே விமலம் விபுலம் வர்த்தமானம் ஸ்ரீவத்ஸம் என்று நான்
குவிதமாகும் என் றறியவேண்டும். (உ)

அவதாரிகை.

ஆட்ய ஸுரேட்ய லிங்கங்களிற் செய்யவேண்டிய லிங்க
ஸங்க்யையும், ஸர்வஸம லிங்கத்திற் செய்யவேண்டிய முகலி
ங்க ஸங்க்யையுஞ் சொல்லுகிறார்.

உக—ஸ்லோகஎ.

வாகாயிகம் ஜிஜ்ஞஹஹஸ்ரு ரோஜ்யு கூஷ்டாதாரம்
ஜிஜ்ஞாதகம் வஸ்ரொஜ்யு । விஜ்ஞாஷ்த ஸ்வயுஹஜி
வஸ்வக ரோஜ்யு வ்யுநாஜ்யுவி நஜ்ஞவவ—ஜ்ஞெஜ்யு ॥ *

வஉ—அஉ—ஏ.

வாகாயிகம் - ஜிஜ்ஞவஹஸ்ரு - ரூஜ்யு - கூ -
கூஷ்டாதாரம் - ஜிஜ்ஞாதகம் - வஸ்ரொஜ்யு - விஜ்ஞாஷ
தகஎ - ஸவயுஹஜி - ஸவக்ரம் - ரூஜ்யு - கூவி - கூநா
ஜ்யு - கூவி - நா - ஜ்ஞவவ—ஜ்ஞெஜ்யு. *

(இதன் பொருள்.)

ரூஜ்யு
வாகாயிகம் ஜிஜ்ஞ
வஹஹஸ்ரு
வஸ்ரொஜ்யு
கூஷ்டாதாரம் ஜிஜ்ஞ
ஞாதகம்
விஜ்ஞாஷ்தகஎ
ஸவயுஹஜி
ஸவக்ரம்

ஆட்ய லிங்கத்தில்
ஆயிரத்தொரு லிங்கஞ் செய்யவே
ண்டும்.
ஸுரேட்ய லிங்கத்தில்
கoஅ - லிங்கஞ் செய்யவேண்டும்.
விசேஷமாக
ஸர்வஸம லிங்கத்தில்
கு - ச - முதலான முகமுள்ள லிங்
கஞ் செய்யவேண்டும்.

IN13123-284 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஆக்நேயி	ஆட்யங்க லிங்கத்திலும்
அகோரவ்யை	அகோட்ய லிங்கத்திலும்
ஈஷாநவ்ய	ஸுரேட்ய லிங்கத்திலும்
மு (ஸுவம்கு யஷ்ரஸு)	முகலிங்கஞ் செய்யக்கூடாது.

தாத்பர்யம்.

ஆட்யலிங்கத்தில் - ஙக-லிங்கஞ்செய்யு முறையாவது:— அதனுடைய ருத்ரபாகமாகிய மேல்பாகத்தை கக-பாகமாகச் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்தை கக-ஆகப் பகுத்து அந்தப் பாகங்களில் தனித்தனியே ஒவ்வொரு லிங்கக்குறிசெய்ய ஆயிரத்தொரு லிங்கமாகும்.

ஸுரேட்ய லிங்கத்தில் கரஅ - லிங்கஞ் செய்யு முறையாவது:— அதனுடைய ருத்ரபாகத்தை கான்காகப் பகுத்து ஒவ்வொன்றை உள - ஆகப் பாகஞ் செய்து ஒவ்வொரு பாகங்களில் தனித்தனியே லிங்காகாரஞ்செய்யில் கரஅ-லிங்கமாகும்.

ஸர்வஸமலிங்கத்தில் முகலிங்கஞ் செய்யமுறையாவது:— ரு - ச - ங - உ - க - இப்படி ரு-விதமாக முகலிங்கஞ் செய்யவேண்டும்.

ஈசாநாதி பஞ்சமுகமும் ஐந்துமுக மாகும். அப்போது மஸ்தகத்தில் லீசாநமுகமும், கிழக்கே தத்புருஷ முகமும், தெற்கே அகோரமுகமும், வடக்கே வாமதேவமுகமும், மேற்கே ஸத்யோஜாதமுகமுஞ் செய்யவேண்டும்.

நான்குமுகத்திற்கு ஈசாநந்தவிர மற்ற நான்குமுகமுஞ் செய்யவேண்டும்.

மூன்று முகத்திற்குத் தத்புருஷ அகோர வாமதேவ முகமூன்றுஞ் செய்யவேண்டும்.

இரண்டுமுகத்திற்குத் தத்புருஷ ஸத்யோஜாத முகமிரண்டுஞ் செய்யவேண்டும்.

ஒருமுகத்திற்குத் தத்புருஷ முகமாத்திரஞ் செய்யவேண்டும்.

நான்கு த்வாரமுள்ள ஆலயத்தில் நான்குமுக லிங்கம் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

மேற்குத்வார மில்லாதவிடத்தில் மூன்றுமுகலிங்கம் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிழக்கு மேற்கு இருபக்கமும் த்வாரமுள்ள விடத்தில் இரண்டுமுகலிங்கம் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

மேற்கு த்வார மில்லாத விடத்தில் மூன்றுமுக லிங்கம் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிழக்கு மேற்கு இருபக்கமும் த்வாரமுள்ளவிடத்தில் இரண்டுமுக லிங்கம் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிழக்கு த்வாரமாத்ர மூள்ள ஆலயத்தில் ஒருமுகலிங்கம் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

இந்த முகலிங்க மெல்லாம் ப்ரதிமா ஸாஸ்த்ரத்திற் சொன்னபடி செய்யவேண்டுமென் றறிக. (உச)

அவதாரிகை.

மேல் பாணலிங்கத்தி லிலக்கணமும் அதன் பூஜையாலுண்டாகும் பலமுங் கூறுகின்றார்.

உஉ—ஸ்லோகழி.

வாணம் ஜீ யிஷ்வி தெஸ உநிஸம் தாஷாஷி ஹ
ஸாஜுகம் ஜம்வ்கு வகுஹமொவஸ மய—நிஹம் ஹுஜு
ப்ரஹம் காஜஹழி நீஜம்வா வ ஜிலிம்வவ ஸரிதஹம்

IN13123-285 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தபணுவீம் ககுவி தகுயும் மொஸ்ந ககூ-
டூண வஹ்ரூஸம் ஹிழ்ம் வஹ்ரூஅயும் ஸ்ரிமெய॥ *

வகுடெஅஉழி.

வொணம் - ழிஹ்ம் - சுயிஷ்டி தெஸம் - சுகிஸம் - ஸா
ஷாஹி ஹஹ்ரூஹ்ரூஹகம - ஜம்வெஹி வக்வஹமொவஜம் - யெ
ஹிஹம் - ஹரூஹ்ரூவஹம் - காஅஹம் - நீமம் - வா - ப்ரகி
வின்வவஸ் - ஹஸிதஹம் - தஸ - வணுவீம் - ககு
வி தகுயும் - மொஸ்ந ககூடூண வஹ்ரூஸம் - ஹி
ழ்ம் - வஹ்ரூ - சுஅயும் - ஸ்ரிமெய. *

(இதன் பொருள்.)

வொணம் ழிஹ்ம் பாணலிங்கமானது
சுகிஸம் எப்போதும்
சுயிஷ்டி தெஸம் ஈஸ்வரனாலே யதிஷ்டிக்கப்பட்டிரு
க்கும்.

பிம்பு மந்தப் பாணலிங்க ஸ்வரூபமானது

ஸாஷாஹி ஹ்ரூ - அங்குலமுதல்
ஹஹ்ரூஹ்ரூஹகம் ஒரு ஹஸ்த பர்யந்தமான ப்ரமா
ணமுள்ளதாகவும்,
ஜம்வெஹி வக்வஹ பக்குவமான நாவற்பழம் போல
மொவஜம் வும்,
யெ-ஹிஹம் மதுவர்ணமாகவும்,

ஹரூஹ்ரூவஹம் வண்டுநிறமாகவும்,
காஅஹம் காசுக்கல் நிறமாகவும்,
நீமம் [ஸ நீலவர்ணமாகவும்,
ப்ரகி ஏம்வவ கோவைப்பழம்போலவும்,
ஹஸிதஹம் பச்சைவர்ணமாகவும்,
தபணுவீம் தங்கநிறமான பீடமுள்ளதாகவும்,
ககுவி தகுயும் திக்குப்பாலகர் நிறமாகவும்,
மொஸ்ந பசுவின் மூலம்போலவும்,
ககூடூண வஹ்ரூஸம் கோழிமுட்டைப்போலவும்,
ஹிழ்ம் கண்ணுடியைப்போல மழமழப்பா
கவும்

இப்படிப் பலவித விலக்கணம் யிருக்கும்.

(தஸ) அப்படிக்கொத்த பாணலிங்க மா
னது
ஸ்ரிமெய போகமோக்ஷ சம்பத்திற்காக
வஹ்ரூஅயும் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கது.

தாத்பர்யம்.

பாணலிங்கத்தின் வரலாறு:—பாணனென்னு மோரஸு
ரன் தான் பூஜைசெய்து சித்திபெறும்பொருட்டு அன்பு—னீர்
வரணப்ரார்த்திக்க அவர் பலவித்தங்களான பதினொன்குகோடி
லிங்கங்கள் கொடுத்தார். அவனந்த லிங்கங்களைப் பூஜித்துப்
பூஜையின் முடிவில் லவற்றை லிங்காசலத்திலும் காளிகார்த்

IN13123-286 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

தத்திலும் ஸ்ரீ நாகத்திலும் கன்னிகாஸ்ரமத்திலும் கன்னிபா
நீரத்திலும் நேபாளத்திலும் மஹேந்த்ரத்திலும் அமரேஸ்வர
த்திலும் மற்றும் நதிமத்யத்திலும் பர்வதமத்யத்திலும் போட்
டுவிட்டான். அவைதான் பாணலிங்கங்கள். அவை ஸ்வயம்பூ
லிங்கத்திற் கொப்பாகுமென்று காமிகாகமத்திற் சொல்லப்ப
ட்டிருக்கிறது.

பின்னும் நர்மதாநதியி லுண்டான து பாணலிங்கம். அது
ஸ்வயம்பூ. ஸகல லிங்கங்களிலு முத்தமோத்தமலிங்கம். அது
போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கும். அதை யெப்போதும் பூஜிக்
கவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பின்னுமது சிவனு லதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கு மென்றதால்
காமிக வசனப்படி. பாணலிங்கத்தில் சிலப்பாதிஷ்டை யவஸ்
யஞ் செய்யவேண்டுமென்றதாயிற்று. நீலமென்றலிடத்து ஸ்
வேதவர்ணமுங் கூட்டுக. ஸ்வேதம் ரக்தம் பீதம் க்ருஷ்ணம்
இக்நான்கும் முறையே ப்ராம்மணாதி நான்குவர்ணத்தாராலும்
பூஜிக்கத் தக்கதென்றும், இல்லாத பக்ஷத்தில் க்ருஷ்ணவர்
ணம் ஸகலஜாதிக்கும் ஸகலசித்தியையுங் கொடுக்குமென்றுஞ்
சொல்லியிருக்கிறது.

தன்னிறமான பீடமென்றதனால் ஒலி மிருத்து லோஹம்
கல்வ்ருக்ஷம் ரத்நம் இவர்றுல் பீடஞ் செய்யலாம். ஆனால்
பீடம் லிங்கஸமான வர்ணமா யிருக்கவேண்டும். அது ஸர்வா
பீஷ்டத்தையுங் கொடுக்குமென்றுங் காமிகவசகார்த்தங் காட்
டப்படுகின்றது.

பாண லோஹாதி லிங்கங்கட்குப் பிண்டிகா விஸ்தாரம்
லிங்கவிஸாலத்திற்குச் சரியாயிருக்கவேண்டும். பிண்டிகையை
யெட்டாகப் பகுத்து மூன்றுபாக முயர மிருக்கவேண்டுமென்
றுவேறொரு வசனமிருக்கிறது.

வ்யாஸத்தின் மூன்றிலொன்று நாளமாகும். அல்லது சில
லிடத்தில் பாதியு மாகலாமென்று வசனமிருக்கிறது. திக்குப்
பாலகரும் கொப்பென்றதனால் இந்த்ராதி திக்குப்பாலகராலே
பூஜிக்கப்பட்டமையால் அவர்கள் நிறமுள்ளதாயும், வஜ்ராதி
ஆயுதக் குறியுள்ளதாயு மிருப்பது, க்ரஹிக்கத்தக்கதென் றறிக.

பின்னு மிந்த்ராலே பூஜிக்கப்பட்ட ஐந்திரலிங்கமான து
பசும்பொன்னிறமாயும், அறுகோணமாயும், வஜ்ராங்கிதமாயு
மிருக்கும்; அது ராஜ்யலக்ஷ்மியைக் கொடுக்கும்.

ஆக்நேய லிங்கமான து தாம்ரவர்ணமாய்ச் சக்தியுடன்
கூட அல்லது சக்தியங்கிதமாய் உஷ்ணஸ்பர்ஸமுள்ளதா யிருக்
கும். அது தேஜோவிர்த்தியைக் கொடுக்கும்.

யாம்யலிங்கமான து நண்டாகாரமாய் அல்லது தண்டா
யுதாமாய் அவ்யக்தமாய் மூகூர்த்தகாலத்தில் நிர்மிக்கப்பட்
டுண்டாவதாய்க் கிருஷ்ணவர்ணமா யிருக்கும்; அது சத்ருக்
களை யழிக்கும்.

நைருதலிங்கமான து கட்கநிறமாய் அல்லது கட்காங்கித
மாய்த் தாம்ரவர்ணமா யிருக்கும்; அது விசேஷமாகச் சத்ரு
த்வேஷ விஷயத்தில் நியமிக்கப்படும்.

வாருண லிங்கமான து வ்ருத்தமாய்ப் பாசாங்கிதமாய்ச்
சுக்லவர்ணமாயிருக்கும்; அதை ஜலத்தில்விட்டா லக்ஷ ஜலம்
இனிப்பாய் நின்மலமாயிருக்கும்.

வாய்வ்ய லிங்கமான து தாம்ரவர்ணமாய் த்வஜாங்கிதமா
யிருக்கும், அதன் சிரஸில் வைத்த பஞ்சானன து காற்றில்லாம
லசையும்; அது உச்சாடந விஷயத்திற்காகும்.

கௌபேர லிங்கமான து கதாகாரமாய் அல்லது கதாங்
கிதமாய் நடுவில் பொன்னிறமாயிருக்கும்; அதை இராத்ரியில்
பயிர் நடுவில் வைத்தா லக்ஷ்மிபயிர் வ்ருத்தியாகும்.

IN13123-287 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஈசானலிங்கமானது சூலநிறமாய் அல்லது சூலாங்கிதமாய் பனி மூல்லை சந்த்ரன் இவர்க் கொப்பான நிறமுள்ளதாயிருக் கும்; அதுஸகல சித்தியையுங் கொடுக்கும்.

ஸவஷ்ணவ லிங்கமானது சங்க சக்ர கதாபத்ம ஸ்ரீவ த்ஸ ஸ்வஸ்திக சிக்நமும் மஸ்ய கூர்ம வாராஹாதி சிக்நமுள் ளதாயிருக்கும்; அது ஸர்வாபீஷ்டத்தையுங் கொடுக்கும்.

ப்ராம்ம லிங்கமானது பத்மாங்கிதமாய்ப் பத்ம வர்ண மாய் அகூடமாலே கமண்டலு இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாய் மாலே தண்ட மிவற்றின் குறியுள்ளதாயிருக்கும்; அது புத்ராதி விர்த்தியைக் கொடுக்கும் என்றறிக.

பின்னும் மூன்றுவிசை அல்லது ஐந்துவிசை தாரையில் நிறு க்க எது இடைக்கொவ்வவில்லையோ அதுவே ஸ்ரேஷ்டமான பாணலிங்கமென்று பொதுவிலறிக. பின்னும் வெள்ளத்தில் விட்டால் எது முறுபடியு மகப்படுகிறதோ அதுதான் உத்தமம், மற்றவை கல்லைப்போல் த்யாஜ்யமாகும். இப்படிக்கொத்த பாணலிங்கமானது பூஜிக்கு மவர்களுக்குப் போக மோக்ஷங் களைக் கொடுக்குமென்றறிக. (உஉ)

அயதாநிகை.

பூஜைக்குதவாத நிஷித்தமான பாணலிங்கங்களைச் சொல் லுகிறார்.

உரு—ஸ்லோகழி.

வஜ்ரயுக்தம் ககரபரிக்ஷிதம் கஜ்வயுக்தம் ஸமரஹிதம் ஸ்நிக்தம் ஸிதாபரம் கரபரம் த்ரிபரம் தீவரயுக்தம் ஸுலக்ஷணம் ஸவஸ்திரம் நீலாஸிநீலரக்ஷதழி। ஸ்வாஸிந்நகஜ்ஜரஸ்நிக விவரயுக்தம் விஜ்ஜம் ஸ்நஜீரகம் வீரம்வா ஸ்நிதம் ஸகணிகாகதிஜ்ஜம் வவரயுக்தம் ஸுஸிக்ஷாரஸ்நஹிழி॥

வஜ்ரயுக்தம் ககரபரிக்ஷிதம் கஜ்வயுக்தம் ஸமரஹிதம் ஸ்நிக்தம் ஸிதாபரம் கரபரம் த்ரிபரம் தீவரயுக்தம் ஸுலக்ஷணம் ஸவஸ்திரம் நீலாஸிநீலரக்ஷதம் ஸ்வாஸிந்நகஜ்ஜரஸ்நிக விவரயுக்தம் விஜ்ஜம் ஸ்நஜீரகம் வீரம்வா ஸ்நிதம் ஸகணிகாகதிஜ்ஜம் வவரயுக்தம் ஸுஸிக்ஷாரஸ்நஹிழி. *

(இதன்பொருள்.)

ககரபரிக்ஷிதம்	மிகவும் கடினமாயும்
கஜ்வயுக்தம்	மிகவும் குரூரமாயும்
ஸமரஹிதம்	பாரமில்லாமலேசாயும்
ஸ்நிக்தம்	மிகவும் ஸ்தூலமாயும்
ஸிதாபரம்	கூரான நுனியுள்ளதாயும்
கரபரம்	மிகவும் மெலிதாயும்
த்ரிபரம்	மூக்கோணமாயும்
தீவரயுக்தம்	மிகவும் தீர்க்கமாயும்
ஸுலக்ஷணம்	சொல்ல வில்லக்கணமில்லாததாயும்
ஸவஸ்திரம்	த்வாரமுள்ளதாயும்
நீலாஸிநீலரக்ஷதம்	மிகவும் க்ருஷ்ணவர்ணமாயும்
ஸ்வாஸிந்நகஜ்ஜரஸ்நிக	கட்காகாரமாயும்

IN13123-288 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

நீவகூதம்	அந்த்யஜாதியாலே தொடப்பட்ட தாயும்
ரெவாவிந்து	ரேகை புள்ளி
கஹஜ்ஜ	களங்கம்
ஸூலி	சூலம் இவற்றோடு கூடியும்
விவடம்	நடுவில் ஸ்வேதவர்ணமாயும்
விஜ்ஜம்	நுனியில் கபிலவர்ணமாயும்
வஸஸிரகம் ஹ வீபம்	ப்ரகாஸமான ஹிரகமணிபோன்ற பலகைப்பாங்கான குற்றமுள்ள தாயும்
ஸபிகம் ஹ	பிளக்கதாயும்
ஸகுணிகம்	கர்ணிகை யுள்ளதாயும் இருக்கும பாணலிங்கமானது
வஜ்ஜம்	பூஜைக்குதவாது; த்யாஜ்யமாகும்.
ஹம் வவம்	ஆனி விவையெல்லாம்
விவிம்கெஹி	முக்திகாமனுக்கு
ஸஹம்	நல்லதாகும்.

தாத்பர்யம்.

கடினமான பாணலிங்கத்தைப் பூஜித்தால் புத்ர தாராதிகட்கு ஹானிவரும். நடுவில் ஸ்வேதரேகை விழுந்ததைப் பூஜித்தால் க்ரஹத்திற்குப் பங்கம்வரும். ஒருபக்கங் கறுத்திருந்தால் பசு புத்ர தாராதனுகளுக்கழிவு. சிரஸ்ஸு பிளக்கிருந்தால் வியாதியும் மரணமும் வரும்.

அந்த்ய ஜாதியிலே தொடப்பட்டால் ஸகல அவயவத்திற்கு மழிவு. த்வாரமுள்ளதைப் பூஜித்தால் தேசாந்தரகமனம்வரும். கர்ணிகையுள்ளதைப் பூஜித்தால் வ்யாதியுண்டாகும். லேசாயும் சபலமாயும் ஸ்தூலமாயு மிருப்பதைக்ரஹஸ்தனொருபோதும் பூஜிக்கக்கூடாது. மூணுகூராயும் மிகவுங் கறுப்பாயும் முக்கோணமாயு மிருப்பதாகாது. அப்படியே மிகஸ்தூலமும் மிகச் சிறிதமாகாது. ஆனி லிவையெல்லாம் க்ரஹஸ்தருக்காகாது. முமூக்ஷுக்களுக் கெல்லாம் நல்லதாகுமென்றவாது. (உக)

அவதாரிகை.

இக்தப் பூலோகத்தில் பதினன்குகோடி பாணலிங்கமிருக்கும் ஸ்தல விசேஷங்களைக் கூறுகின்றார்.

உசூ—ஸ்லோகம்.

வ்ருதெ்ருகம் கொழிஸெகா ஹரிஸவகி ரிஹஹ
நூந்ரி நெவாவ கரவா தீர்ஸாரணெஷ்ஷு கொழி
க்ரிய ரிமுவர்யுகி ஸ்ரீரிரள மிஜ்ரிஸெஜெ । காஷ்
மதெ்ருவ வீரிரெ விஸுஹித ஸஹிதாநெரு வ
மிஜ்ரி ஸவ்ருவாஹாஷ்ரொ வெத வீபாநரு ஹ
ரிஜியிவாவ்ருஜ்ரி காரிவா நிவஷ்ஷு ॥ *

வஜ்ரி அஜ்ரி.

வ்ருதெ்ருகம - கொழிஸ - வனகா-ஹி - கரிஸவகி ரிஹஹநூந்ரி நெவாவ கரவாதீர்ஸாரணெஷ்ஷு-

கொழிகிரயம் - கழு - வரழுகீ - ஸ்ரீமிரள - விஜ
மெரெமெ - காஷேமதெரு - ச - வீலிலிஃ - விரஹித
ஸஹிதாகி - ஸவ - யிஜ்ஜாகி - ஸவ்ருவ்ராஹாஜொ
வெதவீாகி - கழு - ஹரிஜயிவாசயுஜாகி - காயீா
கி - ச - ஸயுஃ.

(இதன்பொருள்.)

கூரவதிஃ	அமரேஸ்வரமென்னும் பர்வதம்
மெஹந்ரகிரி	மஹேந்த்ர பர்வதம்
நெவாஜ	நேபாள பர்வதம்
கந்யாதீர்த்தமுரு	கந்யாதீர்த்தம்
கூரணெஷு	அதன் சமீப ஆஸ்ரமம் ஆகிய இவ் வைந்து ஷேத்ரங்களிலும்
வதெயகம வகாகொழிஃ	தனித்தனியே ஒவ்வொரு கோடியிருக்கின்றது.

ஆகவே ஐந்துகோடியாயிற்று.

கழு	பிறகு
ஸ்ரீமிரள	ஸ்ரீசைலத்திலும்
யிஜ்ஜிமெமெ	லிங்க சைலத்திலும்
காஷேமதெரு	காளிகாகர்த்தமென்னும் பர்வதத் திலும் ஆகவிம்மூன்று பர்வதங் களிலும்

வரழுகீ	தனித்தனியே
கொழிகிரயம	மும்மூன்று கோடியிருக்கின்றது.

ஆக ஒன்பது கோடியாயிற்று.

மூன்தொகை ஐந்துகோடியும் கூட பதினாறு கோடியாயிற்று.

இப்படிக்கொத்த பாணலிங்கங்களில்

(கதியிஸ்) யிஜ்ஜா கி	சில லிங்கங்கள்
வீலிலி விரு ஹித	பீடசூன்யங்களாவும்
ஸஹிதாகிச	பீடசஹிதங்களாகவும்
ஸயுஃ	இருக்கும்.

அவற்றுள் பீடமில்லாதவற்றிற்கு, மண் மரம் கல் முதலானவற்றுற் செய்யப்பட்ட

ஸவ்வராஹாஜ உவெத	ஆலயங்களெல்லாவற்றிலும் அந்த ஆலயங்கட் கொப்பாகவே மண் மரம் கல் இவற்றுல்
வீாகி (காயரூணி)	பீடங்கள் செய்யவேண்டும்.
கழு	பிறகு
ஹரிஜயிவ	இந்த்ராதி திக்குப்பாலகராலே

IN13123-290 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கூயுஷ்மி பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள், அவர்
கட் கிந்த்ராதி பதங்களைக் கொ
டுத்தமையால்
காமிராகிவ்யூஷ் காமியங்களாகும்.

தாத்பர்யம்.

இப்பதினொன்கோடி லிங்கங்களும் ஸ்வயம்பூலிங்கத்
தைக் கொடுப்பதாகும். அவற்றுள் பீடஸஹிதலிங்கங்கள் கிடைப்ப
தரிது. இவற்றுள் கர்மதாரதியிலுண்டான பாணலிங்கமானது
ஸகல ப்ராஸாதங்களிலும் ஸ்தாபிக்கவும் ஸகலரிடங்களோடு
சேர்க்கவும் யோக்யமாகும். அவையே முமுக்ஷுவிற்கு மூக்
தியைக் கொடுக்கும். ஆனால் க்ரஹஸ்தன் வண்டுநிறமான லிங்
கத்தை அந்நிறமான பீடஞ்செய்து சேர்த்து மந்த்ரஸம்ஸ்கா
ரஞ் செய்துப் பூஜிக்கவேண்டும். இப்படிக்கொத்த பாணலி
ங்கமே பூஜிக்கத்தக்கது. அதுவே போகமோக்ஷங்களைக் கொ
டுக்குமென்று பாணலிங்கப் பூஜாவிஷயத்தில் ப்ரமாண வச
னங்களுமுண்டு. (உசு)

அவதாரிகை.

மேல் மண்டலமென்னும் அறுபத்துநான்கு பதமுள்ள வா
ஸ்துவி னுத்தார க்ரமத்தைக் கூறுகின்றார்.

உருஷ்டோகழி.

கூஷ்தெ ஆஷ வஷீகூர்தெ யசிரமெஹொ ரஜு
ஷ்டகம் வம்ஸகள கொணஷ்ள வியிரகெரெ ஸ்ரூகிவ
தெ வகுவஷ்டுஷி ஷஹாமமாஃ। அகூர ஸிஜிஷா விதி
க்ஷு வஷ்டியொ ஆஷ்ளஆள வஷ்ஷ்ள வஹிஃ கொணா

லெஷ்டு தயா வரெஷ்டவஷமா வாஹெயுஸ்ய
ஹெஸொந்தகஃ॥ *

வஷ்டெஷ்டி.

கூஷ்தெ - அ - கூஷ்டவஷீகூர்தெ - யசிரமெஹொ-
ரஜுஷ்டகம் - வம்ஸகள - கொணஷ்ள - வியிர-கெரெ-
ஸ்ரூகிவதெ - வகுவஷ்டுஷி ஷஹாமமாஃ - அகூரஸ்-
ஸிஜிஷா - விதிக்ஷு - வஷ்டியொ - ஆள - ஆள - வஷ்
ஷ்ள - வஹிஃ - கொணாலெஷ்டு - தயா - கூவ
ரெகூஷ்ட - வஷமாஃ - வாஹெயு - கூஸ்ய - ஹெ
ஸொந்தகஃ. *

(இதன்பொருள்.)

கிழக்கும் வடக்கும் ஒன்பதொன்பது நூலிட்டு
கூஷ்டவஷீகூர்தெ எட்டெட்டுப் பதமுள்ளதாகச் செ
ய்யப்பட்ட
கூஷ்தெ கோஷ்டத்தில் ஈசானாதி நான்கு
கோணங்களின் பதங்களுக்கும்
யசி இருபக்கத்திலும் அருகிலிருக்கும்
இரண்டாம் பதங்களி லிருந்து
மூலே மூலையாகப் போடப்பட்ட ஈரிரண்டு நான்கு
ரேகைகளாலும், அப்படியே அதையடுத்த மூன்றும்
பதங்களிலிருந்து

IN13123-291 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸ்ரீஹரி — ஆறுபதம்வரையில் மூலை மூலையா
-கப் போடப்பட்ட நான்கு சூத்
ரங்களினாலும், வரஸ்து புருஷ
னைக் கட்டுகின்ற
ஸ்ருஷ்டிகம் — பாசங்களைட் டேற்படும்.
கெயண — ஈசானந் தொடக்கி நிருதிவரையி
லும், ஆக்நேயந் தொடக்கி வா
யுவரையிலும்,
ஸுள — முறையே மேலும் கீழுமா யிருக்கி
ன்ற தேவதைகள்
வம்ஸகர — வம்சகர் என்னப்படுவர்.

அவ்விருவரும் துர்ஜய துர்த்தா என்னும் பெய
ருள்ள இரண்டு பக்தரென்பர்.

கூஹரே — நடுவில்
ஸ்ரீகிவதி — நான்கு பதங்களில் பூஜிக்கப்படுந்
தேவதை
வியி — ப்ரம்மதேவனுவார். அந்த ப்ரம்ம
ஸ்தானத்திற்கு
வெஹ்நி — கிழக்கு முதலாக நான்கு பக்கங்க
ளிலும் சமீப பங்தியில் இரண்டு
பதம் அதன் வெளி பங்தியில்
இரண்டுபதம். ஆக
ஷோமமா — ஆறு ஆறுபதங்களி லிருப்பர்.

மரீசி விவஸ்வான் மித்ரன் ப்ருதுவிதரன் என்
னும் பெயருள்ள

தி்ஹா ஸுகூ — தேவதைகள் நான்குபெயர் அந்த
ஸு — ப்ரம்ம ஸ்தானத்திற்கு ஈசானாதி
விதிக்ஷு — நான்கு மூலைகளிலும்
வஹியோ — ஈரிரண்டு பதங்களாக வெட்டுப்பத
ங்களிலும்
வஹ்ஸள — ஒவ்வொருபதத்தில் ஒவ்வொருவ
ராக இருப்பர். ஆப ஆபவத்ஸ
என்றும் ஸவித்ரு ஸாவித்ர என்றும் இந்த்ர இந்த்ர
ஜய என்றும் ருத்ர ருத்ரதாஸ என்றும்
ஹள ஹள — ஈரிரண்டு பெயராக வெட்டித் தே
வர்களாவர்.
ஹஹி — வெளி பங்தியில்
கொண — நான்கு மூலைகளிலு மிருக்கும்
கலை-ருஷு — அர்த்த அர்த்தபதங்களில்
வஹமா — ஓரர்த்தபதத்திற் கொருவராக இ
ருப்பவர் ஈச அக்நி பித்ரு வாயு
முதலான
கூவரே — வேறுதேவதைகள்
கயா கூஷ — அப்படியே எட்டெட்டுப் பெயர்க
ளாவர்.
வாஹெ — அந்த பங்திக்கு வெளியில்
நடு

IN13123-292 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வெஸு ஈசாநாதி நான்குமூலைகளிலும்
ஊநகூ இந்த்ராதி நான்குதிக்குகளிலும் மு

றையேயிருப்பவர் சரகீ விதாரீ பூதனு பாபராக்ஷஸீ என்றும், ஸ்கந்த அர்யமா ஜம்ப பலிபிஞ்ச என்றும் நான்கு நான்கு பெயராக

கூடெ வேறு எட்டுத் தேவர்களாவார்.

இவ்விடத்து நடுவிலிருக்கும் ஈரிரண்டு பதங்களில் பூஜிக்கத்தக்கவர் ஸ்கந்த அர்யமா ஜம்ப பலிபிஞ்ச என்னும் தேவர்கள் நால்வரென்றறிக. ஆக ஐம்பத்தி மூன்று வாஸ்து தேவதைகளும் அறுபத்து நான்கு பதமுள்ள மண்டுகவாஸ்து க்ஷேத்ரத்தில் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் என்றறிக.

தாத்பர்யம்.

வாஸ்துபுருஷனே யெட்டுப்பாசங்களாலே கட்டவேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணம் பூர்வகதை யெனனெனில்? வாஸ்துவினுற்பத்தி அந்தகாசுர ஸம்ஹாரத்தில் அரன்கோபத்தாலுண்டானதாகச் சொல்லுவர்.

பூர்வகாலத்தில் அந்தகாசுரயுத்தத்தில் கோபித்தப் பரமேஸ்வரருடைய முகத்திலிருந் தண்டான வேர்வைபித்து பூமியில் விழுந்தது. அதிலிருந்து மூவுலகையும் விழுங்கவல்லதாயோர் பூதமுண்டாயிற்று. அது சிவாஞ்ஞையினாலே பூமியில் விழுந்த அந்தகாசுரனுடைய ரக்தத்தைப் பானம்பண்ணித்ருப்தியடைந்தப் பின்பு சிவனைக்குறித்துக் கொடியதவஞ்செய்ய, சிவன் சந்தோஷித்து அந்தப் பூதமாய்வந்த அசுரனுக்கு இஷ்டமானவரங்கொடுக்க, அதனாலேயவன் மூவுலகும் விழுங்கவல்ல

வனாய்த் தன்னுடம்பினாலே மூன்றுலோகங்களையுந் தடுத்தப் பிடித்தான். அப்போது தேவதைகளெல்லாரும் பயந்து ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனைச் சரணமாக வடையவே தயாநிதியான ஸ்ரீகண்டதேவர் தேவாசுரஸம்ஹாரத்தமாக அதிபலனென்னும் ருத்ரனையும் மாயாபாசங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். பின் பதிபலருத்ரன் ஷட்பாசங்களினாலே யவனைக்கட்டிப் பூமியில் மல்லாக்கதள்ளி ப்ரம்மாதி தேவர்களவன்தேகத்தில் வாசஞ் செய்யும்படிச் செய்துவைத்தார். தேவதைகள் வாசஞ்செய்வதால் வாஸ்துவென்னும் பெயராயிற்று.

இப்படிச் சிவாஞ்ஞையினாலே தேவர்களாலதிஷ்டிக்கப்பட்ட வாஸ்துபுருஷனவன் ப்ரம்மதேவருடைய பகற்காலம் வரையில் சயநித்திருக்கிறான் என்றும், பினனும் சுக்ரகோபத்தினாலே யாகாபஹாரியாக வாஸ்துவுண்டானனென்றும், பின்னும் வராஹத்தில் பூமியில் மலைகள் பக்ஷங்களோடுகூடி ஜகத்தைப் பீடிக்கும்போது இந்த்ரனவற்றின் பக்ஷங்களைச் சேதிக்க அத்தபக்ஷபாரத்தைப் பூமிசகிக்கமாட்டாமல்சற்பங்களோடு பெருமூச்சுவிட சர்ப்பங்களின் விஷத்திலிருந்த வாஸ்துவுண்டானனென்றும், இப்படிப் பலவிதமாக வாஸ்துவுற்பத்தி சொல்லியிருக்கிறது. அதைத் தெரிந்தவர்கள் கற்பிதமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

பின்னுமவன் ஈசானத்தில் மஸ்தகமும் நிருதியில் பாதமும் மார்பில் அஞ்சலியும் தென்கிழக்கு முகமும் கோபவடிவுமாய் ஸ்திரவாஸ்து இருப்பனென்பர்.

பின்னும் அவன் கன்னிமுதல் மூன்றுமாஸம் கிழக்கே தலையாகவும், மிதுனமுதல் மூன்றுமாஸம் வடக்கே தலையாகவும் படுத்துக்கொண்டு; துலாமுதல் மூன்றுமாஸம் மேற்கே தலையாகவும் மகரமுதல் மூன்றுமாஸம் வடக்கே தலையாகவும் படுத்துக்கொண்டு; பூஜாகாலத்தில் ஊர்த்வமுகமாகவும் மற்ற வேளையில் அதோமுகமாகவு மிருப்பனென்பர். (உரி)

IN13123-293 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அவதாரிகை.

மேல் மூன்று ஸ்லோகங்களினால் எண்பத்தொரு பதமுள்ள வாஸ்து உத்தாரத்தைச்சொல்லி, ஐம்பத்துமூன்று வாஸ்து தேவதைகளின் பெயர்களையுஞ் சொல்லுகிறார்.

உசு—ஸ்லோகம்.

வகாரீகிவதெ ஸுஜா நவவதூ ஷட்கிஸ்ரு
ரஜஷ்கம் அவாதூர்ய ஜிவதூர் தரீஜிகேஷ்வர் ஷஷ்டாஃ
வதூஸ்ராவதெ | ஸுதூர்தெர்யர தரீஜிகஸ்ர வஸிதர்
ஸாவித்ரு வெவஸ்வதர் விந்ஸ்ருந்ஜயாய தித்ரு உத
ரொ ரூத்ராஹ்யர் ரளதூர்கூ ॥ *

வது செஷ்டி.

வகாரீகிவதெ - சுஜாஃ - நவவதூஃ - ஷட்
கிஸ்ரரஜஷ்கம் - அ - அவாதூர்யாஃ - ஜிவதூர் - தரீஜி
கேஷ்வராஃ - ஷஷ்டாஃ - வதூஸ்ராஃ - வதெ - ஸுதூர் - அ
தூர்யஃ - சுமு-தரீஜிகாஃ - அ - ஸவிதர் - ஸாவித்ரு வெ
வஸ்வதர் - இந்ரஃ - அ - இந்ரஜயஃ - சுய - தித்ரு. உத
ரஃ - ரூத்ராஹ்யஃ - ரளதூர்கூ. *

உள—ஸ்லோகம்.

தூவஸ்ரூதெ நர்யா யரதெர்யர உகிததூவர்
வஸ்தூர் வதிஸ்ரூர்ஸ்ரூஃ வஜ்ருநர்நரதர் ஜய உகி

ஸவாநு ஸுர்ய-ருஸுதர்ர ஸுரஸ்ரூ | வெர்யர
வெர்நிஸ்ரூ வதிஷ்டவிதய உகிமந்ரஸுர்யூர்கூ
ஜஸ்தெவொமந்ரவெர்ரு ஸுஜ்ரூர்ரஜோ நர்ய உகிவிதர்
ர்ளவர்ர ஸுஸ்ரீவ ஸஸ்ஜ்ரூஃ ॥ *

வது செஷ்டி.

தூவஸ்ரூ - அ - கூநர்யூஃ - யரர் - கூதூர்யூஃ - யரஃ -
உகி - அ - தகஸ் - கூவாவவஸ்ர - வஹிஃ - வர்ரகஸ்.
ஸரஸ்ரூ - வஜ்ருநர்யூஃ - நரர் - ஜயஃ - உகி - ஸவஸ்ரு-
ஸுர்ய-ருஸுதர்ர - ஸுரஸ்ரூஃ - அ - வெர்யர்வர்யூஃ - கூநிஸ்ரூஃ.
அ - வதிஷ்ட - விதயஃ - உகி - மந்ரஸுர்யூர்கூஃ - ஸ்ரூர்ஸ்ர
தெவஃ. மந்ரவர்ரூஃ - ஸுஜ்ரூர்ரஜஃ - நர்யஃ - உகி - விதர்
ர்ளவர்ர ஸுஸ்ரீவ ஸஸ்ஜ்ரூஃ. *

உஅ—ஸ்லோகம்.

வளஷ்டூர்தூஸ்ரூ வ தெவதர கூய திகிதநஜ
ஸ்ரொஷ ஸ்ரொமளவ வாய நர்ரமொ ஃவெர்யர
ஸுஸ்ரூர்யவ ஸ்ரூவிவ வாஸ்ரூளதூ நரர் திகிஸ்ரூ | திதூர
வர்ரவொஸுர் ஸ்ரெளஸ்ர சஸ்ரகீ ஸுவிஸ்ரீ வ தெவநர
வொவஸ்ரஸுர்யூவ்ர ஸஸ்ஜ்ரூர்ரயர்ரூ ஜஸுஸுக உகி
வஸ்விஸ்ரு ஸ்விவஸ்ரூர்ர ஸுஸ்ரூர்கூஃ ॥ *

வஜ ஹ்ஹ ஜ ழ.

வளஷ்ஷஜஞ - வ்ரஹெதாஃ - கூழ-ஜிகிதந-ஜ்ஃ-ஸ்ரொஷஸ்ரொமள - அ-வாயஃ - நாமஃ-ஃவ்ஃ - கூழ-ஹ்யூஃ-வ்ய-ஃ-கூவி-அ-வஸ்ரஃ-ஹளசீ்ர்நாசோ-கூஜிகிஃ-அ-ஜிதீ்ர்வ்யாஃ - வாஹ்யஃ - வெளஸாஃ - அஸகீ-ஹ-விஹஸீ - வ-ஞ்சதநா - வாவஸ்ராக்ஷவீ - கூவ்யா - ஹ்ஃ-கூய-ஃசோ - ஜ்ஹகஃ - உகி-வஸிவிஞ்ஃ - கீ்ர்வஞ்ஞாஸஃ - உகாஃ.

*

(இதன்பொருள்.)

கிழக்கு வடக்குப் பத்துப் பத்து நீங்கிட்டு ஒன்ப தொன்பத

வனகாஸீ கி — எண்பத்தொரு பதமாகச் செய்யப் பட்ட

வஜஜ — வாஸ்து க்ஷேத்ரத்தில்

கூவஜ்ஞ — ப்ரம்மதேவனுடைய

நவபதஃ — நடுவில் ஒன்பதுபத முள்ளவரா வர்.

ஸ்ரஜ்ஷ்டகம — அஷ்ட பாசமானது

ஷட்கீ்ர்ஹம் — ஆறு பதத்திலும் மூன்று பதத்தி லுமாக இருக்கும்.

எப்படியென்னில்? ஈசானத்திற்குத் தெற்கும் மேற்கும் நான்காம்பதந்தொடக்கி நிருதிகோணபதத்

திற்குக் கிழக்கும் வடக்கும் நான்காம்பதம்வரையில் போடப்பட்ட சூத்ர மிரண்டும், அப்படியே அக்நிகோ ணத்திற்கு வடக்கும் மேற்கும் நான்காம்பதம் தொட க்கி வாயுகோணத்திற்குக் கிழக்கும் தெற்கும் நான் காம்பதம்வரையில் போடப்பட்ட சூத்ர மிரண்டும், ஆக ஆறுபதத்தில் பாசசூத்ரம் நான்கு. ஈசானபதத் திற்குத் தெற்கும் மேற்கும் மூன்றும் பதந்தொடக்கி நிருதிகோணபதத்திற்குக் கிழக்கும் வடக்கும் மூன் றும் பதம்வரையில் போடப்பட்ட பாசசூத்ர மிர ண்டு. அப்படியே அக்நிகோணத்திற்கு வடக்கும் மேற்கும் மூன்றும்பதந்தொடக்கி வாயுகோணத்திற் குக் கிழக்கும் தெற்கும் மூன்றும்பதம் வரையில் போடப்பட்ட பாசசூத்ர மிரண்டு. ஆக மூன்றுபதத் தில் பாசசூத்ரம் நான்கு. இப்படி அஷ்டபாசசூத்ரம் போடுமுறையறிக. மேல்

சூவாஜ்ஞாஃ — ஆப ஆபவத்ஸர் முதலான எட்டுத் தேவர்களும் ப்ரம்மஸ்தானத்திற் கீசானந் தொடக்கி

ஜிவபஞாஃ — ஈரிரண்டு பதமுள்ளவர்.

ஸ்ரீவிகூவாஃ — மரீசி விவஸ்வான் முதலான நான் கு தேவர்களும் ப்ரம்மஸ்தானத் திற்கும், கிழக்குமுதல் நான்கு திக்குகளிலும் ஆபஆப வத்ஸாதிகளிருக்கும் பங்திக்குச் சமீப வெளிபங்தியில் கிழக்கு முதலாக

IN13123-295 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஷட்ஸு ஆறுறு பதமுள்ளவர்.
வசிஷ்ட மற்ற ஈசாநாதி - நஉ - தேவர்க
ளும் எல்லாவற்றிற்கும் வெளிப
ங்கியி லீசாநமுதல் ப்ரதக்ஷிணமாக மூப்பத்திரண்டு
பதங்களில்

வஸுஸு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருபதமுள்
ளவராயிருப்பர்.

மேல் எல்லா பங்திகளுக்கும் வெளியில் ஈசாநமு
தல் நான்கு மூலிகளிலும் சரகிமுதலான நான்கு தே
வதைகளும் இந்த்ராதி நான்குதிக்குகளிலும் ஸ்கந்தர்
முதலான நான்கு தேவர்களும் பதமில்லாமலிருப்
பார்கள்.

இனி வாஸ்துதேவதைகளின் பெயர்களாவன:—

ஆர்யு வாஸ்து தேவர்களில் முதல்வர்
ப்ரஹ்மா சதுர்முகரான ப்ரம்மதேவர்.
அர்யு மேல்
மரீசி மரீசி யென்பவர்
விவஸ்வான் விவஸ்வான்
விவஸ்வதாளை விவஸ்வான்
இந்த்ரன் இந்த்ரன்
இந்த்ரஜயன் இந்த்ரஜயன்

ஆப பிள்பு
மித்ரன் மித்ரன்
ராஜன் அவர்கட்கு இதரரான
ருத்ரன் ருத்ரன்
ருத்ரதாஸன் ருத்ரதாஸன்
அர்யமன் அவர்கட்கதிபதியான
ப்ருதிவிதரன் ப்ருதிவிதரன் முதலானவர்
ஆகி

தசஸு அவர்களில்
ஆப ஆபன்
ஆபவத்ஸன் ஆபவத்ஸன் முதலானவர்,

மரீசிமுதலான தேவர்கள் பன்னிருவரில் ஆப
ஆபவத்ஸர் முதலான எட்டுப்பெயரும் ப்ரம்மஸ்தா
நத்திற்குச் சமீபபங்தியிலிருப்பவர். மரீசி முதலான
நால்வரும் அதற்கு

வஹிர்ஸ்தா: வெளிபங்தியிலிருப்பவரென்றறிக.

அப்பால் எல்லாவற்றிற்கும் வெளிபங்தியில்-நஉ
பதங்களிலிருப்பவர்

ஈசன் ஈசன்
பர்ஜன்யன் பர்ஜன்யன்
ஜயன் ஜயன்
மஹேந்ரன் மஹேந்ரன்

IN13123-296 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸூர்யஶ்	சூர்யன்
ஸத்யஶ்	ஸத்யன்
ப்ரஜஸ்	ப்ரம்சகன்
அந்தர்யாமீ	அந்தர்யாமீ
அக்நி	அக்நி
பூஷா	பூஷா
விததஶ் இதி	விததன்
க்ரஹாத்யக்ஷாஶ்	க்ரஹாத்யக்ஷாஶ்
யமஶ்	யமன்
கந்தர்வஶ்	கந்தர்வன்
ப்ருங்கராஜஶ்	ப்ருங்கராஜன்
ம்ருகஶ் இதி	ம்ருகன்
பித்ரு	பித்ரு
தௌவாரீக	தௌவாரீகன்
ஸுக்ரீவஶ்	ஸுக்ரீவன்
புஷ்பதந்தஶ்	புஷ்பதந்தன்
வருணஶ்	வருணன்
மேல்	மேல்
அஸுரஶ்	அஸுரன்
சோஷஶ்	சோஷன்
ரோகஶ்	ரோகன்

வாயவஶ்	வாயு
நாகஶ்	நாகன்
முக்ய	முக்யன்
மேல்	மேல்
பல்லஶ்	பல்லன்
சோமஶ்	சோமன்
சௌம்யஶ் நாம வஸுஶ்	சௌம்யன்
அதிதி	அதிதி
திதி யாவ்யாஶ்	திதி ஆக முப்பத்திரண்டு தேவர்கள்.

அப்பா லெல்லா பங்திகட்கும்

வாஹ்யஶ்	வெளியில் இருபபவர்
வைஶ்வதேவ	இசாநாதி நான்கு மூலையிலும்
சரகீ	சரகி
ஸவிதா	ஸவிதா
பூஷன	பூஷன
பாபராக்ஷஸீ ஆக நான்கு தேவர் கள். பின்னு மங்கே இந்த்ராதி நான்கு திக்குகளிலுமிருப்பவர்	பாபராக்ஷஸீ ஆக நான்கு தேவர் கள். பின்னு மங்கே இந்த்ராதி நான்கு திக்குகளிலுமிருப்பவர்
ஸ்கந்தஶ்	ஸ்கந்தர்
அர்யமா	அர்யமா

IN13123-297 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஜம்ஹகூ	ஜம்பகன்
வலிவிஞ்சு	பலிபிஞ்சன் ஆக நால்கு தேவர் கள்.
கி வ ஞ்சா ஸ ஊவ்வா உகூரூ	ஆக ப்ரம்மா முதல் - ருத - தேவர் களும் வாஸ்து தேவதைக ளென்னப்படு வர்களென்றறிக. (உசு-உள-உஅ)

அவதாரிகை.

லிங்கம் பீடம் முதலானவற்றில் ந்யாஸஞ் செய்யத்தக்க ஆத்ம வித்யா சிவமென்னும் தத்வத்திரய ஸ்வரூபத்தையும் ஆதாரசக்தி ஸ்வரூபத்தையுங் கூறுகின்றார்.

உசு—ஸ்லோகம்.

சூத்ரா விஜ்ஞா ஸிவஸ்ரு தர்ஷித ஸிஹ வஜ்ஜம் யத்ரு ககுத்யம்ஸ்யா ஜ்ஞா ஜ்ஞா ஜ்ஞாந கிரியாவிஷ்ணு ஸ்வாச தக்ஸ்ப்ரஹ்வீஸ்ரு ஜெவம் | வ்ரதயாத்ருஸ்யம் வ்ரு நஸ்ரொஜ்ஞதஸ்வி கூஹ்யாயாம் நிவ்ரதயாஜ்ஞி ஹிஸ்ரம் வ்ரஜ்ஜ்யா யாஸ்ரா வ்ரு ஸகூயாவ்ரதகம் ஜிஜ்ஞ தத்ரூஹ்ரு ஹ்யா வஹ்யிதஸ்ரு ஜ்ஞ ॥ *

வஜ்ஞ ஜ்ஞ ஜ்ஞ.

சூத்ரா - விஜ்ஞா - ஸிவஸ்ரு - அ - ஜ்ஞ - உஜ்ஞ - ஜ்ஞ - வஜ்ஜம் - யத்ரு - ஜ்ஞ - ககுத்யம் - ஸ்யாத்ரு - ஜ்ஞ

ஜ்ஞாநகிரியாவிஷ்ணு ஸ்வாச - தக்ஸ் - ஸ்ப்ரஹ்வீஸ்ரு ஜெவம் - வ்ரதி - சூத்ரஸ்யம் - வ்ரஜ்ஜ்யா - அ - உஜ்ஜ்ஞம் - ஸ்வி - கூஹ்யாயாம் - நிவ்ரதயாஜ்ஞி ஹிஸ்ரம் - வ்ரஜ்ஜ்யா - சூயாஸ்ராவ்ரு ஸகூயாவ்ரதகம் - ஜிஜ்ஞ - அ - தத்ரூ - சூஹ்ரு - கிரியா ஸ்வஹ்யிதஸ்ரு - அ.

(இதன்பொருள்.)

ஜ்ஞ	இந்தச் சைவசித்தாந்தத்தில்
சூத்ரு	ஆத்ம தத்வமென்றும்
விஜ்ஞா	வித்யா தத்வமென்றும்
ஸிவஸ்ரு	சிவ தத்வமென்றும்
உஜ்ஞம்	சொல்லப்பட்ட
ககுத்யம் யத்ரு வஜ்ஜம் தக்ஸ்	தத்வத்ரய பதம் யாதொன்றுன் டோ அது, முறையே
கிரியாஜ்ஞாநெ ஆ ஜ்ஞ	க்ரியாசக்தி ஞானசக்தி இச்சாசக்தி இம் மூன்றையும்
சூவிஷ்ணுரணம்	தோற்றுவிப்பதாகவும்,
ஸ்ப்ரஹ்வீஸ்ரு	ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரன் இம் மூவரையும், முறையே
ஜெவம்	அதிதேவதைகளாக வுடையதாகவும்,
வ்ரதயாத்ருஸ்யம்	சரீரந்தோறு முபாதாந காரணமாயிருப்பதாகவும்,

IN13123-298 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

கூண்டலியாயாம்	குண்டலினீ சக்தியில்
வர்ஷந்	மீட்டும்
உசிதம்	உண்டானதாகவும்,
சிவதத்வாதி	சிவிர்த்தி முதலான கலைகளுக்கு
ஹிதம்	வேறு யவற்றிற்கு முபாதானமாக வும்,
வஜ்ரா	லிங்கத்திற்குக் கீழே பூஜிக்கத்தக்க
சூயாராவ்யாய	ஆதார சக்தியினாலே
சுவ்யக்தம்	வ்யாப்தமாகவும்,
தயா	அப்படியே ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ர பாகமாக
த்ரியாவஸ்திதாய	மூன்றுவிதமா யிருப்பதாகவும்,
வ்யாப்தி	இருக்குமென்று ஆகமமறிந்தவர்
சூக்ஷ்மம்	சொல்லுகிறார்கள்.

தாத்பர்யம்.

இவ்விடத்தில் ஆத்மாதி தத்வ த்ரயமும் க்ரியாதி சக்தி த்ரயமும் தோற்றுவிக்கு மிடமென்றமையால் தத்வ த்ரயத்திற்கும் சக்தி த்ரயத்திற்கும் எப்போதும் சேர்க்கையுண்டென்றதாயிற்று. அப்படியே சிவதத்வாயிவாயை ஹ்ராயைநமஹ என்று அகோரசிவாசாரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

குண்டலினீ சக்தியானது சுத்த ஜகதங்குரங்களுக்காதாரமாயும் அசுத்தங்களுக்கு முபாதானமாயும் இப்படி ஸகலஜகத்திற்கு மாதாரமாய் மூலக்கப்போகிற வித்து உப்பி மூலவஸ்துக்களுக்கு மபாதானமாயிருப்பதால் குடிலியென்னப்படும்.

ஆதாரசக்தியானது சிவசக்தியால திஷ்டிக்கப்பட்ட குண்டலினியென்று ஆகமங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆதாரசக்தி லிங்கத்திற்குக் கீழே பூஜிக்கத்தக்கதென்றதனால் சூயாராவ்யாய - கூண்டலியாயை நம: என்கிற வசகப்படி கீழே கூர்மசிலையில் ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாகத்தோடுகூடிய ஆதாரசக்தியைப் பூஜிக்கவேண்டுமென்று ஆதார சக்தியின் ஸ்வரூபமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (உசு)

அவதாரிகை.

மேல்சிலாந்யாஸ க்ரமங் கூறுகின்றார்.

கூ0—ஸ்லோகம்.

யாதிஃ வாகீஸ்வரீ க்ரீவ்ணவராணி யீட்விதீரா
தராஜிகா ஹ்ருதாஹா க்ஷாம்வ்ரூம் ஸ்வாவயிச ஹ்ரூம்
தவஹ: கூண்டவாக்ஷ்ரூ வாய: । வ்ரூம் ஜ்ரூக்ஷாக்ஷ்ரூ தே
யாவயிதா மமநம் ப்ரஹ்ம்வ்யா ஹ்ரையும்ரா ஸ்ரூ
வ்ரூம் ஸ்வஷ்வக்ஷ்ரூ ஸ்ரீ தாணிஸ்வரீவா யஜ்ரூ
ம்ருக்ஷ்ரூ வ்ரூம்.

வ ஷ ஸ ஹ ழ.

யாதிஃ - வாகீஸ்வரீ - க்ரீவ்ணவராணிஃ - யீவிதீரா - தராஜிகா - ஹ்ருதாஹா - க்ஷாம்வ்ரூம் - ஸ்வாவ

வயி - அ - ஹ்ருதவஹ: - கரோவாஜ: - அ - வாய: - வ்ருஷ்ணாஜ: - அ - தேயாவயி - தத்ர - மமநம் - ப்ரஹரேத்ருய: - தத்ரா - ஒஸ்மாய: - ஸவநாத்ருய: - தத்ர - வ்ருஷ்ண - வ்ருஷ்ண - ஸஸி தரணிஸவ: - யஜ்ஞ்ருதி: - அ - வ்ருள.

(இதன்பொருள்.)

யாதி:	தேவாலயத்தினுடைய
வாஜஸிநா	ப்ரதம சிலையானது

அதாவது, கல்லாலயத்திற்குக் கல்லினாலேயும் செங்கல் லாலயத்திற்குச் செங்கல்லினாலேயுஞ் செய்யப்பட்டது முதல் சிலையாகும். பின்னுமது ஓரு ஹஸ்தமளவு நீள வகலமுள்ளதாய், எட்டங்குல வுயரமாய், நாற்கோணமாய், முகாதியவயவாங்கிதமாய், நந்தை பத்ரை ஜயை பூர்ணை அஜிதை பராஜிதை விஜயை மங்களா தரணீ என்றென்பது விதமாய், பொன் வெள்ளி அல்லது செம்புமயங்களாய், எட்டங்குல அளவும் - ந. அல்லது - நி - பலவிடையு முள்ளதுகளாய் அழகாக லோகபாலா யுதாங்கிதங்களாய் இருக்கின்ற ஸுபத்ர விபத்ர ஸுரபி புஷ்ப நந்தன ஜய விஜய பூர்ணத்ர என்னும் பெயருள்ள வொன்பது கலசங்களோடுங் கூடினதாய், அல்லது வேறுபகூத்தில் நந்தை பத்ரை ஜயை ரிக்தை பூர்ணை என்றைந்துவிதமாய், பத்ம மஹாபத்ம சங்க மஹாஸமுத்ர என்னும்பெயருள்ள பத்மாங்கிதங்

களான உள்ளேரத்நம் போடப்பட்டு தேன் நெய்களினாலே நிறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஐந்து கலசங்களோ கூடினதா யிருக்கவேண்டியது.

பின்னும் ஒன்பது சிலையென்னும் பகூதத்தில், நடுவில் தரணீசிலையையும் அதன் பக்கத்தில் உத்தர கலசத்தையும் ஸ்தாபித்து, கிழக்குமுத லெட்டுத்திக்கினும் நந்தைமுத லெட்டுச்சிலைகளையும் அவற்றின் பக்கங்களில் ஸுபத்ரமுதலான வெட்டுக் கலசங்களையும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். பின்னுமிந்தப் பகூதத்தில் நிருதிமூலை சிலையில் விஷ்ணுவாயுத லாஞ்சனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஐந்து சிலையென்னும் பகூதத்தில், நடுவில் பூர்ணையென்னுஞ் சிலையையும் அதன்பக்கத்தில் ஸமுத்ரகலசத்தையும் ஸ்தாபித்து, அக்நிமுதல் நான்கு நான்கு மூலைகளினும் நந்தைமுதல் நான்கு சிலைகளையும் அவற்றின் பக்கங்களில் பத்மமுதலான நான்கு கலசங்களையும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். எல்லாம் பத்மாங்கிதங்களாயிருக்கவேண்டும். இப்படிக்கொத்த லகூணமுள்ள பாதசிலையானது

த்ரிவ்ருணம்	மூன்றுகண்டமாகப் பகுக்கப்பட்ட
ஹரணீ:	மார்க்கமுள்ளதாகும்.

என்னில், சிலைகளெல்லாவற்றையும் தனித்தனியே சுத்தநாதிகளினாலே மூன்றுகண்டமாகப் பகுத்துக்

குறிபிட்டுத் தத்வத்ரய நியாஸஞ் செய்யவேண்டுமெ
ன்று கருத்து. பிள்ளுமந்தச் சிலேயானது

யேவித்தி — புத்திதத்வம் மநஸ் தத்வம்
ஸாதாரணிகா — தன்மாத்ரை இதுவரையில் வ்யாப்
திபுள்ளதாகும்.

என்னில், புத்திமுத லஹங்காரம்வரையில் சிவ
தத்வ வ்யாப்தியாகும். மநமுத லுபஸதம்வரையில்
வித்யாதத்வ வ்யாப்தியாகும். சப்தமுதல் ப்ருதவி
வரையில் ஆத்மதத்வ வ்யாப்தியாகும். அல்லது புத்
திமுதல் மநம்வரையில் சிவதத்வ வ்யாப்தியாகும்.
ஸ்ரோத்ரமுதல் கந்தம்வரையில் வித்யாதத்வ வ்யாப்
தியாகும். ஆகாசமுதல் ப்ருதவிவரையில் ஆத்மத
த்வ வ்யாப்தியாகுமென்றுஞ் சொல்லுவர். இரண்டு
பக்ஷத்திலும் ப்ருதவிமுதல் புத்திவரையில் வ்யாப்தி
யுள்ளது பாதசிலேயென்றறிக. இந்தப் பாதசிலேயில்
மூன்றுகண்டங்களிலும் மூர்த்தி ந்யாஸஞ் செய்யவே
ண்டும். அவ்விடத்துப் பஞ்சமூர்த்தியென்றும் அஷ்ட
மூர்த்தியென்று மிரண்டுபக்ஷமுண்டு. பஞ்சமூர்த்தி
ந்யாஸஞ் செய்யும்பக்ஷத்தில் மூர்த்திகளுக்குத் தத்வ
வ்யாப்தி யெப்படியென்னில்?

க்ஷா — பார்த்திவ மூர்த்தியானது
ஹ்ரீதாஹா — ப்ருதவிமுதல் ஆகாசம் வரையில்
வ்யாபித்தது.

ஸ்வ — ஆப்ய மூர்த்தியானது
ஸ்வாவயி — கந்தமுதல் சப்தம்வரையில் வ்யா
பித்தது.
ஹ்ரீதவஹ்ரீ — தைஜஸ மூர்த்தியானது
கரீவாஹ்ரீ — கர்மேந்த்ரிய பர்யந்தம் வ்யாபித்
தது
வாயவ்ரீ — வாயு மூர்த்தியானது
வ்ரீஜ்ரு க்ஷாஹ்ரீ — ஞாநேந்த்ரிய பர்யந்தம் வ்யாபித்
தது
மமஹம் — ஆகாச மூர்த்தியானது
ஸ்வாவயி — புத்திதத்வ பர்யந்தம் வ்யாபித்தது

இதனால், சிலேகளில் புத்திமுதல் ப்ருதவிதத்வம்
வரை தத்வந்யாஸஞ் செய்யவேண்டுமென்றதாற்று.

ஸ்ரூஹ்ரீவ்யாஹ் — ப்ரம்ம விஷ்ணுருத்ர மஹேஸ்வர
ஸதாசிவர்க ளேந்துபேரும்
தமா — அப்படி முறையே ப்ருதவ்யாதி
பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும்
ஸ்ரஸ்மாஹ் — மூர்த்தீஸ்வரர்க ளாவார்கள்.
க்ஷவக்ஷஹ்ரீ — அஷ்டமூர்த்தியென்னும் பக்ஷத்தி
லாகில் முன்சொன்ன ப்ருதவ்
யாதி பஞ்சமூர்த்திகளோடு
ஸ்ரஸி — சந்த்ரமூர்த்தி யொன்று
தரணி — சூர்யமூர்த்தி யொன்று

IN13123-301 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸவ்ரு இவ்விரண்டுடன் கூடிய
யஜமான-மூர்த்தி யொன்று, ஆக
இம் மூன்று மூர்த்திகளுங் கூட
அஷ்டமூர்த்தியாகும்.

இவ்விடத்து மூர்த்திகளுக்குத் தத்வ வ்யாப்தி யெப்படியென்னில்? முன்போலவே ப்ருதிவ்யாதி மூர்த்திக ளோங்கிற்கும் புத்திதத்வம்வரையில் வ்யாப்தியாகும். மேல் சந்த்ர சூர்ய யஜமான மூர்த்திகள் மூன்றிற்கும் ஆகாசமூர்த்திக்குப் போலவே,

ஸர்வ புத்திதத்வத்திலேயே வ்யாப்தியடங்கும். பின்னு மிந்தப் பக்ஷத்தில்

ஸர்வாத்மா சர்வர்முதலான சர்வ பசுபதி உக்ர ருத்ர பவ மஹேச்வர மஹாதேவ பீம என்னு மிவ்வெட்டுத் தேவர்களும்

ஸர்வாஸ் மூர்த்தீச்வரர்க ளாவார்கள்.

என் றிந்தப்படி இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மூர்த்தி மூர்த்தீச்வர வ்யாப்திக ளறிந்து, ஒன்பது சிலைகளிலும் மூர்த்தி மூர்த்தீச்வர ந்யாசஞ் செய்யவேண்டுமென் றறிக. (கூ0)

அவதாரிகை.

மேல் லிங்கத்திற் குறிசெய்யவேண்டிய முறையைக் கூறுகின்றார்.

நக—ஸ்லோகம்.

கூசாரம்ஸ்ரீ விஹாமா தத்வஹி விஹஜநாதிக
தொ விஸ்ரஸ்ர ஜத்ரு நாம்ஸ்ரா தெ்ரவயொஸ்ர விதகி
ஸ்வி நதீ ஜக்ஷ்ணொ ஜாரு வக்ஷள கூஷ்டாஹி ஹாரு
ஜிதெ ஜெரு நவஹிரவி வஹி ஸ்வஹி ஷ்டிகதொ
வா ஹ்ராஜ்ஜாயரு வ்ரஷ யொமெ விதய விரஹதொ
ஹிஜ்ஞ ஜெ ஜெரு ச ஜெரு ॥ *

வ த ஜ ஹ த.

கூசாரம்ஸ்ரீ விஹாமாஸ்-தத்வஹி விஹஜநாஸ்-வதகதரு - விஸ்ரஸ்ரம் - தத்ரு நாம்ஸ்ராஸ் - தெ்ரவயொரு - தஸ் - விதகி ஸ்வி நதீ - ஜக்ஷ்ணொ ஜாரு ஸ் - ஜ-வ கூஷள - கூஷ்டாஹி - ஹாஜிதெ - கூஜெரு - நவஹிரு - கூவி - வஹிரு - ஸ்வஹிரு - ஷ்டிகதரு - வா-ஹ்ராஜ்ஜாயா - கூயரு - வ்ரஷ யொமரு - விதய விரஹதரு - விஜ்ஞ ஜெ ஜெரு - ஜ - ச ஜெரு.

(இதன்பொருள்.)

லிங்கத்தின் ருத்ரபாகத்தை மூன்றுப் பகுத்து மே லொருபாகந் தள்ளி மற் றிருபாகத்தில் குறிசெய்யவேண்டு மாதலால்

IN13123-302 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஈசுரோம்
ஸ்ரீமஹாதே
வதேவிஸஹிதம்
ஸதாசிவமூர்த்தயே
நம:

பூஜ்யாம்ஸமான ருத்ரபாகத்தின்
மூன்றிலிரண்டுபாக மெடுத்து
அதை யெட்டுப் பாகமாக்கி

ஏகாம்சவிஸ்தாரம்

ஒருபாகத்திற் குறியின் விஸ்தார
மும்,

தத்விஸ்தாரஸமம்

அந்த விஸ்தாரத்தின்-கூல் ஒருபா
கத்தில்

தத்த்வயோ:
விதிகல்பவிந
தீ

அந்தக்குறி ரேகை யிரண்டிற்கும்
அகலமும் ஆழமும்,

அங்குலைகாம்சே

குறிவிஸ்தாரத்தின் பாகியளவில்

வேதிகா

இரு பக்கமும் கேஷத்ர விஸ்தார
மும செய்து, பிம்பு

ஸோத்தாரிதா
நவதிர்ஜவிவா
ஹாஜிதை
கலைபு

எட்டி அல்லது
கூ - பாகங்களாக
பாகஞ்செய்யப்பட்ட
அந்தக்குறியின் விஸ்தாரத்திற் பா
தியான பக்க விஸ்தாரத்தில்

ஸஹிதம்
ஸவ்யஹிதம்

வெளியில் அ-ல்-க, சு-ல்-உ, தள்ளி
ஏழுபாகத்திலாவது, அல்லது வெ
ளியில் அ-ல்-உ, கூ-ல்-ங-தள்ளி

ஷட்பாகேதரே வா
ஸ்யாத்
த்ரிபாகத்ரயவிஸ்ருதம்
வா

ஆறுபாகத்திலாவது
லிங்கத்திற் கடியில்
இரண்டுபாகந் தள்ளி ஐந்துபாகங்
கொண்டாவது நான்கு பாகம்
கொண்டாவது

ஸ்நாத்வா
வ்ருஷமோக்ஷம்
ஸ்ருஜேத்

ஸ்நாத்ப்ரமாணஞ் செய்வதால்
பின்புறத்தில் ரேகா ஸம்யோகஞ்
செய்யவேண்டும்.

ஸ்ருக்வயோ
ர்மத்யஸ்ருக்வத்
ஸ்ருவ

அந்தக்குறியின் சிரஸானது
லிங்கத்தின் சிரஸைபோ லிருக்க
வேண்டும்.

ரத்ந லோஹ பாண ஜல லிங்காதிகளுக் கிந்தக்
குறி வேண்டியதில்லையென் றறிக. (கூக)

அவதாரிகை.

பிண்டிகையில் குறியினிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

கூஉ—ஸ்லோகழி.

வீரேஷ ஹமாகரகிஸ்ரு வைரதஸ்ரு
யாரூகம் விஜ்ஞிகாரூநஸ்யாவி மாணாம்ஸ ஹாம
யாமஸ்ரே ஸ்ருமே ஸ்ரீ ஸ்ரீம்பியாகீ । நாஸ்வ்யாஸ்ரு
கதம் வ்ரமாரூ நதியோ ஸ்ரவாஸ்ரியோ ஸ்ரா
விகே ஜிக்ஷா யாகை யாமைகஸ்ரே வாரதோ
யாகைகை ஜிக்ஷைகதம்॥ *

IN13123-303 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வ ஔ ஐ ஊ ழ.

வீம் - அக்ஷ - ஹமாகூகிஃ - கா - வஂரதஃ - கா - உளயவுமுகம் - விஞ்ஞிகா - ரூநுஹயு - சுவி - மஂணாஂஸ ஹாமய - மமஷை - சுஷிஷை - ஹ்ரீஇம்யய - கீ - நாஷஹயு - சுஷுருதகம் - வ்யழ - கூ நதியொஃ - ஸெவாஸ்யொஃ - வாம்வ்ரிகெ - மிக்ஷா - யஷுகய - மா - வஜகஹஸ்ஸவாரதஃ . யஷுஷிகெக மிஷிக்ஷகதஃ.

(இதன் பொருள்.)

வீம்	பிண்டிகையில்
அக்ஷ	குறியானது
வஂரதஃ	லிங்கத்திற் கெதிரே
விஞ்ஞிகாரூநுஹயு	பீட த்வாரத்தினது
மஂணாஂஸ	மூன்றிலொருபாகந் தள்ளி
ஹாமய - மமஷை	மற் றிரண்டு பாகங்களில்
ஹமாகூகிஃ	யோநியாகாரமாக
உளயவுமுகம்	முன்னே தூனியுள்ளதாகச் செய்யத்தக்கது.
சுஷிஷை	பீடமூலத்தில்
ஹ்ரீஇம் யய - கீ	சுற்றுரேகை யிரண்டிருக்க வேண்டும்.

நாஷஹயுகதகம்	அதன் விஸ்தாரம் ஜல மார்க்கத்தில் பாதியாயிருக்கவேண்டும்.
ஸெவாஸ்யொஃ	இரண்டுரேகைகளிலு மிருக்கும்
வ்யழ - கூ நதியொஃ	அகல வாழங்களுக் களவு
வாம்வ்ரிகெ மிக்ஷை	உவ - லிங்கூயாகும்.

லிங்கூயாவது எட்டு மயிரிழை கனமாகும். இரண்டு ரேகைகளி னிடை வெளியானது

மிக்ஷா	அ - மயிரிழை கொண்ட லிங்கூய அளவும்
யஷுகயமா	லிங்கூ அ - கொண்டது ச - யூக அளவுமாகும்.

இதெல்லாம் ஏகஹஸ்த லிங்கத்திற்காகும்.

வஜகஹஸ்ஸவாரதஃ	ஏகஹஸ்தத்திற்கு மேற்பட்ட விஷயத்தில் ரேகைகளினிடை வெளிக்குச் சொன்ன அளவின் மேல்

ஒவ்வொரு ஹஸ்த முயர்ந்த லிங்கங்கட்கு

யஷுஷிகெக	ஒவ்வொரு யூக அளவும்
மிஷிக்ஷகதஃ	ஒவ்வொரு லிங்கூ யளவுமாகக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டு மென்றறிக. (கூஉ)

IN13123-304 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

அவதாரிகை.

லிங்கத்தின் மூன்று கண்டங்களிலும் ஆன்ம வித்யா சிவ மென்னும் மூன்று தத்வங்களோடு சேர்த்து ப்ருதவிமுதலான அஷ்டமூர்த்திகட்கும் தத்வவ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறார்.

மூலம்—ஸ்ரோகம்.

விஷ்ணுப்ரகீர்த்த ஸ்வயம்பு ஸிவஜ்ஞிதஸ்தெ
ஷாங்கே த்ரிவர்ணம் க்ஷிதிபர்யந்தம் ஸதாக்யாந்தம்
ஸ்வரூபிண மஹேச்வரஸ்ய ஸதாஸிவாக்யாந்தம்
ஸ்வரூபிண மஹேச்வரஸ்ய ஸதாஸிவாக்யாந்தம்
மாயா ஸக்திமயம் ஸுத்தவித்யாக்யாந்தம்
ஸுத்தவித்யா ஸக்திமயம் ஸிவாக்யாந்தம்
ஸிவாக்யாந்தம் ஸிவஸக்திமயம் வ்யாபி
வ்யாபி ஸர்வமிதம் ஜகத் ஸ்திரம் ॥ *

பதச்சேதம்.

விஷ்ணு-ப்ரகீர்த்த ஸ்வயம்பு-ஸிவஜ்ஞிதஸ்-தெ-ஷ-அங்கே-த்ரிவர்ணம்-க்ஷிதிபர்யந்தம்-ஸ-ஆக்யாந்தம்-ஸ்வரூபிண-மஹேச்வரஸ்ய-ஸதாஸிவாக்யாந்தம்-ஸ்வரூபிண-மஹேச்வரஸ்ய-ஸதாஸிவாக்யாந்தம்-மாயா-ஸக்திமயம்-ஸுத்தவித்யாக்யாந்தம்-ஸுத்தவித்யா-ஸக்திமயம்-ஸிவாக்யாந்தம்-ஸிவாக்யாந்தம்-ஸிவஸக்திமயம்-வ்யாபி-வ்யாபி-ஸர்வமிதம்-ஜகத்-ஸ்திரம்.

(இதன்பொருள்.)

ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ர பாகங்களாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின் மூன்று கண்டங்களில் லொவ்வொரு

கண்டத்திற்கு மும்மூன்று பாகஞ்செய்து மூர்த்தி மூர்த்தீச்வர ந்யாசஞ் செய்யவேண்டு மாதலால் அவற்றுள் ருத்ரபாகத்தின் மூன்று கண்டங்களிலும் தத்வ வ்யாப்தியையும் மூர்த்தி வ்யாப்தியையுஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸிவஜ்ஞிதம்	ருத்ரபாகத்தி லுண்டான
ஷாங்கத்ரிவர்ணம்	இந்தத் தத்வத்ரய கண்டமும்
க்ஷிதி	ஆன்மதத்வம் சுத்தவித்யாந்தமும்
ஸ்வரூபிண	வித்யாதத்வம் சக்திபர்யந்தமும்
மஹேச்வரஸ்ய	சிவதத்வம் சிவதத்வாந்தமும்
உக்தம்	வ்யாபித்ததென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விடத்துக் காமிகவசநப்படி லிங்கத்தில் தத்வத்ரய கண்டம் முறையே சிவசக்தி சதாசிவாந்தமென்றும், மாயா ஸதாசிவ சக்தியந்தமென்றும், பிடத்தில் வித்யாசக்தி சிவாந்தமென்றும், ஸப்தசித்த புத்தியந்தமென்றும், தத்வவ்யாப்தியை வெவ்வேறுவிதமாகச் சொல்லுவர்.

பின்னும் ப்ரம்மபாகத்தில் தத்வத்ரய கண்டமானது முறையே ஆன்மாந்தம் வித்யாந்தராகாந்தம் வ்யாபித்ததென்றும், விஷ்ணு பாகத்தில் நியதியந்தம் கலாந்தம் சுத்தவித்யாந்தம் வ்யாபித்ததென்றும், சொல்லுவர். பின்னு மிவ்விடத்து

கூஷிதயாஉயாஃ	ப்ருதுவி முதலான

அவையாவன:— ப்ருதுவீ ஜல தேஜோ வர்யு ஆகாஸ சந்த்ர சூர்ய யஜமான என்னும்

கூஷ்ட	இவ்வெட்டும்
உஷ்டயஃ	அஷ்டமூர்த்திகளாகும்.
ஸவர்ஷாஸ் வர ஹூத்தி	ஸர்வர் முதலான

அவராவன:—ஸர்வர் பசுபதி உக்ரர் ருத்ரர் பவர் ஈசாநர் மஹாதேவர் பீமர் என்னும்

கூஷ்ட	இவ்வெட்டுப்பெயரும்
வரஸாஃ	அவற்றிற் கதிபதிகளான
உஷ்டாவாஃ	அஷ்டமூர்த்திஸ்வராகும்
(இதி)காஃ	என்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மூர்த்திகட்குத் தத்வவ்யாப்தி யெப்படி யென்னில்?

கூஷா ப்ருதவி	ப்ருதுவி மூர்த்தியானது
ராமாஷா	ராகதத்வாந்தம் வ்யாப்தியுள்ளது.
காலா	ஆப்யமூர்த்தியானது
காலாவயி	காலதத்வாந்தம் வ்யாப்தியுள்ளது.
ஹாதவஹஃ	தைஜஸமூர்த்தியானது
ஸாஷ விஜ்ஞான ஹாநஃ	சுத்த வித்தை வரையில் வ்யாபித்தது.

வாயாஃ	வாயுமூர்த்தியானது
விஷ்ணுர்வ்யாப்தஃ	ஸர்வதத்வாந்தம் வ்யாபித்தது.
வியத்	ஆகாசமூர்த்தியும்
ஸோமோ ரவிஸ்	சந்த்ரமூர்த்தியும்
யஜ்ஞா	யஜமானமூர்த்தியும்
ஸாயாஃ	ஸூர்யமூர்த்தியும் இந்நான்கு மூர்த்திகளும்
ஸிவாந்தஃ	சிவதத்வாந்தம் வ்யாப்தியுள்ளன வாகும்.

என்றிந்தப்படி யறிந்து லிங்கத்தில் த்ரிகண்டந்யாஸஞ் செய்யவேண்டும். (நக)

அவதாரிகை.

அஷ்டமூர்த்தி யென்னும் பகுதத்தில் பீடத்தில் மூர்த்தி ந்யாஸஸ்தாகஞ் சொல்லிப் பஞ்சமூர்த்தி பகுதத்தில் த்ரிகண்டந்யாஸஞ் சொல்லுகிறார்.

நச—ஸ்லோகம்.

வைகா வணைஷதிக்ஷு வ்ருதிதிரிதி வமவா
கூஷாதியோ வ்ருஹதீவயாஃ வஜ்ராஜாதாதி திதிஸ்தாஃ
வதய ஊஹகிம வைகாக வ யாவ்விய காஃ। ஸாயா
வாதெஸ ஸகுஜ்ஜ தத திதயஃ வீங்கண்ணாஜ ஸாதா
விஜ்ஞா விஜ்ஞாநு நாவை ஸிவ ஊஹ வதய ஸ்வாஃ
கிரியாதிகுயெஷா ॥ *

IN13123-306 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

வஹ்நெஹ்ழி.

ப்ரோக்தா - வக்ஷ்ணே - கூஹ்யாதிகூஹ்ய - ஸ்ரீகண்ட: - உத்ப
வஸம்ஹார - வாக்ஈச்வர்யாதய: - ப்ரஹ்மாண்யாதய: - வக்ஷ்யமாண
காலாக்நிருத்ராந்தா: - வக்ஷ்யமாண: - இஹ - கில - ப்ரோக்தவஸ்து
வ்யாவ்யாக்யாதா: - ஸ்வயா - ஸாதோ³ஷ ஸகுணோ நிர்கு³ண:
ஹம் - ஸ்வய: - வீரகண்டாக்ஷ - சூடா - விஜ்ஞா - விஜ்ஞாந
ய - ஸாதோ³ - சிவ: - இஹ - வக்ஷ்யமாண: - ஸ்வயம்-நிர்
யாதோ³ஷ - தயா - உக்தா. *

(இதன்பொருள்.)

உக்த — இந்தப்படி யஷ்டமூர்த்தி பகூஷத்தில்

வக்ஷ்ணே கூஹ்யாதிகூஹ்ய — பீடத்தின் மூன்றுகண்டத்திலும் நிழக்குமுதலெட்டுத் திக்குகளிலும்

ஸ்ரீகண்ட: — அஷ்டமூர்த்தி ந்யாஸஸ்தானமானது

ப்ரோக்தா — பூர்வாதி க்ரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ஸ்வவா) வஸம்ஹார வக்ஷ்யமாண (ஸ்வதந்த்ர்யாதய:) இஹாகில — அல்லது வேறுபகூஷத்தில் ப்ருதவ்யாதி பஞ்சபூதங்களே மூர்த்திகளாகும். இந்தப் பஞ்சமூர்த்தி பகூஷத்தில்

ஸ்ருதய: — மூர்த்தீச்வரர்கள்

ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ர — ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ர மஹேச்வர ஸதாசிவர்

வக்ஷ்ய — ஐவருமாவார். [யே

(தத்ர) — அந்த ப்ரம்மாதிக ளைவரும் முறை

கூஜாதாதி — சக்த்யோஜாதர் முதலான பஞ்ச மூர்த்திகளு மிருக்கும்

திக் — திக்குகளாகிய மேற்கு வடக்குத் தெற்குக் கிழக்கு ஈசாநம் என்னு மிவ்வைந்து திக்குகளிலும்

ஸ்தா: — இருப்பார்கள். பின்னுமவர்கள்

ப்ரோக்தவத் — முன்சொல்லியபடியே

வ்யாக்யாதா: — தத்வவ்யாப்தி யுள்ளவராவர்.

இவ்விடத்து மூலகூஹ்ய விஷயத்தில் அஷ்டமூர்த்திபகூஷத்தில் அநந்தாதி யஷ்டவித்யேச்வரர் மூர்த்தீச்வரரென்றும், பஞ்சமூர்த்தி பகூஷத்தில் நிவிர்த்யாதி பஞ்ச கலைகளே பஞ்சமூர்த்திக ளென்றும், சத்யோஜாதாதிகளே பஞ்சமூர்த்தீச்வரரென்றும் கொள்ளவேண்டியது.

இஹ — இந்தப் பீடத்தில் பஞ்சமூர்த்திபகூஷத்தில்

உக்தம் — இந்த ஆத்மாதி தத்வத்ரயமும் முறையே

ஸாயா	ஆத்மதத்வம் மாயாந்தமும்
ஸாதெஸ	வித்யாதத்வம் ஸதாசிவாந்தமும்
ஸகலஜ	சிவதத்வம் சக்த்யந்தமும்
தத்வம்	வ்யாபித்திருக்கும்.
(கிஜ்ஞ)ஆத்மா	பின்னு மாத்மதத்வமானது
சுயஂ	பீடமூலத்திருந்து
வீரகண்டாந்தம்	பீடகண்ட பர்யந்தமும்,
வித்யா	வித்யாதத்வமானது
விஜ்ஞானம்	கண்டத்திற்கு மேல் பிண்டிகையி லும்,
சிவஂ	சிவதத்வமானது
நாதெ	கோமுக பாகத்திலும் ந்யாஸஞ் செய்யத்தக்கது.
(கிஜ்ஞெஹ)	பின்னு மிந்த தத்வத்ரயத்தில் மு றையே
க்ரியா	க்ரியாசக்தியும்
ஜ்ஞாந	ஞானசக்தியும்
இச்சா	இச்சாசக்தியும்
வதயஸ்ஸுஂ	அதிதேவதைகளாகும்.

இவ்விடத்து தத்வத்ரயாதி தேவதைகளைச் சொன்னமையால் அவர்களையுந் தத்வத்ரயத்தோடு சேர்த்து ந்யாஸஞ்செய்யவேண்டு மென்றதாயிற்று.(நச)

அவதாரிகை.

மேல் அஷ்டமூர்த்தி பஞ்சமூர்த்தி யென்னு மிரண்டுபகுத்தையு மநுசரித்துப் பிண்டிகையில் மூர்த்திந்யாஸஞ் செய்யுமிடத்துத் தாரிகைமுதலான சக்திகள் மூர்த்தியதிதேவதைகளாகுமென்பதையும், ப்ரம்ம சிலாதிகளில் த்ரிகண்ட வ்யாப்திஸ்தாநாதிகளையுங் கூறுகின்றார்.

நகு—ஸ்ரோகஂ.

ஹ்ருதயா யஷ்டஸ்ரு யாரிகாத்ய ஹ்ருதயஸ்ரு
வா நிகதயஂ ஹ்ருதயஸுஂ வதிகஂ வா யோ தத்யி
வா ஜ்ஞேஷ்டா க்ரியா ஜ்ஞாநீ தயா। ஹ்ருதா ப்ரஹ்மிணா
தஂ ஸ்ரவ நிஸ்ரஸ்ரஜ்ஞ வண்டத்ரயம் ஸ்ரயபுரஸ்ரெ மபு
ஜாதஂ வண்டவரியிஂ வீரொக நிகதபுரஸ்ரயஂ॥ *

வசநஜ்ஞ.

ஹ்ருதயா யஷ்டஂ - ஹ்ருதயஂ - யாரிகாத்யஂ - ஹ்ருதயஸ்ரயஂ - ச - வா - நிகதயஂ - ஹ்ருதயஸுஂ - வதிகஂ - வா - யோ - தத்யிவாஂ - ஜ்ஞேஷ்டா - க்ரியா - ஜ்ஞாநீ - தயா - ஹ்ருதா - ப்ரஹ்மிணா - தஂ - ஸ்ரவ நிஸ்ரஸ்ரஜ்ஞ வண்டத்ரயம் - ஸ்ரயபுரஸ்ரெ - மபுஜாதஂ - வண்டவரியிஂ - வீரொக நிகதபுரஸ்ரயஂ. *

(இதன்பொருள்.)

ஹ்ரு இந்தப் பிண்டிகையில் ந்யாஸஞ் செய்யப்படுகின்ற

IN13123-308 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ப்ரூதவி மூதலான

எட்டு மூர்த்திகளிலும்

தாரிகை மூதலான

அவையாவன: — தாரிகா தீப்திமதீ உக்ரா ஜ்யோத்ஸ்நா ஸூதா பிலோத்கடா தாத்ரீ பஸ்வீ என்னுமிவ்வெட்டுச் சக்திகளும்

அதிதேவதைகளாகும்.

இவ்விடத்து உக்ரகர்மவிஷயத்தில் தமா மோஹா ஜயா நிஷ்டா மூர்த்தி மாயா பயா ஜ்வாரா என்னுமிவ் வெட்டுச் சக்திகளு மதிதேவதையாகு மென்பர்.

அல்லது வேறுபஞ்ச மூர்த்தி பக்ஷத்தில்

ப்ரூதவி மூதலான

ஐந்து பூதங்களும்

ஐந்து மூர்த்திகளாகும்.

அப்போது

வாமசக்தியோடு

ஜ்யேஷ்டா சக்தியும்

க்ரியா சக்தியும்

ஞான சக்தியும்

அப்படியே

இச்சாசக்தியும் ஆகிய இவ்வைந்து சக்திகளும்

அந்த மூர்த்தி யதிதேவதைகளாகும்.

இவ்விடத்தும் உக்ரகர்மவிஷயத்தில் தமா மோஹா கோரா மூர்த்தி ஜ்வரா என்னுமிவ் வைந்துச் சக்திகளும் அதிதேவதைகளாகு மென்பர்.

ப்ரம்ம சிலையில்

மூன்று தத்வகண்டமும்

ஆத்ம தத்வம் சப்தாந்தமும்

வித்யை மநஸ்தத்வாந்தமும்

சிவதத்வம் ஸதாசிவாந்தமும் வ்யாபித்திருக்கு மாதலால் அப்படியே தத்வத்ரய ந்யாஸஞ் செய்ய வேண்டும்.

கௌரீ மநோன்மனீ லக்ஷ்மி முதலான சக்திகளுக்கு

மூன்றுகண்ட வ்யாப்தியும்

சிரஸு முதற் கண்டபர்யந்தம் சிவதத்வத்திற்கும்

கண்டமுதல் ஜாநுபர்யந்தம் வித்யாதத்வத்திற்கும்

IN13123-309 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(வாஹாவயி) ஜாக்ரமுதல் பாதபர்யந்தம் ஆத்ம தத்வத்திற்குமாருமென் றறிந்து ந்யாஸிக்க வேண்டும்.

இந்த ப்ரம்ம சிரஸா கௌரீ முதலானவருக்கு அஷ்டமூர்த்தி பஞ்சமூர்த்தியென்னு மிரண்டெகூஷ் களிலும் மூர்த்தி ந்யாஸஞ் செய்யுமிடத்து

உகாரோயஃ வீரொக்த (வசூ) (ஸ்ரீஃ) மூர்த்திகளும் மூர்த்தீச்வரரும் பீடத்திற்குச் சொல்லியது போலாகும் என்றறிந்து ந்யாஸஞ் செய்ய வேண்டு மென்றவாறு. (ஈடு)

அவதாரிகை.

ஹ்ருதயகும்ப முதலானவற்றில் த்ரிகண்டந்யாஸத்திற்குத் தத்வவ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறார்.

ஊசு—ஸ்லோகஃ.

ஹ்ரஸ்வகுஹ்யஹ ப்ரதிஷ்டாயாம் கூர்மோ அநந்தஃ வித்யாதத்வம் ஸ்ரீகண்டோ மூர்த்தி மஹாகாலோ அமூர்த்தி ஏதே ஸர்வே ஸதாசிவாந்தர்கதாஃ ஸர்வதத்வாத்மகாஃ ஸர்வவ்யாபிநஃ ஸர்வே ஸர்வகாமப்ரதாஃ ஸர்வே ஸர்வஜ்ஞாஃ ஸர்வே ஸர்வஸித்திப்ரதாஃ ஸர்வே ஸர்வஸம்பத்ப்ரதாஃ ஸர்வே ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாஃ ஸர்வே ஸர்வஸாக்ஷிணஃ ஸர்வே ஸர்வாதிகாரிணஃ ஸர்வே ஸர்வஸ்ய ஸர்வகர்மணாம்

மூன்று கண்டங்களிலும்

தத்வத்ரய மார்க்கமானது முறை யே

மாஸ்தத்வ பர்யந்தம் ஆத்மதத்வ மார்க்கமும்,

கலாதத்வ பர்யந்தம் வித்யாதத்வ மார்க்கமும்,

மாயாதத்வ பர்யந்தம் சிவதத்வ மார்க்கமு மாகும்.

சூளிகையாவது ஸ்தூபிகை. அதாவது ப்ராஸா தாக்ரம். அது ப்ராஸதேர்த்வ பூமியில் லோஹமய மாய் அல்லது தாருமயமாய் நீலநிறமாய் லிங்காகாரம் போலவே அடியிற் சவுக்கமாய் நடுவில் எட்டு மூலை யாய் நுனியில் ஓரங்குலத்தில் வ்ருத்தமா யிருக்கவே ண்டும். அவ்வித விலக்கணமுள்ள சூளிகையிலும் ப்ரா ஸாதத்திலும் தீர்த்தத்திலும் த்ரிகண்டங்களில் தத்வ வ்யாப்தி யெப்படி யென்னில் ?

ப்ராஸாதாக்ரத்திலும்

ப்ராஸாதத்திலும

தேவ காத தடாகாதி தீர்த்தத்தி லும்

மூன்றுகண்டங்களிலும்

தத்வத்ரய மார்க்கமானது முறை யே

சப்த தத்வபர்யந்தம் ஆத்மதத்வ மார்க்கமும்,

புத்திதத்வ பர்யந்தம் வித்யாதத்வ மார்க்கமும்,

புருஷதத்வ பர்யந்தம் சிவதத்வ மார்க்கமு மாகும்.

இந்த ப்ராஸாதாக்ரத்தில் ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரபாகங்களாகிய மூ ன்று கண்டங்களும்

வ்யாப்தியானது

லிங்கத்திற்போலவே அடியிற் சவுக் கத்தில் ப்ரம்மபாகமும் நடுவில் எட்டுமூலையில் விஷ்ணுபாகமும் நுனியில் வ்ருத்தத் தில் ருத்ரபாகமு மாகுமென்று

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதனால் நுனி வ்ருத்தபாகத்தில் ருத்ரனோடு சிவ தத்வத்தைச் சக்தியந்தமாகவும், நடு எட்டுமூலையில் வி ஷ்ணுவோடு வித்யாதத்வத்தை ஸதாசிவாந்தமாக வும், அடிச் சவுக்கத்தில் ப்ரம்மாவோடு ஆத்மதத்வத் தை மாயாந்தமாகவும் ந்யாஸஞ் செய்யவேண்டுமென் றுஞ் சொல்லியதாயிற்று. ப்ராஸாத தடாகங்களில் உ ள்ளாழ அளவை மூன்றுபாகமாக்கி த்ரிகண்ட ந்யா

IN13123-311 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸஞ் சேய்யவேண்டுமென் றறிக. பின்னும் கோபுரத்திலும் த்வாரத்திலும் த்ரிகண்ட ந்யாஸ மெப்படி யென்னில்?

ஸிவரே	கோபுராக்ரத்தில் சிவதத்வத்தையும்
கணே	கோபுரகண்டஸ்தானத்தில் வித்யாதத்வத்தையும்
ஜம்வாஸ்ஸிஜ	கோபுர பாதஸ்தானத்தில் ஆத்மதத்வத்தையும், பின்னு மப்படியே த்வாரத்தின் கீழ்ப்படியில் ஆத்மதத்வத்தையும்
ஸாவயொஃ	இரண்டுருவுகாலிலும் வித்யாதத்வத்தையும்
உவரிதஃ	மேற்படியில் சிவதத்வத்தையும்
சகுதயம	இப்படியாக மூன்று தத்வங்களையும்
வெஷ்ரூம்	ப்ரம்மாதி யதிதேவதைகளோடு முறையே மாயாந் ஸதாசிவாதந்த சக்தியந்தமாக
(ந ரு வெஸ)	ந்யாசஞ் செய்யவேண்டும். (ந.சு)

அவதாரிகை.

சிவலிங்க ஸ்தாபனஞ்செய்தால், போக மோக்ஷமென்னு மிரண்டுபலனும் கிட்டுமென்றார்.

கூள—ஸ்லோகம் 1.

மீஜ்ஹ ஷ்யாவநதொ ஹவெஸ காரயித உக்தோ
வ்ருஷாஸ வராஹக்தோ வீம்வரெவி மஹ்ரு விஷ
யாநாநாஅ மீஜ்ஹயா ! விஷ்ணோ மீஜ்யரெஷ உ
க்ரயா வெரெஷ ஹொக்தோ ஹயம் யாவத்தோ வர
தாணவ ஸ்ரிவ மரெஹ ஸாஹஸ்ர மொகாதிஅ ॥ *

வ ஹ வெ ஹ ழ.

மீஜ்ஹ - ஷ்யாவநதஃ - ஹவெஸ - காரயித - உ
க்தோ - வ்ருஷாஸ - வராஹக்தோ - வீம்வரெ - சுவி -
மஹ்ருவிஷயாஸ - தாநாஸ - அ - மீஜ்ஹ - தயா - வி
ஷ்ணோ மீஜ்யரெஷ - உக்தோ - சுயா - வெரெஷ -
ஹொக்தோ - ஹயம் - யாவத்தோ - வரதாணவஃ - ஸ்ரிவரெ
ஹெ - ஸாஹஸ்ர மொகாதி - அ. *

(இதன்பொருள்.)

நவஹஸ்த ப்ரமாணமுதல் ஏகஹஸ்த ப்ரமாணம் வரையி லுத்தமோத்தமாதியதமாதம பர்யந்தமாகுமென்று சிவலிங்க ப்ரமாணவிஷயத்தி லாகமங்களில்

வ்ருஷாஸ ப்ரசங்கஞ் செய்திருக்கிறபடியால் அப்படியே

ஏகஹஸ்தமுதல் நவஹஸ்தம் வரையில் ப்ரமாண முள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தில் சிவ ப்ரதிஷ்டை செய்வதால் மேலான முக்தியுண்டாகும்.

கர்ப்பக்ரஹத்திற் கதுகுணமான ப்ரமாணத்தினாலே செய்யப்பட்ட

அதாவது, கர்ப்பக்ரஹத்தினளவை மூன்றுபாகமாக்கி யொருபாகத்தில் பீடவிஸ்தாரஞ் செய்யவேண்டு மென்னும் விதிப்படி செய்யப்பட்ட பிண்டிகையில் தேவீ ப்ரதிஷ்டை செய்வதால் மேலான போகமுண்டாகும்.

இவ்விடத்துப் பீடவிஸ்தாரஞ் சொன்னது ஸகல பீடங்களுக்குஞ் சரியே. பீடங்களில் விஷ்ணுபாகம் வரையில் தேவீஸ்தாபநஞ் செய்யவேண்டும். அந்தப் பீடம் வ்ருத்தமாக அல்லது சதுக்கமாக அல்லது எட்டு மூலையாக அல்லது பதினாறு மூலையாகவாவது செய்யலாம்.

பீடஸ்தாபநத்தால் போகமுண்டென்றதாற் பீடமில்லாத லிங்கத்தில் ஒரு சித்தியு மில்லை. பீடலிங்கஸ்தாபநத்தால் போகமோக்ஷமிரண்டு முண்டென்றறிக.

சராசரமான ஸகலஜகத்தையும் மோஹிக்கச்செய்யுஞ் சிவனது க்ரியாசக்தியே பிண்டிகையாகும்.

அந்தப் பிண்டிகையில்லாமல் விதிப்படி லிங்கஸ்தாபநஞ் செய்தபோதிலும் அதில் சிவன் சான்னித்யஞ் செய்யார், பூஜையுங் கொள்ளார்; ஆதலால் ஸாதகருக்குச் சகல பலத்தையுங் கொடுக்கும் பீடஸ்தாபநமவஸ்யஞ் செய்யவேண்டு மென்பர்.

இந்தப் பீடப்ரமாணமானது கர்ப்பக்ரஹ ப்ரமாணநு குணமாகுமென்று சொல்லியது.

லிங்க ப்ரமாண விஷயத்திலும் அப்படியே சரியாகும்.

அஃதெப்படியென்னில்? கர்ப்பக்ரஹ ப்ரமாணத்தை யைந்துபாகஞ் செய்து மூன்றுபாகத்தி லுத்தமோத்தம லிங்கமும், இரண்டுபாகத்தி லுத்தம மத்யமமும், ஒருபாகத்தி லுத்தமாதமமுஞ் செய்யவேண்டுமென்றும்; பின்னுமதை யொன்பது பாகஞ்செய்து அதிலொந்து பாகத்திற் செய்வது மத்ய மோத்தமமென்றும், இரண்டி லொருபாகத்திற் செய்வது கநிஷ்டோத்தமம் உத்தமோத்தம முதல் அதமாதமம் வரையி லிம்முறையறிக. இப்படி விதிப்படிச் செய்யப்பட்ட

விணீஜியரே ஷ— பீடலிங்கமுள்ள வ்யக்த அவ்யக்த
வ்யக்தாவ்யக்த மென்னும்
வைரஷ— மூன்றுவித லிங்கபேதங்களும்
(ஸ்ராவிதெஷ— ஸ்தாபிக்கப் படுமாகில்
கூஹமாநிகிஹ நிலைபெற்ற முக்தியுண்டாகும்.
வெகஸ்

ஸ்தாபித்தவன் போகத்தைக் கோருவானகில்
போகமுண்டாகு மென்பதற்குச் சந்தேஹ மில்லை.
ஆதலால்

ஹொகஸ்ரு போக விருப்ப முள்ளவனுக்கு
ஹஹம் பலம் யாதெனில்? இப்படிப் பிட
லிங்க ஸ்தாபநஞ் செய்த
ஸிவமரஹெ சிவாலயத்தில்
வரஸாணவ: இருக்கும் பரமாணுக்கள்
யாவஞ்ரு எவ்வளவு சங்யை யுள்ளனவோ
காவகஸ அவ்வளவு
ஸாஹஸ்ர கற்பகால பர்யந்தம்
மொகாநிச கைலாஸாதி சுத்தபுவநங்கள் அவர்
களுக்கு வாஸஸ்தாநங்களாவதே
பலமாகும். ஆதலாற் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டையின் பலம்
எண்ணிமுடியா தென்றவாறு. (நஎ)

அவதாரிகை.

மேல் - கஉ - ஸ்லோகத்திலுற் சிவலிங்க பூஜாபலத்தை
யும் அர்ச்சாரூப பூஜாபலத்தையும் சக்தியோடு சதாசிவாதி

புவநேஸ்வர பூஜாபலத்தையும் அவர்களின் மூர்த்திகளிற்
சிவசக்திகளின் ந்யாஸக்ரமத்தையுங் கூறுகின்றார்.

நஅ—ஸ்லோகம்.

ஸிஜாஅஉ வரஸ—கிஹஹ கயிதா ஸ—ஹாயு
ஜா ஹ்ஸிஜய ஸ்ரெவாஅஉ அ—நதிகா ஹவகிஅ தயா
ஸிஜாஅ—நாகஸ் ஸாயகெ | கூஜவ்ஹ ஹஹாஸிவ ஸ்ரிவ
ய—கம ஸகுயாகிகா தயிவாகாஹாநுயாஹிஷ— ஸிஜ
ஹெவவ—ஷ ஸ்ராஹெஸ ஸிஜகிகாஃ ॥ *

நஅஉ—ஸ்லோகம்.

தெஷா ஈஸ்ரஸ மொக ஸம்ஹ்ஸிகி ஜ—ஷாம ஸம
ஸ்ராஸய—கைகஸ்நள ஹெவீநா ஸவி ஸம்ஹ— ஸகி
ஸிஷயொ நயாஸ்ரொவியெய ஸ்ஹா | *

வஉ அஉழ.

ஸிஜாஅஉ - வரஸ—கிஹா - ஹஹ - கயிதா - ஸ—ஹா
யாஜாஃ - ஸிஜயஃ - ஸ்ரெவாஅஉ அ—நதிகஃ - ஹவ
ஜி - அ - தயா - ஸிஜாஅ—நாகஸ் - ஸாயகெ - கூஜவ்
ஹஹாஸிவஃ - ஸிவய—தா - ஸகுயாகிகாஃ - தயிவா -
காஸாநுயாஹிஷ— - ஸிஜஹெவவ—ஷஃ - ஸாஹெஸ்ரி
ஷகிகாஃ - தெஷாம - ஈஸ்ரஸ்ரமொகஸம்ஹ்ஸிகி ஜ—ஷா -
ஸம்ஸ்ராஸய—கைகஸ் - தநள - ஹெவீநாம - கவி - ஸம
ஹ—ஸகி ஸிஷயஃ - நயாஸஃ - ஸ்ரியெயஃ - ஸ்ஹா . *

IN13123-314 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(இதன்பொருள்.)

ஊஹ
ஸிஜூஅஜூா
வ ஸ ஈ- கி ஜூா
(ஊகி)
கயிதா
ஸெவ

இந்தச் சைவசாஸ்திரங்களில்
சிவலிங்க பூஜையாவது
மேலான முக்தியைக் கொடுக்கு
மென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
சிவனே யாவ"ஹித்துப் பூஜிக்க ஆ
தாரங்களான

கூஅஜூா
கூஅஜூநகூ
ஹாயகெ
ஸஜூஜாயஜாஜூ
விஜயஜூஹவனி

ஸ்தண்டிலாதி யிச்சா ரூபங்களில்
சிவபூஜை செய்வதால்
பூஜிக்கும் ஸாதகனிடத்தில்
சுத்த மார்க்கத்திலுண்டான
ஸகல ஐஸ்வர்யசித்திகளு மூண்டா
கும்.

ஸிஜூஅஜூநாகூ
கயா

லிங்க பூஜைசெய்வதாலும்
அப்படியே சுத்தமார்க்கத்தி லஸ்
வர்யங்க ளுண்டாகும்.

இவ்விடத்துச் சிவபூஜைக் காதாரங்கள் ஸ்தண்டி லாதிரூபங்கள் அநேக மிருந்தபோதிலும் அவற்றுள் லிங்கபூஜையே போகமோக்ஷமிரண்டையுங் கொடுக்கு மாதலால் லிங்கமே பூஜைக்கு முக்யமென் றறிக.

அந்தலிங்கம் முதல் வ்யக்தம் அவ்யக்தம் வ்யக் தாவ்யக்தமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

பின்னும் ஸ்வயம்பூ பாணலிங்கம் தைவலிங்கம் ஆர்ஷம் மானவமென்று அநேகவிதமாகும்.

ஸ்வயம்பூ தானேயுண்டானது. பாண லிங்கம் சொல்லியாயிற்று. தேவநிர்மிதம் தைவம். ருஷிநிர் மிதம் ஆர்ஷம். மநுஷ்யநிர்மிதம் மானவமென் றறிக. பின்னுமது ஸ்திரலிங்கம் சலலிங்கம் ஸ்தண்டிலம் மண் டலம் படம் சுவர்ணித் சித்ரம் மந்த்ரபூகம் என்றிப்படி யநேகவிதமாகுமென்று சொல்லியபடி ஸ்தண்டிலாதி களில் சிவாவாஹநஞ் செய்து பூஜிக்குமிடத்து முதல் குருவை வித்யாபீடத்தையாவது பூஜித்துச் சிவபூஜை செய்யவேண்டும். அல்லது ஸ்வயம் சித்தமான வித் யாபீடத்தையாவது சூரியமண்டலத்தையாவது மற் றும் லிங்ககர்ப்பத்திற் சொல்லியபடி மணல்லிங்கமுத லானவற்றையாவது எல்லாம் சிவனுல் வ்யாபிக்கப்ப ட்டதென் றறிந்துத் தக்கபடி பூஜாதாரமேற்படுத்திப் பூஜைசேய்யவேண்டியது. இப்படிப் பூஜாதார மநேக மிருந்தபோதிலும் லிங்கத்திற் பூஜிப்பதே ஸர்வோத் தமமென் றறிக. பின்னும்,

கூஜூ
ஜூஹூ

ஸஹாஜிவஜூ
ஸிவயஜூதாஸ
கூஜூாகிகா

ஹ்ருதயாதியங்களையும்
ஈசாநாதிப்ரம்மாங்களையும் மூர்
த்தியாக்கொண்ட
ஸதாசிவதேவரும்,
சிவனைவிட்டுப் பிரியாத பராசக்தி
ரூபையான

அந்த ஸதாசிவ பாரியையான மனோன்மனீ சக்தியும்,

காலாக்நிருத்ரபுவந முதலான புவநவரிசைகளில்

சித்தியடைந்து தேவசரீரம் பெற்ற புவநேச்வரர்களும், அவர்களிடத்திலிருக்கும்

ஸதாசிவருடைய சம்பந்தமான சிற்சக்தி விலாஸங்களான சக்திகளும்,

தீக்ஷாஸம்ஸ்காரம் பெற்று போகமோக்ஷங்களை விரும்புமவர்களாலே

எப்போதும்

பூஜிக்கத்தக்கவராவர். பின்னும்

பரசிவனால் நிர்மிக்கப்பட்ட புவநங்களில்

வாஸம் பெற்றிருக்கின்ற

அந்த ஸதாசிவாதி தேவர்களுடையவும்

மனோன்மனியாதி சக்திகளுடையவும்

மூர்த்திகளில் முறையே

சிவமூர்த்தி ந்யாஸமும்

சக்திமூர்த்தி ந்யாஸமும

செய்யத்தக்கனவாகும்.

சக்திவிஷயத்தில் மனோன்மனியென்றும் கௌரீயென்றும் மற்றும் லக்ஷ்மியென்றும் இது முதலாய் அநேக நாமதேயமுண்டு. அவ்விடத்து ஸதாசிவமூர்த்திக்கு மனோன்மனி சக்தியும், நடேசமூர்த்திக்குக் கௌரீசக்தியும், மற்றும் விஷ்ணு முதலானவர்கட்கு லக்ஷ்மி முதலான சக்திகளும் ஆகுமென்றறிக. பின்னும் மூர்த்திந்யாஸ விஷயத்தில் புவநேச்வர மூர்த்திகளில் பரசிவனது ஞானசக்தி ந்யாஸமும் அவர்களின் தேவிமூர்த்திகளில் க்ரியாசக்தி ந்யாஸமுஞ் செய்யவேண்டுமென்றறிக. (நஅ)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டு ச்லோகங்களினால் ப்ரம்மாதி தேவர்களுக்குத் தத்வவ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறார்.

நகூஉ—ச்லோகம்.

IN13123-316 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸெளகே ஸுஜ்ஞாதகே। உமாபுராகுள மெளவத
கெ வ்ருஷஹவாஹ மஹாஸகிதெ வாமயீஸு ஸுஹா
நாய ஸுஜ்ஞெ மணவகிகேமெ மெஜ்ஞுளெ வாக
மெவ ॥ *

வாஹ ஜெழி.

ஸுஹா - சுவுத்தமகே - அ - தோஹகமகே - வி
ஷ்ணு - அ - விஜ்ஞானமகே - ருத்ரே - அ - ஈஸ்வரே -
ஸெளிகே - சுவி - அ - ஸதாஜ்ஞாதே - ஸதாஜ்ஞாத
கே - உமாபுராகுள - மெளவதகெ கெ - வ்ருஷஹவாஹ -
மஹாஸகிதெ - வாமயீஸு - ஸுஹா நாய - ஸதா
ஜ்ஞெ - மணவகிகேமெ - அ - மெஜ்ஞுளெ - வாக் -
தமா - வன.

சமத — ஜ்ஞாகழி.

விஜ்ஞானா ஸுஜ்ஞவிஜ்ஞா ஹ்ருதய மணவாஹ
ஸெளகவா தாரவாளா யதிபுஜ்ஞா தாத்ரே ஜ்ஞா
ஸ்ரீவத்ஸ ஸஹிதாகு களஹாஸ திகுதயஸு ஸெளகெ
ஸா ஸ்ரேயகே கிஞ்ஞ தீக்ஷிதெ ஸ்ரே வெதாஜ்ஞ
கா ஹ்ருதா ஸுவபுஸிகி ஸதிஜ்ஞ மணவா விஜ்ஞா
யஸாஸ்ரா ஸ்ரிகள ॥ *

வாஹ ஜெழி.

விஜ்ஞானாகு - ஸுஜ்ஞவிஜ்ஞா ஹ்ருதய - அ - மணவ
ராகு - ஸெளகவாகு - தாரவாளாகு - யதிபுஜ்ஞாகு - தா
த்ரே ஜ்ஞாகு - ஸ்ரீவத்ஸ ஸஹிதாகு - களஹாராகு - தி
குதயகு - அ - ஸெளகே ஸ்ரே - அ - கிஞ்ஞ தீக்ஷி
தெ ஸ்ரே வெதாஜ்ஞாகு - ஹ்ருதாகு - ஸவபுஸ
ரிஸி ஸதிஜ்ஞ மணவாகு - விஜ்ஞானாகு - அ - ஸ்ரீநள.

(இதன் பொருள்.)

வாஹ	சதுர்முக ப்ரம்மாவானவர்
சுவுத்தமகே	ப்ருதுவிமுதல் ப்ரக்ருதிவரையில் வ்யாப்திபுள்ளவர்.
விஷ்ணு	விஷ்ணுவானவர்
தோஹமகே	அப்பால் மாயா தத்வம் வரையில் வ்யாப்திபுள்ளவர்.
ருத்ரே	ருத்ரரானவர்
விஜ்ஞானமகே	அப்பால் சுத்தவித்யா தத்வம்வரை யில் வ்யாப்திபுள்ளவர்.
ஈஸ்வரே	மஹேஸ்வரரானவர்
ஸெளிகே	அப்பால் ஸதாசிவ தத்வ பர்யந்தம் வ்யாப்திபுள்ளவர்.
ஸதாஜ்ஞாதகே	ஸதாசிவ மூர்த்தியானவர்

IN13123-317 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸதாஶிவாந்தம்	அப்பால் ஸதாசிவ தத்வபர்யந்தம் வ்யாப்திபுள்ளவர்.

மேல் சைவசாஸ்த்ர விதிப்படி பூஜிக்கப்படுகின்ற

ஶக்திஶிவாந்தம்	பராசக்தி சிவபர்யன் இருவரும்
ஸதாசிவதத்வே	சிவதத்வம்வரையில் வ்யாபித்திருப்பர்.
வித்யேஶ்வராந்தம்	நந்தீஶ்வரரானவர்
ஶக்திதத்வே	சக்திதத்வம் வரையில் வ்யாபித்திருப்பர்.
வாமயீந்தம்	வாகீஶ்வரரும்
வாமாதயஃ	சிவாக்கியும்
ஸதாஶிவே	ஸதாசிவ தத்வம்வரையில் வ்யாபித்திருப்பர்.
மணவகணேஶே	கணபதியும் லக்ஷ்மியும்
தமெவவாகீ	அப்படியே வாகீஶ்வரியும்
ஈஶ்வரே	ஈஶ்வரதத்வம் வரையில் வ்யாபித்திருப்பர்.
வித்யேஶாஃ	அஷ்ட வித்யேஶ்வரர்கள்
ஶுத்தவித்யாந்தே	சுத்த வித்யா தத்வம் வரையில் வ்யாபித்திருப்பர்.
(கிஞ்)	பிள்ளும்
மணவாஃ	நந்தி முதலான சிவப்ரமதகணங்களும்

லோகபாஃ	இந்த்ராதி யஷ்டதிக்குப்பாலகரும்
தாரவாமாஃ	த்வார பாலகர்களும்
யமநியமாஃ	தர்மாதிகள் நால்வரும்
மாதர	ஸப்த மாத்ருக்களும்
ருத்ராஃ	ஏகாதச ருத்ரர்களும்
ஶிவபத ஸஹிதாஃ	ஶைவ மதஸ்தரான
கணாஹராஃ	பாதாளாதி குஹரங்களிலிருக்கும்
நரகாதயஶ	நரகாதி மூர்த்திகளும்
லோகேஶாஃ	புவனேஶ்வரர்களும்
கவனாஃ	அசுரர்களும்
யக்ஷாஃ	யக்ஷர்களும்
கிந்நராஃ	கிந்நரர்களும்
ஊர்மி	ருஷிகளும்
க்ஷேத்ரபே	க்ஷேத்ரபாலகரும்
வேதாளகாஃ	பிசாசர்களும்
பூதாஃ	பூதங்களும்
ஸர்பாஃ	சர்ப்பங்களும்
ஸரிதஃ	நதிகளும்
ஸமுத்ரராஜ	சமுத்ராராஜனும்
மணவாஃ	கணத்யக்ஷர்களும்
வித்யாயாஃ	வித்யாதரர்களும்
சூலிநளச	அஶ்வனீ தேவதைகளும்

IN13123-318 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

(வனிதஸஹிர வாகிய விந்தத் தேவர்க ளெல்லோ
ஹெவாஃ) ரும்
(தமியெவ) அப்படியே
(ஸுலவிஜ்ஞாஹ சுத்தவித்யா புவநங்களில்
வநிஷ்ட
(வ்யாபொஸ்ஸ்ஃ) வ்யாபித்திருப்பரென்றறிக. (சுஅ)

அவதாரிகை.

மேல் க்ரந்த கர்த்தாவானவர் தாஞ்செய்த க்ரந்தத்தை முடித்தத் தனது க்ரந்தத்திற்குப் பெயரிட்டுப் புலவர் மகிழ்ச் சியையும் சிவப்ரீதியையும் விரும்பித் தன் க்ரந்தத்திற்கு விஜ யத்தைக் கோருகிறார்.

சகந-ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீமத்ஸைவமதாகமாம்பு ஹரிணா வநிதா விஜா
ஹஹாராவலி மௌலி ஜாநவதா கிரொசந சி
வாசாயெர்ண கணேசபூஜ்ய சரணேநா । ஸ்ரீமத்ஸைவமதா
நாம் ஹாரி விஜ்ஞாந ஸாநந்த வாந்தாயி நீ ஸம்ஹிதாம்
வீகிகரீ ஸஹாவிஜயதாம் ஸுகதா ஸம்ஹிதஸ்யதே ॥ *

வகை ஸ்ரீ.

ஸ்ரீமத்ஸைவமதாகமாம்பு ஹரிணவநிதா - விஜா
ஹஹாராவலி - மௌலி ஜாநவதா - கிரொசந
சிவாசாயெர்ண - கணேசபூ - ஜ்ய - ஸ்ரீமத்ஸைவ

மதாந-ஹாரி விஜ்ஞாந - ஸாநந்த வாந்தாயி நீ - ஸம்
ஹிதாம் - வீகிகரீ - ஸஹா-விஜயதாம் - ஸுகதா-ஸம்ஹி
தஸ்ய - ச. *

(இதன் பொருள்.)

மௌவஜாநவ தா ஸைவ ஸாஸ்த்ரத்தில் நல்ல ஞான முள்ள
கிரொசந சிவாசாயெர்ண ஸ்ரீகண்டாசார்யாரால்
கணேசபூஜ்ய செய்யப்பட்டதாயும்,
ஸர்வ ஸகல மங்களத்தையுஞ் செய்வதா யும்,
ஸ்ரீமத்ஸைவமத சிறந்த ஸைவ மதத்திலுள்ள
ஸாரபூதார்த்த ஸ்ரேஷ்ட பதார்த்தங்கள்
விஜ்ஞாந நிறைந்ததாயு மிருக்கின்ற
ஸாராவளி சித்தாந்த ஸாராவளியென்னும் க்ர ந்தமானது;
ஸ்ரீமத்ஸைவமத சிறந்த ஸைவமதத்தை
மதாந-ஹாரி வி அநுசரித்த பண்டிதர்க்கு
ஜ்ஞாந-ஷ்டம்
ஸாநந்த வாந்தாயி சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாயும்,
நீ [பராசக்தியோடு
ஸம்ஹிதஸ்ய கூடிக்கொண்டிருக்கிற

IN13123-319 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

ஸம்ஹார	பரசிவனுக்கு
ஸ்ரீ மகுரீ	ப்ரீதியைக் கொடுப்பதாயும்,
வஷா	எப்போதும்
(ஸவஷட்)	எங்கும்
விஜயதாம்	ஜயம்பெற்றிருக்கவேண்டியது.

(சகந)

இந்தப்படி சித்தாந்த ஸாராவளியில்

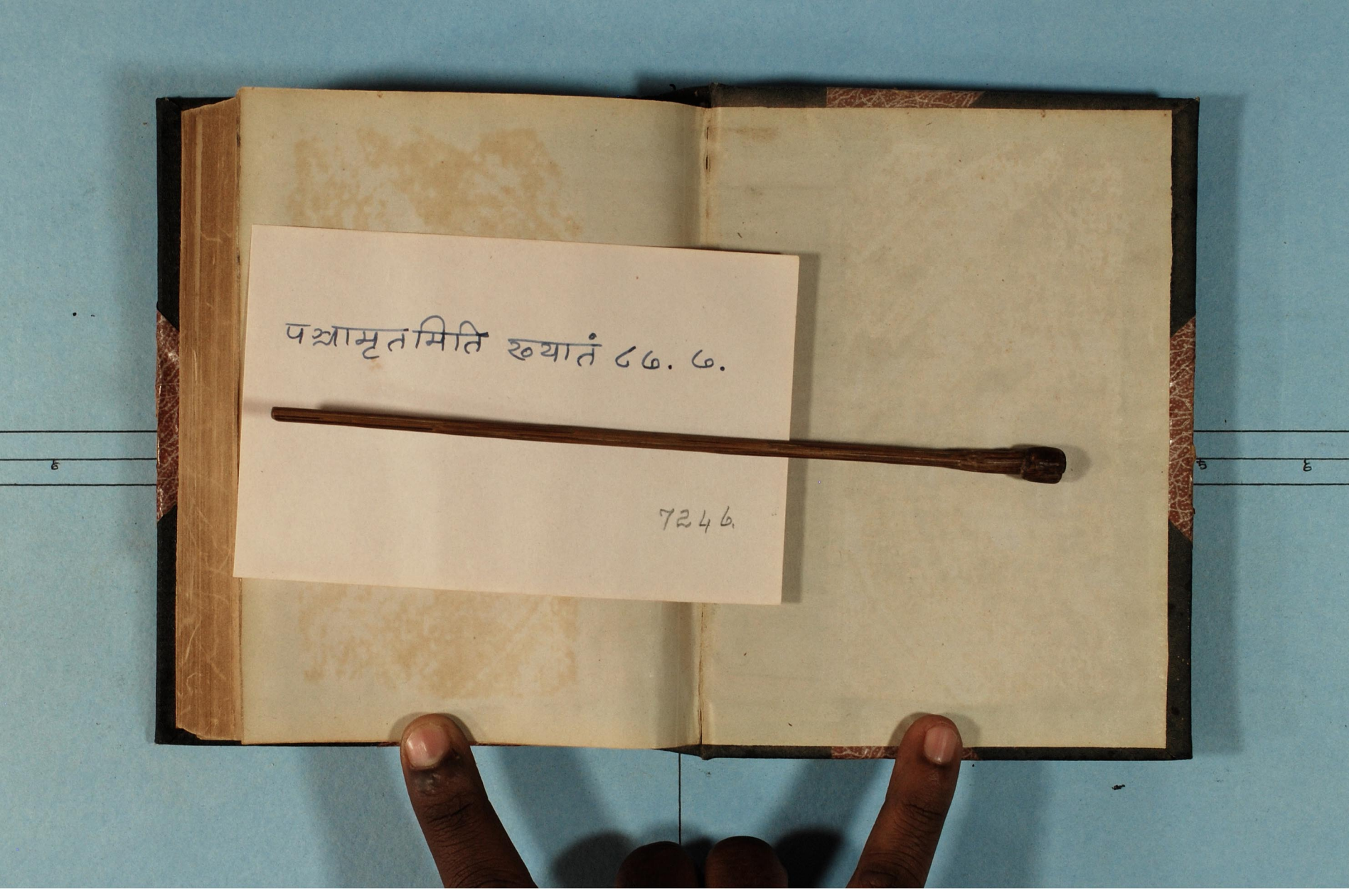
சர்யாபாதம் முற்றுப் பெற்றது.

——o——

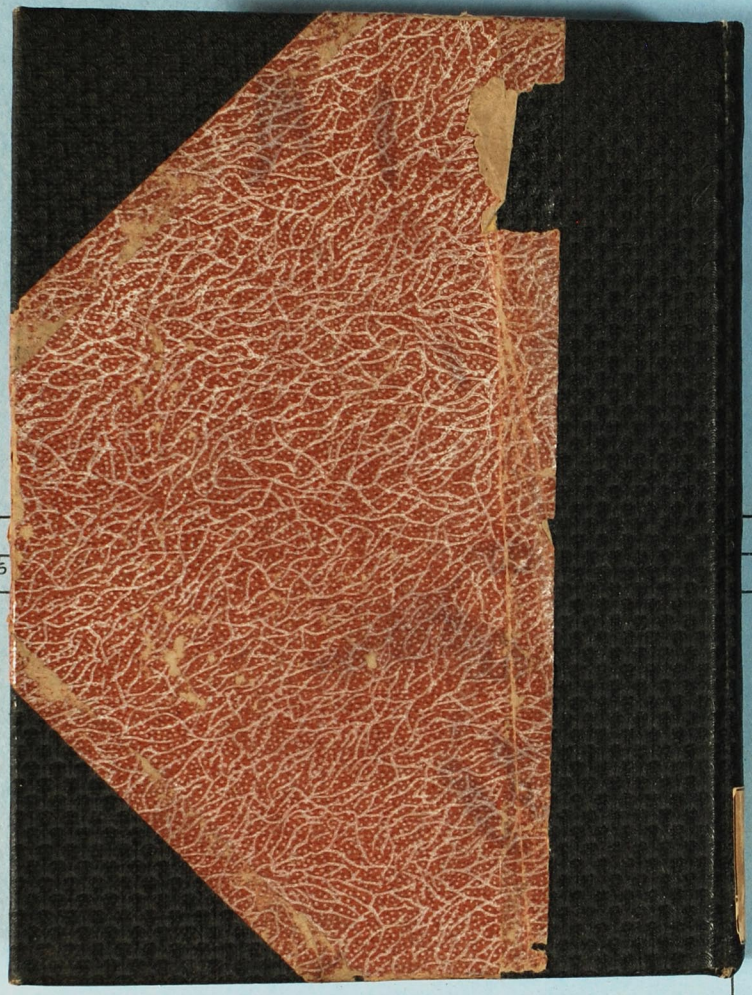
ஆ பாதம் - சு - இ ஸ்லோகம் - ஈசுஈந.

சித்தாந்தஸாராவளி மூற்றிற்று.

——

IN13123-321 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org

IN13123-322 01/02/2010 © Institut Français de Pondichéry ifpindia.org